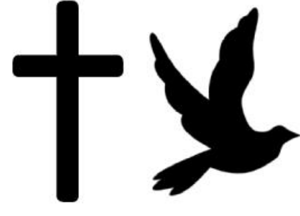

सुवार्तेंचीं पुस्तकां आनी प्रेषितांचीं कृत्यां

आशय कोश्टक

मॅथ्यू हांणी केला

अध्याय 1

१ अब्राहमाचो पूत दावीदाचो पूत जेजू क्रिस्ताच्या पिळगेचें पुस्तक.
२ अब्राहामाक इसहाकाक जल्म जालो; आनी इसहाकाक जाकोब जालो; जाकोबाक जुदास आनी ताचे भाव जाले;
३ जुदासाक थामारचो फारेस आनी जराचो जल्म जालो; आनी फारेसाक एस्रोम जालो; आनी एस्रोमाक आराम जालो;
४ अरामाक अमीनादाब जालो; आनी अमीनादाबाक नासोन जालो; आनी नासोन हाका सॅलमन जालो;
५ सॅलमोनाक राकाबचो बूज जालो; आनी बूज हाका रूतचो ओबेद जालो; आनी ओबेदाक जेसीक जल्म जालो;
६ जेसेक दावीद राजाक जल्मलो; आनी राजा दावीदाक उरियाची बायल सोलोमन जालो.
७ सोलोमनाक रोबोआम जालो; रोबोआमाक आबियाची जल्म जाली; आनी आबियाक आसा हाका जल्मलो;
८ आसाक जोशाफाताक जल्मलो; आनी जोशाफाटाक योरामाचो जल्म जालो; आनी जोरामाक ओझियास जालो;
९ ओझियासाक योआथम जालो; आनी योआतामाक आकाज जालो; आनी आखाजाक इजेकियास जालो;
१० इजेकियासाक मनशेस जालो; आनी मनसेसाक आमोन जालो; आमोनाक जोसियास जालो;
११ बाबिलोनाक व्हरून व्हेल्ल्या काळार जोसियासाक यकोनिया आनी ताचे भाव जल्मले.
१२ तांकां बाबिलोनाक हाडल्या उपरांत यकोनियासाक सलाथिएल जालो. आनी सलाथीयलाक ज़ोरोबाबेलाची जल्म जाली;
१३ जरोबाबेलाक अबीयुद जालो; आनी अबीयुदाक एलियाकीम जालो; आनी एलियाकीमाक आझोर जालो;
१४ आझोराक सादोक जालो; आनी सादोकाक आकीम जालो; आनी अकीमाक एलियुदाचो जल्म जालो;
१५ एलियुदाक एलिझाराचो जल्म जालो. आनी एलेझाराक मथनाक जल्मलो; आनी मथनाक जाकोब जालो;
१६ जाकोबाक मरीयेचो घोव जोसेफ जालो आनी ताचेपसून जेजू जल्मलो आनी ताका ख्रिस्त म्हणटात.
१७ अब्राहामा थावन दावीद मेरेनच्यो सगळ्यो पिळग्यो चवदा पिळग्यो; दावीदा थावन बाबिलोनांत व्हरपा मेरेन चवदा पिळग्यो; आनी बाबिलोनांत व्हरपा थावन ख्रिस्ता मेरेन चवदा पिळग्यो आसात.
१८ जेजू क्रिस्ताचो जल्म असोच जालो: ताची आवय मरियम्मा जोसेफाक लग्न जाल्ली तेन्नां ती पवित्र आत्म्यान गुरवार जाली.
१९ तेदनां तिचो घोव जोसेफ नितीमान मनीस जावन तिका भौशीक आदर्श करुंक तयार नासलो आनी तिका गुप्तपणान सोडून दिवपाची इत्सा जाली.
२० पूण ह्या गजालींचो विचार करताना, पळे, सर्वेस्पराचो देवदूत ताका सपनांत दिसलो आनी म्हळें: "तुजी दावीदाचो पूत जोसेफ, तुजी बायल मरियम्माक तुज्या कडेन घेवंक भियेवंक नाका, कित्याक तिच्यांत गुरवार जाल्ली ती आसा पवित्र आत्म्याचें.
२१ तिका एक पूत जातलो आनी ताचें नांव जेजू दवरतले, कित्याक तो आपल्या लोकांक तांच्या पात्कां थावन वाचयतलो.
२२ आतां हें सगळें जालें, जें प्रभू विशीं संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावं.
२३ पळे, एक कुमारी गुरवार जातली आनी एक पूत जातली आनी ताचें नांव इमान्युएल दवरतले, ताचो अर्थ म्हळ्यार, आमचे वांगडा देव.
२४ तेदनां जोसेफान न्हिदेंतल्यान उठून, सर्वेस्पराच्या देवदूतान सांगिल्लें तशें केलें आनी ताणें आपली बायल आपल्या कडेन घेतली.
२५ तिचो पयलो पूत जल्माक येयसर तिची वळख जाली ना आनी ताणें ताका जेजू हें नांव दिलें.

अध्याय 2

१ जेजू हेरोदेस राजाच्या काळार जुदेयाच्या बेथलेहेमांत जल्मलो तेन्ना उदेंते वटेनच्यान जेरुसलेमांत बुदवंत आयले.
२ ताणें म्हणलें, जल्मल्लो ज्यू लोकांचो राजा खंय आसा? कित्याक आमी ताचें नखेत्र उदेंते वटेन पळयलां आनी ताची भजपाक आयल्यात.
३ हेरोदेस राजान हीं गजाली आयकून तो आनी सगळो जेरुसलेम ताचे वांगडा भियेलो.
४ ताणें लोकांतले सगळे मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ एकठांय करून तांकां ख्रिस्ताचो जल्म खंय जावचो असो विचार केलो.
५ तांणी ताका म्हळें: जुदेयाच्या बेथलेहेमाक, कित्याक संदेष्ट्यान अशें बरयलां.
६ तूं जुदाच्या देशांतलो बेथलेहेम जुदाच्या मुखेल्यां मदलो सगळ्यांत उणो न्हय, कित्याक तुज्या मदल्यान एक राज्यपाल येतलो, जो म्हज्या लोक इस्रायलाचेर राज्य करतलो.
७ तेदनां हेरोदान त्या ज्ञानी मनशांक गुप्तपणान आपयले उपरांत, नखेत्र कितल्या वेळार दिसलो तें खरपणान विचारलें.
८ तेदनां ताणें तांकां बेथलेहेमाक धाडून म्हळें: "जावून त्या ल्हान भुरग्याचो यत्न करून सोद; तुमी ताका मेळ्ळे उपरांत, हांवूय येवन ताची उपासना करुंक म्हाका परत सांगात.
९ राजाचें आयकून ते भायर सरले; आनी पळय, उदेंतेवटेन पळयल्लें नखेत्र तांकां मुखार वचून ल्हान भुरगें आशिल्ल्या सुवातेर उबें रावतालें.
१० ते नखेत्र पळेवन ते भोव खोशी जावन खोशी जाले.
११ घरांत भितर सरतना, त्या भुरग्याक ताचे आवय मरियम्मा वांगडा पळेलो आनी पडून ताची उपासना केली. भांगर, लोबान आनी गंधक.
१२ हेरोदाक परत वचूंक नाकात म्हळ्ळें सपनांत देवा कडल्यान शिटकावणी मेळ्ळी आनी ते दुसरे वाटेन आपल्या देशांत गेले.
१३ ते गेले उपरांत पळे, सर्वेस्पराचो देवदूत जोसेफाक सपनांत दिसलो आनी म्हळें: उठ आनी ल्हान भुरग्याक आनी ताची आवय घेवन इजिप्तांत पळून वच आनी हांव तुका खबर हाडटले मेरेन तूं थंय राव, कित्याक हेरोद त्या ल्हान भुरग्याक ताचो नाश करुंक सोदतलो.
१४ उठून तो ल्हान भुरगो आनी ताचे आवयक रातच्या वेळार घेवन इजिप्तांत गेलो.
१५ हेरोदेसाच्या मरणा मेरेन थंयच रावलो, संदेष्ट्यान प्रभू विशीं सांगिल्लें तें पुराय जावचें म्हणून: "हांवें म्हज्या पुताक इजिप्तांतल्यान आपयलो."
१६ तेदनां हेरोदाक बुद्धीमान लोकांची फकाणां केल्लीं पळेवन ताका राग आयलो आनी ताणें बेथलेहेमांत आनी ताच्या सगळ्या वाठारांनी आशिल्ल्या सगळ्या भुरग्यांक, दोन वर्सां पिरायेच्या आनी सकयल्या भुरग्यांक मारून उडयले जो वेळ ताणें ज्ञानी मनशां कडल्यान मेहनतीन विचारिल्लो.
१७ तेदनां जेरेमी संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जालें.

१८ रामांत एक आवाज आयकलो, विलाप, रडप आनी व्हड शोक, राहेल आपल्या भुरग्यां खातीर रडली आनी तांकां सांत्वन मेळूंक ना, कारण तीं नात.
१९ पूण हेरोदेस मेलो तेन्नां, इजिप्तांतल्या जोसेफाक सपनांत सर्वेस्पराचो एक देवदूत दिसलो.
२० म्हळें: उबो राव आनी ल्हान भुरगो आनी ताची आवय घेवन इस्रायल देशांत वच.
२१ तेदनां तो उठलो आनी ल्हान भुरगो आनी ताची आवय घेवन इस्रायल देशांत आयलो.
२२ पूण आर्केलास आपल्या बापायच्या हेरोदाच्या कुडींत जुदेयांत राज्य करता म्हण आयकून तो थंय वचूंक भियेलो, पूण सपनांत देवा कडल्यान शिटकावणी मेळ्ळी आनी तो गालील वाठारांनी वळलो.
२३ तो आयलो आनी नासरेथ नांवाच्या शारांत रावलो आनी संदेष्ट्यांनी सांगिल्लें तें पुराय जावचें, ताका नाझारेत म्हणटले.

अध्याय 3

१ त्या काळार बाप्तिस्मा दिवपी जुदेयाच्या रानांत प्रचार करतालो.
२ आनी म्हळें: "तुमी पश्चात्ताप कर, कित्याक सर्गाचें राज्य लागीं पावलां."
३ कित्याक इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्लो होच: रानांत, "प्रभुचो मार्ग तयार करात आनी ताची वाट सरळ करात" अशें रडपी मनशाचो आवाज.
४ त्याच जुांवान उंटाच्या केसांचो कपडो आनी कमरांत चामड्याचो पट्टी आशिल्लो; ताचें मांस टोळें आनी रानटी म्होंव आशिल्लें.
५ तेन्ना जेरुसलेम आनी सगळो जुदेया आनी जॉर्डन भोंवतणीं आशिल्लो सगळो वाठार ताचे कडेन गेलो.
६ आनी तांचीं पात्कां कबूल करून जॉर्डनांत ताचे कडल्यान बाप्तिस्म घेतलो.
७ पूण जायत्या फरीसी आनी सदुकींक ताच्या बाप्तिस्म्याक येताना पळेवन ताणें तांकां म्हळें: "हे सार्प पिळगे, येवपी रागांतल्यान पळून वचपाची शिटकावणी तुमकां कोणे दिल्या?
८ देखून पश्चात्ताप करपाक फावो अशीं फळां दिवचीं.
९ आनी तुमच्या भितर, आमच्या बापायक अब्राहम आसा म्हण म्हणचें न्हय, कित्याक हांव तुमकां सांगतां, ह्या फातरांतल्यान देव अब्राहामाक भुरगीं वाडोवंक शकता.
१० आनी आतांय कुऱ्हाड झाडांच्या मुळाक दवरल्या, देखून बरें फळां दिना तें झाड कापून उज्यांत घालतात.
११ हांव तुमकां पश्चात्ताप करुंक उदकान बाप्तिस्म दितां, पूण म्हज्या फाटल्यान येवपी तो म्हजे परस चड बळिश्ट, जाचे पांयतणे हांव सोंसपाक पात्र ना, तो तुमकां पवित्र आत्म्यान आनी उज्यान बातिझ्म दितलो.
१२ ताच्या हातांत ताचो पांखो आसा आनी तो आपली माळ पुरायपणान निवळ करतलो आनी आपलो गंव कोठयेंत एकठांय करतलो; पूण तो धुंवडावंक शकना अशा उज्यान लासून उडयतलो.
१३ तेदनां जेजू गलील थावन जॉर्डनांत जुांवा कडेन आयलो आनी ताचे कडल्यान बाप्तिस्म घेवंक आयलो.
१४ पूण जुांवान ताका आळाबंदा हाडलो, "तुजे कडल्यान बाप्तिस्म घेवपाची गरज आसा आनी तूं म्हजे कडेन येता काय?"
१५ जेजून ताका जाप दिली, " आतां अशें जावंक दिव, कित्याक आमकां सगळें नीतिमत्व पुराय करुंक जाय." मागीर ताका त्रास सोंसले.
१६ जेजू बाप्तिस्म घेतकच रोखडोच उदकांतल्यान भायर सरलो आनी पळय, सर्ग ताका उगडलो आनी ताका दिसलो, देवाचो आत्मो पारव्या सारको देंवून ताचेर उजवाड घालतालो.
१७ आनी पळे , सर्गा थावन एक आवाज आयलो: "हो म्हजो मोगाळ पूत, जाचेर हांव खोशी जातां."

अध्याय 4

१ तेदनां जेजूक सैतानाची परिक्षा घेवंक आत्म्यान रानांत व्हरून व्हेलो.
२ चाळीस दीस आनी चाळीस रातीं उपास केलो आनी उपरांत तो उपाशी पडलो.
३ प्रलोभन दिवपी ताचे कडेन येतकच ताणें म्हळें: "तुमी देवाचो पूत जाल्यार ह्या फातरांक भाकरी करुंक आज्ञा कर."
४ पूण ताणें जाप दिली, "बरयलां, मनीस फकत भाकरीन जियेतलो ना, पूण देवाच्या तोंडातल्यान भायर सरपी दर एका उतरान जियेतलो."
५ उपरांत सैतान ताका पवित्र शारांत व्हरून देवळाच्या एका शिखराचेर बसयता.
६ आनी ताका म्हळें: "तुमी देवाचो पूत जाल्यार, तुका सकयल देंव, कित्याक बरयलां, तो तुजे विशीं आपल्या देवदूतांक आज्ञा दितलो आनी तूं केन्नाच पांय मोडचो न्हय म्हणून ते तुका तांच्या हातांत घेवन वचतले." फातराच्या आड.
७ जेजून ताका म्हळें: "तुज्या सर्वेस्पर देवाची परिक्षा करुंक नाका."
८ परतून सैतान ताका एका चड उंच दोंगरार व्हरून संवसारांतलीं सगळीं राज्यां आनी तांचो महिमा ताका दाखयता;
९ आनी ताका म्हळें: "तुमी पडून म्हाका भजल्यार हीं सगळीं तुका दितलों."
१० तेदनां जेजून ताका म्हळें: सैतान, तुका हांगाच्यान वच, कित्याक बरयलां: तुज्या सर्वेस्पर देवाची भक्ति कर आनी फकत ताचीच सेवा कर.
११ तेदनां सैतान ताका सोडून गेलो आनी पळे, देवदूत येवन ताची सेवा केली.
१२ जुांवाक बंदखणींत घाला म्हण जेजून आयकून तो गलीलांत गेलो.
१३ नाझारेत सोडून तो आयलो आनी तो कफर्नाहूमांत रावलो, तो दर्या देगेर, जाबुलोन आनी नेफ्तालीमच्या शिमेचेर.
१४ इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावचें.
१५ जॅबुलोन आनी नेफ्तालीम देश, जॉर्डनाच्या पलतडीं, दर्याच्या मार्गान, विदेशी लोकांचो गॅलील;
१६ काळखांत बसल्ल्या लोकांक व्हड उजवाड दिसलो; आनी मरणाच्या प्रदेशांत आनी सावळेंत बसल्ल्यांक उजवाड उदेता.
१७ त्या काळा थावन जेजू प्रचार करुंक लागलो आनी म्हणपाक लागलो: पश्चात्ताप कर, कित्याक सर्गाचें राज्य लागीं पावलां.
१८ जेजून गलीलाच्या दर्या देंवताना, पेद्रू नांवाचो सायमन आनी ताचो भाव आंद्रेयस, दर्यांत जाळ घालताना, ते नुस्तें मारपी आशिल्ले, ते दोन भाव पळेले.
१९ ताणें तांकां म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच, हांव तुमकां मनशां नुस्तें मारतां."
२० ते रोखडेंच जाळें सोडून ताच्या फाटल्यान गेले.

२१ थंयच्यान वतना ताका दिसले, जेबेदीचो पूत जाकोब आनी ताचो भाव जुांव, तांचो बापूय झबेदी वांगडा तारवांत जाळें सुदारताले. आनी ताणें तांकां आपयले.
२२ ते रोखडेंच तारवटी आनी बापायक सोडून ताच्या फाटल्यान गेले.
२३ जेजू सगळ्या गलीलांत भोंवून तांच्या सभाघरांनी शिकयतालो आनी राज्याची सुवार्तेची प्रचार करतालो आनी लोकां मदल्या सगळ्या प्रकारच्या दुयेंसांक आनी सगळ्या तरांच्या दुयेंसांक बरे करतालो.
२४ ताची नामना सगळ्या सिरियांत गेली आनी तांणी ताचे कडेन सगळ्या दुयेंत लोकांक हाडले, जे विंगड विंगड दुयेंसांनी आनी त्रासांनी धरलेले, भुतांखेतांचो, पिशें जाल्ल्यांक आनी पक्षाघात जाल्ल्या लोकांक; आनी ताणें तांकां बरे केले.
२५ ताच्या फाटल्यान गॅलील, डेकापोलिस, जेरुसलेम, जुदेया आनी जॉर्डन न्हंयचे पलतडीं लोकांची व्हडली गर्दी आयली.

अध्याय 5

१ लोकांक पळेवन तो एका दोंगरार गेलो आनी ताका बसलो तेन्ना ताचे शिश्य ताचे कडेन आयले.
२ ताणें आपलें तोंड उगडून तांकां शिकयलें.
३ आत्म्यान गरीब धन्य, कित्याक सर्गाचें राज्य तांचें.
४ शोक करपी धन्य, कित्याक तांकां सांत्वन मेळटलें.
५ नम्र लोक धन्य, कित्याक तांकां धर्तरेचो वारसो मेळटलो.
६ नीतिमत्वाची उपाशी आनी तान लागपी धन्य, कित्याक तांकां तृप्त जातले.
७ दयाळू धन्य, कित्याक तांकां दया मेळटली.
८ शुध्द काळजाचे धन्य, कित्याक ते देवाक पळेतले.
९ शांती करपी धन्य, कित्याक तांकां देवाचीं भुरगीं म्हणटले.
१० नीतिमत्वाक लागून त्रास सोंसतात ते धन्य, कित्याक सर्गाचें राज्य तांचें.
११ जेन्ना लोक तुमकां गाळी घालतले, तुमकां त्रास दितले आनी तुमचे आड फट उलयतले तेन्ना तुमी धन्य.
१२ खोशी जा आनी चड खोशी जा, कित्याक सर्गार तुमचें इनाम व्हडलें, कित्याक तांणी तुमच्या आदीं आशिल्ल्या संदेष्ट्यांक अशें छळ्ळें.
१३ तुमी धर्तरेचें मीठ, पूण मीठाचो वास गेलो जाल्यार ताका कित्याक मीठ घालतलो? तेन्नासावन तें कांयच फायद्याचें ना, पूण भायर काडून मनशांच्या पांयांक मारप सोडून.
१४ तुमी संवसाराचे उजवाड. दोंगुल्लेचेर बसयल्लें शार लिपोवंक मेळना.
१५ आनी मनीस मेणवाती पेटयना आनी ती मेणवाती सकयल दवरना, पूण मेणवातीचेर दवरना; आनी घरांतल्या सगळ्यांक उजवाड दिता.
१६ तुमचो उजवाड मनशां मुखार असोच उजवाडूंक दिवचो, तांकां तुमचीं बरीं कर्तुबां पळोवंक मेळचीं आनी तुमच्या सर्गांतल्या बापायची महिमा करुंक मेळची.
१७ हांव कायदो वा संदेष्ट्यांचो नाश करुंक आयलां म्हण समजून घेवचें न्हय, हांव नाश करुंक आयलां, पूण पुराय करुंक आयलां.
१८ कित्याक हांव तुमकां खरेंच सांगतां, सर्ग आनी धर्तरी सोंपसर, सगळें पुराय जायसर कायद्यांतल्यान एक ल्हानसो वा एक ल्हानसोय पयस वचचो ना.
१९ ताका लागून जो कोण ह्या ल्हान आज्ञां मदली एक आज्ञा मोडून मनशांक अशें शिकयता, ताका सर्गाच्या राज्यांत सगळ्यांत उणो म्हणटले, पूण जो कोण तांकां पाळटा आनी शिकयता, ताका सर्गाच्या राज्यांत व्हड म्हणटले.
२० कित्याक हांव तुमकां सांगतां, तुमचें नीतिमत्व शास्त्रज्ञ आनी फरीसींच्या नीतिमानपणापरस चड जायना जाल्यार तुमी सर्गाच्या राज्यांत केन्नाच प्रवेश करचे नात.
२१ आदल्या काळार लोकांनी म्हणिल्लें, "तुमी मारूंक नाका; आनी कोणाक मारून उडयल्यार ताका न्यायाचो धोको आसतलो.
२२ पूण हांव तुका सांगतां, जो कोण आपल्या भावाचेर कारणा बगर राग येता, ताका न्यायाचो धोको आसतलो आनी जो कोण आपल्या भावाक राका म्हणटलो, तो मंडळाचो धोको आसतलो , नरक उज्याचो धोको आसतलो.
२३ ताका लागून तुजें दान वेदीचेर हाडून तुज्या भावाक तुज्या आड वायट आसा म्हळ्ळें याद जाता जाल्यार;
२४ तुजें दान थंय वेदी मुखार सोडून वच; पयलीं तुज्या भावाक समेट कर आनी मागीर येवन तुजें दान अर्पण कर.
२५ तुज्या दुस्माना वांगडा वाटेर आसतना बेगीन ताचे कडेन सहमत जा; दुस्मान तुका न्यायाधीशा कडेन दिवंक ना आनी न्यायाधीश तुका अधिकारी हातांत दिवंक ना आनी तुका बंदखणींत घालूंक जायना.
२६ खरें हांव तुका सांगतां, तुवें सगळ्यांत चड फारीक जायसर थंयच्यान भायर सरचें ना.
२७ आदल्या काळार लोकांनीं सांगिल्लें, "व्यभिचार करुंक नाका;
२८ पूण हांव तुमकां सांगतां, जो कोण बायलेची वासना करुंक पळेता, ताणें तिच्या काळजांत तिचे कडेन व्यभिचार केला.
२९ तुज्या उजव्या दोळ्यान तुका वायट दिसल्यार तो काडून उडोवचो, कित्याक तुजें सगळें आंग नरकांत घालचें न्हय तर तुजें एक अवयव ना जावप तुका फायद्याचें.
३० तुज्या उजव्या हातान तुका गुन्यांव केल्यार तो कापून तुजे कडल्यान उडोव, कित्याक तुजें सगळें आंग नरकांत घालचें न्हय तर तुजें एक अवयव ना जावप तुका फायद्याचें.
३१ म्हळां, कोणेंय आपल्या बायलेक सोडून दितलो, ताणें तिका घटस्फोटाचें पत्र दिवचें.
३२ पूण हांव तुमकां सांगतां, व्यभिचारा खातीर सोडल्यार जो कोण आपली बायल सोडून दिता तो तिका व्यभिचार करता आनी जो कोण घटस्फोट घेतिल्ल्या मनशा कडेन लग्न जाता तो व्यभिचार करता.
३३ परत तुमी आयकलां की, आदल्या काळार लोकांनी सांगिल्लें: "तुमी स्वताची सोपूत घेवची न्हय, पूण तुजीं सोपूत सर्वेस्पराक पाळचीं.
३४ पूण हांव तुमकां सांगतां, एकूय सोपूत घेवंक नाकात; तशेंच सर्गा कडल्यान न्हय; कित्याक तें देवाचें सिंहासन.
३५ तशेंच धर्तरे कडल्यान; कित्याक तें ताचें पावलां, आनी जेरुसलेमाच्या मार्गान न्हय; कारण तें व्हड राजाचें नगर.
३६ तुज्या तकलेचो सोपूत घेवचो न्हय, कित्याक तुका एक केंस धवो वा काळो करुंक जायना.
३७ पूण तुमचीं संवादां, हय, हय; ना, ना, कित्याक ह्यां परस चड जें कितें वायटा थावन येता.
३८ "दोळ्याक दोळो आनी दांताच्या बदलाक दांत" अशें सांगिल्लें तुमी आयकलां.

३९ पूण हांव तुका सांगतां, तुवें वायटाक विरोध करुंक नाका, पूण तुज्या उजव्या गालाचेर जो कोण तुका मारतलो, ताका दुसरो गालय वळोवचो.
४० आनी कोणेंय तुजेर कायद्याचेर खटलो दाखल करून तुजो चोळो काडून घेतलो जाल्यार ताका तुजो कपडोय आसूं.
४१ आनी कोणेंय तुका एक मैल वचपाक बाध्य करतलो, ताचे वांगडा दोन मैल वच.
४२ तुका मागपी मनशाक दिव आनी तुजे कडल्यान रीण घेवंक सोदपी ताचे कडल्यान तुवें पयस वचूंक नाका.
४३ "तुज्या शेजाऱ्याचो मोग कर आनी तुज्या दुस्मानाचो दुस्वास कर" अशें सांगिल्लें तुमी आयकलां.
४४ पूण हांव तुमकां सांगतां, तुमच्या दुस्मानांचो मोग करात, तुमकां शाप दिवपी लोकांक आशीर्वाद दिवचो, तुमचो दुस्वास करपी लोकांक बरें करात आनी तुमकां वायट दिसपी आनी तुमकां त्रास दिवपी लोकां खातीर मागणें करात;
४५ तुमी तुमच्या सर्गार आशिल्ल्या बापायचीं भुरगीं जावंक शकतले, कित्याक तो वायट आनी बऱ्यांचेर आपलो सुर्याचो उजवाड घालता आनी नितीमान आनी अन्याय्यांचेर पावस घालता.
४६ कित्याक तुमी तुमचेर मोग करतात तांचो मोग करतात जाल्यार तुमकां कितें इनाम मेळटलें? कर घेवपी लेगीत तशें करिनात?
४७ तुमी फकत तुमच्या भावांक नमस्कार करतात जाल्यार, तुमी हेरां परस चड कितें करतात? करदाते लेगीत तशें करिनात?
४८ तुमचो सर्गार आशिल्लो बापूय जसो परिपूर्ण आसा तसो तुमी परिपूर्ण जायात.

अध्याय 6

१ तुमी तुमचीं भिक्षा मनशां मुखार करुंक नाका म्हण, तांकां पळेवंक न्हय, नाजाल्यार तुमकां तुमच्या सर्गार बापायचें इनाम मेळचें ना.
२ तेदनां तुजें भिक्षा दिताना, तुज्या मुखार तुज्या मुखार तुरही वाजोवंक नाका, जशें पाखंडी सभाघरांनी आनी रस्त्यार करतात, तांकां मनशांचो महिमा मेळोवंक. खरेंच हांव तुमकां सांगतां, तांकां तांचें इनाम आसा.
३ पूण जेन्नां तूं भिक्षा दितां तेन्ना तुज्या उजव्या हातान कितें करता तें तुज्या उजव्या हाताक कळूंक दिवचें न्हय.
४ तुजें भिक्षा गुपीत जावचें आनी तुजो बापूय जो गुपीतपणान पळेता तो तुका उक्तेपणान इनाम दितलो.
५ आनी तुवें मागणें करतना, पाखंडी लोकां सारकें जावचें न्हय, कित्याक तांकां मनशांक दिसूंक मेळचें म्हूण सभाघरांनी आनी रस्त्याच्या कोनशांनी उबे रावून मागणें करुंक आवडटा. खरेंच हांव तुमकां सांगतां, तांकां तांचें इनाम आसा.
६ पूण तूं मागणें करतना तुज्या आलमारींत भितर सर आनी तुजें दार बंद करून तुज्या गुपीत आशिल्ल्या बापायक मागणें कर; आनी तुजो गुपीत पळेवपी बापूय तुका उक्त्यान इनाम दितलो.
७ पूण तुमी मागणें करतना, विधर्मी लोकां प्रमाणें व्यर्थ पुनरावृत्ती करुंक नाकात, कित्याक तांकां दिसता की तांकां चड उलोवपाक आयकूंक मेळटलें.
८ देखून तुमी तांचे सारके जावंक नाकात, कित्याक तुमच्या बापायक तुमी मागचे आदीं तुमकां कितें जाय तें कळटा.
९ देखून तुमी अशें मागणें करात: आमचो सर्गार आशिल्लो बापूय, तुजें नांव पवित्र जावं.
१० तुजें राज्य येव. तुजी इत्सा सर्गार जाता तशीच पृथ्वीचेर जावंक जाय.
११ आमची दिसपट्टी भाकरी आज आमकां दिव.
१२ आनी आमी आमच्या कर्जांक माफ करतात तशें आमकां आमच्या कणांचो माफ कर.
१३ आनी आमकां परिक्षेंत व्हरूंक नाकात, पूण वायटा थावन आमकां सोडवंक, कित्याक राज्य आनी बळ आनी महिमा सदांकाळ तुजें. आमेन.
१४ कित्याक तुमी मनशांचे गुन्यांव माफ केल्यार तुमचो सर्गीचो बापूय तुमकां माफ करतलो.
१५ पूण तुमी मनशांचे गुन्यांव माफ करिनात जाल्यार तुमचो बापूय तुमचे गुन्यांव माफ करचो ना.
१६ आनी तुमी उपास करतना, पाखंडी लोकां भशेन दुख्खी मुखामळ जावचें न्हय, कित्याक ते मनशांक उपास करतात अशें दिसूंक आपलें तोंड विकृत करतात. खरेंच हांव तुमकां सांगतां, तांकां तांचें इनाम आसा.
१७ पूण तूं उपास करतना तुज्या तकलेक अभिषेक कर आनी तोंड धुव;
१८ की तूं मनशांक उपास करुंक ना, पूण तुज्या गुपीत बापायक दिसूंक ना आनी तुजो गुपीत पळेवपी बापूय तुका उक्तेपणान इनाम दितलो.
१९ जंय पतंग आनी गंज नाश करता आनी चोर फोडून चोरतात थंय तुमचे खातीर खजिनो सांठोवंक नाकात.
२० पूण सर्गार, जंय पतंग वा गंज ना आनी चोर फोडना आनी चोरयना, थंय तुमी स्वता खातीर खजिनो सांठोवन दवरात.
२१ कित्याक तुजो खजिनो जंय आसा थंय तुजें काळीज आसतलें.
२२ कुडीचो उजवाड म्हळ्यार दोळो, तुजो दोळो एकलो आसल्यार तुजी सगळी कूड उजवाडान भरिल्ली आसतली.
२३ पूण तुजो दोळो वायट आसल्यार तुजी सगळी कूड काळखांत भरतली. तुज्यांतलो उजवाड जर काळोख आसत जाल्यार तो काळोख कितलो व्हडलो!
२४ कोणाकच दोन मालकांची सेवा करुंक जायना, कित्याक तो एकल्याचो दुस्वास करतलो आनी दुसऱ्याचो मोग करतलो; नाजाल्यार तो एकल्याक धरून दुसऱ्याक तिरस्कार करतलो. तुमी देवाची आनी संपत्तीची सेवा करूंक शकनात.
२५ ते खातीर हांव तुमकां सांगतां, तुमी कितें खातले आनी कितें पिवतले हाचो तुमच्या जिविताचो विचार करचो न्हय; तशेंच तुमच्या कुडी खातीर, तुमी कितें घालचे. मांसा परस जिवीत आनी कपड्या परस कुडी चड न्हय?
२६ पळय, मळबांतलीं सुकणीं, कित्याक तीं पेरणी करिनात, कापणी करिनात आनी गोठ्यांनी एकठांय करिनात; तरी तुमचो सर्गीचो बापूय तांकां पोसता. तुमी तांचे परस चड बरे न्हय?
२७ तुमच्यांतलो कोण विचार करून आपल्या उंचायेक एक हात वाडोवंक शकता?
२८ आनी तुमी कपड्याचो कित्याक विचार करतात? शेतांतल्या कुमुदांचो विचार करात, तीं कशीं वाडटात; ते कश्ट करिनात आनी घुंवडायना.
२९ तरी हांव तुमकां सांगतां, सोलोमन लेगीत आपल्या सगळ्या वैभवांत ह्या मदल्या एका मनशा सारको न्हेसलो ना.
३० कित्याक, देवान शेतांतल्या तणाक अशें कपडे घालें जाल्यार, जें आयज आसा आनी फाल्यां तें ओडून उडयलां जाल्यार, हे उण्या विस्वासाच्या लोकांनो, तो तुमकां चड कपडे घालचो ना?

३१ देखून आमी कितें खावंक जाय? वा, आमी कितें पियेतले? वा, आमी खंयच्या कपडे घालतले?
३२ (कारण विदेशी लोक ह्या सगळ्या गजालीं उपरांत सोदतात.) कित्याक तुमच्या सर्गींच्या बापायक खबर आसा की तुमकां ह्या सगळ्या गजालींची गरज आसा.
३३ पूण तुमी पयलीं देवाचें राज्य आनी ताचें नीतिमत्व सोदचें; आनी हीं सगळीं तुमकां जोडटलीं.
३४ देखून फाल्यां विशीं चिंतूंक नाकात, कित्याक फाल्यां स्वताच्या गजालींचो विचार करतलो. दिसाक पुरो ताचें वायट.

अध्याय 7

१ तुमचो न्याय जावचो न्हय म्हणून न्याय करुंक नाका.
२ तुमी खंयच्या न्यायान न्याय करतात, ताचो न्याय जातलो आनी तुमी खंयच्या मापान मेजतात तें तुमकां परतून मेजतले.
३ तुज्या भावाच्या दोळ्यांतलो कुडको कित्याक पळेता, पूण तुज्या दोळ्यांतल्या तुज्याचो विचार करिना?
४ वा तुज्या भावाक कशें म्हणटलो, तुज्या दोळ्यांतलो कोंबो काडूंक दितां; आनी पळे, तुज्याच दोळ्यांत एक तुळयो आसा?
५ पाखंडी, पयलीं तुज्या दोळ्यांतलो तुळो काड; आनी मागीर तुज्या भावाच्या दोळ्यांतलो चोमो भायर काडपाक तुका स्पश्ट दिसतलें.
६ पवित्र तें सुण्यांक दिवचें न्हय आनी दुकरांच्या मुखार उडोवंक नाकात, नाजाल्यार ते तांकां पांय सकयल पाडून फाटीं वळून तुमकां फाडून उडयतले.
७ मागात आनी तें तुमकां मेळटलें; सोद, आनी तुमकां मेळटलें; ठोकून, आनी तें तुमकां उगडटलें.
८ कित्याक मागपी दरेकल्याक मेळटा; आनी सोदपी ताका मेळटा; आनी जो कोण ठोकता ताका तें उगडटलें.
९ वा तुमच्यांतलो खंयचो मनीस, जाका ताचो पूत भाकरी मागलो जाल्यार ताका फातर दितलो?
१० वा नुस्तें मागल्यार ताका सोरोप दितलो?
११ मागीर तुमी वायट जावन तुमच्या भुरग्यांक बरीं दान दिवंक कळ्ळें जाल्यार, तुमचो सर्गार बापूय ताका मागपी लोकांक कितलो बरो दान दिवचो ना?
१२ ताका लागून तुमी जें कितें करुंक सोदतात तें तुमी तांकां तशें करात, कित्याक कायदो आनी संदेष्टे हेच.
१३ तुमी संकुचीत दारांतल्यान भितर सरात, कित्याक नाशाक वचपी दार रूंद आनी मार्ग रूंद आनी तातूंत भितर सरपी जायते लोक आसात.
१४ कित्याक जिणेंत वचपी दार अरुंद आनी मार्ग अरुंद आनी तो सोदपी थोडेच आसात.
१५ खोट्या संदेष्ट्यां पासून सावधान रावचें, जे मेंढराच्या वस्त्रांत तुमचे कडेन येतात, पूण भितरल्यान ते चोळपी वाग.
१६ तांच्या फळां वरवीं तुमी तांकां वळखतले. मनीस कांट्यांच्यो द्राक्षां एकठांय करतात काय कांट्यांच्यो अंजीर?
१७ तशें दर एक बरें झाड बरें फळ दिता; पूण नाशिल्लें झाड वायट फळां दिता.
१८ बरें झाड वायट फळां दिवंक शकना आनी नाशिल्लें झाड बरें फळ दिवंक शकना.
१९ बरें फळां दिना तें झाड कापून उज्यांत उडयतात.
२० देखून तांच्या फळां वरवीं तुमी तांकां वळखतले.
२१ म्हाका 'प्रभु, प्रभू' म्हणपी दरेकलो सर्गाच्या राज्यांत वचचो ना; पूण जो म्हज्या सर्गार बापायची इत्सा करता.
२२ त्या दिसा जायते जाण म्हाका म्हणटले, प्रभू, प्रभू, आमी तुज्या नांवान भाकीत केल्ली ना? आनी तुज्या नांवान भुतांखेतांक भायर काडल्यात? आनी तुज्या नांवान जायतीं अजापां केल्लीं?
२३ आनी मागीर हांव तांकां सांगतलों, हांव तुमकां केन्नाच वळखूंक ना.
२४ ताका लागून जो कोण म्हजीं हीं उतरां आयकून पाळटा, ताका हांव एक ज्ञानी मनशा कडेन तुळा करतलों, ताणें आपलें घर फातराचेर बांदलां.
२५ पावस पडलो आनी हुंवार आयलो आनी वारें व्हांवून त्या घराक मारलो; आनी तो पडलो ना, कित्याक तो फातराचेर बांदिल्लो.
२६ आनी कोण म्हजीं हीं उतरां आयकून तीं पाळना, ताची तुळा रेंवाचेर आपलें घर बांदपी मूर्ख मनशा कडेन जातली.
२७ पावस पडलो आनी हुंवार आयलो आनी वारें व्हांवून त्या घराक मारलो; आनी तो पडलो आनी ताचो पडप व्हडलो जालो.
२८ जेजून हीं उतरां सोंपयतकच लोक ताच्या उपदेशाचेर अजापीत जाले.
२९ कित्याक ताणें तांकां अधिकार आशिल्ल्या प्रमाणें शिकयलें, शास्त्रज्ञां प्रमाणें न्हय.

अध्याय 8

१ तो दोंगरांतल्यान देंवताना, व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले.
२ पळे, एक कुश्ठरोगी येवन ताची उपासना करतालो, "प्रभु, तुका जाय जाल्यार तूं म्हाका निवळ करुंक शकता."
३ जेजून हात वाडयलो आनी ताका हात लायलो आनी म्हळें: " हांव जाय; तूं निवळ जा. आनी रोखडेंच ताचो कुश्ठरोग निवळ जालो.
४ जेजून ताका म्हळें: पळय तूं कोणाक सांगूंक ना. पूण वचून, याजकाक दाखोवंक आनी मोयजेसान सांगिल्लें दान तांकां साक्षी म्हूण अर्पण कर.
५ जेजू कफर्नाहूमांत पावलो तेन्ना एक शतपती ताचे कडेन आयलो आनी ताका विनवणी केली.
६ आनी म्हणलें, प्रभू, म्हजो नोकर पक्षाघात जावन घरांत पडला आनी ताका खूब त्रास सोंसला.
७ जेजून ताका म्हळें: " हांव येवन ताका बरे करतलों."
८ शतपतीन जाप दिली: "प्रभु, तूं म्हज्या छप्परा सकयल येवंक हांव पात्र ना, पूण फकत उतर उलो आनी म्हजो सेवक बरो जातलो."
९ कित्याक हांव अधिकारा खाला आशिल्लो मनीस आनी म्हजे खाला सैनिक आसात. आनी दुसऱ्याक, येयात आनी तो येता; आनी म्हज्या नोकराक, हें कर आनी तो तें करता.
१० जेजून तें आयकून अजाप जालें आनी फाटल्यान येवपी लोकांक म्हणलें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, इज्रायलांत म्हाका इतलो व्हडलो विस्वास मेळूंक ना."
११ हांव तुमकां सांगतां, उदेंत आनी अस्तंतेकडल्यान जायते जाण येतले आनी अब्राहम, इसहाक आनी जाकोब हांचे वांगडा सर्गाच्या राज्यांत बसतले.
१२ पूण राज्यांतलीं भुरगीं भायल्या काळखांत उडयतलीं, थंय रडप आनी दांत कुसकुसप.

१३ जेजून शतपतीक म्हळें: वच; आनी तूं जसो विस्वास दवरला तसोच तुका जावं. आनी त्याच वेळार ताचो नोकर बरो जालो.
१४ जेजू पेद्रूच्या घरांत पावलो तेन्ना ताणें आपल्या बायलेची आवय जोरान दुयेंत पडल्ली पळेली.
१५ ताणें तिच्या हाताक हात लायलो आनी जोर आयली आनी ती उठून तांची सेवा केली.
१६ सांज जाली तेन्नां ताणें जायते भुतांखेतांचो ग्रस्त ताचे कडेन हाडले आनी ताणें आपल्या उतरान आत्म्यांक भायर काडले आनी सगळ्या दुयेंतांक बरे केले.
१७ ताका लागून इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्लें, "आमचीं दुबळीं स्वता घेतलीं आनी आमचीं दुयेंसां घेवन गेलो."
१८ जेजून आपल्या भोंवतणीं व्हड गर्दी पळेली आनी ताणें दुसरे वटेन वचपाची आज्ञा दिली.
१९ एक शास्त्रज्ञ येवन ताका म्हणलें, "गुरू, तूं खंय वता थंय हांव तुज्या फाटल्यान वचतलों."
२० जेजून ताका म्हळें: कोल्यांक बुराक आसतात आनी मळबांतल्या सुकण्यांक घोंटेर आसतात; पूण मनशाच्या पुताक तकली दवरपाची सुवात ना.
२१ ताच्या दुसऱ्या शिश्यान ताका म्हळें: "प्रभु, म्हाका पयलीं वचून म्हज्या बापायक पुरपाक दिव."
२२ पूण जेजून ताका म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच; आनी मेल्ल्यांक आपल्या मेल्ल्या मनशांक पुरूंक दिवचें.
२३ तो तारवांत बसलो तेन्ना ताचे शिश्य ताच्या फाटल्यान गेले.
२४ पळे, दर्यांत व्हड वादळ आयलें आनी तारवटी ल्हारांनी भरिल्ली, पूण तो न्हिदिल्लो.
२५ ताच्या शिश्यांनी ताचे कडेन येवन ताका जागो केलो आनी म्हळें: "प्रभु, आमकां वाचय, आमी नाश जातात."
२६ तेदनां ताणें तांकां म्हळें: " तुमी कित्याक भियेतात, थोड्या भावार्थी? मागीर तो उठून वारें आनी दर्याक धिटाय दिली; आनी व्हडलीशी शांतताय जाली.
२७ पूण ते मनीस अजापीत जाले आनी म्हणपाक लागले: "ह्या कसलो मनीस, वारें आनी दर्या लेगीत ताचें आज्ञापालन करता!
२८ तो दुसरे वटेन गेर्गेसेनी लोकांच्या देशांत पावलो तेन्ना ताका मेळ्ळे, ते दोग भुतांखेतांचो आस्पाव आशिल्ले, थडग्यांतल्यान भायर सरून, कोणूच त्या वाटेर वचूंक शकचो ना.
२९ पळे, ते रडले, "जेजू, देवाचो पूत, तुजे कडेन आमचो कितें संबंद? वेळा आदीं आमकां त्रास दिवंक तूं हांगा आयला?
३० आनी तांचे थावन बरेंच पयस वचून जायत्या दुकरांचो कळप पोसतालो.
३१ तेदनां भुतांखेतांनी ताका विनवणी केली, "तुमी आमकां भायर काडले जाल्यार आमकां दुकरांच्या कळपांत वचूंक दिव."
३२ ताणें तांकां म्हळें: वच. भायर सरतकच ते दुकरांच्या कळपांत गेले आनी पळेलें, सगळो दुकरांचो कळप खरखरीत सुवातेर सकयल देंवून दर्यांत गेलो आनी उदकांत ना जालो.
३३ तांचो राखणदार पळून गेले आनी शारांत गेले आनी सगळ्यो गजाली आनी भुतांखेतांचो भूतकाळांतल्या लोकांक कितें घडलें तें सांगलें.
३४ आनी पळेलें, सगळें शार जेजूक मेळोवंक भायर सरलें आनी ताका पळेवन ताका आपल्या वाठारांतल्यान भायर सरूंक विनवणी केली.

अध्याय ९

१ तेदनां तारवांत बसून तो हुंपून आपल्याच शारांत आयलो.
२ आनी पळे, तांणी एक पक्षाघाती मनीस खाटीर पडून ताचे कडेन हाडलो आनी जेजून तांचो भावार्थ पळोवन पक्षाघात जाल्ल्या मनशाक म्हणलें; पूत, बऱ्या उमेदीन राव; तुजीं पात्कां तुका माफ जालीं.
३ आनी पळे, कांय शास्त्रज्ञांनी आपसांत म्हणलें: हो मनीस निंदा करता.
४ जेजून तांचे विचार जाणून म्हणलें: " तुमच्या काळजांत कित्याक वायट समजतात?
५ कित्याक, तुज्या पात्कां माफ जाल्यात म्हणप सोंपें आसा; वा उबो राव आनी चल म्हणप?
६ पूण मनशाच्या पुताक पृथ्वीचेर पातक माफ करुंक अधिकार आसा हें तुमकां कळचें म्हणून, (तेन्ना तो पक्षाघाती दुयेंतीक म्हणटा: उठ, तुजी खाट उखलून तुज्या घरा वच.
७ तो उठून आपल्या घरा गेलो.
८ पूण तें पळोवन लोकांनी अजापीत जावन मनशांक अशी सत्ता दिल्ल्या देवाची महिमा केली.
९ जेजू थंयच्यान भायर सरताना, ताणें मॅथ्यू नांवाचो एक मनीस करवाक घेवपाच्या सुवातेर बसून पळयलो आनी ताणें ताका म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच." आनी तो उठून ताच्या फाटल्यान गेलो.
१० जेजू घरांत जेवपाक बसताना, जायते कर घेवपी आनी पातककार ताचे वांगडा आनी ताच्या शिश्यां वांगडा बसले.
११ फरीसी लोकांनी तें पळेवन ताच्या शिसांक म्हळें: "तुमचो गुरू कर घेवपी आनी पातक्यां वांगडा कित्याक जेवता?
१२ पूण जेजून तें आयकून तांकां म्हळें: " बरोबरांक वैजाची गरज ना, पूण दुयेंतांक."
१३ पूण तुमी वचून ताचो अर्थ शिकात, "हांव बळी दिवंक न्हय, दया करुंक सोदतां, कित्याक हांव नितीमानांक आपोवपाक आयलां ना, पूण पातककारांक पश्चात्ताप करुंक आयलां."
१४ तेदनां जुांवाचे शिस ताचे कडेन येवन म्हणपाक लागले: "आमी आनी फरीसी उपास कित्याक करतात, पूण तुजे शिश्य उपास कित्याक करिनात?
१५ जेजून तांकां म्हळें: न्हवरो आपल्या वांगडा आसता तो मेरेन न्हवऱ्याच्या कुडींतल्या भुरगीं शोक करुंक शकतले? पूण ते दीस येतले, जेन्ना न्हवरो तांकां काडून घेतले आनी मागीर ते उपास करतले.
१६ कोणूच पोरन्या कपड्याक नव्या कपड्याचो कुडको घालना, कित्याक तो भरपाक घालतात तें कपड्यांतल्यान काडटात आनी ताची फाट चड वायट जाता.
१७ आनी मनीस पोरन्या बाटल्यांनी नवो सोरो घालना, नाजाल्यार बाटली मोडून सोरो सोंपता आनी बाटली ना जातात, पूण नव्या बाटल्यांनी नवो सोरो घालतात आनी दोनूय तिगून उरतात.
१८ ताणें तांकां हीं गजाली उलयतना पळेलें, एक राज्यकर्तो येवन ताची भजता आनी म्हणपाक लागलो, म्हजी धूव आतां मेल्ली, पूण येवन तिचेर हात घाल आनी ती जिवी जातली.
१९ जेजू उठलो आनी ताचे फाटल्यान गेलो आनी ताचे शिश्यय तशेंच गेले.
२० बारा वर्सां रगताच्या व्हाळाची पिडा आशिल्ली एक बायल ताच्या फाटल्यान आयली आनी ताच्या वस्त्राच्या शेवटाक हात लायली.

२१ कित्याक तिणें मनांत म्हणलें: ताच्या वस्त्राक हात लायल्यार हांव बरे जातलों.
२२ पूण जेजून ताका घुंवडावन तिका पळेवन म्हणलें: " धूव, सांत्वन मेळ; तुज्या भावार्थान तुका बरे केला. आनी त्या वेळार सावन ती बायल बरी जाली.
२३ जेजून राजकर्त्याच्या घरांत येवन वाजोवपी आनी लोक बोवाळ करतात तें पळयलें.
२४ ताणें तांकां म्हळें: जागो दिवचो, कित्याक दासी मेल्ली ना, पूण न्हिदिल्ली आसा. आनी तांकां तिरस्कार करपाक हांसले.
२५ पूण लोकांक भायर काडले उपरांत तो भितर सरलो आनी तिचो हात धरलो आनी ती दासी उठली.
२६ आनी ताची नामना त्या सगळ्या देशांनी पातळ्ळी.
२७ जेजू थंयच्यान भायर सरताना, दोन कुड्डे लोक ताच्या फाटल्यान येवन म्हणपाक लागले: "दावीदाचो पूत, आमची दया कर."
२८ घरांत भितर सरतकच कुड्डे ताचे कडेन आयले आनी जेजून तांकां म्हळें: " हांव हें करुंक शकता म्हळ्ळें तुमकां विस्वास आसा? तांणी ताका म्हणलें, हय, प्रभू.
२९ तेदनां ताणें तांच्या दोळ्यांक हात लायलो आनी म्हणलें: " तुमच्या भावार्था प्रमाणें तुका जावं."
३० आनी तांचे दोळे उगडले; आनी जेजून तांकां खर आज्ञा केली: " कोणाक कळना म्हण पळय."
३१ पूण ते गेले उपरांत त्या सगळ्या देशांनी ताची नामना पातळायली.
३२ ते भायर सरतना पळेलें, भुतांखेतांचो एक मुको मनीस ताचे कडेन हाडलो.
३३ सैतानाक भायर काडलो तेन्ना मुके उलयले आनी लोक अजापीत जाले आनी म्हणपाक लागले: "इज्रायलांत अशें केन्नाच दिसूंक ना."
३४ पूण फरीसी लोकांनी म्हणलें, "तो भुतांखेतांचो मुखेली वरवीं भुतांखेतांक धांवडायता."
३५ जेजू सगळ्या शारांनी आनी गांवांनी भोंवून तांच्या सभाघरांनी शिकयतालो आनी राज्याची सुवार्तेची प्रचार करतालो आनी लोकां मदल्या सगळ्या दुयेंसांक आनी सगळ्या दुयेंसांक बरे करतालो.
३६ पूण लोकांक पळेवन तांकां दया आयलो, कारण ते बेसुमार जाले आनी गोठाण नाशिल्ल्या मेंढरां भशेन शिंपडून गेले.
३७ तेदनां ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: कापणी खरेंच भरपूर आसा, पूण कामगार उणे;
३८ ताका लागून कापणीच्या स्वामीक मागणें करात, ताणें आपल्या कापणींत कामगारांक धाडचो.

अध्याय १०

१ ताणें आपल्या बारा शिसांक आपयले उपरांत, तांकां अशुध्द आत्म्यां आड धांवडावंक आनी सगळ्या प्रकारच्या दुयेंसांक आनी सगळ्या तरांच्या दुयेंसांक बरे करुंक अधिकार दिलो.
२ बारा प्रेषितांचीं नांवां हीं; पयलो सायमन, जाका पेद्रू म्हणटात आनी ताचो भाव आंद्रेय; जेबेदीचो पूत जाकोब आनी ताचो भाव जुांव;
३ फिलीप आनी बार्तोलोमी; थॉमस, आनी मॅथ्यू कर घेवपी; आल्फेयसाचो पूत जाकोब आनी लेब्बेयस, ताचें आडनांव थॅडीयस;
४ सिमोन कनानी आनी जुदास इस्करियोत, जांणीय ताका विश्वासघात केलो.
५ ह्या बारा जाणांक जेजून धाडून तांकां आज्ञा केली, " विदेशी लोकांच्या वाटेर वचूंक नाकात आनी सामरी लोकांच्या खंयच्याय शारांत वचूंक नाकात.
६ पूण इज्रायलाच्या घराण्यांतल्या गमावल्ल्या मेंढरां कडेन वच.
७ तुमी वतना, "सर्गाचें राज्य लागीं पावलां" अशें सांगून प्रचार करात.
८ दुयेंतांक बरे कर, कुश्ठरोग्यांक शुध्द कर, मेल्ल्यांक जिवंत कर, भुतांखेतांक भायर काड;
९ तुमच्या पर्सांत भांगर, रुपें, पितळे घालूंक नाकात.
१० तुमच्या प्रवासाक कसलीच कात, दोन चोळो, पांयतणां आनी दांडे न्हय, कित्याक कामगार आपल्या जेवणाक फावो.
११ तुमी खंयच्याय शारांत वा शारांत भितर सरतले, तातूंत कोण योग्य आसा तें विचारात; थंयच्यान वचमेरेन थंयच रावचें.
१२ आनी घरांत येतकच ताका नमस्कार करात.
१३ आनी घर योग्य आसल्यार, तुमची शांती ताचेर येवची, पूण योग्य ना जाल्यार तुमची शांती तुमकां परत मेळची.
१४ तुमी त्या घरांतल्यान वा शारा थावन भायर सरतना कोणाक तुमकां येवंक ना आनी तुमचीं उतरां आयकूंक ना, जाल्यार तुमच्या पांयांची धुल्ल हालोवची.
१५ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, त्या शारा परस सदोम आनी गमोरा देशाक न्यायाच्या दिसा चड सोंसपाक मेळटलो.
१६ पळे, हांव तुमकां वागांच्या मधें मेंढरां भशेन धाडटां;
१७ पूण मनशां थावन सावधान राव, कित्याक ते तुमकां सभाघरांत सोडून दितले आनी आपल्या सभाघरांनी तुमकां चाबकान मारतले;
१८ आनी तांकां आनी विदेशी लोकां आड गवाय दिवंक तुमकां म्हजे खातीर राज्यपाल आनी राजां मुखार हाडटले.
१९ पूण जेन्ना ते तुमकां सोडून दितले तेन्नां तुमी कशें उलयतले आनी कितें उलयतले हाचो विचार करचो न्हय, कित्याक तुमी कितें उलयतले तें त्याच वेळार तुमकां मेळटलें.
२० कित्याक उलयतात तें तुमी न्हय, पूण तुमच्या बापायचो आत्मो तुमचे भितर उलयता.
२१ भाव भावाक आनी बापूय भुरग्याक सोडून दितलो आनी भुरगीं आपल्या आवय-बापाय आड उठून तांकां मारून उडयतलीं.
२२ म्हज्या नांवा खातीर तुमचो सगळ्या मनशांचो दुस्वास जातलो, पूण जो शेवटाक टिकून उरता तो वांचतलो.
२३ पूण जेन्नां ह्या शारांत तुमकां त्रास दितले तेन्ना तुमी दुसऱ्या शारांत पळून वचात, कित्याक हांव तुमकां खरेंच सांगतां, मनशाचो पूत येयसर तुमी इज्रायल शारां वयल्यान वचूंक शकचे नात.
२४ शिश्य आपल्या गुरू परस चड ना, आनी नोकर आपल्या स्वामी परस चड ना.
२५ शिश्याक तो आपल्या गुरू सारको आनी नोकर आपल्या स्वामी सारको आसप पुरो. तांणी घराच्या मालकाक बेलजेबूब म्हणलां जाल्यार ताच्या घरांतल्या लोकांक आनीक कितलें म्हणटले?
२६ ताका लागून तांकां भियेवंक नाकात, कित्याक प्रगट जावंक ना अशें कांयच न्हेसून ना; आनी लिपलां, तें कळचें ना.
२७ हांव तुमकां काळखांत सांगतां तें उजवाडांत उलोवचें आनी कानांत आयकतात तें घरांच्या माथ्यार प्रचार करात.
२८ जे कुडीक मारतात, पूण जिवाक मारूंक शकनात तांकां भियेवंक नाकात, पूण नरकांत जिवाक आनी कुडीक नाश करुंक शकता ताका भियेवंक नाकात.

२९ दोन चिमणीं एका फारथांत विकतात न्हय? आनी तातूंतलो एकलो तुज्या बापा बगर जमनीर पडचो ना.
३० पूण तुमच्या तकलेचे केंस सगळे मेजले.
३१ देखून तुमी भियेवंक नाकात, तुमी जायत्या चिमणीं परस चड मोलाचे आसात.
३२ कोणेंय म्हाका मनशां मुखार कबूल करतलो, ताका हांव सर्गार आशिल्ल्या म्हज्या बापाय मुखारय कबूल करतलों.
३३ पूण कोण म्हाका मनशां मुखार नाकारता, ताका हांवूय सर्गार आशिल्ल्या म्हज्या बापाय मुखार नाकारतलों.
३४ हांव पृथ्वीचेर शांती धाडपाक आयलां अशें समजून घेवचें न्हय, हांव शांती धाडपाक आयलां न्हय, पूण तलवार धाडपाक आयलां.
३५ कित्याक हांव आयलां एक दादलो ताच्या बापाय आड, आनी चलयेक तिच्या आवय आड आनी धुवेक तिच्या सासऱ्या आड वाद घालपाक.
३६ मनशाचे दुस्मान आपल्याच घरांतले आसतले.
३७ जो कोण म्हजे परस चड बापायचो वा आवयचो मोग करता तो म्हाका फावो ना, आनी जो म्हजे परस चड पुताचो वा चलयेचो मोग करता तो म्हाका फावो ना.
३८ आनी जो कोण आपलो खुरीस घेना आनी म्हज्या फाटल्यान वता तो म्हाका फावो ना.
३९ जो कोण आपलो जीव मेळयता तो तो गमातलो आनी जो कोण म्हजे खातीर आपलो जीव वगडायतलो तो तो मेळटलो.
४० जो तुमकां स्वीकारता तो म्हाका स्वीकारता आनी जो म्हाका स्वीकारता तो म्हाका धाडल्याक स्वीकारता.
४१ संदेष्ट्याच्या नांवान संदेष्ट्याक घेवन ताका संदेष्ट्याचें इनाम मेळटलें; आनी नितीमान मनशाच्या नांवान नितीमान मनशाक नितीमान मनशाचें इनाम मेळटलें.
४२ आनी कोणेंय ह्या ल्हान भुरग्यां मदल्या एका मनशाक फकत शिश्याच्या नांवान थंड उदकाचो पेलो पियेवंक दितलो जाल्यार, हांव तुमकां खरेंच सांगतां, ताका आपलें इनाम कसलेंच वगडावचें ना.

अध्याय 11

१ जेजू आपल्या बारा शिसांक आज्ञा दीवन, तांच्या शारांनी शिकवंक आनी प्रचार करुंक थंयच्यान भायर सरलो.
२ जुवान बंदखणींत ख्रिस्ताचीं कर्तुबां आयकून ताणें आपल्या दोन शिश्यांक धाडले.
३ आनी ताका म्हळें: "तुमी येवपाचो वा आमी दुसऱ्याची वाट पळयतात?"
४ जेजून तांकां जाप दिली: " तुमी आयकतात आनी पळेतात त्यो गजाली परतून जुहांवाक दाखोवची.
५ कुड्ड्यांक नदर मेळटा आनी लंगडे चलतात, कुश्ठरोगी शुध्द जातात आनी बहिरे आयकतात, मेल्ल्यांक जिवंत जातात आनी गरीबांक सुवार्तेचो प्रचार जाता.
६ आनी जो कोण म्हजेर वायट भोगचो ना, तो धन्य.
७ ते वतना जेजून लोकांक जुांवा विशीं म्हळें: " तुमी रानांत कितें पळेवंक गेले?" वाऱ्यान हालोवन गेल्ली एक वेत?
८ पूण तुमी कितें पळेवंक भायर सरले? मोव कपडे घाल्लो मनीस? पळय, मोव कपडे घालपी राजांच्या घरांत आसात.
९ पूण तुमी कितें पळेवंक भायर सरले? एक संदेष्टो? होंय, हांव तुमकां सांगतां, आनी संदेष्ट्या परस चड.
१० कित्याक तोच, जाचे विशीं बरयलां: पळे, हांव म्हजो दूत तुज्या मुखार धाडटां, जो तुज्या मुखार तुजी वाट तयार करतलो.
११ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, बायलां थावन जल्मल्ल्या लोकां मदीं बाप्तिस्म दिवपी जुांवा परस व्हडलो कोणूच उबो जावंक ना.
१२ बाप्तिस्म दिवपी जुांवाच्या काळा थावन आतां मेरेन सर्गाच्या राज्याचेर हिंसाचार जाता आनी हिंसक लोक ताका जबरदस्तीन घेतात.
१३ कित्याक सगळे संदेष्टे आनी कायदो जुांव मेरेन भाकीत करताले.
१४ आनी तुमकां तें मेळूंक जाय जाल्यार, तो येवपाचो आशिल्लो एलियास.
१५ कोणाक आयकुपाक कान आसात, ताणें आयकूंक जाय.
१६ पूण ह्या पिळगेक हांव खंयच्यान तुळा करुंक शकता? बाजारांत बसून आपल्या वांगड्यांक उलो मारपी भुरग्यां सारकें.
१७ आनी म्हळें: "आमी तुमकां नळयो वाजयल्यात, पूण तुमी नाचले नात; आमी तुमकां शोक केल्यात आनी तुमी शोक करूंक ना.
१८ कित्याक जुांव जेवना आनी पियेना आयलो आनी ते म्हणटात: ताका सैतान आसा.
१९ मनशाचो पूत जेवून पिवन आयलो आनी ते म्हणटात: पळेयात, एक खावपी आनी सोरो पियेवपी मनीस, कर घेवपी आनी पापी लोकांचो इश्ट. पूण तिच्या भुरग्यांक बुद्धी न्याय्य थारता.
२० तेदनां ताणें पश्चाताप करूंक नाशिल्ल्या शारांक, ज्या शारांनी ताचीं चडशीं पराक्रम केल्लीं, तांकां धिटाय दिवंक लागलो.
२१ कोराझीन तुका धिक्कार! बेतसैदा, तुका धिक्कार! कित्याक तुमच्यांत केल्लीं पराक्रमीं जर सोर आनी सिदोनांत जाल्लीं जाल्यार, ते बऱ्याच काळापयलीं गोबर आनी भस्म घालून पश्चात्ताप करुंक शकतले.
२२ पूण हांव तुमकां सांगतां, न्यायाच्या दिसा सोर आनी सिदोनाक तुमकां चड सोंसपाक मेळटलें.
२३ आनी तूं कफर्नाहूम, जो सर्गार उंच केला, तो नरकांत देंवतलो, कित्याक तुज्यांत केल्लीं पराक्रमी कामां सदोमांत जाल्लीं जाल्यार ती आयज मेरेन उरतली आसतली.
२४ पूण हांव तुमकां सांगतां, न्यायाच्या दिसा सदोम देशाक तुजे परस चड सोंसपाक मेळटलें.
२५ त्या वेळार जेजून जाप दिली: " हे बापूय, सर्ग आनी धर्तरेचो स्वामी, तुवें हीं गजाली बुद्धीमान आनी बुद्धीमान लोकां कडल्यान लिपोवन दवरल्यांत आनी भुरग्यांक उक्तायल्या म्हणून हांव तुका उपकार मानतां."
२६ तशेंच बापूय, कित्याक तुज्या नदरेक अशें बरें दिसलें.
२७ सगळें म्हज्या बापायन म्हाका दिल्लें, आनी बापा बगर कोणूच पुताक वळखना; पुता आनी पूत ताका प्रगट करुंक सोदता ताका सोडून, बापायक कोणाकच वळखना.
२८ तुमी सगळे कश्ट करपी आनी भार भारून गेल्ले, म्हजे कडेन येयात आनी हांव तुमकां विसव दितलों.
२९ म्हजें जूंव तुजेर घेवन म्हजे कडल्यान शिक; कित्याक हांव नम्र आनी नम्र काळजान, आनी तुमकां तुमच्या जिवाक विसव मेळटलो.
३० कित्याक म्हजें जूंव सोंपें आनी म्हजो भार हळुवार.

अध्याय 12

१ त्या वेळार जेजू सब्बाथाच्या दिसा धान्यांतल्यान गेलो; ताचे शिश्य उपाशी पडले आनी ते धान्याचे कान काडून जेवंक लागले.
२ फरीसी लोकांनी तें पळेवन ताका म्हळें: "पळे, तुज्या शिसांनी सब्बाथाच्या दिसा करुंक जायना तें करतात."
३ पूण ताणें तांकां म्हळें: " दावीदान उपाशी आसतना आनी ताचे वांगडा आशिल्ल्यांनी कितें केलें तें तुमी वाचूंक ना?
४ तो देवाच्या घरांत भितर सरलो आनी ताका वा ताचे वांगडा आशिल्ल्यांक, पूण फकत याजकांक खावंक मेळनाशिल्लीं भाकरी खावपाक लागलो?
५ वा सब्बाथाच्या दिसांनी देवळांतले याजक सब्बाथाचो अपवित्र करतात आनी निरदोश जातात हें तुमी कायद्यांत वाचूंक ना?
६ पूण हांव तुमकां सांगतां, ह्या जाग्यार देवळा परस व्हडलो एक आसा.
७ पूण हाचो अर्थ कितें तें तुमकां कळ्ळें जाल्यार, हांव दया करुंक सोदतां, आनी बळी दिवंक ना, तुमी निरपराधींक दोशी थारावचे नातल्ले.
८ कित्याक मनशाचो पूत सब्बाथाचो लेगीत प्रभु.
९ थंयच्यान भायर सरून तो तांच्या सभाघरांत गेलो.
१० आनी पळे, एक मनीस आशिल्लो, ताचो हात सुकलो. तांणी ताका विचारलें, "सब्बाथाच्या दिसा बरे करप शक्य आसा काय?" ताचेर आरोप करपाक मेळचो म्हणून.
११ ताणें तांकां म्हळें: " तुमच्यांतलो खंयचो मनीस आसतलो, जाका एक मेंढर आसतलो आनी ती सब्बाथाच्या दिसा खड्ड्यांत पडली जाल्यार, तो तिका धरून काडचो ना?
१२ मागीर मेंढरा परस मनीस कितलो बरो? देखून सब्बाथाच्या दिसांनी बरें करुंक जाय.
१३ तेन्ना ताणें त्या मनशाक म्हळें, तुजो हात वाड. आनी ताणें तें ताणलें; आनी तो पुराय, दुसऱ्या सारकोच परतून तयार जालो.
१४ तेदनां फरीसी लोकांनी भायर सरून ताका कसो नाश करुंक जाय, ताचे आड एक मंडप केलो.
१५ पूण जेजूक तें कळटकच तो थंयच्यान पयस गेलो आनी व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले आनी ताणें सगळ्यांक बरे केले.
१६ ताका कळोवंक नाका म्हण तांकां आज्ञा दिली.
१७ इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावचें.
१८ पळेयात म्हजो नोकर, जाका हांवें वेंचून काडला; म्हजो प्रिय, जाचेर म्हजो जीव बरोच खोशी जाता, हांव ताचेर म्हजो आत्मो घालतलों आनी तो विदेशी लोकांक न्याय दाखयतलो.
१९ तो झगडचो ना, रडचो ना; रस्त्यार ताचो आवाज कोणाक आयकूंक मेळचो ना.
२० तो फोडून गेल्लो वेत मोडचो ना आनी धुंवर काडिल्लो ताग तो निवळावचो ना, जो मेरेन तो न्याय जिखपाक धाडचो ना.
२१ आनी विदेशी लोक ताच्या नांवार विस्वास दवरतले.
२२ तेदनां कुड्डो आनी मुको एक भुतांखेतांचो आस्वाद आशिल्लो मनीस ताचे कडेन हाडलो आनी ताणें ताका बरे केलो आनी कुड्डो आनी मुके उलयले आनी पळेले.
२३ आनी सगळे लोक अजापीत जावन म्हणपाक लागले: हो दावीदाचो पूत न्हय?
२४ पूण फरीसी लोकांनीं तें आयकून म्हणलें, "हो मनीस भुतांखेतांक भायर काडना, पूण भुतांखेतांचो मुखेली बेलजेबूबा वरवीं."
२५ तेदनां जेजून तांचे विचार कळ्ळें आनी तांकां म्हळें: " आपल्या आड फुटिल्लें दरेक राज्य उध्वस्त जाता; आनी दरेक शार वा घर स्वता आड फुटून उबें रावचें ना.
२६ सैतानान सैतानाक भायर काडलो जाल्यार तो स्वता आड फुटला; मागीर ताचें राज्य कशें उबें जातलें?
२७ जर हांव बेलजेबूबाच्या आदारान भुतांखेतांक भायर काडटां जाल्यार तुमचीं भुरगीं कोणाच्या आदारान तांकां भायर काडटात? देखून ते तुमचे न्यायाधीश जातले.
२८ पूण देवाच्या आत्म्यान हांव भुतांखेतांक भायर काडलो जाल्यार देवाचें राज्य तुमचे कडेन आयलां.
२९ वा बळवंत मनशाच्या घरांत भितर सरून ताची वस्तू कशी लुटूं येता, बळवंत मनशाक पयलीं बांदून दवरल्या बगर? आनी मागीर तो आपलें घर बिघडयतलो.
३० जो म्हजे बरोबर ना तो म्हजे आड; आनी जो म्हजे वांगडा जमना तो शिंपडटा.
३१ देखून हांव तुमकां सांगतां, सगळ्या तरांचे पातक आनी निंदा मनशांक माफ करतले, पूण पवित्र आत्म्याचो निंदा मनशांक माफ करचे नात.
३२ कोण मनशाच्या पुता आड एक उतर उलयता ताका माफ जातलो, पूण जो कोण पवित्र आत्म्या आड उलयता ताका माफ करचो ना, ह्या संवसारांत वा येवपी संवसारांत.
३३ एक तर झाड बरें आनी ताचें फळ बरें कर; नाजाल्यार झाड भ्रश्ट कर आनी ताचीं फळां भ्रश्ट कर, कित्याक झाड ताच्या फळान वळखतात.
३४ हे सर्पांची पिळगी, तुमी वायट जावन बरीं कशीं उलोवंक शकतले? कित्याक काळजाच्या भरपूरपणांतल्यान तोंड उलयता.
३५ बरो मनीस काळजाच्या बऱ्या खजिन्यांतल्यान बरी गजाल काडटा आनी वायट मनीस वायट खजिन्यांतल्यान वायट गजाली भायर काडटा.
३६ पूण हांव तुमकां सांगतां, मनीस जें व्यर्थ उतर उलयता तें न्यायाच्या दिसा तांचो हिशोब दितले.
३७ तुज्या उतरांनी तुका नितीमान जातलो आनी तुज्या उतरांनी तुका दोशी थारतलो.
३८ तेदनां कांय शास्त्रज्ञांनी आनी फरीसींनी जाप दिली: "गुरू, आमी तुजे कडल्यान एक खूण पळोवंक सोदतात."
३९ पूण ताणें तांकां जाप दिली, " एक वायट आनी व्यभिचारी पिळगी एक चिन्नां सोदता; आनी योनास संदेष्ट्याची चिन्नां सोडून ताका कसलीच चिन्नां दिवची ना.
४० कित्याक जोनास तीन दीस तीन राती व्हेलाच्या पोटांत रावलो; तशेंच मनशाचो पूत तीन दीस आनी तीन राती पृथ्वीच्या काळजांत आसतलो.
४१ निनेव्हेचे लोक ह्या पिळगे वांगडा न्यायाच्या वेळार उठून तिचो ख्यास्त दितले. आनी पळे, जोनासा परस व्हडलो एकलो हांगा आसा.
४२ दक्षिणेची राणी ह्या पिळगे वांगडा न्यायाच्या दिसांनी उठून तिचो ख्यास्त दितली, कित्याक ती सोलोमनाची बुद्धी आयकुपाक संवसाराच्या शेवटाक आयल्या; आनी पळेयात, सोलोमन परस व्हडलो एकलो हांगा आसा.
४३ मनशांतलो अशुध्द आत्मो भायर सरता तेन्ना तो सुक्या सुवातींनी भोंवता आनी विसव सोदता आनी ताका कोणूच मेळना.
४४ तेदनां तो म्हळें: "हांव भायर सरल्ल्या म्हज्या घरांत परत येतलों; आनी येतकच ताका तें रितें, झाडून आनी सजयल्लें दिसता.

४५ मागीर तो वचून आपल्या परस चड वायट सात आत्म्यांक आपल्या वांगडा व्हरता आनी ते थंय भितर सरून रावतात आनी त्या मनशाची निमाणी स्थिती पयल्या परस वायट. तशेंच हे वायट पिळगेकय तशें जातलें.
४६ तो लोकां कडेन उलयताना, ताची आवय आनी ताचे भाव ताचे कडेन उलोवपाची इत्सा करून भायर उबे रावले.
४७ तेदनां एकल्यान ताका म्हळें: पळे, तुजी आवय आनी भाव तुजे कडेन उलोवपाची इत्सा करून भायर उबे आसात.
४८ पूण ताणें ताका सांगिल्याक जाप दिली, " म्हजी आवय कोण?" आनी म्हजे भाव कोण?
४९ ताणें आपल्या शिसां कडेन हात वाडयलो आनी म्हणलें: पळय म्हजी आवय आनी भाव!
५० कित्याक जो कोण म्हज्या सर्गार बापायची इत्सा पाळटा, तो म्हजो भाव, भयण आनी आवय.

अध्याय 13

१ त्याच दिसा जेजू घरांतल्यान भायर सरलो आनी दर्या कुशीक बसलो.
२ ताचे कडेन व्हड लोक जमले आनी तो तारवांत बसून बसलो; आनी सगळो लोक देगेर उबो रावलो.
३ ताणें तांकां बोधकथांनी जायत्यो गजाली सांगल्यो: पळेयात, एक पेरपी पेरपाक भायर सरलो;
४ ताणें पेरताना वाटेर कांय बीं पडलीं आनी सुकणीं येवन तीं खावन उडयलीं.
५ कांय जाण फातराच्या जाग्यार पडले, जंय तांकां चड माती नाशिल्ली आनी मातयेची खोलाय नाशिल्ल्यान ते रोखडेंच फुलले.
६ सुर्याचो उजवाड पडलो तेन्ना ते लासले; आनी तांकां मुळां नाशिल्ल्यान तीं सुकून गेलीं.
७ कांय जाण कांट्यां मदीं पडले; कांटे उडून तांकां घुस्मटून उडयले.
८ पूण कांय जाण बऱ्या जमनींत पडून फळां जालीं, कांय शंबर पटींनी, कांय साठ पटींनी, कांय तीस पटींनी.
९ कोणाक आयकुपाक कान आसात, ताणें आयकूंक जाय.
१० शिसांनी येवन ताका म्हळें: "तुमी तांकां बोधकथांनी कित्याक उलयता?"
११ ताणें तांकां जाप दिली, "तुमकां सर्गाच्या राज्याचीं गूढ गजाली जाणून घेवंक मेळ्ळां, पूण तांकां दिवंक ना.
१२ कित्याक कोणाक आसा ताका दितले आनी ताका चड भरपूर मेळटलें, पूण कोणाक ना, ताचे कडल्यान ताचे कडेन आशिल्लें लेगीत काडून उडयतले.
१३ ते खातीर हांव तांकां बोधकथांनी उलयतां, कित्याक ते पळयना. आयकून ते आयकना आनी समजना.
१४ आनी तातूंत इजायासाची भाकीत पुराय जाता, ती म्हणटा, आयकून तुमी आयकतले आनी समजूंक शकचे नात. पळेवन तुमी पळेतले आनी कळचे नात.
१५ कित्याक ह्या लोकांचें काळीज स्थूल जालां आनी तांचो कान आयकुपाक जड जाला आनी दोळे बंद केल्यात; तांकां दोळ्यांनी पळोवंक मेळचें न्हय, कानान आयकूंक मेळचें न्हय आनी काळजान समजूंक मेळचें न्हय आनी तांकां परतून वचूंक मेळचें न्हय आनी हांव तांकां बरे करुंक जाय.
१६ पूण तुमचे दोळे धन्य, कारण ते पळेतात आनी तुमचे कान आयकतात.
१७ कित्याक हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जायत्या संदेष्ट्यांक आनी नितीमान मनशांक तुमी पळयतात तीं पळेवंक इत्सा केल्या, पूण तीं पळोवंक नात. आनी तुमी आयकतात आनी आयकूंक नातल्लीं गजाली आयकुपाक.
१८ पेरपी मनशाची बोधकथा तुमी आयकात.
१९ जेन्ना कोण राज्याचें उतर आयकता आनी तें समजना, तेन्नां वायट येवन ताच्या काळजांत पेरल्लें धरता. होच तो जाका वाटेर बीं मेळ्ळें.
२० पूण फातराच्या सुवातींनी बीं घेवन गेल्लो तोच उतर आयकता आनी खोशीन ताका स्वीकारता;
२१ तरी तो स्वतांत मुळां धरूंक ना, पूण थोड्या वेळा खातीर तिगून उरता, कित्याक जेन्नां उतराक लागून संकश्ट वा छळ येता तेन्ना तो ल्हवू ल्हवू अपमानीत जाता.
२२ कांट्यां मदें बीं मेळ्ळीं तोच उतर आयकपी; आनी ह्या संवसाराची काळजी आनी गिरेस्तकायेची फटवणूक, उतराक घुस्मटून उडयता आनी तो निष्फळ जाता.
२३ पूण बऱ्या जमनींत बीं आयिल्लो तोच उतर आयकून समजता; तें फळां दिता आनी कांय शंबर पटींनी, कांय साठ, कांय तीस पटींनी फळां दिता.
२४ ताणें तांकां आनीक एक बोधकथा मांडली: " सर्गाचें राज्य आपल्या शेतांत बरें बीं पेरपी मनशा सारकी आसा.
२५ पूण मनीस न्हिदिल्ले आसतना ताचो दुस्मान येवन गंवांत तण पेरून गेलो.
२६ पूण कात फुटून फळां जालीं तेन्नां तणूय दिसूंक लागलें.
२७ तेदनां घरमालकाच्या नोकरांनी येवन ताका म्हळें: "साहेब, तुज्या शेतांत तुवें बरें बीं पेरलें ना? मागीर खंयच्यान ताका तण पडटा?
२८ ताणें तांकां म्हणलें, दुस्मानान हें केलां. नोकरांनी ताका म्हळें: "आमी तांकां एकठांय करुंक जाय?
२९ पूण ताणें म्हणलें: ना; नाजाल्यार तण एकठांय करतना गंव मुळां उडोवंक जायना.
३० कापणी जायसर दोगांय एकठांय वाडूंक दिवची आनी कापणीच्या वेळार हांव कापणी करप्यांक म्हणटलो: पयलीं तण एकठांय करात आनी तांकां लासपाक गुठल्यांनी बांदात, पूण गंव म्हज्या गोठ्यांत एकठांय करात.
३१ ताणें तांकां आनीक एक बोधकथा मांडली: " सर्गाचें राज्य एका मनशान आपल्या शेतांत पेरल्ल्या मोसंबीच्या कणसा सारकें.
३२ हें खरेंच सगळ्या बियांमदीं सगळ्यांत ल्हान, पूण वाडल्या उपरांत तें वनस्पतीं मदीं सगळ्यांत व्हडलें आनी झाड जाता आनी मळबांतलीं सुकणीं येवन ताच्या फांट्यांनी रावतात.
३३ ताणें तांकां आनीक एक बोधकथा उलयली; सर्गाचें राज्य खमीरा सारकें आसा, जें बायलेन घेवन तीन मापांत लिपोवन दवरलें आनी सगळें खमीर जायसर.
३४ हीं सगळीं गजाली जेजून लोकांक बोधकथांनीं उलयलीं; आनी बोधकथा बगर ताणें तांकां उलयलें ना.
३५ "हांव बोधकथांनी तोंड उगडटलो" अशें संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावचें. संवसाराच्या बुन्यादी थावन गुपीत दवरल्लीं गजालीं हांव उचारतलों.
३६ तेदनां जेजून लोकांक धाडून घरांत भितर सरलो आनी ताचे शिश्य ताचे कडेन येवन म्हळें: "शेतांतल्या तणाची बोधकथा आमकां सांगात."
३७ ताणें तांकां जाप दिली, " बरी बीं पेरता तो मनशाचो पूत;

३८ शेत म्हळ्यार संवसार; बरें बीं राज्याचीं भुरगीं; पूण तण दुश्टाचीं भुरगीं;
३९ तांकां पेरपी दुस्मान म्हळ्यार सैतान; कापणी म्हळ्यार संवसाराचो शेवट; आनी कापणी करपी देवदूत.
४० म्हणून तण एकठांय करून उज्यांत जळयतात; ह्या संवसाराच्या शेवटाक तशें जातलें.
४१ मनशाचो पूत आपले देवदूत धाडटलो आनी ते आपल्या राज्यांतल्यान सगळ्या गुन्यांवकारांक आनी वायटकारांक एकठांय करतले.
४२ तांकां उज्याच्या भट्ट्यांत उडयतले, थंय रडप आनी दांत किरकोळ करप.
४३ मागीर नितीमान आपल्या बापायच्या राज्यांत सुर्या भशेन उजवाडाक येतले. कोणाक आयकुपाक कान आसात, तें आयकूंक जाय.
४४ परत सर्गाचें राज्य शेतांत लिपून दवरल्ल्या खजिन्या सारकें; जें मनशाक मेळ्ळें म्हणटकच तो लिपून रावता आनी ताच्या खोशीन वचून आपले कडेन आशिल्लें सगळें विकून तें शेत विकतें घेता.
४५ परत सर्गाचें राज्य, बऱ्या मोतयां सोदपी वेपारी मनशा सारकें.
४६ ताका व्हड मोलाचो एक मोती मेळ्ळो आनी ताणें आपले कडेन आशिल्लें सगळें विकून तें विकतें घेतलें.
४७ परतून सर्गाचें राज्य दर्यांत उडयल्ल्या आनी सगळ्या तरांचें एकठांय केल्ल्या जाळ्या सारकें आसा.
४८ तें भरून गेले उपरांत ते देगेर ओडून बसले आनी बऱ्यांक आयदनांनी एकठांय केले, पूण वायटांक उडयले.
४९ संवसाराच्या शेवटाक अशें जातलें: देवदूत भायर येवन वायटकारांक नितीमान लोकां मदल्यान काडटले.
५० तांकां उज्याच्या भट्टेंत उडयतले, थंय रडप आनी दांत किरकोळ जातलो.
५१ जेजून तांकां म्हळें: " तुमकां हीं सगळीं गजाली समजल्या? ते ताका म्हणटात, हय, प्रभू.
५२ तेदनां ताणें तांकां म्हळें, "म्हणून सर्गाच्या राज्याची शिकवण दिवपी दर एक शास्त्रज्ञ आपल्या खजिन्यांतल्यान नवी आनी पोरणी वस्तू भायर काडपी मनशा सारको आसता."
५३ जेजू हीं बोधकथां सोंपयतकच थंयच्यान भायर सरलो.
५४ तो आपल्या देशांत पावतकच तांकां तांच्या सभाघरांत शिकयलें आनी तांकां अजाप जालें आनी म्हणलें: "ह्या मनशाक ही बुद्धी आनी हीं पराक्रम खंयच्यान मेळ्ळीं?"
५५ हो सुताराचो पूत न्हय? ताचे आवयचें नांव मरियम्मा न्हय? ताचे भाव जाकोब, जोसेफ, सायमन आनी जुदास?
५६ आनी ताचीं भयणीं, तीं सगळीं आमचे वांगडा न्हय? मागीर ह्या मनशाक हीं सगळीं गजाली खंयच्यान आयल्यात?
५७ ताका लागून तांकां वायट दिसलें. पूण जेजून तांकां म्हळें: संदेष्ट्याक आपल्या देशांत आनी घरांत सोडल्यार मान ना.
५८ तांच्या अविश्वासाक लागून ताणें थंय जायतीं पराक्रमीं केल्लीं नात.

अध्याय 14

१ त्या वेळार हेरोदास राज्यपालान जेजूची नामना आयकली.
२ ताणें आपल्या नोकरांक म्हळें: हो बाप्तिस्म दिवपी जुांव; तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाला; आनी ताका लागून तातूंत पराक्रमी कर्तुबां दिसतात.
३ हेरोदान जुांवाक धरलो आनी ताका बांदून दवरलो आनी ताच्या भाव फिलीपाची बायल हेरोदिया खातीर ताका बंदखणींत दवरलो.
४ कित्याक जुांवान ताका म्हळें: "तुका ती मेळूंक ना."
५ ताका मारूंक सोदतालो तेन्ना ताका संदेष्टो मानलो म्हणून तो लोकांक भियेलो.
६ पूण हेरोदाचो वाडदीस मनयलो तेन्ना हेरोदियाची धूव तांचे मुखार नाचली आनी हेरोदाक खोशी केली.
७ ते उपरांत ताणें तिका जें कितें मागचें तें दिवपाचें सोपूत घेतलो.
८ आवयच्या आदीं सांगून तिणें म्हळें: "हांगा म्हाका बाप्तिस्म दिवपी जुांवाची तकली एका पट्ट्यांत दिव."
९ राजाक दुख्ख जालें, तरी लेगीत सोपूत आनी ताचे वांगडा जेवणा वेळार बसपी लोकांक सोपूत तिका दिवपाची आज्ञा दिली.
१० ताणें धाडून, बंदखणींत जुांवाची तकली कापली.
११ ताची तकली एका व्हाळांत हाडून त्या चलयेक दिली आनी तिणें ती आवय कडेन हाडली.
१२ ताचे शिस आयले आनी मडें उखलून पुरले आनी जेजूक सांगलें.
१३ जेजू हें आयकून थंयच्यान तारवांतल्यान भायर सरून एका वाळवंटी जाग्यार गेलो आनी तें आयकून लोक ताच्या फाटल्यान पांयांनी शारां थावन भायर सरले.
१४ जेजू भायर सरलो आनी व्हड गर्दी पळेलो आनी तांकां दया आयलो आनी ताणें तांचो दुयेंती बरे केलो.
१५ सांज जातकच ताचे शिश्य ताचे कडेन आयले आनी म्हणपाक लागले: "हें एक वाळवंटी सुवात आनी आतां काळ गेलो; गांवांनी वचून आपल्याक अन्न विकतें घेवंक लोकांक धाडून दिवचें.
१६ पूण जेजून तांकां म्हळें: " तांकां वचपाची गरज ना; तांकां खावपाक दिवचें.
१७ ते ताका म्हणटात: "आमचे कडेन फकत पांच भाकरी आनी दोन नुस्तें आसात."
१८ ताणें म्हणलें, तांकां हांगा म्हजे कडेन हाड.
१९ ताणें लोकांक तणाचेर बसपाची आज्ञा दिली आनी पांच भाकरी आनी दोन नुस्तें घेवन सर्गार पळेवन आशिर्वाद दिलो आनी तोडून तो भाकरी आपल्या शिसांक आनी शिसांक लोकांक दिली हें .
२० आनी सगळे जेवले आनी भरून गेले आनी उरिल्ले कुडके बारा टोपल्यांनी भरून काडले.
२१ जेवलेले बायलो आनी भुरगीं सोडल्यार सुमार पांच हजार दादले.
२२ जेजून रोखडेंच आपल्या शिसांक तारवांत बसून आपल्या मुखार दुसरे वटेन वचपाक लायले आनी लोकांक धाडले.
२३ लोकांक भायर धाडून तो एक दोंगराचेर मागणें करुंक गेलो आनी सांज जाली तेन्ना तो एकटोच आशिल्लो.
२४ पूण तें तारव दर्याच्या मदीं आशिल्लें आनी ल्हारांनी उडयल्लें.
२५ आनी रातच्या चवथ्या जाग्यार जेजू दर्याचेर चलून तांचे कडेन गेलो.
२६ शिसांक ताका दर्याचेर चलताना पळेवन तांकां त्रास जाले आनी म्हणपाक लागले: "तो एक आत्मो; आनी भियेवन ते रडले.
२७ पूण रोखडेंच जेजून तांकां म्हळें: " धैर्य दवरात; तो हांव; भियेवंक नाका.
२८ पेद्रून ताका जाप दिली, "प्रभु, तूं आसल्यार, म्हाका उदकाचेर तुज्या कडेन येवंक सांग."
२९ ताणें म्हणलें, येयात. पेद्रू तारवांतल्यान देंवलो तेन्ना तो जेजू कडेन वचपाक उदकाचेर चलतो.

३० पूण तो वारें बोवाळ करता तें पळोवन भियेलो; आनी बुडपाक लागलो, "प्रभु, म्हाका वाचव" अशें म्हणत ताणें रडलो.
३१ रोखडोच जेजून हात वाडयलो आनी ताका धरलो आनी ताका म्हळें: " तुका उण्या विस्वासाच्या, तुका कित्याक दुबाव आयलो?
३२ ते तारवांत बसले उपरांत वारें बंद जालें.
३३ तेदनां तारवांतल्या लोकांनी येवन ताची उपासना केली आनी म्हळें: "खरें म्हणल्यार तूं देवाचो पूत."
३४ ते भायर सरून गेनेसारेत देशांत पावले.
३५ त्या जाग्याच्या मनशांक ताची जाणविकाय जाली म्हणटकच तांणी भोंवतणच्या सगळ्या देशांत धाडून सगळ्या दुयेंतींक ताचे कडेन हाडले.
३६ ताच्या कपड्याच्या कांठाक फकत हात लावंक ताका विनवणी केली आनी हात लायिल्ले सगळे बरे जाले.

अध्याय १५

१ तेदनां जेरुसलेमांतले शास्त्रज्ञ आनी फरीसी जेजू कडेन येवन म्हणपाक लागले.
२ तुजे शिश्य जाण्टयांच्या परंपरेचो कित्याक उल्लंघन करतात? कित्याक ते भाकरी खाताना हात धुनात.
३ पूण ताणें तांकां जाप दिली, " तुमीय तुमच्या परंपरे प्रमाण देवाची आज्ञा कित्याक उल्लंघन करतात?
४ देवान आज्ञा दिली, तुज्या बापायक आनी आवयचो मान कर आनी बापायक वा आवयक शाप दिता ताका मरण मरूंक जाय.
५ पूण तुमी म्हणटात, कोण आपल्या बापायक वा आवयक म्हणटलो, 'हें दान, तुका म्हजे कडल्यान फायदो जावंक शकता;
६ ताच्या बापायक वा आवयचो मान करुंक नाका, तो मुक्त जातलो. अशे तरेन तुमी तुमच्या परंपरेन देवाची आज्ञा निरर्थक केल्या.
७ हे पाखंडी, इजायासान तुमचे विशीं बरें भाकीत केलें.
८ हें लोक तोंडान म्हजे लागीं येता आनी आपल्या ओंठान म्हाका मान दिता; पूण तांचें काळीज म्हजे पासून पयस आसा.
९ पूण मनशांच्यो आज्ञा शिकयतात, ते म्हाका व्यर्थ भजतात.
१० तेदनां ताणें लोकांक आपोवन म्हळें: आयकात आनी समजून घेयात.
११ तोंडांत वता तें मनशाक अशुध्द करिना; पूण तोंडातल्यान भायर सरता तें मनशाक अशुध्द करता.
१२ तेदनां ताचे शिस येवन ताका म्हळें: "फरीसी लोकांक हें उतर आयकून तांकां वायट दिसलें?
१३ पूण ताणें जाप दिली, " म्हज्या सर्गींच्या बापायन रोयल्लीं सगळीं झाडां मुळां उडून उडयतलीं."
१४ तांकां सोडून दिवचें, ते कुड्डे कुड्डे फुडारी जातात. आनी कुड्डो कुड्ड्याक फुडाकार दिलो जाल्यार दोगूय खंदकांत पडटले.
१५ तेदनां पेद्रून ताका जाप दिली: ही बोधकथा आमकां सांग.
१६ जेजून म्हणलें, " तुमीय अजून समजूंक नात?
१७ तोंडात भितर सरता तें पोटाक वता आनी उदकांतल्यान भायर उडयता हें तुमकां अजून समजना?
१८ पूण तोंडातल्यान भायर सरपी गजाली काळजांतल्यान भायर सरतात; आनी ते मनशाक अशुध्द करतात.
१९ कित्याक काळजांतल्यान वायट विचार, खून, व्यभिचार, व्यभिचार, चोरी, खोटी साक्षी आनी निंदा भायर सरतात.
२० हीं मनशाक अशुध्द करतात, पूण हात धुवंक नासतना जेवप मनशाक अशुध्द करिना.
२१ तेदनां जेजू थंयच्यान गेलो आनी सोर आनी सिदोनाच्या देगेर गेलो.
२२ आनी पळे, त्याच वाठारांतल्यान कनानाची एक बायल ताका रडली, "हे दावीदाचो पूत, प्रभू, म्हजेर दया कर; म्हजी धूव सैतानाचो त्रास सोंसता.
२३ पूण ताणें तिका एक उतरूय जाप दिली ना. ताच्या शिश्यांनी येवन ताका विनवणी केली, "तिका धाड; कित्याक ती आमच्या फाटल्यान रडटा.
२४ पूण ताणें जाप दिली, " हांव इस्रायलाच्या घराण्यांतल्या गमावल्ल्या मेंढरां कडेन धाडलो ना."
२५ तेदनां ती येवन ताची उपासना केली आनी म्हळें: प्रभू, म्हाका आदार कर.
२६ पूण ताणें जाप दिली, " भुरग्यांची भाकरी घेवन सुण्यांक उडोवप योग्य ना."
२७ आनी तिणें म्हणलें: "सत्य, प्रभू, तरी सुणीं आपल्या धनयाच्या मेजा वयल्यान पडपी कुडके खातात."
२८ तेदनां जेजून तिका जाप दिली: " हे बायले, तुजो भावार्थ व्हडलो, तुका जाय तसो तुका जावं." आनी त्याच तासा थावन तिची धूव बरी जाली.
२९ जेजू थंयच्यान भायर सरून गालील दर्या लागीं पावलो. आनी एका दोंगरार वचून थंय बसलो.
३० आनी ताचे कडेन व्हडले लोक आयले आनी ताचे वांगडा लंगडे, कुड्डे, मुके, अपंग आनी हेर जायते लोक जेजूच्या पांयांक उडयले. आनी ताणें तांकां बरे केले.
३१ मुके उलयताना, अपंगांक बरे जावंक, लंगडे चलपाक आनी कुड्ड्यांक पळेवंक पळेवन, लोकांक अजाप जालें आनी तांणी इस्रायलाच्या देवाचो महिमा केलो.
३२ तेदनां जेजून आपल्या शिसांक आपोवन म्हळें: " आतां तीन दीस म्हजे कडेन रावतात आनी तांकां खावपाक कांयच ना, आनी तांकां उपास करून धाडचो ना, जाल्यार ते वाटेर बेसुमार जावंक नात.
३३ ताच्या शिश्यांनी ताका म्हळें: "आमकां रानांत इतली भाकरी खंयच्यान मेळटली, इतली लोकांक भरूंक जाय?"
३४ जेजून तांकां म्हळें: " तुमचे कडेन कितली भाकरी आसा?" तांणी म्हणलें: सात आनी थोडें ल्हान नुस्तें.
३५ ताणें लोकांक जमनीर बसपाची आज्ञा दिली.
३६ उपरांत ताणें सात भाकरी आनी नुस्तें घेवन उपकार मानले आनी फोडून आपल्या शिसांक आनी शिसांक लोकांक दिले.
३७ ते सगळे जेवले आनी तृप्त जाले आनी उरिल्ल्या फोडिल्ल्या जेवणांतल्यान सात टोपयो भरून काडले.
३८ जेवपी बायलो आनी भुरगीं सोडल्यार चार हजार दादले आशिल्ले.
३९ तेदनां ताणें लोकांक धाडून, तारवटी घेवन मगदळाच्या देगेर पावलो.

अध्याय 16

१ फरीसीय सदुकी लोकां वांगडा आयले आनी ताका सर्गा थावन एक चिन्नां दाखोवंक ताची विनवणी केली.
२ ताणें तांकां जाप दिली, " सांज जातकच तुमी म्हणटात, हवामान बरें जातलें, कित्याक मळब तांबडें जालां."

३ आनी सकाळीं, आयज वायट हवामान आसतलें, कित्याक मळब तांबडें आनी उबें जालां. हे पाखंडी, तुमकां मळबाचें तोंड पळोवंक मेळटा; पूण काळाचीं चिन्नां तुमकां कळूंक शकनात?
४ वायट आनी व्यभिचारी पिळगी एक चिन्नां सोदता; आनी योनास संदेष्ट्याची चिन्नां सोडून ताका कसलीच चिन्नां दिवची ना. तांकां सोडून तो गेलो.
५ ताचे शिश्य दुसरे वटेन पावले तेन्ना ते भाकरी घेवंक विसरले.
६ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " फरीसी आनी सदुकींच्या खमीराची जतनाय घेयात आनी सादूर रावात."
७ ते एकामेकां मदीं वाद घालताले, "आमी भाकरी घेवंक नाशिल्ल्यान."
८ जेजून तें कळ्ळें तेन्नां ताणें तांकां म्हळें: " तुमी थोड्या भावार्थी, तुमी भाकरी हाडली ना म्हणून तुमी एकामेकां मदीं कित्याक विचार करतात?
९ तुमी अजून समजूंक नात, पांच हजारां मदलीं पांच भाकरीं आनी कितली टोपली तुमी उखलून घेतलीं हाची याद ना?
१० चार हजारां मदलीं सात भाकरी आनी कितली टोपली तुमी घेतलीं ना?
११ फरीसी आनी सदुकीं च्या खमीरा थावन तुमी सादूर रावचें म्हूण हांवें तुमकां भाकरी विशीं सांगिल्लें ना हें तुमकां कशें समजना?
१२ तेदनां ताणें तांकां भाकरीच्या खमीरा थावन सादूर रावंक सांगलें ना, पूण फरीसी आनी सदुकींच्या उपदेशा थावन सावधान जावंक सांगिल्लें तें तांकां कळ्ळें.
१३ जेजू फिलीपीच्या कैसरियाच्या देगेर पावलो तेन्ना ताणें आपल्या शिसांक विचारलें: " हांव मनशाचो पूत कोण म्हणटात?"
१४ ते म्हळें: कांय जाण तूं बाप्तिस्म दिवपी जुांव म्हणटात. आनी हेर, यिर्मयास वा संदेष्ट्यां मदलो एक.
१५ ताणें तांकां म्हळें: "तुमी हांव कोण म्हणटात?"
१६ सायमन पेद्रून जाप दिली: "तुमी जिव्या देवाचो पूत ख्रिस्त."
१७ जेजून ताका जाप दिली: " सायमन बर्जोना, तूं धन्य, कित्याक तुका मास आनी रगतान तें उक्तें करूंक ना, पूण म्हज्या सर्गार आशिल्ल्या बापायन."
१८ आनी हांव तुका म्हणटां, तूं पेद्रू, आनी ह्या खडपाचेर हांव म्हजी इगर्ज बांदतलों; आनी नरकाच्या दारांक ताचेर जैत मेळचें ना.
१९ आनी तुका सर्गार राज्याचीं चावीं दितलों आनी तुवें पृथ्वीचेर जें कितें बांदतलें तें सर्गार बांदतलें आनी पृथ्वीचेर जें कितें सोडटलें तें सर्गार सोडून दितलें.
२० तेदनां ताणें आपल्या शिसांक आज्ञा दिली की आपूण जेजू ख्रिस्त म्हण कोणाक सांगूंक नाका.
२१ त्या काळा थावन जेजून आपल्या शिसांक दाखोवंक लागलो की ताका जेरुसलेमांत वचून म्हालगडे आनी मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ हांचे कडल्यान जायते त्रास सोंसचे पडटले आनी तिसऱ्या दिसा मारून उडोवचो पडटलो.
२२ तेदनां पेद्रू ताका धरून ताका धिटाय दिवंक लागलो, "प्रभु, तुज्या थावन पयस राव, तुका हें घडचें ना."
२३ पूण ताणें वळून पेद्रूक म्हणलें, सैतान, तूं म्हजे फाटल्यान वच, कित्याक तूं देवाचो न्हय, पूण मनशां मदल्या गजालींचो रस घेता.
२४ तेदनां जेजून आपल्या शिसांक म्हळें: " कोणाक म्हजे फाटल्यान येवंक जाय जाल्यार ताणें स्वताक नाकारून आपलो खुरीस उबारून म्हज्या फाटल्यान वचूंक जाय."
२५ कित्याक जो कोण आपलो जीव वाचवंक सोदता तो तो गमावतलो आनी जो कोण म्हजे खातीर आपलो जीव वगडायतलो ताका तो मेळटलो.
२६ कित्याक मनशाक सगळो संवसार मेळ्ळा आनी आपलो जीव वगडावचो पडलो जाल्यार ताका कितें फायदो? वा मनीस आपल्या जिवाच्या बदलाक कितें दितलो?
२७ कित्याक मनशाचो पूत आपल्या देवदूतांक घेवन आपल्या बापायच्या वैभवांत येतलो; आनी मागीर तो दरेकल्याक ताच्या कर्तुबां प्रमाणें इनाम दितलो.
२८ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हांगा कांय उबे आसात, तांकां मनशाचो पूत आपल्या राज्यांत येताना पळेतले मेरेन मरणाची चव घेवची ना.

अध्याय 17

१ आनी स दिसांनी जेजून पेद्रू, जाकोब आनी ताचो भाव जुांव हांकां घेवन तांकां वेगळ्या उंच दोंगरार व्हेलो.
२ ताच्या मुखार तो बदलून गेलो आनी ताचें तोंड सुर्या सारकें चकचकीत जालें आनी ताचे कपडे उजवाडा सारके धवे जाले.
३ मोयजेस आनी एलियास ताचे कडेन उलयतना तांकां दिसले.
४ पेद्रून जेजूक जाप दिली: "प्रभु, आमकां हांगा आसप बरें. एक तुका, एक मोयजेसाक आनी एक एलियासाक.
५ तो उलयताना पळे, एक उजवाड मेघ तांकां सावळी घालतालो आनी मेघांतल्यान एक आवाज पळेलो: "हो म्हजो मोगाळ पूत, जाचेर हांव खोशी जातां; तुमी ताचें आयकून घेयात.
६ शिसांक तें आयकून ते तोंडार पडले आनी खूब भियेले.
७ जेजून येवन तांकां हात लायलो आनी म्हणलें: उठून, भियेवंक नाका.
८ दोळे उबारून तांकां फकत जेजू सोडल्यार कोणूच दिसलो ना.
९ ते दोंगरांतल्यान देंवतना जेजून तांकां आज्ञा केली: " मनशाचो पूत मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाय मेरेन कोणाकूच हें दर्शन सांगूं नाकात."
१० ताच्या शिसांनी ताका विचारलें: "म्हळ्यार शास्त्रज्ञ कित्याक म्हणटात की एलियास पयलीं येवंक जाय?"
११ जेजून तांकां जाप दिली: " खरेंच एलियास पयलीं येवन सगळें परतून उबारतलो."
१२ पूण हांव तुमकां सांगतां, एलियास आयला, पूण तांणी ताका वळखलो ना, पूण तांकां जाय तें केलें. तशेंच मनशाच्या पुताकय तांचो त्रास सोंसचो पडटलो.
१३ तेदनां शिसांक कळ्ळें की तो तांकां बाप्तिस्म दिवपी जुांवा विशीं उलयता.
१४ लोक लोकां कडेन पावले उपरांत एक मनीस ताचे कडेन घुंवळ येवन म्हणपाक लागलो.
१५ प्रभू, म्हज्या पुताची दया कर, कित्याक तो पिसो आनी त्रासांत आसा, कित्याक तो जायते फावटीं उज्यांत आनी जायते फावटीं उदकांत पडटा.
१६ आनी हांव ताका तुज्या शिश्यां कडेन हाडलो आनी तांकां बरे करुंक मेळ्ळें ना.
१७ तेदनां जेजून जाप दिली: " हे अविश्वासी आनी विकृत पिळगी, हांव कितलो तेंप तुज्या वांगडा आसतलों? कितलो तेंप तुका त्रास दितलों? ताका हांगा म्हजे कडेन हाडून.
१८ जेजून सैतानाक धिटाय दिली; आनी तो ताचे थावन भायर सरलो आनी त्याच वेळा थावन भुरगो बरो जालो.

१९ तेदनां शिस वेगळे जेजू कडेन येवन विचारले: आमी ताका कित्याक भायर काडूंक शकले नात?
२० जेजून तांकां म्हळें: " तुमच्या अविश्वासाक लागून, कित्याक हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमकां मोसंबीच्या कणसा सारको विस्वास आसल्यार, ह्या दोंगराक म्हणटले: हांगाच्यान पयस वच; आनी तें काडून उडयतलें; आनी तुमकां कांयच अशक्य जावचें ना.
२१ पूण हो प्रकार भायर सरना, फकत मागणें आनी उपास करून.
२२ ते गलीलांत रावताना जेजून तांकां म्हळें: " मनशाच्या पुताक मनशांच्या हातांत सोडून दितले.
२३ ते ताका मारतले आनी तिसऱ्या दिसा तो जिवंत जातलो. आनी तांकां चड दुख्ख जातालें.
२४ ते कफर्नाहूमाक पावतकच कर घेवपी लोक पेद्रू कडेन येवन म्हणपाक लागले: "तुमचो धनी कर भरना?
२५ तो म्हणटा, "होय." घरांत भितर सरतना जेजून ताका आडायलो आनी म्हळें: " सायमन, तुका कितें दिसता? पृथ्वीचे राजा कोणाची चाल वा कर घेतात? स्वताच्या भुरग्यांचो, वा परक्यांचो?
२६ पेद्रू ताका म्हळें: परकी लोकां कडल्यान. जेजून ताका म्हळें: "तेन्नां भुरगीं मुक्त जाल्यांत."
२७ तरी आमी तांकां त्रास दिवंक ना जाल्यार, तूं दर्यांत वचून हुंडो घालून पयली वयर येवपी नुस्तें उखलून घेवचो. ताचें तोंड उगडटना तुका एक पयशांचो कुडको मेळटलो, जो घेवन तांकां म्हजे खातीर आनी तुज्या खातीर दिवचो.

अध्याय 18

१ त्याच वेळार शिस जेजू कडेन आयले आनी विचारले: "सर्गाच्या राज्यांत कोण व्हडलो?
२ जेजून एक ल्हान भुरगें आपल्या कडेन आपयलो आनी तांकां तांच्या मधें बसयलो.
३ आनी म्हळें, " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी धर्मांतरीत जाले बगर आनी ल्हान भुरग्यां सारके जाले बगर, तुमी सर्गाच्या राज्यांत प्रवेश करचे नात.
४ ताका लागून जो कोण ह्या ल्हान भुरगो सारको नम्र जाता, तो सर्गाच्या राज्यांत सगळ्यांत व्हडलो.
५ आनी जो कोण म्हज्या नांवान अशें एक ल्हान भुरगें स्वीकारता, तो म्हाका स्वीकारता.
६ पूण म्हाका विस्वास दवरल्ल्या ह्या ल्हान भुरग्यां मदल्या एका मनशाक वायट दिसल्यार ताच्या गळ्यांत गिरणीचो फातर लावप आनी तो दर्याच्या खोलायेन बुडलो जाल्यार बरें.
७ गुन्यांवांक लागून संवसाराक धिक्कार! कारण गुन्यांव येवपाची गरज आसूंक जाय; पूण ज्या मनशाक लागून गुन्यांव जाता, ताका धिक्कार!
८ देखून तुजो हात वा पांय तुका त्रास दिता जाल्यार तांकां कापून तुज्या कडल्यान उडोवंक, दोन हात वा दोन पांय सासणाच्या उज्यांत घालचे परस तुका थांबून वा अपंग जावन जिणेंत वचप बरें.
९ तुज्या दोळ्यान तुका गुन्यांव केल्यार तो काडून उडोवचो, नरकाच्या उज्यांत दोन दोळे आसचे परस एका दोळ्यान जिणेंत प्रवेश करप बरें.
१० ह्या ल्हान भुर्ग्ािाें मदल्या एकाच भुर्ग्ािाें क तुका तुच्छ करचे न्हय म्हण सादूर राव; कित्याक हांव तुमकां सांगतां, सर्गार तांचे देवदूत सदांच सर्गार आशिल्ल्या म्हज्या बापायचें तोंड पळयतात.
११ कित्याक मनशाचो पूत गमावल्ल्या मनशाक वाचवंक आयला.
१२ तुमी कशें विचारतात? मनशाक शंबर मेंढरां आसलीं आनी तातूंतली एक मेंढरां भटकली जाल्यार, तो णव्वद मेंढरां सोडून दोंगरांनी वचून भटकल्लें सोदना?
१३ आनी जर ताका तें मेळ्ळें जाल्यार, हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तो त्या मेंढरां खातीर चड खोशी जाता, णववीस मेंढरां परस, जे भटकले नात.
१४ तशेंच ह्या ल्हान भुर्ग्ािाें मदलो एकलो ना जावंक तुज्या सर्गार बापायची इत्सा ना.
१५ आनी तुज्या भावान तुजेर गुन्यांवकार केल्यार, तुज्या आनी ताच्याच मनशां मदें ताची चूक सांगून ताका सांग, तुजें आयकल्यार तुका तुजो भाव मेळ्ळा.
१६ पूण तो तुजें आयकूंक ना जाल्यार, दोन वा तीन साक्षीदारांच्या तोंडातल्यान दरेक उतर टिकून उरचें म्हणून आनीक एक वा दोन साक्षीदार तुज्या वांगडा घेवन वच.
१७ आनी तो तांकां आयकुपाक दुर्लक्ष करता जाल्यार इगर्जेक सांग, पूण तो इगर्ज आयकूंक दुर्लक्ष करता जाल्यार तो तुजे कडेन एक विधर्मी मनीस आनी कर घेवपी सारको जावंक जाय.
१८ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी पृथ्वीचेर जें कितें बांदतले तें सर्गार बांदतलें आनी पृथ्वीचेर जें कितें सोडून दितले तें सर्गार सोडून दितले.
१९ हांव तुमकां परत सांगतां, तुमच्यांतले दोन जाण पृथ्वीचेर एकमत जाल्यार, जें कितें मागतात तें म्हज्या सर्गार बापाय कडल्यान मेळटलें.
२० कित्याक म्हज्या नांवान दोन वा तीन जाण जमतात, थंय हांव तांचे मदीं आसां.
२१ तेदनां पेद्रू ताचे कडेन येवन म्हणालो: "प्रभु, म्हजो भाव म्हजेर कितले फावटीं पातक करतलो आनी हांव ताका माफ करतलों?" सात वेळा मेरेन?
२२ जेजून ताका म्हळें: " हांव तुका सात पावटीं मेरेन सांगना, पूण सत्तर पटींनी सात फावटीं मेरेन."
२३ ताका लागून सर्गार राज्याची तुळा एका राजा कडेन केल्या, जो आपल्या नोकरांचो हिशोब घेता.
२४ ताणें हिशोब करुंक सुरवात केल्या उपरांत ताका धा हजार तालेंत रिण आशिल्लो एकलो ताका हाडलो.
२५ पूण ताका पयशे दिवंक नाशिल्ल्यान ताच्या स्वामीन ताका, ताची बायल, भुरगीं आनी ताचे कडेन आशिल्लें सगळें विकून फारीक करपाची आज्ञा दिली.
२६ तो नोकर पडून ताची भजता आनी म्हणपाक लागलो, "प्रभु, म्हाका धीर धर, हांव तुका सगळें फारीक करतलों."
२७ तेदनां त्या नोकराच्या स्वामीक दया आयली आनी ताणें ताका सोडून दिलो आनी ताका ऋण माफ केलो.
२८ पूण तोच नोकर भायर सरलो आनी ताका शंबर पेन्स रिण आशिल्लो ताच्या वांगड्यांतलो एक नोकर मेळ्ळो आनी ताणें ताचेर हात घालून ताच्या गळ्यांत धरून म्हळें: "तुका रिणाचें म्हाका फारीक कर."
२९ ताच्या वांगड्यान ताच्या पांयांक पडून ताका विनवणी केली, "म्हाका धीर धर, हांव तुका सगळें फारीक करतलों."
३० ताका नाका, पूण ताका रीण फारीक जायसर ताका बंदखणींत घालो.
३१ तेदनां ताच्या सांगाती नोकरांनी घडिल्लें पळेवन तांकां खूब दुख्ख जालें आनी तांणी येवन आपल्या स्वामीक जाल्लें सगळें सांगलें.

३२ तेदनां ताच्या स्वामीन ताका आपयल्या उपरांत ताका म्हळें: "हे वायट सेवक, तुवें म्हाका मागलां म्हणून हांवें तुका तें सगळें रिण माफ केलें.
३३ म्हाका तुजेर दया दिसताली तशी तुज्या सांगाती नोकराचेर तुजेर दया करुंक जायनासलें?
३४ ताच्या स्वामीक राग आयलो आनी ताका फावो तें सगळें फारीक जायसर ताका त्रास दिवप्यां कडेन दिलो.
३५ जर तुमी तुमच्या काळजा थावन आपल्या भावाक आपले गुन्यांव माफ करिनात जाल्यार म्हजो सर्गींचो बापूय तुमकां तशें करतलो.

अध्याय १९

१ जेजून हीं उतरां सोंपतकच तो गलीलांतल्यान भायर सरलो आनी जॉर्डन न्हंयचे पलतडीं जुदेयाच्या देगेर पावलो.
२ आनी व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले; आनी थंय ताणें तांकां बरे केले.
३ फरीसीय ताचे कडेन येवन ताका परिक्षा दिलो आनी ताका विचारले: "दादल्याक सगळ्या कारणांक लागून आपली बायल सोडून दिवप योग्य आसा काय?"
४ ताणें तांकां जाप दिली, " आदीं तांकां तयार केल्ल्यान तांकां दादलो आनी बायलो केलो म्हण तुमी वाचूंक ना?
५ ताणें म्हणलें, "हाचे खातीर दादलो बापूय आनी आवय सोडून आपल्या बायलेक चिकटून रावतलो आनी दोगांय एक मास जातली?"
६ ताका लागून ते आतां दोन नात, पूण एक मास. देवान जें जोडलां तें मनशान वेगळें करुंक नाकात.
७ ते ताका म्हळें: "तेन्ना मोयजेसान घटस्फोटाचें पत्र दिवन तिका सोडून दिवपाची आज्ञा कित्याक दिली?
८ ताणें तांकां म्हळें: " तुमच्या काळजाच्या कठीणपणाक लागून मोयजेसान तुमच्या बायलांक सोडून दिवंक दिले, पूण सुरवाती सावन तशें नाशिल्लें.
९ आनी हांव तुमकां सांगतां, जो कोण आपली बायल व्यभिचारा खातीर सोडून दुसर् या कडेन लग्न जालो जाल्यार तो व्यभिचार करता आनी सोडून दिल्ल्या बायले कडेन लग्न जाल्लो तो व्यभिचार करता.
१० ताच्या शिश्यांनी ताका म्हळें: दादल्याची बायजाची गजाल अशी आसत जाल्यार लग्न जावप बरें न्हय.
११ पूण ताणें तांकां म्हळें: " हें वचन दिल्लें सोडल्यार सगळ्यांक मेळूंक शकना."
१२ कित्याक कांय नपुंसक आसात, जे आपल्या आवयच्या पोटा थावन अशे तरेन जल्मल्ले, आनी कांय नपुंसक आसात, जे मनशां कडल्यान नपुंसक जाले, आनी कांय नपुंसक आसात, जे सर्गाच्या राज्या खातीर स्वताक नपुंसक केल्यात. कोणाक तें घेवंक मेळटा, ताका तें मेळूंक जाय.
१३ तेदनां ल्हान भुरगीं ताचे कडेन हाडून तांचेर हात घालून मागणें करुंक आयलो आनी शिसांनी तांकां धिटाय दिली.
१४ पूण जेजून म्हळें: ल्हान भुरग्यांक म्हजे कडेन येवंक दिवंक नाका, कित्याक सर्गाचें राज्य अशा लोकांचें.
१५ ताणें तांचेर हात दवरून थंयच्यान भायर सरलो.
१६ आनी पळे, एकलो येवन ताका म्हळें: "बरें गुरू, म्हाका सासणाचें जिवीत मेळचें म्हूण हांव कितें बरें करुंक जाय?
१७ ताणें ताका म्हळें: " तुमी म्हाका कित्याक बरो म्हणटात? एकच, म्हणल्यार देवा बगर कोणूच बरो ना, पूण तुका जिणेंत प्रवेश करुंक जाय जाल्यार आज्ञा पाळ.
१८ ताणें ताका म्हळें: खंयचो? जेजून म्हणलें, तुवें खून करुंक नाका, व्यभिचार करुंक नाका, चोरी करुंक नाका, खोटी गवाय दिवंक नाका;
१९ तुज्या बापायचो आनी आवयचो मान कर आनी तुज्या शेजाऱ्याचो स्वता सारको मोग कर.
२० त्या तरणाट्यान ताका म्हळें: "हांवें ल्हानपणा थावन हीं सगळीं गजाली सांबाळ्ळीं;
२१ जेजून ताका म्हळें: " तुका परिपूर्ण जावंक जाय जाल्यार वचून तुजें आशिल्लें विकून गरीबांक दिवचें आनी तुका सर्गार खजिनो मेळटलो.
२२ पूण तो तरणाटो हें उतर आयकून तो दुख्खी जावन गेलो, कित्याक ताचे कडेन व्हड संपत्ती आशिल्ली.
२३ तेदनां जेजून आपल्या शिसांक म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, गिरेस्त मनशाक सर्गाच्या राज्यांत प्रवेश करप कठीण.
२४ आनी परत हांव तुमकां सांगतां, गिरेस्त मनशाक देवाच्या राज्यांत भितर सरपा परस उंट सुयेच्या दोळ्यांतल्यान वचप सोंपें.
२५ ताच्या शिसांक तें आयकून तांकां खूब अजाप जालें आनी म्हणलें: "म्हळ्यार कोणाक वाचवंक मेळटलो?
२६ पूण जेजून तांकां पळेलें आनी तांकां म्हळें: मनशां खातीर हें अशक्य; पूण देवा कडेन सगळ्यो गजाली शक्य आसात.
२७ तेदनां पेद्रून ताका जाप दिली: पळे, आमी सगळें सोडून तुज्या फाटल्यान गेले. देखून आमकां कितें मेळटलें?
२८ जेजून तांकां म्हळें, " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जेन्नां मनशाचो पूत आपल्या वैभवाच्या सिंहासनाचेर बसतलो तेन्नां तुमी म्हज्या फाटल्यान आयल्यात, तेन्नां तुमी बारा सिंहासनांचेर बसून बारा जमातींचो न्याय करतले इझ्राएल.
२९ म्हज्या नांवा खातीर घरां, भाव, भयणी, बापूय, आवय, बायल, भुरगीं वा जमनी सोडून गेल्या दरेकल्याक शंबर पटींनी मेळटलें आनी ताका सासणाचें जिवीत मेळटलें.
३० पूण पयलेंच आशिल्ले जायते जाण निमाणे आसतले; आनी निमाणो पयलो आसतलो.

अध्याय २०

१ कित्याक सर्गाचें राज्य एका घरमालकाच्या मनशा सारकें आसा, जो सकाळीं पयलींच आपल्या द्राक्षमळ्यांत कामगारांक भाड्यान घेवंक भायर सरलो.
२ मजुरांक दिसाक एक पयशें दिवपाची कबलात करून तांकां आपल्या द्राक्षमळ्यांत धाडले.
३ सुमार तिसऱ्या वराक तो भायर सरलो आनी बाजारांत बेकार उबे आशिल्ले हेर लोक पळेले.
४ आनी तांकां म्हणलें; तुमीय द्राक्षमळ्यांत वचात आनी जें बरें तें हांव तुमकां दितलों. आनी ते आपले वाटेन गेले.
५ परत सव्या आनी धाव्या वरांत तो भायर सरलो आनी तशें केलें.
६ आनी सुमार इकराव्या वराक तो भायर सरलो आनी हेर लोक बेकार उबे रावले आनी तांकां म्हळें: "तुमी दीसभर हांगा बेकार कित्याक उबे रावतात?
७ ते ताका म्हणटात, कित्याक आमकां कोणेंच कामाक घेवंक ना. ताणें तांकां म्हळें: तुमींय द्राक्षमळ्यांत वचात; आनी जें बरें बरें तें तुमकां मेळटलें.

८ सांज जाली तेन्नां द्राक्षमळ्याचो स्वामी आपल्या वांगड्याक म्हळें: मजुरांक आपोवन तांकां तांचो भाडें दिवचो, निमाण्या काळा थावन पयल्या मेरेन.
९ ते सुमार इकराव्या वराक भाड्याक घेतिल्ले लोक आयले तेन्ना तांकां दरेकल्याक एक पेनी मेळ्ळी.
१० पूण पयले आयले उपरांत तांकां चड मेळूंक जाय अशें दिसलें; तशेंच तांकां दरेकल्याक एक पेनी मेळटालो.
११ तें मेळ्ळे उपरांत ते घरांतल्या मालकाचेर गुरगुरले.
१२ म्हणलें, "ह्या निमाण्या लोकांनी फकत एक वर काम केलां आनी तुवें तांकां आमच्या सारके केल्यात, जे दिसाचो भार आनी उश्णताय सोंसल्यात."
१३ पूण ताणें तातूंतल्या एका मनशाक जाप दिली: "मित्र, हांव तुजेर कसलेंच वायट करीना, तुवें म्हजे कडेन एक पयशांनी मान्य केलें ना?
१४ तुजें आसा तें घेवन वच;
१५ म्हज्या स्वताच्या लोकां कडेन हांव जाय तें करुंक म्हाका जाय ना? हांव बरो आसां म्हणून तुजो दोळो वायट आसा?
१६ तशें निमाणो पयलो आनी पयलो निमाणो जातलो, कित्याक जायत्यांक आपयले, पूण थोडे वेंचून काडले.
१७ जेजून जेरुसलेमांत वचून बारा शिश्यांक वाटेर व्हरून तांकां म्हळें.
१८ पळे, आमी जेरुसलेमांत चडटात; आनी मनशाच्या पुताक मुखेल याजकांक आनी शास्त्रज्ञांक सोडून दितले आनी ताका मरणाची ख्यास्त दितले.
१९ ताका फकाणां करुंक, चाबकाक आनी खुर्सार मारुंक विदेशी लोकांच्या हातांत दितलो आनी तिसऱ्या दिसा तो जिवंत जातलो.
२० तेदनां जेबेदीच्या भुरग्यांची आवय आपल्या पुतां सयत ताचे कडेन आयली आनी ताची भजली आनी ताचे कडल्यान एक गजाल मागली.
२१ ताणें तिका म्हळें: तुका कितें जाय? तिणें ताका म्हळें, ह्या म्हज्या दोग पुतांक तुज्या राज्यांत एक तुज्या उजव्या हातांत आनी दुसरो डाव्या हाताक बसपाक दिव.
२२ पूण जेजून जाप दिली, " तुमी कितें मागतात तें तुमकां कळना. हांव पिवपाक सोदतां त्या पेल्यांतल्यान तुमी पियेवंक शकतात आनी हांव बाप्तिस्म घेतिल्ल्यान बातिझ्म घेवंक शकतात? ते ताका म्हणटात: आमी सक्षम आसात.
२३ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी खरेंच म्हज्या पेल्यांतल्यान पियेतले आनी हांव बाप्तिस्म घेतल्या बाप्तिस्म्यान बातिझ्म घेतले; ज्यां खातीर म्हज्या बापायन तयार केला तांकां दिल्लें.
२४ धा जाणांक तें आयकून दोगांय भावांचेर राग आयलो.
२५ पूण जेजून तांकां आपयले आनी म्हळें: " विद्येचे सरदार तांचेर शेक दवरतात आनी व्हडले लोक तांचेर अधिकार दवरतात हें तुमकां खबर आसा.
२६ पूण तुमच्या मधें तशें जावचें ना, पूण तुमच्या मधें कोण व्हड जावंक जाय, तो तुमचो सेवक जावंक जाय;
२७ आनी कोणाक तुज्या मदें मुखेल जावंक जाय, तो तुजो सेवक जावंक जाय.
२८ जशें मनशाचो पूत सेवा करुंक आयलो ना, पूण सेवा करुंक आनी जायत्या जाणांक सोडवण म्हणून आपलो जीव दिवंक आयलो.
२९ जेरीको थावन भायर सरताना, व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले.
३० आनी पळे, वाटेर बसून आशिल्ले दोन कुड्डे जेजू वता म्हण आयकून, "हे प्रभू, दावीदाचो पूत, आमची दया कर."
३१ लोकांनी तांकां गप्प दवरून तांकां धिटाय दिली, पूण ते चड रडले, "हे प्रभू, दावीदाचो पूत, आमची दया कर."
३२ जेजून उबो रावून तांकां आपोवन म्हळें: " तुमकां हांव तुमकां कितें करुंक सोदतां?"
३३ ते ताका म्हळें: प्रभू, आमचे दोळे उगडचे.
३४ जेजून तांचेर दया आयलो आनी तां च्या दोळ्यांक हात लायलो आनी रोखडेंच तांचे दोळे दिसले आनी ते ताच्या फाटल्यान गेले.

अध्याय 21

१ जेरुसलेम लागीं पावले आनी ऑलिव्ह पर्वताचेर बेथफागे पावले तेन्ना जेजूक दोन शिश्य धाडले.
२ तांकां म्हण, " तुमच्या मुखार आशिल्ल्या गांवांत वच, आनी रोखडेंच तुमकां एक गाढव आनी तिचे वांगडा एक गाढव मेळटलो.
३ आनी कोणेंय तुमकां जाय म्हण सांगल्यार, तुमी म्हणटले, प्रभूक तांची गरज आसा; आनी रोखडेंच तो तांकां धाडटलो.
४ हें सगळें संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावचें म्हणून जालें.
५ सियोनाचे चलयेक सांगात: पळे, तुजो राजा तुजे कडेन येता, नम्र, गाढवाचेर बसून आनी गाढवाच्या पोटाचो गांड.
६ शिसांनी वचून जेजून सांगिल्ले प्रमाणें केलें.
७ गाढव आनी गाढवाक हाडून तांकां कपडे घालून ताचेर बसयलो.
८ आनी खूब व्हड लोकांनी आपलीं वस्त्रां वाटेर पसरलीं; हेरांनी झाडांच्यो फांटे कापून वाटेर तणून उडयल्यो.
९ फुडें वचपी आनी फाटल्यान वचपी लोकांनीं, "दावीदाच्या पुताक होसाना: जो सर्वेस्पराच्या नांवान येता तो धन्य; होसान्ना सगळ्यांत उंचेल्या पांवड्यार.
१० जेरुसलेमांत पावलो तेन्ना सगले शार थिरावन म्हणपाक लागले: हो कोण?
११ लोकांनी म्हणलें: हो जेजू गलीलांतल्या नासरेथाचो संदेष्टो.
१२ जेजू देवाच्या देवळांत गेलो आनी देवळांत विकपी आनी विकतें घेवपी सगळ्यांक भायर काडलो आनी पयशे बदलपी लोकांचीं मेजां आनी पारवें विकपी लोकांचीं आसनां उडयलीं.
१३ आनी तांकां म्हळें, " बरें बरयलां, म्हज्या घराक मागणें घर म्हणटले; पूण तुवें तें चोरांचें गुहेंत केलां.
१४ कुड्डे आनी लंगडे देवळांत ताचे कडेन आयले; आनी ताणें तांकां बरे केले.
१५ जेन्नां मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञांनी ताणें केल्लीं अजापां आनी भुरगीं देवळांत रडटां आनी म्हणपाक लागले, "दावीदाच्या पुताक होसाना; तांकां खर नाराजगी जाली, .
१६ आनी ताका म्हळें, "ह्यो कितें सांगतात तें तुका आयकता? जेजून तांकां म्हळें: "होय; तुमी केन्नाच वाचूंक ना, भुरग्यांच्या आनी दुदाक धरपी भुरग्यांच्या तोंडातल्यान तुवें स्तुती परिपूर्ण केल्या?
१७ तांकां सोडून शारा थावन बेथानीक गेलो. आनी तो थंयच रावलो.
१८ सकाळीं तो शारांत परत येताना ताका उपाशी पडली.
१९ वाटेर एक अंजीराचें झाड पळेलें तेन्नां तो ताचे कडेन गेलो आनी ताचेर फकत पानां सोडून कांयच मेळ्ळें ना आनी ताका म्हणलें: " आतां सावन तुजेर सदांकाळ फळां वाडूंक नाकात." आनी सध्या अंजीराचें झाड सुकलें.

२० शिसांनी तें पळेवन अजाप जालें आनी म्हणलें: अंजीराचें झाड कितले बेगीन सुकता!
२१ जेजून तांकां जाप दिली, " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमकां विस्वास आसा आनी दुबाव ना जाल्यार, तुमी फकत अंजीराच्या झाडाक केल्लें हें करुंक नात, पूण ह्या दोंगराक म्हणल्यार, "तुमी पयस वच." , आनी तूं दर्यांत उडयलो; तें करचें.
२२ आनी तुमी विस्वास दवरून मागणें करून जें कितें मागतात तें तुमकां मेळटलें.
२३ तो देवळांत पावलो तेन्ना तो शिकयताना मुखेल याजक आनी लोकांचे जाण्टे ताचे कडेन येवन विचारले: "तुमी खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतात? आनी हो अधिकार तुका कोणे दिलो?
२४ जेजून तांकां जाप दिली, " हांवूय तुमकां एक गजाल विचारतलों, ती तुमी म्हाका सांगल्यार हांव तुमकां सांगतलों की हांव खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतां."
२५ जुांवाचो बातिझ्म खंयच्यान जालो? सर्गा थावन, वा मनशां थावन? ते मनांत विचार करताले: "आमी सर्गार थावन म्हणटले जाल्यार; तो आमकां म्हणटलो, मागीर तुमी ताचेर कित्याक विस्वास दवरलो ना?
२६ पूण आमी म्हणल्यार, मनशां कडल्यान; आमी लोकांक भियेतात; कित्याक सगळ्यांनी जुांवाक संदेष्टो म्हूण मानतात.
२७ तेदनां जेजूक जाप दिली: "आमी सांगूंक शकनात." ताणें तांकां म्हळें: " हांव खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतां तें हांव तुमकां सांगूंक ना."
२८ पूण तुमकां कितें दिसता? एका मनशाक दोन पूत आशिल्ले; ताणें पयल्या कडेन येवन म्हणलें, "पुता, आयज म्हज्या द्राक्षमळ्यांत काम करपाक वच."
२९ ताणें जाप दिली, "हांव नाका, पूण उपरांत तो पश्चात्ताप करून गेलो."
३० तेदनां दुसर् या कडेन येवन तशेंच म्हणलें. ताणें जाप दिली, "हांव वता साहेब, पूण गेलो ना."
३१ दोगांय मदल्या कोणे बापायची इत्सा केली? ते ताका म्हणटात: पयलो. जेजून तांकां म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, कर घेवपी आनी वेश्या तुमच्या मुखार देवाच्या राज्यांत वतात.
३२ कित्याक जुांव तुमचे कडेन नितीमत्वाच्या मार्गान आयलो, पूण तुमी ताचेर विस्वास दवरलो ना, पूण कर घेवपी आनी वेश्या लोकांनी ताचेर विस्वास दवरलो आनी तुमी तें पळोवन उपरांत पश्चात्ताप केलो ना.
३३ आनीक एक बोधकथा आयकात: एक घरमालक एक द्राक्षमळ लायलो आनी ताका भोंवतणीं बांदून दवरलो आनी तातूंत सोरो दाब खणून एक गोपुर बांदलो आनी तो शेतकारांक दिलो आनी पयस देशांत गेलो.
३४ फळाचो काळ लागीं पावलो तेन्ना ताणें आपल्या नोकरांक शेतकारांक धाडले आनी तांकां ताचें फळ मेळचें.
३५ शेतकारांनी ताच्या नोकरांक घेवन एका नोकराक मारले आनी दुसर् याक मारले आनी दुसर् याक फातर मारले.
३६ परतून ताणें पयल्या नोकरां परस चड नोकरांक धाडले आनी तांणी तांकां तशें केलें.
३७ पूण निमाणें ताणें आपलो पूत तांकां धाडलो, "ते म्हज्या पुताक आदर करतले."
३८ शेतकारांनी त्या पुताक पळेवन आपसांत म्हणलें: हो वारसदार; येयात, ताका मारूंया आनी ताचो वारसो हातांत घेवया.
३९ उपरांत तांणी ताका धरलो आनी द्राक्षमळ्यांतल्यान भायर काडलो आनी जिवेशीं मारलो.
४० जेन्नां द्राक्षमळ्याचो स्वामी येतलो तेन्नां तो त्या शेतकारांक कितें करतलो?
४१ ते ताका म्हणटात, तो त्या वायट मनशांचो दुख्खान नाश करतलो आनी आपलो द्राक्षमळ हेर शेतकारांक सोडून दितलो आनी तांकां ऋतू प्रमाण फळां दितले.
४२ जेजून तांकां म्हळें: " तुमी केन्नाच शास्त्रांत वाचूंक ना, बांदकाम करप्यांनी न्हयकार दिल्लो फातर तोच कोनशाचो तकलो जाला.
४३ देखून हांव तुमकां सांगतां, देवाचें राज्य तुमचे कडल्यान काडून घेतले आनी ताचीं फळां दिवपी राष्ट्राक दितले.
४४ ह्या फातराचेर जो कोण पडलो तो मोडटलो, पूण कोणाचेर पडलो तो ताका पिठो करून दळटलो.
४५ मुखेल याजक आनी फरीसी ताचीं बोधकथां आयकून तांकां कळ्ळें की तो तांचे विशीं उलयता.
४६ पूण जेन्नां ते ताचेर हात घालूंक सोदताले, तेन्नां ताका संदेष्टो म्हूण मानून लोकांक भियेले.

अध्याय 22

१ जेजून तांकां परतून बोधकथांनी उलयलो आनी म्हळें.
२ सर्गाचें राज्य एका राजा सारकें आसा, ताणें आपल्या पुताक लग्न केलें.
३ ताणें आपल्या नोकरांक लग्नाक आपयल्ल्या लोकांक आपोवंक धाडले आनी ते येवंक ना.
४ परतून ताणें हेर नोकरांक धाडून म्हळें: "आमच्यांक सांगात, पळे, हांवें म्हजें जेवण तयार केलां: म्हजीं बैलां आनी म्हजीं मोटवीं पिलां मारून उडयल्यांत आनी सगळें तयार जालां.
५ पूण ते ताका हळुवार करून एकलो आपल्या शेतांत, दुसरो आपल्या वेपारी वस्तूं कडेन गेलो.
६ उरिल्ल्या लोकांनी ताच्या नोकरांक धरून तांकां तिरस्कार करून तांकां मारले.
७ पूण राजाक तें आयकून ताका राग आयलो आनी ताणें आपलीं सैन्या धाडून त्या खून करप्यांक नाश केलो आनी तांचें शार लासलें.
८ तेदनां ताणें आपल्या नोकरांक म्हळें: लग्न तयार जालां, पूण आपयल्ले लोक योग्य नाशिल्ले.
९ तुमी म्हामार्गांनी वचात आनी तुमकां मेळटले तितले लग्नाक आवाहन करात.
१० तेदनां ते नोकर म्हामार्गांनी भायर सरले आनी तांकां मेळिल्ल्या सगळ्यांक वायट आनी बऱ्या लोकांक एकठांय केले आनी लग्नांत सोयऱ्यांची वेवस्था जाली.
११ राजा सोयऱ्यांक पळेवंक भितर सरलो आनी थंय एक मनीस दिसलो, ताणें लग्नाची वस्त्रां घाली ना.
१२ ताणें ताका म्हळें: इश्ट, लग्नाची वस्त्र नासतना तूं हांगा कसो भितर सरलो? आनी तो उलोवंक शकनाशिल्लो.
१३ तेदनां राजान नोकरांक म्हळें: ताचो हात आनी पांय बांदून ताका व्हरून भायल्या काळखांत घाल; थंय रडप आनी दांत किरकोळ करप जातलें.
१४ कित्याक जायत्यांक आपयतात, पूण थोडेच वेंचून काडल्यात.
१५ तेदनां फरीसी लोकांनी वचून ताच्या उलोवपांत ताका कसो गुंथूं येता हाचो विचार केलो.

१६ आनी तांणी हेरोडाच्या लोकां वांगडा आपले शिश्य ताचे कडेन धाडून म्हळें: "गुरू, तूं खरो आनी देवाची वाट खऱ्यांनीच शिकयता हें आमी जाणात आनी तुका कोणाचीच काळजी ना, कित्याक तूं मनशांची वळख ना.
१७ आमकां सांग, तुका कितें दिसता? सीझराक कर दिवप कायदेशीर आसा काय ना?
१८ पूण जेजूक तांचें वायटपण कळ्ळें आनी ताणें म्हणलें: " हे पाखंडी, तुमी म्हाका कित्याक परिक्षा दितात?
१९ कराचे पयशे म्हाका दाखोव. तांणी ताका एक पेनी हाडलो.
२० तेदनां ताणें तांकां म्हळें: ही प्रतिमा आनी ताचेर बरयल्लें कोणाचें?
२१ ते ताका म्हळें: सीझराचें. तेन्ना ताणें तांकां म्हळें: " तेन्नां सीझराचीं वस्तू सीझराक दिवचीं; आनी देवाच्यो गजाली देवा कडेन.
२२ हीं उतरां आयकून ते अजापीत जावन ताका सोडून गेले.
२३ त्याच दिसा सदुकी लोक ताचे कडेन येवन ताका विचारलें.
२४ "गुरू, मोयजेसान म्हळें: "भुरगीं नासतना मनीस मेलो जाल्यार ताच्या भावाक आपले बायलेक लग्न जावन आपल्या भावाक संतती वाडोवंक जाय."
२५ आमचे वांगडा सात भाव आशिल्ले आनी पयलो, ताणें बायलेक लग्न करून मेल्लो आनी ताका कसलोच बायलो ना, ताणें आपली बायल आपल्या भावाक सोडून दिली.
२६ तशेंच दुसरो आनी तिसरो सातव्या मेरेन.
२७ आनी निमाणें ती बायल मेली.
२८ ताका लागून पुनर्जिवंत जातकच ती सातां मदली कोणाची बायल जातली? कारण तांकां सगळ्यांक ती आशिल्ली.
२९ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमी शास्त्र आनी देवाची बळगें कळनासतना चुकतात.
३० कारण पुनर्जिवंतपणांत ते लग्न जावंक नात आनी लग्न जावंक नात, पूण सर्गार देवाच्या देवदूतां सारके आसतात.
३१ पूण मेल्ल्या लोकांच्या पुनर्जिवंतपणा विशीं देवान तुमकां सांगिल्लें तें तुमी वाचूंक ना.
३२ हांव अब्राहमाचो, इसहाकाचो आनी जाकोबाचो देव? देव मेल्ल्या मनशांचो देव न्हय, पूण जिवंतांचो देव.
३३ हें आयकून लोक ताच्या उपदेशाचेर विस्मित जाले.
३४ पूण फरीसी लोकांनी सदुकींक ओगी दवरल्यात हें आयकून ते एकठांय जाले.
३५ तेदनां तातूंतल्या एका वकिलान ताका एक प्रस्न विचारलो आनी ताका प्रलोभन दिवन म्हळें:
३६ गुरू, कायद्यांतली व्हडली आज्ञा खंयची?
३७ जेजून ताका म्हळें: " तुज्या सर्वेस्पर देवाचो तुज्या सगळ्या काळजान, सगळ्या जिवान आनी सगळ्या मनान मोग कर."
३८ ही पयली आनी व्हडली आज्ञा.
३९ आनी दुसरो ताचे सारको, तुज्या शेजाऱ्याचो तुज्या सारको मोग कर.
४० ह्या दोन आज्ञांचेर सगळो कायदो आनी संदेष्टे फांशी आसात.
४१ फरीसी लोक जमले तेन्ना जेजून तांकां विचारलें.
४२ म्हणलें, " तुमकां क्रिस्ता विशीं कितें दिसता? तो कोणाचो पूत? ते ताका म्हणटात: दावीदाचो पूत.
४३ ताणें तांकां म्हळें: " दावीद ताका आत्म्यान कसो म्हणटा, "
४४ सर्वेस्परान म्हज्या प्रभूक म्हळें, तुज्या दुस्मानाक तुज्या पांयांची खांबो करुंक जाय मेरेन तूं म्हज्या उजव्या हातांत बस?
४५ दावीद ताका सर्वेस्पर म्हणटा जाल्यार तो ताचो पूत कसो?
४६ आनी कोणाकूच ताका एक उतर जाप दिवंक मेळ्ळें ना आनी त्या दिसा सावन कोणाकूच ताका आनीक प्रस्न विचारपाचें धाडस जालें ना.

अध्याय 23

१ तेदनां जेजून लोकांक आनी आपल्या शिसांक सांगलें.
२ ताणें म्हणलें, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी मोयजेसाच्या आसनांत बसल्यात.
३ ते तुका सांगतात तें सगळें पाळून पळोवचें; पूण तुमी तांच्या कर्तुबां प्रमाणें जावंक नाकात, कित्याक ते सांगतात, पूण करिनात.
४ कित्याक ते जड भार बांदून मनशाच्या खांद्यार दवरतात; पूण ते स्वता एका बोटान तांकां हालयचे नात.
५ पूण तांचीं सगळीं कर्तुबां मनशांक पळेवंक करुंक करतात, तांचीं वस्त्रां रूंद करतात आनी कपड्यांचीं शिमां व्हड करतात.
६ आनी मेजवानी वेळार वयल्या कुडींचो आनी सभाघरांतल्या मुखेल आसनांचो मोग करचो.
७ आनी बाजारांत नमस्कार आनी मनशांक, रब्बी, रब्बी म्हणपाक.
८ पूण तुमकां रब्बी म्हणूं नाकात, कित्याक तुमचो गुरू एकूच, तो म्हणल्यार ख्रिस्त; आनी तुमी सगळे भाव.
९ आनी पृथ्वीचेर कोणाकूच तुमचो बापूय म्हणूं नाकात, कित्याक तुजो बापूय एकच, जो सर्गार आसा.
१० तुमकां स्वामी म्हणूं नाकात, कित्याक तुमचो गुरू एकूच, तो म्हणल्यार ख्रिस्त.
११ पूण तुमच्यांतलो व्हडलो जो तुमचो गुलाम जातलो.
१२ आनी जो कोण स्वताक उंच करता तो उणाव; आनी जो स्वताक नम्र करतलो तो उंच जातलो.
१३ पूण, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी सर्गाचें राज्य मनशां आड बंद करतात, कित्याक तुमी भितर सरनात आनी भितर सरपी लोकांक भितर सरूंक दिना.
१४, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी विधवांचीं घरां खातात आनी नाटका खातीर लांब मागणें करतात, देखून तुमकां चड ख्यास्त मेळटलो.
१५, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी दर्या आनी जमनीचेर भोंवून एकल्याक धर्मांतर करतात आनी तो तयार जातकच ताका तुमच्या परस दुप्पट नरकांतलें भुरगें करतात.
१६ हे कुड्डे मार्गदर्शक, जे म्हणटात, कोण देवळाचो सोपूत घेता, तो कांयच न्हय; पूण कोण देवळाच्या भांगराचो सोपूत घेता तो ऋणी!
१७ तुमी मूर्ख आनी कुड्डे, कित्याक व्हडलें, भांगर वा भांगराक पवित्र करपी देवूळ?
१८ आनी "कोणें वेदीची सोपूत घेतलो तो कांयच न्हय; पूण जो कोण ताचेर आशिल्ल्या दानाची सोपूत घेता तो गुन्यांवकार.
१९ तुमी मूर्ख आनी कुड्डे, कित्याक व्हडलें, दान वा दान पवित्र करपी वेदी?
२० ताका लागून जो कोण वेदीचो सोपूत घेता तो ताचे आनी ताचेर आशिल्ल्या सगळ्या गजालींचो सोपूत घेता.
२१ आनी कोण देवळाचो सोपूत घेता तो ताचो आनी तातूंत रावपी मनशाचो सोपूत घेता.
२२ आनी जो कोण सर्गाचो सोपूत घेता तो देवाच्या सिंहासनाचो आनी ताचेर बसल्ल्या मनशाचो सोपूत घेता.

२३, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी पुदीना, सोय आनी जिरें हांचो दशमांश दितात आनी कायद्याचीं चड वजनाचीं गजाली, न्याय, दया आनी विस्वास सोडून दितात.
२४ हे कुड्डे मार्गदर्शक, जे कुड्ड्याक त्रास दितात आनी उंटाक गिळटात.
२५, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी पेल्याची आनी ताटयेची भायली बाजू निवळ करतात, पूण भितरल्यान लुटमार आनी अतिरेक भरल्यात.
२६ तूं कुड्डो फरीसी, पयलीं प्याला आनी ताटांतलीं वस्तू निवळ कर, जाका लागून तांची भायली बाजूय निवळ जातली.
२७, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी धव्या कबरां सारके आसात, जीं भायल्यान सोबीत दिसतात, पूण भितरल्यान मेल्ल्या मनशांचीं हाडां आनी सगळ्या अशुध्दतायेन भरिल्लीं आसात.
२८ तशेंच तुमी भायल्यान मनशां मुखार नितीमान दिसतात, पूण भितरल्यान तुमी पाखंडीपण आनी अधर्मान भरिल्ले आसात.
२९, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी संदेष्ट्यांच्यो कबर बांदतात आनी नितीमानांच्या कबरांक सोबीत करतात.
३० आनी म्हणात: आमी आमच्या बापायच्या काळार आसले जाल्यार, संदेष्ट्यांच्या रगतांत आमी तांकां वांटेकार जावंक नासले.
३१ ताका लागून तुमी संदेष्ट्यांक मारून उडयल्ल्या लोकांचीं भुरगीं म्हण तुमी स्वता साक्षी जावन आसात.
३२ मागीर तुमी तुमच्या बापायचें माप भरात.
३३ हे सोरोप, हे सोरपांची पिळगी, तुमी नरकांतल्या शापांतल्यान कशे सुटूंक शकतले?
३४ देखून पळे, हांव तुमकां संदेष्टे, ज्ञानी आनी शास्त्रज्ञ धाडटां आनी तातूंतल्या कांय जाणांक तुमी मारून खुर्सार मारतले; तुमच्या सभाघरांनी तां च्या कांय जाणांक चाबकान मारतले आनी शारांतल्यान शारांनी तांकां त्रास दितले.
३५ तुमी देवूळ आनी वेदी मदीं मारून उडयल्ल्या बराकियाचो पूत जकर्यासाच्या रगत मेरेन, धतरेचेर व्हांवपी सगळें नितीमत्वाचें रगत तुमचेर येवचें.
३६ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हीं सगळीं गजाली हे पिळगेचेर येतलीं.
३७ हे जेरुसलेम, जेरुसलेम, संदेष्ट्यांक मारपी आनी तुज्या कडेन धाडिल्ल्यांक फातर मारपी, कोंबडी आपल्या पांखां सकयल कोंबयो एकठांय करता तशें हांव तुज्या भुरग्यांक कितले फावटीं एकठांय करुंक सोदतालो आनी तुवें ना!
३८ पळे, तुजें घर तुका उध्वस्त जालां.
३९ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, तुमी म्हाका पळयचे नात, जो मेरेन तुमी म्हणचे नात, जो मेरेन प्रभूच्या नांवान येता तो धन्य.

अध्याय 24

१ जेजू देवळांतल्यान भायर सरलो आनी ताचे शिश्य ताका देवळाच्यो इमारती दाखोवंक ताचे कडेन आयले.
२ जेजून तांकां म्हळें: " तुमकां हीं सगळीं पळय ना? खरेंच हांव तुमकां सांगतां, हांगा एक फातर दुसऱ्याचेर उरचो ना, जो उडोवंक ना.
३ तो ऑलिव्ह दोंगरार बसताना, शिस एकल्यान ताचे कडेन येवन विचारले: "आमकां सांग, हीं गजाली केन्ना जातली?" तुज्या येवपाची आनी संवसाराच्या शेवटाक कितें चिन्न जातली?
४ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमकां कोणूच फटोवंक नाका म्हूण जतनाय घेयात."
५ कित्याक म्हज्या नांवान जायते जाण येतले, "हांव ख्रिस्त; आनी जायत्यांक फटोवन दितलो.
६ आनी झुजां आनी झुजाचीं उलोवपां आयकूंक मेळटलीं, तुका त्रास जावंक नाका म्हण पळेवंक, कित्याक हीं सगळीं घडूंक जाय, पूण शेवट अजून जावंक ना.
७ कित्याक राष्ट्र राष्ट्रा आड आनी राज्य राज्या आड उबो रावतलें आनी विंगड विंगड सुवातेर दुकळ, म्हामारी आनी भूंयकांप जातले.
८ हीं सगळीं दुख्खांचीं आरंभ.
९ मागीर ते तुमकां त्रास सोंसपाक सोडून दितले आनी तुका मारतले आनी म्हज्या नांवा खातीर सगळ्या राष्ट्रांचो तुमचो दुस्वास जातलो.
१० आनी मागीर जायत्या जाणांक वायट दिसतलें आनी एकामेकांक विश्वासघात करतले आनी एकामेकांचो दुस्वास करतले.
११ आनी जायते खोटे संदेष्टे उठून जायत्यांक फटयतले.
१२ आनी अधर्म चड जातलो म्हणून जायत्या जाणांचो मोग थंड जातलो.
१३ पूण जो शेवटाक टिकून उरतलो, तोच वाचतलो.
१४ आनी सगळ्या राष्ट्रांक साक्षी जावन हें राज्याचें सुवार्तेचें प्रचार सगळ्या संवसारांत जातलें; आनी मागीर शेवट येतलो.
१५ जेन्नां तुमी दानीएल संदेष्ट्यान सांगिल्लें उध्वस्त करपी घृणास्पद पवित्र जाग्यार उबें दिसतलें.
१६ मागीर जुदेयांतले लोक दोंगरांनी पळून वचूंक जाय.
१७ घराच्या माथ्यार आशिल्ल्या मनशान आपल्या घरांतल्यान कितेंच काडपाक देंवूंक नाकात.
१८ आनी शेतांत आशिल्ल्या मनशान आपले कपडे घेवपाक परत येवंक नाकात.
१९ आनी त्या दिसांनी गुरवारपण आनी दुदाक धरपी लोकांक धिक्कार!
२० पूण तुमी मागणें करतात की तुमची पळून गिमाच्या दिसांनी वा सब्बाथाच्या दिसा जावंक ना.
२१ कित्याक तेन्नां व्हड संकश्ट येतलें, जें संवसाराच्या आरंभा थावन आयज मेरेन जावंक ना आनी केन्नाच येवचें ना.
२२ आनी ते दीस ल्हान जाले बगर, कोणूच मनशाक वाचवंक मेळचो ना, पूण वेंचून काडिल्ल्या लोकां खातीर ते दीस ल्हान जातले.
२३ मागीर कोणेंय तुमकां म्हणटलो: पळय, ख्रिस्त हांगा वा थंय आसा. ताचेर विस्वास दवरचो न्हय.
२४ कित्याक खोटे ख्रिस्त आनी खोटे संदेष्टे उबे जातले आनी व्हड व्हड चिन्नां आनी अजापां दाखयतले; अशे तरेन शक्य जाल्यार वेंचून काडिल्ल्यांकच फटोवन व्हरतले.
२५ पळे, हांवें तुका आदीं सांगलां.
२६ देखून ते तुमकां म्हणटले, पळेयात, तो वाळवंटात आसा. भायर वचूं नाकात, पळे, तो गुपीत कोठ्यांनी आसा; ताचेर विस्वास दवरचो न्हय.
२७ कित्याक उदेंतेवटेन वीज भायर येवन अस्तंतेवटेन लेगीत चकचकीत जाता; तशेंच मनशाच्या पुताचें येवपूय जातलें.

२८ कित्याक मडें खंय आसतले थंय गरुड एकठांय जातले.
२९ त्या दिसांच्या संकश्टा उपरांत रोखडोच सुर्याचो काळोख जातलो आनी चंद्र तिका उजवाड दिवचो ना आनी नखेत्रां सर्गा थावन पडटलीं आनी सर्गाचीं शक्तीं हालोवंक लागतलीं.
३० आनी मागीर मनशाच्या पुताची चिन्नां सर्गार दिसतली आनी मागीर पृथ्वीचेर सगळ्यो जमाती शोक करच्यो आनी मनशाच्या पुताक सर्गाच्या मेघांनी बळ आनी व्हड वैभवान येताना पळेतले.
३१ आनी तो आपल्या देवदूतांक तुरहीचो व्हडलो आवाज करून धाडटलो आनी ते ताच्या वेंचून काडिल्ल्या लोकांक सर्गाच्या एका तोंका थावन दुसऱ्या तोंका मेरेन चार वाऱ्यांतल्यान एकठांय करतले.
३२ आतां अंजीराच्या झाडाची एक बोधकथा शिकात; ताचो फांटो अजून कोमल जाता आनी पानां काडटात तेन्ना उमास लागीं पावला हें तुमकां कळटा.
३३ तशें तुमी हीं सगळीं पळेवन, ती लागीं आसा, दारां लागीं आसा हें कळचें.
३४ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हीं सगळीं गजाली पुराय जायसर ही पिळगी वचची ना.
३५ सर्ग आनी धर्तरी वचतली, पूण म्हजीं उतरां वचचीं नात.
३६ पूण त्या दिसाचो आनी त्या वेळा विशीं कोणाकच खबर ना, सर्गांतले देवदूत न्हय, पूण फकत म्हज्या बापायक.
३७ पूण नोयाच्या काळा प्रमाणें मनशाच्या पुताचें येवचेंय तशें जातलें.
३८ हुंवाराच्या आदल्या काळार नोय तारवांत भितर सरता त्या दिसा मेरेन ते जेवताले आनी पियेले, लग्न जावन लग्न जाताले.
३९ हुंवार येवन सगळ्यांक व्हरून व्हरता मेरेन ताका कळ्ळें ना; तशेंच मनशाच्या पुताचें येवपूय जातलें.
४० मागीर शेतांत दोन जाण आसतले; एक घेतलो आनी दुसरो सोडटलो.
४१ दोन बायलो गिरणींत दळून आसतल्यो; एक घेतलो आनी दुसरो सोडटलो.
४२ देखून जागृत रावात, कित्याक तुमचो प्रभु खंयच्या वेळार येतलो तें तुमकां खबर ना.
४३ पूण हें जाणून घेयात, घरांतल्या मालकाक चोर खंयच्या वेळार येतलो हें कळ्ळें जाल्यार तो पळून रावतालो आनी आपलें घर मोडून उडोवंक दिवचो नासलो.
४४ देखून तुमीय तयार रावात, कित्याक तुमकां दिसना त्या वेळार मनशाचो पूत येतलो.
४५ मागीर एक विस्वासू आनी बुद्धीमान नोकर कोण, जाका ताच्या घराण्याचेर आपल्या घराण्याचेर राज्यकर्तो केला आनी ताका वेळार जेवण दिवंक?
४६ धन्य तो नोकर, जाचो स्वामी येतकच ताका तशें करतना मेळटलो.
४७ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तो ताका आपल्या सगळ्या मालमत्तेचेर राज्यकर्तो करतलो.
४८ पूण तो वायट सेवक आपल्या काळजांत म्हणटलो, "म्हज्या स्वामी आपल्या येवपाक कळाव करता;
४९ आनी आपल्या सांगाती नोकरांक मारपाक लागतलो आनी पिशिल्ल्या लोकां वांगडा जेवंक आनी पियेवंक लागतलो;
५० त्या नोकराचो स्वामी ताका पळयना त्या दिसा आनी ताका खबर नाशिल्ल्या वेळार येतलो.
५१ ताका कापून उडयतलो आनी ताका पाखंडी लोकां कडेन ताचो वाटो दितलो, थंय रडप आनी दांत किरकोळ जातलो.

अध्याय 25

१ मागीर सर्गार राज्याची तुळा धा कुमारिकां कडेन जातली.
२ तातूंतले पांच जाण बुदवंत आनी पांच मूर्ख.
३ मूर्खांनीं आपलीं दिव्यां घेतलीं आनी तेल घेवंक ना.
४ पूण बुदवंतांनी आपल्या दिव्यां सयत आयदनांत तेल घेतलें.
५ न्हवरो रावताना ते सगळे न्हिदेंत पडले आनी न्हिदेंत पडले.
६ मध्यान राती एक रडलो: पळेयात, न्हवरो येता; ताका मेळपाक तुमी भायर सरात.
७ तेदनां सगळ्यो कुमारिका उठून आपले दिवे सुदारले.
८ मूर्खांनी बुदवंतांक म्हणलें, तुजें तेल आमकां दिव; कित्याक आमचे दिवे बंद जाल्यात.
९ पूण बुदवंतांनी जाप दिली: "अशें न्हय; आमकां आनी तुमकां पुरो जावचें न्हय, पूण तुमी विकपी लोकां कडेन वचून स्वता खातीर विकतें घेयात.
१० ते विकतें घेवंक वतना न्हवरो आयलो; तयार आशिल्ले लोक ताचे वांगडा लग्नाक भितर सरले आनी दार बंद जालें.
११ उपरांत हेर कुमारिकाय आयल्यो आनी म्हणपाक लागले: प्रभू, प्रभू, आमकां उगडा.
१२ पूण ताणें जाप दिली, "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हांव तुमकां वळखना."
१३ देखून जागृत राव, कित्याक मनशाचो पूत कसो येतलो तें तुमकां खबर ना.
१४ कित्याक सर्गाचें राज्य पयसुल्ल्या देशांत भोंवपी मनशा सारकें आसा आनी ताणें आपल्या नोकरांक आपोवन आपलीं वस्तू तांकां दिली.
१५ एकल्याक पांच तालेंट, दुसऱ्याक दोन आनी दुसऱ्याक एक तालेंत दिलें; दर एका मनशाक ताच्या जायत्या क्षमतां प्रमाण; आनी सरळ आपलो प्रवास केलो.
१६ तेदनां पांच तालेंत मेळ्ळ्ळ्ळ्ळ्ळ्ळ्ा गेलो आनी त्याच तालेंत वेपार करतालो आनी तांकां आनीक पांच तालेंत दिले.
१७ तशेंच दोन मेळिल्ल्याक ताका आनीक दोन मेळ्ळे.
१८ पूण एक मेळिल्ल्या मनशान वचून मातयेंत खणून आपल्या मालकाचे पयशे लिपयले.
१९ बऱ्याच काळा उपरांत त्या नोकरांचो स्वामी येवन तांचो हिशोब करता.
२० आनी पांच तालेंत मेळिल्लो मनीस येवन आनीक पांच तालेंत हाडून म्हळें: "प्रभु, तुवें म्हाका पांच तालेंट दिले.
२१ ताच्या स्वामीन ताका म्हळें: "बरें, बरें आनी विस्वासू सेवक, तूं थोड्या गजालींचेर विस्वासू जाला, हांव तुका जायत्या गजालींचो राज्यकर्तो करतलों, तुज्या स्वामीच्या खोशींत भितर सर.
२२ दोन तालेंत मेळिल्लो तोय येवन म्हळें: प्रभू, तुवें म्हाका दोन तालेंत दिले.
२३ ताच्या स्वामीन ताका म्हणलें, बरें आनी विस्वासू सेवक; तूं थोड्या गजालींचेर विस्वासू जाला, हांव तुका जायत्या गजालींचेर राज्यकर्तो करतलों, तुज्या प्रभूच्या आनंदांत तूं भितर सर.
२४ तेदनां एक तालेंत मेळिल्लो तो येवन म्हणपाक लागलो: "प्रभु, तूं कठीण मनीस, तुवें पेरूंक ना थंय कापणी करपी आनी तूं नाशिल्ल्यो थंय एकठांय करपी, हें हांवें तुका कळ्ळें.
२५ आनी हांव भियेलो आनी तुजें तालेंट धर्तरेक लिपोवन दवरलें, पळे, तुजें तें तुजें आसा.

२६ ताच्या स्वामीन ताका जाप दिली: "तुका वायट आनी आळशी सेवक, हांव पेरूंक ना थंय कापणी करतां आनी तण काडूंक ना थंय एकठांय करतां हें तुका कळ्ळें.
२७ तुवें म्हजे पयशे विनिमय करप्यांक दिवंक जाय आशिल्ले आनी मागीर म्हज्या येतना म्हाका म्हजे पयशे सूद दिवन घेवंक जाय आशिल्ले.
२८ ताका लागून ताचे कडल्यान तालेंत घेवन धा तालेंत आशिल्ल्याक दिव.
२९ कित्याक आसा त्या मनशाक दितले आनी ताका भरपूर मेळटलें, पूण ना आशिल्ल्या मनशा कडल्यान ताचे कडेन आशिल्लें तें लेगीत काडून घेतले.
३० आनी तुमी त्या नाफाविरयत नोकराक भायल्या काळखांत घालात, थंय रडप आनी दांत किरकोळ जातलो.
३१ जेन्ना मनशाचो पूत आपल्या वैभवांत येतलो आनी ताचे वांगडा सगळे पवित्र देवदूत येतलो तेन्ना तो आपल्या वैभवाच्या सिंहासनाचेर बसतलो.
३२ ताच्या मुखार सगळ्यो राष्ट्रां एकठांय जातल्यो आनी गोठाण आपल्या मेंढरां पासून बोकड्यां मदें वांटून घेता तशें तो तांकां एकामेकां पासून वेगळे करतलो.
३३ तो मेंढरां आपल्या उजव्या हातांत, पूण बोकड्यांक उजव्या हातांत दवरतलो.
३४ मागीर राजा आपल्या उजव्या हातांतल्या लोकांक म्हणटलो: "म्हज्या बापायच्या आशीर्वादितां, येयात, संवसाराच्या स्थापने सावन तुमकां तयार केल्लें राज्य वारसाक मेळचें.
३५ कित्याक हांव उपाशी आशिल्लो आनी तुमी म्हाका जेवण दिलो, हांव तान लागलो आनी तुमी म्हाका पिवपाक दिलो, हांव परकी आशिल्लो आनी तुमी म्हाका घरांत घेतलो.
३६ नग्न आनी तुमी म्हाका कपडे घाले, हांव दुयेंत आशिल्लो आनी तुमी म्हाका भेट दिली, हांव बंदखणींत आशिल्लो आनी तुमी म्हजे कडेन आयले.
३७ मागीर नितीमान ताका जाप दितले, "प्रभु, आमी तुका केन्ना उपाशी पळेलो आनी तुका पोसलो? वा तान लागलो आनी तुका पेय दिलो?
३८ आमी तुका केन्ना परकी दिसलो आनी तुका घरांत घेतलो? वा नग्न, आनी तुका कपडे घालून?
३९ वा आमी तुका केन्ना दुयेंत वा बंदखणींत पळेलो आनी तुज्या कडेन आयलो?
४० राजा तांकां जाप दितलो: "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, ह्या ल्हान भावांतल्या एका भावाक तुमी जें केलां, तशें तुमी म्हाका केलां.
४१ तेदनां तो उजव्या हातांकय म्हणटलो: "तुमी शापित, म्हजे कडल्यान पयस वचून सैतान आनी ताच्या देवदूतांक तयार केल्ल्या सासणाच्या उज्यांत वचात.
४२ कित्याक हांव उपाशी आशिल्लो आनी तुमी म्हाका जेवण दिवंक ना.
४३ हांव परकी आशिल्लो, पूण तुमी म्हाका भितर घेतलो ना, नग्न, आनी तुमी म्हाका कपडे घालूंक ना, दुयेंत आनी बंदखणींत, पूण तुमी म्हाका भेट दिवंक ना.
४४ मागीर तेय ताका जाप दितले, "प्रभु, आमी तुका केन्ना उपाशी, तान लागल्लो, परकी, नग्न, दुयेंत वा बंदखणींत पळयलो आनी तुजी सेवा करूंक ना?
४५ तेदनां तो तांकां जाप दितलो: "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी ह्या ल्हान मनशां मदल्या एका मनशाक केलें ना, तशें तुमी म्हाका केलें ना.
४६ ते सासणाच्या ख्यास्तींत वचतले, पूण नितीमान सासणाच्या जिवितांत वचतले.

अध्याय 26

१ जेजून हीं सगळीं उलोवपां सोंपतकच ताणें आपल्या शिसांक म्हळें.
२ दोन दिसांनी पास्कोची परब जाता आनी मनशाच्या पुताक खुर्सार मारपाक विश्वासघात जाता हें तुमी जाणात.
३ तेदनां मुखेल याजक, शास्त्रज्ञ आनी लोकांचो जाण्टो, कायफा नांवाच्या मुखेल याजकाच्या राजवाड्यांत जमले.
४ जेजूक धूर्तपणान धरून ताका मारुंक विचार केलो.
५ पूण तांणी म्हणलें: "सदाच्या दिसा न्हय, लोकां मदीं बोवाळ जावंक ना."
६ जेजू बेथानीक, कुश्ठरोगी सिमोनाच्या घरांत आसतना.
७ एक बायल ताचे कडेन खूब मोलादीक मलमाची पेटी घेवन आयली आनी तो जेवणा वेळार बसताना तो तकलेर ओतलो.
८ पूण ताच्या शिसांक तें पळोवन तांकां राग आयलो आनी म्हणपाक लागले: "हें कित्या खातीर उध्वस्त जालां?
९ कित्याक हें मलम खूब मोलान विकून गरीबांक दिवंक शकतालें.
१० जेजून तें समजलें तेन्नां ताणें तांकां म्हळें: " तुमी बायलेक कित्याक त्रास दितात? कित्याक तिणें म्हजेर बरें काम केलां.
११ कित्याक तुमच्या वांगडा गरीब लोक सदांच आसतात; पूण म्हाका तुमकां सदांच ना.
१२ कित्याक तिणें म्हज्या आंगाचेर हें मल ओतलें, तें तिणें म्हज्या पुरपा खातीर केलें.
१३ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जंय जंय हो सुवार्तेचो प्रचार संवसारांत जातलो, थंय हे बायलेन केल्लें हें सांगतलें, तिचो उगडास म्हणून.
१४ तेदनां बारा जाणां मदलो एक जुदास इस्करियोत नांवाचो एक मुखेल याजकांक गेलो.
१५ आनी तांकां म्हळें: "तुमी म्हाका कितें दितले आनी हांव ताका तुमच्या हातांत दितलों?" तांणी ताचे कडेन तीस रुप्याच्या कुडक्यांचो करार केलो.
१६ आनी त्या काळा थावन ताणें ताका विश्वासघात करुंक संद सोदली.
१७ खमीर नाशिल्ल्या भाकरीच्या पयल्या दिसा शिश्य जेजू कडेन आयले आनी ताका विचारले: "तुका आमी खंय पास्को खावपाक तयार करुंक सोदतात?"
१८ ताणें म्हळें, " अशा मनशा कडेन शारांत वचून ताका सांग, गुरू म्हणटा, म्हजो वेळ लागीं पावला; हांव म्हज्या शिश्यां वांगडा तुज्या घरांत पास्को मनयतलों.
१९ शिसांनी जेजून सांगिल्लें तशें केलें; आनी तांणी पास्काचो दीस तयार केलो.
२० सांज जाली तेन्ना तो बारा जाणां वांगडा बसलो.
२१ ते जेवताना ताणें म्हणलें, " तुमच्यांतलो एकलो म्हाका विश्वासघात करतलो, हांव तुमकां खरेंच सांगतां."
२२ ते चड दुख्खी जावन, दरेकल्यान ताका म्हणपाक लागले: "प्रभु, हांव?
२३ ताणें जाप दिली: " जो कोण म्हजे वांगडा आयदनांत हात घालता, तो म्हाका विश्वासघात करतलो."

२४ मनशाचो पूत ताचे विशीं बरयल्ल्या प्रमाणें वता, पूण मनशाच्या पुताक ज्या मनशाच्या आदारान विश्वासघात जाला, ताका धिक्कार! त्या मनशाक जल्मल्लो नासलो जाल्यार बरें जाल्लें.
२५ तेदनां ताका विश्वासघात करपी जुदासान जाप दिली: “गुरू, हांव? ताणें ताका म्हणलें, तुवें सांगलां.
२६ ते जेवताना जेजून भाकरी घेतली आनी आशीर्वाद दिलो आनी तो मोडून शिसांक दिलो आनी म्हळें: “ घेवून खा; हें म्हजें कूड.
२७ तेदनां ताणें पेलो घेतलो आनी उपकार मानून तांकां दिलो आनी म्हळें: “ तुमी सगळे तो पियेव;
२८ कित्याक हें म्हजें नवें कराराचें रगत, जें जायत्या जाणांक पातकांच्या माफये खातीर ओतलां.
२९ पूण हांव तुमकां सांगतां, म्हज्या बापायच्या राज्यांत तुमचे वांगडा नवें पियेवन त्या दिसा मेरेन हांव ह्या द्राक्षवेलीचें फळ पियेवंक ना.
३० ते उपरांत ते एक स्तोत्र गावन ऑलिव्ह पर्वताचेर भायर सरले.
३१ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: “ तुमी सगळ्यांक आज रातीं म्हजे खातीर वायट दिसतलें, कित्याक बरयलां: “हांव गोठाण्याक मारतलों आनी कळपांतलीं मेंढरां शिंपडून वचतलीं.”
३२ पूण हांव जिवंत जाल्या उपरांत तुज्या आदीं गालीलांत वचतलों.
३३ पेद्रून ताका जाप दिली, “तुजे खातीर सगळ्यांक वायट दिसलें तरी हांव केन्नाच वायट जावचो ना.”
३४ जेजून ताका म्हळें: “ हांव तुका खरें सांगतां, आज रातीं कोंबडो बावचे आदीं तूं म्हाका तीन फावटीं नाकारतलो.
३५ पेद्रू ताका म्हळें: “हांव तुजे वांगडा मेलो तरी तुका नाकारचो ना.” तशेंच सगळ्या शिश्यांनीय म्हणलें.
३६ तेदनां जेजू तांचे वांगडा गेत्सेमानी नांवाच्या जाग्यार येवन शिसांक म्हळें: “ हांव थंय वचून मागणें करुंक जाय म्हणसर तुमी हांगा बसात.”
३७ पेद्रू आनी जेबेदीचे दोग पूत आपल्या वांगडा व्हरून दुख्खी आनी खूब जड जावंक लागलो.
३८ तेदनां ताणें तांकां म्हळें, म्हजो जीव मरणा मेरेन चड दुख्खी आसा.
३९ आनी तो मात्सो फुडें वचून तोंडार पडलो आनी मागणें केलें: “ हे म्हज्या बापायक, शक्य जाल्यार हो पेलो म्हजे कडल्यान वचूंक दिवचो, तरी लेगीत म्हाका जाय तशें न्हय, पूण तुका जाय तशें.”
४० उपरांत तो शिस्यां कडेन येवन तांकां न्हिदिल्ले मेळ्ळे आनी पेद्रूक म्हळें: “ तुमी म्हजे कडेन एक वर पळोवंक शकले नात?
४१ तुमी प्रलोभनांत वचूंक नाकात म्हूण जागृत आनी मागणें करात, आत्मो खरोच इत्सा करता, पूण मास दुबळो.
४२ तो परत दुसरे खेपे गेलो आनी मागणें केलें: “ हे म्हज्या बापाय, हो पेलो हांव पियेलो बगर म्हाका पयस वचूंक ना जाल्यार तुजी इत्सा पुराय जावंक जाय.”
४३ तेदनां येवन तांकां परत न्हिदिल्ले मेळ्ळे, कारण तांचे दोळे जड आशिल्ले.
४४ तेदनां तो तांकां सोडून परत गेलो आनी तिसरे खेपे मागणें केलें.
४५ तेदनां तो आपल्या शिसां कडेन येवन तांकां म्हळें: “ आतां न्हिदेंत राव आनी विसव घे;
४६ उठ, आमी वचूंया, पळे, म्हाका विश्वासघात करपी तो लागीं आसा.
४७ तो अजून उलयताना, बारा मदलो एक जुदास आयलो आनी ताचे वांगडा मुखेल याजक आनी लोकांच्या जाण्ट्यांकडल्यान तलवारी आनी दांडयो घेवन व्हड लोक आयलो.
४८ ताका विश्वासघात करपी मनशान तांकां एक संकेत दिलो: “हांव कोणाक चुंबन घेतलों, तोच.
४९ रोखडोच तो जेजू कडेन येवन म्हळें: “गुरू, नमस्कार; आनी ताका चुंबन घेतलें.
५० जेजून ताका म्हळें: इश्ट, तूं कित्याक आयला? तेदनां येवन जेजूक हात घालून ताका धरलो.
५१ जेजू वांगडा आशिल्ल्या एका मनशान आपलो हात वाडयलो आनी आपली तलवार काडली आनी मुखेल याजकाच्या एका नोकराक मारलो आनी ताचो कान काडलो.
५२ तेदनां जेजून ताका म्हळें: “ तुजी तलवार परत ताच्या जाग्यार दवर, कित्याक तलवार घेवपी सगळे तलवारीन नाशतले.”
५३ आतां म्हज्या बापायक मागणें करुंक जायना, आनी तो म्हाका सध्या बारा परस चड देवदूत दितलो अशें तुका दिसता?
५४ पूण अशें जावंक जाय म्हळ्ळें शास्त्र कशें पूर्ण जातलें?
५५ त्याच वेळार जेजून लोकांक म्हळें: “ तुमी म्हाका धरपाक तलवारी आनी दांडयो घेवन चोराचेर आयल्यात? हांव दर दिसा तुमचे वांगडा देवळांत शिकयतालो आनी तुमी म्हाका धरलो ना.
५६ पूण संदेष्ट्यांचीं शास्त्रां पुराय जावंक हें सगळें जालें. तेन्ना सगळे शिस ताका सोडून पळून गेले.
५७ जेजूक धरून दवरल्ल्या लोकांनी ताका मुखेल याजक कायफा कडेन व्हरून व्हेलो, थंय शास्त्रज्ञ आनी जाण्टे जमले.
५८ पूण पेद्रू ताच्या फाटल्यान पयस वचून मुखेल याजकाच्या राजवाड्यांत गेलो आनी भितर सरून नोकरां वांगडा बसलो आनी शेवट पळोवंक.
५९ मुखेल याजक, म्हालगडे आनी सगळ्या मंडळान जेजूक मारून उडोवपा खातीर खोटी गवाय सोदली.
६० पूण कोणूच मेळूंक ना, हय, जरी जायते खोटे साक्षी आयले तरी तांकां कोणूच मेळूंक ना. निमाणें दोन खोटे साक्षीदार आयले,
६१ ताणें म्हणलें, “ह्या मनशान म्हणलें, हांव देवाचें देवूळ मोडून तीन दिसांनी बांदूंक शकता.”
६२ तेदनां मुखेल याजक उठून ताका म्हळें: “तुका कांयच जाप दिवंक ना? हे तुजे आड कितें गवाय दितात?
६३ पूण जेजून शांत रावलो. मुखेल याजकान ताका जाप दिली: “तुमी देवाचो पूत ख्रिस्त आसा काय ना तें सांगुंक हांव तुका जिव्या देवाचो सोपूत दितां.”
६४ जेजून ताका म्हळें : “तुवें सांगलां, तरी हांव तुका सांगतां, उपरांत मनशाचो पूत सत्तेच्या उजव्या हातांत बसून सर्गाच्या मेघांनी येतलो तें पळेतले.
६५ तेदनां मुखेल याजकान आपले कपडे फाडले आनी म्हणलें: “ताणें निंदा केल्या; आमकां साक्षीदारांची आनीक कितें गरज आसा? पळय, आतां तुमी ताची निंदा आयकल्या.
६६ तुमकां कितें दिसता? तांणी जाप दिली, “तो मरणाचो गुन्यांवकार.”
६७ मागीर तांणी ताच्या तोंडार थूक मारली आनी ताका मारलो; आनी हेरांनी ताका हाताच्या तळव्यान मारलो.
६८ म्हणलें: “तुका ख्रिस्त, आमकां भाकीत कर, तुका मारपी कोण?
६९ पेद्रू राजवाड्यांत भायर बसलो आनी एक चली ताचे कडेन आयली आनी म्हळें: तूंय गलीलांतल्या जेजू वांगडा आशिल्लो.
७० पूण ताणें सगळ्यां मुखार न्हयकार दिलो, “तुमी कितें सांगतात तें म्हाका खबर ना.”

७१ तो वण्टीर भायर सरताना, दुसरी दासी ताका पळेली आनी थंयच्या लोकांक म्हळें: "हो मनीस नासरेथच्या जेजू वांगडा आसलो."
७२ आनी परतून ताणें सोपूत घेवन न्हयकारलो: "हांव त्या मनशाक वळखना."
७३ थोड्या वेळा उपरांत थंय उबे आशिल्ले लोक ताचे कडेन येवन पेद्रूक म्हळें: "तुमीय तातूंतलो एक; कित्याक तुजें उलोवप तुका भावार्थ दिता.
७४ तेदनां तो शाप दिवंक लागलो आनी सोपूत घेवंक लागलो, "हांव त्या मनशाक वळखना." आनी रोखडोच कोंबडो क्रू जालो.
७५ पेद्रूक जेजूच्या उतराचो उगडास आयलो, ताणें ताका सांगिल्लें: कोंबडो बाजवचे आदीं तूं म्हाका तीन फावटीं नाकारतलो. आनी तो भायर सरून कडू रडलो.

अध्याय 27

१ सकाळ जातकच सगळ्या मुखेल याजकांनी आनी लोकांच्या जाण्ट्यांनी जेजूक जिवेशीं मारुंक सल्लो घेतलो.
२ ताका बांदून दवरून ताका व्हरून राज्यपाल पोंतियुस पिलाताक दिलो.
३ तेदनां ताका विश्वासघात केल्लो जुदासान ताका ख्यास्त जाल्लो पळेवन पश्चात्ताप केलो आनी तीस रुप्याचे कुडके मुखेल याजक आनी जाण्ट्यांक परत हाडले.
४ ताणें म्हणलें, "निरपराधी रगताचो विश्वासघात करून हांवें पातक केलां." तांणी म्हणलें, आमकां तें कितें? तें पळय.
५ ताणें देवळांत रुप्याचे कुडके उडयले आनी गेले आनी फांशी घाली.
६ तेदनां मुखेल याजकांनी रुप्याचे कुडके घेवन म्हळें, "ते खजिन्यांत घालपाक जाय ना, कारण तें रगताचें मोल.
७ तेदनां ताणीं सल्लागार जावन, परक्यांक पुरपाक कुंभाराचें शेत विकतें घेतलें.
८ ताका लागून त्या शेताक आयज मेरेन 'रगताचें शेत' अशें म्हण्टाले.
९ तेदनां जेरेमी संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जालें: "इस्रायलांतल्या लोकांनी मोलादीक केल्ल्या मोलादीक मनशाच्या मोलाचे तीस रुप्याचे कुडके तांणी घेतले;
१० आनी सर्वेस्परान म्हाका थारायिल्ले प्रमाणें ते कुंभाराच्या शेता खातीर दिले.
११ जेजू राज्यपालाच्या मुखार उबो रावलो आनी राज्यपालान ताका विचारलें: तूं ज्यू लोकांचो राजा? जेजून ताका म्हळें: तूं म्हणटा.
१२ मुखेल याजक आनी जाण्ट्यांनी ताचेर आरोप केलो तेन्ना ताणें कांयच जाप दिली ना.
१३ पिलातान ताका म्हळें: "ते तुजे आड कितले गवाय दितात तें तुका आयकूंक ना?
१४ ताणें ताका केन्नाच एक उतर दिवंक ना; इतलें की राज्यपालाक खूब अजाप जालें.
१५ त्या मेजवानींत राज्यपाल लोकांक एक बंदी सोडपाची सवय आशिल्ली.
१६ तेन्ना तांकां बरब्बा नांवाचो एक उल्लेख करपासारको बंदी आशिल्लो.
१७ ते जमले उपरांत पिलातान तांकां म्हळें: "तुमी तुमकां कोणाक सोडून दिवंक सोदतात?" बरब्बा वा जेजू जाका ख्रिस्त म्हणटात?
१८ कित्याक ताका कळ्ळें की तांणी ताका मत्सर करून सोडलो.
१९ तो न्यायाधीशाच्या आसनाचेर बसलो तेन्ना ताचे बायलेन ताका धाडून म्हळें: "तुका त्या नितीमान मनशा कडेन कांयच संबंद ना;
२० पूण मुखेल याजक आनी जाण्टे लोकांनी लोकांक समजायलें की तांणी बरब्बासाक मागून जेजूक नाश करचो.
२१ राज्यपालान तांकां जाप दिली: "तुमी दोगांय मदलो कोणाक हांव तुमकां सोडून दिवंक सोदतात? तांणी म्हणलें, बरब्बा.
२२ पिलातान तांकां म्हळें: "म्हळ्यार ख्रिस्त नांवाच्या जेजूक हांव कितें करुंक? ते सगळे ताका म्हणटात: ताका खुर्सार मारूंक दिवचो.
२३ राज्यपालान म्हळें: कित्याक, ताणें कितें वायट केलां? पूण ते चड रडले, "ताका खुर्सार मारूंक दिवचो."
२४ पिलातान पळेलें की आपूण कांयच जैतिवंत जावंक शकना, पूण ताचे परस चड बोवाळ जाला, ताणें उदक घेतलें आनी लोकां मुखार हात धुवन म्हणलें: "ह्या नितीमान मनशाच्या रगतांतल्यान हांव निरपराधी आसां.
२५ तेदनां सगळ्यांनी जाप दिली: ताचें रगत आमचेर आनी आमच्या भुरग्यांचेर जावं.
२६ तेदनां ताणें बरब्बाक तांकां सोडून दिलो आनी जेजूक चाबकान मारून ताका खुर्सार मारपाक सोडलो.
२७ तेदनां राज्यपालाच्या सैनिकांनी जेजूक सार्वत्रिक घरांत व्हेलो आनी सगळ्या सैनिकांच्या पंगडाक ताचे कडेन एकठांय केलो.
२८ ताणें ताचे कपडे काडून तांबड्या रंगाचो चोळो घालो.
२९ कांट्यांचो मुकूट लावन ताच्या तकलेर आनी ताच्या उजव्या हातांत वेत घालून ताचे मुखार मांडयो घालून ताची फकाणां केलीं, "ज्यू लोकांचो राजा!
३० तेदनां ताचेर थूक मारली आनी वेत घेवन ताचे तकलेक मारलो.
३१ ताची फकाणां केल्या उपरांत ताचे कडल्यान तो चोळो काडून ताचे कपडे घालून ताका खुर्सार मारपाक व्हरून व्हेलो.
३२ भायर सरतना तांकां सिरेनाचो एक मनीस मेळ्ळो, ताचें नांव सिमोन.
३३ ते उपरांत गोल्गोथा नांवाच्या जाग्यार, म्हळ्यार कवटीच्या जाग्यार पावले.
३४ तांणी ताका पित्तांत भरसून व्हिनेगर पिवपाक दिलो आनी ताची चव घेतकच तो पियेवंक ना.
३५ ताका खुर्सार मारलो आनी ताचीं वस्त्रां वांटून घेतलीं आनी ताचीं वस्त्रां वांटून घेतलीं आनी संदेष्ट्यान सांगिल्लें तें पुराय जावचें: तांणी म्हजीं वस्त्रां तांचे मदीं वांटून घेतलीं आनी म्हज्या कपड्यांचेर चिटयो घाली.
३६ बसून ते ताका थंय पळेताले;
३७ ताच्या तकलेचेर ताचो आरोप बरयलो: हो जेजू ज्यू लोकांचो राजा.
३८ तेदनां ताचे वांगडा दोन चोरांक खुर्सार मारले, एक उजवे वटेन आनी दुसरो दावे वटेन.
३९ थंयच्यान वचपी लोकांनी तकली हालोवन ताचो निशेध केलो.
४० आनी म्हळें: "देवूळ मोडून तीन दिसांनी बांदून घेवपी तूं स्वताक वाचव." तूं देवाचो पूत जाल्यार खुर्सार देंव.
४१ तशेंच मुखेल याजकांनीय शास्त्रज्ञ आनी जाण्ट्यांक ताची फकाणां करून सांगलें.
४२ ताणें दुसऱ्यांक वाचयले; स्वताक तो वाचवंक शकना. तो इस्रायलाचो राजा जाल्यार आतां तो खुर्सार देंवूंक जाय आनी आमी ताचेर विस्वास दवरतले.

४३ ताणें देवा वयलो विस्वास दवरलो; ताका जाय जाल्यार आतां ताका सोडोवंक दिवचो, कित्याक ताणें म्हणलें, हांव देवाचो पूत.
४४ ताचे वांगडा खुर्सार मारल्ल्या चोरांनीय तोच ताच्या दांतांत घालो.
४५ सव्या वरार सावन धाव्या वरांमेरेन सगळ्या देशाचेर काळोख पडलो.
४६ णवव्या वराच्या सुमाराक जेजून मोठ्या आवाजान म्हणलें: एली, एली, लामा सबक्थनी? म्हणल्यार, म्हज्या देवा, म्हज्या देवा, तूं म्हाका कित्याक सोडून गेला?
४७ थंय उबे आशिल्ल्या कांय जाणांनी तें आयकून म्हणलें: हो मनीस एलियासाक आपयता.
४८ रोखडोच तातूंतलो एकलो धांवून गेलो आनी ताणें एक स्पंज घेवन तातूंत व्हिनेगर भरून वेताचेर घालून ताका पिवपाक दिलो.
४९ उरिल्ल्यांनी म्हळें: "आतां, पळोवया, एलियास ताका वाचवंक येतलो काय ना."
५० जेजून परतून मोठ्या आवाजान रडलो आनी ताणें भुतां सोडलो.
५१ देवळाचो पडदो वयर थावन सकयल दोन फाटीं फाटीं पडलो; आनी धर्तरी कांपली आनी फातर फाटीं पडले;
५२ उपरांत थडग्यो उक्त्यो जाल्यो; आनी न्हिदिल्ल्या संतांचीं जायतीं कुडीं उठलीं.
५३ तो जिवंत जाल्या उपरांत थडग्यांतल्यान भायर सरलो आनी पवित्र शारांत गेलो आनी जायत्या जाणांक दिसलो.
५४ शतपती आनी ताचे वांगडा जेजूक पळेवपी लोकांनी भूंयकांप आनी घडिल्लीं गजाली पळोवन व्हड भियेले आनी म्हणलें: "खरेंच हो देवाचो पूत."
५५ थंय जायत्यो बायलो पयस पळेताल्यो, जीं जेजूच्या फाटल्यान गलील थावन ताची सेवा करुंक लागलीं.
५६ तातूंत मगदलीनी मरियम्मा आनी जाकोब आनी जोसेफाची आवय मरियम आनी जेबेदीच्या भुरग्यांची आवय आशिल्ली.
५७ सांज जाली तेन्नां जोसेफ नांवाचो एक गिरेस्त मनीस आयलो.
५८ तो पिलाता कडेन वचून जेजूची कूड मागली. मागीर पिलातान मडें सोडून दिवपाची आज्ञा दिली.
५९ जोसेफान मडें व्हरून निवळ तागड्याच्या कपड्यांत गुठलायलें.
६० फातरांत काडिल्ल्या आपल्याच नव्या थडग्यांत दवरलो आनी तो कबराच्या दारांत व्हडलो फातर लोळोवन गेलो.
६१ मगदलीनी मरियम्मा आनी दुसरी मरियम्मा थडग्या मुखार बसल्ली.
६२ त्या दिसा, त्या दिसा उपरांत, मुखेल याजक आनी फरीसी पिलाता कडेन एकठांय आयले.
६३ म्हणलें, साहेब, त्या फटोवपी मनशान जिवें आसतना म्हणिल्लें, तीन दिसांनी हांव जिवंत जातलों, तें आमकां याद जाता.
६४ ताका लागून तिसऱ्या दिसा मेरेन कबर निश्चीत करपाची आज्ञा दिवची, नाजाल्यार ताचे शिश्य रातच्या वेळार येवन ताका चोरून व्हरून लोकांक म्हणचे नात: तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाला.
६५ पिलातान तांकां म्हळें: "तुमकां पळोवणी आसा;
६६ तेदनां ते गेले आनी फातराचेर मुद्रीत करून आनी पळोवणी दवरून थडग्याक खात्री करून घेतली .

अध्याय 28

१ सब्बाथाच्या शेवटाक सप्तकाच्या पयल्या दिसा फांतोडेर पडपाक लागले तेन्ना मगदलीनी आनी दुसरी मरियम कबर पळोवंक आयली.
२ आनी पळे , एक व्हड भूंयकांप जालो, कित्याक सर्वेस्पराचो देवदूत सर्गा थावन देंवलो आनी दारांतल्यान फातर फाटीं घुंवडावन ताचेर बसलो.
३ ताचें मुखामळ वीज सारकें आनी ताचे कपडे बर्फा सारके धवे आशिल्ले.
४ ताच्या भंयान राखणदार हालोवंक लागले आनी मेल्ल्या मनशां भशेन जाले.
५ देवदूतान बायलांक जाप दिली: "तुमी भियेवंक नाकात, कित्याक तुमी खुर्सार मारल्ल्या जेजूक सोदतात हें म्हाका खबर आसा.
६ तो हांगा ना, कित्याक तो जिवंत जाला, ताणें सांगिल्ले प्रमाणें. येयात, प्रभू जंय पडला ती सुवात पळय.
७ बेगोबेग वचून ताच्या शिसांक सांगात की तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाला; आनी पळे, तो तुमच्या मुखार गलीलांत वता; थंय तुमी ताका पळेतले, पळे, हांवें तुमकां सांगलां.
८ भियेवन आनी व्हड खोशीन ते कबरांतल्यान बेगीन भायर सरले. आनी आपल्या शिश्यांक खबर हाडपाक धांवलो.
९ ते आपल्या शिसांक सांगुंक वताना, जेजू तांकां मेळ्ळो आनी म्हळें: " सगले जयजयकार." ते येवन ताच्या पांयांक धरून ताची पुजा केली.
१० तेदनां जेजून तांकां म्हळें: भियेवंक नाका, वचून म्हज्या भावांक सांगात की ते गलीलांत वचतले आनी थंय म्हाका पळे तले.
११ ते वतना पळेलें, पळेवंक कांय जाण शारांत येवन मुखेल याजकांक जाल्लीं सगळीं गजालीं सांगलीं.
१२ ते म्हालगड्यां कडेन जमले आनी तांचो सल्लो जावन सैनिकांक व्हड पयशे दिले.
१३ म्हणलें: "तुमी म्हणात, ताचे शिश्य रातच्या वेळार आयले आनी आमी न्हिदिल्ले आसतना ताका चोरून व्हेलो."
१४ हें राज्यपालाच्या कानांत आयलें जाल्यार आमी ताका समजावन तुमकां सुरक्षीत दवरतले.
१५ तेदनां ते पयशे घेवन तांकां शिकयल्ले प्रमाणें केलें आनी आयज मेरेन ज्यू लोकां मदीं ही गजाल सामान्यपणान सांगतात.
१६ तेदनां इकरा शिस गलीलांत गेले, जेजून तांकां नेमिल्ल्या दोंगरार.
१७ ताका पळोवन तांणी ताची भजली, पूण कांय जाणांक दुबाव आयलो.
१८ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: सर्गार आनी पृथ्वीचेर सगळो अधिकार म्हाका मेळ्ळा.
१९ देखून तुमी वचून सगळ्या राष्ट्रांक बापायच्या, पुताच्या आनी पवित्र आत्म्याच्या नांवान बाप्तिस्म दिवन शिकयतात.
२० हांवें तुमकां सांगिल्लीं सगळीं गजालीं पाळपाक तांकां शिकय, आनी पळय, संवसाराच्या शेवटाक मेरेन हांव तुमचे वांगडा सदांच आसां. आमेन.

मार्काचें सुवार्तेचें पुस्तक

अध्याय 1

१ देवाचो पूत जेजू क्रिस्ताच्या सुवार्तेची सुरवात;
२ संदेष्ट्यांनी बरयल्लें तशें, पळे, तुज्या मुखार म्हजो दूत धाडटां, जो तुज्या मुखार तुजी वाट तयार करतलो.
३ रानांत एकल्याचो आवाज, "प्रभुचो मार्ग तयार कर, ताची वाट सरळ कर."
४ जुांवान रानांत बाप्तिस्म दिलो आनी पातकांच्या माफये खातीर पश्चात्तापाचो बातिझ्म प्रचार केलो.
५ जुदेयाचो सगळो देश आनी जेरुसलेमांतले लोक ताचे कडेन गेले आनी सगळ्यांनी आपलीं पात्कां कबूल करून जॉर्डन न्हंयांत ताचे कडल्यान बाप्तिस्म घेतलो.
६ जुांव उंटाच्या केसांचो आनी ताच्या कमराक कातीचो पट्टी घाल्लो; आनी तो टोळयो आनी रानटी म्होंव खातालो;
७ आनी ताणें प्रचार केलो: "म्हज्या उपरांत म्हजे परस चड बळिश्ट एकलो येता, जाच्या पांयतणांचो चोमो हांव सकयल पडून सोडपाक योग्य ना."
८ हांवें तुमकां उदकान बातिझ्म दिला, पूण तो तुमकां पवित्र आत्म्यान बातिझ्म दितलो.
९ त्या काळार जेजू गलीलाच्या नासरेथ थावन आयलो आनी जॉर्डनांत जुांवान बाप्तिस्म घेतलो.
१० आनी रोखडेंच उदकांतल्यान भायर सरतना ताका पळेलें की सर्ग उगडलो आनी आत्मो पारव्या सारको ताचेर देंवतालो.
११ तेदनां सर्गा थावन एक आवाज आयलो: तूं म्हजो मोगाळ पूत, जाचेर हांव खोशी जातां.
१२ आनी रोखडोच आत्मो ताका रानांत व्हरता.
१३ सैतानाची परिक्षा घेवन तो चाळीस दीस रानांत रावलो; आनी रानवटी जनावरां वांगडा आशिल्लो; देवदूत ताची सेवा करताले.
१४ जुांवाक बंदखणींत दवरल्या उपरांत जेजू गलीलांत गेलो आनी देवाच्या राज्याचो सुवार्तेचो प्रचार करतालो.
१५ आनी म्हणलें: काळ पुराय जाला आनी देवाचें राज्य लागीं पावलां.
१६ गालीलाच्या दर्या देंवताना, सिमोन आनी ताचो भाव आंद्रेयस दर्यांत जाळ घालताना ताका पळेलें, कारण ते नुस्तें मारपी आशिल्ले.
१७ जेजून तांकां म्हळें: " तुमी म्हजे फाटल्यान येयात आनी हांव तुमकां मनशांक नुस्तें मारपी करुंक दितलों."
१८ ते रोखडेंच आपलीं जाळीं सोडून ताच्या फाटल्यान गेले.
१९ थंयच्यान मात्शें फुडें वचून ताका जेबेदीचो पूत जाकोब आनी ताचो भाव जुांव हांकां दिसले, तेय तारवांत आपलीं जाळीं सुदारताले.
२० आनी रोखडेंच ताणें तांकां आपयले आनी तांणी आपलो बापूय जेबेदीक भाड्याच्या नोकरां वांगडा तारवांत सोडून ताच्या फाटल्यान गेले.
२१ ते कफरनहूमांत गेले; सब्बाथाच्या दिसा तो रोखडोच सभाघरांत भितर सरलो आनी शिकयतालो.
२२ ताच्या उपदेशाचेर तांकां अजाप जालें, कारण ताणें तांकां शास्त्रज्ञां सारकें न्हय तर अधिकार आशिल्ल्या मनशा सारकें शिकयलें.
२३ तांच्या सभाघरांत एक अशुध्द आत्मो आशिल्लो मनीस आशिल्लो. आनी तो रडलो,
२४ म्हणलें, आमकां सोडून दिवया; नाझारेतचो जेजू, तुजे कडेन आमचो कितें संबंद? तूं आमचो नाश करुंक आयला? तूं कोण, देवाचो पवित्र, हांव तुका वळखता.
२५ जेजून ताका धिटाय दिली, " तुका ओगी राव आनी ताचे मदल्यान भायर सर."
२६ अशुध्द आत्म्यान ताका फाडून मोठ्या आवाजान रडलो आनी ताचे मदल्यान भायर सरलो.
२७ ते सगळे अजापीत जाले आनी एकमेकां कडेन प्रस्न विचारले: "हें कितें? हो खंयचो नवो सिध्दांत? कित्याक तो अशुध्द आत्म्यांक लेगीत अधिकारान आज्ञा करता आनी ते ताचें आज्ञा पाळटात.
२८ रोखडीच ताची नामना गालीलाच्या सगळ्या वाठारांनी पातळ्ळी.
२९ ते सभाघरांतल्यान भायर सरले उपरांत, जेकोब आनी जुांव हांचे वांगडा सिमोन आनी आंद्रेय हांच्या घरांत भितर सरले.
३० पूण सायमनाचे बायलेची आवय जोरान दुयेंत पडली आनी ते ताका तिची खबर सांगतात.
३१ तेदनां येवन तिचो हात धरून तिचो उबो केलो. आनी रोखडोच जोर तिका सोडून गेलो आनी तिणें तांची सेवा केली.
३२ सांजवेळार, सुर्याचो अस्त जातकच, सगळ्या दुयेंत आनी भुतांखेतांचो त्रास ताचे कडेन हाडलो.
३३ सगळें शार दारांत जमलें.
३४ ताणें विंगड विंगड दुयेंसांनी दुयेंत आशिल्ल्या जायत्या जाणांक बरे केले आनी जायत्या भुतांखेतांक भायर काडले. ताका वळखतालो म्हणून भुतांखेतांक उलोवंक दिवंक ना.
३५ सकाळीं बऱ्याच वेळा आदीं उठून तो भायर सरलो आनी एकांत जाग्यार गेलो आनी थंय मागणें केलें.
३६ सायमन आनी ताचे वांगडा आशिल्ले लोक ताच्या फाटल्यान गेले.
३७ ताका मेळ्ळ्या उपरांत तांणी ताका म्हळें: "सगले मनीस तुका सोदतात."
३८ ताणें तांकां म्हळें: " हांव थंयय प्रचार करुंक आमी फुडल्या शारांनी वचूंया;
३९ सगळ्या गॅलीलांत तांच्या सभाघरांनी प्रचार केलो आनी भुतांखेतांक भायर काडले.
४० तेदनां एक कुश्ठरोगी ताचे कडेन आयलो आनी ताका विनवणी करून ताचे मुखार धुंवळ येवन ताका म्हळें: तुका जाय जाल्यार तूं म्हाका निवळ करुंक शकता.
४१ जेजून दयाळ जावन हात वाडयलो आनी ताका हात लायलो आनी ताका म्हळें: " हांव जाय; तूं निवळ जा.
४२ ताणें उलयल्या उपरांत रोखडोच कुश्ठरोग सोडून गेलो आनी तो निवळ जालो.
४३ ताणें ताका खर आज्ञा दिली आनी रोखडोच ताका धाडलो.
४४ आनी ताका म्हळें: पळय, कोणाकूच कांयच उलोवंक नाका, पूण वचून, याजकाक दाखोवंक आनी मोयजेसान सांगिल्लीं गजालीं तुज्या शुध्दीकरणा खातीर अर्पण कर.
४५ पूण तो भायर सरलो आनी तो चड प्रचार करुंक लागलो आनी सगळ्यांक उलोवंक लागलो, जेजूक आनीक उक्त्यान शारांत भितर सरूंक मेळ्ळें ना, पूण भायर वाळवंटी जाग्यार रावलो.

अध्याय 2

१ कांय दिसांनी तो परत कफरनहूमांत पावलो. आनी तो घरांत आसा असो आवाज जालो.
२ रोखडेंच जायते जाण जमले आनी तांकां स्वीकार करुंक सुवात नाशिल्ली, दाराच्या भोंवतणीं लेगीत ना.
३ तेदनां चार जाणांक पक्षाघात जाल्या एका दुयेंतीक हाडून ताचे कडेन आयले.
४ जेन्ना तांकां दाबांक लागून ताचे लागीं येवंक मेळ्ळें ना, तेन्नां तो आशिल्लो थंयचो छप्पर उक्तो केलो आनी तो मोडून उडयलो आनी पक्षाघाती दुयेंती पडून आशिल्ली खाट सकयल सोडली.
५ तांचो भावार्थ पळेवन जेजून पक्षाघाती मनशाक म्हळें: " पुता, तुजीं पात्कां माफ जाल्यांत."
६ पूण थंय कांय शास्त्रज्ञ बसून मनांत विचार करताले.
७ हो मनीस अशें कित्याक निंदा करता? फकत देवा बगर कोण पातक माफ करूंक शकता?
८ जेन्नां जेजूक आपल्या मनांत कळ्ळें की ते आपल्या भितरल्यान अशें विचार करतात, तेन्ना ताणें तांकां म्हळें: " तुमी तुमच्या काळजांत हीं गजालीं कित्याक विचार करतात?
९ पक्षाघाती मनशाक तुज्या पात्कां माफ जाल्यात म्हण म्हणप सोंपें? वा, उठून तुजी खाट उखलून चल?
१० पूण मनशाच्या पुताक पृथ्वीचेर पातक माफ करुंक शक्त आसा हें तुमकां कळचें म्हणून .
११ हांव तुका सांगतां, उठून तुजी खाट उखलून तुज्या घरांत वच.
१२ रोखडेंच तो उठलो आनी खाट उखलून सगळ्यां मुखार भायर सरलो; ते सगळे अजापीत जाले आनी देवाची महिमा करून म्हणपाक लागले, "आमी केन्नाच अशें पळयलें ना."
१३ तो परत दर्या देगेर भायर सरलो; सगळ्या लोकांनी ताचे कडेन आदारून ताणें तांकां शिकयलें.
१४ थंयच्यान वतना ताणें आल्फेयसाचो पूत लेवीक दरवाजांत बसून पळेलो आनी ताका म्हणलें: " म्हज्या फाटल्यान वच." आनी तो उठून ताच्या फाटल्यान गेलो.
१५ जेजू आपल्या घरांत जेवपाक बसताना, जायते कर घेवपी आनी पातककार जेजू आनी ताच्या शिश्यां वांगडा बसले.
१६ ताका कर घेवपी आनी पापी लोकां वांगडा जेवता तें पळेवन शास्त्रज्ञ आनी फरीसी लोकांनी ताच्या शिसांक म्हळें: "तो कर घेवपी आनी पापी लोकां वांगडा जेवता आनी पिता कसो?
१७ जेजून तें आयकून तांकां म्हळें: " भाज्यांक वैजाची गरज ना, पूण दुयेंतांक;
१८ जुंवाचे आनी फरीसी शिश्य उपास करताले आनी ताका म्हणपाक लागले: जुंवाचे आनी फरीसी शिश्य उपास कित्याक करतात, पूण तुजे शिश्य उपास कित्याक करिनात?
१९ जेजून तांकां म्हळें: न्हवरो आपल्या वांगडा आसतना न्हवऱ्याच्या कुडींतल्या भुरग्यांक उपास करपाक मेळटा? जो मेरेन तांकां न्हवरो आसता तो मेरेन तांकां उपास करपाक मेळना.
२० पूण ते दीस येतले, जेन्ना न्हवऱ्याक तांचे कडल्यान काडून उडयतले आनी त्या दिसांनी ते उपास करतले.
२१ पोरन्या कपड्याचेर कोणूच नव्या कपड्याचो कुडको शिंवना, नाजाल्यार तातूंत भरून दवरल्लो नवो कुडको पोरन्या कपड्यांतल्यान काडून उडयता आनी ताचो फाटीचो कुडको आनीक वायट जाता.
२२ आनी कोणूच नवो सोरो पोरन्या बाटल्यांनी घालना, नाजाल्यार नवो सोरो बाटली फुटता आनी सोरो उडयता आनी बाटली वायट जातली, पूण नवो सोरो नव्या बाटल्यांनी घालचो पडटलो.
२३ सब्बाथाच्या दिसा तो धान्य शेतांतल्यान गेलो. ताचे शिश्य वतना मक्याच्या कानांक तोडपाक लागले.
२४ फरीसी लोकांनी ताका म्हळें: "पळे, ते सब्बाथाच्या दिसा कायदेशीर ना तें कित्याक करतात?"
२५ ताणें तांकां म्हळें, " दावीदाक आनी ताचे वांगडा आशिल्ल्या लोकांनी ताका गरज पडून उपाशी आसतना कितें केलें तें तुमी केन्नाच वाचूंक ना?
२६ अबियातार मुखेल याजकाच्या काळार तो देवाच्या घरांत भितर सरलो आनी याजकांक सोडून जेवंक मेळना अशी भाकरी खावन आपल्या सांगाता आशिल्ल्यांकय कसो दिलो?
२७ ताणें तांकां म्हळें: " सब्बाथ मनशा खातीर तयार जाला, मनीस सब्बाथा खातीर न्हय.
२८ देखून मनशाचो पूत सब्बाथाचोय प्रभु.

अध्याय 3

१ तेदनां तो परत सभाघरांत भितर सरलो; आनी थंय एक मनीस आशिल्लो, ताचो हात सुकल्लो.
२ तो ताका सब्बाथाच्या दिसा बरे करतलो काय कितें तें पळयत रावले. ताचेर आरोप करपाक मेळचो म्हणून.
३ ताणें सुकल्ल्या हाताच्या मनशाक म्हळें: उबो राव.
४ ताणें तांकां म्हळें: " सब्बाथाच्या दिसा बरें करुंक जाय काय वायट करुंक जाय?" जिवीत वाचवंक, काय मारपाक? पूण तांणी आपली शांती दवरली.
५ तांकां रागान भोंवतणीं पळेलें आनी तांच्या काळजाच्या कठीणपणाक लागून दुख्खी जावन ताणें त्या मनशाक म्हळें: " तुजो हात वाड." ताणें तो ताणलो आनी ताचो हात दुसऱ्या सारको बरो जालो.
६ फरीसी लोकांनी भायर सरले आनी रोखडेंच हेरोदाच्या लोकां कडेन ताचो कसो नाश करचो हाचेर सल्लो घेतलो.
७ पूण जेजू आपल्या शिश्यां सयत दर्यांत गेलो आनी गालीलांतल्यान आनी जुदेयांतल्यान व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले.
८ जेरुसलेम, इदुमिया आनी जॉर्डन न्हंयच्या पलतडीं थावन; आनी सोर आनी सिदोन भोंवतणीं, ताणें कितले व्हडले काम केलें तें आयकून व्हड लोक ताचे कडेन आयले.
९ ताणें आपल्या शिसांक म्हळें की, लोकांनी ताका गर्दी करुंक नाका म्हण, एक ल्हान तारव ताका रावंक जाय.
१० कित्याक ताणें जायत्यांक बरे केल्ले; ताका स्पर्श करुंक तांणी ताचेर दाब घालो, तांकां त्रास जाले.
११ अशुध्द आत्मे ताका पळेवन ताचे मुखार पडले आनी म्हणपाक लागले: तूं देवाचो पूत.
१२ ताका कळोवंक नाका म्हण ताणें तांकां खर आज्ञा दिली.
१३ तेदनां तो एका दोंगरार वचून आपल्याक जाय त्या मनशाक आपयता आनी ते ताचे कडेन आयले.
१४ ताणें बारा जाणांक आपल्या सांगाता आसुंक आनी प्रचार करुंक धाडुंक नेमले.
१५ आनी दुयेंसां बरे करुंक आनी भुतांखेतांक धांवडावंक तांक मेळोवंक.
१६ सायमनाक ताणें पेद्रू नांव दिलें;

१७ जेबेदीचो पूत जाकोब आनी जाकोबाचो भाव जुांव; आनी ताणें तांकां बोअनेर्गेस हें आडनांव दिलें, म्हळ्यार गडगडाचे पूत.
१८ आंद्रेय, फिलीप, बार्तोलोमी, मातेव, थोमा, आल्फेयसाचो पूत जाकोब, थॅडीयस आनी कनानी सिमोन.
१९ जुदास इस्करियोतान ताका विश्वासघात केलो आनी ते एका घरांत गेले.
२० लोक परत एकठांय जातात आनी तांकां भाकरी खावंक मेळ्ळें ना.
२१ ताच्या इश्टांनी तें आयकून ताका धरपाक भायर सरले, कित्याक तांणी म्हणलें: "तो बेजार जाला."
२२ जेरुसलेम थावन देंवपी शास्त्रज्ञांनी म्हणलें, "ताका बेलजेबूब आसा आनी तो भुतांखेतांचो राजकुंवराच्या आदारान भुतांखेतांक धांवडायता."
२३ तेदनां ताणें तांकां आपयले आनी बोधकथ्यांनी तांकां म्हळें: सैतान सैतानाक कसो भायर काडूंक शकता?
२४ आनी एका राज्यांत फूट पडल्यार तें राज्य उबें रावंक शकना.
२५ आनी घरांत फूट पडल्यार तें घर उबें रावंक शकना.
२६ सैतान आपल्या आड उबो रावून फूट पडलो जाल्यार तो उबो रावंक शकना, पूण ताचो शेवट जाता.
२७ कोणूच बळवंत मनशाच्या घरांत भितर सरून ताची माल लुटूंक शकना, जो मेरेन तो बळग्या मनशाक पयलीं बांदून दवरचो ना; आनी मागीर तो आपलें घर बिघडयतलो.
२८ हांव तुमकां खरें म्हणटां, मनशाच्या पुतांक सगळ्या पातकांक माफ करतले आनी तांकां निंदा केल्यार तांचो निंदा माफ जातलो.
२९ पूण पवित्र आत्म्याचो निंदा करपी कोणाक केन्नाच माफी मेळची ना, पूण ताका सासणाचो ख्यास्त मेळपाचो धोको आसा.
३० कित्याक तांणी म्हणलें, ताका अशुध्द आत्मो आसा.
३१ तेदनां ताचे भाव आनी आवय आयले आनी भायर उबे रावून ताका आपोवंक धाडले.
३२ लोक ताचे भोंवतणीं बसून ताका म्हळें: पळे, तुजी आवय आनी तुजे भाव भायर तुका सोदतात.
३३ ताणें तांकां जाप दिली, " म्हजी आवय वा भाव कोण?"
३४ ताणें आपल्या भोंवतणीं बसल्या लोकां कडेन भोंवतणीं पळेलें आनी म्हणलें: " पळयात म्हजी आवय आनी म्हज्या भावांक!
३५ कित्याक कोण देवाची इत्सा पाळटा तो म्हजो भाव, म्हजी भयण आनी आवय.

अध्याय 4

१ तो परत दर्या कुशीक शिकोवंक लागलो आनी ताचे कडेन व्हड लोक जमले आनी तो तारवांत बसलो आनी दर्यांत बसलो. आनी सगळो लोक दर्या देगेर देशाचेर आशिल्लो.
२ ताणें तांकां बोधकथांनी जायतीं गजाली शिकयलीं आनी आपल्या शिकवणेंत तांकां सांगलें.
३ आयकून घेणें; पळे, एक पेरपी पेरणी करपाक भायर सरलो.
४ ताणें पेरताना कांय जाण वाटेर पडले आनी हवेंतल्या सुकण्यांनी येवन तें खावन उडयलें.
५ कांय जाण फातराच्या जमनीचेर पडले, जंय थंय चड माती नाशिल्ली; ताका मातयेची खोलाय नाशिल्ल्यान रोखडीच ती वाडली.
६ पूण सुर्याचो उजवाड पडलो तेन्ना तो लासलो; आनी ताका मुळ नाशिल्ल्यान तें सुकून गेलें.
७ कांय जाण कांट्यां मदीं पडले आनी कांटे वाडले आनी ताका घुस्मटून उडयले आनी ताका फळां जालीं ना.
८ आनी हेर बऱ्या जमनीचेर पडून फळां फुलून वाडत गेलीं; आनी कांय तीस आनी कांय साठ आनी कांय शंबर जल्म दिलो.
९ ताणें तांकां म्हळें: आयकूंक कान आसल्यार आयकूंक जाय.
१० तो एकटोच आसतना, बारा जाणां सयत ताचे भोंवतणीं आशिल्ल्या लोकांनी ताका ही बोधकथा मागली.
११ ताणें तांकां म्हळें: " तुमकां देवाच्या राज्याचें गुपीत कळ्ळें;
१२ पळेवन पळेवन पळेवंक नाका; आनी आयकून ते आयकूंक शकतात, पूण समजूंक शकनात; नाजाल्यार ते केन्नांच धर्मांतरीत जावंक शकचे नात आनी तांचीं पात्कां माफ करचीं न्हय.
१३ ताणें तांकां म्हळें: ही बोधकथा तुमकां खबर ना? मागीर तुमकां सगळ्यो बोधकथा कशीं कळटल्यो?
१४ पेरपी उतर पेरता.
१५ आनी ते वाटेर, जंय उतर पेरतात; पूण तांणी आयकल्या उपरांत सैतान रोखडोच येवन तांच्या काळजांत पेरल्लें उतर काडून उडयता.
१६ आनी फातराच्या जमनीचेर पेरतात ते तेच; जे लोक तें उतर आयकून रोखडेंच तें खोशीन स्वीकारतात;
१७ आनी आपल्यांत मुळां नात, आनी तशें थोड्या काळा खातीर टिकून उरतात, उपरांत उतरा खातीर त्रास वा छळ येता तेन्ना तांकां रोखडेंच वायट दिसता.
१८ आनी हीं कांट्यां मदीं पेरतात; जशें उतर आयकप, २.
१९ ह्या संवसारांतलीं चिंता, गिरेस्तकायेची फटवणूक आनी हेर वस्तूंची वासना, उतराक घुस्मटून उडयतात आनी ती निष्फळ जाता.
२० आनी बऱ्या जमनीचेर पेरतात ते हेच; जशें उतर आयकून तें घेवन फळां दितात, कांय तीस पटींनी, कांय साठ आनी कांय शंबर.
२१ ताणें तांकां म्हळें: " एक मेणवात बुशेला सकयल दवरपाक हाडटात काय खाटी सकयल दवरपाक?" आनी मेणवातीचेर बसवंक न्हय?
२२ कित्याक लिपल्लें कांयच ना, जें प्रगट जावचें ना; तशेंच खंयचीच गजाल गुपीत दवरली ना, पूण ती परदेशांत येवची.
२३ कोणाक आयकुपाक कान आसल्यार ताणें आयकूंक जाय.
२४ ताणें तांकां म्हळें : "तुमी जें आयकतात ताची जतनाय घेयात;
२५ कित्याक जें आसा ताका दितले आनी नाका ताचे कडल्यान ताचे कडेन आशिल्लें तें काडून घेतले.
२६ ताणें म्हळें: " देवाचें राज्य अशें, मनशान जमनींत बीं घालता तशें;
२७ आनी रात दीस न्हिदूंक आनी उठून, बीं फुलून वाडून, कशें तें कळना.
२८ कित्याक धर्तरी स्वताच्यान फळां दिता; पयलीं ब्लेड, मागीर कान, उपरांत कानांतलो पुराय मको.
२९ पूण फळां येतकच रोखडीच काणी घालता, कारण कापणी आयल्या.
३० ताणें म्हळें: " आमी देवाच्या राज्याची तुळा खंयच्यान करुंक जाय?" वा खंयच्या तुळान आमी ताची तुळा करतले?
३१ तें मोसंबीच्या कणसा सारकें, जें मातयेंत पेरल्यार धर्तरेंतल्या सगळ्या बियां परस उणें आसता.
३२ पूण पेरल्यार ती वाडटा आनी सगळ्या वनस्पतीं परस व्हड जाता आनी व्हड फांटे काडटा; ताका लागून हवेंतल्या सुकण्यांक ताच्या सावळेखाला रावपाक मेळटा.

३३ आनी तांकां आयकूंक मेळ्ळें तशें ताणें तांकां जायत्या बोधकथांनीं उतर सांगलें.
३४ पूण तांकां बोधकथा बगर उलयलो ना आनी ते एकलेच आसतना ताणें आपल्या शिसांक सगळ्यो गजाली सांगल्यो.
३५ त्याच दिसा सांज जाली तेन्ना ताणें तांकां म्हळें: " आमी दुसरे वटेन वचूंया."
३६ लोकाक धाडून उडयले उपरांत तो तारवांत आसतनाच ताका व्हरून व्हेलो. आनी ताचे वांगडा हेर ल्हान तारवांय आशिल्लीं.
३७ तेदनां व्हडलें वादळ आयलें आनी ल्हारां तारवांत धडधडली आनी आतां तारवटी भरून गेली.
३८ तो तारवाच्या फाटल्या भागांत तकलेचेर न्हिदिल्लो आनी ताका जागो करून ताका म्हणलें: "गुरू, आमी नाशतात हाची तुका कांयच पर्वा ना?
३९ तो उठून वाऱ्याक धिटाय दिलो आनी दर्याक म्हळें: शांती, शांत राव. वारें थांबलें आनी व्हडली शांतताय जाली.
४० ताणें तांकां म्हळें: " तुमी कित्याक इतले भियेतात? तुमकां भावार्थ ना म्हण कशें?
४१ तेदनां ते चड भियेले आनी एकामेकांक म्हणले: वारें आनी दर्या लेगीत ताचें आज्ञापालन करपी हो कसलो मनीस?

अध्याय 5

१ ते दर्याचे दुसरे वटेन, गदारेनी लोकांच्या देशांत पावले.
२ तो तारवांतल्यान भायर सरलो तेन्ना रोखडोच थडग्यांतल्यान एक अशुध्द आत्मो आशिल्लो मनीस ताका मेळ्ळो.
३ ताका थडग्यां मदीं रावतालें; आनी कोणाकच ताका साखळीं बांदूंक मेळ्ळें ना.
४ कित्याक ताका जायते फावटीं बेडी आनी साखळी बांदून दवरताले आनी ताणें साखळी फोडून काडल्यो आनी बेडयो मोडून उडयल्यो आनी कोणाकूच ताका वळवळूंक शकलो ना.
५ तो सदांच रात दीस दोंगरांनी आनी थडग्यांनी रडटालो आनी फातरांनी कापतालो.
६ पूण जेजूक पयस पळेवन ताणें धांवून ताची उपासना केली.
७ आनी मोठ्या आवाजान रडलो आनी म्हळें: "जेजू, सर्वोच्च देवाचो पूत, तुजे कडेन म्हजो कितें संबंद? तूं म्हाका त्रास दिवचो न्हय म्हूण हांव तुका देवाचो सोपूत दितां.
८ कित्याक ताणें ताका म्हळें: " अशुध्द आत्मो, त्या मनशांतल्यान भायर सर."
९ ताणें ताका विचारलें: तुजें नांव कितें? ताणें जाप दिली, "म्हजें नांव लेजिओन, कित्याक आमी खूब आसात."
१० आनी तांकां देशांतल्यान भायर काडूंक दिवचे न्हय म्हूण ताणें ताका खूब विनवणी केली.
११ दोंगरांच्या लागीं दुकरांचो एक व्हडलो कळप खावपाक लागलो.
१२ सगळ्या भुतांखेतांनीं ताका विनवणी केली, "आमी दुकरांत भितर सरूंक आमकां धाड."
१३ आनी रोखडीच जेजून तांकां सुटी दिली. अशुध्द आत्मे भायर सरून दुकरांत भितर सरले आनी कळप खरपणान दर्यांत देंवून (ते सुमार दोन हजार आशिल्ले) दर्यांत घुसले.
१४ दुकर पोसपी लोक पळून गेले आनी शारांत आनी शेतांत सांगले. आनी तें कितें केलां तें पळोवपाक ते भायर सरले.
१५ तेदनां जेजू कडेन येवन, सैतानाचो संसर्ग आशिल्लो आनी सैन्याचो सैन्य आशिल्लो, तो बसून, कपडे घालून आनी ताच्या बऱ्या मनांत पळेले आनी ते भियेले.
१६ आनी तें पळे वन, सैतानाच्या संसर्गाच्या मनशाचेर आनी दुकरांचेरय कशें घडलें तें सांगलें.
१७ तेदनां ते ताका आपल्या वाठारांतल्यान भायर सरूंक विनवणी करुंक लागले.
१८ तो तारवांत बसताना, सैतानाच्या मनशान ताका ताचे वांगडा आसुंक मागणें केलें.
१९ पूण जेजून ताका सोंसलो ना, पूण ताका म्हळें: " तुज्या इश्टां कडेन घरा वचून तांकां सांग, प्रभून तुजे खातीर कितले व्हडले काम केलां आनी तुजेर करुणा केल्या."
२० तेदनां तो गेलो आनी जेजून ताचे खातीर कितले व्हडले काम केल्यात तें दकापोलिसांत कळोवंक लागलो आनी सगळ्यांक अजाप जालें.
२१ जेजू तारवांतल्यान दुसरे वटेन गेलो तेन्ना ताचे कडेन जायते लोक जमले आनी तो दर्याक लागीं पावलो.
२२ आनी पळेयात, सभाघरांतलो एक मुखेली यायरूस नांवाचो आयलो. ताका पळोवन तो ताच्या पांयांक पडलो.
२३ आनी ताका खूब विनवणी केली, म्हजी ल्हान धूव मरणाच्या वेळार पडल्या. आनी ती जिवी उरतली.
२४ जेजू ताचे वांगडा गेलो; आनी जायते लोक ताच्या फाटल्यान गेले आनी ताका गर्दी केले.
२५ आनी एक बायल बारा वर्सां रगताची लागण जाल्ली.
२६ आनी जायत्या वैजकां कडल्यान जायते त्रास सोंसले आनी तिचें सगळेंच खर्च केलें आनी कांयच बरें जालें ना, पूण वायट जालें.
२७ जेजूची खबर आयकून तिणें फाटल्यान कुंड्यांत येवन ताच्या वस्त्राक हात लायलो.
२८ कित्याक तिणें म्हळें: ताच्या कपड्याकच हात लायल्यार हांव बरे जातलों.
२९ रोखडोच तिच्या रगताचो झरो सुकलो; आनी त्या प्लेगापसून आपूण बरी जाल्या अशें तिका तिच्या आंगांत दिसलें.
३० जेजून रोखडेंच आपल्या भितरल्यान सद्गुण भायर सरला हें कळून ताका दाबांत घुंवडावन म्हळें: " म्हज्या कपड्याक कोण हात लायलो?
३१ ताच्या शिसांनी ताका म्हळें: "तुका लोकांची गर्दी दिसता आनी तूं म्हणटा, म्हाका कोणे हात लायलो?
३२ तेदनां ताणें भोंवतणीं पळेलें, ती कोणाक हें केल्लें.
३३ पूण भियेवन आनी थरथरून ती बायल आपल्यांत कितें घडलां तें जाणून ताचे मुखार पडली आनी ताका सगळें सत सांगलें.
३४ ताणें तिका म्हळें: " धुवे, तुज्या भावार्थान तुका बरे केल्यात; शांती जावन वच आनी तुज्या दुयेंसांतल्यान बरे जा.
३५ तो अजून उलयताना, सभाघराच्या मुखेल्यान कांय जाण आयले, "तुजी धूव मेल्ली, तूं गुरूक आनीक कित्याक त्रास दिता?"
३६ जेजून सांगिल्लें उतर आयकून सभाघराच्या मुखेल्याक म्हळें: भियेवंक नाका, फकत विस्वास दवर.
३७ पेद्रू, जाकोब आनी जाकोबाचो भाव जुांव सोडल्यार ताणें कोणाकच ताच्या फाटल्यान वचूंक दिवंक ना.
३८ तो सभाघराच्या मुखेल्याच्या घरा पावलो आनी तो बोवाळ आनी व्हड रडपी आनी रडपी लोकांक पळेलो.
३९ भितर येतकच ताणें तांकां म्हळें: " तुमी कित्याक बोवाळ करतात आनी रडटात?" ती चली मेल्ली ना, पूण न्हिदिल्ली.

४० आनी ते ताका तिरस्कार करून हांसले. पूण सगळ्यांक भायर काडल्या उपरांत तो चलयेचो बापूय आनी आवय आनी आपल्या वांगडा आशिल्ल्यांक घेवन ती चलयेक पडली थंय भितर सरता.
४१ ताणें त्या चलयेचो हात धरून तिका म्हळें: " तलिता जीम; ताचो अर्थ: 'बालकी, हांव तुका सांगतां, उठ.
४२ रोखडीच ती चली उठून चलली; कारण तिची पिराय बारा वर्सां आशिल्ली. आनी ते व्हड विस्मय जावन विस्मित जाले.
४३ ताणें तांकां खर आज्ञा दिली की कोणाकूच तें कळचें न्हय; आनी तिका कितें तरी खावपाक दिवपाची आज्ञा दिली.

अध्याय 6

१ तेदनां तो थंयच्यान भायर सरून आपल्याच देशांत आयलो; आनी ताचे शिश्य ताचे फाटल्यान वतात.
२ सब्बाथाचो दीस येतकच तो सभाघरांत शिकवंक लागलो आनी ताचें आयकून जायते जाण अजापीत जाले आनी म्हणपाक लागले: "ह्या मनशाक हीं गजाली खंयच्यान आयल्यात?" आनी ताच्या हातांतल्यान अशीं पराक्रमी कर्तुबां करुंक ताका कसली बुद्धी दिल्या?
३ हो सुतार, जाकोब, जोसेफ, जुदा आनी सिमोन हांचो भाव मरियम्माचो पूत न्हय? आनी ताचीं भयणीं हांगा आमचे वांगडा नात? आनी ताचेर तांकां वायट दिसलें.
४ पूण जेजून तांकां म्हळें: संदेष्ट्याक मान ना, पूण आपल्याच देशांत, आपल्याच नात्यांतल्या आनी आपल्या घरांत.
५ थोड्या दुयेंत लोकांचेर हात घालून तांकां बरे केले सोडल्यार ताका थंय कसलेंच पराक्रम करपाक मेळ्ळें ना.
६ तांचो विस्वास ना जाल्ल्यान तो अजापीत जालो. आनी तो गांवांनी भोंवतालो, अध्यापन करतालो.
७ ताणें बारा जाणांक आपोवन हाडून दोन-दोन जाणांक धाडपाक सुरवात केली; आनी तांकां अशुध्द आत्म्यांचेर सत्ता दिली;
८ आनी तांकां आज्ञा केली की तांणी आपल्या प्रवासाक फकत एक दंड सोडल्यार कांयच घेवचें न्हय; ना स्क्रिप, ना भाकरी, ना पयशे तांच्या पसांत.
९ पूण पांयतणां घालचीं; आनी दोन कोट घालूंक ना.
१० ताणें तांकां म्हळें: " तुमी खंयच्याय घरांत भितर सरतात, त्या जाग्या थावन वचमेरेन थंय रावात."
११ आनी कोणेंय तुमकां येवंक ना आनी तुमचें आयकूंक ना, तेन्नां तुमी थंयच्यान वचत जाल्यार, तुमच्या पांयां सकयल आशिल्ली धुळ काडून उडोवन तांकां गवाय दिवची. हांव तुमकां खरेंच सांगतां, त्या शारा परस सदोम आनी गमोरा हांकां न्यायाच्या दिसा चड सोंसपाक मेळटलें.
१२ ते भायर वचून मनशांक पश्चात्ताप करुंक जाय म्हण प्रचार केलो.
१३ तांणी जायत्या भुतांखेतांक भायर काडले आनी जायत्या दुयेंतांक तेलान अभिषेक करून तांकां बरे केले.
१४ राजा हेरोदान ताची खबर आयकली; (कारण ताचें नांव पातळ्ळें:) आनी ताणें म्हळें: बाप्तिस्म दिवपी जुांव मेल्ल्यांतलो जिवंत जालो आनी ताका लागून तातूंत पराक्रम दिसतात.
१५ हेरांनी म्हळें: तो एलियास. आनी हेरांनी म्हणलें: तो एक संदेष्टो वा संदेष्ट्यां मदलो एक संदेष्टा सारको.
१६ पूण हेरोदान तें आयकून म्हणलें, "हांवें तकली कापल्लो तो जुांव. तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाला."
१७ कित्याक हेरोदान आपल्या भाव फिलीपाची बायल हेरोदिया खातीर धाडून ताका धरून बंदखणींत दवरलो.
१८ कित्याक जुांवान हेरोदाक म्हळें: "तुज्या भावाची बायल तुका मेळूंक ना."
१९ ताका लागून हेरोदियास ताचे कडेन झगडून ताका मारपाक सोदतालो; पूण तिका शक्य जालें ना:
२० कित्याक हेरोदेस जुांवाचो नितीमान आनी पवित्र मनीस म्हळ्ळें जाणून ताका भियेलो आनी ताका पाळो दिलो; आनी ताचें आयकून ताणें जायतीं कामां केलीं आनी ताका खोशीन आयकलें.
२१ एक सोयीस्कर दीस आयलो तेन्ना हेरोदेन आपल्या वाडदिसाक आपल्या मुखेल्यांक, मुखेल सेनापतींक आनी गलीलांतल्या मुखेल वसाहतींक जेवण केलें.
२२ उल्लेख केल्ल्या हेरोदियाची धूव भितर येवन नाचली आनी हेरोदाक आनी ताचे वांगडा बसल्ल्या लोकांक खोशी केली तेन्ना राजान त्या चलयेक म्हळें: "तुका जाय तें म्हाका माग, हांव तुका दितलों."
२३ ताणें तिका सोपूत घेतलो: "तुमी म्हजे कडल्यान जें कितें मागतात तें हांव तुका म्हज्या राज्याच्या अर्दाक दितलों."
२४ उपरांत ती भायर सरून आवयक म्हळें: हांव कितें मागतां? तिणें म्हळें: बाप्तिस्म दिवपी जुांवाची तकली.
२५ ती रोखडीच बेगीन राजा कडेन भितर सरली आनी विचारली: "तुमी म्हाका बाप्तिस्म दिवपी जुांवाची तकली म्हाका एक चोळ्येंत दिवंक जाय."
२६ राजाक खूब दुख्ख जालें; तरी आपल्या सोपूत आनी ताचे वांगडा बसल्ल्या तांच्या खातीर ताणें तिका न्हयकारली ना.
२७ राजान रोखडेंच जल्लाद धाडून ताची तकली हाडपाची आज्ञा केली आनी ताणें बंदखणींत ताची तकली कापली.
२८ ताणें ताची तकली एका व्हाळांत हाडून त्या चलयेक दिली आनी त्या चलयेन ती आवयक दिली.
२९ ताच्या शिसांनी तें आयकून ताची मडें उखलून एका थडग्यांत दवरली.
३० प्रेषित जेजू कडेन जमले आनी तांणी केल्लीं आनी शिकयल्लीं सगळीं गजाली ताका सांगलीं.
३१ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी वेगळे जावन वाळवंटी जाग्यार येयात आनी थोडो वेळ विसव घेयात, कित्याक जायते जाण येवन वताले आनी तांकां जेवपाक इतलो फुरसत नाशिल्लो.
३२ ते एकाच तारवांतल्यान वाळवंटी जाग्यार गेले.
३३ लोकांनी तांकां वता तें पळेलें आनी जायत्या जाणांनी ताका वळखलो आनी सगळ्या शारां थावन थंय पांयान धांवून तांकां मात करून ताचे कडेन एकठांय आयले.
३४ जेजू भायर सरताना, जायत्या लोकांक पळेलो आनी तांकां गोठाण नाशिल्ल्या मेंढरां भशेन तांकां दया आयलो.
३५ दीस पयस जातकच ताचे शिश्य ताचे कडेन येवन म्हणपाक लागले: ही एक वाळवंटी सुवात आनी आतां काळ खूब गेला.
३६ भोंवतणच्या गांवांत आनी गांवांनी वचून भाकरी विकत घेवंक तांकां धाडून दिवचें, कित्याक तांकां खावपाक कांयच ना.
३७ ताणें तांकां जाप दिली: " तुमी तांकां खावपाक दिव." ते ताका म्हणटाले, आमी वचून दोनशें पेनी मोलाची भाकरी विकत घेवन तांकां खावपाक दितले काय?
३८ ताणें तांकां म्हळें: " तुमचे कडेन कितले भाकरी आसात? वचून पळोवचें. कळटकच ते म्हणटात, पांच आनी दोन नुस्तें.
३९ ताणें तांकां सगळ्यांक पाचव्या तणाचेर पंगडांनी बसवपाची आज्ञा दिली.

४० आनी ते शेंकड्यांनी आनी पन्नासांनी क्रमांकांनी बसले.
४१ पांच भाकरी आनी दोन नुस्तें घेवन ताणें सर्गार पळेलें आनी आशीर्वाद दिलो आनी भाकरी मोडून आपल्या शिसांक दिली. आनी दोनूय नुस्त्यांक ताणें सगळ्यां मदीं वांटून घेतलें.
४२ ते सगळे जेवले आनी तृप्त जाले.
४३ त्या कुडक्यांनी आनी नुस्त्यांनी भरिल्लीं बारा टोपलीं उखलून घेतलीं.
४४ भाकरी खावपी लोक सुमार पांच हजार मनीस आशिल्ले.
४५ रोखडेंच ताणें आपल्या शिसांक तारवांत बसून बेतसैदाक फुडें वचपाक बाध्य केलें.
४६ तांकां धाडून तो मागणें करुंक एका दोंगरार गेलो.
४७ सांज जाली तेन्नां तारवटी दर्याच्या मदीं आनी तो एकटोच जमनीर आशिल्लो.
४८ तेदनां ताणें तांकां तारवांत कश्ट करतात तें पळयलें; कित्याक वारें तांकां आडवें आशिल्लें आनी रातच्या चवथ्या पळोवणेक तो दर्याचेर चलून तांचे कडेन येता आनी तांचे कडेन वचूंक सोदतालो.
४९ पूण ताका दर्याचेर चलताना पळेवन, तो एक आत्मो जावन आसा अशें समजून ते रडले.
५० कित्याक ते सगळे ताका पळेलो आनी त्रासांत पडले. रोखडेंच ताणें तांचे कडेन उलयलो आनी तांकां म्हळें: " आसत राव; भियेवंक नाका.
५१ तेदनां तो तारवांत तांचे कडेन चडलो; आनी वारें बंद जालें आनी ते आपल्या भितर व्हडले व्हडले अजापीत जाले आनी अजापीत जाले.
५२ कित्याक तांणी भाकरींच्या चमत्काराचेर विचार केलो ना, कित्याक तांचें काळीज कठीण जाल्लें.
५३ ते हुंपून गेनेसारेत देशांत पावले आनी देगेर पावले.
५४ तारवांतल्यान भायर सरले उपरांत तांकां रोखडेंच ताका वळखलो.
५५ त्या सगळ्या प्रदेशांतल्यान धांवून गेलो आनी दुयेंत लोकांक तो आसा अशें आयकलें थंय खाटींनी व्हरपाक लागलो.
५६ तो खंय भितर सरलो, गांवांनी, शारांनी वा देशांनी, दुयेंतांक रस्त्यार दवरून, ताच्या कपड्याच्या शिमेक फकत हात लावंक विनवणी केली आनी ताका हात लायिल्ले सगळे बरे जाले.

अध्याय 7

१ तेदनां जेरुसलेमांतल्यान आयिल्ले फरीसी आनी कांय शास्त्रज्ञ ताचे कडेन एकठांय आयले.
२ ताच्या कांय शिसांक भ्रश्ट हातांनी, म्हळ्यार धुंवूंक नाशिल्ल्या हातांनी भाकरी खातात तें पळोवन तांकां दोश दिसलो.
३ फरीसी आनी सगळे ज्यू, चड करून हात धुवचे बगर, जाण्टे लोकांची परंपरा पाळून जेवना.
४ बाजारांतल्यान येतना धुंवले बगर जेवना. तांकां धरपाक मेळिल्लीं हेर जायतीं गजाली आसात, जशीं पितळे, मडकी, पितळेचीं आयदनां आनी मेज धुवप.
५ तेदनां फरीसी आनी शास्त्रज्ञांनी ताका विचारलें: "तुजे शिश्य जाण्ट्यांच्या परंपरे प्रमाणें कित्याक चलनात, पूण हात धुवंक नासतना भाकरी खातात?"
६ ताणें तांकां जाप दिली, " तुमच्या पाखंडीं विशीं इजायासान बरें भाकीत केलां, जशें बरयलां: "ह्यो लोक म्हाका आपल्या ओंठान मान दितात, पूण तांचें काळीज म्हजे पासून पयस आसा."
७ पूण मनशांच्यो आज्ञा शिकयतात ते म्हाका व्यर्थ भजतात.
८ कित्याक देवाची आज्ञा कुशीक दवरून, तुमी मनशांची परंपरा दवरतात, जीं कुडके आनी पेले धुवपाची पद्दत मानतात आनी अशीं हेर जायतीं कामां तुमी करतात.
९ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी तुमचीच परंपरा पाळूंक जाय म्हणून तुमी देवाची आज्ञा पुरायपणान न्हयकारतात."
१० मोयजेसान म्हळें: तुज्या बापायक आनी आवयचो मान कर; आनी, कोण बापायक वा आवयक शाप दिता, ताका मरण मरूंक जाय.
११ पूण तुमी म्हणटात: कोणेंय आपल्या बापायक वा आवयक म्हणलें, 'कोर्बन म्हणल्यार दान, तुका म्हजे कडल्यान फायदो जावंक शकता. तो मुक्त जातलो.
१२ आनी ताच्या बापाय खातीर वा आवय खातीर ताका आनीक कितें करुंक दिवंक ना;
१३ तुमी पावयल्ल्या तुमच्या परंपरे वरवीं देवाचें उतर कसलेंच न्हयकारतात आनी अशीं जायतीं कामां तुमी करतात.
१४ आनी सगळ्या लोकांक आपयले उपरांत ताणें तांकां म्हळें: " तुमच्यांतले दरेकल्यान म्हजें आयकून घेयात आनी समजून घेयात.
१५ मनशा भायर भितर सरल्यार ताका दूषित करुंक शकता अशें कांयच ना.
१६ कोणाक आयकुपाक कान आसल्यार ताणें आयकूंक जाय.
१७ लोका थावन तो घरांत भितर सरलो तेन्ना ताच्या शिसांनी ताका बोधकथा विशीं विचारलें.
१८ तेदनां ताणें तांकां म्हळें: " तुमीय अशें समजना? भायल्यान जें कितें मनशांत भितर सरता तें ताका अशुध्द करुंक जायना हें तुमकां कळना;
१९ कित्याक तें ताच्या काळजांत न्हय, पूण पोटाक भितर सरता आनी सगळें जेवण शुध्द करून उदकांतल्यान भायर सरता?
२० ताणें म्हळें: " मनशांतल्यान जें भायर सरता तें मनशाक अशुध्द करता."
२१ कित्याक भितरल्यान आनी मनशाच्या काळजांतल्यान वायट विचार, व्यभिचार, व्यभिचार, खून.
२२ चोरी, लोभ, वायटपण, फटवणूक, कामुकताय, वायट दोळो, निंदा, अभिमान आनी मूर्खपण.
२३ हीं सगळीं वायट गजाली भितरल्यान येवन मनशाक अशुध्द करतात.
२४ थंयच्यान तो उठलो आनी सोर आनी सिदोनाच्या शिमेचेर गेलो आनी एका घरांत भितर सरलो आनी कोणाकूच कळूंक जायनासलें, पूण ताका लिपोवंक मेळ्ळें ना.
२५ कित्याक एके बायलेन ताचे ल्हान चलयेक अशुध्द आत्मो आशिल्लो, तिणें ताची खबर आयकली आनी ती ताच्या पांयांक पडली.
२६ ती बायल ग्रीक, राष्ट्रान सिरोफेनीशियन; आनी तिणें ताका आपल्या चलयेंतल्यान सैतानाक भायर काडपाची विनवणी केली.
२७ पूण जेजून तिका म्हळें: " पयलीं भुरग्यांक भरून वचूंक दिवचें, कित्याक भुरग्यांची भाकरी घेवन सुण्यांक उडोवप योग्य ना."
२८ तिणें ताका जाप दिली, "होय प्रभू, तरी लेगीत मेजा सकयल सुणीं भुरग्यांच्या कुडक्यांतल्यान खातात."
२९ ताणें तिका म्हळें: " ह्या सांगा खातीर वच; तुज्या चलयेंतल्यान सैतान भायर सरलो.
३० घरा पावतकच तिका सैतान भायर सरलो आनी तिची धूव खाटीर पडल्या.

३१ परत सोर आनी सिदोन देगे थावन भायर सरून तो दकापोलीस देगे मदल्यान गलील दर्याक पावलो.
३२ आनी ताचे कडेन एक बहिरो आनी ताच्या उलोवपाक आडखळ जाल्लो ताका हाडलो. आनी ताचेर हात घालपाची विनवणी करतात.
३३ उपरांत ताणें ताका लोकां मदल्यान कुशीक काडलो आनी ताच्या कानांत बोटां घालून ताणें थूक मारली आनी ताचे जिबेक हात लायलो.
३४ आनी सर्गार पळेवन ताणें सुस्कार मारलो आनी ताका म्हळें: एफ्फाता, म्हळ्यार उगडा.
३५ रोखडेंच ताचे कान उगडले आनी ताचे जिबेची तंतू सुटली आनी तो सादें उलयलो.
३६ ताणें तांकां कोणाक सांगूंक नाका म्हण आज्ञा केली, पूण जितले चड आज्ञा दिली तितलेच ते चड प्रचार करतात.
३७ ते म्हळ्ळें, "ताणें सगळें बरें केलां, बहिऱ्यांक आनी मुक्यांक उलोवंक लायता."

अध्याय 8

१ त्या काळार लोक खूब व्हड जावन खावपाक कांयच नासतना जेजून आपल्या शिश्यांक आपोवन हाडले आनी तांकां म्हळें.
२ म्हाका लोकांची दया येता, कारण ते आतां तीन दीस म्हजे वांगडा आसात आनी तांकां खावपाक कांयच ना.
३ आनी हांव तांकां उपास करून आपल्या घरांत धाडलो जाल्यार वाटेर ते सुशेग पडटले, कित्याक तांकां पयसुल्यान आयिल्ले.
४ ताच्या शिश्यांनी ताका जाप दिली: "हांगा रानांत कोण ह्या मनशांक भाकरीन खंयच्यान तृप्त करुंक शकता?"
५ ताणें तांकां विचारलें, " तुमचे कडेन कितली भाकरी आसा?" ताणीं म्हणलें: सात.
६ ताणें लोकांक जमनीर बसपाची आज्ञा दिली आनी ताणें सात भाकरी घेवन उपकार मानली आनी फोडून आपल्या शिसांक तांचे मुखार दवरपाक दिली. आनी तांणी तांकां लोकां मुखार दवरले.
७ तांकां थोडें ल्हान नुस्तें आशिल्लें आनी ताणें आशीर्वाद दिलो आनी तांकांय तांकां दवरपाची आज्ञा दिली.
८ ते जेवले आनी तृप्त जाले आनी उरिल्ल्या फोडिल्ल्या खाणांतल्यान सात टोपली उखलून घेतलीं.
९ जेवलेले सुमार चार हजार आसले आनी ताणें तांकां धाडले.
१० आनी रोखडोच तो आपल्या शिश्यां सयत तारवांत बसून दलमनुथाच्या वाठारांनी गेलो.
११ फरीसी लोक भायर सरून ताचे कडेन वाद घालपाक लागले आनी ताका सर्गा थावन एक चिन्नां मागून ताची परिक्षा घेवंक लागले.
१२ ताणें आपल्या आत्म्यान खोलायेन सुस्कार मारून म्हळें: ही पिळगी एक चिन्नां कित्याक सोदता? खरेंच हांव तुमकां सांगतां, हे पिळगेक कसलीच चिन्नां दिवची ना.
१३ तांकां सोडून तो परतून तारवांत बसून दुसरे वटेन गेलो.
१४ शिसांनी भाकरी घेवंक विसरले आनी तारवांत तांकां एक भाकरी परस चड भाकरी नाशिल्ली.
१५ ताणें तांकां आज्ञा केली: " फरीसींच्या खमीराची आनी हेरोदाच्या खमीराची जतनाय घेयात."
१६ तेदनां ते एकामेकां मदीं वाद घालताले, "आमचे कडेन भाकरी नाशिल्ल्यान."
१७ जेजून तें कळ्ळें तेन्नां ताणें तांकां म्हळें: " तुमकां भाकरी ना म्हण तुमी कित्याक विचार करतात? तुमकां अजून कळूंक ना आनी समजूंक ना? तुमचें काळीज अजून कठीण जालां?
१८ दोळे आसल्यार, पळयना? आनी कान आशिल्ल्यान तुमी आयकना? आनी तुमकां याद ना?
१९ पांच हजार लोकां मदीं पांच भाकरी मोडली तेन्ना तुमी कितले टोपले कुडके भरून काडले? ते ताका म्हणटात, बारा.
२० चार हजारां मदल्या सात जाणांनी कितले टोपले भरून काडले? ताणीं म्हणलें: सात.
२१ ताणें तांकां म्हळें: " तुमकां कशें समजना?
२२ आनी तो बेतसैदाक पावलो; आनी तांणी एक कुड्डो मनशाक ताचे कडेन हाडून ताका हात लावंक विनवणी केली.
२३ त्या कुड्ड्या मनशाचो हात धरून ताका शारा भायर व्हेलो. दोळ्यांचेर थुकून हात घालून ताणें ताका विचारलें, तुका कितें दिसता काय?
२४ आनी ताणें वयर पळेलें आनी म्हणलें, "हांव मनीस झाडां सारके चलत पळयता."
२५ ते उपरांत ताणें परतून दोळ्यांचेर हात दवरून ताका वयर पळेवंक लायलो आनी ताका बरो जालो आनी ताका सगळ्यांक स्पश्ट दिसलो.
२६ ताणें ताका आपल्या घरा धाडलो आनी म्हळें: शारांत वचूंक नाका आनी शारांतल्या कोणाकूच सांगूंक नाका.
२७ जेजू आपल्या शिसांक घेवन कैसरिया फिलीपीच्या शारांनी भायर सरलो आनी वाटेर ताणें आपल्या शिसांक विचारलें: " हांव कोण म्हणटात?"
२८ तांणी जाप दिली: बाप्तिस्म दिवपी जुांव, पूण कांय जाण म्हणटात: एलियास; आनी हेर, संदेष्ट्यां मदलो एक.
२९ ताणें तांकां म्हळें: "तुमी हांव कोण म्हणटात?" पेद्रू ताका जाप दिलो आनी ताका म्हळें: तूं ख्रिस्त.
३० ताणें तांकां आज्ञा दिली की तांणी ताचे विशीं कोणाकूच सांगचें न्हय.
३१ मनशाच्या पुताक जायतीं कश्टां सोंसचीं पडटलीं आनी ताका जाण्टे, मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञांनी नाका म्हणचें आनी मारून उडोवंक जाय आनी तीन दिसांनी जिवंत जावंक जाय अशें ताणें तांकां शिकवंक सुरवात केली.
३२ तेदनां ताणें तें उक्तेपणान उलयलें. पेद्रू ताका धरलो आनी ताका धिटाय दिवंक लागलो.
३३ पूण वळून आपल्या शिसांक पळेवन ताणें पेद्रूक धिटाय दिली, सैतान, म्हज्या फाटल्यान वच!
३४ आनी आपल्या शिश्यां सयत लोकांक आपयले उपरांत ताणें तांकां म्हळें: " कोणाक म्हजे फाटल्यान येवंक जाय, ताणें स्वताक नाकारून आपलो खुरीस उबारून म्हज्या फाटल्यान वचूंक जाय."
३५ कित्याक जो कोण आपलो जीव वाचवंक सोदता तो तो गमावतलो; पूण जो कोण म्हजे खातीर आनी सुवार्ते खातीर आपलो जीव वगडायतलो, तोच ताका वाचयतलो.
३६ कित्याक मनशाक सगळो संवसार मेळ्ळो आनी आपलो जीव वगडावचो पडलो जाल्यार ताका कितें फायदो जातलो?
३७ वा मनशान आपल्या जिवाच्या बदलाक कितें दितलो?
३८ ह्या व्यभिचारी आनी पातक करपी पिळगेंत कोण म्हाका आनी म्हज्या उतरांची लज जातलो; मनशाचो पूत पवित्र देवदूतां वांगडा आपल्या बापायच्या वैभवांत येतलो तेन्ना ताचीय लज जातलो.

अध्याय ९

१ ताणें तांकां म्हळें, "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हांगा उबे रावपी कांय जाण आसतले, जे देवाचें राज्य सत्तेन येता तें पळेतले मेरेन मरणाची चव घेवचे नात.
२ आनी स दिसांनी जेजून पेद्रू, जाकोब आनी जुांवाक आपल्या वांगडा घेवन तांकां एकटेंच उंच दोंगरार व्हरून तांकां मुखार व्हेलो.
३ ताचे कपडे बर्फा सारके धवे चकचकीत जाले; जशें धर्तरेचेर खंयचोच फुलर तांकां धवें करूंक शकना.
४ तेदनां मोयजेसा वांगडा एलियास तांकां दिसलो आनी ते जेजू कडेन उलयताले.
५ पेद्रून जेजूक जाप दिली: "गुरू, आमकां हांगा आसप बरें, आनी आमी तीन तंबू बांदूंया; एक तुका, एक मोयजेसाक आनी एक एलियासाक.
६ कित्याक ताका कितें सांगचें तें कळना; कारण ते खूब भियेले.
७ तेदनां मेघान तांकां सावळी घाली आनी मेघांतल्यान एक आवाज आयलो: हो म्हजो मोगाळ पूत.
८ अचकीत भोंवतणीं पळेवन, जेजू सोडल्यार तांकां आनीक कोणूच दिसलो ना.
९ ते दोंगरांतल्यान देंवतना ताणें तांकां आज्ञा केली की, मनशाचो पूत मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाय मेरेन तांणी पळयल्ली गजाल कोणाक सांगची न्हय.
१० आनी मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जावपाचो अर्थ कितें असो प्रस्न एकमेकांक विचारून तांणी ती गजाल आपले कडेन दवरली.
११ तांणी ताका विचारलें: "एलियास पयलीं येवंक जाय अशें शास्त्रज्ञ कित्याक म्हणटात?"
१२ ताणें तांकां जाप दिली: " खरेंच एलियास पयलीं येवन सगळें परतून घडोवन हाडटा; आनी मनशाच्या पुता विशीं कशें बरयलां की ताका जायतीं कश्टां सोंसचीं पडटलीं आनी ताका वायट दिसूंक जाय.
१३ पूण हांव तुमकां सांगतां, एलियास खरोच आयला आनी ताचे विशीं बरयल्लें तशें तांणी ताका जाय तें केलां.
१४ ताच्या शिश्यां कडेन पावतकच ताणें तांकां व्हडली गर्दी आनी शास्त्रज्ञ तांकां वाद घालताना पळेलो.
१५ आनी रोखडेंच सगळे लोक ताका पळेवन खूब अजापीत जाले आनी ताचे कडेन धांवून वचून ताका नमस्कार केलो.
१६ ताणें शास्त्रज्ञांक विचारलें: " तुमी तांकां कितें प्रस्न विचारतात?
१७ लोकां मदल्या एका मनशान जाप दिली: "गुरू, हांव तुजे कडेन म्हजो पूत हाडलो, जाका मुके आत्मो आसा;
१८ आनी तो ताका व्हरता थंय ताका फाडटा, आनी तो फेण काडटा, दांत किरकोळ करता आनी चकचकीत करता आनी तुज्या शिसांक ताका भायर काडचो अशें हांवें सांगलें. आनी तांकां शक्य जालें ना.
१९ ताणें ताका जाप दिली आनी म्हळें: " हे अविश्वासी पिळगी, हांव कितलो तेंप तुज्या वांगडा आसतलों?" कितलो तेंप तुका त्रास दितलों? ताका म्हजे कडेन हाड.
२० तांणी ताका ताचे कडेन हाडलो आनी ताणें ताका पळेलो आनी रोखडोच आत्म्यान ताका फाडलो. आनी तो जमनीर पडलो आनी फेण येवन वळवळलो.
२१ ताणें आपल्या बापायक विचारलें: " हें ताका आयिल्ल्यान कितलो काळ जाला?" ताणें म्हळें: एका भुरग्याचो.
२२ ताका नाश करुंक जायते फावटीं ताका उज्यांत आनी उदकांत उडयला, पूण तुका कितेंय करुंक मेळ्ळें जाल्यार आमचेर दया कर आनी आमकां आदार कर.
२३ जेजून ताका म्हळें: " तुका विस्वास दवरूंक मेळटा जाल्यार, भावार्थी मनशाक सगळें शक्य आसा."
२४ रोखडेंच त्या भुरग्याच्या बापायन रडून म्हणलें, "प्रभु, हांव विस्वास दवरतां; माझ्या अविश्वासाक तुका आदार कर.
२५ लोक धांवून आयल्यात तें पळेवन जेजून त्या दुश्ट आत्म्याक धिटाय दिली आनी ताका म्हळें: तूं मुके आनी बहिरो आत्मो, हांव तुका आज्ञा करतां, ताचे मदल्यान भायर सर आनी ताचे भितर आनीक भितर सरूंक नाका.
२६ तेदनां तो आत्मो रडलो आनी ताका फाडलो आनी ताचे मदल्यान भायर सरलो आनी तो मेल्ल्या मनशा सारको जालो. इतलें की जायत्या जाणांनी म्हणलें, तो मेलो.
२७ पूण जेजून ताचो हात धरून उबो केलो; आनी तो उठलो.
२८ तो घरांत पावतकच ताच्या शिसांनी ताका एकल्यान विचारलें: आमी ताका कित्याक भायर काडूंक शकले नात?
२९ ताणें तांकां म्हळें: " प्रार्थनेन आनी उपासान सोडून हेर कसल्याच प्रकारान भायर सरूंक जायना."
३० ते थंयच्यान भायर सरून गलीलांतल्यान गेले. आनी खंयच्याच मनशाक तें कळचें अशें ताका दिसनाशिल्लें.
३१ कित्याक ताणें आपल्या शिसांक शिकयलें आनी तांकां म्हळें: मनशाच्या पुताक मनशांच्या हातांत दिला आनी ते ताका मारतले; आनी ताका मारल्या उपरांत तिसऱ्या दिसा तो जिवंत जातलो.
३२ पूण तांकां तें उतर समजलें ना आनी ताका विचारपाक भियेले.
३३ उपरांत तो कफर्नाहूमाक पावलो आनी घरांत आसतना ताणें तांकां विचारलें: वाटेर तुमी एकामेकां मदीं कितें वाद घालताले?
३४ पूण मार्गान तांचो आपसांत वाद जाल्लो, कोण सगळ्यांत व्हडलो?
३५ ताणें बसून बारा जाणांक आपोवन म्हळें: कोणाक पयलो जावंक जाय जाल्यार तो सगळ्यांत निमाणो आनी सगळ्यांचो सेवक आसतलो.
३६ तेदनां ताणें एक भुरगें घेवन तांकां मदें बसयलें आनी ताका आपल्या आंगात धरून तांकां म्हणलें.
३७ म्हज्या नांवान अशा भुर्ग्◌ा◌ं मदल्या एका भुर्ग्◌ा◌ं मदल्या एका भुर्ग्◌ा◌ं क म्हाका ि◌◌ा◌ं वता, आनी जो कोण म्हाका ि◌◌ा◌ं वता, तो म्हाका ि◌◌ा◌ं वता, पूण म्हाका धाडल्ल्याक.
३८ जुांवान ताका जाप दिली, "गुरू, तुज्या नांवान भुतांखेतां भायर काडताना आमी पळे लें आनी तो आमच्या फाटल्यान वचना.
३९ पूण जेजून म्हणलें, ताका बंदी करुंक नाका, कित्याक म्हज्या नांवान चमत्कार करपी कोणूच ना, जो म्हजे विशीं हळूच वायट उलोवंक शकता.
४० कारण जो आमचे आड ना तो आमचे वटेन आसा.
४१ कित्याक, तुमी ख्रिस्ताचे आशिल्ल्यान, जो कोण तुमकां म्हज्या नांवान एक पेलो उदक पिवपाक दिता, ताका हांव खरेंच सांगतां, ताका आपलें इनाम वचचें ना.
४२ म्हजेर विस्वास दवरपी ह्या ल्हान भुरग्यां मदल्या एका मनशाक वायट दिसल्यार ताच्या गळ्यांत गिरणीचो फातर लावन ताका दर्यांत उडयल्यार बरें.
४३ तुज्या हातान तुका गुन्यांव केल्यार तो कापून काड, दोन हात नरकांत वचचे परस तुका अपंग जावन जिणेंत वचप बरें.
४४ जंय तांचो किडो मरना आनी उजो निवळना.

४५ तुज्या पांयान तुका आडखळ हाडल्यार तो कापून उडय, दोन पांय दवरून, नरकांत, केन्नाच निवळूंक शकना अशा उज्यांत उडोवपा परस, तुका जिणेंत थांबून रावप बरें.
४६ जंय तांचो किडो मरना आनी उजो निवळना.
४७ तुज्या दोळ्यान तुका वायट दिसल्यार तो काडून उडोव, दोन दोळे आसचे परस नरकाच्या उज्यांत घालचे परस एका दोळ्यान देवाच्या राज्यांत प्रवेश करप बरें.
४८ जंय तांचो किडो मरना आनी उजो निवळना.
४९ कित्याक दरेकल्याक उज्यान मीठ घालतले आनी दर एका बळीक मीठ घालतले.
५० मीठ बरें, पूण मीठाचें मीठ गेलें जाल्यार, तुमी ताका कित्याक मसाला घालतले? तुमच्यांत मीठ आसचें आनी एकामेकां कडेन शांती मेळोवची.

अध्याय १०

१ थंयच्यान तो उठलो आनी जॉर्डन न्हंयच्या पयसुल्ल्या देगेर जुदेयाच्या देगेर पावलो आनी लोक ताचे कडेन परतून पावले. आनी सवय आशिल्ले भशेन ताणें तांकां परतून शिकयले.
२ फरीसी लोक ताचे कडेन येवन ताका विचारले, "दादल्याक आपली बायल सोडून दिवप शक्य आसा काय?" ताका लोभोवप.
३ ताणें तांकां जाप दिली: " मोयजेसान तुमकां कितें आज्ञा केली?
४ ताणीं म्हणलें, "मोयजेसान घटस्फोटाचें पत्र बरोवन तिका सोडून दिवंक परवानगी दिली."
५ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमच्या काळजाच्या कठीणपणाक लागून ताणें तुमकां हो आज्ञा बरयला."
६ पूण सृश्टीच्या सुरवाती सावन देवान तांकां दादले आनी बायल केल्यात.
७ ह्या खातीर दादलो आपल्या बापायक आनी आवयक सोडून आपल्या बायलेक चिकटून रावता;
८ ते दोगूय एक मास जातले, आनी मागीर ते दोग नात, पूण एकूच मास जातले.
९ देवान जें जोडलां तें मनशान वेगळें करुंक नाकात.
१० आनी घरांत ताच्या शिसांनी ताका परत तेच विशीं विचारलें.
११ ताणें तांकां म्हळें: " जो कोण आपली बायल सोडून दुसरी लग्न करता, तो तिचे आड व्यभिचार करता."
१२ आनी एका बायलेन आपलो घोव सोडून दुसऱ्या कडेन लग्न जाल्यार ती व्यभिचार करता.
१३ ताणें ल्हान भुरगीं ताका हात लावंक हाडली आनी ताच्या शिसांनी तांकां हाडपी लोकांक धिटाय दिली.
१४ पूण जेजून तें पळेवन ताका खूब नाराज जालो आनी तांकां म्हणलें: ल्हान भुरग्यांक म्हजे कडेन येवंक दिवचें आनी तांकां बंदी घालूंक नाका, कित्याक देवाचें राज्य अशा लोकांचें.
१५ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, कोणाक ल्हान भुरगें जावन देवाचें राज्य घेवंक ना, तो तातूंत भितर सरचो ना.
१६ आनी ताणें तांकां आपल्या आंगात उबारून तांचेर हात दवरून तांकां आशीर्वाद दिलो.
१७ तो वाटेर भायर सरलो तेन्ना एकलो धांवतालो आनी ताचे कडेन घुंवळ येवन ताका विचारलें: "बऱ्या गुरू, सासणाचें जिवीत मेळोवंक हांव कितें करुंक जाय?"
१८ जेजून ताका म्हळें: " तुमी म्हाका कित्याक बरो म्हणटात? एक, म्हळ्यार देव सोडून हेर कोणूच बरो ना.
१९ व्यभिचार करुंक नाका, मारूंक नाका, चोरूंक नाका, खोटी गवाय दिवंक नाका, फटोवंक नाका, तुज्या बापायक आनी आवयचो मान करुंक नाका, अशीं आज्ञा तुका खबर आसा.
२० ताणें ताका जाप दिली, "गुरू, हांवें ल्हानपणा सावन हीं सगळीं पाळ्ळीं."
२१ जेजून ताका पळेवन ताचो मोग केलो आनी ताका म्हणलें, " तुका एक गजाल उणी आसा: वच, तुज्या कडेन जें कितें विकून गरीबांक दिवचें आनी तुका सर्गार खजिनो मेळटलो आनी येवन खुरीस उखलून म्हाका फाटोफाट वच.
२२ तें सांगून तो दुख्खी जालो आनी ताचे कडेन व्हड संपत्ती आशिल्ल्यान तो दुख्खी जावन गेलो.
२३ जेजून भोंवतणीं पळेलें आनी आपल्या शिसांक म्हळें: " संपत्ती आशिल्ल्यांक देवाच्या राज्यांत प्रवेश कितलो कठीण!
२४ ताच्या उतरांनी शिश्य विस्मित जाले. पूण जेजून तांकां परतून जाप दिली, " भुरग्यां, गिरेस्तकायेचेर विस्वास दवरपी लोकांक देवाच्या राज्यांत प्रवेश कितलो कठीण!
२५ गिरेस्त मनशाक देवाच्या राज्यांत भितर सरपा परस उंटाक सुयेच्या दोळ्यांतल्यान वचप सोंपें.
२६ तेदनां ते एकामेकां मदीं विस्मित जाले, "म्हळ्यार कोणाक वाचवंक मेळटलो?"
२७ जेजून तांकां पळेवन म्हणालो: " मनशांक अशक्य, पूण देवा कडेन न्हय, कित्याक देवा कडेन सगळें शक्य आसा."
२८ तेदनां पेद्रू ताका म्हणपाक लागलो: पळे, आमी सगळें सोडून तुज्या फाटल्यान गेले.
२९ जेजून जाप दिली: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, म्हज्या खातीर आनी सुवार्ते खातीर घर, भाव, भयणी, बापूय, आवय, बायल, भुरगीं, जमनी सोडून गेल्लो कोणूच ना , .
३० पूण ह्या काळार ताका आतां शंबर पटींनी घरां, भाव, भयणी, आवय, भुरगीं आनी जमनी, छळांनी मेळटलीं; आनी येवपी संवसारांत सासणाचें जिवीत.
३१ पूण पयलेंच आशिल्ले जायते जाण निमाणे आसतले; आनी निमाणो पयलो.
३२ ते जेरुसलेमांत वचपाच्या वाटेर आशिल्ले; जेजू तांचे मुखार गेलो आनी तांकां अजाप जालें; आनी फाटल्यान वतना ते भियेले. ताणें बारा जाणांक परतून घेवन ताका कितें घडटलें तें सांगपाक लागलो.
३३ म्हणलें, पळेयात, आमी जेरुसलेमांत चडटात; आनी मनशाचो पूत मुखेल याजकांक आनी शास्त्रज्ञांक दितलो; ताका मरणाची ख्यास्त दितले आनी ताका विदेशी लोकांच्या हातांत दितले.
३४ ताची फकाणां करतले आनी ताका चाबकान मारतले आनी ताचेर थूक मारतले आनी ताका मारतले आनी तिसऱ्या दिसा तो जिवंत जातलो.
३५ जेबेदीचे पूत जाकोब आनी जुांव ताचे कडेन येवन म्हणपाक लागले: "गुरू, आमकां जाय तें तुवें आमचे खातीर करुंक जाय."
३६ ताणें तांकां म्हळें: " तुमकां हांव कितें करुंक सोदतां?"
३७ तांणी ताका म्हळें: "तुज्या वैभवांत आमी एक तुज्या उजव्या हाताक आनी दुसरो तुज्या उजव्या हाताक बसूंक दिव.
३८ जेजून तांकां म्हळें: " तुमी कितें मागतात तें तुमकां कळना, हांव पितां त्या पेल्यांतल्यान तुमी पियेवंक शकतले? आनी हांव बाप्तिस्म घेतिल्लो बाप्तिस्म घेवन बाप्तिस्म घेवचो?
३९ तांणी ताका म्हळें: आमकां शक्य आसा. जेजून तांकां म्हळें: " हांव पितां त्या पेल्यांतल्यान तुमी खरेंच पियेतले; आनी हांव ज्या बातिझ्माचो बाप्तिस्म घेतला, ताका लागून तुमी बातिझ्म घेतले.

४० पूण म्हज्या उजव्या हातांत आनी उजव्या हातांत बसप म्हजें दिवपाचें न्हय; पूण तो ज्यांकां तयार केला तांकां दितले.
४१ तें आयकून धा जाणांक जाकोब आनी जुांवाचेर खूब नाराजगी जावंक लागली.
४२ पूण जेजून तांकां आपयले आनी तांकां म्हळें: " विदेशी लोकांचेर राज्य करपी लोक तांचेर प्रभुत्व करतात हें तुमकां खबर आसा; आनी तांचे व्हडले लोक तांचेर अधिकार घालतात.
४३ पूण तुमच्या मधें तशें जावचें ना, पूण तुमच्या मधें जो कोण व्हड जावंक सोदता तो तुमचो सेवक जातलो.
४४ तुमच्यांतलो जो कोण मुखेल जावंक सोदता, तो सगळ्यांचो गुलाम जातलो.
४५ कित्याक मनशाचो पूत लेगीत सेवा करुंक आयलो ना, पूण सेवा करुंक आनी जायत्या जाणांक सोडवण म्हणून आपलो जीव दिवंक आयलो.
४६ ते जेरीकोक पावले आनी तो जेरीको थावन भायर सरताना आपल्या शिश्यां सयत आनी व्हड संख्येन लोकां सयत कुड्डो तिमायसाचो पूत बार्तिमायस रस्त्या कुशीक बसून भिक्षा मागतालो.
४७ नाझारेतचो जेजू म्हण आयकून ताणें रडून म्हळें: "जेजू दावीदाचो पूत, म्हजेर दया कर."
४८ जायत्या जाणांनी ताका गप्प दवरुंक आज्ञा केली, पूण ताणें तितलेंच रडलें: दावीदाचो पूत, म्हजेर दया कर.
४९ जेजून उबो रावून ताका आपोवपाची आज्ञा दिली. ते कुड्ड्याक आपोवन ताका म्हळें: "सांत्वन मेळ, उठ; तो तुका आपयता.
५० आनी तो आपलो वस्त्र सोडून उठलो आनी जेजू कडेन आयलो.
५१ जेजून ताका म्हळें: " तुका हांव तुका कितें करुंक सोदतां?"
कुड्ड्या मनशान ताका म्हळें: प्रभू, म्हजी नदर मेळची म्हणून.
५२ जेजून ताका म्हळें: वच; तुज्या भावार्थान तुका बरे केला. रोखडेंच ताका नदर मेळ्ळी आनी वाटेर जेजूच्या फाटल्यान गेलो.

अध्याय 11

१ जेरुसलेम, ऑलिव्ह पर्वताचेर आशिल्ल्या बेथफागे आनी बेथानीक लागीं पावले उपरांत ताणें आपल्या दोन शिश्यांक धाडले.
२ आनी तांकां म्हळें, " तुमच्या मुखार आशिल्ल्या गांवांत वचात आनी तातूंत भितर सरता म्हणसर तुमकां एक गांड बांदून दवरिल्लो मेळटलो, जाचेर कोणूच बसलो ना. ताका सोडून दिवन ताका हाडून दिवचो.
३ आनी कोणेंय तुमकां म्हणलें, "तुमी अशें कित्याक करतात?" तुमी म्हणात की प्रभूक ताची गरज आसा; आनी रोखडोच ताका हांगा धाडटलो.
४ ते वाटेर गेले आनी दोन वाटां मेळच्या जाग्यार भायर दाराच्या कुशीक बांदून दवरिल्लो गाढवां दिसलो. आनी ताका सोडून दितात.
५ थंय उबे आशिल्ल्या कांय जाणांनी तांकां म्हळें: "तुमी गाढवाक सोडून कितें करतात?
६ जेजून सांगिल्ले प्रमाणें तांणी तांकां सांगलें आनी तांकां सोडून दिले.
७ तेदनां तांणी गाढवाक जेजू कडेन हाडलो आनी ताचेर आपलीं वस्त्रां घालीं; आनी तो ताचेर बसलो.
८ जायत्या जाणांनी वाटेर आपलीं वस्त्रां पसरलीं आनी कांय जाणांनी झाडांच्यो फांटे कापून वाटेर तण घाली.
९ फुडें वचपी आनी फाटल्यान वचपी लोकांनी "होसाना; जो प्रभूच्या नांवान येता तो धन्य.
१० आमच्या बापाय दावीदाच्या राज्याक, जें सर्वेस्पराच्या नांवान येतलें, तें सगळ्यांत उंचेल्या सुवातेर होसाना.
११ जेजू जेरुसलेमांत आनी देवळांत भितर सरलो आनी सगळ्या वटांनी पळे वन सांज जाली आनी बारा जाणां सयत बेथानीक भायर सरलो.
१२ दुसऱ्या दिसा ते बेथानी थावन आयले उपरांत ताका उपाशी पडली.
१३ पयस एक अंजीर झाड पानां आशिल्लें पळोवन, ताचेर कितेंय मेळ्ळें जाल्यार तो आयलो आनी थंय पावलो तेन्ना ताका पानां सोडून हेर कितेंच मेळ्ळें ना. कित्याक अंजीरांचो काळ अजून जावंक नाशिल्लो.
१४ जेजून ताका जाप दिली, " तुजें फळ कोणूच सदांकाळ खावंक ना." ताच्या शिश्यांनी तें आयकलें.
१५ ते जेरुसलेमांत पावले आनी जेजू देवळांत भितर सरलो आनी देवळांत विकपी आनी विकतें घेवपी लोकांक भायर काडलो आनी पयशे बदलपी लोकांचीं मेजां आनी पारवें विकपी लोकांचीं आसनां उडयलीं.
१६ आनी कोणेंय देवळांतल्यान खंयचेंय आयदन व्हरूंक दिवंक ना.
१७ तेदनां ताणें तांकां शिकयलें, " म्हज्या घराक सगळ्या राश्ट्रांचें मागणें घर म्हणपाचें बरयल्लें ना? पूण तुवें तें चोरांचें गुहेंत केलां.
१८ तेदनां शास्त्रज्ञ आनी मुखेल याजकांनीं आयकून ताचो नाश कसो करुंक सोदलो, कित्याक ताच्या उपदेशाचेर सगळे लोक अजापीत जाले.
१९ सांज जातकच तो शारा भायर गेलो.
२० सकाळीं वतना तांकां अंजीराचें झाड मुळां थावन सुकल्लें दिसलें.
२१ पेद्रू उगडास करून ताका म्हळें: "गुरू, पळे, तुवें शाप दिल्लें अंजीराचें झाड सुकलां.
२२ जेजून तांकां जाप दिली, " देवाचेर विस्वास दवरात."
२३ कित्याक हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो कोण ह्या दोंगराक म्हणटलो, तूं पयस वचून दर्यांत उडयलो; आनी ताच्या काळजांत दुबाव घेवचो ना, पूण तो सांगता तीं गजाली घडटलीं अशें मानतलो; ताका जें कितें सांगलां तें मेळटलें.
२४ देखून हांव तुमकां सांगतां, तुमी मागणें करतना जें कितें जाय, तें तुमकां मेळ्ळां म्हळ्ळें विस्वास दवरात आनी तीं तुमकां मेळटलीं.
२५ आनी जेन्नां तुमी मागणें करुंक उबे रावतात तेन्नां, तुमकां कोणाचेर वायट आसल्यार माफ करात, जाका लागून तुमचो सर्गार आशिल्लो बापूय तुमकां तुमचे गुन्यांव माफ करतलो.
२६ पूण तुमी माफ करिनात जाल्यार तुमचो सर्गार आशिल्लो बापूय तुमच्या गुन्यांवांक माफ करचो ना.
२७ ते जेरुसलेमांत परत आयले आनी तो देवळांत भोंवताना मुखेल याजक, शास्त्रज्ञ आनी जाण्टे ताचे कडेन आयले.
२८ ताका म्हणात: "तुमी खंयच्या अधिकारान हीं कामां करता? आनी हीं कामां करुंक तुका हो अधिकार कोणे दिलो?
२९ जेजून तांकां जाप दिली, " हांवूय तुमकां एक प्रस्न विचारतलों आनी म्हाका जाप दितलों आनी हांव खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतां तें सांगतलों."
३० जुांवाचो बाप्तिस्म सर्गाचो वा मनशांचो? म्हाका जाप दिवची.

३१ तेदनां ते आपसांत वाद घालताले: "आमी सर्गार थावन म्हणल्यार; तो म्हणटलो, मागीर तुमी ताचेर कित्याक विस्वास दवरलो ना?
३२ पूण आमी म्हणल्यार, मनशां कडल्यान; ते लोकांक भियेले, कित्याक सगळ्यांनी जुांव खरोच संदेष्टो अशें मानताले.
३३ तांणी जेजूक जाप दिली: "आमी सांगूंक शकनात." जेजून तांकां जाप दिली: " हांव खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतां तें हांव तुमकां सांगना."

अध्याय 12

१ तेदनां तो तांकां बोधकथांनी उलोवंक लागलो. एका मनशान द्राक्षमळ लायलो आनी ताचे भोंवतणीं कुशीक बांदून सोन्याच्या खावपाक सुवात खणून एक गोपुर बांदलो आनी तो शेतकारांक सोडलो आनी पयस देशांत गेलो.
२ त्या वेळार ताणें शेतकारांक एक नोकर धाडलो आनी ताका द्राक्षमळ्यांतलें फळ शेतकारांकडल्यान मेळचें.
३ ताणीं ताका धरलो आनी ताका मारलो आनी रिकामे धाडलो.
४ ताणें परत तांकां आनीक एक नोकर धाडलो; ताचेर फातर उडयले आनी ताचे तकलेक जखमी केलो आनी ताका लज्जास्पद हातांत धाडलो.
५ आनी परत ताणें दुसर् याक धाडलो; ताका तांणी मारलो आनी हेर जायत्यांक; कांय जाणांक मारप, आनी कांय जाणांक मारप.
६ ताका अजून एक पूत, ताचो बरोच प्रिय, ताणें ताका निमाणो तांकां धाडलो आनी म्हणपाक: "ते म्हज्या पुताक आदर करतले."
७ पूण ते शेतकारांनी आपसांत म्हणलें: हो वारसदार; येयात, ताका मारूंया, आनी वारसो आमचो जातलो.
८ ताका धरून मारलो आनी द्राक्षमळ्यांतल्यान भायर काडलो.
९ द्राक्षमळ्याचो स्वामी कितें करतलो? तो येवन शेतकारांक नाश करतलो आनी द्राक्षमळे दुसऱ्यांक दितलो.
१० आनी तुमी हें शास्त्र वाचूंक ना? बांदकाम करप्यांनी न्हयकार दिल्लो फातर कोनशाक तकली जाला.
११ हें प्रभूचें केलें, आनी तें आमच्या नदरेक अजाप दिसता?
१२ ते ताका धरूंक सोदताले, पूण लोकाक भियेले, कित्याक ताणें तांचे आड ही बोधकथा सांगल्या हें तांकां कळ्ळें आनी ते ताका सोडून गेले.
१३ आनी ताच्या उतरांनी ताका धरुंक ताणें कांय फरीसी आनी हेरोदियनांक ताचे कडेन धाडले.
१४ येतकच ते ताका म्हणटाले: "गुरू, तूं खरे आसा आनी कोणाचीच काळजी ना हें आमी जाणात, कित्याक तूं मनशांची वळख करिना, पूण देवाची वाट खऱ्यांनीच शिकयता: दिवंक जाय काय? सीझराक कर दिवप, काय ना?
१५ आमी दितले काय दिवचे नात? पूण तांचो पाखंड जाणून ताणें तांकां म्हणलें: " तुमी म्हाका कित्याक परिक्षा दितात? म्हाका एक पेनी हाडून, म्हाका तें पळोवंक मेळचें.
१६ तेन तें हाडलें. ताणें तांकां म्हळें: ही प्रतिमा आनी आवरण कोणाची? तांणी ताका म्हळें: सीझराचें.
१७ जेजून तांकां जाप दिली: " सीझराचीं वस्तू सीझराक आनी देवाचीं वस्तू देवा कडेन दिवचीं." आनी ते ताचेर अजापीत जाले.
१८ तेदनां सदुकी लोक ताचे कडेन येवन जिवंत जावंक ना; आनी तांणी ताका विचारलें.
१९ गुरू, मोयजेसान आमकां बरयलां, मनशाचो भाव मेलो आनी आपली बायल सोडून भुरगीं सोडली ना जाल्यार ताच्या भावान आपली बायल घेवन आपल्या भावाक बीं उबारूंक जाय.
२० सात भाव आसले आनी पयल्यान बायलेक घेतली आनी मरतना बीं उरलें ना.
२१ दुसर् यान तिका धरून मेली आनी ताणें एक बीं सोडली ना आनी तिसऱ्यानय तशेंच.
२२ आनी सात जाणांक तिची जल्म जाली, पूण तिची बीं उरली ना, निमाणें ती बायल मेली.
२३ मागीर पुनर्जिवंत जातना, जेन्नां ते जिवंत जातले, तेन्नां ती तांचे मदली कोणाची बायल जातली? कारण सात जाणांक तिची बायल जाली.
२४ जेजून तांकां जाप दिली: " तुमी शास्त्र वा देवाचें बळगें कळना म्हणून तुमी चुकनात?
२५ कित्याक ते मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जातले तेन्ना ते लग्न जावंक नात आनी लग्न जावंक नात; पूण सर्गार आशिल्ल्या देवदूतां सारके आसात.
२६ आनी मेल्ल्या मनशां विशीं, ते जिवंत जातात, मोयजेसाच्या पुस्तकांत, झुडपांत देवान ताका सांगिल्लें, हांव अब्राहमाचो देव, इसहाकाचो आनी जाकोबाचो देव" अशें तुमी वाचूंक ना ?
२७ तो मेल्ल्या मनशांचो देव न्हय, पूण जिवंतांचो देव;
२८ तेदनां एक शास्त्रज्ञ आयलो आनी तांकां एकठांय वाद घालताना आयकून ताणें तांकां बरी जाप दिल्या हें जाणून ताका विचारलें: "सगल्यांतली पयली आज्ञा खंयची?"
२९ जेजून ताका जाप दिली: " सगल्या आज्ञां मदली पयली आज्ञा म्हळ्यार: हे इस्रायल, आयक; आमचो सर्वेस्पर देव एकूच प्रभु:
३० आनी तुज्या सर्वेस्पर देवाचो तुज्या सगळ्या काळजान, सगळ्या जिवान, सगळ्या मनान आनी सगळ्या बळग्यान मोग कर, ही पयली आज्ञा.
३१ दुसरी म्हणल्यार, तुज्या शेजाऱ्याचो तुज्या सारको मोग कर. ह्यां परस व्हडली आज्ञा ना.
३२ तेदनां शास्त्रज्ञान ताका म्हळें: "बरें, गुरू, तुवें खरें सांगलां, कित्याक देव एकूच आसा; आनी ताचे बगर दुसरो कोणूच ना:
३३ आनी ताच्या सगळ्या काळजान, सगळ्या बुध्दीन, सगळ्या जिवान आनी सगळ्या बळग्यान ताचो मोग करप आनी आपल्या शेजाऱ्याचो स्वता सारको मोग करप, सगळ्या होमबळीं परस आनी बळीं परस चड.
३४ जेजून ताणें बुद्धीन जाप दिली तें पळोवन ताका म्हणलें: " तुमी देवाच्या राज्या थावन पयस ना." आनी ताचे उपरांत खंयच्याच मनशान ताका कसलोच प्रस्न विचारपाचें धाडस केलें ना.
३५ देवळांत शिकयतना जेजून जाप दिली: " ख्रिस्त दावीदाचो पूत म्हण शास्त्रज्ञ कशे म्हणटात?"
३६ कित्याक दावीदान स्वता पवित्र आत्म्यान म्हळें: सर्वेस्परान म्हज्या प्रभूक म्हळें: हांव तुज्या दुस्मानांक तुज्या पांयांचे खांबे करुंक जाय मेरेन तूं म्हज्या उजव्या हातांत बस.
३७ ताका लागून दावीद ताका प्रभू म्हणटा; आनी तो मागीर ताचो पूत खंयच्यान? आनी सामान्य लोकांनी ताका खोशीन आयकलें.
३८ ताणें आपल्या उपदेशांत तांकां म्हळें: " लांब कपडे घालून भोंवपाक आनी बाजारांत नमस्कार करपाक आवडपी शास्त्रज्ञां पासून सावधान रावचें.
३९ आनी सभाघरांनी मुखेल आसनां आनी मेजवानी वेळार सगळ्यांत वयर कुडीं.

४० जे विधवांचीं घरां खातात आनी नाटका खातीर लांब मागणें करतात, तांकां चड ख्यास्त मेळटली.
४१ जेजू खजिन्याच्या मुखार बसून लोकांनी खजिन्यांत पयशे कशे घालतात तें पळेलें आनी जायत्या गिरेस्तांनी खूब पयशे घालतात.
४२ एक गरीब विधवा आयली आनी तिणें दोन माइटी घालून एक फार्टिंग मेळटा.
४३ ताणें आपल्या शिसांक आपयले आनी तांकां म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, ह्या गरीब विधवेन खजिन्यांत घालून दिल्ल्या सगळ्यां परस चड भितर घाल्या.
४४ कित्याक तांणी आपल्या भरपूरपणांतल्यान उडयले; पूण तिच्या उणावाक लागून तिणें आपले कडेन आशिल्लें सगळें, आपलें सगळें जिवीत लेगीत घालून दिलें.

अध्याय 13

१ देवळांतल्यान भायर सरतना ताच्या एका शिश्यान ताका म्हळें: "गुरू, पळय हांगा कसले फातर आनी खंयचीं इमारती आसात!
२ जेजून ताका जाप दिली, " तुका ह्यो व्हड इमारती दिसतात?" एक फातर दुसऱ्याचेर उरचो ना, जो उडोवंक ना.
३ देवळाच्या समोर ऑलिव्ह दोंगरार बसताना, पेद्रू आनी जाकोब आनी जुांव आनी आंद्रेय हांणी ताका एकल्यान विचारलें.
४ आमकां सांगात, ह्यो गजाली केन्ना जाल्यो? आनी हीं सगळीं गजाली पुराय जातलीं तेन्नां कितें चिन्न आसतलें?
५ जेजून तांकां जाप दिलो: " कोणें तुमकां फटोवंक नाका म्हूण सावधान राव.
६ कित्याक म्हज्या नांवान जायते जाण येतले, "हांव ख्रिस्त; आनी जायत्यांक फटोवन उडयतलो.
७ जेन्नां तुमी झुजां आनी झुजाचीं उलोवपां आयकतले तेन्नां तुमी त्रासांत पडूंक नाकात, कित्याक अशीं गरजां आसूंक जाय; पूण शेवट अजून येवचो ना.
८ कित्याक राष्ट्र राष्ट्रा आड आनी राज्य राज्या आड उबो रावतलें आनी वेगवेगळ्या सुवातेर भूंयकांप जातले आनी दुकळ आनी संकश्ट येतले, हीं दुख्खाचीं सुरवात.
९ पूण तुमी स्वताची जतनाय घेयात, कित्याक ते तुमकां मंडळां मुखार दवरतले; आनी सभाघरांनी तुमकां मार दितले आनी तुमकां म्हजे खातीर राज्यकर्त्यां मुखार आनी राजां मुखार हाडटले आनी तांकां गवाय दितले.
१० आनी सुवार्तेची सुवार्त पयलीं सगळ्या राश्ट्रां मदीं प्रसिध्द जावंक जाय.
११ पूण जेन्नां ते तुमकां व्हरून तुमकां सोडून दितले तेन्ना तुमी कितें उलयतले हाचो आदींच विचार करचो न्हय आनी तुमी आदींच थारावचे न्हय, पूण त्या वेळार तुमकां जें कितें मेळटलें तें तुमी उलोवचें, कित्याक उलयतात तें तुमी न्हय, पूण पवित्र आत्मो.
१२ आतां भाव भावाक आनी बापूय पुताक विश्वासघात करतलो; भुरगीं आपल्या आवय-बापाय आड उठून तांकां मारून उडयतलीं.
१३ म्हज्या नांवा खातीर तुमचो सगळ्या मनशांचो दुस्वास जातलो, पूण जो कोण शेवटाक टिकून उरतलो, तोच वाचतलो.
१४ पूण जेन्नां तुमी दानीएल संदेष्ट्यान सांगिल्लें उध्वस्तपणाचें घृणास्पद जें उबें रावचें न्हय, थंय उबें आसा तें पळेतले, तेन्नां जुदेयांतले लोक दोंगरांनी पळून वचूंक जाय.
१५ आनी घराच्या माथ्यार आशिल्ल्या मनशान आपल्या घरांतल्यान कितेंय काडपाक घरांत देंवूंक नाकात आनी घरांत भितर सरूंक नाकात.
१६ शेतांत आशिल्ल्या मनशान आपलें वस्त्र उखलपाक परत वचूंक नाकात.
१७ पूण त्या दिसांनी गुरवारपणांत आनी दुदाक धरपी लोकांक धिक्कार!
१८ आनी तुमची पळून गेल्ल्या गिमाच्या दिसांनी जावची न्हय म्हूण तुमी मागणें करतात.
१९ कित्याक त्या दिसांनी देवान रचल्ल्या सृश्टीच्या सुर्वेच्या काळा थावन आयज मेरेन ना आनी येवचें ना.
२० आनी सर्वेस्परान ते दीस उणे केल्ले नात जाल्यार, खंयच्याच मनशाक वाचवंक मेळचें ना, पूण ताणें वेंचून काडिल्ल्या मनशां खातीर ताणें ते दीस उणे केल्यात.
२१ आनी मागीर कोणेंय तुमकां म्हणटलो: पळय, हांगा ख्रिस्त आसा; वा, पळय, तो थंय आसा; ताचेर विस्वास दवरूं नाकात:
२२ कित्याक खोटे ख्रिस्त आनी खोटे संदेष्टे उठतले आनी वेंचून काडिल्ल्या लोकांक लेगीत फटोवंक शकतले जाल्यार चिन्नां आनी अजापां दाखयतले.
२३ पूण तुमी जतनाय घेयात, पळे, हांवें तुमकां सगळें सांगलां.
२४ पूण त्या दिसांनी त्या संकश्टा उपरांत सुर्याक काळोख जातलो आनी चंद्र तिका उजवाड दिवचो ना.
२५ आनी सर्गाचीं नखेत्रां पडटलीं आनी सर्गार आशिल्लीं शक्तीं हालोवंक लागतलीं.
२६ आनी मागीर मनशाचो पूत व्हड बळ आनी वैभवान मेघां भितर येताना पळेतले.
२७ आनी मागीर तो आपल्या देवदूतांक धाडटलो आनी आपल्या वेंचून काडिल्ल्या लोकांक चार वारें थावन, पृथ्वीच्या शेवटाक थावन सर्गाच्या शेवटाक एकठांय हाडटलो.
२८ आतां अंजीराच्या झाडाची एक बोधकथा शिकात; तिचो फांटो अजून कोमल जाता आनी पानां काडटा तेन्ना उमास लागीं पावला हें तुमकां कळटा.
२९ तशेंच, हीं घडटां पळेवन, दारां लागीं आसा हें कळचें.
३० हांव तुमकां खरेंच सांगतां, हीं सगळीं कामां जायसर ही पिळगी वचची ना.
३१ सर्ग आनी धर्तरी वचतली, पूण म्हजीं उतरां वचचीं नात.
३२ पूण त्या दिसा आनी त्या वेळा विशीं कोणाकूच खबर ना, सर्गांतले देवदूत वा पुताक, पूण बापायक.
३३ तुमी सावधान रावात, जागृत रावात आनी मागणें करात, कित्याक वेळ केन्ना येतलो तें तुमकां कळना.
३४ कित्याक मनशाचो पूत पयस प्रवास करपी मनशा सारको आसा, ताणें आपलें घर सोडून आपल्या नोकरांक आनी दरेकल्याक आपलें काम दिवपाचो अधिकार दिलो आनी दारदाराक पळोवचो आज्ञा दिली.
३५ देखून तुमी जागृत रावात, कित्याक घरांतलो मालक केन्ना येतलो तें तुमकां खबर ना, सांजवेळार वा मध्यान राती वा कोंब्याचो वाजोवपाच्या वेळार वा सकाळीं.
३६ अचकीत येवन तो तुका न्हिदिल्लो दिसचो न्हय.
३७ आनी हांव तुमकां जें सांगतां तें सगळ्यांक सांगतां, जागृत.

अध्याय 14

१ दोन दीस उपरांत पास्कोची परब आनी खमीर नाशिल्ल्या भाकरीची परब जाली आनी मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ ताका कसो धूर्तपणान धरून जिवेशीं मारूंक शकतले हाचो सोद लागले.
२ पूण तांणी म्हणलें: "सदाच्या दिसा न्हय, नाजाल्यार लोकां मदीं बोवाळ जावंक ना."
३ कुश्ठरोगी सायमनाच्या घरांत बेथानीक जेवपाक बसताना, एक बायल आलाबास्टराची पेटी घेवन आयली. आनी तिणें पेटी मोडून ताचे तकलेर ओतली.
४ कांय जाण मनांत राग आयलो आनी म्हणपाक लागले: "ह्या मलमाचो हो नाश कित्याक जालो?"
५ कित्याक तें तीनशें पेन्स परस चड मोलान विकून गरीबांक दिवंक शकतालें. आनी ते तिचे आड गुरगुरले.
६ जेजून म्हणलें, " तिका सोडून दिवची; तुमी तिका कित्याक त्रास दितात? तिणें म्हजेर बरें काम केलां.
७ तुमच्या वांगडा गरीब लोक सदांच आसतात आनी तुमकां जाय तेन्ना तांकां बरें करूं येता, पूण म्हाका सदांच ना.
८ तिणें आपल्याक शक्य तें केलां, म्हज्या कुडीक पुरपाक अभिषेक करुंक ती आदीं आयल्या.
९ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जंय जंय हें सुवार्तेचें प्रचार संवसारभर जाता, थंय तिणें केल्लें हेंय तिच्या उगडासाक सांगतले.
१० बारा जाणां मदलो एक जुदास इस्करियोत मुखेल याजकांक तांकां सोडून दिवंक गेलो.
११ तें आयकून तांकां खोशी जाली आनी ताका पयशे दिवपाचें उतर दिलें. आनी सोयीस्करपणान ताचो विश्वासघात कसो करूं येता तें ताणें सोदलें.
१२ खमीर नाशिल्ल्या भाकरीच्या पयल्या दिसा पास्को मारताना ताच्या शिश्यांनी ताका म्हळें: आमी खंय वचून पास्को खावंक जाय?
१३ ताणें आपल्या दोन शिसांक धाडून तांकां म्हळें: " तुमी शारांत वचून उदकाची घडी घेवन एक मनीस मेळटलो.
१४ आनी तो खंय भितर सरता, घरच्या मालकाक म्हणात, 'गुरू म्हणटा, सोयऱ्यांची खोंप खंय आसा, जंय हांव म्हज्या शिश्यां वांगडा पास्को खातलो?
१५ आनी तो तुमकां एक व्हडली वयली कुडी दाखोवन दितलो, ती सज्ज केल्ली आनी तयार केल्ली, थंय आमकां तयार करात.
१६ ताचे शिश्य भायर सरून शारांत गेले आनी ताणें सांगिल्ले प्रमाणें मेळ्ळें आनी तांणी पास्कोची परब तयार केली.
१७ सांजवेळार तो बारा जाणांक घेवन येता.
१८ ते बसून जेवताना जेजून म्हणलें, " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमच्यांतलो एकलो म्हजे वांगडा जेवता तो म्हाका विश्वासघात करतलो."
१९ तेदनां ते दुख्खी जावंक लागले आनी ताका एक एक करून म्हणपाक लागले: "हांव? आनी दुसर् यान म्हणलें, हांव?
२० ताणें तांकां जाप दिली, " बारा लोकां मदलो एकलो म्हजे वांगडा आयदनांत बुडटा."
२१ मनशाचो पूत खरोच वता, ताचे विशीं बरयल्ल्या प्रमाणें, पूण मनशाच्या पुताक जाचे कडल्यान विश्वासघात जाला, ताका धिक्कार! त्या मनशाक केन्नाच जल्मल्लो नासलो जाल्यार बरें आशिल्लें.
२२ ते जेवताना जेजून भाकरी घेतली आनी आशीर्वाद दिलो आनी तो मोडून तांकां दिलो आनी म्हळें: " घेवून खा, ही म्हजी कूड."
२३ ताणें तो पेलो घेतलो आनी उपकार मानून तांकां दिलो आनी सगळ्यांनी तातूंतल्यान पियेले.
२४ ताणें तांकां म्हळें, " हें म्हजें नव्या कराराचें रगत, जें जायत्या जाणांक लागून ओतलां."
२५ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, देवाच्या राज्यांत नवें पियेवन त्या दिसा मेरेन हांव द्राक्षवेलीचें फळ आनीक पिवचो ना.
२६ ते एक स्तोत्र गावन ऑलिव्ह दोंगरार भायर सरले.
२७ जेजून तांकां म्हळें: " आज रातीं तुमी सगळे म्हजे खातीर वायट दिसतले, कित्याक बरयलां: "हांव गोठाण्याक मारतलों आनी मेंढरां शिंपडटलीं."
२८ पूण हांव जिवंत जाल्या उपरांत तुज्या आदीं गालीलांत वचतलों.
२९ पूण पेद्रू ताका म्हळें: सगळ्यांक वायट दिसतलें तरी हांव ना.
३० जेजून ताका म्हळें: " हांव तुका खरेंच सांगतां, आयज ह्या राती कोंब्यान दोन फावटीं कावळो करचे आदीं तूं म्हाका तीन फावटीं नाकारतलो."
३१ पूण ताणें आनीक खर म्हणलें: "तुजे वांगडा हांव मेलो जाल्यार तुका कसलोच नाकार करचो ना." तशेंच तांणी सगळ्यांनीय सांगलें.
३२ ते गेत्सेमानी नांवाच्या जाग्यार पावले आनी ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: " हांव मागणें करतना तुमी हांगा बसात."
३३ पेद्रू, जाकोब आनी जुांवाक आपल्या वांगडा व्हरून तो खूब अजापीत जावंक लागलो आनी खूब जड जावंक लागलो.
३४ आनी तांकां म्हळें, म्हजो जीव मरणा मेरेन दुख्खी आसा.
३५ तो मात्सो मुखार वचून जमनीर पडलो आनी शक्य जाल्यार ती वेळ आपल्या कडल्यान वचूंक जाय अशें मागणें केलें.
३६ ताणें म्हळें: " अब्बा, बापूय, तुका सगळें शक्य आसा; हो पेलो म्हजे कडल्यान काडून घे, तरी म्हाका जाय तें न्हय, पूण तुका जाय तें.
३७ येवन तांकां न्हिदिल्ले मेळ्ळे आनी पेद्रूक म्हळें: सायमन, तूं न्हिदिल्लो? एक वर तुका पळेवंक मेळ्ळें ना?
३८ तुमी प्रलोभनांत पडूंक नाका म्हूण तुमी जागृत आनी मागणें करतात. आत्मो खरेंच तयार आसा, पूण मास दुबळो.
३९ परत गेलो आनी मागणें केलें आनी तींच उतरां उलयलीं.
४० परत येतकच तांकां परतून न्हिदिल्ले दिसले, कित्याक तांचे दोळे जड आशिल्ले आनी ताका कितें जाप दिवची तें तांकां कळ्ळें ना.
४१ तिसरे खेपे येवन तांकां म्हळें: " आतां न्हिदेंत राव आनी विसव घे; पळे, मनशाच्या पुताक पातकांच्या हातांत घालून दिला.
४२ उठ, आमी वच; पळे, जो म्हाका विश्वासघात करता तो लागीं आसा.
४३ रोखडोच तो अजून उलयताना, बारा लोकां मदलो एक जुदास आनी ताचे वांगडा मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ आनी जाण्टे हांचे कडल्यान तलवारी आनी दांडे घेवन व्हड लोक आयलो.
४४ ताका विश्वासघात करपी मनशान तांकां एक चिन्न दिल्लें, "हांव कोणाक चुंबन घेतलों, तोच तोच; ताका घेवन, सुरक्षीतपणान व्हरून व्हरून दवरात.
४५ येतकच तो सरळ ताचे कडेन वचून म्हळें: गुरू, गुरू; आनी ताका चुंबन घेतलें.
४६ उपरांत तांणी ताचेर हात घालून ताका धरलो.
४७ थंय उबें आशिल्ल्या मनशां मदल्या एका मनशान तलवार काडली आनी मुखेल याजकाच्या एका नोकराक मारलो आनी ताचो कान कापलो.

४८ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमी म्हाका धरपाक तलवारी आनी दांडे घेवन चोराचेर आयिल्ले भशेन भायर सरले?
४९ हांव दर दिसा देवळांत तुमचे वांगडा शिकयतालो, पूण तुमी म्हाका धरलो ना, पूण शास्त्रां पुराय जावंक जाय.
५० ते सगळे ताका सोडून पळून गेले.
५१ ताच्या फाटल्यान एक तरणाटो, ताच्या नग्न आंगाक तागडेचो कपडो घाल्लो; तरणाट्यांनी ताका धरलो.
५२ तागडेचो कपडो सोडून तांकां नग्न पळून गेलो.
५३ जेजूक मुखेल याजकाच्या कडेन व्हरून ताचे वांगडा सगळे मुखेल याजक, जाण्टे आनी शास्त्रज्ञ जमले.
५४ पेद्रू ताच्या फाटल्यान पयस, मुखेल याजकाच्या राजवाड्यांत गेलो आनी तो नोकरां वांगडा बसून उज्याक उबें रावलो.
५५ तेदनां मुखेल याजक आनी सगळ्या मंडळान जेजूक जिवेशीं मारुंक साक्षी मागली; आनी एकूय मेळूंक ना.
५६ कित्याक जायत्या जाणांनी ताचे आड खोटी गवाय दिली, पूण तांची गवाय एकठांय येनाशिल्ली.
५७ कांय जाण उठून ताचेर खोटी गवाय दिली.
५८ ताणें म्हणिल्लें आमी आयकलें: हातांनी तयार केल्लें हें देवूळ हांव नश्ट करतलों आनी तीन दिसां भितर हातांनी तयार केल्लें दुसरें देवूळ बांदतलों.
५९ पूण तांचें साक्षीय एकमेकांक एकमत जालें ना.
६० तेदनां मुखेल याजक मदीं उबो रावून जेजूक विचारलें: "तुमी कांयच जाप दिना? हे तुजे आड कितें गवाय दितात?
६१ पूण ताणें शांत रावून कांयच जाप दिली ना. परत व्हड याजकान ताका विचारलें आनी ताका म्हळें: "तुमी ख्रिस्त, धन्याचो पूत?"
६२ जेजून म्हणलें: " हांव आसां, आनी तुमी मनशाचो पूत सत्तेच्या उजव्या हातांत बसून सर्गाच्या मेघांनी येता तें पळेतले."
६३ तेदनां मुखेल याजक आपले कपडे फाडून म्हळें: आमकां आनीक साक्षीदारांची गरज कितें?
६४ तुमी निंदा आयकल्या, तुमकां कितें दिसता? आनी सगळ्यांनी ताका मरणाची ख्यास्त दिली.
६५ कांय जाण ताका थूक मारूंक लागले आनी ताचें तोंड धांपून ताका मारपाक लागले आनी ताका म्हणपाक लागले: "भविष्यवाणी कर" आनी नोकरांनी ताका हाताच्या तळव्यान मारलो.
६६ पेद्रू राजवाड्यांत सकयल आसताना, मुखेल याजकाची एक दासी आयली.
६७ पेद्रूक तापताना पळेवन तिणें ताचे कडेन पळयलें आनी म्हणलें: "तुमीय नाझारेतच्या जेजू वांगडा आशिल्लो."
६८ पूण ताणें न्हयकारून म्हणलें, "तुमी कितें सांगतात तें म्हाका खबर ना आनी समजना." आनी तो वण्टीर भायर सरलो; आनी कोंब्याचो टोळो.
६९ एका दासीन ताका परत पळेलो आनी थंय उबे आशिल्ल्यांक म्हळें: हो तातूंतलो एक.
७० आनी ताणें परतून तें न्हयकारलें. थोड्याच काळा उपरांत थंय उबे रावपी लोकांनी परतून पेद्रूक म्हणलें: "तुमी खरेंच तातूंतलो एक, कित्याक तूं गॅलीलाचो आनी तुजें उलोवप ताका मान्य आसा."
७१ पूण तो शाप दिवंक लागलो आनी सोपूत घेवंक लागलो, "तुमी ज्या मनशा विशीं उलयतात ताका हांव वळखना."
७२ आनी दुसरे खेपे कोंबडो कुरकुरीत जालो. जेजून सांगिल्लें उतर पेद्रूक याद करून दिलें: कोंबडो दोन फावटीं कावळो करचे पयलीं तूं म्हाका तीन फावटीं नाकारतलो. आनी ताचेर विचार करतना तो रडलो.

अध्याय १५

१ सकाळीं रोखडेंच मुखेल याजकांनी म्हालगडे आनी शास्त्रज्ञ आनी सगळ्या मंडळा कडेन सल्लो घेतलो आनी जेजूक बांदून व्हरून पिलाताक दिलो.
२ पिलातान ताका विचारलें: तूं ज्यू लोकांचो राजा? ताणें ताका जाप दिली: तूं सांगता.
३ मुखेल याजकांनी ताचेर जायत्या गजालींचो आरोप केलो, पूण ताणें कांयच जाप दिली ना.
४ पिलातान ताका परत विचारलें: "तुमी कांयच जाप दिना? पळय ते तुजे आड कितल्या गजालींचो साक्षी दितात.
५ पूण जेजून अजून कांयच जाप दिवंक ना; ताका लागून पिलाताक अजाप जालें.
६ त्या मेजवानींत ताणें तांकां एक बंदी सोडलो.
७ बाराब्बा नांवाचो एकलो आशिल्लो, तो ताचे वांगडा बंड केल्ल्या लोकां वांगडा बांदून दवरलो आनी ताणें बंडांत खून केल्लो.
८ तेदनां मोट्यान रडपी लोक ताणें आपल्याक केल्लें तशें करुंक ताका मागपाक लागले.
९ पूण पिलातान तांकां जाप दिली, "तुमकां हांव तुमकां ज्यू लोकांचो राजा सोडून दिवंक सोदतां?"
१० कित्याक मुखेल याजकांनी ताका मत्सर करून सोडलो हें ताका कळ्ळें.
११ पूण मुखेल याजकांनी लोकांक सांगलें, ताणें बरब्बाक सोडून दिवप चड बरें.
१२ पिलातान तांकां परत म्हळें: "तुमी ज्यू लोकांचो राजा म्हणटात ताका हांव कितें करुंक सोदतात?"
१३ ते परतून रडले: "ताका खुर्सार मार."
१४ पिलातान तांकां म्हळें: कित्याक, ताणें कितें वायट केलां? आनी ते चड करून ताका खुर्सार मार" अशें म्हणलें.
१५ पिलातान लोकांक समाधान दिवंक तयार जावन, बरब्बाक तांकां सोडून दिलो आनी जेजूक चाबकान मारून खुर्सार मारपाक सोडलो.
१६ सैनिकांनी ताका प्रिटोरियम नांवाच्या हॉलांत व्हरून व्हेलो; आनी ते सगळ्या पंगडाक एकठांय आपयतात.
१७ आनी ताका जांबळ्या रंगाचो कपडो घालो आनी कांट्यांचो मुकूट लायलो आनी ताचे तकलेक लायलो.
१८ आनी ताका नमस्कार करुंक लागलो: "ज्यू लोकांचो राजा!
१९ तेदनां ताच्या तकलेक वेत मारलो आनी ताचेर थूक मारली आनी मांडयेर बसून ताची पुजा केली.
२० आनी ताची फकाणां करून तांचो जांबळो रंग काडून ताचे कपडे घालून ताका खुर्सार मारपाक भायर काडलो.
२१ अलेक्झांडर आनी रूफसाचो बापूय देशांतल्यान भायर सरून आयिल्ल्या सायमनाक आपलो खुरीस व्हरपाक लायतात.
२२ ते ताका गोल्गोथा जाग्यार व्हरतात, ताचो अर्थ कवटीची सुवात असो जाता.
२३ तांणी ताका गंधकाचो सोरो पिवपाक दिलो, पूण ताका तो सोरो मेळ्ळो ना.
२४ ताका खुर्सार मारल्या उपरांत, दरेकल्यान कितें घेवचें, ताचेर चिटयो घालून ताचीं वस्त्रां वांटून घेतलीं.
२५ तिसरी वर जाली आनी तांणी ताका खुर्सार मारलो.

२६ ताच्या आरोपाचेर बरयल्लें, ज्यू लोकांचो राजा.
२७ आनी ताचे वांगडा दोन चोरांक खुर्सार मारतात; एक उजव्या हातांत आनी दुसरो डाव्या हातांत.
२८ तेदनां शास्त्र पूर्ण जालें, "तो उल्लंघन करप्यां वांगडा गणीत जालो."
२९ थंयच्यान वचपी लोकांनी तकली हालोवन ताचेर गाळी घाली आनी म्हणलें: "आरे, देवूळ मोडून तीन दिसांनी बांदपी तूं.
३० स्वताक वाचय आनी खुर्सार सकयल देंव.
३१ तशेंच मुखेल याजकांनीय शास्त्रज्ञां कडेन फकाणां करून म्हणलें: "ताणें दुसऱ्यांक वाचयले; स्वताक तो वाचवंक शकना.
३२ आमी पळेवंक आनी विस्वास दवरुंक, इस्रायलाचो राजा ख्रिस्त आतां खुर्सार देंवूंक दिवचो. ताचे वांगडा खुर्सार मारल्ल्या लोकांनी ताची गाळी घाली.
३३ सव्या वेळान णवव्या वरांमेरेन सगळ्या देशाचेर काळोख पडलो.
३४ णवव्या वरार जेजून मोठ्या आवाजान म्हणलें: " एलोई, एलोई, लामा सबक्थनी? ताचो अर्थ असो जाता, म्हजो देवा, म्हजो देव, तूं म्हाका कित्याक सोडून गेला?
३५ थंय उबे आशिल्ल्या कांय जाणांनी तें आयकून म्हणलें: पळेयात, तो एलियासाक आपयता.
३६ एकल्यान धांवून एक स्पंज व्हिनेगर भरून भरलो आनी तो वेताचेर घालून ताका पिवपाक दिलो आनी म्हळें: एलियास ताका सकयल देंवोवंक येतलो काय कितें तें पळोवया.
३७ जेजून मोठ्या आवाजान रडलो आनी आत्मो सोडलो.
३८ देवळाचो पडदो वयर थावन सकयल दोन फाडलो.
३९ ताच्या मुखार उबो आशिल्ल्या शतपतीन तो अशें रडटा आनी आत्मो सोडून दिलो तें पळोवन ताणें म्हणलें, "खरेंच हो मनीस देवाचो पूत."
४० पयस पळे वन बायलोय आशिल्ल्यो: तां च्या मधें मगदलीनी मरियम्मा, ल्हान जाकोबाची आनी जोसेफाची आवय मरियम्मा आनी सलोमी;
४१ (तो गलीलांत आसतना ताच्या फाटल्यान वचून ताची सेवा करताली.) आनी ताचे वांगडा जेरुसलेमांत आयिल्लीं हेर जायतीं बायलो.
४२ आतां सांज जाली, कारण ती तयारी म्हळ्यार सब्बाथाच्या आदल्या दिसा.
४३ अरिमाथियाचो जोसेफ, एक मानाची सल्लागार, जो देवाच्या राज्याचीय वाट पळयत आशिल्लो, तो येवन पिलाता कडेन धाडसान भितर सरलो आनी जेजूच्या कुडीची तळमळ करतालो.
४४ पिलाताक आपूण मेल्लो जाल्यार अजाप जालो आनी ताणें ताका शतपतीक आपयलो आनी ताणें ताका विचारलें, तो मेल्लो काय कितें.
४५ तेदनां ताका शतपतीची खबर कळ्ळें आनी ताणें ती कूड जोसेफाक दिली.
४६ आनी ताणें बारीक तागडें विकतें घेतलें आनी ताका तागड्यांत गुठलायलो आनी फातरांतल्यान कापल्ल्या कबरांत दवरलो आनी थडग्याच्या दारांत फातर गुठलायलो.
४७ मगदलीनी मरियम्मा आनी जोसेफाची आवय मरियम ताका खंय दवरला तें पळेलें.

अध्याय 16

१ सब्बाथाचो दीस सोंपताना, मरियम्मा मगदलीनी आनी जाकोबाची आवय मरियम्मा आनी सलोमीन ताका अभिषेक करुंक गोड मसालो विकतें घेतलो.
२ सप्तकाच्या पयल्या दिसा सकाळीं सामकेच पयलींच सुर्योदयाच्या वेळार ते कबरांत पावले.
३ तेन्ना तांणी एकामेकांक म्हणलें, "आमकां कबराच्या दारांतलो फातर कोण लोळयतलो?"
४ ताणीं पळेलें तेन्नां तो फातर लोळून गेल्लो दिसलो, कारण तो फातर खूब व्हडलो आशिल्लो.
५ थडग्यांत भितर सरतना तांकां एक तरणाटो उजवे वटेन बसला, ताणें लांब धवो वस्त्र घाल्लो दिसलो. आनी ते भियेले.
६ ताणें तांकां म्हळें: भियेवंक नाका, तुमी नासरेथच्या जेजूक सोदतात, जाका खुर्सार मारलो. तो हांगा ना: तांणी ताका घाल्लो जागो पळय.
७ पूण वचून ताच्या शिसांक आनी पेद्रूक सांगात की तो तुमच्या मुखार गॅलीलांत वता.
८ ते बेगीन भायर सरून कबरांतल्यान पळून गेले. कित्याक ते थरथरले आनी अजापीत जाले, आनी कोणाकूच कांयच उलयले नात; कारण ते भियेले.
९ सप्तकाच्या पयल्या दिसा जेजू पयलींच जिवंत जालो तेन्ना तो पयलीं मगदलीनी मरियम्माक दिसलो, तिचे मदल्यान ताणें सात भुतांखेतांक काडले.
१० ते उपरांत शोक करताना आनी रडटाना ताचे वांगडा आशिल्ल्या लोकांक सांगलें.
११ तो जिवो आसा आनी तिका दिसलो म्हण आयकून तांणी विस्वास दवरलो ना.
१२ ते उपरांत ते दोग जाणांक, ते देशांत वतना, दुसऱ्या रुपान दिसलो.
१३ ते गेले आनी उरिल्ल्यांक तें सांगलें, आनी तांणी तांचेर विस्वास दवरलो ना.
१४ उपरांत तो इकरा जाणांक जेवपाक बसतना दिसलो आनी तांचो अविश्वास आनी काळजाच्या कठीणपणान तांकां धिटाय दिली, कारण ताका जिवंत जाले उपरांत ताका पळेल्ल्या लोकांचेर विस्वास दवरलो ना.
१५ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी सगळ्या संवसारांत वचून सगळ्या प्राण्यांक सुवार्तेचो प्रचार करात."
१६ जो कोण विस्वास दवरता आनी बाप्तिस्म घेता, ताका तारण मेळटलो; पूण जो कोण विस्वास दवरना ताका दंड मेळटलो.
१७ आनी हीं चिन्नां भावार्थी लोकां फाटल्यान येतलीं; म्हज्या नांवान ते भुतांखेतांक भायर काडटले; ते नव्या भाशांनी उलयतले;
१८ ते सोरोप घेवन वचतले; आनी ते कसलेंय घातक वस्त पियेल्यार तांकां कसलेंच त्रास जावचें ना; ते दुयेंतींचेर हात घालतले आनी ते बरे जातले.
१९ तेदनां सर्वेस्पर तांकां उलयल्या उपरांत ताका सर्गार व्हरून देवाच्या उजव्या हातांत बसलो.
२० ते भायर सरून सगळेकडेन प्रचार केलो आनी सर्वेस्पर तांकां वावर केलो आनी ताचे फाटल्यान चिन्नां घालून उतराची खात्री केली. आमेन.

लूक

अध्याय 1

१ कित्याक आमच्या मधें खरेंपणान विस्वासांत घेतिल्ल्या गजालींची घोशणा करपाक जायत्या जाणांनी हातांत घेतल्यात.
२ सुरवाती सावन प्रत्यक्ष साक्षी आनी उतराचे सेवक आशिल्ले ते आमकां दिले.
३ सगळ्यांत बरें थियोफिलस, तुका क्रमवारीन बरोवंक म्हाकाय बरें दिसलें.
४ तुका शिकयल्ल्या गजालींची निश्चीतताय तुका कळची.
५ जुदेयाचो राजा हेरोदाच्या काळार अबियाच्या वंशांतलो जकर्यास नांवाचो एक याजक आशिल्लो आनी ताची बायल आॅरोनाच्या धुवांतली आनी तिचें नांव एलिझाबेथ.
६ ते दोगूय देवा मुखार नितीमान आशिल्ले आनी सर्वेस्पराच्या सगळ्या आज्ञां प्रमाण आनी नेमांक निर्दोश चलताले.
७ तांकां भुरगें नाशिल्लें, कारण एलिझाबेथ वांझ आशिल्ली आनी दोगांयचीय वर्सां बरींच जाल्लीं.
८ तेदनां तो देवाच्या मुखार याजकाचें काम आपल्या क्रमा प्रमाणें करतालो.
९ याजकाच्या पदाच्या रिती प्रमाणें, तो सर्वेस्पराच्या देवळांत भितर सरतना धूप जळोवपाचो ताचो भाग आशिल्लो.
१० आनी धूपाच्या वेळार सगळे लोक भायर मागणें करताले.
११ धूप वेदीच्या उजव्या बाजूक उबो आशिल्लो सर्वेस्पराचो एक देवदूत ताका दिसलो.
१२ जकर्यासान ताका पळे वन तो भियेलो आनी ताका भंय पडलो.
१३ पूण देवदूतान ताका म्हळें: "जकारिया, भियेवंक नाका, कित्याक तुजी मागणें आयकलां; तुजी बायल एलिझाबेथ तुका एक पूत जातली आनी ताका जुांव हें नांव दवरतले.
१४ आनी तुका खोशी आनी खोस मेळटली; ताच्या जल्माक लागून जायते जाण खोशी जातले.
१५ कित्याक तो सर्वेस्पराच्या नदरेक व्हड जातलो आनी सोरो वा पेय पियेवचो ना; आनी तो आवयच्या पोटा थावन पवित्र आत्म्यान भरिल्लो आसतलो.
१६ इस्रायलांतल्या जायत्या लोकांक तो आपल्या देवा कडेन वळटलो.
१७ आनी तो एलियासाच्या आत्म्यान आनी बळग्यान ताच्या मुखार वचतलो, बापायचीं काळजां भुरग्यां कडेन आनी आज्ञा मोडपी लोकांक नितीमानांच्या बुद्धी कडेन वळोवंक; प्रभू खातीर तयार जाल्लें लोक तयार करपाक.
१८ तेदनां जकर्यासान देवदूताक म्हळें: हें हांव कित्याक कळटलो? कारण हांव जाण्टो मनीस, आनी म्हजी बायल वर्सां बरींच मारल्या.
१९ देवदूतान ताका जाप दिली, "हांव गाब्रिएल, देवा मुखार उबो रावता; आनी तुका उलोवंक आनी तुका ही खोशीची खबर सांगुंक धाडला.
२० आनी पळे, हीं कामां करुंक जाय त्या दिसा मेरेन तूं मुके जातलो आनी उलोवंक शकचो ना, कारण तूं म्हज्या उतरांचेर विस्वास दवरना, जें तांच्या काळार पुराय जातलें.
२१ लोक जकारियाची वाट पळयत रावले आनी तो देवळांत इतलो वेळ रावलो हाचें अजाप जालें.
२२ भायर सरतना ताका तांकां उलोवंक मेळ्ळें ना आनी ताका देवळांत एक दर्शन दिसलां म्हण तांकां कळ्ळें, कारण ताणें तांकां इशारो करून उलोवंक ना.
२३ ताच्या सेवेचे दीस पुराय जातकच तो आपल्याच घरा गेलो.
२४ त्या दिसांनी ताची बायल एलिझाबेथ गुरवार जाली आनी पांच म्हयने लिपून रावली.
२५ मनशां मदलो म्हजो अपमान पयस करुंक, ताणें म्हजे कडेन पळयल्ल्या दिसांनी म्हाका अशें वागलें.
२६ आनी सव्या म्हयन्यांत देवदूत गॅब्रिएलाक नाझारेत नांवाच्या गालील शारांत धाडलो.
२७ दावीदाच्या घराण्यांतल्या जोसेफ नांवाच्या मनशा कडेन लग्न जाल्ल्या एका कुमारिकेक; आनी त्या कुमारीचें नांव मरियम्मा आशिल्लें.
२८ देवदूत तिचे कडेन भितर सरलो आनी म्हळें: "तुका व्हड कृपा मेळ्ळा, सर्वेस्पर तुज्या वांगडा आसा, तूं बायलां मदें धन्य.
२९ ताका पळेवन, ताच्या म्हणण्याक लागून तिका भिरांत जाली आनी हें कसलें नमस्कार करुंक जाय तें तिच्या मनांत आयलें.
३० देवदूतान तिका म्हळें: "मरीये, भियेवंक नाका, कित्याक तुका देवाचो कृपा मेळ्ळा.
३१ पळे, तुज्या पोटांत तुज्या पोटांत गुरवार जातलो आनी एक पूत जातलो आनी ताका जेजू नांव दवरतलो.
३२ तो व्हड जातलो आनी ताका सर्वोच्चाचो पूत म्हणटलो आनी सर्वेस्पर देव ताका ताच्या बापाय दावीदाचें सिंहासन दितलो.
३३ आनी तो जाकोबाच्या घराण्याचेर सदांकाळ राज्य करतलो; आनी ताच्या राज्याचो शेवट ना.
३४ तेदनां मरियम्मा देवदूताक म्हळें: "हांव मनशाक वळखना, हें कशें जातलें?"
३५ देवदूतान तिका जाप दिली: "पवित्र आत्मो तुजेर येतलो आनी सगळ्यांत उंचेल्या मनशाची शक्त तुजेर सावळी घालतली;
३६ पळे, तुजी मामेभयण एलिझाबेथ, तिकाय जाण्टेपणांत एक पूत जाला आनी वांझ म्हणिल्ल्या तिचे वांगडा हो सवो म्हयनो.
३७ कित्याक देवा मुखार कांयच अशक्य आसचें ना.
३८ मरियम्मान म्हळें: "पळे, सर्वेस्पराची दासी; तुज्या उतरा प्रमाणें म्हाका जावं. देवदूत तिचे कडल्यान गेलो.
३९ त्या दिसांनी मरियम्मा उठली आनी बेगीन दोंगराळ वाठारांत जुदाच्या शारांत गेली.
४० आनी जकारियाच्या घरांत भितर सरून एलिझाबेताक नमस्कार केलो.
४१ एलिझाबेतान मरियम्माचो नमस्कार आयकलो तेन्नां भुरगें तिच्या पोटांत उडी मारली; आनी एलिझाबेत पवित्र आत्म्यान भरली.
४२ ती मोठ्या आवाजान उलयली आनी म्हळें: "बायलां मदें तूं धन्य, आनी तुज्या पोटाचें फळ धन्य.
४३ म्हज्या प्रभूची आवय म्हजे कडेन येवंक हें म्हाका खंयच्यान?
४४ कित्याक पळे, तुज्या नमस्काराचो आवाज म्हज्या कानांत वाजता म्हणसर, भुरगें म्हज्या पोटांत खोशीन उडी मारली.
४५ आनी भावार्थी ती धन्य, कित्याक प्रभू कडल्यान तिका सांगिल्लीं गजाली पुराय जातली.
४६ मरियम्मान म्हणलें, म्हजो जीव प्रभूची म्हान करता.
४७ म्हज्या सोडवणदार देवा कडेन म्हजो आत्मो खोशी जाला.
४८ कित्याक ताणें आपल्या दासीच्या उण्या दर्ज्याक पळेलां, कित्याक पळे, आतां सावन सगळ्यो पिळग्यो म्हाका धन्य म्हणटल्यो.
४९ कित्याक बळवंत मनशान म्हाका व्हड व्हड कामां केल्यांत; आनी ताचें नांव पवित्र.

५० पिळगे पिळगेक ताका भियेवपी लोकांचेर ताची दया आसता.
५१ ताणें आपल्या भुजान बळगें दाखयलां; ताणें अभिमानी लोकांक तांच्या काळजाच्या कल्पनेंत शिंपडयल्यात.
५२ ताणें बळवंतांक तांच्या जाग्यावयल्यान सकयल देंवयले आनी उण्या दर्जाच्या लोकांक उंच केल्यात.
५३ ताणें भुकेल्ल्यांक बऱ्या वस्तूंनी भरला; आनी गिरेस्तांक ताणें रिकामे धाडल्यात.
५४ ताणें आपल्या सेवका इस्रायलाक आपल्या दयाळपणाची याद करून घेतला;
५५ आमच्या बापायंक, अब्राहामाक आनी ताच्या संततींक सदांकाळ सांगिल्लें तशें.
५६ सुमार तीन म्हयने मरियम्मा तिचे कडेन रावली आनी आपल्या घरा परतली.
५७ एलिझाबेताक प्रसव जावंक पुराय वेळ आयलो; आनी तिका एक पूत जालो.
५८ तिच्या शेजाऱ्यांनी आनी तिच्या मामा-भाच्यांक आयकलें, सर्वेस्परान तिचेर व्हडली दया दाखयली. आनी ते तिचे वांगडा खोशी जाले.
५९ आठव्या दिसा ते भुरग्याची सुंता करपाक आयले; आनी ताच्या बापायच्या नांवान ताका जकर्याह म्हणलें.
६० तेन्ना ताचे आवयन जाप दिली: "अशें न्हय; पूण ताका जुांव म्हणटले.
६१ ताणीं तिका म्हळें: तुज्या नात्यांतल्या कोणाकूच ह्या नांवान नांवाचो ना.
६२ ताच्या बापायक ताका आपोवंक जाय म्हण तांणी चिन्नां दिली.
६३ तेदनां ताणें बरोवपाचें मेज मागलें आनी बरयलें: ताचें नांव जुांव. आनी ते सगळ्यांक अजापीत जाले.
६४ ताचें तोंड रोखडेंच उक्तें जालें आनी ताची जीब सुटली आनी ताणें उलयलो आनी देवाची स्तुती केली.
६५ तेदनां तांच्या भोंवतणीं रावपी सगळ्यांक भंय जालो आनी जुदेयाच्या सगळ्या दोंगराळ वाठारांनी हीं सगळीं उलोवपां जालीं.
६६ ते आयकल्ल्या सगळ्यांनी तीं काळजांत दवरून म्हळें: "हें कसलें भुरगें आसतलें! आनी सर्वेस्पराचो हात ताचे वांगडा आशिल्लो.
६७ ताचो बापूय जकर्यास पवित्र आत्म्यान भरलो आनी ताणें भाकीत केलें.
६८ इस्रायलाच्या देवा सर्वेस्पराचो उपकार; कित्याक ताणें आपल्या लोकांक भेट दिवन सोडयल्या.
६९ आनी ताणें आपल्या सेवक दावीदाच्या घरांत आमकां मोक्षाची शिंग उबी केल्या;
७० जशें ताणें आपल्या पवित्र संदेष्ट्यांच्या तोंडान सांगिल्लें.
७१ आमच्या दुस्माना थावन आनी आमचो दुस्वास करपी सगळ्यांच्या हातांतल्यान आमी वाटावंक मेळचो;
७२ आमच्या बापायंक दिल्लें दया पाळपाक आनी ताच्या पवित्र कराराचो उगडास करुंक;
७३ आमच्या बापाय अब्राहामाक ताणें दिल्लो सोपूत.
७४ आमच्या दुस्मानाच्या हातांतल्यान सुटका जावन आमकां भंय नासतना ताची सेवा करुंक ताणें आमकां मेळचें.
७५ आमच्या जिवितांतले सगळे दीस ताचे मुखार पवित्रतायेन आनी नितीमानपणांत.
७६ आनी तुका, भुरगो, सर्वोच्च संदेष्टो म्हणटले, कित्याक तूं सर्वेस्पराच्या मुखार वचतलो, ताची वाट तयार करुंक;
७७ ताच्या लोकांक तांच्या पातकांची माफ करून मोक्षाची जाणविकाय दीवंक.
७८ आमच्या देवाच्या कोमल दयाळपणांतल्यान; ताका लागून उंचल्यान येवपी दिसाचो झरो आमकां भेट दिता.
७९ काळखांत आनी मरणाच्या सावळेंत बसल्ल्यांक उजवाड दिवंक आनी आमच्या पांयांक शांतीच्या वाटेर मार्गदर्शन करुंक.
८० तेदनां भुरगो वाडलो आनी आत्म्यान बळवंत जालो आनी इस्रायलाक दाखोवपाच्या दिसा मेरेन वाळवंटात रावलो.

अध्याय 2

१ त्या दिसांनी सीझर ऑगस्टसा कडल्यान एक हुकूम आयलो की सगळ्या संवसाराक कर घालचो.
२ (आनी हो कर घेवप पयलेच खेपे सिरेनियाचो राज्यपाल आसतना जालो.)
३ आनी सगळे कर लावपाक गेले, दरेकलो आपल्याच शारांत.
४ जोसेफ नाझारेत शारा थावन गलील थावन जुदेयांत, बेथलेहेम नांवाच्या दावीदाच्या शारांत गेलो. (कारण तो दावीदाच्या घराण्यांतलो आनी वंशाचो आशिल्लो:)
५ गुरवारपणांत व्हड जावन ताची लग्न जाल्ली बायल मरियम्माक कर घालचो.
६ आनी अशें जालें की, ते थंय आसतना तिची प्रसव जावपाचे दीस पुराय जाले.
७ तिणें आपलो पयलो पूत जल्माक हाडलो आनी ताका कपड्यांत गुठलायलो आनी गोठ्यांत दवरलो; कारण सरायांत तांकां सुवात नाशिल्ली.
८ त्याच देशांत गोठाणी शेतांत रावून रातच्या वेळार आपल्या कळपांची राखण करताले.
९ आनी पळे, सर्वेस्पराचो दूत तांचेर आयलो आनी सर्वेस्पराची महिमा तांकां भोंवतणीं चकचकीत जाली आनी ते भियेले.
१० देवदूतान तांकां म्हळें: भियेवंक नाका, कित्याक पळे, हांव तुमकां व्हड खोशीची बरी खबर हाडटां, जी सगळ्या लोकांक मेळटली.
११ कित्याक आयज दावीदाच्या शारांत तुमकां एक सोडवणदार जल्मल्लो, तो म्हणल्यार ख्रिस्त सर्वेस्पर.
१२ आनी हें तुमकां एक चिन्नां जातली; तुमकां तें बाळक न्हेसून कपड्यांत गुठलायल्लें, गोठ्यांत पडून आशिल्लें मेळटलें.
१३ अचकीत देवदूता वांगडा सर्गांतल्या सैन्याचो एक लोक देवाचो स्तुती करतालो आनी म्हणपाक लागलो.
१४ उंचल्या पांवड्यार देवाचो महिमा आनी पृथ्वीचेर शांती आनी मनशां कडेन बरी इत्सा.
१५ देवदूत आपल्या थावन सर्गार गेले उपरांत गोठाण्यांनी एकामेकांक म्हणलें: "आतां बेथलेहेमाक वचून पळेवया, जें घडलां तें पळेवया, जें प्रभून कळयलां." आमकां.
१६ तेदनां बेगोबेग येवन मरियम्मा, जोसेफ आनी भुरगें गोठ्यांत पडून आशिल्लें मेळ्ळें.
१७ तें पळेवन, ह्या भुरग्या विशीं सांगिल्लें उतर तांणी सगळ्यांक कळयलें.
१८ आनी तें आयकल्ल्या सगळ्यांक गोठाण्यांनी सांगिल्ल्या गजालींचेर अजाप जालें.
१९ पूण मरियम्मान ह्यो सगळ्यो गजाली सांबाळून काळजांत चिंतन केल्यो.

२० आनी गोठाणी तांकां सांगिल्ल्या प्रमाणें आयकून आनी पळयल्ल्या सगळ्या गजालीं खातीर देवाची महिमा करून आनी ताची स्तुती करून परतून आयले.
२१ भुरग्याची सुंता करुंक आठ दीस जाले उपरांत ताका जेजू नांव पडलें, ताका देवदूतान गर्भांत येवचे आदीं अशें नांव दिल्लें.
२२ मोयजेसाच्या कायद्या प्रमाणें तिच्या शुध्दीकरणाचे दीस पुराय जाले उपरांत ताका जेरुसलेमांत हाडून ताका सर्वेस्पराच्या मुखार दवरलो.
२३ (जशें, सर्वेस्पराच्या कायद्यांत बरयलां: गर्भ उगडपी दरेक दादलो देवाक पवित्र म्हणटलो;
२४ आनी सर्वेस्पराच्या कायद्यांत सांगिल्ल्या प्रमाणें, एक जोडी पारवे वा दोन पारवे पिलांक बळी दिवप.
२५ जेरुसलेमांत एक मनीस आसलो, ताचें नांव शिमोन; तोच मनीस इज्रायलाच्या सांत्वनाची वाट पळयत नितीमान आनी भक्तीमान आशिल्लो आनी पवित्र आत्मो ताचेर आशिल्लो.
२६ प्रभूच्या ख्रिस्ताक पळेवचे आदीं ताका मरण पळेवंक ना म्हण पवित्र आत्म्यान ताका प्रगट केलें.
२७ तेदनां तो आत्म्यान देवळांत आयलो आनी आवय-बापायन भुरग्याक जेजूक हाडून कायद्याच्या चाली प्रमाणें ताका हाडलो.
२८ तेदनां ताणें ताका आपल्या आंगात धरलो आनी देवाचो आशिर्वाद केलो आनी म्हणलें.
२९ प्रभू, आतां तुज्या सेवकाक तुज्या उतरा प्रमाणें शांतीपणान वचूंक दिव.
३० कित्याक म्हज्या दोळ्यांनी तुजें मोक्ष पळयलां.
३१ जें तुवें सगळ्या लोकां मुखार तयार केलां;
३२ विदेशी लोकांक आनी तुज्या लोक इज्रायलाचो महिमा उजवाडावंक एक उजवाड.
३३ जोसेफ आनी ताची आवय ताचे विशीं सांगिल्लीं गजालीं पळोवन अजापीत जालीं.
३४ शिमोनान तांकां आशीर्वाद दिलो आनी ताचे आवय मरियम्माक म्हळें: "पळे, हें भुरगें इज्रायलांतल्या जायत्या जाणांक पडपाक आनी जिवंत जावंक दवरलां; आनी एक चिन्नां खातीर, जाचे आड उलयतले;
३५ (होय, तुज्याच जिवाक तलवार घुसतली,) जायत्या काळजांचो विचार प्रगट जावंक.
३६ आसेर वंशांतली एक संदेष्ट्या अन्ना आशिल्ली, ती फानुएलाची धूव, ती व्हड पिरायेची आनी तिच्या कुमारीपणांतल्यान सात वर्सां घोवा वांगडा रावली.
३७ ती सुमार चार साठ वर्सां पिरायेची विधवा आशिल्ली, ती देवळांतल्यान भायर सरली ना, पूण रात दीस उपास आनी मागणें करून देवाची सेवा करताली.
३८ त्याच खिणाक ती येवन, जेरुसलेमांतल्या सोडवणेची वाट पळोवपी सगळ्यांक ताचे विशीं तशीच उपकार मानली.
३९ सर्वेस्पराच्या कायद्या प्रमाणें सगळें करून ते गालीलांत, आपल्याच शारांत नाझारेथांत परतले.
४० तेदनां भुरगो वाडलो आनी आत्म्यान बळवंत जालो आनी बुद्धीन भरिल्लो आनी देवाची कृपा ताचेर जाली.
४१ ताचे आवय-बापूय दर वर्सा पास्कोच्या फेस्ताक जेरुसलेमांत वताले.
४२ तो बारा वर्सांचो जालो तेन्नां ते जेरुसलेमांत गेले.
४३ ते दीस पुराय जाले उपरांत, जेजू भुरगो जेरुसलेमांत रावलो; आनी जोसेफ आनी ताचे आवयक तें कळ्ळें ना.
४४ पूण तो संघांत आसा अशें समजून ते एक दीस प्रवास केलो; आनी तांणी आपल्या नात्यांतल्या आनी वळखीच्या लोकां मदीं ताका सोदलो.
४५ ताका मेळूंक नाशिल्ल्यान ते परत जेरुसलेमांत वचून ताका सोदपाक गेले.
४६ तीन दीस उपरांत तांकां तो देवळांत दोतोरांच्या मधें बसून तांकां आयकून तांकां प्रस्न विचारताना मेळ्ळो.
४७ ताची समजूत आनी जाप पळोवन ताचें आयकपी सगळे अजापीत जाले.
४८ ताका पळोवन तांकां अजाप जालें आनी ताचे आवयन ताका म्हळें: पुता, तूं आमचे कडेन अशें कित्याक केलें? पळय, तुजो बापूय आनी हांव तुका दुख्खान सोदतां.
४९ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी म्हाका कित्याक सोदले? हांव म्हज्या बापायच्या वेवसायांत आसूंक जाय अशें तुमकां दिसना?
५० ताणें तांकां सांगिल्लें उतर तांकां समजलें ना.
५१ तेदनां तो तांचे वांगडा देंवून नासरेथांत आयलो आनी तांकां आळाबंदा हाडलो, पूण ताचे आवयन हीं सगळीं उतरां आपल्या काळजांत दवरलीं.
५२ जेजू बुद्धीन आनी उंचायेन आनी देवा कडेन आनी मनशां कडेन कृपा करून वाडलो.

अध्याय 3

१ तिबेरियस सीझराच्या राजवटीच्या पंदराव्या वर्सा, पोंतियो पिलातास जुदेयाचो राज्यपाल, हेरोद गालीलाचो राज्यपाल, ताचो भाव फिलीप इतुरिया आनी त्राकोनिटीस प्रदेश आनी लिसानिया अबिलीनाचो राज्यपाल.
२ हन्ना आनी कायफा मुखेल याजक जावन, देवाचें उतर रानांत जकर्यासाचो पूत जुांवाक पावलो.
३ तो जॉर्डन भोंवतणीं सगळ्या देशांत आयलो आनी पात्कां माफ करपा खातीर पश्चात्ताप करपाचो बातिझ्म प्रचार केलो;
४ जशें इजायास संदेष्ट्याच्या उतरांच्या पुस्तकांत बरयलां, म्हळें: रानांत, "प्रभुचो मार्ग तयार करात, ताची वाट सरळ करात" अशें रडपी मनशाचो आवाज.
५ दरेक देगण भरतले आनी दरेक दोंगर आनी दोंगर सकयल देंवतले; वांकडे सरळ जातले आनी खरखरीत मार्ग गुळगुळीत जातले;
६ आनी सगळ्या मनशांक देवाचें मोक्ष पळेतलें.
७ तेदनां ताणें बाप्तिस्म घेवंक भायर सरल्ल्या लोकांक म्हळें: "हे सार्प पिळगे, येवपी रागांतल्यान पळून वचपाची शिटकावणी तुमकां कोणे दिल्या?
८ ताका लागून पश्चात्ताप करुंक जाय अशीं फळां करात आनी तुमी भितरल्यान म्हणूंक नाका: आमच्या बापायक अब्राहम आसा.
९ आनी आतां कुऱ्हाड झाडांच्या मुळाक घाल्या, ताका लागून बरें फळां दिना तें झाड कापून उज्यांत घालतात.
१० लोकांनी ताका विचारलें, मागीर आमी कितें करुंक जाय?
११ ताणें तांकां म्हळें: "दोन चोळयो आसच्याक, कोणाक चोळो ना; आनी जें जेवण आसा ताकाय तशें करुंक जाय.
१२ तेदनां कर घेवपीय बाप्तिस्म घेवंक आयले आनी ताका म्हळें: गुरू, आमी कितें करुंक जाय?
१३ ताणें तांकां म्हळें: "तुमकां थारायिल्ल्या परस चड पयशे घेवंक नाकात."

१४ सैनिकांनीय ताका विचारलें: "आमी कितें करुंक जाय?" ताणें तांकां म्हळें: कोणाचेर हिंसाचार करुंक नाका आनी कोणाचेर फट आरोप करुंक नाका; आनी तुमच्या पगाराचेर समाधान मानात.
१५ आनी जशे लोक अपेक्षा करताले आनी सगळ्या लोकांनी आपल्या काळजांत जुांवाचेर चिंतन केलें, तो ख्रिस्त आसा काय ना;
१६ जुांवान तांकां सगळ्यांक म्हळें: "हांव तुमकां उदकान बाप्तिस्म दितां; पूण म्हजे परस चड बळवंत एक येतलो, जाच्या पांयतणांचो कुडको सोडपाक हांव पात्र ना.
१७ ताच्या हातांत ताचो पांखो आसा आनी तो आपली माळ पुरायपणान निवळ करतलो आनी गंव आपल्या कोठयेंत एकठांय करतलो; पूण भूस तो अविनाशी उज्यान जळयतलो.
१८ आनी ताच्या उपदेशान ताणें लोकांक हेर जायत्यो गजाली प्रचार केल्यो.
१९ पूण ताच्या भाव फिलीपाची बायल हेरोदिया आनी हेरोदान केल्ल्या सगळ्या वायटां खातीर ताणें धिटाय दिली.
२० ताणें जुांवाक बंदखणींत दवरलो.
२१ सगळ्या लोकांनी बाप्तिस्म घेतली आनी जेजूय बाप्तिस्म घेतलो आनी मागणें करतलो आनी सर्ग उगडलो.
२२ पवित्र आत्मो पारव्या सारको कुडीच्या आकारान ताचेर देंवलो आनी सर्गा थावन एक आवाज आयलो, तो म्हजो मोगाळ पूत; तुज्यांत हांव बरोच प्रसन्न जातां.
२३ जेजू सुमार तीस वर्सांचो जावंक लागलो, तो हेलीचो पूत जोसेफाचो पूत.
२४ तो मत्ताचो पूत, तो लेवीचो पूत, तो मेल्कीचो पूत, जो जन्नाचो पूत, जो जोसेफाचो पूत.
२५ तो मत्ताथियाचो पूत, तो आमोसाचो पूत, तो नाऊमाचो पूत, जो एस्लीचो पूत, जो नाग्गेचो पूत.
२६ तो माताचो पूत, तो मत्तथियाचो पूत, तो सेमेईचो पूत, जो जोसेफाचो पूत, जो जुदाचो पूत.
२७ तो जोआनाचो पूत, जो रेसाचो पूत, तो सोरोबाबेलाचो पूत, जो सलाथिएलाचो पूत, जो नेरीचो पूत.
२८ तो मेलकीचो पूत, तो आदीचो पूत, तो कोसामाचो पूत, जो एलमोदामाचो पूत, जो एराचो पूत.
२९ तो जोसेफाचो पूत, तो एलीएजेराचो पूत, जोरीमाचो पूत, तो मत्ताचो पूत, जो लेवीचो पूत.
३० तो शिमोनाचो पूत, तो जुदाचो पूत, जो जोसेफाचो पूत, जो जोनानाचो पूत, जो एलियाकीमाचो पूत.
३१ तो मेलेयाचो पूत, तो मेनानाचो पूत, तो मत्तथाचो पूत, नाथानाचो पूत, जो दावीदाचो पूत.
३२ तो जेसेचो पूत, तो ओबेदचो पूत, तो बूजाचो पूत, जो सॅलमोनाचो पूत, जो नासोनाचो पूत.
३३ तो अमीनादाबाचो पूत, तो अरामाचो पूत, जो एस्रोमाचो पूत, तो फारेसाचो पूत, जो जुदाचो पूत.
३४ तो जाकोबाचो पूत, तो इसहाकाचो पूत, तो अब्राहमाचो पूत, तो ताराचो पूत, जो नाकोराचो पूत.
३५ तो सारुकाचो पूत, तो रागावाचो पूत, फालेकाचो पूत, तो हेबराचो पूत, जो सालाचो पूत.
३६ तो कांयनाचो पूत, तो आर्फाक्सादाचो पूत, तो सेमाचो पूत, जो नोयेचो पूत, जो लामेकाचो पूत.
३७ तो मथुसालाचो पूत, जो हनोकाचो पूत, तो यारेदाचो पूत, जो मलेएलाचो पूत, जो कांयनानाचो पूत.
३८ तो एनोसाचो पूत, तो सेताचो पूत, तो आदामाचो पूत, जो देवाचो पूत.

अध्याय 4

१ जेजू पवित्र आत्म्यान भरिल्लो जावन जॉर्डना थावन परतलो आनी ताका आत्म्यान रानांत व्हेलो.
२ चाळीस दीस सैतानाची परिक्षा जावन. त्या दिसांनी तो कांयच खालो ना आनी ते सोंपले उपरांत ताका उपाशी पडली.
३ सैतानान ताका म्हणलें, तूं देवाचो पूत जाल्यार ह्या फातराक भाकरी करुंक आज्ञा कर.
४ जेजून ताका जाप दिली, " बरें बरयलां, मनीस फकत भाकरीन जियेतलो ना, पूण देवाच्या दर एका उतरान जियेतलो."
५ सैतान ताका उंच दोंगरार व्हरून, एका खिणाक ताका संवसारांतलीं सगळीं राज्यां दाखयलीं.
६ तेदनां सैतानान ताका म्हळें: "ही सगळी शक्त आनी तांचो महिमा हांव तुका दितलों; आनी हांव कोणाक जाय ताका दितां.
७ तूं म्हाका भजता जाल्यार सगळें तुजें जातलें.
८ जेजून ताका जाप दिली, सैतान, तुका म्हज्या फाटल्यान वच, कित्याक बरयलां, तुज्या सर्वेस्पर देवाची पुजा कर आनी फकत ताचीच सेवा कर.
९ ताणें ताका जेरुसलेमांत हाडून देवळाच्या एका शिखराचेर बसयलो आनी ताका म्हळें: तूं देवाचो पूत जाल्यार हांगाच्यान सकयल देंव.
१० कित्याक बरयलां: तुजी राखण करुंक तो आपल्या देवदूतांक तुजेर आज्ञा दितलो.
११ तूं केन्नाच पांय फातराक ठोकून वचूंक नाका म्हणून ते तुका तांच्या हातांत व्हरतले.
१२ जेजून ताका जाप दिली: " तुज्या सर्वेस्पर देवाची परिक्षा दिवची न्हय अशें म्हण्टात."
१३ सैतान सगली परिक्षा सोंपयतकच तो कांय काळ ताचे कडल्यान पयस गेलो.
१४ जेजू आत्म्याच्या बळग्यान गालीलांत परतलो आनी सगळ्या वाठारांनी ताची नामना भायर सरली.
१५ सगळ्यांची महिमा मेळोवन तो तांच्या सभाघरांनी शिकयतालो.
१६ उपरांत तो नाझारेथांत पावलो, जंय तो वाडलो, आनी ताची चाल आशिल्ले प्रमाण सब्बाथाच्या दिसा सभाघरांत गेलो आनी वाचपाक उबो रावलो.
१७ उपरांत ताका इजायास संदेष्ट्याचें पुस्तक दिलें. पुस्तक उगडून ताका तें बरयल्लें थळ मेळ्ळें.
१८ प्रभूचो आत्मो म्हजेर आसा, कित्याक ताणें म्हाका गरिबांक सुवार्तेचो प्रचार करुंक अभिषिक्त केला; ताणें म्हाका धाडला, मोडून पडल्ल्या लोकांक बरे करुंक, बंदखणींतल्या लोकांक सोडवणूक सांगुंक आनी कुड्ड्यांक नदर परत करुंक, कुडकल्ल्यांक मुक्त करुंक.
१९ प्रभूच्या मान्य वर्साचो प्रचार करुंक.
२० ताणें तें पुस्तक बंद केलें आनी तें पुस्तक परत सेवकाक दिलें आनी बसलो. सभाघरांतल्या सगळ्यांचे दोळे ताचेर बसले.
२१ तेदनां ताणें तांकां म्हळें: आयज हें शास्त्र तुमच्या कानांत पुराय जालां.
२२ आनी ताच्या तोंडातल्यान भायर सरपी कृपाळू उतरां पळोवन सगळ्यांनी ताका गवाय दिली. तांणी म्हणलें: हो जोसेफाचो पूत न्हय?
२३ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी म्हाका ही म्हण सांगतले: वैज, तुका बरे कर.

२४ ताणें म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, खंयच्याच संदेष्ट्याक आपल्या देशांत मान्य ना."
२५ पूण हांव तुका खरें सांगतां, एलियासाच्या काळार इस्रायलांत जायत्यो विधवा आशिल्ल्यो, तेन्नां तीन वर्सां स म्हयने सर्ग बंद जालो आनी सगळ्या देशांत व्हड दुकळ पडलो.
२६ पूण सिदोन शारांतल्या सारेप्ताक सोडून, एका विधवे बायलेक एलियास धाडलो ना.
२७ एलीसेस संदेष्ट्याच्या काळार इस्रायलांत जायते कुश्ठरोगी आशिल्ले; आनी तातूंतलो कोणूच शुध्द जालो ना, सिरियाचो नामान सोडल्यार.
२८ सभाघरांतले सगळे लोक हें आयकून रागान भरले.
२९ उठून ताका शारा भायर धांवडायलो आनी ताका तकलेन सकयल देंवोवंक, तांचो शार ज्या दोंगुल्लेचेर बांदलां त्या दोंगुल्लेच्या कपाळा कडेन व्हेलो.
३० पूण तांच्या मदल्यान वचून तो गेलो.
३१ ते गलीलांतल्या कफर्नाहूम शारांत देंवून सब्बाथाच्या दिसांनी तांकां शिकयतालो.
३२ ताच्या उपदेशाचेर ते अजापीत जाले, कित्याक ताचें उतर बळग्यान आशिल्लें.
३३ सभाघरांत एक मनीस अशुध्द सैतानाचो आत्मो आशिल्लो आनी तो मोठ्या आवाजान रडटालो.
३४ म्हणलें, आमकां सोडून दिवया; नाझारेतचो जेजू, तुजे कडेन आमचो कितें संबंद? तूं आमचो नाश करुंक आयला? तूं कोण आसा तें हांव तुका वळखता; देवाचो पवित्र मनीस.
३५ जेजून ताका धिटाय दिली, " तुका ओगी राव आनी ताचे मदल्यान भायर सर." सैतानान ताका मदीं उडयलो तेन्ना तो ताचे मदल्यान भायर सरलो आनी ताका कसलोच त्रास जालो ना.
३६ ते सगळे अजापीत जावन एकामेकां मदीं उलयले, "हें कसलें उतर! कित्याक तो अधिकारान आनी सत्तेन अशुध्द आत्म्यांक आज्ञा करता आनी ते भायर सरतात.
३७ ताची नामना देशाच्या सगळ्या वाठारांनी पावली.
३८ तो सभाघरांतल्यान उठून सायमनाच्या घरांत भितर सरलो. सायमनाचे बायलेचे आवयक व्हड जोर आयली; आनी तांणी ताचे खातीर तिचे खातीर विनवणी केली.
३९ तेदनां तो तिचेर उबो रावून जोराक धिटाय दिलो; आनी ती तिका सोडून गेली आनी रोखडीच ती उठून तांची सेवा केली.
४० सुर्याचो अस्त जातकच, तरेकवार दुयेंसां आशिल्ल्या सगळ्यांनी तांकां ताचे कडेन हाडले. आनी ताणें दरेकल्याचेर हात घालून तांकां बरे केले.
४१ जायत्या लोकां मदल्यान भुतांखेतां भायर सरलीं आनी म्हणपाक लागले: तूं देवाचो पूत ख्रिस्त. ताणें तांकां धिटाय दिवन तांकां उलोवंक दिवंक ना, कित्याक तांकां तो ख्रिस्त आसा हें कळ्ळें.
४२ दीस जातकच तो भायर सरून एका वाळवंटी जाग्यार गेलो आनी लोकांनी ताका सोदलो आनी ताचे कडेन येवन ताका आडायलो, ताका सोडून वचूंक ना.
४३ ताणें तांकां म्हळें: " हांवें हेर शारांनीय देवाचें राज्य सांगूंक जाय;
४४ आनी तो गलीलांतल्या सभाघरांनी प्रचार करतालो.

अध्याय 5

१ देवाचें उतर आयकुपाक लोक ताचेर दाबताले तेन्ना तो गेनेसारेत तळ्या कुशीक उबो रावलो.
२ तळ्या कुशीक उबीं आशिल्लीं दोन तारवां पळेलीं, पूण नुस्तेकार तातूंतल्यान भायर सरून आपलीं जाळीं धुवपाक लागले.
३ तो सायमनाच्या एका तारवांत भितर सरलो आनी ताका देशांतल्यान थोडें भायर धांवडावंक विनवणी केली. ताणें बसून लोकांक तारवांतल्यान भायर सरून शिकयलें.
४ उलोवंक सोडून ताणें सायमनाक म्हळें: " खोलांतल्यान भायर सरून तुजीं जाळीं सकयल देंवोवचीं."
५ सायमनान ताका जाप दिली: "गुरू, आमी रातभर कश्ट करून कांयच घेतलें ना, तरी तुज्या उतरान हांव जाळ सोडटलो.
६ हें करतकच तांणी व्हड प्रमाणांत नुस्तें बंद केलें आनी तांचो जाळ मोडलो.
७ आनी दुसऱ्या तारवांतल्या आपल्या जोडीदारांक तांणी येवन तांकां आदार करुंक इशारो केलो. ते येवन दोनूय तारवां भरून बुडपाक लागलीं.
८ सायमन पेद्रू तें पळोवन जेजूच्या मांडयेर पडलो आनी म्हळें: "म्हज्या थावन वच; कित्याक हांव पापी मनीस, हे प्रभू.
९ ताणीं घेतल्ल्या नुस्त्यांच्या उदकाक लागून तो आनी ताचे वांगडा आशिल्ले सगळे अजापीत जाले.
१० आनी जेबेदीचे पूत जाकोब आनी जुांव, जे सायमनाचे वांगडी आशिल्ले. जेजून सिमोनाक म्हळें: भियेवंक नाका; आतां सावन तूं मनशांक धरतलो.
११ ते आपलीं तारवां जमनीर हाडून सगळें सोडून ताच्या फाटल्यान गेले.
१२ तो एका शारांत आसतना पळे वन, एक मनीस कुश्ठरोगान भरिल्लो दिसलो आनी ताणें जेजूक तोंडार पडलो आनी ताका विनवणी केली: "प्रभु, तुका जाय जाल्यार तूं म्हाका निवळ करुंक शकता."
१३ ताणें हात वाडयलो आनी ताका हात लायलो आनी म्हळें: " हांव जाय, तूं निवळ जा." आनी रोखडोच कुश्ठरोग ताचे कडल्यान गेलो.
१४ आनी ताणें ताका कोणाक सांगूंक नाका म्हण सांगलें, पूण वचून याजकाक दाखोवंक आनी मोयजेसान सांगिल्ले प्रमाणें तुज्या शुध्दीकरणा खातीर अर्पण कर.
१५ पूण तितलेंच ताची नामना वाडली आनी ताका आयकुपाक आनी ताच्या दुबळ्यापणांतल्यान बरे जावंक व्हड लोक एकठांय आयले.
१६ तेदनां तो रानांत फाटीं सरून मागणें केलें.
१७ एका दिसा तो शिकयताना, गालील, जुदेया आनी जेरुसलेमांतल्या दर एका शारांतल्यान भायर सरपी फरीसी आनी कायद्याचे वैज बसले आनी सर्वेस्पराचें बळगें तांकां बरे करपाक हाजीर आशिल्लो.
१८ आनी पळे, लोकांनी पक्षाघात जाल्ल्या मनशाक खाटीर हाडलो आनी ताका भितर हाडून ताचे मुखार दवरपाक साधनां सोदलीं.
१९ लोकाक लागून ताका खंयच्या मार्गान हाडूं येता तें कळ्ळें तेन्नां ते घराच्या माथ्यार गेले आनी ताका फातरांतल्यान जेजू मुखार ताच्या खांद्यांतल्यान सकयल देंवयलो.
२० तांचो भावार्थ पळोवन ताणें ताका म्हळें: " मनीस, तुजीं पात्कां माफ जाल्यांत."

२१ तेदनां शास्त्रज्ञ आनी फरीसी विचार करपाक लागले, "हो कोण निंदा करता? पातकांक कोण माफ करूंक शकता, फकत देव सोडल्यार?
२२ पूण जेजून तांचे विचार कळ्ळे उपरांत ताणें तांकां जाप दिली: तुमी तुमच्या काळजांत कितें तर्क करतात?
२३, तुज्या पात्कां माफ जाल्यात म्हण सांगप कितलें सोंपें; वा उबो राव आनी चल म्हणप?
२४ पूण मनशाच्या पुताक पृथ्वीचेर पातक माफ करुंक अधिकार आसा हें तुमकां कळचें म्हणून, (ताणें पक्षाघाती मनशाक म्हणलें: हांव तुका सांगतां, उठ आनी तुजी सोफा उखलून तुज्या घरांत वच.
२५ रोखडेंच तो तांचे मुखार उठलो आनी आपूण पडलो तें घेवन देवाची महिमा करून आपल्याच घरा गेलो.
२६ ते सगळे अजापीत जाले आनी देवाची महिमा केली आनी भियेवन म्हळें: "आमी आयज विचित्र गजाली पळेल्यात."
२७ ह्या गजालीं उपरांत तो भायर सरलो आनी लेवी नांवाचो एक करदातो करवाळ घेवपाच्या सुवातेर बसून पळेलो आनी ताणें ताका म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच."
२८ उपरांत तो सगळें सोडून उठलो आनी ताच्या फाटल्यान गेलो.
२९ लेवीन ताका ताच्याच घरांत व्हड मेजवानी केली आनी कर घेवपी आनी हेर लोकांचो व्हडलो पंगड तांकां बसलो.
३० पूण तांचे शास्त्रज्ञ आनी फरीसी ताच्या शिसांचेर गुरगुरले आनी म्हळें: "तुमी करदात्यां वांगडा आनी पापी लोकां वांगडा कित्याक जेवतात आनी पितात?
३१ जेजून तांकां जाप दिली, " भगवानांक वैजाची गरज ना; पूण दुयेंत आशिल्ले.
३२ हांव नितीमानांक आपोवपाक आयलां ना, पूण पापी लोकांक पश्चात्ताप करुंक आयलां.
३३ तांणी ताका म्हळें: जुांवाचे शिश्य जायते फावटीं उपास कित्याक करतात आनी मागणें करतात आनी फरीसी शिश्यय कित्याक; पूण तुजें खाता-पिवता?
३४ तेन्ना ताणें तांकां म्हळें: न्हवरो आपल्या वांगडा आसताना, तुमी न्हवऱ्याच्या कुडींतल्या भुरग्यांक उपास करूंक शकतले?
३५ पूण ते दीस येतले, जेन्ना न्हवरो तांकां घेवन वचतले आनी त्या दिसांनी ते उपास करतले.
३६ ताणें तांकां एक बोधकथाय सांगली; कोणूच नव्या वस्त्राचो कुडको पोरन्या वस्त्राचेर घालना; ना जाल्यार नव्यान भाडें मेळटा आनी नव्यान काडिल्लो कुडको पोरन्या कडेन जुळना.
३७ आनी कोणूच नवो सोरो पोरन्या बाटल्यांनी घालना; नाजाल्यार नवो सोरो बाटली फुटून उडयतलो आनी बाटली ना जातली.
३८ पूण नवो सोरो नव्या बाटल्यांनी घालचो पडटलो; आनी दोनूय सांबाळून दवरल्यात.
३९ पोरनो सोरो पियेल्लो कोणूच रोखडोच नवो सोरो सोदना, कित्याक तो म्हणटा: पोरनो सोरो बरो.

अध्याय 6

१ पयल्या सब्बाथा उपरांत दुसऱ्या सब्बाथाक तो धान्याच्या शेतांतल्यान गेलो. ताच्या शिश्यांनी धान्याचे कान काडले आनी हातांत घांसून जेवले.
२ कांय फरीसी लोकांनी तांकां म्हळें: "तुमी सब्बाथाच्या दिसांनी करुंक जायना तें कित्याक करतात?"
३ जेजून तांकां जाप दिली, " दावीदान आनी ताचे वांगडा आशिल्ल्या लोकांनी उपाशी आसतना कितें केलें तें तुमी इतलें वाचूंक ना?
४ तो देवाच्या घरांत भितर सरलो आनी तो भाकरी घेवन जेवलो आनी आपल्या सांगाता आशिल्ल्यांकय दिलो; जें खावंक जाय ना, पूण फकत याजकांक?
५ ताणें तांकां म्हळें: "मनशाचो पूत सब्बाथाचोय प्रभु."
६ आनी दुसर् या सब्बाथाक तो सभाघरांत भितर सरून शिकयतालो आनी एक मनीस आसलो, ताचो उजवो हात सुकलो.
७ तो सब्बाथाच्या दिसा बरे करतलो काय ना तें शास्त्रज्ञ आनी फरीसी ताका पळयत रावले. ताचेर तांकां आरोप मेळचो म्हणून.
८ पूण तांकां तांचो विचार कळ्ळो आनी ताणें सुकल्ल्या हाताच्या मनशाक म्हणलें: उठ आनी मदीं उबो राव. आनी तो उठून उबो रावलो.
९ जेजून तांकां म्हळें: " हांव तुमकां एक गजाल विचारतां; सब्बाथाच्या दिसांनी बरें करुंक जाय काय वायट करुंक जाय? जिवीत वाचवंक, काय ताचो नाश करुंक?
१० त्या सगळ्यांचेर भोंवतणीं पळेवन ताणें त्या मनशाक म्हळें: " तुजो हात वाड." ताणें तशें केलें आनी ताचो हात दुसऱ्या सारको बरो जालो.
११ ते पिशें जावन भरले; आनी जेजूक कितें करुंक जाय तें एकामेकां कडेन संवाद सादताले.
१२ त्या दिसांनी तो एका दोंगराचेर मागणें करुंक भायर सरलो आनी रातभर देवा कडेन मागणें करतालो.
१३ सांज जाली तेन्ना ताणें आपल्या शिसांक आपयले आनी तातूंतल्या बारा जाणांक वेंचून काडले आनी तांकां प्रेषित अशेंय नांव दिलें.
१४ सायमन आनी ताचो भाव आंद्रेय, जाकोब आनी जुांव, फिलीप आनी बार्तोलोमी.
१५ मातेव आनी थोमा, आल्फेयसाचो पूत जाकोब आनी झेलोत नांवाचो सायमन.
१६ आनी जाकोबाचो भाव जुदास आनी जुदास इस्करियोत, जोय देशद्रोही आशिल्लो.
१७ ताचे वांगडा तो मळार उबो रावलो आनी ताच्या शिश्यांचो पंगड आनी सगळ्या जुदेया आनी जेरुसलेमांतल्यान आनी सोर आनी सिदोन दर्यादिगांतल्यान लोकांची व्हडली गर्दी ताची आयकुपाक आयली. आनी तांच्या दुयेंसांतल्यान बरे जावपाक;
१८ अशुध्द आत्म्यांनी त्रासांत पडलेले ते बरे जाले.
१९ सगळ्या लोकांनी ताका हात लावंक सोदलो, कित्याक ताचे मदल्यान सद्गुण भायर सरलो आनी सगळ्यांक बरे केलो.
२० आनी ताणें आपल्या शिसांचेर दोळे उबारून म्हळें: " तुमी गरीबांक धन्य जावं, कित्याक देवाचें राज्य तुमचें."
२१ आतां उपाशीं रावपी तुमी धन्य, कित्याक तुमी तृप्त जातले. आतां रडपी तुमी धन्य, कित्याक तुमी हांसतले.
२२ जेन्ना मनीस तुमचो दुस्वास करतलो आनी तुमकां आपल्या सांगातांतल्यान वेगळो करतलो आनी तुमकां धिटाय दितले आनी तुमचें नांव वायट म्हण भायर काडटले, मनशाच्या पुता खातीर तुमी धन्य.
२३ त्या दिसा तुमी खोशी जावन खोशीन उडी मारात, कित्याक पळे, तुमचें इनाम सर्गार व्हड आसा, कित्याक तांच्या बापायनी संदेष्ट्यांक तशें केल्लें.
२४ पूण तुमकां गिरेस्त लोकांचें धिक्कार! कित्याक तुमकां तुमचें सांत्वन मेळ्ळां.

२५ तुमकां भरून गेल्या लोकांक धिक्कार! कित्याक तुमी उपाशी पडटले. आतां हांसपी तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी शोक करतले आनी रडटले.
२६ जेन्ना सगळे मनीस तुमचे विशीं बरें उलयतले तेन्ना तुमकां धिक्कार! कित्याक तांच्या बापायन खोट्या संदेष्ट्यांक तशें केलें.
२७ पूण हांव तुमकां आयकतात तांकां सांगतां, तुमच्या दुस्मानांचो मोग करात, तुमचो दुस्वास करपी लोकांचें बरें करात.
२८ तुका शाप दिवपी लोकांक आशीर्वाद दिवचो आनी तुका त्रास दिवपी लोकां खातीर मागणें कर.
२९ तुज्या एका गालाचेर मारता ताका दुसरो गालय अर्पण कर; आनी तुजो कपडो काडून घेवपी मनशाक तुजो चोळोय घेवंक नाका.
३० तुजे कडल्यान मागपी दरेकल्याक दिव; आनी तुजी माल व्हरपी मनशाक परत मागूं नाकात.
३१ आनी जशें तुमी मनशां कडेन करुंक जाय, तशें तुमींय तांकां तशें करात.
३२ कित्याक तुमी तुमचेर मोग करतात तांचो मोग करतात जाल्यार तुमकां कितें उपकार? कित्याक पापी लोकय तांचो मोग करतात तांचो मोग करतात.
३३ आनी तुमी बरें करतात तांकां बरें करतात जाल्यार तुमकां कितें उपकार? कारण पापी लोकूय तशें करतात.
३४ आनी तुमी ज्यांकां कडल्यान मेळपाची आस्त बाळगितात तांकां रीण दिल्यार, तुमकां कितें उपकार? कित्याक पापी लोकूय पातकांक रीण दितात, परतून तितलेंच मेळोवंक.
३५ पूण तुमी तुमच्या दुस्मानांचो मोग करात आनी बरें करात आनी परतून कांयच मेळची ना अशी आस्त बाळगून रिणां दिवचीं; आनी तुमचें इनाम व्हडलें आसतलें आनी तुमी सगळ्यांत उंचेल्या मनशाचीं भुरगीं जातलीं, कारण तो उपकाराक पडूंक नाशिल्ल्या आनी वायटाक दयाळ आसता.
३६ देखून तुमचो बापूय दयाळू आसता तसो तुमी दयाळू जायात.
३७ तुमकां न्याय दिवंक नाका, आनी तुमची न्याय जावची ना, तुमकां दोशी थारावंक नाका, आनी तुमकां दोशी थारावची ना, माफ करात आनी तुमकां माफ जातले.
३८ दिव, आनी तें तुमकां दितले; बरें माप, दामून, हालोवन आनी धांवून, मनीस तुमच्या पोटाक दितले. कित्याक तुमी मेजतात तेच माप तुमकां परतून मेजतले.
३९ ताणें तांकां एक बोधकथा म्हणली: कुड्डो कुड्ड्याक व्हरूंक शकता? दोगूय खंदकांत पडचे नात?
४० शिश्य आपल्या गुरू परस चड न्हय, पूण परिपूर्ण मनीस आपल्या गुरू सारको आसतलो.
४१ तुज्या भावाच्या दोळ्यांतलो कुडको तुका कित्याक पळेता, पूण तुज्याच दोळ्यांतलो तुळो कळना?
४२ तुज्या दोळ्यांतलो तुळो पळयना जाल्यार तुज्या भावाक कशें म्हणूं येता, भाव, तुज्या दोळ्यांतलो कुडको हांव काडून उडोवंक दितां? तूं पाखंडी, पयलीं तुज्या दोळ्यांतलो तुळो काडून उडोवचो आनी मागीर तुज्या भावाच्या दोळ्यांतलो कुडको काडपाक तुका स्पश्ट दिसतलो.
४३ कित्याक बरें झाड वायट फळां दिना; तशेंच नाशिल्लें झाड बरें फळ दिना.
४४ कित्याक दर एक झाड आपल्या फळान वळखतात. कारण कांट्यांपसून मनीस अंजीर एकठांय करिनात आनी कांट्याच्या झाडापसून द्राक्षां एकठांय करिनात.
४५ बरो मनीस आपल्या काळजाच्या बऱ्या खजिन्यांतल्यान बरें भायर काडटा; वायट मनीस आपल्या काळजाच्या वायट खजिन्यांतल्यान वायट भायर काडटा, कारण काळजाच्या भरपूरपणाचेर ताचें तोंड उलयता.
४६ आनी हांव सांगिल्लीं गजाली तुमी म्हाका कित्याक म्हणटात, प्रभू, प्रभू म्हणटात?
४७ कोण म्हजे कडेन येवन म्हजीं उतरां आयकून तीं पाळटा, तो कोणा सारको आसा तें हांव तुमकां दाखोवन दितलों.
४८ तो घर बांदून खोल खणून फातराचेर बुन्याद घालपी मनशा सारको, आनी हुंवार येतकच व्हाळ त्या घराचेर खर धडधडलो आनी ताका हालोवंक शकलो ना, कारण तें फातराचेर बुन्याद घाल्लें .
४९ पूण जो आयकता आनी ना, तो एक बुन्याद नासतना धर्तरेचेर घर बांदपी मनशा सारको. ताचे आड व्हाळ खर धडधडलो आनी रोखडोच तो पडलो; आनी त्या घराचो भग्नावशेश व्हड आशिल्लो.

अध्याय 7

१ लोकांच्या मुखार आपलीं सगळीं उलोवपां सोंपतकच तो कफरनहूमांत भितर सरलो.
२ एका शतपतीचो नोकर, जो ताचो मोगाळ आशिल्लो, तो दुयेंत आशिल्लो आनी मरण येवपाक तयार आशिल्लो.
३ जेजूची खबर आयकून ताणें आपल्या नोकराक बरे करुंक येवन ताका विनवणी करुंक ज्यू लोकांच्या जाण्ट्यांक ताचे कडेन धाडले.
४ जेजू कडेन पावतकच तांणी ताका रोखडेंच विनवणी केली आनी म्हणलें: "आपूण कोणा खातीर हें करुंक जाय;
५ कित्याक तो आमच्या राष्ट्राचो मोग करता आनी ताणें आमकां सभाघर बांदला.
६ तेदनां जेजू तांचे वांगडा गेलो. तो घरा थावन पयस नासताना, शतपतीन ताचे कडेन इश्ट धाडून ताका म्हळें: "प्रभु, तुका त्रास दिवंक नाका, कित्याक तूं म्हज्या छप्परा सकयल भितर सरपाक हांव पात्र ना.
७ ताका लागून हांव तुजे कडेन येवंक फावो अशें समजूंक ना, पूण एक उतर सांगून म्हजो सेवक बरो जातलो.
८ हांवूय एक अधिकारा खाला आशिल्लो मनीस, म्हजे खाला सैनिक आसात आनी हांव एका मनशाक म्हणटां: वच आनी तो वता; आनी दुसऱ्याक, येयात आनी तो येता; आनी म्हज्या नोकराक, हें कर आनी तो तें करता.
९ जेजून हीं गजाली आयकून ताका अजापीत जालो आनी ताका घुंवडावन आपल्या फाटल्यान येवपी लोकांक म्हळें: " हांव तुमकां सांगतां, इज्रायलांत म्हाका इतलो व्हडलो विस्वास मेळूंक ना.
१० धाडिल्ल्या लोकांक घरांत परत येतना तो नोकर दुयेंत जाल्लो बरो दिसलो.
११ उपरांतच्या दिसा तो नाईन नांवाच्या शारांत गेलो. ताचे जायते शिश्य आनी जायते लोक ताचे वांगडा गेले.
१२ शाराच्या दाराक लागीं पावतकच पळेलें, ताच्या आवयचो एकलोच पूत आनी ती विधवा मेल्लो मनीस भायर व्हरून व्हरतालो आनी शारांतले जायते लोक तिचे वांगडा आशिल्ले.
१३ तेदनां सर्वेस्परान तिची दया आयली आनी तिका म्हळें: रडूंक नाका.
१४ तेदनां येवन तो मडक हात लायलो आनी ताका व्हरपी लोक उबे रावले. ताणें म्हणलें, तरणाटो, हांव तुका सांगतां उठ.

१५ मेल्लो मनीस उठून बसलो आनी उलोवंक लागलो. आनी ताणें ताका आवयच्या हातांत दिलो.
१६ आनी सगळ्यांक भंय जालो आनी तांणी देवाचो महिमा केलो, "आमच्या मधें एक व्हडलो संदेष्टो उठला; आनी, देवान आपल्या लोकांक भेट दिल्या अशें.
१७ ताचे विशीं ही खबर सगळ्या जुदेयांत आनी भोंवतणच्या सगळ्या वाठारांनी पातळ्ळी.
१८ जुांवाच्या शिश्यांनी ताका हीं सगळीं गजालीं सांगलीं.
१९ जुांवान आपल्या दोन शिश्यांक आपोवन जेजू कडेन धाडले आनी विचारले: "तुमी येवंक सोदता?" वा आमी दुसरो सोदतात?
२० त्या मनशां कडेन येतकच तांणी म्हणलें, "बाप्तिस्मा दिवपी जुांवान आमकां तुज्या कडेन धाडल्यात, "तुका येवपाचो? वा आमी दुसरो सोदतात?
२१ आनी त्याच वेळार ताणें तांच्या जायत्या दुबळेपणांतल्यान आनी दुयेंसांतल्यान आनी वायट आत्म्यांक बरे केले. आनी जायत्या कुड्ड्यांक ताणें नदर दिली.
२२ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " तुमी वचून पळेल्लीं आनी आयकल्लीं गजाली जुांवाक सांगात; कुड्डे कशे पळयतात, लंगडे चलतात, कुश्ठरोगी शुध्द जातात, बहिरे आयकतात, मेल्ले जिवंत जातात, गरीबांक सुवार्तेचो प्रचार करतात.
२३ आनी जो कोण म्हजेर वायट भोगचो ना, तो धन्य.
२४ जुांवाचे दूत गेले उपरांत ताणें लोकांक जुांवा विशीं उलोवंक सुरवात केली: " तुमी रानांत कितें पळेवंक गेले?" वाऱ्यान हालोवन गेल्ली एक वेत?
२५ पूण तुमी कितें पळेवंक भायर सरले? मोव कपडे घाल्लो मनीस? पळे, जे सोबीत कपडे घाल्ले आनी नाजूकपणान जियेतात ते राजांच्या आंगणांत आसात.
२६ पूण तुमी कितें पळेवंक भायर सरले? एक संदेष्टो? होंय, हांव तुमकां सांगतां, आनी संदेष्ट्या परस खूब चड.
२७ होच, जाचे विशीं बरयलां: पळे, तुज्या मुखार म्हजो दूत धाडटां, जो तुज्या मुखार तुजी वाट तयार करतलो.
२८ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, बायलां थावन जल्मल्ल्या लोकां मदीं बाप्तिस्म दिवपी जुांवा परस व्हडलो संदेष्टो ना, पूण देवाच्या राज्यांत जो उणो आसा तो ताचे परस व्हडलो.
२९ ताचें आयकून घेतिल्ले सगळे लोक आनी कर घेवपी लोक जुांवाच्या बाप्तिस्म्यान बातिझ्म घेवन देवाक नितीमान थारले.
३० पूण फरीसी आनी कायदे शिकपी लोकांनी देवाचो बाप्तिस्म घेवंक नाशिल्ल्यान स्वता आड देवाचो सल्लो न्हयकारलो.
३१ तेदनां सर्वेस्परान म्हळें: " म्हव्यार हांव ह्या पिळगेंतल्या मनशांची तुळा कित्याक करुंक शकता?" आनी ते कशे आसात?
३२ बाजारांत बसून एकामेकांक उलो मारून, आमी तुमकां नळयो वाजयल्यात, पूण तुमी नाचूंक ना, अशें म्हणपी भुरग्यां सारके ते आसात. आमी तुमकां शोक केल्यात आनी तुमी रडले नात.
३३ बाप्तिस्म दिवपी जुांव भाकरी खावन आनी सोरो पियेवन आयलो ना; आनी तुमी म्हणटात, ताका सैतान आसा.
३४ मनशाचो पूत खावन पियेवन आयला; आनी तुमी म्हणटात: पळय एक खावपी मनीस आनी सोरो पियेवपी, कर घेवपी आनी पापी लोकांचो इश्ट!
३५ पूण बुद्धी तिच्या सगळ्या भुरग्यांक नितीमान थारता.
३६ एका फरीसीन ताका आपल्या वांगडा जेवंक विनवणी केली. उपरांत तो फरीसीच्या घरांत गेलो आनी जेवपाक बसलो.
३७ शारांतल्या एका पापी बायलेन जेजू फरीसीच्या घरांत जेवणा वेळार बसला हें कळटकच, एक अलाबास्टर मलमाची पेटी हाडली.
३८ ताच्या फाटल्यान रडत ताच्या पांयांक उबो रावलो आनी ताचे पांय दुकां धुवंक लागलो आनी तिच्या तकलेच्या केंसांनी पुसले आनी ताच्या पांयांक चुंबन घेतले आनी तांकां मलमाचो अभिषेक केलो.
३९ ताका आपयल्ल्या फरीसीन तें पळोवन मनांत म्हणलें: हो मनीस संदेष्टो आसलो जाल्यार ताका स्पर्श करपी ही बायल कोण आनी खंयची हें कळटलें, कित्याक ती पापी.
४० जेजून ताका जाप दिली: सायमन, तुका सांगपाचें आसा. आनी तो म्हणटा, गुरू, फुडें सांग.
४१ एक रिणकार आशिल्लो, ताका दोन रिणकार आशिल्ले: एकल्याक पांचशें पेन्स आनी दुसऱ् याक पन्नास पेन्स रिण आशिल्लें.
४२ आनी तांकां फारीक करपाक कांयच नाशिल्ल्यान ताणें दोगांयक उक्त्या मनान माफ केली. देखून सांगात, तातूंतलो खंयचो ताचेर चड मोग करतलो?
४३ सायमनान जाप दिली: "आपूण चड माफ केल्लो तोच अशें म्हाका दिसता." ताणें ताका म्हळें: " तुवें बरोबर न्याय केला."
४४ तेन्ना ताणें त्या बायले कडेन वळून सायमनाक म्हळें: " तुका ही बायल दिसता? तुज्या घरांत भितर सरलो, तुवें म्हज्या पांयांक उदक दिवंक ना, पूण तिणें म्हजे पांय दुकां धुवन तकलेच्या केंसांनी पुसल्यात.
४५ तूं म्हाका चुंबन दिवंक ना, पूण हांव भितर आयल्या उपरांत ही बायल म्हज्या पांयांक चुंबन घेवंक सोडली ना.
४६ तुवें म्हज्या तकलेक तेलान अभिषेक केलो ना, पूण हे बायलेन म्हज्या पांयांक मलमाचो अभिषेक केला.
४७ देखून हांव तुका सांगतां, तिचीं जायतीं पात्कां माफ जाल्यांत; कित्याक तिणें खूब मोग केलो, पूण ज्या मनशाक थोडें माफ केलां, तोच उणो मोग करता.
४८ ताणें तिका म्हळें: तुजीं पात्कां माफ जाल्यांत.
४९ ताचे वांगडा जेवपाक बसलेले लोक मनांत म्हणपाक लागले: पात्कां माफ करपी हो कोण?
५० ताणें त्या बायलेक म्हळें: " तुज्या भावार्थान तुका वाचयला; शांती जावन वचप.

अध्याय 8

१ उपरांत तो सगळ्या शारांनी आनी गांवांनी भोंवून देवाच्या राज्याची सुवार्तेची खबर सांगली आनी बारा जाण ताचे वांगडा आशिल्ले.
२ आनी कांय बायलांक वायट आत्म्यां पासून आनी दुबळेपणांतल्यान बरे जाल्लीं, मॅगदालीना नांवाची मरियम्मा, तिचे मदल्यान सात भुतांखेतांचो भायर सरलो.
३ हेरोदाचो वावुरपी चुझाची बायल जोआना आनी सुसाना आनी हेर जायते जाण, जे ताका आपले संपत्तीची सेवा करताले.
४ जेन्नां जायते लोक जमले आनी दर एका शारांतल्यान ताचे कडेन आयले तेन्ना ताणें एक बोधकथा सांगली.
५ एक पेरपी आपलें बीं पेरपाक भायर सरलो आनी पेरणी करताना कांय जाण वाटेर पडले. ताका पांयांनी मारून उडयलो आनी हवेंतल्या सुकण्यांनी ताका खावन उडयलो.

६ आनी कांय जाण फातराचेर पडले; आनी तो फुलता म्हणसर तो सुकतालो, कारण तातूंत ओलसाणीचो उणाव आशिल्लो.
७ कांय जाण कांट्यां मदीं पडले; ताचे वांगडा कांटे उडून ताका घुस्मटून उडयले.
८ आनी हेर बऱ्या जमनीचेर पडून वाडले आनी शंबर पटींनी फळां जालीं. हीं म्हळ्ळें म्हणटकच ताणें रडलें, " आयकपाक कान आसा ताका आयकूंक जाय."
९ ताच्या शिसांनी ताका विचारलें: ही बोधकथा कितें आसूं येता?
१० ताणें म्हळें: " तुमकां देवाच्या राज्याचीं गुपीत जाणून घेवंक मेळ्ळां, पूण हेरांक बोधकथांनी; पळोवन तांकां दिसचें ना आनी आयकून तांकां समजूंक मेळचें ना.
११ आतां बोधकथा अशी: बीं म्हळ्यार देवाचें उतर.
१२ वाटेर आशिल्ले ते आयकतात; मागीर सैतान येवन तांच्या काळजांतल्यान उतर काडून उडयता, नाजाल्यार तांकां विस्वास येवचो ना आनी तांकां वाटावची न्हय.
१३ खडपाचेर ते, जे आयकून खोशीन उतर घेतात; आनी तांकां मुळां ना, जे थोड्या वेळा खातीर विस्वास दवरतात आनी प्रलोभनाच्या वेळार पडटात.
१४ कांट्यां मदीं पडलेले ते आयकून भायर सरतात आनी ह्या जिवितांतल्या काळजींनी आनी गिरेस्तकायेन आनी भोगांनी घुस्मटतात आनी पूर्णतायेक फळ दिना.
१५ पूण बऱ्या जमनीचेर जे लोक प्रामाणीक आनी बऱ्या काळजान उतर आयकून तें पाळटात आनी धीर धरून फळां दितात.
१६ कोणेंच मेणवाती पेटयल्या उपरांत ताका आयदन धांपना वा खाटी सकयल दवरना; पूण भितर सरपी लोकांक उजवाड पळोवंक मेळचो म्हणून तो मेणवातीचेर दवरता.
१७ कित्याक कांयच गुपीत ना, जें प्रगट जावचें ना; आनी खंयचीच गजाल लिपली ना, जी कळची ना आनी भायर येवची ना.
१८ देखून तुमी कशें आयकतात हाची जतनाय घेयात, कित्याक कोणाक आसा ताका दितले; आनी कोणाक ना, ताका आसा अशें दिसता तें लेगीत ताचे कडल्यान काडून घेतले.
१९ तेदनां ताची आवय आनी भाव ताचे कडेन आयले आनी ताचेर त्रास जाल्ल्यान ताचेर येवंक शकले नात.
२० आनी ताका कांय जाणांनी सांगलें, "तुजी आवय आनी भाव तुका पळोवपाची इत्सा करून भायर उबे आसात."
२१ ताणें तांकां जाप दिली: " देवाचें उतर आयकून पाळपी हेच म्हजी आवय आनी भाव."
२२ एका दिसा तो आपल्या शिश्यां सयत तारवांत बसून तांकां म्हळें: " आमी तळ्याचे दुसरे वटेन वचूंया." आनी ते फुडें लांच जाले.
२३ पूण ते तारवांतल्यान वतना तो न्हिदेंत पडलो आनी तळ्याचेर वारें वादळ देंवलें. आनी तीं उदकान भरिल्लीं आनी धोक्यांत पडलीं.
२४ ते ताचे कडेन येवन ताका जागो केलो आनी म्हळें: गुरू, गुरू, आमी नाश जातात. मागीर ताणें उठून वाऱ्याक आनी उदकाच्या धुमशेणाक धिटाय दिली आनी तीं बंद जालीं आनी शांती जाली.
२५ ताणें तांकां म्हळें: तुमचो भावार्थ खंय आसा? आनी तांकां भियेवन एकमेकांक म्हणपाक आश्चर्य जालें: हो कसलो मनीस! कित्याक तो वाऱ्यांक आनी उदकाक लेगीत आज्ञा करता आनी ते ताचें आज्ञा पाळटात.
२६ ते गलीलाच्या पलतडीं आशिल्ल्या गदारेनी लोकांच्या देशांत पावले.
२७ तो देशांत गेलो तेन्ना शारा भायर एक मनीस ताका मेळ्ळो, ताका बरोच तेंप भुतांखेतांचो आस्पाव आशिल्लो आनी ताका कपडे नाशिल्ले आनी थडग्यांनी सोडल्यार खंयच्याच घरांत रावनाशिल्लो.
२८ जेजूक पळेवन ताणें रडलो आनी ताचे मुखार पडलो आनी मोठ्या आवाजान म्हणलें: "जेजू, सर्वोच्च देवाचो पूत, तुजे कडेन म्हजो कितें संबंद? तुका विनवणी करतां, म्हाका त्रास दिवंक नाका.
२९ (कारण ताणें त्या मनशांतल्यान अशुध्द आत्म्याक भायर सरपाची आज्ञा दिली. कित्याक ताणें ताका जायते फावटीं धरलो आनी ताका साखळी आनी बेडी बांदून दवरलो आनी ताणें पट्ट्यो फोडून सैतानान रानांत धांवडायलो.) हें .
३० जेजून ताका विचारलें: तुजें नांव कितें? ताणें म्हळें: "लेजिओन, कित्याक ताच्या भितर जायते सैतान भितर सरले."
३१ तेदनां तांणी ताका विनवणी केली की ताणें तांकां खोलायेन भायर सरपाची आज्ञा दिवची न्हय.
३२ थंय दोंगराचेर जायत्या दुकरांचो कळप पोरतालो आनी तांणी ताका तांचो भितर सरूंक दिवचो अशें विनवणी केली. आनी ताणें तांकां त्रास सोंसले.
३३ तेदनां त्या मनशां मदल्यान भुतांखेतां भायर सरून दुकरांत भितर सरले आनी कळप खरखरीत सुवातेर सकयल देंवून तळ्यांत गेलो आनी घुस्मटून गेलो.
३४ तांकां पोसपी लोकांनी घडलां तें पळोवन पळून गेले आनी शारांत आनी देशांत तें सांगून गेले.
३५ तेदनां कितें जालें तें पळोवपाक भायर सरले; जेजू कडेन पावलो आनी तो मनीस, जाचे मदल्यान भुतांखेतां भायर सरलीं, तो जेजूच्या पांयांक बसून, कपडे घालून आनी ताच्या बऱ्या मनांत मेळ्ळो आनी तांकां भियेले.
३६ तें पळेवपी लोकांनीं भुतांखेतांचो भुतांखेतांचो मनीस कशे तरेन बरो जालो तें सांगलें.
३७ तेदनां भोंवतणच्या गदरेच्या लोकांनी ताका आपल्या थावन वचूंक विनवणी केली. कित्याक तांकां व्हड भियेवन धरले आनी तो तारवांत चडून परत परतलो.
३८ ज्या मनशान भुतांखेतां भायर सरलीं, त्या मनशान ताका आपल्या सांगाता आसुंक विनवणी केली.
३९ तुज्याच घरांत परत ये आनी देवान तुजेर कितले व्हडले काम केल्यात तें दाखोव. जेजून आपल्याक कितले व्हडले वावर केल्यात तें पुराय शारांत सांगलो.
४० जेजू परत येतकच लोकांनी ताका खोशीन येवकार दिलो, कित्याक ते सगळे ताची वाट पळयत आशिल्ले.
४१ पळे , याईरस नांवाचो एक मनीस आयलो आनी तो सभाघरांतलो मुखेली आशिल्लो आनी तो जेजूच्या पांयांक पडलो आनी ताका आपल्या घरांत येवंक विनवणी केलो.
४२ ताका एकलीच धूव आशिल्ली, ती सुमार बारा वर्सां पिरायेची आनी ती मरत पडली. पूण तो वतना लोकांनी ताका गर्दी केली.
४३ बारा वर्सां रगताची बारा वर्सां आशिल्ली बायल, तिणें आपलें सगळें पोट वैजांचेर घालून दिल्लें आनी ताका कोणूच बरे जावंक शकलें ना.
४४ ताच्या फाटल्यान येवन ताच्या वस्त्राच्या शिमेक हात लायलो आनी रोखडोच तिचो रगत थांबलो.
४५ जेजून म्हणलें, " म्हाका कोणे हात लायलो? सगळ्यांनी न्हयकार दितना पेद्रू आनी ताचे वांगडा आशिल्ल्यांनी म्हणलें,

"गुरू, लोक तुका गर्दी करतात आनी तुका दामतात आनी तूं म्हणटा, म्हाका कोणे हात लायलो?
४६ जेजून म्हणलें: कोणे तरी म्हाका हात लायला, कित्याक म्हज्यांतल्यान सद्गुण भायर सरला हें म्हाका कळ्ळां.
४७ बायलेक आपूण लिपून ना हें पळेवन ती थरथरून आयली आनी ताचे मुखार पडली आनी तिणें ताका कित्याक हात लायलो आनी रोखडीच बरी जाली तें सगळ्या लोकां मुखार सांगलें.
४८ ताणें तिका म्हळें: " धूव, बरें सांत्वन मेळ, तुज्या भावार्थान तुका बरे केल्यात; शांती जावन वचप.
४९ तो अजून उलयताना सभाघराच्या मुखेल्या थावन एकलो आयलो आनी ताका म्हळें: "तुजी धूव मेल्ली; त्रास मास्तराक न्हय.
५० पूण जेजून तें आयकून ताका जाप दिली: " भियेवंक नाका, फकत विस्वास दवरात आनी ती बरी जातली."
५१ घरांत भितर सरतना ताणें पेद्रू, जाकोब, जुांव आनी चलयेचो बापूय आनी आवय सोडल्यार कोणाकूच भितर सरूंक दिवंक ना.
५२ सगळे रडले आनी तिची शोक करताले, पूण ताणें म्हळें: रडूंक नाका; ती मेल्ली ना, पूण न्हिदिल्ली.
५३ ती मेल्ली हें जाणून ते ताका तिरस्कार करून हांसले.
५४ आनी ताणें सगळ्यांक भायर काडले आनी तिचो हात धरून उलो मारलो: " दासी, उठ."
५५ तिचो आत्मो परतून येवन ती रोखडीच उठली आनी ताणें तिका जेवण दिवपाची आज्ञा दिली.
५६ तिच्या आवय-बापायक अजाप जालें, पूण ताणें तांकां आज्ञा केली की, जें घडलां तें कोणाक सांगचें न्हय.

अध्याय ९

१ उपरांत ताणें आपल्या बारा शिसांक एकठांय आपोवन सगळ्या भुतांखेतांचेर आनी दुयेंसां बरे करपाक अधिकार आनी अधिकार दिलो.
२ ताणें तांकां देवाच्या राज्याचो प्रचार करुंक आनी दुयेंतांक बरे करुंक धाडले.
३ ताणें तांकां म्हळें: " तुमच्या प्रवासाक कांयच घेवंक नाकात, दांडे वा कांड, भाकरी वा पयशे घेवंक नाकात; दोगांय मदीं दरेकीं दोन कोट नात.
४ तुमी खंयच्याय घरांत भितर सरतात, थंय रावात आनी थंयच्यान भायर सरात.
५ आनी कोणाक तुमकां ग्रहण करुंक ना, त्या शारा थावन भायर सरताना, तां च्या आड साक्षी जावन तुमच्या पांयांतली धुळ काडून उडोवची.
६ ते भायर वचून शारांनी भोंवून सुवार्तेचो प्रचार केलो आनी सगळेकडेन बरे केलें.
७ हेरोदास राज्यपालान ताणें केल्लें सगळें आयकलें आनी कांय जाणांक सांगिल्लें की जुांव मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जालो.
८ आनी कांय जाणांक एलियास प्रगट जाल्लो; आनी हेरांक, पोरन्या संदेष्ट्यां मदलो एकलो जिवंत जालो अशें.
९ हेरोदान म्हणलें, "हांवें जुांवाची तकली कापल्या, पूण हो कोण, जाचे विशीं हांव अशीं गजाली आयकता?" आनी ताका पळोवपाची ताका इत्सा जाली.
१० प्रेषितांनी परत येतकच आपूण केल्लीं सगळीं कामां ताका सांगलीं. तांकां घेवन तो बेतसैदा नांवाच्या शाराच्या वाळवंटी जाग्यार एकल्यान गेलो.
११ लोक ताका कळ्ळे उपरांत ताच्या फाटल्यान गेले आनी ताणें तांकां घेवन देवाच्या राज्या विशीं तांकां सांगलें आनी बरे जावपाची गरज आशिल्ल्यांक बरे केले.
१२ दीस घसघशीत जावंक लागलो तेन्नां बारा जाणांनी येवन ताका म्हणलें: भोंवतणच्या शारांनी आनी गांवांनी वचून रावपाक आनी जेवण मेळोवंक लोकांक धाडून दिवचें, कित्याक आमी हांगा एक वाळवंटी जागो.
१३ पूण ताणें तांकां म्हळें: " तुमी तांकां जेवंक दिव." तांणी म्हणलें, आमचे कडेन पांच भाकरी आनी दोन नुस्तें सोडून आनीक कांयच ना; सोडल्यार आमी ह्या सगळ्या लोकांक मांस विकतें घेवपाक वचचें.
१४ ते सुमार पांच हजार मनीस आशिल्ले. ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: पन्नास वर्सां मेरेन तांकां एक पंगड करून बसय.
१५ तांणी तशें केलें आनी सगळ्यांक बसयले.
१६ उपरांत ताणें पांच भाकरी आनी दोन नुस्तें घेवन सर्गार पळेलें आनी तांकां आशीर्वाद दिलो आनी तोडून शिसांक लोकां मुखार दवरपाक दिलें.
१७ ते जेवले आनी सगळे तृप्त जाले आनी तांकां बारा टोपयो उरिल्ले कुडके एकठांय जाले.
१८ तो एकटोच मागणें करताना ताचे शिस ताचे वांगडा आशिल्ले आनी ताणें तांकां विचारलें: " हांव कोण म्हणटात?
१९ तांणी जाप दिली: बाप्तिस्म दिवपी जुांव; पूण कांय जाण म्हणटात: एलियास; आनी हेर म्हणटात, पोरन्या संदेष्ट्यां मदलो एकलो जिवंत जाला.
२० ताणें तांकां म्हळें: "तुमी हांव कोण म्हणटात? पेद्रू जाप दितना म्हणालो, देवाचो ख्रिस्त.
२१ ताणें तांकां खर आज्ञा दिली आनी ती गजाल कोणाक सांगची न्हय;
२२ म्हणालो: " मनशाच्या पुताक जायते त्रास सोंसचे पडटले आनी ताका जाण्टे, मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ न्हयकारूंक जाय आनी तिसऱ्या दिसा ताका मारून जिवंत जावंक जाय."
२३ ताणें सगळ्यांक म्हळें: " कोणाक म्हजे फाटल्यान येवंक जाय जाल्यार, तो स्वताक न्हयकारूंक दिवचो आनी दर दिसा आपलो खुरीस घेवन म्हजे फाटल्यान वचूंक जाय."
२४ कारण जो कोण आपलो जीव वाचवंक सोदता तो तो गमातलो, पूण जो कोण म्हजे खातीर आपलो जीव वगडायतलो, तोच ताका वाचयतलो.
२५ कित्याक, मनशाक सगळो संवसार मेळ्ळा आनी तो स्वताक गमायलो वा उडयलो जाल्यार ताका कितें फायदो?
२६ म्हज्या आनी म्हज्या उतरांक लागून कोणाक लज दिसतली, तो मनशाचो पूत आपल्याच वैभवांत आनी आपल्या बापायच्या आनी पवित्र देवदूतांच्या वैभवांत येतलो तेन्ना ताची लज जातली.
२७ पूण हांव तुमकां खरें सांगतां, हांगा उबे आसात, जे देवाचें राज्य पळयना मेरेन मरणाची चव घेवचे नात.
२८ ह्या उतरां उपरांत सुमार आठ दिसांनी तो पेद्रू, जुांव आनी जाकोब हांकां घेवन एका दोंगराचेर मागणें करुंक गेलो.
२९ मागणें करतना ताच्या मुखामळाचो प्रकार बदललो आनी ताचे कपडे धवे आनी झिलमिलले.
३० आनी ताचे कडेन मोयजेस आनी एलियास अशे दोन मनीस उलयताले.
३१ तो वैभवान प्रगट जालो आनी जेरुसलेमांत ताच्या मरणा विशीं उलयलो.

३२ पूण पेद्रू आनी ताचे वांगडा आशिल्ले लोक न्हीद आयले आनी जागे जाले उपरांत ताची महिमा आनी ताचे वांगडा उबे आशिल्ले दोग मनीस पळेले.
३३ ते ताचे थावन भायर सरताना, पेद्रू जेजूक म्हळें: "गुरू, आमकां हांगासर आसप बरें; एक तुका, एक मोयजेसाक आनी एक एलियासाक, ताणें कितें सांगलां तें कळनासतना.
३४ अशें उलयताना एक मेघ येवन तांकां सावळी घाली आनी मेघांत भितर सरतना ते भियेले.
३५ तेदनां मेघांतल्यान एक आवाज आयलो: हो म्हजो मोगाळ पूत.
३६ आवाज सोंपतकच जेजू एकटोच मेळ्ळो. तांणी तें लागीं दवरलें आनी त्या दिसांनी पळयल्लीं गजाली कोणाकूच सांगली ना.
३७ दुसऱ्या दिसा दोंगरा थावन देंवतना ताका जायते लोक मेळ्ळे.
३८ आनी पळे, त्या लोकां मदलो एक मनीस रडलो आनी म्हणपाक लागलो: "गुरू, हांव तुका विनवणी करतां, म्हज्या पुताक पळय, कित्याक तो म्हजो एकलोच भुरगो."
३९ पळे, एक आत्मो ताका धरता आनी तो अचकीत रडटा; आनी ताका फाडटा की तो परतून फेण येता आनी ताका फोडून ताचे कडल्यान कठीणपणान पयस वता.
४० आनी तुज्या शिसांक ताका भायर काडपाची विनवणी केली; आनी तांकां शक्य जालें ना.
४१ जेजून जाप दिली: " हे अविश्वासी आनी विकृत पिळगी, हांव कितलो तेंप तुज्या वांगडा रावून तुका सोंसतलों? तुज्या पुताक हांगा हाड.
४२ तो अजून येवंक लागलो तेन्ना सैतानान ताका सकयल उडयलो आनी ताका फाडलो. जेजून त्या अशुध्द आत्म्याक धिटाय दिली आनी त्या भुरग्याक बरे केलो आनी ताका ताच्या बापायक परतून दिलो.
४३ ते सगळे देवाच्या बळिश्ट बळग्याक लागून अजापीत जाले. पूण जेजून केल्ल्या सगळ्या गजालीं विशीं ते दरेकल्याक अजापीत जातात तेन्ना ताणें आपल्या शिसांक म्हळें.
४४ हीं उतरां तुमच्या कानांत बुडूंक जाय, कित्याक मनशाचो पूत मनशांच्या हातांत दितलो.
४५ पूण तांकां हें उतर समजलें ना आनी तें तांकां कळ्ळें ना म्हण तांकां लिपलां.
४६ तेदनां तांचेमदीं एक वाद निर्माण जालो, तातूंतलो खंयचो व्हडलो आसूंक जाय.
४७ जेजून तांचो काळजाचो विचार कळून एक भुरगो धरलो आनी ताचे कडेन दवरलो.
४८ आनी तांकां म्हळें: " जो कोण म्हज्या नांवान ह्या भुर्ग्ााक स्वीकारता, तो म्हाका ग्रहण करता आनी जो कोण म्हाका ग्रहण करता तो म्हाका धाडल्ल्याक स्वीकारता;
४९ जुांवान जाप दिली: "गुरू, तुज्या नांवान भुतांखेतांक धांवडायता आमी पळेले; आनी तो आमचे फाटल्यान वचना म्हणून आमी ताका बंदी घाली.
५० जेजून ताका म्हळें: " ताका बंदी करुंक नाका, कित्याक आमच्या विरोधांत नासता तो आमचे फाटल्यान."
५१ ताका उबारपाचो वेळ येतकच ताणें जेरुसलेमाक वचपाक खर मुखार दवरलो.
५२ ताच्या मुखार दूत धाडले आनी ते ताका तयार करुंक सामरी लोकांच्या एका गांवांत भितर सरले.
५३ तो जेरुसलेमांत वचतलो अशें ताचें तोंड दिसतालें म्हणून तांणी ताका येवकार दिलो ना.
५४ ताचे शिश्य जाकोब आनी जुांवान हें पळेवन म्हणलें, "प्रभु, आमी सर्गा थावन उजो देंवून तांकां उजो लावंक सांगुंक जाय?
५५ पूण ताणें वळून तांकां धिटाय दिली आनी म्हळें: " तुमी खंयच्या आत्म्याचे आसात तें तुमकां खबर ना."
५६ कित्याक मनशाचो पूत मनशांचो जीव नाश करुंक आयला, पूण तांकां वाचवंक आयला. आनी ते दुसर् या गांवांत गेले.
५७ ते वाटेर वतना एका मनशान ताका म्हणलें: प्रभू, तूं खंय वता थंय हांव तुज्या फाटल्यान वचतलों.
५८ जेजून ताका म्हळें: कोल्यांक बुराक आसतात आनी मळबांतल्या सुकण्यांक घोंटेर आसतात; पूण मनशाच्या पुताक तकली दवरपाची सुवात ना.
५९ ताणें दुसऱ्याक म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच." पूण ताणें म्हणलें, प्रभू, म्हाका पयलीं म्हज्या बापायक पुरपाक वचूंक दिव.
६० जेजून ताका म्हळें: मेल्ल्यांक आपल्या मेल्ल्यांक पुरूंक दिवचें, पूण तूं वचून देवाचें राज्य प्रचार कर.
६१ दुसर् यानय म्हणलें: प्रभू, हांव तुज्या फाटल्यान वचतलों; पूण पयलीं तांकां निरोप दिवपाक वचूं, जे म्हज्या घरांत घरांत आसात.
६२ जेजून ताका म्हळें: नांगराक हात घालून फाटीं पळेवन कोणूच देवाच्या राज्याक योग्य ना.

अध्याय १०

१ ह्या उपरांत सर्वेस्परान आनीक सत्तर लोकांकय नेमले आनी तांकां दोग-दोन आपल्या मुखार धाडले, जंय तो स्वता येवपाचो आसलो त्या दर एका शारांत आनी सुवातेर धाडलो.
२ ताका लागून ताणें तांकां म्हळें: " खरेंच कापणी व्हडली, पूण मजूर थोडे;
३ तुमी वाटेर वच, पळे, हांव तुका वागांच्या मधें कोंब्या भशेन धाडटां.
४ पर्स, स्क्रप, पांयतणां व्हरूंक नाकात आनी वाटेर कोणाकूच नमस्कार करूंक नाकात.
५ तुमी खंयच्याय घरांत भितर सरतात, पयलीं म्हणात: ह्या घराक शांती मेळ्ळू.
६ शांतीचो पूत थंय आसलो जाल्यार तुजी शांती ताचेर रावतली आनी ना जाल्यार ती परत तुजे कडेन वळटली.
७ आनी त्याच घरांत रावून, तांणी दिल्ल्या वस्तूंची खावप आनी पियेवप, कित्याक मजूर आपल्या भाड्याक फावो. घरांत घरांत वचना.
८ तुमी खंयच्याय शारांत भितर सरतात आनी ते तुमकां येवकार दितात, तुमच्या मुखार दवरिल्लीं वस्तू खावचीं.
९ आनी तातूंतल्या दुयेंतींक बरे कर आनी तांकां म्हणचें: देवाचें राज्य तुमकां लागीं आयलां.
१० पूण तुमी खंयच्याय शारांत भितर सरतात आनी ते तुमकां येवकारनात, त्या शाराच्या रस्त्यांनी वचून सांगात.
११ तुमच्या शाराची मात, जी आमचेर चिकटून आसा, ती आमी तुमचे आड पुसतात, पूण देवाचें राज्य तुमकां लागीं पावलां हाची खात्री करात.
१२ पूण हांव तुमकां सांगतां, त्या दिसा त्या शारा परस सदोमाक चड सोंसपाक मेळटलें.
१३ कोराझीन तुका धिक्कार! बेतसैदा, तुका धिक्कार! कित्याक तुमच्यांत केल्लीं पराक्रमां सोर आनी सिदोनांत जाल्लीं जाल्यार, तांणी बोटी आनी भस्म घालून बसून पश्चात्ताप केल्लो आसतलो.

१४ पूण न्यायाच्या वेळार सोर आनी सिदोनाक तुज्या परस चड सोंसपाक मेळटलें.
१५ आनी तूं कफर्नाहूम, जो सर्गार उंच जाला, तो नरकांत सकयल देंवतलो.
१६ तुमचें आयकता तो म्हजें आयकता; आनी जो तुमकां तुच्छ मानता तो म्हाका तुच्छ करता; आनी जो म्हाका तुच्छ मानता तो म्हाका धाडल्ल्याक तुच्छ करता.
१७ ते उपरांत सत्तर लोक खोशीन परत आयले आनी म्हणपाक लागले: "प्रभु, तुज्या नांवान भुतांखेतांचोय आमचो अधीन आसा."
१८ ताणें तांकां म्हळें: सैतानाक सर्गारांतल्यान वीज पडपा सारको पळेलो.
१९ पळय, हांव तुमकां सोरोप आनी बिच्छू आनी दुस्मानाच्या सगळ्या बळग्याचेर पावल दवरपाचो अधिकार दितां आनी तुमकां कांयच त्रास दिवचो ना.
२० तरी, आत्मे तुमचे अधीन आसात म्हूण खोशी जावंक नाकात; पूण तुमचीं नांवां सर्गार बरयल्यांत म्हणून खोशी जावचें.
२१ त्या वेळार जेजून आत्म्यान खोशी जालो आनी म्हणलें: " हे बापूय, सर्ग आनी पृथ्वीचो स्वामी, तुवें हीं गजाली बुद्धीमान आनी बुद्धीमान लोकां कडल्यान लिपोवन दवरल्यांत आनी भुरग्यांक उक्तायल्या म्हूण हांव तुका उपकार मानतां. कित्याक तुज्या नदरेक अशें बरें दिसलें.
२२ सगळ्यो गजाली म्हज्या बापायन म्हाका दिल्ल्यो, आनी बापाय बगर पूत कोण हें कोणाकूच कळना; आनी बापूय कोण, पूण पूत आनी पूत ताका प्रगट करतलो.
२३ ताणें ताका आपल्या शिसां कडेन वळयलो आनी एकल्यान म्हळें: " तुमी पळेतात तें पळेवपी दोळे धन्य.
२४ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, जायत्या संदेष्ट्यांक आनी राजांक तुमी पळयतात तीं पळेवंक इत्सा केल्लीं, पूण तीं पळोवंक नात; आनी तुमी आयकतात आनी आयकूंक नातल्लीं गजाली आयकुपाक.
२५ आनी पळे, एक कायदो उबो रावून ताका परिक्षा दिलो आनी म्हळें: "गुरू, सासणाचें जिवीत मेळोवंक हांव कितें करुंक जाय?"
२६ ताणें ताका म्हळें: कायद्यांत कितें बरयलां? तूं कशें वाचता?
२७ ताणें जाप दिली: "तुज्या सर्वेस्पर देवाचो तुज्या सगळ्या काळजान, सगळ्या जिवान, सगळ्या बळग्यान आनी सगळ्या मनांनी मोग कर. आनी तुज्या शेजाऱ्याक तुज्या सारको.
२८ ताणें ताका म्हळें: " तुवें बरोबर जाप दिल्या, हें कर आनी तूं जियेतलो."
२९ पूण ताणें स्वताक नितीमान थारावंक जाय आनी जेजूक म्हळें: म्हजो शेजारी कोण?
३० जेजून जाप दिली, " एक मनीस जेरुसलेम थावन जेरीकोक देंवलो आनी चोरांनी ताचे कपडे काडून ताका जखमी करून ताका अर्दकुटो सोडून गेलो.
३१ योगायोगान एक याजक त्या वाटेर देंवलो आनी ताका पळोवन तो दुसरे वटेन वचून गेलो.
३२ तशेंच एक लेवी त्या जाग्यार पावलो आनी ताका पळेलो आनी दुसरे वटेन वचून गेलो.
३३ पूण एक सामरी लोक तो वता थंय पावलो आनी ताका पळोवन ताका दया आयलो.
३४ ताचे कडेन वचून ताचे जखमे तेल आनी सोरो ओतून ताका आपल्याच जनावराचेर बसयलो आनी ताका सरायांत व्हरून ताची जतनाय घेतली.
३५ दुसऱ्या दिसा तो गेलो तेन्ना ताणें दोन पेन्स काडून सैन्याक दिले आनी ताका म्हळें: ताची जतनाय घे; आनी तुवें चड खर्च केल्यार हांव परत येतकच तुका परत दितलों.
३६ तुका दिसता, ह्या तिगां मदलो खंयचो शेजारी चोरां मदीं पडलो?
३७ ताणें म्हळें: "जो कोण ताचेर दया करतालो." तेन्ना जेजून ताका म्हळें: "जा आनी तूंय तशें कर."
३८ ते वतना तो एका गांवांत भितर सरलो आनी मार्ता नांवाचे बायलेन ताका आपल्या घरांत घेतलो.
३९ तिका मरियम्मा नांवाची एक भयण आशिल्ली, तीय जेजूच्या पांयांक बसली आनी ताचें उतर आयकली.
४० पूण मार्ताक चड सेवा करुंक त्रास जावन ताचे कडेन येवन म्हणलें: "प्रभु, म्हज्या भयणीन म्हाका एकटोच सेवा करुंक सोडलो हाची तुका कांयच पर्वा ना? देखून तिका म्हाका आदार करपाक सांगात.
४१ जेजून तिका जाप दिली: " मार्ता, मार्ता, तूं जायत्या गजालीं विशीं सावधान आनी त्रासांत आसा.
४२ पूण एक गजाल जाय, आनी मरीयान तो बरो भाग वेंचून काडला, जो तिचे कडल्यान काडून घेवचो ना.

अध्याय 11

१ तो एका जाग्यार मागणें करताना थांबताना ताच्या एका शिश्यान ताका म्हणलें: "प्रभु, जुांवान आपल्या शिसांक शिकयल्ल्या प्रमाणें आमकां मागणें करुंक शिकय."
२ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी मागणें करतना म्हणात, आमचो सर्गार बापाय, तुजें नांव पवित्र जावं." तुजें राज्य येव. तुजी इत्सा जावं, जशी सर्गार, तशी पृथ्वीचेर.
३ आमची दिसपट्टी भाकरी आमकां दिसान दीस दिव.
४ आनी आमचीं पात्कां माफ कर; कित्याक आमकां ऋणी आशिल्ल्या दरेकल्याक आमी माफ करतात. आनी आमकां प्रलोभनांत व्हरूंक नाकात; पूण वायटा थावन आमकां सोडवंक.
५ ताणें तांकां म्हणलें, " तुमच्यांतलो कोणाचो इश्ट आसतलो आनी तो मध्यान राती ताचे कडेन वचून ताका म्हणटलो: इश्ट, म्हाका तीन भाकरी रिणाक दिव;
६ म्हज्या प्रवासांत म्हजो एक इश्ट म्हजे कडेन आयला आनी ताचे मुखार म्हाका कांयच ना?
७ आनी भितरल्यान जाप दितलो: म्हाका त्रास दिवंक नाका, आतां दार बंद जालां आनी म्हजीं भुरगीं म्हजे वांगडा खाटीर आसात; हांव उठून तुका दिवंक शकना.
८ हांव तुमकां सांगतां, तो आपलो इश्ट म्हणून उठून ताका दिवंक नासलो तरी ताच्या खरपणाक लागून तो उठून ताका जाय तितले दितलो.
९ हांव तुमकां सांगतां, मागात आनी तें तुमकां मेळटलें; सोद, आनी तुमकां मेळटलें; ठोकून, तें तुमकां उगडटलें.
१० कित्याक मागपी दरेकल्याक मेळटा; आनी सोदपी ताका मेळटा; आनी जो कोण ठोकता ताका तें उगडटलें.
११ तुमच्यांतल्या कोणाकूय पूत भाकरी मागता जाल्यार तो ताका फातर दितलो काय? वा नुस्तें मागल्यार नुस्त्या खातीर ताका सोरोप दितलो?
१२ वा तो तांतयाक मागलो जाल्यार ताका बिच्छू अर्पण करतलो?
१३ तुमी वायट जावन तुमच्या भुरग्यांक बरीं देणगीं दिवंक कळटात जाल्यार, तुमचो सर्गीचो बापूय ताका मागपी लोकांक पवित्र आत्मो कितलो चड दितलो?

१४ तो एक सैतान भायर काडटालो आनी तो मुको आशिल्लो. सैतान भायर सरलो तेन्ना मुके उलयले; आनी लोकांक अजाप जालें.
१५ पूण तातूंतल्या कांय जाणांनी म्हणलें, "तो भुतांखेतांचो मुखेली बेलजेबूबा वरवीं भुतांखेतांक धांवडायता."
१६ आनी हेर लोकांनी ताका परिक्षा दिवन सर्गा थावन एक चिन्नां मागली.
१७ पूण तांचो विचार जाणून ताणें तांकां म्हळें: " आपल्या आड फुटिल्लें दरेक राज्य उध्वस्त जाता; आनी घरा आड फुटिल्लें घर पडटा.
१८ सैतान आपल्या आड फुटलो जाल्यार ताचें राज्य कशें उबें जातलें? कित्याक तुमी म्हणटात की हांव बेलजेबूबा वरवीं भुतांखेतांक भायर काडटां.
१९ जर हांव बेलजेबूबाच्या आदारान भुतांखेतांक भायर काडटां जाल्यार, तुमचे पूत कोणाच्या आदारान तांकां भायर काडटात? देखून ते तुमचे न्यायाधीश जातले.
२० पूण हांव देवाच्या बोटान भुतांखेतांक भायर काडटां जाल्यार, देवाचें राज्य तुमचेर आयलां हातूंत दुबाव ना.
२१ जेन्ना बळवंत मनीस आपल्या राजवाड्याची राखण करता तेन्ना ताची माल शांती जाता.
२२ पूण ताचेपरस बळवंत मनीस ताचेर येवन ताचेर जैत मेळयतलो तेन्ना तो ताचे कडल्यान आपलें सगळें कवच काडून घेता आनी ताची लुट वांटता.
२३ जो म्हजे बरोबर ना तो म्हजे आड, आनी जो म्हजे वांगडा ना तो शिंपडटा.
२४ अशुध्द आत्मो मनशांतल्यान भायर सरता तेन्ना तो सुक्या सुवातींनी भोंवता आनी विसव सोदता; आनी कोणाक मेळनाशिल्ल्यान तो म्हणटा, "हांव भायर सरल्ल्या म्हज्या घरांत परत येतलों."
२५ येतकच ताका तें झाडून सजयल्लें दिसता.
२६ मागीर तो वचून आपल्या परस चड वायट आनीक सात आत्म्यांक आपल्या कडेन व्हरता; ते भितर भितर सरतात आनी थंय रावतात आनी त्या मनशाची निमाणी स्थिती पयल्या परस वायट.
२७ ताणें हीं गजाली उलयताना, संघांतल्या एका बायलेन आवाज काडलो आनी ताका म्हणलें, "तुका जल्म दिवपी पोट आनी तुवें दुदाक धरल्ली पोट धन्य."
२८ पूण ताणें म्हळें: " होय, देवाचें उतर आयकून तें पाळपी धन्य."
२९ लोक दाट जावन जमले उपरांत तो म्हणपाक लागलो: ही एक वायट पिळगी. आनी ताका योनास संदेष्ट्याची चिन्नां सोडून हेर कसलीच चिन्नां दिवची ना.
३० कित्याक जोनास निनेवी लोकांक एक चिन्नां जावनासलो, तसोच मनशाचो पूत हे पिळगेकय एक चिन्नां जातलो.
३१ दक्षिणेची राणी ह्या पिळगेच्या मनशां वांगडा न्यायाच्या दिसांनी उठून तांकां ख्यास्त दितली, कित्याक ती सोलोमनाची बुद्धी आयकुपाक संवसाराच्या शेवटाक आयल्या; आनी पळेयात, सोलोमन परस व्हडलो एकलो हांगा आसा.
३२ निनेवेंचे लोक ह्या पिळगे वांगडा न्यायाच्या दिसांनी उठून तिचो ख्यास्त दितले, कित्याक तांणी जोनासाच्या प्रचाराक लागून पश्चात्ताप केलो; आनी पळे, जोनासा परस व्हडलो एकलो हांगा आसा.
३३ कोणेंच मेणवात पेटयल्या उपरांत ती मेणवातीच्या खाला, पूण मेणवातीचेर दवरना, जाका लागून भितर येवपी लोकांक उजवाड पळोवंक मेळटलो.
३४ कुडीचो उजवाड म्हळ्यार दोळो, देखून तुजो दोळो एकलो आसता तेन्ना तुजी सगळी कूड उजवाडान भरिल्ली आसता; पूण तुजो दोळो वायट आसताना तुजी कूड काळोखान भरिल्ली आसता.
३५ तुज्यांत जो उजवाड काळोख जावचो ना हाची जतनाय घेयात.
३६ तुजें सगळें आंग उजवाडान भरिल्लें आनी ताचो भाग काळो नासलो जाल्यार, मेणवातीच्या उजवाडान तुका उजवाड दिता तशें सगळें उजवाडान भरिल्लें आसतलें.
३७ तो उलयताना एका फरीसीन ताका जेवपाक विनवणी केली आनी तो भितर सरून जेवपाक बसलो.
३८ फरीसीन तें पळेवन, जेवणा आदीं पयली धुंवंक ना म्हण ताका अजाप जालें.
३९ आनी सर्वेस्परान ताका म्हळें: " आतां तुमी फरीसी प्याला आनी ताटयेची भायली भाग निवळ करतात; पूण तुमचो भितरलो भाग खरखरीत आनी वायटपणांनी भरिल्लो आसा.
४० तुमी मूर्ख, भायल्यान तयार केल्ल्या मनशान भितरलेंय तयार केलें ना?
४१ पूण तुमचे कडेन आशिल्ल्या वस्तूंतल्यान भिक्षा दिवची; आनी पळे, तुमकां सगळें निवळ जालां.
४२ पूण, फरीसीं, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी पुदीना आनी रु आनी सगळ्या तरांच्या वनस्पतींचें दशमांश दितात आनी न्याय आनी देवाच्या मोगाचेर पयस वतात.
४३ फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमकां सभाघरांतल्या सगळ्यांत वयल्या आसनांचो आनी बाजारांतल्या नमस्काराचो मोग आसा.
४४, पाखंडी, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी दिसनाशिल्ल्या थडग्यां सारके आसात आनी तांचेर चलपी मनशांक तांची खबर ना.
४५ तेदनां एका वकिलान ताका म्हळें: "गुरू, अशें सांगून तूं आमचोय निंदा करता."
४६ ताणें म्हळें: " तुमकांय धिक्कार! कित्याक तुमी मनशांक सोंसपाक कठीण अशे भार घालतात आनी तुमी स्वता एका बोटान भारांक हात लायनात.
४७ तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी संदेष्ट्यांच्यो कबर बांदतात आनी तुमच्या बापायन तांकां मारले.
४८ तुमच्या बापायच्या कर्तुबांक तुमी मान्य करतात हाची तुमी खरी गवाय दितात, कित्याक तांणी तांकां मारले आनी तुमी तांचीं कबर बांदतात.
४९ देखून देवाची बुद्धी म्हणाली: "हांव तांकां संदेष्टे आनी प्रेषित धाडटलो आनी तातूंतल्या कांय जाणांक ते मारून उडयतले आनी तांकां त्रास दितले.
५० संवसाराच्या स्थापने थावन व्हांवून आयिल्लें सगळ्या संदेष्ट्यांचें रगत हे पिळगेंतल्यान मागचें;
५१ आबेलाच्या रगत थावन जकर्यासाच्या रगताक, जें वेदी आनी देवळाच्या मधें नाश जालें.
५२ हे वकील, तुमकां धिक्कार! कित्याक तुमी गिन्यानाची चावी काडून घेतल्या, तुमी तुमच्या भितर भितर सरले नात आनी भितर सरपी लोकांक तुमी आडखळ घाली.

५३ ताणें तांकां हीं गजाली सांगतना, शास्त्रज्ञ आनी फरीसी ताका खर उलो मारूंक लागले आनी ताका जायत्या गजालीं विशीं उलो मारूंक लागले.
५४ ताची वाट पळेताले आनी ताच्या तोंडातल्यान कितें तरी काडूंक सोदताले आनी ताचेर आरोप करुंक सोदताले.

अध्याय 12

१ त्या वेळार असंख्य लोक एकठांय जाले आनी ते एकामेकांक पांयांनी मारले, तेन्ना ताणें आपल्या शिसांक सगळ्यांत पयलीं म्हणपाक सुरवात केली: फरीसी लोकांच्या खमीराची खबरदारी घेयात, म्हणल्यार पाखंडीपण.
२ कित्याक प्रगट जावचें ना, तें कांयच व्यापिल्लें ना; ना लिपले, तें कळचें ना.
३ देखून तुमी काळखांत जें कितें उलयलां तें उजवाडांत आयकूंक मेळटलें; तुमी कानार आलमारींत उलयिल्लें तें घरांच्या माथ्यार जाहीर करतले.
४ आनी हांव तुमकां म्हज्या इश्टांक सांगतां, जे कुडीक मारतात आनी ताचे उपरांत तांकां आनीक करपाक मेळनात तांकां भियेवंक नाकात.
५ पूण तुमी कोणाक भियेवंक जाय तें हांव तुमकां आदींच शिटकावणी दितलों: ताका भियेवंक जाय, जाका मारल्या उपरांत नरकांत उडोवपाची तांक आसा; हय, हांव तुमकां सांगतां, ताका भियेव.
६ पांच चिमणी दोन फारथांत विकतात आनी तातूंतली एकूय चिमणी देवा मुखार विसरना?
७ पूण तुमच्या तकलेचे केंस लेगीत सगळे मेजले. देखून भियेवंक नाकात, तुमी जायत्या चिमणीं परस चड मोलाचे आसात.
८ हांव तुमकां सांगतां, कोण म्हाका मनशां मुखार कबूल करतलो, तो मनशाचो पूतय देवाच्या देवदूतां मुखार कबूल करतलो.
९ पूण मनशां मुखार म्हाका नाकारता तो देवाच्या देवदूतां मुखार नाकारतलो.
१० आनी कोणाक मनशाच्या पुता आड एक उतर उलयता ताका माफ करुंक मेळटलें, पूण पवित्र आत्म्याचो निंदा करपी मनशाक तें माफ करचें ना.
११ आनी जेन्नां ते तुमकां सभाघरांनी, दंडाधिकाऱ्यां कडेन आनी अधिकारां कडेन हाडटात तेन्नां तुमी कशी वा कितें जाप दितले आनी कितें म्हणटले हाचो विचार करचो न्हय.
१२ कित्याक पवित्र आत्मो तुमकां सांगपाक जाय तें त्याच वेळार तुमकां शिकयतलो.
१३ त्या पंगडातल्या एका मनशान ताका म्हळें: "गुरू, म्हज्या भावाक सांग, ताणें म्हजे कडेन वारसो वांटून घेवचो."
१४ ताणें ताका म्हळें: " मनीस, तुजेर म्हाका न्यायाधीश वा वांटेकार कोणे केलो?
१५ ताणें तांकां म्हळें: " सावधान राव आनी लोभांतल्यान सावधान राव, कित्याक मनशाचें जिवीत ताचे कडेन आशिल्ल्या वस्तूंच्या भरपूरपणांत आदारून नासता."
१६ तेदनां ताणें तांकां एक बोधकथा सांगली, " एक गिरेस्त मनशाच्या जमनींत भरपूर झाडां आयलीं.
१७ तेन्ना ताणें मनांत विचारलें, "म्हजें फळां दिवपाक म्हाका सुवात ना म्हणून हांव कितें करूं?
१८ ताणें म्हळें: "हांव अशें करतलों: हांव म्हजीं गोठ्यां ओडून उडोवन व्हड बांदतलों; आनी थंय म्हजीं सगळीं फळां आनी म्हजीं वस्तू दितलों.
१९ आनी हांव म्हज्या जिवाक म्हणटलो, जीव, तुका जायतीं वर्सां सांठोवन दवरल्ली बरीच वस्तू आसा; आराम कर, खा, पियेव आनी मजा कर.
२० पूण देवान ताका म्हळें, "मूर्ख, आज रातीं तुज्या जिवाक तुजे कडल्यान मागणी जातली;
२१ तसोच जो आपल्या खातीर खजिनो सांठोवन दवरता आनी देवा कडेन गिरेस्त ना.
२२ ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: " म्हणून हांव तुमकां सांगतां, तुमी कितें खातले हाचो तुमच्या जिवाचो विचार करचो न्हय; तुमी कितें घालतले तें कुडी खातीर न्हय.
२३ जेवणा परस जिवीत चड आनी कपड्या परस कुडी चड.
२४ कावळ्यांचो विचार करात, कित्याक ते पेरनात आनी कापणी करिनात; जांकां भंडार ना गोठण ना; देव तांकां पोसता, तुमी सुकण्यां परस कितले बरे?
२५ तुमच्यांतलो कोण चिंतून ताच्या उंचायेक एक हात वाडोवंक शकता?
२६ जर तुमकां ल्हान काम करुंक जायना जाल्यार, उरिल्ल्या गजालीं विशीं तुमी कित्याक चिंततात?
२७ कुमुदां कशीं वाडटात तें पळय, तीं कश्ट करिनात, कातनात; आनी तरी हांव तुमकां सांगतां, सोलोमन आपल्या सगळ्या वैभवांत ह्या मदल्या एका मनशा सारको न्हेसलो ना.
२८ जर देवान आयज शेतांत आशिल्ल्या तणाक अशें कपडे घालतात आनी फाल्यां तें ओडून उडयतात; हे उण्या भावार्थाचे, तो तुमकां कितलो कपडे घालतलो?
२९ तुमी कितें खातले वा कितें पितले तें सोदूंक नाकात आनी दुबाव येवंक नाकात.
३० कित्याक संवसारांतलीं राश्ट्रां हीं सगळीं गजालीं सोदतात आनी तुमकां ह्या गजालींची गरज आसा हें तुमच्या बापायक खबर आसा.
३१ पूण ताचे परस तुमी देवाचें राज्य सोदचें; आनी हीं सगळीं तुमकां जोडटलीं.
३२ ल्हान कळप, भियेवंक नाका; कित्याक तुज्या बापायक तुका राज्य दिवपाची खोस जाता.
३३ तुमचे कडेन आशिल्लें विकून भिक्षा दिवचें; पोरणी जावंक नाशिल्लीं पोतीं, मळबांतलो एक खजिनो जो नाका, जंय चोर लागीं येना आनी पतंग नाश करिना, थंय तुमकां मेळचें.
३४ कित्याक तुजो खजिनो जंय आसा थंय तुजें काळीज आसतलें.
३५ तुमचीं कमर बांदून दवरुंक आनी तुमचीं दिवे जळूंक दिवचीं;
३६ आनी तुमी स्वता आपल्या स्वामी लग्नांतल्यान परत येतलो तेन्नां ताची वाट पळोवपी मनशां सारके आसात; तो येवन ठोकून मारता तेन्ना ते ताका रोखडेंच उगडपाक शकतले.
३७ धन्य ते नोकर, जे स्वामी येतकच पळे वन पळयतलो, हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तो आपल्याक बांदून दवरतलो आनी तांकां जेवपाक बसयतलो आनी भायर येवन तांची सेवा करतलो.
३८ दुसरी पळोवणी वेळार येवन वा तिसरे पळोवणेंत येवन तांकां तशे मेळ्ळे जाल्यार ते नोकर धन्य.
३९ आनी हें जाणून घेयात की घरांतल्या मालकाक चोर खंयच्या वेळार येतलो तें कळ्ळें जाल्यार तो पळून रावतालो आनी आपलें घर फोडूंक दिवंक नासलो.
४० देखून तुमीय तयार रावात, कित्याक मनशाचो पूत तुमकां दिसना त्या वेळार येतलो.

४१ तेदनां पेद्रू ताका म्हळें: "प्रभु, ही बोधकथा तूं आमकां वा सगळ्यांक सांगता?
४२ तेदनां सर्वेस्पेरान म्हणलें, " तेन्ना तो विस्वासू आनी बुद्धीमान वांगडी कोण, जाका ताचो स्वामी आपल्या घराण्याचेर राज्यकर्तो करतलो आनी तांकां फावो त्या वेळार जेवणाचो वाटो दितलो?
४३ धन्य तो नोकर, जाचो स्वामी येतकच ताका तशें करतना मेळटलो.
४४ खरेंच हांव तुमकां सांगतां, तो ताका आपल्या सगळ्या वस्तूंचेर राज्यकर्तो करतलो.
४५ पूण तो नोकर आपल्या काळजांत म्हणटा जाल्यार, म्हजो स्वामी आपल्या येवपाक कळाव करता; आनी दादल्यांक आनी चलयांक मारपाक लागतले, खावपाक-पिवपाक आनी पिवपाक लागतले;
४६ त्या नोकराचो स्वामी ताका पळयना त्या दिसा आनी ताका खबर नाशिल्ल्या वेळार येतलो आनी ताका कुशीक काडटलो आनी ताका ताचो वाटो अविश्वासी लोकां कडेन दितलो.
४७ त्या नोकराक आपल्या स्वामीची इत्सा जाल्ली आनी स्वताक तयार करूंक ना आनी ताचे इत्से प्रमाणें करूंक ना, ताका जायत्या मारांनी मारतले.
४८ पूण कोणाक कळ्ळें ना आनी मारपाक फावो अशीं कामां केल्यार ताका थोड्याच मारांनी मार दितले. कित्याक कोणाक चड दिल्यार ताचे कडल्यान चड मागणी जातली आनी मनशान चड दिल्लें ताचे कडल्यान चड मागतले.
४९ हांव धतरिचेर उजो धाडपाक आयलां; आनी तें पयलींच पेटलां जाल्यार हांव कितें करतलों?
५० पूण म्हाका बाप्तिस्म घेवपाचो बाप्तिस्म आसा; आनी तें साध्य जायसर हांव कसो संकुचीत जालां!
५१ हांव पृथ्वीचेर शांती दिवंक आयलां अशें तुमकां समजता? हांव तुका सांगतां, ना; पूण ताचेपरस विभागणी: १.
५२ कित्याक आतां सावन एका घरांत पांच जाण वांटे जातले, तीन जाणांक आनी दोन जाणांक तिगां आड.
५३ बापूय पुता आड आनी पूत बापाय आड फूट पडटलो; आवय चलये आड आनी धूव आवय आड; सासण आपल्या धुवे आड आनी सासण आपल्या सासणी आड.
५४ ताणें लोकांकय म्हणलें, " तुमी अस्तंतेकडल्यान मेघ उदेता तें पळयतना, रोखडेंच म्हणटात: 'पाव येता; आनी अशें आसा.
५५ दक्षिण वारें व्हांवता तें पळोवन तुमी म्हणटात, उश्णताय येतली; आनी तें घडटा.
५६ तुमी पाखंडी, मळब आनी धतरिचें मुखामळ तुमकां कळूंक शकता; पूण ह्या वेळार तुमी कशें वळखना?
५७ हय, आनी तुमी स्वता कडल्यान लेगीत कित्याक बऱ्याचें न्याय करिनात?
५८ तुज्या दुस्माना वांगडा दंडाधिकाऱ्या कडेन वतना वाटेर आसताना, तुका ताचे कडल्यान सुटका मेळोवंक यत्न कर; नाजाल्यार तो तुका न्यायाधीशा कडेन व्हरून न्यायाधीशान तुका अधिकारी हातांत दिवंक ना आनी अधिकारी तुका बंदखणींत घालचो ना.
५९ हांव तुका सांगतां, निमाणो माइट फारीक जायसर तूं थंयच्यान वचूंक ना.

अध्याय 13

१ त्या ऋतूंत कांय जाणांनी ताका गालील लोकांची खबर सांगली, तांचो रगत पिलातान तांच्या बळीं कडेन भरसून गेल्लो.
२ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमकां समजता की हे गलील लोक सगळ्या गलील लोकां परस पापी आशिल्ले, कारण तांकां अशीं कश्टां भोगचीं पडलीं?"
३ हांव तुमकां सांगतां, ना, पूण तुमी पश्चात्ताप करिना जाल्यार तुमी सगळे तशेच नाश जातले.
४ वा सिलोआमाचो गोपुर पडून तांकां जिवेशीं मारून उडयल्ल्या अठरा जाणांक, जेरुसलेमांत रावपी सगळ्यां परस ते पापी आशिल्ले अशें तुमकां दिसता?
५ हांव तुमकां सांगतां, ना, पूण तुमी पश्चात्ताप करिना जाल्यार तुमी सगळे तशेच नाश जातले.
६ ताणें ही बोधकथा सांगली; एका मनशाच्या द्राक्षमळ्यांत अंजीराचें झाड लायिल्लें; तो येवन ताचेर फळ सोदलो आनी ताका एकूय फळ मेळूंक ना.
७ तेदनां ताणें आपल्या द्राक्षमळ्यांतल्या सांदारणाक म्हळें: "पळे, ह्या तीन वर्सां हांव ह्या अंजीराच्या झाडाचेर फळां सोदपाक येतां आनी कांयच मेळना. ताका जमनीचेर कित्याक त्रास जाता?
८ ताणें ताका जाप दिली: "प्रभु, हांव ताचे भोंवतणीं खणून शेण घालतां मेरेन ह्या वर्साय सोडून दिव.
९ फळां जालीं जाल्यार बरें, आनी ना जाल्यार ते उपरांत तें कापून उडयतले.
१० तो सब्बाथाच्या एका सभाघरांत शिकयतालो.
११ आनी पळे, एक बायल आशिल्ली, तिका अठरा वर्सां दुबळेपणाची भावना आशिल्ली आनी ती एकठांय नमस्कार करून उबो रावंक शकली ना.
१२ जेजून तिका पळेवन तिका आपयली आनी तिका म्हळें: " बायल, तुज्या दुबळेपणांतल्यान सुटका जाल्या."
१३ ताणें तिचेर हात दवरले आनी रोखडीच ती सरळ जाली आनी देवाची महिमा केली.
१४ जेजून सब्बाथाच्या दिसा बरे केल्ल्यान सभाघराच्या मुखेल्यान रागान जाप दिली आनी लोकांक म्हळें: "स दीस मनशांक काम करुंक जाय; सब्बाथाचो दीस.
१५ तेदनां सर्वेस्पेरान ताका जाप दिली, " तुमी पाखंडी, तुमच्यांतलो दरेकलो सब्बाथ दिसा आपलो बैल वा गांड गोठ्यांतल्यान सोडून ताका उदक दिवपाक व्हरना?
१६ आनी सैतानान बांदून दवरल्ली ही बायल अब्राहमाची धूव जावन, पळे, ह्या अठरा वर्सांक, सब्बाथाच्या दिसा ह्या बंधना थावन सोडून दिवंक जायना?
१७ ताणें हीं गजाली सांगून ताच्या सगळ्या विरोधकांक लज दिसली आनी ताणें केल्ल्या सगळ्या वैभवशाली गजालीं खातीर सगळे लोक खोशी जाले.
१८ तेदनां ताणें म्हळें: देवाचें राज्य कशें आसा? आनी हांव ताचे सारको खंयच्यान जातलों?
१९ तें मोसंबीच्या कणसा सारकें, जें मनशान घेवन आपल्या बागेंत उडयलें. आनी तें वाडलें आनी व्हडलें झाड मेण केलें; आनी ताच्या फांट्यांनी हवेंतलीं सुकणीं रावलीं.
२० आनी परतून ताणें म्हळें: " देवाच्या राज्याची हांव खंयच्यान तुळा करुंक शकता?"
२१ तें खमीरा सारकें, जें बायलेन घेवन तीन माप पिठांत लिपोवन दवरलें आनी सगळें खमीर जायसर.

२२ तो शारांनी आनी गांवांनी भोंवून शिकयतालो आनी जेरुसलेम वटेन भोंवतालो.
२३ तेदनां एका मनशान ताका म्हळें: "प्रभु, वाचवंक थोडेच आसात काय?" ताणें तांकां म्हळें:
२४ संकुचीत दारांतल्यान भितर सरपाक यत्न करात, कित्याक हांव तुमकां सांगतां, जायते जाण भितर सरपाक सोदतले, पूण तांकां मेळचे नात.
२५ जेन्ना एकदां घराचो धनी उठून दार बंद जाता आनी तुमी भायर उबे रावून दार ठोकून दार ठोकून म्हणपाक लागतात, "प्रभु, प्रभू, आमकां उगड. तो तुमकां जाप दितलो आनी म्हणटलो: तुमी खंयच्यान आयल्यात तें हांव तुमकां वळखना.
२६ मागीर तुमी म्हणपाक लागतले, आमी तुज्या मुखार जेवले आनी पियेले आनी तूं आमच्या रस्त्यांनी शिकयता.
२७ पूण तो म्हणटलो: "हांव तुमकां सांगतां, तुमी खंयच्यान आयल्यात तें हांव तुमकां वळखना; तुमी सगळे अधर्म करपी, म्हजे कडल्यान पयस वच.
२८ अब्राहम, इसहाक, जाकोब आनी सगळ्या संदेष्ट्यांक देवाच्या राज्यांत पळेतले आनी तुमी स्वता भायर काडिल्ले दिसतले तेन्ना रडप आनी दांत कुसकुसप जातलें.
२९ ते उदेंतेकडल्यान, अस्तंतेकडल्यान, उत्तरेकडल्यान आनी दक्षिणेकडल्यान येवन देवाच्या राज्यांत बसतले.
३० आनी पळे , पयले आसात ते पयले आसतले आनी पयले आसात जे निमाणे आसतले.
३१ त्याच दिसा कांय फरीसी आयले आनी ताका म्हणपाक लागले: "भायर सर आनी हांगाच्यान वच, कित्याक हेरोद तुका मारतलो."
३२ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी वचून त्या कोल्याक सांगात: पळे, हांव भुतांखेतांक भायर काडटां आनी आयज आनी फाल्यां वखदां करतां आनी तिसऱ्या दिसा हांव परिपूर्ण जातलों.
३३ तरी आयज, फाल्यां आनी दुसऱ्या दिसा म्हाका चलूंक जाय, कित्याक जेरुसलेमांतल्यान एक संदेष्टो ना जावंक शकना.
३४ हे जेरुसलेम, जेरुसलेम, जो संदेष्ट्यांक मारता आनी तुज्या कडेन धाडिल्ल्यांक फातर मारता. कोंबडी आपल्या पांखां सकयल आपल्या पिलांक एकठांय करता तशें हांव तुज्या भुरग्यांक कितले फावटीं एकठांय करुंक सोदतालो आनी तुवें ना!
३५ पळे, तुमचें घर उध्वस्त जालां, आनी हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी म्हाका पळयचे नात, जो मेरेन तुमी म्हणचे नात, जो मेरेन प्रभूच्या नांवान येता तो धन्य.

अध्याय 14

१ सब्बाथाच्या दिसा तो एक मुखेल फरीसीच्या घरांत भाकरी खावपाक भितर सरताना, ते ताची पळोवणी करताले.
२ पळे, ताचे मुखार एक मनीस आशिल्लो, ताका ड्रॉप्सी आशिल्लो.
३ जेजून कायदे शिकोवप्यांक आनी फरीसींक म्हळें: " सब्बाथाच्या दिसा बरे करुंक जाय काय?
४ आनी ते शांत रावले. ताणें ताका धरून बरे केलो आनी सोडलो;
५ आनी तांकां जाप दिली, " तुमच्यांतलो कोणाचो गांड वा बैल खड्ड्यांत पडलो आनी तो सब्बाथाच्या दिसा रोखडोच भायर काडचो ना?
६ आनी ताका परत ह्या गजालींक जाप दिवंक मेळ्ळी ना.
७ ताणें आपयल्ल्या लोकांक एक बोधकथा मांडली, जेन्नां ताणें मुखेल कुडीं कशीं वेंचून काडलीं. तांकां म्हणलें,
८ तुका कोणाच्याय मनशान लग्नाक आपयल्यार, उंचल्या कुडींत बसूंक नाकात; तुज्या परस चड मानाच्या मनशाक ताचे कडल्यान आपोवंक मेळचो न्हय;
९ तुका आनी ताका आपयल्लो तो येवन तुका म्हणटा, ह्या मनशाक जागो दिव; आनी तूं सगळ्यांत सकयली खोली घेवपाक लजेन सुरवात करता.
१० पूण तुका आपयल्यार वचून सकयल्या कुडींत बस; तुका आपयल्लो येतलो तेन्ना तुका म्हणटलो, इश्ट, उंच वयर वच, मागीर तुज्या वांगडा जेवपाक बसपी लोकां मुखार तुका उपासना जातली.
११ कित्याक जो कोण स्वताक उंच करता तो उणाव; आनी जो स्वताक नम्र करता तो उंच जातलो.
१२ तेदनां ताणें ताका आवाहन केल्ल्या मनशाकय म्हणलें: " जेन्नां जेवण वा जेवण करतात तेन्ना तुज्या इश्टांक, भावांक, तुज्या नात्यांतल्यांक, तुज्या गिरेस्त शेजाऱ्यांक आपोवंक नाकात. नाजाल्यार ते तुका परतून आपोवचे आनी तुका ताचो बदल जावचो न्हय.
१३ पूण मेजवानी करतना गरीबांक, अपंगांक, लंगड्यांक आनी कुड्ड्यांक आपोव.
१४ आनी तुका आशीर्वाद मेळटलो; कित्याक तांकां तुका फायदो दिवंक मेळचो ना, कित्याक नितींच्या पुनर्जिवंत जातकच तुका बदल मेळटलो.
१५ ताचे वांगडा जेवपाक बसल्ल्या मनशां मदल्या एका मनशान हीं गजाली आयकून ताका म्हणलें, "देवाच्या राज्यांत भाकरी खावपी धन्य."
१६ तेन्ना ताणें ताका म्हळें: एका मनशान व्हडलें जेवण केलें आनी जायत्यांक आपयले.
१७ जेवणा वेळार ताणें आपल्या नोकराक धाडून आपयल्ल्या लोकांक म्हळें: "येयात; कित्याक आतां सगळ्यो गजाली तयार जाल्यात.
१८ आनी ते सगळे एकेच संमतीन निमित्त करपाक लागले. पयल्यान ताका म्हणलें, "हांवें एक जमनीचो कुडको विकत घेतला, आनी म्हाका वचून पळोवपाची गरज आसा.
१९ आनी दुसर् यान म्हणलें, "हांवें पांच जूवा बैल विकतें घेतलां आनी तांची चांचणी करुंक वता;
२० आनी दुसर् यान म्हणलें, "हांवें बायलेक लग्न जालां आनी ताका लागून हांव येवंक शकना."
२१ तेदनां तो नोकर येवन आपल्या स्वामीक ह्यो गजाली सांगल्यो. तेन्ना घरच्या धनयान रागान आपल्या नोकराक म्हणलें, बेगीन भायर सरून शाराच्या रस्त्यांनी आनी मार्गांनी वचून गरीब, अपंग, थांबपी आनी कुड्ड्यांक हांगा हाड.
२२ त्या नोकरान म्हणलें, "प्रभु, तुवें सांगिल्ले प्रमाणें जालां, तरी लेगीत सुवात आसा."
२३ तेदनां स्वामीन त्या नोकराक म्हळें, "म्हजें घर भरून येवंक जाय म्हण, म्हामार्गांनी आनी कोंड्यांनी भायर सरून तांकां भितर येवंक सक्ती कर."
२४ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, आपयल्ल्या मनशां मदल्या कोणाकूच म्हज्या जेवणाची चव घेवची ना.
२५ आनी ताचे वांगडा व्हड लोक गेले आनी ताणें वळून तांकां म्हळें:
२६ जर कोणूय म्हजे कडेन येवन आपल्या बापायचो, आवयचो, बायलेक, भुरग्यांचो, भावांक आनी भयणींचो, हय आनी स्वताच्या जिविताचोय दुस्वास करिना जाल्यार तो म्हजो शिश्य जावंक शकना.

२७ आनी जो कोण आपलो खुरीस घेवन म्हज्या फाटल्यान येना, तो म्हजो शिश्य जावंक शकना.
२८ तुमच्यांतलो कोण एक गोपुर बांदपाचो विचार करता, तो पयलीं बसून ताचो खर्च सोंपयतलो काय ना तें मेजना?
२९ ताणें बुन्याद घाल्या उपरांत आनी ती सोंपोवंक शकल्या उपरांत, ती पळेवपी सगळे ताची फकाणां करपाक लागचे न्हय.
३० ताणें म्हणलें, "हो मनीस बांदपाक लागलो आनी तो बांदपाक शकलो ना."
३१ वा खंयचो राजा दुसऱ्या राजा कडेन झुजपाक वता आनी धा हजारांनी वीस हजारांनी आपल्या आड येवपी मनशाक मेळूंक शकता काय कितें असो विचार करिना?
३२ नाजाल्यार दुसरो व्हड पयस आसतना तो दूत धाडून शांतीची परिस्थिती मागता.
३३ तशेंच, तुमच्यांतलो कोणूय आपूण सगळें सोडून दिना, तो म्हजो शिश्य जावंक शकना.
३४ मीठ बरें, पूण मीठाचो वास गेलो जाल्यार ताका कित्याक मसाला घालचो?
३५ तो देशाक योग्य ना, आनी अजून गोबराक योग्य ना; पूण मनीस तें भायर उडयतात. आयकुपाक कान आसात ताका आयकूंक जाय.

अध्याय १५

१ तेदनां सगळे कर घेवपी आनी पातककार ताचे कडेन आयकुपाक लागले.
२ फरीसी आनी शास्त्रज्ञांनी गुरगुरून म्हणलें: हो मनीस पातककारांक घेवन तांकां जेवता.
३ ताणें तांकां ही बोधकथा सांगली.
४ तुमच्यांतलो खंयचो मनीस शंबर मेंढरां घेवन, तातूंतली एक मेंढरां गमायल्यार, णव्वद मेंढरां रानांत सोडून, वचून गेल्ल्याच्या फाटल्यान वचना?
५ तें मेळ्ळ्या उपरांत तो खोशी जावन तें खांद्यार दवरता.
६ घरा पावतकच तो आपल्या इश्टांक आनी शेजाऱ्यांक एकठांय करून तांकां म्हणटा: "म्हज्या वांगडा खोशी जा; कित्याक हांवें म्हजीं मेंढरां गमावल्लीं मेळ्ळीं.
७ हांव तुमकां सांगतां, तशेंच पश्चात्ताप करपी एका पातककाराचेर, पश्चात्ताप करपाची गरज नाशिल्ल्या णव्वद नितळ मनशां परस चड खोशी सर्गार मेळटली.
८ एक तर धा रुप्याचे कुडके आशिल्ली खंयची बायल एक कुडको वगडायली जाल्यार मेणवाती पेटयना आनी घर झाडून तो मेळचे मेरेन यत्न करिना?
९ ती मेळ्ळ्या उपरांत ती आपल्या इश्टांक आनी शेजाऱ्यांक एकठांय आपयता आनी म्हणटा, "म्हज्या वांगडा खोशी जा; कित्याक हांवें गमावल्लो कुडको म्हाका मेळ्ळा.
१० तशेंच हांव तुमकां सांगतां, पश्चात्ताप करपी एका पातककाराक लागून देवाच्या देवदूतां मुखार खोशी जाता.
११ ताणें म्हळें: एका मनशाक दोन पूत आशिल्ले.
१२ तां च्या धाकल्यान आपल्या बापायक म्हणलें, "बापूय, म्हाका पडपी मालमत्तेचो वाटो म्हाका दिव." ताणें आपलें जिवीत तांकां वांटून घेतलें.
१३ आनी जायत्या दिसांनी धाकटो पूत सगळ्यांक एकठांय करून पयसुल्ल्या देशांत भोंवलो आनी थंय आपली संपत्ती उधळपट्टी जियेवन वाया घाली.
१४ ताणें सगळें सोंपयतकच त्या देशांत व्हड दुकळ पडलो. आनी ताका उणाव जावंक लागलो.
१५ उपरांत तो गेलो आनी त्या देशांतल्या एका नागरीका कडेन जोडलो; ताका दुकर पोसपाक आपल्या शेतांत धाडलो.
१६ दुकरांनी खाल्ल्या कुडक्यांनी पोट भरपाक ताका त्रास जालो आनी कोणेंच ताका दिवंक ना.
१७ आनी ताणें मनांत येवन म्हणलें, "म्हज्या बापायच्या कितल्या भाड्याच्या नोकरांक भाकरी आनी उरता, आनी हांव उपाशीं नाशतां!
१८ हांव उठून म्हज्या बापाय कडेन वचतलों आनी ताका म्हणटलो: बापाय, हांवें सर्गार आनी तुज्या मुखार पातक केलां.
१९ आनी तुजो पूत म्हणपाक हांव आतां पात्र ना, तुज्या भाड्याच्या नोकरां मदलो म्हाका एक कर.
२० तेदनां तो उठून बापाय कडेन आयलो. पूण तो अजून व्हड पयस आसतना ताच्या बापायन ताका पळोवन दया आयली आनी धांवून ताच्या गळ्यांत पडून ताका चुंबन घेतलें.
२१ पुतान ताका म्हळें: बापूय, हांवें सर्गार आनी तुज्या नदरेक पातक केलां आनी तुजो पूत म्हणपाक आतां पात्र ना.
२२ पूण बापायन आपल्या नोकरांक म्हळें: सगळ्यांत बरो चोळो काडून ताका घाल; ताच्या हाताक मुदी आनी पांयांक पांयतणां घालीं.
२३ आनी चरबीदार वासराक हांगा हाडून ताका मारात; आनी आमी जेवया आनी खोशी जावंक जाय.
२४ कित्याक म्हजो पूत मेलो आनी जिवो जाला; तो गमावलो, आनी मेळटा. आनी ते खोशी जावंक लागले.
२५ ताचो व्हडलो पूत शेतांत आशिल्लो आनी तो घरा लागीं येवन ताका संगीत आनी नाच आयकलो.
२६ ताणें एका नोकराक आपयलो आनी विचारलें, ह्या गजालींचो अर्थ कितें.
२७ ताणें ताका म्हळें: "तुजो भाव आयला; आनी तुज्या बापायन चरबी वासराक मारून उडयला, कारण ताणें ताका सुरक्षीत आनी बरे तरेन घेतला.
२८ ताका राग आयलो आनी भितर सरूंक ना, देखून ताचो बापूय भायर येवन ताका विनवणी केली.
२९ ताणें आपल्या बापायक जाप दिली: "पळे, हीं जायतीं वर्सां हांव तुजी सेवा करतां आनी तुज्या आज्ञाचो केन्नाच उल्लंघन करूंक ना;
३० पूण वेश्या लोकां वांगडा तुजें पोट भरून गेल्लो हो तुजो पूत आयले बरोबर, तुवें ताचे खातीर चरबीदार वासराक मारलो.
३१ ताणें ताका म्हळें: पुता, तूं सदांच म्हजे वांगडा आसा आनी म्हजे कडेन आशिल्लें सगळें तुजें.
३२ आमी खोशी जावंक आनी खोशी जावंक जाय आशिल्लें, कित्याक हो तुजो भाव मेलो आनी जिवो जाला; आनी वचून गेलो, आनी मेळटा.

अध्याय 16

१ ताणें आपल्या शिसांकय म्हणलें, " एक गिरेस्त मनीस आसलो, ताचे कडेन एक वांगडी आशिल्लो; आनी ताकाच ताणें आपलो माल वाया घाल्या असो आरोप केलो.
२ ताणें ताका आपोवन म्हळें: "तुजे विशीं हें कशें आयकता? तुज्या वांटपाचो हिशोब दिव; कित्याक तूं आतां वांगडी जावंक शकना.

३ तेन्नां कामगारान मनांत म्हणलें: हांव कितें करुंक? कित्याक म्हजो स्वामी म्हजे कडल्यान वांटणी काडून घेता: हांव खणूंक शकना; भिक्षा मागपाक म्हाका लज दिसता.
४ जेन्नां हांव वांटपांतल्यान भायर काडटलो तेन्नां म्हाका आपल्या घरांत घेवंक मेळचें म्हूण म्हाका कितें करचें तें थारायलां.
५ तेदनां ताणें आपल्या स्वामीच्या ऋणींतल्या दरेकल्याक आपयलो आनी पयल्याक म्हळें: तुका म्हज्या स्वामीचें कितलें रिण आसा?
६ ताणें म्हणलें: शंबर माप तेल. ताणें ताका म्हळें: तुजें बिल घेवन बेगीन बस आनी पन्नास बरोव.
७ तेदनां ताणें दुसऱ्याक म्हळें: तुका कितलें रिण आसा? ताणें म्हणलें: शंबर माप गंव. ताणें ताका म्हळें: तुजें बिल घे आनी साठ बरय.
८ आनी ताणें बुद्धीन काम केल्ल्यान, स्वामीन त्या अन्यायी कामगाराची तोखणाय केली, कित्याक ह्या संवसारांतलीं भुरगीं आपल्या पिळगेंत उजवाडाच्या भुरग्यां परस चड बुद्धीमान आसात.
९ आनी हांव तुमकां सांगतां, अनीतीच्या संपत्तींतल्यान तुमी इश्ट कर; तुमी अपेसांत पडल्यार, ते तुमकां सासणाच्या रावपाच्या सुवातींनी घेवंक शकतले.
१० ल्हानपणांत विस्वासू आसता तो चडांतूय विस्वासू आसता आनी ल्हानपणांत अन्याय करपी चडांतूय अन्यायी आसता.
११ जर तुमी अनीती धनांत विस्वासू जावंक नात जाल्यार, खरी गिरेस्तकाय तुमच्या विस्वासांत कोण दितलो?
१२ आनी तुमी दुसऱ्या मनशाच्या गजालींनी विस्वासू रावले नात जाल्यार, तुमचें स्वताचें कितें तुमकां कोण दितलो?
१३ खंयच्याच नोकराक दोन मालकांची सेवा करुंक जायना, कित्याक तो एकल्याचो दुस्वास करतलो आनी दुसऱ्याचो मोग करतलो; नाजाल्यार तो एकल्याक धरून दुसऱ्याक तिरस्कार करतलो. तुमी देवाची आनी संपत्तीची सेवा करूंक शकनात.
१४ लोभी आशिल्ल्या फरीसी लोकांनीय हीं सगळीं आयकलीं आनी ताची फकाणां केलीं.
१५ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी मनशां मुखार स्वताक नितीमान थारपी; पूण देव तुमचीं काळजां जाणता, कित्याक मनशां मदें जें व्हडलें मान आसा तें देवा मुखार तिरस्कार करपा सारकें.
१६ कायदो आनी संदेष्टे जुांवाच्या काळामेरेन आसले, तेन्नासावन देवाचें राज्य प्रचार जाता आनी दरेकलो तातूंत दाबता.
१७ आनी कायद्याचो एक ल्हानसो भाग ना जावचे परस सर्ग आनी पृथ्वी सोंपप सोंपें.
१८ जो कोण आपली बायल सोडून दुसऱ्या कडेन लग्न जाता, तो व्यभिचार करता आनी जो कोण तिच्या घोवा पासून पयस केल्ल्या बायले कडेन लग्न जाता तो व्यभिचार करता.
१९ एक गिरेस्त मनीस आसलो, तो जांबळो आनी बारीक तागडे न्हेसतालो आनी दर दिसा म्हान काम करतालो.
२० लाजार नांवाचो एक भिकारी आशिल्लो, तो ताच्या दारांत फोडांनी भरिल्लो.
२१ गिरेस्त मनशाच्या मेजार पडल्ल्या कुडक्यांनी पोसपाची इत्सा जाली आनी सुण्यांनी येवन ताचे फोड चाटले.
२२ तेन्नां तो भिकारी मेलो आनी देवदूतांनी ताका अब्राहामाच्या पोटाक व्हेलो.
२३ आनी नरकांत तो त्रासांत पडून दोळे उबारता आनी अब्राहाम पयस आनी लाजाराक ताच्या पोटार पळेता.
२४ ताणें रडून म्हळें: "बापा अब्राहम, म्हाका दया कर आनी लाजाराक धाड, ताणें आपल्या बोटाची तोंक उदकांत बुडोवन म्हजी जीब थंड करुंक; कारण ह्या ज्वालामुखींत हांव त्रास दितां.
२५ पूण अब्राहामान म्हणलें, "पुता, तुज्या जिवितांत तुजी बरी वस्तू मेळ्ळी आनी लाजाराकय वायट गजाली मेळ्ळ्यो हाची याद दवर, पूण आतां ताका सांत्वन मेळ्ळा आनी तुका त्रास जाता.
२६ ह्या सगळ्यां भायर आमच्या आनी तुज्या मधें एक व्हडली खाडी बांदून दवरल्या आनी हांगाच्यान तुमचे कडेन वचूंक सोदपी लोकांक शक्य ना; तशेंच ते आमचे कडेन वचूंक शकनात, जें थंयच्यान येतलें.
२७ तेन्ना ताणें म्हळें: "बापूय, तुका विनवणी करतां, तुवें ताका म्हज्या बापायच्या घरा धाडलो.
२८ कित्याक म्हजे पांच भाव आसात; तेय ह्या त्रासाच्या जाग्यार येवंक नाका म्हूण तो तांकां गवाय दिवंक शकता.
२९ अब्राहामान ताका म्हळें: तांकां मोयजेस आनी संदेष्टे आसात; तांकां आयकूंक दिवचें.
३० ताणें म्हळें: "ना, बापूय अब्राहम, पूण मेल्ल्यां मदल्यान कोणूय तांचे कडेन गेलो जाल्यार ते पश्चात्ताप करतले."
३१ ताणें ताका म्हळें: "मोयजेस आनी संदेष्ट्यांचें आयकलें ना जाल्यार, मेल्ल्यांतलो एकलो जिवंत जालो तरी तांकां समजावंक मेळचें ना."

अध्याय 17

१ तेदनां ताणें शिसांक म्हळें: " अपराध येवंक नाका, पूण जाचे वरवीं ते येतात ताका धिक्कार!
२ ह्या ल्हान भुर्ग्ाां मदल्या एका भुर्ग्ाां तल्या एका भुर्ग्ाां क अपमान करच्यापरीं ताच्या गळ्यांत गिरणीचो फातर लावन ताका दर्यांत उडयल्यार बरें.
३ स्वताची जतनाय घेयात: तुज्या भावाक तुमचेर गुन्यांव केल्यार ताका धिटाय दिवची; आनी तो पश्चात्ताप करता जाल्यार ताका माफ करात.
४ जर तो तुजेर एका दिसांत सात फावटीं गुन्यांव करता आनी एका दिसांत सात फावटीं तुजे कडेन परतून येवन, "हांव पश्चात्ताप करतां; तूं ताका माफ करतलो.
५ प्रेषितांनीं प्रभूक म्हळें: आमचो भावार्थ वाड.
६ आनी सर्वेस्परान म्हणलें, " तुमकां मोसंबीच्या कणसा सारको भावार्थ आसलो जाल्यार, ह्या सायकामिन झाडाक म्हणूं येतालें: मुळाक लागून उखलून दर्यांत लाव; आनी ताणें तुमचें आज्ञा पाळूंक जाय.
७ पूण तुमच्यांतलो कोणाचो नोकर नांगरता वा गोरवां पोसता, तो शेतांतल्यान येतकच ताका ल्हवू ल्हवू म्हणटलो: 'जा आनी जेवपाक बस?
८ ताका म्हणचें ना: "हांव जेवंक आनी पियेवंक जाय मेरेन, हांव जेवंक शकता तें तयार कर आनी कडक घालून म्हजी सेवा कर; आनी उपरांत तूं जेवप आनी पिवप?
९ त्या नोकराक आज्ञा केल्लीं कामां केल्ल्यान तो उपकार मानता? मी ट्रॉय ना.
१० तशेंच तुमकां सांगिल्लीं सगळीं कामां तुमी केल्या उपरांत म्हणात, आमी फायद्याचे नोकर.
११ जेरुसलेमांत वतना तो सामरिया आनी गलीलाच्या मदल्यान गेलो.

१२ एका गांवांत भितर सरताना, पयस उबे आशिल्ले धा कुश्ठरोगी ताका मेळ्ळे.
१३ तेदनां तांणी आवाज वाडयलो आनी म्हणलें: “जेजू, गुरू, आमची दया कर.”
१४ तांकां पळेवन ताणें तांकां म्हळें: “ जावून याजकांक दाखोवंक वच.” ते वतना ते शुध्द जाले.
१५ आनी तातूंतल्या एका मनशान आपूण बरे जालां तें पळेवन फाटीं वळून व्हड आवाजान देवाची महिमा केली.
१६ ताका उपकार मानून ताच्या पांयांक तोंडार पडलो आनी तो एक सामरी.
१७ जेजून जाप दिली, “धा जाण शुध्द जाले नात?” पूण णव खंय आसात?
१८ ह्या परकी मनशा सोडल्यार देवाचो महिमा करुंक परत आयिल्ले कोणूच मेळूंक नात.
१९ ताणें ताका म्हळें: उठ, वच, तुज्या भावार्थान तुका बरे केल्यात.
२० तेदनां फरीसी लोकांक देवाचें राज्य केन्ना येतलें अशें विचारलें तेन्ना ताणें तांकां जाप दिली: “ देवाचें राज्य पळेवन येना.
२१ तेय म्हणचे नात: हांगा पळय! वा, लो थंय! कित्याक, पळे, देवाचें राज्य तुमच्या भितर आसा.
२२ ताणें शिसांक म्हळें: “ मनशाच्या पुताचो एक दीस पळेवंक जाय आनी तो पळेवंक मेळचो ना अशे दीस येतले.”
२३ ते तुका म्हणटले: हांगा पळय; वा, थंय पळय: तांचे फाटल्यान वचूंक नाकात, तांच्या फाटल्यान वचूंक नाकात.
२४ कित्याक सर्गा सकयल एका भागांतल्यान उजवाड येवपी वीज सर्गा सकयल दुसऱ्या भागा मेरेन उजवाडटा. तशेंच मनशाचो पूत आपल्या काळार आसतलो.
२५ पूण पयलीं ताका जायते त्रास सोंसचे पडटले आनी हे पिळगेक ताका न्हयकार दिवंक जाय.
२६ नोयाच्या काळार जशें जालें, तशें मनशाच्या पुताच्या काळारय आसतलें.
२७ नोय तारवांत भितर सरलो आनी हुंवार येवन सगळ्यांक नाश केलो त्या दिसा मेरेन ते जेवले, पियेले, बायलो लग्न जाले आनी लग्न जाले.
२८ तशेंच लोटाच्या काळार जाल्लें तशें; जेवले, पियेले, विकतें घेतले, विकले, रोयले, बांदले;
२९ पूण लोत सदोमांतल्यान भायर सरलो त्याच दिसा सर्गा थावन उजो आनी गंधक पडलो आनी सगळ्यांचो नाश केलो.
३० मनशाचो पूत प्रगट जातलो त्या दिसा अशें जातलें.
३१ त्या दिसा घराच्या माथ्यार आनी घरांत आपलीं वस्तू व्हरपाक सकयल देंवूंक नाकात आनी शेतांत आशिल्ल्या मनशानय परत परत वचूंक नाकात.
३२ लोटाचे बायलेचो उगडास कर.
३३ जो कोण आपलो जीव वाचवंक सोदता तो गमावतलो; आनी जो कोण आपलो जीव वगडायतलो तो तो तिगोवन दवरतलो.
३४ हांव तुका सांगतां, त्या राती एकाच खाटीर दोन मनीस आसतले; एक घेतलो आनी दुसरो सोडटलो.
३५ दोन बायलो एकठांय दळटले; एक घेतलो आनी दुसरो सोडटलो.
३६ शेतांत दोन मनीस आसतले; एक घेतलो आनी दुसरो सोडटलो.
३७ तांणी ताका जाप दिली: खंय प्रभू? ताणें तांकां म्हळें: “ जंय मडें आसतले थंय गरुड एकठांय जातले.”

अध्याय 18

१ ताणें तांकां एक बोधकथा सांगली, मनशांक सदांच मागणें करुंक जाय आनी बेसुमार जावंक जायना;
२ ताणें म्हणलें: एका शारांत एक न्यायाधीश आशिल्लो, तो देवाक भियेनाशिल्लो आनी मनशाक पळयनाशिल्लो.
३ त्या शारांत एक विधवा आशिल्ली; आनी ती ताचे कडेन आयली आनी म्हणपाक लागली, “म्हज्या दुस्मानाचो म्हाका सूड घे.”
४ थोड्या वेळा खातीर ताका ना, पूण उपरांत ताणें मनांत म्हणलें: “हांव देवाक भियेना आनी मनशाक पळयना;
५ तरी ही विधवा म्हाका त्रास दिता म्हणून हांव तिचो सूड घेतलों, नाजाल्यार तिच्या सतत येवन ती म्हाका थकयता.
६ तेदनां सर्वेस्परान म्हणलें, “ अन्यायी न्यायाधीश कितें सांगता तें आयकात.”
७ आनी ताका दीस रात रडपी आपल्या वेंचून काडिल्ल्या मनशांचो सूड देव तांकां चड काळ सोंसता?
८ हांव तुका सांगतां, तो तांचो बेगीन सूड घेतलो. पूण मनशाचो पूत येतलो तेन्ना ताका धतरेचेर विस्वास मेळटलो काय?
९ ताणें ही बोधकथा कांय जाणांक सांगली, जे आपूण नितीमान आसात म्हळ्ळें विस्वास दवरताले आनी दुसऱ्यांक तुच्छ मानताले.
१० दोन मनीस मागणें करुंक देवळांत गेले; एकलो फरीसी आनी दुसरो करदातो.
११ फरीसी उबो रावून आपले कडेन अशें मागणें केलें: देवा, हांव तुका उपकार मानतां, हांव हेर मनशां सारको, लुटमार करपी, अन्यायी, व्यभिचारी वा ह्या कर घेवपी सारको न्हय.
१२ सप्तकांत दोन फावटीं उपास करतां, म्हज्या सगळ्या वस्तूंचें दशमांश दितां.
१३ ते करदात्यान पयस उबो रावून, आपले दोळे सर्गार उबारूंक ना, पूण ताच्या छातीक मारून म्हणलें, “देव म्हाका पापी मनशाचेर दया कर.”
१४ हांव तुमकां सांगतां, हो मनीस दुसऱ्या परस नितीमान जावन आपल्या घरा देंवलो, कित्याक स्वताक उंच करपी कोणूय उणाक जातलो; आनी जो स्वताक नम्र करता तो उंच जातलो.
१५ ताका हात लावंक ताणें भुरगीं ताचे कडेन हाडलीं, पूण ताच्या शिश्यांनी तें पळोवन तांकां धिटाय दिली.
१६ पूण जेजून तांकां आपयले आनी म्हळें: ल्हान भुरग्यांक म्हजे कडेन येवंक दिवचें आनी तांकां बंदी घालूंक नाका, कित्याक देवाचें राज्य अशा लोकांचें.
१७ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, कोणाक ल्हान भुरगे भशेन देवाचें राज्य मेळचें ना, तो तातूंत प्रवेश करचो ना.
१८ एका शासकान ताका विचारलें: “बऱ्या गुरू, सासणाचें जिवीत मेळोवंक हांव कितें करुंक जाय?”
१९ जेजून ताका म्हळें: “ तुमी म्हाका कित्याक बरो म्हणटात? एक, म्हळ्यार देव सोडल्यार कोणूच बरो ना.
२० व्यभिचार करुंक नाका, मारूंक नाका, चोरूंक नाका, खोटी गवाय दिवंक नाका, तुज्या बापायक आनी आवयचो मान करुंक नाका, अशीं आज्ञा तुका खबर आसा.
२१ ताणें म्हळें: “हांवें ल्हानपणा थावन हीं सगळीं सांबाळ्ळीं.”
२२ जेजून हीं गजाली आयकून ताका म्हणलें, “ तुका एकूच उणाव आसा: तुजें सगळें विकून गरीबांक वांटून दिवचें आनी तुका सर्गार खजिनो मेळटलो आनी येवन म्हज्या फाटल्यान वच.”
२३ हें आयकून ताका खूब दुख्ख जालें, कित्याक तो खूब गिरेस्त आशिल्लो.

२४ जेजून आपूण खूब दुख्खी जाल्लो पळेवन ताणें म्हणलें: " संपत्ती आशिल्ल्यांक देवाच्या राज्यांत प्रवेश कितलो कठीण!
२५ कित्याक गिरेस्त मनशाक देवाच्या राज्यांत भितर सरपा परस उंट सुयेच्या दोळ्यांतल्यान वचप सोंपें.
२६ तें आयकल्ल्या लोकांनी म्हणलें: "म्हळ्यार कोणाक वाचवंक मेळटलें?"
२७ ताणें म्हळें: मनशां खातीर अशक्य गजाली देवा मुखार शक्य आसात.
२८ तेदनां पेद्रू म्हणालो: पळे, आमी सगळें सोडून तुज्या फाटल्यान गेले.
२९ ताणें तांकां म्हणलें, "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, देवाच्या राज्या खातीर घर, आवय-बापूय, भाव, बायल, भुरगीं सोडून गेल्लो कोणूच ना.
३० ह्या काळार आनी येवपी संवसारांत ताका सासणाचें जिवीत मेळचें ना.
३१ उपरांत ताणें बारा जाणांक आपल्या कडेन व्हरून तांकां म्हणलें, पळेयात, आमी जेरुसलेमांत चडटात आनी संदेष्ट्यांनी मनशाच्या पुता विशीं बरयल्लीं सगळीं कामां पुराय जातलीं.
३२ कित्याक ताका विदेशी लोकांच्या हातांत दितले आनी ताची फकाणां जातली, तिडकी मारतले आनी थुकतले.
३३ ताका चाबकान मारतले आनी तिसऱ्या दिसा तो जिवंत जातलो.
३४ तांकां हीं एकूय गजाल समजली ना आनी ही गजाल तांकां लिपली आनी सांगिल्लीं गजाली तांकां कळ्ळीं नात.
३५ जेरीको लागीं पावताना, एक कुड्डो मनीस वाटेर बसून भिक्षा मागतालो.
३६ लोकांचो लोक वतना आयकून ताणें ताचो अर्थ कितें अशें विचारलें.
३७ ताणीं ताका सांगलें, नाझारेतचो जेजू थंयच्यान वता.
३८ ताणें रडून म्हणलें: "जेजू, दावीदाचो पूत, म्हजेर दया कर."
३९ ताचे मुखार वचपी लोकांनी ताका गप्प दवरुंक धिटाय दिली, पूण तो चड रडलो: "दावीदाचो पूत, म्हजेर दया कर."
४० जेजून उबो रावून ताका आपल्या कडेन हाडपाची आज्ञा दिली आनी लागीं पावतकच ताणें ताका विचारलें.
४१ म्हणलें, " तुका हांव तुका कितें करुंक सोदतां?" ताणें म्हळें: प्रभू, म्हाका नदर मेळची म्हणून.
४२ जेजून ताका म्हळें: " तुजी नदर मेळ, तुज्या भावार्थान तुका वाचयला."
४३ रोखडेंच ताका नदर मेळ्ळी आनी देवाचो महिमा करून ताच्या फाटल्यान गेलो आनी सगळ्या लोकांनी तें पळोवन देवाची स्तुती केली.

अध्याय १९

१ जेजू जेरिको थावन भितर सरलो.
२ आनी पळेयात, जक्कीय नांवाचो एक मनीस आसलो, तो कर घेवप्यां मदलो मुखेल आशिल्लो आनी तो गिरेस्त आशिल्लो.
३ जेजूक आपूण कोण तें पळेवंक सोदतालो; आनी प्रेसाक लागून ताका शक्य नाशिल्लें, कारण तो उणोच आशिल्लो.
४ तो फुडें धांवून ताका पळेवंक एका सिकोमोर झाडार चडलो, कित्याक तो त्या मार्गान वचपाचो आशिल्लो.
५ जेजू त्या जाग्यार पावलो तेन्ना ताणें वयर पळयलें आनी ताका पळेलो आनी ताका म्हळें: " जक्काय, बेगीन सकयल देंव; कित्याक आयज तुज्या घरांत रावपाक जाय.
६ तेदनां तो बेगोबेग सकयल देंवलो आनी ताका खोशीन येवकार दिलो.
७ तें पळोवन सगळ्यांनी गुरगुरलें, "तो पापी मनशा कडेन सोयरो जावंक गेला."
८ जक्कीय उबो रावून सर्वेस्पराक म्हळें; पळय, प्रभू, म्हज्या अर्दी मालाची हांव गरीबांक दितां; आनी जर हांवें खंयच्याय मनशा कडल्यान खोट्या आरोपान कितेंय घेतलां जाल्यार ताका चार पटींनी परतून हाडटां.
९ जेजून ताका म्हळें: आयज ह्या घराक मोक्ष मेळ्ळां, कित्याक तोय अब्राहमाचो पूत.
१० कित्याक मनशाचो पूत गमावल्ल्याक सोदपाक आनी वाचवपाक आयला.
११ ते आयकून, तो जेरुसलेम लागीं आशिल्ल्यान आनी देवाचें राज्य रोखडेंच प्रगट जातलें अशें तांकां दिसलें म्हणून ताणें एक बोधकथा जोडली आनी उलयली.
१२ ताणें म्हळें, " एक कुलीन मनीस आपल्या खातीर राज्य मेळोवंक आनी परत येवंक पयस देशांत गेलो."
१३ ताणें आपल्या धा नोकरांक आपयले आनी तांकां धा पाउंड दिले आनी तांकां म्हळें: हांव येयसर राव.
१४ पूण ताच्या नागरिकांनी ताचो दुस्वास केलो आनी ताच्या फाटल्यान एक संदेश धाडलो: "आमकां हो मनीस आमचेर राज्य करुंक ना."
१५ राज्य मेळोवन परत येतकच, ताणें पयशे दिल्ल्या ह्या नोकरांक आपोवपाची आज्ञा दिली, जाका लागून दरेकल्याक वेपार करून कितलें मेळ्ळां तें कळटलें.
१६ तेदनां पयलो आयलो आनी म्हणपाक लागलो, "प्रभु, तुज्या पाउंडांत धा पौंड वाडले."
१७ ताणें ताका म्हळें: "बरें, तूं बरो सेवक, तुका थोड्याच काळार विस्वासू जाल्ल्यान, तुका धा शारांचेर अधिकार आसा."
१८ दुसरो आयलो आनी म्हणपाक लागलो, "प्रभु, तुज्या पाउंडांत पांच पौंड वाडले."
१९ ताणें ताका तशेंच म्हळें: तूं पांच शारांचोय मुखेली जा.
२० आनी दुसरो आयलो आनी म्हणपाक लागलो: "प्रभु, पळय, तुजो पोंड हांव नॅपकिनांत दवरला.
२१ कित्याक तूं एक तपस्वी मनीस म्हूण हांव तुका भियेलो, तुवें घालूंक नाशिल्लें उखलता आनी पेरूंक नाशिल्लें कापणी करता.
२२ ताणें ताका म्हळें: "तुज्याच तोंडातल्यान हांव तुजी न्याय करतलों, तूं वायट सेवक." हांव एक तपस्वी मनीस, हांवें घालून दिवंक नाशिल्लें आनी पेरूंक नाशिल्लें कापणी करतां हें तुका कळ्ळें.
२३ हांव येतना हांव म्हजे पयशे सूद दिवन मागपाक शकतलों म्हणून तुवें म्हजे पयशे बँकेंत कित्याक दिले नात?
२४ ताणें कुशीक उबे आशिल्ल्यांक म्हळें: ताचे कडल्यान तो पाउंड काडून धा पाउंड आशिल्ल्याक दिवचो.
२५ (तांणी ताका म्हळें: प्रभू, ताचे कडेन धा पौंड आसात).
२६ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, जें कितें आसा ताका दितले; आनी नाका, ताचे कडेन आशिल्लें लेगीत ताचे कडल्यान काडून उडयतले.
२७ पूण जे दुस्मान हांव तांचेर राज्य करुंक नाका, ते हांगा हाडून म्हजे मुखार तांकां मारून उडयतात.
२८ अशें सांगून तो जेरुसलेमांत चडून मुखार गेलो.
२९ ऑलिव्ह दोंगर नांवाच्या दोंगराचेर बेथफागे आनी बेथानी लागीं पावलो तेन्ना ताणें आपल्या दोन शिश्यांक धाडले.

३० म्हणलें, "तुमच्या मुखार आशिल्ल्या गांवांत वच; तातूंत तुमकां भितर सरतना एक गांड बांदून दवरिल्लो मेळटलो, ताचेर अजून कोणूच बसलो ना.
३१ आनी कोणेंय तुमकां विचारल्यार, तुमी ताका कित्याक सोडटात? अशें तुमी ताका म्हणटले, कित्याक प्रभूक ताची गरज आसा.
३२ धाडिल्ले लोक वचून ताणें सांगिल्लें तशें मेळ्ळें.
३३ तेन गाढवाक सोडटना ताच्या मालकांनी तांकां म्हळें: "तुमी गाढवाक कित्याक सोडटात?
३४ तांणी म्हणलें, "प्रभुक ताची गरज आसा."
३५ उपरांत तांणी ताका जेजू कडेन हाडलो आनी तांणी आपलीं वस्त्रां गाढवाचेर घालून जेजूक बसयलो.
३६ तो वताना, तांणी आपले कपडे वाटेर पसरले.
३७ तो लागीं पावलो, आतां ऑलिव्ह पर्वताचेर देंवताना, सगळ्या शिसांचो लोक खोशी जावंक लागलो आनी तांणी पळयल्ल्या सगळ्या बऱ्या कर्तुबां खातीर व्हड आवाजान देवाची स्तुती करुंक लागली.
३८ म्हणालो: "प्रभुच्या नांवान येवपी राजाक धन्य जावं, सर्गार शांती आनी उंचल्या पांवड्यार महिमा."
३९ लोकां मदल्या कांय फरीसींनी ताका म्हळें: गुरू, तुज्या शिसांक धिटाय.
४० ताणें तांकां जाप दिली, " हांव तुमकां सांगतां, जर ह्या लोकांनी शांती दवरली जाल्यार फातर रोखडेंच रडटले.
४१ लागीं पावतकच ताणें शाराक पळेलें आनी ताचेर रडलो.
४२ म्हणालो: " तुज्या काळार तुज्या शांतीचीं गजालीं तुका खबर आसलीं जाल्यार! पूण आतां ते तुज्या दोळ्यां पासून लिपल्यात.
४३ तुजे दुस्मान तुजे भोंवतणी खंदक घालतले आनी तुका भोंवतणीं भोंवडायतले आनी तुका सगळ्या वटांनी दवरतले अशे दीस तुजेर येतले.
४४ आनी तुज्या भितर तुजीं भुरगीं जमनी वांगडा दवरतलो; आनी तुज्यांत एक फातर दुसरे फातर सोडचे नात; कित्याक तुज्या भेटीचो वेळ तुका खबर नाशिल्लो.
४५ तेदनां तो देवळांत भितर सरलो आनी तातूंत विकपी आनी विकतें घेवपी लोकांक भायर काडूंक लागलो.
४६ तांकां म्हणलें, " बरें बरयलां, म्हजें घर मागणें करपाचें घर, पूण तुमी तें चोरांचें गुहा केलां."
४७ तो देवळांत दर दिसा शिकयतालो. पूण मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ आनी लोकांचो मुखेली ताका नाश करुंक सोदताले.
४८ तांकां कितें करुंक जाय तें मेळ्ळें ना, कित्याक सगळे लोक ताचें आयकुपाक खूब लक्ष दिताले.

अध्याय २०

१ त्या दिसां मदल्या एका दिसा तो देवळांत लोकांक शिकयतालो आनी सुवार्तेचो प्रचार करतना मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ म्हालगड्यां वांगडा ताचेर आयले.
२ ताणें ताका म्हळें: "आमकां सांग, तूं हीं कामां खंयच्या अधिकारान करता? वा तुका हो अधिकार कोण दिलो?
३ ताणें तांकां जाप दिली, " हांवूय तुमकां एक गजाल विचारतां; आनी म्हाका जाप दिवची:
४ जुांवाचो बाप्तिस्म, तो सर्गार वा मनशांचो?
५ तेदनां आपसांत विचार करताले: "आमी सर्गार थावन म्हणल्यार; तो म्हणटलो: मागीर तुमी ताचेर कित्याक विस्वास दवरलो ना?
६ पूण आनी आमी म्हणल्यार, मनशां कडल्यान; सगळे लोक आमकां फातर मारतले, कित्याक तांकां समजून घेतलां की जुांव हो संदेष्टो.
७ ताणीं जाप दिली, ती खंयच्यान आयल्या तें कळूंक ना.
८ जेजून तांकां म्हळें: " हांव खंयच्या अधिकारान हीं कामां करतां तें हांव तुमकां सांगूंक ना."
९ तेदनां ताणें लोकांक ही बोधकथा उलोवंक सुरवात केली; एका मनशान द्राक्षमळ लायलो आनी तो शेतकारांक सोडलो आनी बरोच तेंप पयसुल्ल्या देशांत गेलो.
१० त्या वेळार ताणें एक नोकर शेतकारांक धाडलो, तांकां द्राक्षमळ्यांतलें फळ दिवंक, पूण शेतकारांनी ताका मारून उडयलो आनी ताका रितो धाडलो.
११ उपरांत ताणें आनीक एक नोकर धाडलो आनी तांणी ताकाय मारलो आनी ताका लजयेची विनवणी केली आनी ताका रिकामे धाडलो.
१२ ताणें परत तिसऱ्याक धाडलो आनी तांणी ताकाय जखमी करून भायर काडलो.
१३ तेदनां द्राक्षमळ्याच्या स्वामीन म्हणलें, हांव कितें करुंक? म्हज्या मोगाळ पुताक हांव धाडटलो: घडये ते ताका पळोवन ताका आदर दितले.
१४ पूण शेतकारांनी ताका पळेवन आपसांत वाद घालो आनी म्हणलें: हो वारसदार, येयात, ताका मारूंया, वारसो आमचो जावंक जाय.
१५ तेदनां तांणी ताका द्राक्षमळ्यांतल्यान भायर काडलो आनी ताका मारलो. देखून द्राक्षमळ्याचो स्वामी तांकां कितें करतलो?
१६ तो येवन ह्या शेतकारांक नाश करतलो आनी द्राक्षमळे दुसऱ्यांक दितलो. तें आयकून तांणी म्हणलें, देव नाका.
१७ तेदनां ताणें तांकां पळेलें आनी म्हणलें, " म्हळ्यार हें कितें बरयलां: बांदकाम करप्यांनी न्हयकार दिल्लो फातर तोच कोनशाक तकली जाला?"
१८ जो कोण त्या फातराचेर पडलो तो मोडटलो; पूण कोणाचेर पडटलें, ताका पिठो करून दळटलो.
१९ त्याच वेळार मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ ताचेर हात घालपाक सोदताले. आनी लोकाक भियेले, कित्याक ताणें ही बोधकथा तांकां सांगल्या हें तांकां कळ्ळें.
२० आनी ताचेर पळे वन गुप्तचर धाडले आनी ताच्या उतरांक धरून ताका राज्यपालाच्या सत्तेक आनी अधिकारांत दिवंक शकतले.
२१ तांणी ताका विचारलें: "गुरू, तूं बरोबर सांगता आनी शिकयता, आनी कोणाचीय व्यक्ती मान्य करिना, पूण देवाची वाट खरेंच शिकयता हें आमी जाणात.
२२ आमकां सीझराक कर दिवंक जाय काय ना?
२३ पूण तांकां तांची धूर्तपण कळ्ळें आनी ताणें तांकां म्हळें: " तुमी म्हाका कित्याक परिक्षा दितात?
२४ म्हाका एक पेनी दाखोव. कोणाची प्रतिमा आनी सुपरस्क्रिप्शन आसा? तांणी जाप दिली आनी म्हणलें, सीझराचें.
२५ ताणें तांकां म्हळें: " म्हणून सीझराक आनी देवाचीं वस्तू देवा कडेन दिवचीं."
२६ लोका मुखार ताचीं उतरां तांकां धरूंक मेळ्ळीं ना आनी ताची जाप पळोवन तांकां अजाप जालें आनी ओगी रावले.
२७ तेदनां सदुकीं मदले कांय लोक ताचे कडेन आयले, जे कोणूच पुनर्जिवंत जावंक ना म्हण न्हयकारतात. आनी तांणी ताका विचारलें.

२८ म्हळें: गुरू, मोयजेसान आमकां बरयलें: कोणाचोय भाव बायलेक घेवन मेलो आनी तो भुरगीं नासतना मेलो जाल्यार ताच्या भावाक आपली बायल घेवन आपल्या भावाक बीं उबारूंक जाय.
२९ ताका लागून सात भाव आशिल्ले आनी पयल्यान बायलेक घेवन भुरगीं नासतना मेलो.
३० दुसर् यान तिका बायलेक घेतली आनी तो भुरगीं नासतना मेलो.
३१ तिसऱ्यान तिका धरली; तशेंच सात जाणांकय भुरगीं सोडली ना आनी तांकां मरण आयलें.
३२ निमाणें बायलेकय मरण आयलें.
३३ देखून पुनर्जिवंतपणांत ती कोणाची बायल? कारण सात जाणांक तिची बायल जाली.
३४ जेजून तांकां जाप दिली: " ह्या संवसारांतलीं भुरगीं लग्न जातात आनी तांकां लग्न जातात.
३५ पूण जे लोक तो संसार मेळोवंक आनी मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जावंक पात्र थारतले, ते लग्न जावंक नात आनी लग्न जावंक नात.
३६ ते आनीक मरूंक शकनात, कित्याक ते देवदूतां सारके आसात; आनी पुनर्जिवंतपणाचीं भुरगीं जावन देवाचीं भुरगीं आसात.
३७ आतां मेल्ल्यांक जिवंत जाल्या उपरांत, मोयजेसान झुडपा कडेन दाखयलें, जेन्नां ताणें सर्वेस्पराक अब्राहमाचो देव, इसहाकाचो देव आनी जाकोबाचो देव म्हणलें.
३८ कित्याक तो मेल्ल्या मनशांचो देव न्हय, पूण जिवंतांचो देव, कित्याक सगळे ताचे खातीर जियेतात.
३९ तेदनां कांय शास्त्रज्ञांनी जाप दिली: गुरू, तुवें बरें सांगलां.
४० उपरांत तांकां ताका कसलोच प्रस्न विचारपाचें धाडस जालें ना.
४१ ताणें तांकां म्हळें: " ख्रिस्त दावीदाचो पूत म्हण ते कशे म्हणटात?"
४२ दावीद स्वता स्तोत्रां पुस्तकांत म्हणटा: सर्वेस्परान म्हज्या प्रभूक म्हळें: तूं म्हज्या उजव्या हातांत बस.
४३ जो मेरेन हांव तुज्या दुस्मानाक तुज्या पांयांची खांबो करुंक ना.
४४ दावीद ताका सर्वेस्पर म्हणटा, मागीर तो ताचो पूत कसो?
४५ तेदनां सगळ्या लोकां मुखार ताणें आपल्या शिसांक म्हळें.
४६ लांब वस्त्रां घालून चलपाक आनी बाजारांत नमस्कार करपाक आनी सभाघरांनी आनी मेजवानी वेळार मुखेल कुडीं कडेन नमस्कार करपाक सोदपी शास्त्रज्ञां पासून सावधान रावचें;
४७ जे विधवांचीं घरां खातात आनी तांकां लांब मागणें करतात.

अध्याय 21

१ ताणें वयर पळेलें आनी ताका दिसलें, गिरेस्त मनीस आपलीं दान खजिन्यांत घालतात.
२ ताका एक गरीब विधवेक दोन ल्हान ल्हान ल्हान विधवा घालताना दिसली.
३ ताणें म्हळें, " हांव तुमकां खरें सांगतां, ह्या गरीब विधवेन सगळ्यां परस चड घर घाल्या.
४ कित्याक ह्या सगळ्यांनी आपल्या भरपूरपणांतल्यान देवाच्या अर्पणां खातीर घाल्लें, पूण तिणें आपल्या गरीबांतल्यान आपले कडेन आशिल्लें सगळें जिवें घालां.
५ आनी कांय जाणांनी देवूळ बऱ्या फातरांनी आनी भेटवस्तूंनी कशी सजयल्या तें सांगतना ताणें सांगलें.
६ तुमी पळेतात त्या गजालीं विशीं, अशे दीस येतले, जातूंत एक फातर दुसऱ्याचेर उरचो ना आनी तो उडयचो ना.
७ तांणी ताका विचारलें, "गुरू, पूण ह्यो गजाली केन्ना जाल्यो?" आनी ह्यो गजाली घडटल्यो तेन्ना खंयची खूण आसतली?
८ ताणें म्हळें: " तुमी फटोवंक नाकात हाची जतनाय घेयात, कित्याक म्हज्या नांवान जायते जाण येतले, हांव ख्रिस्त; आनी काळ लागीं पावता, देखून तुमी तांचे फाटल्यान वचूंक नाकात.
९ पूण झुजां आनी बोवाळ आयकल्यार भियेवंक नाकात, कित्याक पयली ह्यो गजाली घडूंक जाय; पूण शेवट ल्हवू ल्हवू न्हय.
१० तेदनां ताणें तांकां म्हळें: राष्ट्र राष्ट्रा आड आनी राज्य राज्या आड उबें जातलें.
११ आनी वेगवेगळ्या सुवातींनी व्हड भूंयकांप, दुकळ आनी म्हामारी जातली; आनी सर्गा थावन भंयकर दृश्य आनी व्हड चिन्नां आसतलीं.
१२ पूण ह्या सगळ्यां पयलीं ते तुमचेर हात घालून तुमकां छळ करतले, तुमकां सभाघरांनी आनी बंदखणींत घालून म्हज्या नांवा खातीर राजां आनी राज्यकर्त्यां मुखार हाडटले.
१३ आनी तें तुमचे कडेन साक्षी जावंक पावतलें.
१४ तुमी जाप दितले ताचे आदीं चिंतूंक नाकात, तुमच्या काळजांत स्थीर करात.
१५ कित्याक हांव तुका एक तोंड आनी बुद्धी दितलों, जाका तुज्या सगळ्या विरोधकांक न्हयकार दिवंक मेळचो ना आनी ताका विरोध करपाक मेळचो ना.
१६ आवय-बापूय, भाव, नातेदार आनी इश्ट दोगूय तुमकां विश्वासघात करतले; तुमच्यांतल्या कांय जाणांक ते मारून उडयतले.
१७ म्हज्या नांवा खातीर तुमचो सगळ्या मनशांचो दुस्वास जातलो.
१८ पूण तुज्या तकलेचो एक केंस नाश जावचो ना.
१९ तुमच्या धीर धरून तुमी तुमच्या जिवाक ताब्यांत घेयात.
२० जेरुसलेम सैन्यान भरिल्लें दिसतलें तेन्नां ताचो उध्वस्तपण लागीं पावला हें जाणून घेयात.
२१ तेदनां जुदेयांतले लोक दोंगरांनी पळून वचूंक जाय; आनी ताच्या मधें आशिल्ल्यांक भायर सरूंक जाय; आनी देशांतले लोक तातूंत भितर सरूंक नाकात.
२२ कित्याक बरयल्लीं सगळीं गजाली पुराय जावंक हीं सूड घेवपाचीं दीस.
२३ पूण त्या दिसांनी गुरवारपण आनी दुदाक धरपी लोकांक धिक्कार! कित्याक देशांत व्हड संकश्ट आनी ह्या लोकांचेर राग येतलो.
२४ ते तलवारीच्या धारान पडटले आनी सगळ्या राश्ट्रांनी बंदखणींत व्हरतले आनी विदेशी लोकांचो काळ पुराय जायसर जेरुसलेम विदेशी लोकांनी पांयांनी मारून उडयतले.
२५ सुर्याक, चंद्रांत आनी नखेत्रांनी चिन्नां दिसतलीं; आनी धर्तरेचेर राष्ट्रांचो संकश्ट, भ्रमांत; दर्या आनी ल्हारां गर्जना;
२६ मनशांचीं काळजां भियेवन आनी पृथ्वीचेर येवपी गजालींचो पळोवणी करून तांकां त्रास दितात, कित्याक सर्गाचीं शक्तीं हालोवंक लागतलीं.
२७ आनी मागीर मनशाचो पूत मेघांतल्यान बळ आनी व्हड वैभवान येताना तांकां दिसतलें.
२८ जेन्नां हीं गजाली जावंक लागतलीं तेन्नां वयर पळय आनी तुमचीं तकलीं वयर काडचीं; कित्याक तुमची सोडवण लागीं पावल्या.
२९ ताणें तांकां एक बोधकथा उलयली; अंजीराचें झाड आनी सगळीं झाडां पळय;

३० जेन्नां ते भायर सरतात तेन्ना उमास लागीं पावला हें तुमकां दिसता आनी तुमकां कळटा.
३१ तशेंच, हें घडटा तें पळेवन, देवाचें राज्य लागीं आसा हें तुमकां कळटा.
३२ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, सगळें पुराय जायसर ही पिळगी वचची ना.
३३ सर्ग आनी धर्तरी वचतली, पूण म्हजीं उतरां वचचीं नात.
३४ आनी तुमच्या काळजांत केन्ना तरी खरखरीत, मद्यपान आनी ह्या जिविताची काळजी चड येवची न्हय आनी तो दीस तुमचेर अनवळखीपणान येवचो न्हय म्हूण तुमी जतनाय घेयात.
३५ कित्याक तें सगळ्या धर्तरेचेर रावपी सगळ्यांचेर जाळावरी पडटलें.
३६ देखून ह्या सगळ्या घडपी गजालींक सुटून मनशाच्या पुता मुखार उबे रावपाक तुमी पात्र थारूंक जाय म्हणून तुमी जागृत रावात आनी सदांच मागणें करात.
३७ दिसाच्या वेळार तो देवळांत शिकयतालो; रातच्या वेळार तो भायर सरून ऑलिव्ह पर्वत म्हण्टात त्या दोंगराचेर रावतालो.
३८ सगळे लोक सकाळीं पयलींच देवळांत ताचे कडेन आयले.

अध्याय 22

१ खमीर नाशिल्ल्या भाकरीची परब लागीं पावली, ताका पास्को म्हणटात.
२ तेदनां मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ ताका कसो मारूंक शकतले हाचो सोद लागले. कारण तांकां लोकांक भंय दिसतालो.
३ तेदनां सैतान इस्करियोत नांवाच्या जुदासांत भितर सरलो.
४ तेदनां तो वचून मुखेल याजक आनी सेनापतीं कडेन आपूण तांकां कसो विश्वासघात करूंक शकता हाचेर संवाद सादलो.
५ तेदनां खोशी जावन ताका पयशे दिवपाचो करार केलो.
६ ताणें वचन दिलें आनी लोकांच्या गैरहाजेरींत ताका तांकां सोडून दिवपाची संद सोदली.
७ तेदनां खमीर नाशिल्ल्या भाकरीचो दीस आयलो, तेन्ना पास्काचो उत्सव मारचो पडटलो.
८ ताणें पेद्रू आनी जुांवाक धाडून म्हळें: " आमी जेवंक आमकां पास्काचो दीस तयार कर."
९ तांणी ताका म्हळें: "तुका आमी खंय तयार करुंक सोदतात?"
१० ताणें तांकां म्हळें: " तुमी शारांत भितर सरतना, उदकाची घडी घेवन एक मनीस तुमकां मेळटलो; ताच्या फाटल्यान तो भितर सरता त्या घरांत भितर सरता.
११ घरच्या मालकाक तुमी म्हणटले, 'गुरू तुका म्हणटा, सोयऱ्यांचो कोठरो खंय आसा, जंय हांव म्हज्या शिश्यां वांगडा पास्को खातलों?
१२ आनी तो तुमकां एक व्हडली वयली कुडी दाखयतलो आनी थंय तयार करात.
१३ ते गेले आनी ताणें सांगिल्ले प्रमाणें मेळ्ळें आनी तांणी पास्काचो उत्सव तयार केलो.
१४ वेळ येतकच तो आनी बारा प्रेषित ताचे वांगडा बसलो.
१५ तेदनां ताणें तांकां म्हळें: " हांव त्रास सोंसचे आदीं तुमचे वांगडा हो पास्को खावपाची म्हाका इत्सा आसा.
१६ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, देवाच्या राज्यांत तें पुराय जायसर हांव ताचें आनीक खावंक ना.
१७ तेदनां ताणें पेलो घेतलो आनी उपकार मानलो आनी म्हळें: " हें घेवन तुमचे मदीं वांटून घेयात.
१८ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, देवाचें राज्य येयसर हांव द्राक्षवेलीचें फळ पियेवंक ना.
१९ ताणें भाकरी घेतली आनी उपकार मानलो आनी तो मोडून तांकां दिलो आनी म्हळें: " तुमच्या खातीर दिल्लें हें म्हजें कूड.
२० तशेंच जेवणा उपरांत प्यालो म्हणत: हो पेलो म्हज्या रगतांतलो नवो करार, जो तुमचे खातीर ओतला.
२१ पूण पळे, म्हाका विश्वासघात करपी मनशाचो हात मेजार म्हजे बरोबर आसा.
२२ आनी खऱ्यांनीच मनशाचो पूत थारायिल्ले प्रमाणें वता, पूण ज्या मनशाच्या आदारान ताका विश्वासघात जाला, ताचेर वायट!
२३ ते एकामेकांमदीं विचारूंक लागले, तातूंतलो कोण हें काम करुंक जाय.
२४ आनी तां च्या मधें कोणाक व्हड म्हण मानचो म्हळ्ळें झगडेंय जालें.
२५ ताणें तांकां म्हळें: " विश्वी राजा तांचेर प्रभुत्व दवरतात; आनी तांचेर अधिकार दवरपी लोकांक उपकारी म्हण्टात.
२६ पूण तुमी तशें जावचे न्हय, पूण तुमच्यांतलो व्हडलो तो धाकल्या सारको आसूं; आनी मुखेली, सेवा करपी मनशा सारको.
२७ कित्याक व्हडलो, जेवणा वेळार बसपी वा सेवा करपी कोण? जेवपाक बसपी तो न्हय? पूण सेवा करपी मनशा भशेन हांव तुमचे मदीं आसां.
२८ म्हज्या प्रलोभनांत म्हजे वांगडा रावपी तुमीच.
२९ म्हज्या बापायन म्हाका दिल्लें तशें हांव तुमकां एक राज्य दितां;
३० म्हज्या राज्यांत म्हज्या मेजार जेवंक आनी पियेवंक आनी इज्रायलाच्या बारा जमातींचो न्याय करुंक सिंहासनांचेर बसूंक मेळचो.
३१ आनी सर्वेस्परान म्हळें: सायमन, सायमन, पळे, सैतानान तुमकां गंव सारकें चाळपाक जाय.
३२ पूण तुजो भावार्थ उणो जावचो न्हय म्हूण हांव तुजे खातीर मागणें केलां आनी तुजें धर्मांतर जातकच तुज्या भावांक बळगें दिवचें.
३३ ताणें ताका म्हळें: प्रभू, हांव तुज्या वांगडा बंदखणींत आनी मरणांत वचपाक तयार आसां.
३४ ताणें म्हळें: " पेद्र, तुका सांगतां, तुका म्हाका वळखता म्हण तीन पावटीं न्हयकारचे आदीं, आयज कोंबडो कवक करचो ना."
३५ ताणें तांकां म्हळें: " हांवें तुमकां पर्स, स्क्रिप आनी पांयतणां नासतना धाडलो तेन्ना तुमकां कांयच उणाव आशिल्लो? आनी तांणी म्हणलें: कांयच ना.
३६ तेदनां ताणें तांकां म्हळे, " पूण आतां कोणाक पर्स आसा, ताणें ती आनी तशीच ताची चीर घेवची;
३७ कित्याक हांव तुमकां सांगतां, हें बरयल्लें अजून म्हजे भितर पुराय जावंक जाय, आनी ताका उल्लंघन करप्यां मदीं गणीत केलो.
३८ ताणीं म्हणलें: प्रभू, पळय, हांगा दोन तलवारी आसात. ताणें तांकां म्हळें: पुरो.
३९ उपरांत तो भायर सरलो आनी आपल्या सदचे भशेन ऑलिव्ह पर्वताचेर गेलो. ताचे शिश्यय ताच्या फाटल्यान गेले.
४० त्या जाग्यार पावतकच ताणें तांकां म्हळें: " तुमी प्रलोभनांत वचूंक नाका म्हूण मागणें करात."
४१ तेदनां तो फातराच्या सुमाराक तांचे कडल्यान पयस गेलो आनी मांडयेर पडलो आनी मागणें केलें.
४२ म्हणालो: बापूय, तुका जाय जाल्यार हो पेलो म्हजे कडल्यान काडून उडोव, तरी म्हजी इत्सा न्हय, पूण तुजी इत्सा जावंक जाय.

४३ आनी ताका बळगें दिवन सर्गार थावन एक देवदूत ताका दिसलो.
४४ आनी त्रासांत पडून ताणें चड खर मागणें केलें आनी ताचो घाम जमनीर पडपी रगताच्या व्हडल्या थेंब्यां सारको जालो.
४५ तेदनां तो मागणें करुन उठलो आनी आपल्या शिश्यां कडेन पावलो आनी तांकां दुख्खान न्हिदिल्ले मेळ्ळे.
४६ आनी तांकां म्हळें: " तुमी कित्याक न्हिदिल्ले?" उठून मागणें करात, नाजाल्यार तुमी प्रलोभनांत पडूं येतात.
४७ तो अजून उलयताना पळेलें, एक लोक आनी बारा लोकां मदलो एक जुदास नांवाचो एकलो तांकां मुखार वचून जेजूक चुंबन घेवंक लागलो.
४८ पूण जेजून ताका म्हळें: जुदास, तूं मनशाच्या पुताक चुंबन दिवन विश्वासघात करता?
४९ ताचे भोंवतणीं आशिल्ल्या लोकांनी ताका म्हळें: "प्रभु, आमी तलवारीन मारतले काय?"
५० आनी तातूंतल्या एका मनशान मुखेल याजकाच्या नोकराक मारलो आनी ताचो उजवो कान कापलो.
५१ जेजून ताका जाप दिली: " तुमी आतां मेरेन सोंसात." ताणें ताच्या कानाक हात लायलो आनी ताका बरे केलो.
५२ तेदनां जेजून आपल्या कडेन आयिल्ल्या मुखेल याजकांक, देवळाच्या सेनापतींक आनी जाण्ट्यांक म्हळें: " तुमी तलवारी आनी दांडे घेवन चोराचेर आयिल्ले भशेन भायर सरले?
५३ हांव दर दिसा देवळांत तुमचे वांगडा आसताना, तुमी म्हजे आड हात वाडयले नात, पूण ही तुमची वेळ आनी काळखांतली शक्त.
५४ उपरांत तांणी ताका धरून व्हरून मुखेल याजकाच्या घरांत हाडलो. आनी पेद्रू पयस फाटल्यान गेलो.
५५ ते उपरांत हॉलाच्या मधें उजो लायलो आनी एकठांय बसले उपरांत पेद्रू तांचे मदीं बसलो.
५६ पूण एका दासीन ताका उज्या लागसार बसताना पळेलो आनी ताणें ताचे कडेन खर नदर मारली आनी म्हणलें: हो मनीसय ताचे वांगडा आशिल्लो.
५७ ताणें ताका नाकारलो आनी म्हणलें: "बायल, हांव ताका वळखना."
५८ थोड्याच काळा उपरांत दुसऱ्यान ताका पळेलो आनी म्हळें: तूंय तांचे मदलो. पेद्रू म्हणालो: "मनीस, हांव ना."
५९ सुमार एका वरां उपरांत दुसर् या मनशान विस्वासांत घेवन म्हणलें, "खरेंच हो मनीस ताचे वांगडा आशिल्लो, कित्याक तो गॅलीलाचो."
६० पेद्रू म्हणालो: "मनीस, तूं कितें सांगता तें म्हाका खबर ना." आनी रोखडेंच तो अजून उलयता आसतना कोंबडो कुरकुरीत जालो.
६१ तेदनां सर्वेस्पर वळून पेद्रूक पळेलो. तेदनां पेद्रूक प्रभूच्या उतराचो उगडास आयलो, ताणें ताका सांगिल्लें, कोंब्यान बाजवचे आदीं तूं म्हाका तीन फावटीं नाकारतलो.
६२ पेद्रू भायर सरून कडू रडलो.
६३ जेजूक धरून दवरल्ल्या मनशांनी ताची फकाणां केलीं आनी ताका मारलो.
६४ ताचे दोळे धांपून ताच्या तोंडार मारून ताका विचारलें: "प्रवचन सांग, तुका कोण मारलो?"
६५ आनी हेर जायत्यो गजाली तांणी ताचेर निंदा केली.
६६ दीस जाली म्हणटकच लोकांचे जाण्टे आनी मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ एकठांय येवन ताका आपल्या मंडळांत व्हरून म्हळें.
६७ तूं ख्रिस्त? सांगात आमकां. ताणें तांकां म्हळें: हांव तुमकां सांगतां जाल्यार तुमी विस्वास दवरचे नात.
६८ आनी हांवूय तुमकां विचारल्यार तुमी म्हाका जाप दिवचे नात आनी म्हाका सोडचे नात.
६९ उपरांत मनशाचो पूत देवाच्या बळग्याच्या उजव्या हातांत बसतलो.
७० तेदनां सगळ्यांनी म्हणलें: तूं देवाचो पूत? ताणें तांकां म्हळें: " तुमी म्हणटात की हांव आसां."
७१ ते उपरांत तांणी म्हणलें, "आमकां आनीक कितें साक्षी मेळपाची गरज आसा? कित्याक आमी स्वता ताच्याच तोंडा विशीं आयकलां.

अध्याय 23

१ तेदनां सगळे लोक उठून ताका पिलाता कडेन व्हेलो.
२ तेदनां ताचेर आरोप करुंक लागले, "आमी हो मनीस राष्ट्राक विकृत करतालो आनी तो स्वता ख्रिस्त राजा म्हण सांगून सीझराक कर दिवंक बंदी घालताना आमकां दिसलो."
३ पिलातान ताका विचारलें: तूं ज्यू लोकांचो राजा? ताणें ताका जाप दिली, " तुमी सांगतात."
४ तेदनां पिलातान मुखेल याजकांक आनी लोकांक म्हळें: ह्या मनशाक म्हाका कसलोच दोश दिसना.
५ ते चड खर म्हणपाक लागले, "तो गलील थावन ह्या जाग्या मेरेन सगळ्या ज्यू लोकांत शिकयता, लोकांक उलो मारता."
६ पिलातान गलीलाची खबर आयकून ताणें विचारलें, तो मनीस गॅलीलाचो?
७ तो हेरोदाच्या अधिकारांत आसा हें कळटकच ताणें ताका हेरोदाक धाडलो, तो त्या वेळार जेरुसलेमांत आशिल्लो.
८ हेरोदाक जेजूक पळेलो तेन्ना तो खूब खोशी जालो, कित्याक ताका खूब काळा थावन ताका पळेवंक जाय आशिल्लें, कारण ताणें ताचे विशीं जायतीं गजाली आयकल्यांत. आनी ताणें केल्लो कांय चमत्कार पळयला अशी आस्त ताका आशिल्ली.
९ तेदनां ताणें ताचे कडेन जायत्या उतरांनी विचार केलो; पूण ताणें ताका कांयच जाप दिली ना.
१० तेदनां मुखेल याजक आनी शास्त्रज्ञ उबे रावून ताचेर खर आरोप केलो.
११ हेरोदान आपल्या झुजाऱ्यां सयत ताका वायट केलो आनी ताची फकाणां केलीं आनी ताका सोबीत चोळो घालून ताका परतून पिलाता कडेन धाडलो.
१२ त्याच दिसा पिलाता आनी हेरोदेक इश्ट जाले, कित्याक आदीं तांचे मदीं दुस्मानकाय जाल्ली.
१३ पिलातान मुखेल याजक, राज्यकर्ते आनी लोकांक एकठांय आपयले उपरांत.
१४ तांकां म्हळें: "तुमी ह्या मनशाक लोकांक विकृत करपी मनशा भशेन म्हजे कडेन हाडलो आनी पळे, हांव ताची तुमच्या मुखार चवकशी करून, तुमी ताचेर आरोप करतात त्या गजालींक हात घालताना ह्या मनशाक कसलोच दोश दिसूंक ना.
१५ ना, हेरोदाक ना, कित्याक हांव तुका ताचे कडेन धाडलो; आनी पळे, ताका मरणा सारकें कांयच जावंक ना.

१६ ताका लागून हांव ताका शिस्त दितलों आनी ताका सोडून दितलों.
१७ (म्हणून ताणें मेजवानी तांकां एकलो सोडचो पडटलो.)
१८ ते एकाच वेळार रडून म्हळें: "ह्या मनशाक पयस कर आनी बरब्बाक आमकां सोडून दिव.
१९ (शारांत केल्ल्या एका खाशेल्या बंडाक लागून आनी खून केल्ल्यान ताका बंदखणींत घालो.)
२० ताका लागून पिलातान जेजूक सोडून दिवंक तयार जावन तांकां परतून उलयलो.
२१ पूण तांणी रडून म्हणलें: "ताका खुर्सार मार, खुर्सार मार."
२२ तिसरे खेपे ताणें तांकां म्हळें: कित्याक, ताणें कितें वायट केलां? ताका मरण येवपाचें कसलेंच कारण मेळूंक ना, ताका लागून हांव ताका शिस्त दितलों आनी ताका सोडून दितलों.
२३ ताका खुर्सार मारुंक जाय म्हण ते मोट्या आवाजान रोखडेंच आयले. आनी तांचो आनी मुखेल याजकांचो आवाज वाडलो.
२४ पिलातान तांकां जाय तशें जावंक जाय अशें म्हणलें.
२५ बंडखोरी आनी खून केल्ल्यान बंदखणींत घालून दिल्ल्या मनशाक ताणें तांकां सोडलो. पूण ताणें जेजूक तांच्या इत्से प्रमाणें सोडलो.
२६ ताका व्हरताना, देशांतल्यान भायर सरपी एक सायमन, सिरेनियन, ताका धरलो आनी जेजूच्या फाटल्यान ताका खुरीस व्हरपाक ताणें ताचेर खुरीस घालो.
२७ ताच्या फाटल्यान एक व्हड लोक आनी बायलोय ताचो शोक आनी शोक करतात.
२८ जेजून तांकां वळून म्हणलें: " जेरुसलेमच्या धुवांनीं, म्हजे खातीर रडूंक नाकात, पूण तुमच्या खातीर आनी तुमच्या भुरग्यां खातीर रडात."
२९ पळेयात, ते दीस येतले, तेन्ना ते म्हणटले: वांझ, केन्नाच बांझ जावंक नाशिल्लीं पोट आनी केन्नाच दुदाक धरनाशिल्लीं पोटां धन्य.
३० मागीर ते दोंगरांक म्हणपाक लागतले, आमचेर पडात; आनी दोंगुल्यांक, आमकां व्यापून दवर.
३१ पाचव्या झाडार हीं कामां करतात जाल्यार सुक्या झाडार कितें जातलें?
३२ ताचे वांगडा आनीक दोन गुन्यांवकारांक मरण हाडपाक व्हरून दवरले.
३३ कॅलव्हरी नांवाच्या जाग्यार पावले उपरांत ताका आनी गुन्यांवकारांक एक उजवे वटेन आनी दुसर् याक दावे वटेन खुर्सार मारले.
३४ तेदनां जेजून म्हणलें, बापूय, तांकां माफ कर; कित्याक ते कितें करतात तें तांकां कळना. ताणें ताचे कपडे वांटून घेतले आनी चिटयो घाल्यो.
३५ लोक पळेवन उबे रावले. तांकां सांगाता राज्यकर्त्यांनीय ताची फकाणां केलीं, "ताणें दुसऱ्यांक वाचयले; तो देवाचो वेंचून काडिल्लो ख्रिस्त आसल्यार ताणें स्वताक वाचवंक जाय.
३६ सैनिकांनीय ताचे कडेन येवन ताका व्हिनेगर अर्पण करून ताची फकाणां केलीं.
३७ आनी म्हळें: "तुमी ज्यू लोकांचो राजा आसत जाल्यार, तुका वाटाव."
३८ ताचेर ग्रीक, लॅटीन आनी हिब्रू अक्षरांनी बरयल्लें: हो ज्यू लोकांचो राजा.
३९ फांशी दिल्ल्या एका गुन्यांवकारान ताका गाळी घाली आनी म्हणलें: "तुमी ख्रिस्त आसल्यार, तुका आनी आमकां वाटाव."
४० पूण दुसर् या मनशान ताका धिटाय दिली, "तुका त्याच ख्यास्तींत आशिल्ल्यान तूं देवाक भियेना?
४१ आनी आमी खरेंच न्यायान; कित्याक आमकां आमच्या कर्तुबांचें फावो तें इनाम मेळटा, पूण ह्या मनशान कांयच वायट केल्लें ना.
४२ ताणें जेजूक म्हळें: प्रभू, तुज्या राज्यांत येतना म्हाका याद कर.
४३ जेजून ताका म्हळें: " हांव तुका खरेंच सांगतां, आयज तूं म्हजे वांगडा परादीसांत आसतलो."
४४ सुमार सव्या वराक लागले आनी धाव्या वरांमेरेन सगळ्या धर्तरेचेर काळोख जालो.
४५ सुर्याचो काळोख जालो आनी देवळाचो पडदो मदीं फाटीं पडलो.
४६ जेजून मोठ्या आवाजान म्हणलें, " बापूय , हांव म्हजो आत्मो तुज्या हातांत दितां;
४७ शतपतीन जें घडलां तें पळेवन ताणें देवाची महिमा केली आनी म्हणलें: "खरेंच हो एक नितीमान मनीस."
४८ त्या दृश्टीकोनांत एकठांय आयिल्ल्या सगळ्या लोकांनी घडिल्लीं गजाली पळेवन, आपलीं छाती मारून परत आयलीं.
४९ ताची सगळी वळख आनी गलीलांतल्यान ताच्या फाटल्यान आयिल्लीं बायलो पयस उबीं रावलीं आनी हीं गजाली पळयत रावलीं.
५० आनी पळे, जोसेफ नांवाचो एक मनीस सल्लागार आशिल्लो; आनी तो एक बरो मनीस आनी नितीमान आशिल्लो.
५१ (ताणें तां च्या सल्ल्याक आनी कर्तुबांक मान्यताय दिवंक नाशिल्ली;) तो ज्यू लोकांच्या शारांतल्या अरिमाथियाचो.
५२ हो मनीस पिलाता कडेन गेलो आनी जेजूची कूड मागली.
५३ ताणें तें सकयल देंवयलें आनी तागड्यांत गुठलायलें आनी फातरांत कोरांतिल्ल्या कबरांत दवरलें, जातूंत केन्नाच कोणूच घालूंक ना.
५४ तो दीस तयारी जाली आनी सब्बाथाचो दीस लागीं पावलो.
५५ गलीलांतल्यान ताचे वांगडा आयिल्लीं बायलांय फाटल्यान वचून ताची मडकी आनी ताची कूड कशी दवरल्या तें पळेली.
५६ ते परत येवन मसालो आनी मलम तयार केले; आनी आज्ञा प्रमाण सब्बाथाच्या दिसा विसव घेतलो.

अध्याय 24

१ सप्तकाच्या पयल्या दिसा सकाळीं पयलींच ते आपल्या वांगडा तयार केल्लो मसालो आनी कांय जाण आपल्या वांगडा घेवन थडग्यांत पावले.
२ तेदनां तांकां तो फातर कबरांतल्यान लोळून गेल्लो दिसलो.
३ ते भितर भितर सरले आनी प्रभू जेजूची कूड मेळ्ळी ना.
४ ते विशीं खूब घुस्पलेना पळेलें, चकचकीत कपडे घालून दोन मनीस तांचे कुशीक उबे रावले.
५ ते भियेवन आनी धर्तरेक तोंड नमस्कार करून तांकां म्हळें: "तुमी मेल्ल्या लोकां मदीं जिव्या मनशाक कित्याक सोदतात?
६ तो हांगा ना, पूण जिवंत जाला.
७ ताणें म्हणलें: "मनशाच्या पुताक पातक करप्यांच्या हातांत दिवंक जाय आनी ताका खुर्सार मारूंक जाय आनी तिसऱ्या दिसा जिवंत जावंक जाय."
८ ताच्या उतरांची याद जाली.
९ आनी थडग्यांतल्यान परतून येवन इकरा लोकांक आनी उरिल्ल्या सगळ्यांक हीं सगळीं गजाली सांगलीं.

१० मगदलीनी, जोआना, जाकोबाची आवय मरियम्मा आनी तांचे वांगडा आशिल्लीं हेर बायलांच प्रेषितांक हीं गजाली सांगलीं.
११ तांचीं उतरां तांकां निश्क्रीय कथा दिसलीं आनी तांकां तांचेर विस्वास दवरलो ना.
१२ तेदनां पेद्रू उठलो आनी थडग्यांत धांवलो; कुरकुरीत जावन ताणें तागडेचीं कपडे एकटीं घालून दवरल्लीं पळेली आनी घडिल्ल्या घडणुकांचेर आश्चर्यचकित जावन तो गेलो.
१३ त्याच दिसा तातूंतले दोग जेरुसलेम सावन सुमार साठ फूट अंतराचेर इमाऊस नांवाच्या गांवांत गेले.
१४ ह्या सगळ्या घडल्ल्या गजालीं विशीं ते एकठांय उलयले.
१५ ते एकमेकांक आनी वाद घालताना, जेजू स्वता लागीं पावलो आनी तांचे वांगडा गेलो.
१६ पूण ताका वळखूंक मेळचो न्हय म्हूण तांचे दोळे टिकलेले.
१७ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी चलतना आनी दुख्खी जातात तेन्नां तुमी एकामेकां कडेन कसले संवाद सादतात?
१८ तेदनां क्लिओपास नांवाच्या एका मनशान ताका जाप दिली: "तुमी जेरुसलेमांत फकत परकी जावन ह्या दिसांनी थंय घडिल्लीं घडणुको कळूंक नात?"
१९ ताणें तांकां म्हळें: " कांय गजाली?" तांणी ताका म्हळें: "नाझारेतच्या जेजू विशीं, जो देवा मुखार आनी सगळ्या लोकां मुखार कर्तुबांत आनी उतरांनी बळिश्ट संदेष्टो आशिल्लो.
२० आनी आमच्या मुखेल याजकांनी आनी आमच्या राज्यकर्त्यांनी ताका मरणाची ख्यास्त दिवपाक कसो हातांत दिलो आनी ताका खुर्सार मारलो.
२१ पूण इज्रायलाक सोडवपी तोच आसतलो म्हळ्ळें आमी विस्वास दवरले आनी ह्या सगळ्यां भायर आयज हीं कामां जाल्या उपरांत तिसरो दीस.
२२ हय, आमच्या संघांतल्या कांय बायलांकय आमकां विस्मित केलें, जे पयलींच थडग्यांत आशिल्ले;
२३ ताची कूड मेळ्ळी ना म्हणटकच, देवदूतांचोय दर्शन पळयला आनी तो जिवो आसा अशें सांगून ते आयले.
२४ आमचे वांगडा आशिल्ले कांय जाण कबरांत गेले आनी बायलांन सांगिल्ले प्रमाणें तें मेळ्ळें.
२५ तेदनां ताणें तांकां म्हळें: हे मूर्ख आनी संदेष्ट्यांनी सांगिल्ल्या सगळ्या गजालींचेर विस्वास दवरपाक मंद काळजाचे.
२६ ख्रिस्ताक हीं कश्टां भोगून ताच्या महिमेत प्रवेश करुंक जायनासलें?
२७ मोयजेस आनी सगळ्या संदेष्ट्यां थावन ताणें आपल्या विशीं सगळ्या शास्त्रांतल्यान तांकां समजायले.
२८ ते गेले त्या गांवाक लागीं पावले आनी तो फुडें वचूंक सोदता अशें केलें.
२९ पूण तांणी ताका आळाबंदा हाडलो, "आमचे वांगडा राव, कित्याक सांजवेळार जाल्या आनी दीस पयस जाला." आनी तो तांचे वांगडा रावपाक भितर सरलो.
३० आनी तांकां जेवणा वेळार बसताना ताणें भाकरी घेतली आनी आशीर्वाद दिलो आनी फोडून तांकां दिलें.
३१ तेदनां तांचे दोळे उगडले आनी तांकां ताका वळखलो; आनी तो तांच्या नदरेंतल्यान ना जालो.
३२ ते एकामेकांक म्हणलें, "तो वाटेर आमचे कडेन उलयताना आनी शास्त्रां आमकां उगडटाना आमचें काळीज आमच्या भितर जळ्ळें ना?
३३ ते त्याच वेळार उठून जेरुसलेमांत परतले आनी इकरा लोक आनी तांचे वांगडा आशिल्ले लोक एकठांय जाल्ले मेळ्ळे.
३४ म्हणलें, "प्रभु खरेंच जिवंत जाला आनी सायमनाक प्रगट जाला."
३५ वाटेर कितें घडलें आनी भाकरी फोडून ताका कसो वळखलो तें तांणी सांगलें.
३६ ते अशें उलयताना जेजू तां च्या मधें उबो रावून तांकां म्हळें: " तुमकां शांती मेळूं."
३७ पूण ते भियेले आनी भियेले आनी तांकां आपूण एक आत्मो पळयला अशें समजलें.
३८ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी कित्याक त्रासांत आसात? आनी तुमच्या काळजांत विचार कित्याक उदेतात?
३९ म्हजे हात आनी पांय पळय, हांव स्वता. कित्याक तुमी म्हाका दिसता तशें आत्म्याक मास आनी हाडां नात.
४० अशें सांगून ताणें तांकां आपले हात आनी पांय दाखयले.
४१ ते अजून खोशीन विस्वास दवरूंक नासतना आनी अजापीत जावन तांकां म्हळें: " तुमकां हांगा जेवण आसा काय?"
४२ ताणें ताका भाजल्ल्या नुस्त्याचो आनी म्होंवामूसाचो एक कुडको दिलो.
४३ ताणें तें घेवन तांकां मुखार जेवलें.
४४ ताणें तांकां म्हळें: " तुमच्या वांगडा आसतना हांवें तुमकां सांगिल्लीं हीं उतरां, मोयजेसाच्या कायद्यांत, संदेष्ट्यांनी आनी स्तोत्रांत बरयल्लीं सगळीं गजाली पुराय जावंक जाय. म्हजेविशीं.
४५ तेदनां ताणें तांची समजणी उगडली आनी तांकां शास्त्र समजूंक मेळटलें.
४६ आनी तांकां म्हळें: अशें बरयलां आनी तिसऱ्या दिसा मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जावंक ख्रिस्ताक अशें बरयलां.
४७ आनी जेरुसलेम थावन सगळ्या राश्ट्रां मदीं ताच्या नांवान पश्चात्ताप आनी पातकांची माफी प्रचार करुंक जाय.
४८ आनी तुमी ह्या गजालींचे साक्षी आसात.
४९ आनी पळे , हांव म्हज्या बापायचें उतर तुमचेर धाडटां, पूण तुमी जेरुसलेम शारांत रावात, जो मेरेन तुमकां उंचल्यान सत्ता मेळची ना.
५० ताणें तांकां बेथानी मेरेन व्हरून हात उखलून तांकां आशीर्वाद दिलो.
५१ तांकां आशीर्वाद दितना तो तांकां वेगळो जालो आनी सर्गार व्हरलो.
५२ तेदनां ताची उपासना करून व्हड खोशीन जेरुसलेमांत परतले.
५३ ते सदांच देवळांत देवाची स्तुती आनी आशीर्वाद दिताले. आमेन.

जुांवाचें सुवार्तेचें पुस्तक

अध्याय 1

१ सुरवेक उतर आशिल्लें आनी उतर देवा वांगडा आशिल्लें आनी उतर देव आशिल्लें.
२ सुर्वेक तेंच देवा कडेन आशिल्लें.
३ सगळ्यो वस्तू ताणें तयार जाल्यो; आनी ताचेबगर तयार जाल्ली खंयचीच वस्तू तयार जावंक नाशिल्ली.
४ तातूंत जिवीत आशिल्लें; आनी जिवीत मनशांचो उजवाड आशिल्लो.
५ आनी उजवाड काळखांत चकचकीत जाता; आनी काळोख ताका समजलो ना.
६ देवा कडल्यान धाडिल्लो एक मनीस आसलो, ताचें नांव जुांव.
७ तो उजवाडा विशीं साक्षी जावंक आयलो, ताच्या वरवीं सगळ्यांक विस्वास दवरचो.
८ तो तो उजवाड न्हय, पूण त्या उजवाडाची गवाय दिवंक धाडलो.
९ तो खरो उजवाड आशिल्लो, जो संवसारांत येवपी दरेकल्याक उजवाड दिता.
१० तो संवसारांत आसलो, आनी संवसार ताच्या आदारान तयार जालो आनी संवसार ताका वळखलो ना.
११ तो आपल्या घरा आयलो, पूण ताच्या लोकांनी ताका येवकार दिलो ना.
१२ पूण ताच्या नांवार विस्वास दवरल्ल्या लोकांक ताणें देवाचे पूत जावपाचो अधिकार दिलो.
१३ ते रगतांतल्यान, मासाच्या इत्सेंतल्यान न्हय, मनशाच्या इत्सेंतल्यान न्हय, पूण देवा कडल्यान जल्मल्ले.
१४ आनी उतर मास जालो आनी आमच्या मधें रावलो, (आमी ताचो महिमा, बापायच्या एकल्याच भुरग्याचो महिमा पळेलो) कृपेन आनी सत्यान भरिल्लो.
१५ जुांवान ताची गवाय दिली आनी म्हणपाक लागलो: "हांवें सांगिल्लो होच: 'म्हज्या फाटल्यान येवपी तो म्हजे परस चड पयलो, कित्याक तो म्हजे पयलीं आशिल्लो.
१६ आनी ताच्या पूर्णतेंतल्यान आमकां सगळ्यांक मेळ्ळां आनी कृपेच्या बदलाक कृपा मेळ्ळा.
१७ कायदो मोयजेसान दिल्लो, पूण जेजू क्रिस्ता वरवीं कृपा आनी सत आयली.
१८ कोणेंच देवाक केन्नाच पळोवंक ना; एकलोच पूत, जो बापायच्या पोटांत आसा, ताणें ताका जाहीर केला.
१९ ज्यू लोकांनी जेरुसलेमांतल्यान याजक आनी लेवी लोकांक धाडून ताका विचारलें: "तुमी कोण?"
२० ताणें कबूल केलें आनी नाकारलें ना; पूण ताणें कबूल केलें: हांव ख्रिस्त न्हय.
२१ तेन्ना तांणी ताका विचारलें: मागीर कितें? तूं एलियास? आनी तो म्हणटा, हांव ना. तूं तो संदेष्टो? ताणें जाप दिली: ना.
२२ तेदनां तांणी ताका म्हळें: तूं कोण? आमकां धाडिल्ल्यांक आमी जाप दिवंक शकतले. तूं स्वता विशीं कितें म्हणटा?
२३ ताणें म्हणलें, "हांव रानांत, इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्ले प्रमाणें, सर्वेस्पराची वाट सरळ कर" अशें म्हणपी मनशाचो आवाज.
२४ आनी धाडिल्ले ते फरीसी लोक आशिल्ले.
२५ तांणी ताका विचारलें, "तुमी तो ख्रिस्त, एलियास आनी संदेष्टो न्हय जाल्यार तूं कित्याक बाप्तिस्म दिता?
२६ जुांवान तांकां जाप दिली, "हांव उदकान बाप्तिस्म दितां, पूण तुमच्या मधें एक उबो आसा, जाका तुमी वळखनात;
२७ म्हज्या फाटल्यान येवपी तोच म्हजे परस चड, जाच्या पांयतणाचो कुडको सोडपाक हांव सारको ना.
२८ जॉर्डन न्हंयच्या पलतडीं बेथाबरा हांगां, जुांव बाप्तिस्म दितालो.
२९ दुसऱ्या दिसा जुांवान जेजूक आपल्या कडेन येताना पळेलो आनी म्हळें: "पळेयात देवाचो कोंबडो, जो संवसाराचें पातक काडून उडयता."
३० होच, जाचे विशीं हांवें म्हळें: म्हजे उपरांत एक मनीस येतलो, जो म्हजे परस श्रेश्ठ आसा.
३१ हांव ताका वळखलो ना, पूण तो इज्रायलाक प्रगट जावंक, देखून हांव उदकान बातिझ्म दिवन आयलां.
३२ जुांवान साक्षी दिली, "आत्मो पारव्या भशेन सर्गार देंवतालो आनी तो ताचेर रावलो.
३३ आनी हांव ताका वळखलो ना, पूण म्हाका उदकान बाप्तिस्म दिवंक धाडल्ल्या मनशान म्हाका म्हणलें: "तुका आत्मो देंवता आनी ताचेर उरता तोच पवित्र आत्म्यान बातिझ्म दिता."
३४ आनी हांवें पळेलें आनी हो देवाचो पूत हाची गवाय दिली.
३५ दुसऱ्या दिसा जुांव आनी ताचे दोन शिस उबे रावले.
३६ जेजू चलताना पळेवन म्हळें: "पळे, देवाचो कोंबडो!
३७ दोग शिश्यांनी ताचें उलयतना आयकून जेजूच्या फाटल्यान गेले.
३८ तेदनां जेजून वळून तांकां फाटल्यान पळेलें आनी तांकां म्हळें: " तुमी कितें सोदतात? तांणी ताका म्हळें: रब्बी, (म्हळ्यार, "गुरू" असो अर्थ जाता, तूं खंय रावता?
३९ ताणें तांकां म्हळें: येयात पळय. ते आयले आनी तो खंय रावता तें पळेलें आनी त्या दिसा ताचे कडेन रावले, कारण सुमार धाव्या वरांचो जाल्लो.
४० जुांवान उलयताना आयकून ताच्या फाटल्यान आयिल्ल्या दोगां मदलो एकलो सायमन पेद्रूचो भाव आंद्रेय.
४१ ताका पयलीं आपलो भाव सायमन मेळ्ळो आनी ताका म्हळें: "आमी मेसियास मेळ्ळा, ताचो अर्थ ख्रिस्त."
४२ ताणें ताका जेजू कडेन हाडलो. जेजून ताका पळे वन ताणें म्हणलें, " तुका जोनाचो पूत सिमोन, तुका केफास म्हणचें, ताचो अर्थ फातर."
४३ दुसऱ्या दिसा जेजू गलीलांत वचूंक सोदतालो आनी फिलीपाक मेळ्ळो आनी ताका म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच."
४४ फिलीप आंद्रेय आनी पेद्रू हांच्या शारांतल्या बेतसैदाचो.
४५ फिलीपाक नथनेलाक मेळ्ळो आनी ताका म्हळें: "मोयजेसान कायद्यांत आनी संदेष्ट्यांनी बरयल्लो तो आमकां मेळ्ळा: जोसेफाचो पूत नासरेतचो जेजू.
४६ तेदनां नथनेलान ताका म्हळें: नाझारेता थावन कसलीच बरी गजाल येवंक शकता? फिलीपान ताका म्हळें: येवन पळय.
४७ जेजून नथनेलाक ताचे कडेन येताना पळेलो आनी ताचे विशीं म्हळें: " पळे, खरोच एक इज्रायल, जाका फट ना!
४८ नथनेलान ताका म्हळें: तूं म्हाका खंयच्यान वळखता? जेजून ताका जाप दिली: फिलीपान तुका आपोवचे आदीं, तूं अंजीराच्या झाडा सकयल आसतना, हांवें तुका पळयलो.
४९ नथनेलान ताका म्हळें: "गुरू, तूं देवाचो पूत; तूं इज्रायलाचो राजा.
५० जेजून ताका जाप दिली, " हांवें तुका अंजीराच्या झाडा सकयल पळे लें म्हण सांगून तुका विस्वास आसा? ह्यां परस व्हडली गजाल तुका दिसतली.

५१ ताणें ताका म्हळें: "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, उपरांत तुमकां सर्ग उक्तो आनी देवाचे देवदूत मनशाच्या पुताचेर चडून देंवपी दिसतले."

अध्याय 2

१ तिसऱ्या दिसा गालीलांतल्या काना शारांत लग्न जालें; आनी जेजूची आवय थंय आशिल्ली.
२ जेजूक आनी ताच्या शिश्यांक दोगांयक लग्नाक आपयले.
३ तांकां सोरो उणो जालो तेन्ना जेजूची आवय ताका म्हळें: तांकां सोरो ना.
४ जेजून तिका म्हळें: बायले, तुजे कडेन म्हजो कितें संबंद? म्हजो तास अजून येवंक ना.
५ ताची आवय नोकरांक म्हळें: तो तुमकां जें कितें सांगता तें कर.
६ थंय ज्यू लोकांच्या शुध्दीकरणा प्रमाणें स फातराचे कुडके दवरले, तातूंत दरेकीं दोन वा तीन फरकीं आशिल्लीं.
७ जेजून तांकां म्हळें: "उदकांक उदक भरात." आनी तांणी तीं कांठा मेरेन भरलीं.
८ ताणें तांकां म्हळें: " आतां भायर काडून मेजवानीच्या राज्यपालाक व्हर." आनी तांणी तें उक्तें केलें.
९ जेन्नां मेजवानीच्या मुखेल्यान सोरो तयार केल्लें उदक चाखलें आनी तें खंयच्यान आयलां तें कळ्ळें ना.
१० आनी ताका म्हळें: सुर्वेक दरेकलो बरो सोरो घालता; आनी मनशांनी बरें पियेल्यार, वायट सोरो, पूण तूं आतां मेरेन बरो सोरो दवरला.
११ जेजून गॅलीलांतल्या काना हांगा चमत्कारांची सुरवात केली आनी आपली महिमा उक्तायली; ताच्या शिश्यांनी ताचेर विस्वास दवरलो.
१२ उपरांत तो आवय, भाव आनी शिश्य कफर्नाहूमाक देंवले आनी थंय चड दीस रावले नात.
१३ ज्यू लोकांचो पास्काचो दीस लागीं पावलो आनी जेजू जेरुसलेमाक गेलो.
१४ आनी देवळांत बैल, मेंढरां आनी पारवे विकपी आनी पयशे बदलपी लोक बसलेले मेळ्ळे.
१५ ल्हान दोरयांनी कोरी मारून ताणें सगळ्यांक, मेंढरां आनी बैलांक देवळांतल्यान धांवडावन घाले. बदलप्यांचे पयशे ओतले आनी मेज उडोवन उडयले;
१६ आनी पारवें विकपी लोकांक म्हणलें, " ह्यो वस्तू हांगाच्यान व्हर; म्हज्या बापायचें घर वेपाराचें घर करुंक नाका.
१७ ताच्या शिश्यांक याद जाली, "तुज्या घरांतल्या उमेदीन म्हाका खावन गेला."
१८ तेदनां ज्यू लोकांनी ताका म्हळें: "तुमी हीं कामां करताना आमकां कितें चिन्नां दाखयता?
१९ जेजून तांकां जाप दिली, " हें देवूळ नश्ट करात आनी तीन दिसांनी हांव तें उबारून उबारतलों."
२० तेदनां ज्यू लोकांनी म्हणलें, "हें देवूळ छियाळीस वर्सां बांदपाक लागलें आनी तूं तें तीन दिसांनी उबारतले काय?"
२१ पूण तो आपल्या कुडीच्या देवळा विशीं उलयतालो.
२२ तेदनां तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जालो तेन्ना ताच्या शिश्यांक ताणें तांकां सांगिल्लें याद जालें; आनी जेजून सांगिल्ल्या शास्त्राचेर आनी उतराचेर तांणी विस्वास दवरलो.
२३ पास्काच्या दिसा जेरुसलेमांत आसतना ताणें केल्ले चमत्कार पळोवन जायत्या जाणांनी ताच्या नांवार विस्वास दवरलो.
२४ पूण जेजून सगळ्या मनशांक वळखतालो म्हणून तांकां आपूण सोंपलो ना.
२५ मनशां विशीं कोणेंच गवाय दिवपाची गरज नाशिल्ली, कित्याक ताका मनशांत कितें आसा तें कळटालें.

अध्याय 3

१ फरीसी लोकां मदलो एक मनीस आसलो, तो निकदेम नांवाचो, तो ज्यू लोकांचो राज्यकर्तो.
२ तो रातच्या वेळार जेजू कडेन येवन ताका म्हळें: "गुरू, तूं देवा कडल्यान आयिल्लो शिक्षक आसा हें आमी जाणात.
३ जेजून ताका जाप दिली: " हांव तुका खरेंच सांगतां, मनीस परत जल्मलो ना जाल्यार ताका देवाचें राज्य पळोवंक मेळचें ना.
४ निकोदेमान ताका म्हळें: "मनीस जाण्टो जातकच जल्म कसो येवंक शकता? तो दुसरे खेपे आवयच्या पोटांत भितर सरून जल्माक येवंक शकता?
५ जेजून जाप दिली: " हांव तुका खरेंच सांगतां, जो मेरेन मनीस उदकांतल्यान आनी आत्म्यान जल्मलो ना जाल्यार तो देवाच्या राज्यांत वचूंक शकना.
६ मासांतल्यान जल्मल्लें तें मास; आनी आत्म्यान जल्मल्लो तो आत्मो.
७ हांवें तुका सांगिल्लें, तुका परत जल्म घेवंक जाय, हें पळोवन अजाप जावंक नाका.
८ वारें जंय जाय थंय व्हांवता आनी ताचो आवाज तुका आयकता, पूण तो खंयच्यान येता आनी खंय वता तें सांगूंक मेळना.
९ निकोदेमान ताका जाप दिली: "हीं गजाली कशीं जावंक शकतात?"
१० जेजून ताका म्हळें: " तुमी इज्रायलाचो स्वामी, पूण हीं गजाली कळनात?"
११ खरें, खरें, हांव तुका सांगतां, आमी जाणात म्हण उलयतात आनी आमी पळेलां म्हण गवाय दितात; आनी तुमकां आमची गवाय मेळना.
१२ जर हांवें तुमकां पृथ्वीचेर सांगल्यात आनी तुमी विस्वास दवरनात जाल्यार, हांव तुमकां सर्गींच्या गजालीं विशीं सांगतां जाल्यार तुमी कशे विस्वास दवरतले?
१३ आनी कोणूच सर्गार चडलो ना, पूण सर्गारांतल्यान देंवलो तो मनशाचो पूत, तो सर्गींतलो.
१४ मोयजेसान रानांत सोरपाक उबारलो तसोच मनशाच्या पुताक उबारूंक जाय.
१५ ताका लागून जो कोण ताचेर विस्वास दवरता तो नाश जावचो न्हय, पूण सासणाचें जिवीत मेळचें.
१६ कित्याक देवान संवसाराचो इतलो मोग केलो की ताणें आपलो एकलोच पूत दिलो, ताचेर विस्वास दवरपी कोणूय नाश जावचो न्हय, पूण सासणाचें जिवीत मेळचें.
१७ कित्याक देवान आपल्या पुताक संवसारांत धाडलो ना; पूण ताचे वरवीं संवसार वाचवंक मेळचो म्हणून.
१८ ताचेर विस्वास दवरता तो ख्यास्त जावंक ना, पूण विस्वास दवरना तो पयलींच दोशी थारला, कारण ताणें देवाच्या एकल्या पुताच्या नांवार विस्वास दवरूंक ना.
१९ आनी हीच ख्यास्त म्हणल्यार संवसारांत उजवाड आयला आनी मनशांक उजवाडा परस काळोख आवडलो, कारण तांचीं कर्तुबां वायट आशिल्लीं.

२० कित्याक वायट करपी दरेकलो उजवाडाचो दुस्वास करता आनी उजवाडाक येना, ताच्या कर्तुबांक धिटाय दिवंक ना.
२१ पूण सत करपी मनीस उजवाडाक येता, ताचीं कर्तुबां देवा कडेन केल्लीं म्हळ्ळें प्रगट जावंक.
२२ ह्या गजालीं उपरांत जेजू आनी ताचे शिश्य जुदेया देशांत आयले; थंयच तो तांचे वांगडा रावलो आनी बाप्तिस्म घेतलो.
२३ जुांव सलीमा लागीं आयनोनांत बाप्तिस्म दितालो, कारण थंय उदक चड आशिल्लें.
२४ कित्याक जुांव अजून बंदखणींत घालूंक नाशिल्लो.
२५ तेदनां जुांवाच्या कांय शिश्यां मदीं आनी ज्यू लोकां मदीं शुध्दीकरणा विशीं प्रस्न उप्रासलो.
२६ ते जुांवा कडेन येवन ताका म्हळें: "रब्बी, जॉर्डन न्हंयचे पलतडीं तुज्या वांगडा आशिल्लो, जाची तुवें गवाय दिली, तो बातिझ्म दिता आनी सगळे ताचे कडेन येतात.
२७ जुांवान जाप दिली: "सर्गांतल्यान दिल्लें ना जाल्यार मनशाक कांयच मेळूंक शकना."
२८ "हांव ख्रिस्त न्हय, पूण ताचे मुखार हांव धाडला" म्हण सांगिल्लें, तुमी स्वता म्हाका साक्ष दितात.
२९ न्हवरो आशिल्लो तो न्हवरो, पूण न्हवऱ्याचो इश्ट उबो रावून ताका आयकता तो न्हवऱ्याच्या आवाजाक लागून खूब खोशी जाता, देखून म्हजी ही खोस पुराय जाता.
३० ताका वाडूंक जाय, पूण हांव उणो जावंक जाय.
३१ वयर थावन येवपी सगळ्यां परस चड, धर्तरेचो मनीस पृथ्वीवयलो आनी पृथ्वीचेर उलयता, सर्गा थावन येवपी सगळ्यां परस चड.
३२ ताणें पळेलें आनी आयकलां तें साक्षी दिता; आनी ताची गवाय कोणाकच मेळना.
३३ ताची गवाय मेळिल्ल्या मनशान देव खरो आसा म्हूण आपली मुद्रांक घाल्या.
३४ कित्याक देवान धाडिल्लो तो देवाचीं उतरां सांगता, कित्याक देव ताका मापान आत्मो दिना.
३५ बापूय पुताचो मोग करता आनी ताणें सगळें ताच्या हातांत दिलें.
३६ जो कोण पुताचेर विस्वास दवरता ताका सासणाचें जिवीत मेळटा आनी जो कोण पुताचेर विस्वास दवरना ताका जिवीत दिसचें ना; पूण देवाचो राग ताचेर रावता.

अध्याय 4

१ जेजून जुांवा परस चड शिश्य तयार केले आनी तांकां बाप्तिस्म दिले हें फरीसी लोकांक कशें आयकलां तें प्रभूक कळ्ळें.
२ (जेजून स्वता बाप्तिस्म दिलो ना, पूण आपल्या शिश्यांक बाप्तिस्म दिलो तरी).
३ तो जुदेया सोडून गालीलांत गेलो.
४ आनी ताका सामरियांतल्यान वचपाची गरज आसा.
५ जाकोबान आपलो पूत जोसेफाक दिल्ल्या जमनी लागसार तो सामरियाच्या शाराक पावलो.
६ जाकोबाची बांय थंय आशिल्ली. जेजू आपल्या प्रवासाक थकलो आनी बांयचेर असो बसलो आनी सुमार सव्या वरांचो वेळ जालो.
७ थंय एक सामरियाची बायल उदक काडपाक आयली आनी जेजून तिका म्हळें: " म्हाका पियेवंक दिव."
८ (कारण ताचे शिश्य जेवण विकतें घेवंक शारांत गेल्ले.)
९ तेदनां सामरियाची बायल ताका म्हळें: तूं ज्यू जावन, सामरियाची बायल म्हजे कडल्यान पियेवंक कशें मागता? कित्याक ज्यू लोकांचो सामरी लोकां कडेन कसलोच संबंद ना.
१० जेजून तिका जाप दिली: " तुका देवाचें दान आनी तुका म्हणपी कोण, म्हाका पियेवंक दिवचें, हें तुका खबर आसलें जाल्यार; तूं ताका मागतालो आनी तो तुका जिवें उदक दितालो.
११ बायलेन ताका म्हळें: "साहेब, तुका कांयच ओडपाक ना आनी बांय खोल आसा, मागीर तुका तें जिवें उदक खंयच्यान मेळटा?
१२ आमच्या बापाय जाकोबा परस तूं व्हड आसा, जो आमकां बांय दिलो आनी तातूंतल्यान स्वता, भुरगीं आनी गोरवां पियेलो?
१३ जेजून तिका जाप दिली, " कोण ह्या उदकांतल्यान पियेता तो परत तान लागतलो.
१४ पूण जो कोण हांव दितलों तें उदक पियेता, ताका केन्नाच तान लागची ना; पूण हांव ताका दितलों तें उदक ताच्या भितर सासणाच्या जिवितांत व्हांवपी उदकाचें कुंड जातलें.
१५ त्या बायलेन ताका म्हळें: "साहेब, म्हाका हें उदक दिव, हांव तान लागना आनी हांगा उदक काडपाक येवंक ना."
१६ जेजून तिका म्हळें: वच, तुज्या घोवाक आपोवन हांगा ये.
१७ त्या बायलेन जाप दिली, "म्हाका घोव ना." जेजून तिका म्हळें: " तुवें बरें सांगलां, म्हाका घोव ना.
१८ कित्याक तुका पांच घोव जाल्यात; आतां तुका जो आसा तो तुजो घोव न्हय.
१९ त्या बायलेन ताका म्हळें: "साहेब, तूं संदेष्टो म्हण म्हाका कळ्ळां."
२० आमच्या बापायन ह्या दोंगरांत उपासना करताले; आनी तुमी म्हणटात: जेरुसलेमांत मनशांक उपासना करुंक जाय.
२१ जेजून तिका म्हळें: " बायल, म्हाका विस्वास दवरात, एक वेळ येतलो, जेन्ना तुमी ह्या दोंगरांत वा जेरुसलेमांत बापायची उपासना करचे नात.
२२ तुमी उपासना करतात, तुमकां कितें कळना, आमी कितें पुजतात तें आमी जाणात, कित्याक मोक्ष ज्यू लोकां कडल्यान मेळटा.
२३ पूण खऱ्या उपासकांनी आत्म्यान आनी सत्यान बापायक उपासना करुंक वेळ येता आनी आतां आसा.
२४ देव एक आत्मो, आनी ताची भजतात तांकां आत्म्यान आनी सत्यान ताची उपासना करुंक जाय.
२५ त्या बायलेन ताका म्हळें: मेसियास येतलो, ताका ख्रिस्त म्हणटात, हांव जाणां.
२६ जेजून तिका म्हळें: तुजे कडेन उलयता तो हांव.
२७ ते उपरांत ताचे शिश्य आयले आनी तो त्या बायले कडेन उलयता तें पळोवन अजाप जालें. वा, तूं तिचे कडेन कित्याक उलयता?
२८ तेदनां ती बायल आपलो कुंडो सोडून शारांत गेली आनी दादल्यांक म्हळें:
२९ येयात, एक मनीस पळे वन, ताणें म्हाका केल्लीं सगळीं गजाली सांगलीं.
३० ते उपरांत शारा भायर वचून ताचे कडेन आयले.
३१ तेन्नां ताच्या शिश्यांनी ताका मागणें केलें, "गुरू, जेव."
३२ पूण ताणें तांकां म्हळें: " तुमकां खबर ना अशें जेवण म्हजे कडेन आसा."
३३ तेदनां शिसांनी एकामेकांक म्हणलें: कोणेंय ताका जेवंक जाय अशें हाडलां काय?

३४ जेजून तांकां म्हळें, म्हजें जेवण म्हळ्यार म्हाका धाडल्ल्या मनशाची इत्सा पाळप आनी ताचें काम पुराय करप.
३५ तुमी म्हणनात: अजून चार म्हयने आसात आनी मागीर कापणी येतली? पळे, हांव तुमकां सांगतां, दोळे उखलून शेतांक पळय; कारण ते कापणी करपाक पयलींच धवे आसात.
३६ आनी कापणी करपी मनशाक पगार मेळटा आनी सासणाच्या जिविता खातीर फळां एकठांय करता, जाका लागून पेरपी आनी कापणी करपी दोगांय एकठांय खोशी जावंक शकतले.
३७ एकलो पेरता आनी दुसरो कापणी करता, हें उतर हांगासर खरें आसा.
३८ तुमी कसलेंच कश्ट दिवंक ना, तें कापपाक हांवें तुमकां धाडले.
३९ त्या शारांतल्या जायत्या सामरी लोकांनी ताचेर विस्वास दवरलो, ती बायलेन सांगिल्ल्यान, "हांवें केल्लीं सगळीं ताणें म्हाका सांगलीं."
४० तेदनां सामरी लोक ताचे कडेन येवन ताका आपल्या वांगडा रावपाची विनवणी केली आनी तो दोन दीस थंय रावलो.
४१ ताच्याच उतराक लागून आनीक जायत्या जाणांनी विस्वास दवरलो;
४२ आनी त्या बायलेक म्हळें: "आतां आमी विस्वास दवरतात, तुज्या उलोवपाक लागून न्हय, कित्याक आमी स्वता ताचें आयकलां आनी हो खरोच संवसाराचो सोडवणदार ख्रिस्त आसा हें जाणून घेतलां.
४३ दोन दिसांनी तो थंयच्यान भायर सरलो आनी गालीलांत गेलो.
४४ कित्याक जेजून स्वता गवाय दिली की, संदेष्ट्याक आपल्या देशांत मान ना.
४५ तेदनां तो गलीलांत पावलो तेन्नां ताणें जेरुसलेमांत मेजवानी वेळार केल्लीं सगळीं कामां पळोवन गालील लोकांनी ताका येवकार दिलो.
४६ जेजू परत गालीलांतल्या काना शारांत आयलो आनी थंय ताणें उदकाचो सोरो तयार केलो. आनी एक कुलीन मनीस आशिल्लो, ताचो पूत कफर्नाहूमांत दुयेंत आशिल्लो.
४७ जेजू जुदेया थावन गलीलांत आयला म्हण आयकून ताणें ताचे कडेन वचून आपल्या पुताक सकयल येवन बरे करुंक विनवणी केली.
४८ जेजून ताका म्हळें: " तुमी चिन्नां आनी अजापां पळेले बगर, तुमी विस्वास दवरचे नात."
४९ त्या कुलीन मनशान ताका म्हळें: "साहेब, म्हजें भुरगें मरचे आदीं सकयल ये."
५० जेजून ताका म्हळें: वच; तुजो पूत जियेता. जेजून सांगिल्लें उतर त्या मनशान विस्वास दवरून तो वाटेर गेलो.
५१ तो सकयल देंवताना ताच्या नोकरांनी ताका मेळून सांगलें, तुजो पूत जिवो आसा.
५२ तेदनां ताणें तांची चवकशी केली, तो सुदारपाक लागलो तें वेळ. तांणी ताका म्हळें: काल सातव्या वराक जोर येवन गेलो.
५३ तेदनां बापायक कळ्ळें की जेजून ताका म्हळें: तुजो पूत जियेता .
५४ जेजून जुदेया थावन गलीलांत येवन केल्लो हो दुसरो चमत्कार.

अध्याय 5

१ ताचे उपरांत ज्यू लोकांची मेजवानी जाली; जेजू जेरुसलेमांत गेलो.
२ जेरुसलेमांत मेंढरांच्या बाजारा लागसार एक कुंड आसा, ताका हिब्रू भाशेंत बेथेस्दा म्हणटात आनी तातूंत पांच वण्टी आसात.
३ तातूंत कुड्डे, थांबलेले, सुकलेले लोकांची व्हडली गर्दी उदकाच्या हालचालीची वाट पळयत आशिल्ली.
४ एका वेळार एक देवदूत कुंडांत देंवून उदकांत त्रास दिलो आनी उदकांत त्रास जाले उपरांत जो कोण पावल घालतालो तो ताका कितलोय दुयेंस जालो.
५ थंय एक मनीस अठ्ठातीस वर्सां दुबळो आशिल्लो.
६ जेजून ताका पडून पळेलो आनी आपूण बरोच तेंप आसा हें कळ्ळें तेन्नां ताणें ताका म्हळें: " तुका बरे जावंक जाय?
७ त्या नपुंसक मनशान ताका जाप दिली: "साहेब, म्हाका कुंडांत घालपाक उदक व्हांवताना म्हाका कोणूच ना;
८ जेजून ताका म्हळें: उठ, तुजी खाट उखलून चल.
९ रोखडोच तो मनीस बरो जालो आनी आपली खाट उखलून चललो आनी त्याच दिसा सब्बाथाचो दीस जालो.
१० ज्यू लोकांनी बरे जाल्ल्या मनशाक म्हळें: "सब्बाथाचो दीस, तुका तुजी खाट व्हरपाक मेळना."
११ ताणें तांकां जाप दिली, "म्हाका बरे केल्ल्यान म्हाका म्हणलें, तुजी खाट उखलून चल."
१२ तेदनां तांणी ताका विचारलें, तुका म्हणपी कोण, तुजी खाट उखलून चल?
१३ आनी बरे जाल्ल्या मनशाक तें कोण तें कळनाशें, कित्याक जेजू थंयच्यान लोकांनी भायर सरलो.
१४ उपरांत जेजून ताका देवळांत मेळ्ळो आनी ताका म्हणलें: पळे, तूं बरो जाला, तुका आनीक वायट घडूंक नाका.
१५ तो मनीस गेलो आनी ज्यू लोकांक सांगलें, जेजूच ताका बरे केलो.
१६ ताका लागून ज्यू लोकांनी जेजूक त्रास दिलो आनी ताका मारपाचो यत्न केलो, कारण ताणें सब्बाथाच्या दिसा हीं कामां केल्लीं.
१७ पूण जेजून तांकां जाप दिली, " म्हजो बापूय आतां मेरेन काम करता आनी हांव काम करतां."
१८ ताका लागून ज्यू लोकांनी ताका मारपाक चड यत्न केलो, कारण ताणें फकत सब्बाथ मोडलो ना, पूण देव आपलो बापूय म्हण सांगलो आनी स्वताक देवा बरोबर केलो.
१९ तेदनां जेजून तांकां जाप दिली: "हांव तुमकां खरेंच सांगतां, पुताक स्वता कडल्यान कांयच करुंक जायना, पूण बापायक जें करुंक पळेता तें करुंक जायना;
२० कित्याक बापूय पुताचो मोग करता आनी ताका आपूण करता तें सगळें ताका दाखयता आनी तुमकां अजाप जावंक जाय म्हूण तो ताका ह्यां परस व्हड कर्तुबां दाखोवन दितलो.
२१ कित्याक बापूय मेल्ल्यांक जिवंत करता आनी तांकां जिवे करता; तशेंच पूत ताका जाय ताका जिवो करता.
२२ कित्याक बापूय कोणाचीच न्याय करिना, पूण सगळो न्याय पुताक दिला.
२३ सगळ्यांनी बापायक मान दितात तसोच पुताचो मान करचो. जो पुताक मान दिना, तो ताका धाडिल्ल्या बापायक मान दिना.
२४ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो म्हजें उतर आयकता आनी म्हाका धाडल्ल्या मनशाचेर विस्वास दवरता, ताका सासणाचें जिवीत मेळ्ळां आनी तो ख्यास्त येवचो ना; पूण मरणांतल्यान जिणेंत गेला.

२५ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, मेल्ल्या मनशांक देवाच्या पुताचो आवाज आयकूंक येतलो आनी आतां आयला आनी आयकपी जियेतले.
२६ कित्याक बापायक स्वता भितर जिवीत आसा; तशेंच ताणें पुताक आपले भितर जिवीत मेळोवंक दिला;
२७ आनी ताका न्याय करुंकय अधिकार दिला, कारण तो मनशाचो पूत.
२८ हें पळोवन अजाप जावंक नाकात, कित्याक एक काळ येतलो आनी थडग्यांनी आशिल्ल्या सगळ्यांक ताचो आवाज आयकूंक मेळटलो.
२९ आनी भायर येतले; जे बरे केल्यात ते जिणेच्या पुनर्जिवंतपणा खातीर; आनी वायट केल्ल्या लोकांक, ख्यास्त दिवपाच्या पुनर्जिवंतपणा मेरेन.
३० हांव म्हजे कडल्यान कांयच करूंक शकना, आयकता तशें हांव न्याय दितां आनी म्हजो न्याय न्याय्य आसा; कित्याक हांव म्हजी इत्सा सोदना, पूण म्हाका धाडिल्ल्या बापायची इत्सा सोदतां.
३१ हांव स्वताची गवाय दितां जाल्यार म्हजी गवाय खरी न्हय.
३२ म्हजे विशीं गवाय दिवपी आनीक एक आसा; आनी तो म्हजे विशीं जी गवाय दिता ती खरी आसा हें म्हाका खबर आसा.
३३ तुमी जुांवाक धाडलो आनी ताणें सत्याची गवाय दिली.
३४ पूण मनशा कडल्यान म्हाका गवाय मेळना, पूण तुमकां तारण मेळोवंक हीं गजाली हांव सांगतां.
३५ तो एक जळपी आनी चकचकीत उजवाड आशिल्लो आनी ताच्या उजवाडाक तुमी कांय काळ खोशी जावंक तयार आशिल्ले.
३६ पूण जुांवाच्या साक्षी परस म्हाका व्हडली साक्षी आसा, कित्याक बापायन म्हाका दिल्लें काम, हांव करतां तेच काम, बापायन म्हाका धाडला हाची गवाय दितां.
३७ आनी म्हाका धाडल्ल्या बापायनच म्हजे विशीं गवाय दिल्या. तुमी ताचो आवाज केन्नाच आयकूं ना, ताचो आकार पळोवंक ना.
३८ ताचें उतर तुमच्यांत टिकना, कित्याक ताणें धाडला, ताचेर तुमी विस्वास दवरनात.
३९ शास्त्रांत सोद; कित्याक तुमकां सासणाचें जिवीत मेळ्ळां अशें तुमकां दिसता, आनी ते म्हजे विशीं गवाय दितात.
४० आनी तुमकां जिवीत मेळचें म्हूण तुमी म्हजे कडेन येवंक नात.
४१ म्हाका मनशां कडल्यान मान मेळना.
४२ पूण तुमच्यांत देवाचो मोग ना म्हूण हांव तुमकां वळखता.
४३ हांव म्हज्या बापायच्या नांवान आयलां, पूण तुमी म्हाका घेवंक नात, ताच्या नांवान दुसरो येतलो जाल्यार ताका तुमकां मेळटलो.
४४ एकमेकांक मान मेळोवन फकत देवा कडल्यान मेळपी मान सोदना, तुमी कशे विस्वास दवरतले?
४५ हांव तुमचेर बापाय कडेन आरोप करतलों अशें समजून घेवचें न्हय, तुमचेर आरोप करपी एकलो आसा, तो मोयजेस, जाचेर तुमी विस्वास दवरतात.
४६ कित्याक तुमी मोयजेसाचेर विस्वास दवरले जाल्यार तुमी म्हजेर विस्वास दवरपाचे, कित्याक ताणें म्हजे विशीं बरयलां.
४७ पूण ताच्या बरपावळींचेर तुमी विस्वास दवरना जाल्यार म्हज्या उतरांचेर तुमी कशे विस्वास दवरतले?

अध्याय 6

१ ह्या उपरांत जेजू गलीलाच्या दर्या वयल्यान गेलो, तो तिबेरियाचो दर्या.
२ ताणें दुयेंतींचेर केल्ले चमत्कार पळोवन व्हड लोक ताच्या फाटल्यान गेले.
३ जेजू एका दोंगरार चडलो आनी थंय तो आपल्या शिश्यां वांगडा बसलो.
४ ज्यू लोकांचो पास्काचो परब लागीं पावलो.
५ जेजून दोळे वयर काडले आनी ताचे कडेन एक व्हडली जमात आयिल्ली पळेली तेन्ना ताणें फिलीपाक म्हळें: " आमी खंयच्यान भाकरी विकत घेतलीं, ह्या लोकांक जेवंक मेळचें?"
६ आपूण कितें करतलो तें ताका कळ्ळें.
७ फिलीपान ताका जाप दिली, "दोनशें पेनी मोलाची भाकरी तांकां पुरो जायना, की तांकां दरेकल्याक थोडें घेवंक मेळचें ना."
८ ताच्या शिश्यांतलो एकलो, सायमन पेद्रूचो भाव आंद्रेय ताका म्हळें.
९ हांगासर एक भुरगो आसा, ताचे कडेन पांच जव भाकरी आनी दोन ल्हान नुस्तें आसा, पूण इतल्या नुस्त्यां मदीं तें कितें?
१० जेजून म्हणलें, "मनशांक बसय." आतां त्या जाग्यार खूब तण आशिल्लें. देखून ते दादले बसले, तांची संख्या सुमार पांच हजार.
११ जेजून भाकरी घेतली; उपकार मानून ताणें शिसांक आनी शिसांक बसल्ल्यांक वांटून दिले. आनी तशेंच नुस्त्यांक जाय तितलेंच.
१२ ते भरून गेले उपरांत ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: कांयच वचूंक नाका म्हूण उरिल्ले कुडके एकठांय करात.
१३ तेदनां तांणी तीं एकठांय करून, जेवल्ल्या लोकां खातीर उरिल्लीं पांच जव भाकरींच्या कुडक्यांनी बारा टोपलीं भरलीं.
१४ तेदनां जेजून केल्लो चमत्कार पळेवन त्या मनशांनी म्हणलें: "खरेंच हो संदेष्टो संवसारांत येवपाचो."
१५ जेजूक कळ्ळें की ते येवन ताका राजा करुंक बळजबरीन धरतले आनी तो एकटोच दोंगरार गेलो.
१६ सांज जातकच ताचे शिश्य दर्यांत देंवले.
१७ तारवांत बसून दर्या हुंपून कफर्नाहूम वटेन गेलो. आतां काळोख जाल्लो आनी जेजू तांकां आयिल्लो ना.
१८ तेदनां व्हांवपी व्हड वाऱ्याक लागून दर्या उदेलो.
१९ तेदनां ते सुमार पांच वीस-तीस फर्लांग तारूं व्हरून जेजू दर्याचेर चलताना आनी तारवाच्या लागीं पावताना पळेले आनी ते भियेले.
२० पूण ताणें तांकां म्हळें: हांव; भियेवंक नाका.
२१ तेदनां तांणी ताका तारवांत येवकार दिलो आनी रोखडेंच तारवटी ते वचपी देशाचेर पावली.
२२ दुसऱ्या दिसा दर्याचे दुसरे वटेन उबें रावपी लोकांनी पळेलें की थंय ताचे शिश्य भितर सरलेले ती बोट सोडल्यार हेर खंयचीच बोट ना आनी जेजू आपल्या शिश्यां वांगडा बोटींत बसलो ना, पूण ताची बोटींत गेलो शिश्य एकलेच गेले;
२३ (पूण सर्वेस्परान उपकार मानल्या उपरांत तिबेरिया थावन ते भाकरी खाल्ल्या जाग्या लागीं हेर बोटी आयल्यो.)
२४ जेजू आनी ताचे शिश्य थंय ना हें पळोवन लोकांनीय तारवांनी बसून जेजूक सोदपाक कफर्नाहूमाक पावले.
२५ दर्याच्या दुसऱ्या वटेन ताका मेळ्ळे उपरांत तांणी ताका म्हळें: "गुरू, तूं हांगा केन्ना पावलो?"
२६ जेजून तांकां जाप दिली: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी म्हाका सोदतात, तुमी चमत्कार पळयले म्हणून न्हय, पूण तुमी भाकरी खावन तृप्त जाल्ल्यान.

२७ नाश जावपी जेवणा खातीर न्हय, पूण मनशाचो पूत तुमकां दितलो, ताका सासणाच्या जिविताक टिकपी जेवणा खातीर काम करचे, कित्याक ताचेर देवान बापायन मुद्रांक घाल्या.
२८ तेदनां तांणी ताका म्हळें: "देवाचीं कामां करुंक आमी कितें करुंक जाय?"
२९ जेजून तांकां जाप दिली, " देवाचें हें काम, ताणें धाडिल्ल्या मनशाचेर तुमी विस्वास दवरप.
३० ताणीं ताका म्हळें: "आमी तुजेर पळेवंक आनी तुजेर विस्वास दवरुंक तूं खंयची खूण दाखयता? तूं कितें काम करता?
३१ आमचे बापूय वाळवंटात मान्ना खाताले; बरयल्लें तशें, ताणें तांकां सर्गार थावन भाकरी खावपाक दिली.
३२ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, मोयजेसान तुमकां सर्गार थावन भाकरी दिवंक ना; पूण म्हजो बापूय तुमकां सर्गा थावन खरी भाकरी दिता.
३३ कित्याक सर्गा थावन देंवून संवसाराक जिवीत दिवपी देवाची भाकरी.
३४ तेदनां तांणी ताका म्हळें: प्रभू, आमकां सदांच ही भाकरी दिव.
३५ जेजून तांकां म्हळें: " हांव जिविताची भाकरी; आनी जो म्हजेर विस्वास दवरता ताका केन्नाच तान लागचो ना.
३६ पूण हांव तुमकां सांगतां, तुमींय म्हाका पळयला, पूण विस्वास दवरूंक ना.
३७ बापूय म्हाका दिता तें सगळें म्हजे कडेन येतलें; आनी म्हजे कडेन येवपी कोणाक हांव कांयच भायर काडचो ना.
३८ कित्याक हांव सर्गा थावन देंवलो, म्हजी इत्सा करुंक न्हय, पूण म्हाका धाडल्ल्या मनशाची इत्सा करुंक.
३९ आनी म्हाका धाडल्ल्या बापायची ही इत्सा आसा, ताणें म्हाका दिल्ल्या सगळ्या गजालीं मदें हांवें कांयच गमावचें न्हय, पूण निमाण्या दिसा तें परतून जिवंत करचें.
४० आनी म्हाका धाडल्ल्या मनशाची इत्सा अशी, पुताक पळोवन ताचेर विस्वास दवरपी दरेकल्याक सासणाचें जिवीत मेळचें आनी निमाण्या दिसा हांव ताका जिवंत करतलों.
४१ तेन्नां ज्यू लोकांनी ताचेर गुरगुरलें, कारण ताणें म्हणलें: "सर्गांतल्यान देंवल्ली भाकरी हांव."
४२ तांणी म्हणलें, "हो जोसेफाचो पूत जेजू न्हय, जाचो बापूय आनी आवय आमी वळखतात?" मागीर तो कसो म्हणटा, हांव सर्गा थावन देंवलो?
४३ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमच्या मदीं गुरगुरूंक नाकात."
४४ म्हाका धाडिल्लो बापूय ताका ओडून घेतलो बगर कोणूच म्हजे कडेन येवंक शकना, आनी निमाण्या दिसा हांव ताका जिवंत करतलों.
४५ संदेष्ट्यांत बरयलां: "आनी तांकां सगळ्यांक देवा कडल्यान शिकयतले." ताका लागून कोणेंय बापायचें आयकलां आनी शिकलां, ते म्हजे कडेन येता.
४६ कोणेंय बापायक पळे लां म्हण न्हय, देवा थावन आयिल्लो मनीस सोडल्यार, ताणें बापायक पळे लां.
४७ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, म्हजेर विस्वास दवरता ताका सासणाचें जिवीत मेळटा.
४८ हांव ती जिविताची भाकरी.
४९ तुज्या बापायन रानांत मान्ना खाल्लें आनी ते मेले.
५० हें सर्गा थावन देंवपी भाकरी, मनशान ती खावंक आनी मरूंक ना.
५१ सर्गा थावन देंवल्ली जिवी भाकरी हांव, जर कोण ही भाकर खाता जाल्यार तो सदांकाळ जियेतलो आनी हांव दितलों ती भाकरी म्हजें मास, जी हांव संवसाराच्या जिविता खातीर दितलों.
५२ तेदनां ज्यू लोकांनी आपसांत झगडून म्हळें: हो मनीस आमकां आपलें मांस कशें खावपाक दिवंक शकता?
५३ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, मनशाच्या पुताचें मांस खावन ताचें रगत पियेले बगर तुमच्यांत जिवीत ना.
५४ जो कोण म्हजें मास खाता आनी म्हजें रगत पिता, ताका सासणाचें जिवीत मेळटा; आनी निमाण्या दिसा हांव ताका जिवो करतलों.
५५ म्हजें मास खरेंच जेवण आनी म्हजें रगत खरेंच पेय.
५६ म्हजें मास खाता आनी म्हजें रगत पियेता तो म्हजे भितर रावता आनी हांव तातूंत रावता.
५७ जशें जिव्या बापायन म्हाका धाडला आनी हांव बापायच्या आदारान जियेतां, तशें जो म्हाका खाता तो म्हजे वरवीं जियेतलो.
५८ ही भाकरी सर्गा थावन देंवली, तुमच्या बापायन मान्ना खावन मेल्ल्या प्रमाणें न्हय, ही भाकरी खावपी तो सदांकाळ जियेतलो.
५९ कफर्नाहूमांत शिकयताना सभाघरांत ताणें हीं गजाली सांगलीं.
६० ताच्या शिश्यांतल्या जायत्या जाणांनी हें आयकून म्हळें: ही एक कठीण उतर; कोण आयकूंक शकता?
६१ जेजूक आपले शिश्य ताचेर गुरगुरतात हें कळ्ळें तेन्ना ताणें तांकां म्हळें: " हाका लागून तुमकां वायट दिसता काय?"
६२ मनशाचो पूत आदले सुवातेर वयर सरताना तुमकां दिसतलें जाल्यार कितें?
६३ आत्मोच जीव दिता; मासाक कांयच फायदो जायना, हांव तुमकां सांगतां तीं उतरां आत्मो आनी जिवीत.
६४ पूण तुमच्यांतले कांय जाण विस्वास दवरनात. कित्याक जेजूक सुरवाती सावन कळ्ळें की ते कोण विस्वास दवरनात आनी कोण ताका विश्वासघात करुंक जाय.
६५ ताणें म्हणलें, " म्हज्या बापायन ताका दिवंक ना जाल्यार कोणूच म्हजे कडेन येवंक शकना अशें हांवें तुमकां सांगलां."
६६ ते उपरांत ताचे जायते शिश्य परत गेले आनी ताचे वांगडा आनीक चलले नात.
६७ तेदनां जेजून बारा जाणांक म्हळें: " तुमींय वचूंक सोदतात?
६८ तेन्ना सायमन पेद्रू ताका जाप दिली: प्रभू, आमी कोणा कडेन वचतले? तुका सासणाच्या जिविताचीं उतरां आसात.
६९ आनी आमी विस्वास दवरतात आनी खात्री करतात की तूं तो ख्रिस्त, जिव्या देवाचो पूत.
७० जेजून तांकां जाप दिली: " तुमकां बारा जाणांक हांवें वेंचून काडले नात आनी तुमच्यांतलो एक सैतान?
७१ ताणें सिमोनाचो पूत जुदास इस्करियोता विशीं उलयलो, कित्याक ताका बारा जाणां मदलो एक जावन ताका विश्वासघात करुंक जाय.

अध्याय 7

१ ह्या गजालीं उपरांत जेजू गलीलांत चललो, कित्याक तो ज्यू लोकांनी ताका मारूंक सोदतालो.
२ ज्यू लोकांची तंबूची परब लागीं पावली.
३ ताच्या भावांनी ताका म्हळें: "तुज्या शिसांकय तूं करतात तीं कर्तुबां पळोवंक मेळचीं म्हणून हांगाच्यान वचून जुदेयांत वच."

४ कित्याक कोणूच गुपीतपणान कितेंय करता आनी तो स्वताक उक्तेपणान वळखूंक सोदता. तूं हीं कामां करता जाल्यार संवसाराक दाखोव.
५ ताच्या भावांनीय ताचेर विस्वास दवरलो ना.
६ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: म्हजो वेळ अजून येवंक ना, पूण तुमचो वेळ सदांच तयार आसा.
७ संवसार तुजो दुस्वास करूंक शकना; पूण ताचीं कर्तुबां वायट आसात म्हूण हांव ताची गवाय दितां म्हणून तो म्हजो दुस्वास करता.
८ तुमी ह्या मेजवानीक वचात, हांव अजून ह्या मेजवानीक वचूंक ना; कित्याक म्हजो वेळ अजून पुराय जावंक ना.
९ तांकां हीं उतरां सांगून तो गालीलांत रावलो.
१० पूण ताचे भाव वयर गेले उपरांत तोय उक्तेपणान न्हय, पूण गुपीतपणान मेजवानीक गेलो.
११ तेदनां ज्यू लोकांनी ताका सोदलो आनी म्हणलें: तो खंय आसा?
१२ लोकां मदीं ताचे विशीं खूब गुरगुर जालीं, कित्याक कांय जाणांनी म्हणलें, तो बरो मनीस; पूण तो लोकांक फटोवन उडयता.
१३ पूण ज्यू लोकांच्या भंयान कोणेंच ताचे विशीं उक्तेपणान उलयलो ना.
१४ मेजवानीच्या मधें जेजू देवळांत वचून शिकयतालो.
१५ ज्यू लोक अजापीत जाले आनी म्हणपाक लागले: "ह्या मनशाक केन्नाच शिकूंक नाशिल्ल्यान अक्षरां कशीं जाणात?
१६ जेजून तांकां जाप दिली, " म्हजो शिकवण म्हजो न्हय, पूण म्हाका धाडल्ल्याचो.
१७ कोणाकय आपली इत्सा करुंक जाय जाल्यार, तो शिकवण देवा कडल्यान वा हांव म्हजे कडल्यान उलयतां काय ना तें ताका कळटलें.
१८ जो स्वताच्या नांवान उलयता तो स्वताचो महिमा सोदता, पूण ताका धाडिल्ल्या मनशाचो महिमा सोदता तोच खरो, आनी तातूंत कसलेंच अनीती ना.
१९ मोयजेसान तुमकां कायदो दिलो ना, पूण तुमच्यांतलो कोणूच कायदो पाळना? कित्याक तुमी म्हाका मारपाक वतात?
२० लोकांनी जाप दिली, "तुका एक सैतान आसा, तुका कोण मारपाक वता?
२१ जेजून तांकां जाप दिली, " हांवें एकूच काम केलां आनी तुमी सगळे अजापीत जातात."
२२ मोयजेसान तुमकां सुंता केली; (मोयजेसा कडल्यान न्हय, पूण बापाय कडल्यान;) आनी तुमी सब्बाथा दिसा मनशाची सुंता करतात.
२३ मोयजेसाचो कायदो मोडचो न्हय म्हूण सब्बाथाच्या दिसा कोणाक सुंता केलो जाल्यार; हांवें सब्बाथाच्या दिसा एक मनीस बरो केला म्हणून तुमी म्हजेर रागतात?
२४ दिसपा प्रमाणें न्याय करुंक नाका, पूण नितीमान न्याय कर.
२५ तेदनां जेरुसलेमांतल्या कांय जाणांनी म्हणलें: "तो मारूंक सोदतात तो न्हय?"
२६ पूण पळे, तो धैरान उलयता आनी ते ताका कांयच उलयनात. होच ख्रिस्त आसा हें राज्यकर्त्यांक खरेंच खबर आसा?
२७ पूण हो मनीस खंयच्यान आयला तें आमी जाणात, पूण ख्रिस्त येताना तो खंयच्यान आयला तें कोणाक कळना.
२८ तेदनां जेजून देवळांत शिकयतना रडलो: " तुमी दोगांय म्हाका वळखतात आनी हांव खंयच्यान आयलां तें तुमकां कळटा;
२९ पूण हांव ताका वळखता, कित्याक हांव ताचे कडल्यान आयलां आनी ताणें म्हाका धाडला.
३० तेदनां ते ताका धरपाक सोदताले, पूण ताची वेळ अजून येवंक नाशिल्ल्यान कोणेंच ताचेर हात घालो ना.
३१ लोकां मदल्या जायत्या जाणांनी ताचेर विस्वास दवरून म्हणलें: "ख्रिस्त येतलो तेन्नां ह्या मनशान केल्ल्या चमत्कारापरस तो चड चमत्कार करतलो काय?"
३२ लोकांनी ताचे विशीं अशीं कुरकुरीत केल्यांत हें फरीसी लोकांनी आयकलें. आनी फरीसी आनी मुखेल याजकांनी ताका धरपाक अधिकारी धाडले.
३३ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: थोडो वेळ हांव तुमचे वांगडा आसां आनी मागीर म्हाका धाडल्ल्या मनशा कडेन वचतलों.
३४ तुमी म्हाका सोदतले आनी म्हाका मेळचे नात आनी हांव खंय आसां थंय तुमकां येवंक मेळचें ना.
३५ तेदनां ज्यू लोकांनी आपसांत म्हणलें: "आमी ताका मेळचो ना म्हूण तो खंय वचतलो?" तो विदेशी लोकां मदीं शिंपडून गेल्ल्या लोकां कडेन वचून विदेशी लोकांक शिकयतलो?
३६ "तुमी म्हाका सोदतले आनी म्हाका मेळचे नात, आनी हांव खंय आसां थंय तुमकां येवंक शकनात?"
३७ निमाण्या दिसा, त्या उत्सवाच्या व्हडल्या दिसा जेजू उबो रावलो आनी म्हणपाक लागलो: कोणाक तान लागल्या जाल्यार ताणें म्हजे कडेन येवन पियेवंक दिवचें.
३८ जो कोण म्हजेर विस्वास दवरता, शास्त्रांत सांगिल्ले प्रमाणें, ताच्या पोटा थावन जिव्या उदकाच्यो न्हंयो व्हांवतल्यो.
३९ (पूण ताचेर भावार्थी लोकांक मेळपाक जाय आशिल्ल्या आत्म्या विशीं ताणें उलयलें, कित्याक पवित्र आत्मो अजून दिवंक ना, कारण जेजूची महिमा अजून जावंक ना.)
४० हें उतर आयकून जायत्या लोकांनी म्हणलें, खरेंच हो संदेष्टो.
४१ हेरांनी म्हणलें: हो ख्रिस्त. पूण कांय जाणांनी म्हणलें, ख्रिस्त गॅलीलांतल्यान भायर सरतलो काय?
४२ दावीदाच्या वंशांतल्यान आनी दावीद आशिल्ल्या बेथलेहेम शारा थावन ख्रिस्त येतलो अशें शास्त्रांत म्हणिल्लें ना?
४३ ताका लागून लोकां मदीं फूट पडली.
४४ आनी तातूंतले कांय जाण ताका धरपाक सोदताले; पूण कोणेंच ताचेर हात घालूंक ना.
४५ तेदनां अधिकारी मुखेल याजक आनी फरीसी लोकां कडेन आयले; तांणी तांकां म्हळें: तुमी ताका कित्याक हाडलो ना?
४६ अधिकाऱ्यांनी जाप दिली: "ह्या मनशा सारको कोणूच केन्नाच उलयलो ना."
४७ तेदनां फरीसी लोकांनी तांकां जाप दिली: "तुमीय फटयल्यात काय?"
४८ कोणेंय राज्यकर्त्यांनी वा फरीसींनी ताचेर विस्वास दवरला काय?
४९ पूण कायदो कळना तो लोक शापित आसा.
५० निकोदेमान तांकां म्हळें: रातच्या वेळार जेजू कडेन आयिल्लो तो तातूंतलो एकलो.
५१ आमचो कायदो कोणाचेंय आयकून आनी तो कितें करता तें कळचे आदीं ताचो न्याय करता काय?
५२ तांणी ताका म्हळें: तूंय गलीलाचो? सोद आनी पळय, कित्याक गालीलांतल्यान कोणूच संदेष्टो उबो जायना.
५३ आनी दरेकलो आपल्या घरा गेलो.

अध्याय 8

१ जेजू ऑलिव्ह पर्वताचेर गेलो.

२ सकाळीं पयलींच तो परत देवळांत आयलो आनी सगळे लोक ताचे कडेन आयले; आनी तो बसून तांकां शिकयतालो.
३ तेदनां शास्त्रज्ञ आनी फरीसी व्यभिचारांत धरल्ली बायल ताचे कडेन हाडली. आनी तिणें तिका मदीं बसयल्या उपरांत.
४ ते ताका म्हळें: गुरू, ही बायल व्यभिचारांत, त्याच कृतींत धरली.
५ मोयजेसान कायद्यांत आमकां आज्ञा दिली, अशा लोकांक फातर मारूंक जाय, पूण तूं कितें म्हणटा?
६ ताचेर आरोप करुंक जाय म्हण तांणी ताका प्रलोभन करून सांगलें. पूण जेजून कुशीक सरलो आनी तांकां आयकूंक नाशिल्ल्या भशेन बोटान जमनीर बरयलें.
७ तेदनां ते ताका विचारत रावले तेन्ना ताणें उबो रावून तांकां म्हळें: " तुमच्या मदलो कोण पातक ना, ताणें पयलीं तिचेर फातर उडोवंक जाय."
८ परत तो कुशीक सरून जमनीर बरयलें.
९ तें आयकपी लोक आपल्या विवेकान दोशी थारावन व्हडल्यां थावन निमाणे मेरेन एक एक करून भायर सरले आनी जेजू एकटोच उरलो आनी ती बायल मदीं उबी रावली.
१० जेजून उबो रावलो आनी बायलेक सोडून हेर कोणूच पळेलो ना, तेन्ना ताणें तिका म्हळें: " बायल, ते तुजे आरोप करपी खंय आसात?" कोणेंच तुका ख्यास्त दिवंक ना?
११ तिणें म्हणलें, कोणूच ना, प्रभू. जेजून तिका म्हळें: " हांवूय तुका ख्यास्त दिना.
१२ तेदनां जेजून तांकां परतून म्हळें: " हांव संवसाराचो उजवाड;
१३ फरीसी लोकांनी ताका म्हळें: तूं स्वताची गवाय दिता; तुजो रेकॉर्ड खरो न्हय.
१४ जेजून तांकां जाप दिली: " हांव जरी म्हजी गवाय दितां तरी म्हजी गवाय खरी. पूण हांव खंयच्यान येतां आनी खंय वता तें तुमकां सांगूंक मेळना.
१५ तुमी मासाच्या प्रमाणें न्याय करतात; हांव खंयच्याच मनशाचो न्याय करिना.
१६ तरी हांव न्याय दितां जाल्यार म्हजो न्याय खरो, कित्याक हांव एकलोच न्हय, पूण हांव आनी म्हाका धाडल्लो बापूय.
१७ तुमच्या कायद्यांतय बरयलां की दोन मनशांची गवाय खरी.
१८ हांव म्हजे विशीं गवाय दितां आनी म्हाका धाडल्लो बापूय म्हजे विशीं गवाय दिता.
१९ तेदनां तांणी ताका म्हळें: "तुजो बापूय खंय आसा?" जेजून जाप दिली: " तुमी म्हाका वळखना आनी म्हज्या बापायक वळखना, जर तुमी म्हाका वळखले जाल्यार म्हज्या बापायकय वळखूंक जाय आशिल्ले.
२० जेजून देवळांत शिकयताना खजिन्यांत हीं उतरां उलयलीं आनी कोणेंच ताचेर हात घालो ना. कित्याक ताची वेळ अजून येवंक नाशिल्ली.
२१ तेदनां जेजून तांकां परत म्हळें: " हांव वता आनी तुमी म्हाका सोदतले आनी तुमच्या पात्कांनी मरतले.
२२ तेदनां ज्यू लोकांनी म्हणलें: "तो स्वताक मारतलो काय?" कारण तो म्हणटा, हांव खंय वता थंय तुमी येवंक शकनात.
२३ ताणें तांकां म्हळें: " तुमी सकयल्याचे; हांव वयल्यान आयलां, तुमी ह्या संवसारांतले; हांव ह्या संवसारांतलो न्हय.
२४ हांव तुमकां म्हणलें, तुमी तुमच्या पातकांनी मरतले, कित्याक हांव तोच म्हण तुमी विस्वास दवरना जाल्यार तुमच्या पातकांनी मरतले.
२५ तेदनां तांणी ताका म्हळें: तूं कोण? जेजून तांकां म्हळें: " हांवें सुरवाती सावन तुमकां सांगिल्लें तेंच."
२६ तुमचे विशीं म्हाका जायतीं गजाली सांगपाचीं आनी न्याय करुंक आसात, पूण म्हाका धाडल्लो तो खरो; आनी ताचे विशीं आयकल्लीं गजाली हांव संवसाराक सांगतां.
२७ तो तांकां बापाय विशीं उलयता हें तांकां समजलें ना.
२८ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " तुमी मनशाच्या पुताक उबारून घेतले उपरांत, हांव तोच आनी हांव स्वता कांयच करिना हें तुमकां कळटलें; पूण म्हज्या बापायन म्हाका शिकयल्ल्या प्रमाणें हांव हीं उलयतां.
२९ म्हाका धाडलो तो म्हजे बरोबर आसा, बापायन म्हाका एकटो सोडलो ना; कित्याक ताका आवडटा तीं कामां हांव सदांच करतां.
३० ताणें हीं उतरां उलयतना जायत्या जाणांनी ताचेर विस्वास दवरलो.
३१ तेदनां जेजून आपल्याचेर विस्वास दवरल्ल्या ज्यू लोकांक म्हळें: " तुमी म्हज्या उतरांत रावल्यार, तुमी खरेंच म्हजे शिश्य;
३२ आनी तुमकां सत कळटलें आनी सत्य तुमकां मुक्त करतलें.
३३ तांणी ताका जाप दिली: "आमी अब्राहामाचे संतती, आनी केन्नाच कोणाच्याच गुलाम जावंक नात.
३४ जेजून तांकां जाप दिली: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो कोण पातक करता तो पातकाचो गुलाम.
३५ नोकर घरांत सदांकाळ रावना, पूण पूत सदांकाळ रावता.
३६ पुतान तुमकां मुक्त केल्यार तुमी खरेंच मुक्त जातले.
३७ तुमी अब्राहमाचे संतती आसात हें हांव जाणां; पूण म्हज्या उतराक तुमच्यांत सुवात ना म्हणून तुमी म्हाका मारपाक सोदतात.
३८ हांव म्हज्या बापाय कडेन पळयल्लें उलयतां आनी तुमी तुमच्या बापाय कडेन पळयल्लें तें करतात.
३९ तांणी ताका जाप दिली: अब्राहम आमचो बापूय. जेजून तांकां म्हळें: " तुमी अब्राहमाचीं भुरगीं आसलीं जाल्यार अब्राहमाचीं कामां करुंक जाय."
४० पूण आतां तुमी म्हाका, देवा कडल्यान आयकल्लें सत्य सांगिल्ल्या मनशाक मारपाक सोदतात.
४१ तुमी तुमच्या बापायचीं कर्तुबां करतात. तेन्ना तांणी ताका म्हळें: आमी व्यभिचारांतल्यान जल्मल्ले नात; आमकां एकूच बापूय आसा, तोच देव.
४२ जेजून तांकां म्हळें: " देव तुमचो बापूय आसलो जाल्यार, तुमी म्हजेर मोग करतले; तशेंच हांव स्वताच्यान आयलो ना, पूण ताणें म्हाका धाडलो.
४३ म्हजें उलोवप तुका कित्याक समजना? तुमकां म्हजें उतर आयकूंक मेळना म्हणून लेगीत.
४४ तुमी तुमच्या बापायचे सैतानाचे आसात आनी तुमच्या बापायचीं कामां तुमी पाळटले. तो सुरवाती सावन खून करपी आशिल्लो आनी सत्यांत रावनाशिल्लो, कारण तातूंत सत्य ना. फट उलयता तेन्ना तो आपलेच उलयता, कित्याक तो फट उलोवपी आनी ताचो बापूय.
४५ आनी हांव तुमकां खरें सांगतां म्हणून तुमी म्हजेर विस्वास दवरनात.
४६ तुमच्यांतलो कोण म्हाका पातकाची खात्री करता? हांव सत्य सांगतां जाल्यार तुमी म्हजेर कित्याक विस्वास दवरनात?
४७ देवा कडल्यान आयिल्लो तो देवाचीं उतरां आयकता, देखून तुमी तीं आयकनात, कारण तुमी देवाचो न्हय.
४८ तेदनां ज्यू लोकांनी ताका म्हळें: तूं सामरी आनी तुका सैतान आसा म्हण आमी बरें म्हणनात?
४९ जेजून जाप दिली: " म्हाका सैतान ना; पूण हांव म्हज्या बापायक मान दितां आनी तुमी म्हाका अपमान करतात.

५० आनी हांव म्हजोच महिमा सोदना, सोदपी आनी न्याय दिवपी एकूय आसा.
५१ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जर कोण म्हजें उतर पाळ्ळें जाल्यार ताका केन्नाच मरण पळोवचें ना.
५२ तेदनां ज्यू लोकांनी ताका म्हळें: "तुका सैतान आसा हें आमी जाणात." अब्राहम मेलो आनी संदेष्टे; आनी तूं म्हणटा, मनीस म्हजें उतर पाळ्ळें जाल्यार ताका केन्नाच मरणाची चव येवची ना.
५३ आमचो बापूय अब्राहम मेल्ल्या परस तूं व्हडलो? आनी संदेष्टे मेले, तूं स्वताक कोण तयार करता?
५४ जेजून जाप दिली: हांव स्वताक मान दितां जाल्यार म्हजो मान कांयच न्हय. ताचे विशीं तुमी म्हणटात: तो तुमचो देव.
५५ तरी तुमी ताका वळखूंक ना; पूण हांव ताका वळखता, आनी हांव ताका वळखना, म्हणटलो जाल्यार हांव तुमच्या सारको फटींग जातलों, पूण हांव ताका वळखता आनी ताचें उतर पाळटां.
५६ तुमचो बापूय अब्राहम म्हजो दीस पळोवन खोशी जालो आनी तो पळेलो आनी खोशी जालो.
५७ तेदनां ज्यू लोकांनी ताका म्हळें: "तुका अजून पन्नास वर्सां जावंक नात, आनी तुवें अब्राहामाक पळे लां काय?"
५८ जेजून तांकां म्हळें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, अब्राहम जल्माक येवचे आदीं हांव आसां."
५९ तेदनां ताचेर उडोवंक फातर उबारले, पूण जेजू लिपून रावलो आनी तांच्या मदल्यान वचून देवळांतल्यान भायर सरलो.

अध्याय ९

१ जेजू वताना, जल्मा थावन कुड्डो जाल्लो एक मनीस पळेलो.
२ ताच्या शिसांनी ताका विचारलें: "गुरू, हो मनीस वा ताच्या आवय-बापायन कोणे पातक केलें, की तो जल्माक कुड्डो जालो?"
३ जेजून जाप दिली: " ह्या मनशान आनी ताच्या आवय-बापायन पातक केल्लें ना, पूण देवाचीं कर्तुबां तातूंत प्रगट जावंक.
४ म्हाका धाडल्ल्या मनशाचीं कर्तुबां म्हाका दीस आसतना करुंक जाय, रात येता, जेन्ना कोणाकूच काम करुंक जायना.
५ जो मेरेन हांव संवसारांत आसां, तो मेरेन हांव संवसाराचो उजवाड.
६ अशें सांगून ताणें जमनीर थूक मारली आनी थूक माती तयार केली आनी कुड्ड्याच्या दोळ्यांचेर मातयेचो अभिषेक केलो.
७ आनी ताका म्हळें: " जा, सिलोआमच्या कुंडांत धुंव, (म्हळ्यार, धाडलो.) तो गेलो आनी धुवन पळेवन आयलो.
८ शेजाऱ्यांनी आनी ताका कुड्डो म्हण पळेल्ल्या लोकांनी म्हणलें, "हो बसून भिक्षा मागपी न्हय?"
९ कांय जाणांनी म्हळें: हो तो, कांय जाणांनी म्हणलें, तो ताचे सारको, पूण ताणें म्हणलें, हांव तो.
१० तेदनां तांणी ताका म्हळें: तुजे दोळे कशे उगडले?
११ ताणें जाप दिली: "जेजू नांवाच्या मनशान माती तयार करून म्हज्या दोळ्यांचेर अभिषेक केलो आनी म्हाका म्हणलें, सिलोआमच्या तळ्यांत वचून धुंव;
१२ तेदनां तांणी ताका म्हळें: तो खंय आसा? ताणें म्हणलें, म्हाका खबर ना.
१३ आदल्या काळार कुड्डो जाल्ल्या मनशाक तांणी फरीसी लोकां कडेन हाडलो.
१४ जेजून माती तयार करून दोळे उगडले तो सब्बाथाचो दीस.
१५ तेदनां फरीसी लोकांनीय ताका विचारलें, ताची नदर कशी जाली. ताणें तांकां म्हणलें, ताणें म्हज्या दोळ्यांचेर माती घाली आनी हांव धुवन पळेतां.
१६ तेदनां कांय फरीसी लोकांनी म्हणलें, "हो मनीस देवा कडल्यान न्हय, कित्याक तो सब्बाथाचो दीस पाळना." हेरांनी म्हणलें, पापी मनीस अशे चमत्कार कशे करूंक शकता? आनी तांचेमदीं फूट पडली.
१७ ते कुड्ड्याक परत म्हळें: "ताणें तुजे दोळे उगडले म्हण तूं ताचे विशीं कितें म्हणटा?" ताणें म्हणलें, तो एक संदेष्टो.
१८ पूण तो कुड्डो जावन ताची नदर मेळ्ळी म्हण ज्यू लोकांनी ताचेर विस्वास दवरलो ना, जो मेरेन तांणी ताची नदर मेळिल्ल्याच्या आवय-बापायक आपयले.
१९ तांणी तांकां विचारलें: "तुमी म्हणटात तो कुड्डो जल्मल्लो हो तुमचो पूत काय?" मागीर आतां तो कसो पळयता?
२० ताच्या आवय-बापायन तांकां जाप दिली: "हो आमचो पूत आनी तो कुड्डो जल्मल्लो हें आमी जाणात.
२१ पूण आतां तो खंयच्या मार्गान पळेता तें आमकां कळना; वा कोणे दोळे उगडले, ताका आमी कळनात: तो पिरायेंत आयला; ताका विचारात: तो स्वता खातीर उलयतलो.
२२ ताच्या आवय-बापायन ज्यू लोकांक भियेवन हीं उतरां उलयलीं, कित्याक कोणेंय आपूण ख्रिस्त म्हण कबूल केल्यार ताका सभाघरांतल्यान भायर काडचो अशें ज्यू लोकांनी पयलींच एकमत केल्लें.
२३ ताका लागून ताच्या आवय-बापायन म्हळें: "तो पिरायेंत आयला; ताका विचारात.
२४ तेदनां तांणी कुड्ड्या मनशाक परतून आपयलो आनी ताका म्हणलें: देवाची स्तुती कर, हो मनीस पापी आसा हें आमी जाणात.
२५ ताणें जाप दिली, "तो पापी आसूं वा ना, म्हाका खबर ना, एक गजाल म्हाका खबर आसा ती म्हणल्यार हांव कुड्डो आसतना आतां पळयता.
२६ तेदनां तांणी ताका परत म्हळें: "ताणें तुका कितें केलें?" ताणें तुजे दोळे कशे उगडले?
२७ ताणें तांकां जाप दिली, "हांवें तुमकां पयलींच सांगलां, पूण तुमी आयकूंक ना; तुमीय ताचे शिश्य जातले?
२८ तेदनां तांणी ताका गाळी घाली आनी म्हणलें: तूं ताचो शिश्य; पूण आमी मोयजेसाचे शिश्य.
२९ देवान मोयजेसा कडेन उलयलो हें आमी जाणात, हो मनीस खंयच्यान आयला तें आमकां कळना.
३० त्या मनशान तांकां जाप दिली: "तुका तो खंयच्यान आयला तें तुमकां कळना, पूण ताणें म्हजे दोळे उगडले, हातूंत अजाप कित्याक?
३१ आतां आमी जाणात की देव पातककारांक आयकना, पूण कोण देवाची उपासना करता आनी ताची इत्सा करता जाल्यार तो ताचें आयकता.
३२ संवसार सुरू जाले उपरांत कुड्ड्या जल्मल्ल्या मनशाचे दोळे उगडले अशें आयकूंक ना.
३३ हो मनीस देवा कडल्यान नासलो जाल्यार ताका कांयच करपाक मेळनाशिल्लें.
३४ तांणी ताका म्हळें: तूं पुरायपणान पातकांत जल्मल्लो आनी तूं आमकां शिकयता? आनी तांणी ताका भायर काडलो.
३५ जेजून आयकलें की तांणी ताका भायर काडलो; ताका मेळ्ळे उपरांत ताणें ताका म्हळें: " तुका देवाच्या पुताचेर विस्वास दवरता काय?"

३६ ताणें जाप दिली: "प्रभु, हांव ताचेर विस्वास दवरुंक तो कोण?"
३७ जेजून ताका म्हळें: " तुवें ताका दोगूय पळेला आनी तुजे कडेन उलयता तोच."
३८ ताणें म्हणलें, प्रभू, हांव विस्वास दवरतां. आनी ताणें ताची पुजा केली.
३९ जेजून म्हळें: " पळनाशिल्ल्यांक पळोवंक मेळचें म्हूण हांव ह्या संवसारांत न्याया खातीर आयलां; आनी पळेवंक कुड्डे जावचे.
४० ताचे वांगडा आशिल्ल्या कांय फरीसींनी हीं उतरां आयकून ताका म्हणलें: "आमीय कुड्डे?
४१ जेजून तांकां म्हळें: " तुमी कुड्डे आसले जाल्यार तुमकां पातक जावंक नासलें; देखून तुमचें पातक उरता.

अध्याय १०

१ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो कोण मेंढरां कडेन दारांतल्यान भितर सरना, पूण दुसरे वटेन चडटा, तो चोर आनी लुटमार.
२ पूण दारांतल्यान भितर सरता तो मेंढरांचो गोठाण.
३ ताका दारदार उगडटा; मेंढरां ताचो आवाज आयकतात आनी तो आपल्या मेंढरांक नांवान आपयता आनी तांकां भायर व्हरता.
४ जेन्नां तो आपलीं मेंढरां भायर काडटा तेन्नां तो तांचे मुखार वता आनी मेंढरां ताच्या फाटल्यान वता, कित्याक तांकां ताचो आवाज कळटा.
५ परकी मनशाच्या फाटल्यान वचचे नात, पूण ताचे कडल्यान पळून वचतले, कित्याक तांकां परकी लोकांचो आवाज कळना.
६ जेजून ही बोधकथा तांकां सांगली, पूण ताणें तांकां सांगिल्लीं गजाली कितें तें तांकां समजलें ना.
७ तेदनां जेजून तांकां परत म्हणलें: " हांव तुमकां खरेंच सांगतां, मेंढरांचें दार हांव.
८ म्हजे आदीं आयिल्ले सगळे चोर आनी लुटमार, पूण मेंढरांनी तांकां आयकलें ना.
९ हांव दार, म्हजे वरवीं कोण भितर सरलो जाल्यार ताका तारण मेळटलो आनी भितर सरून भायर सरून चरोवपाची सुवात मेळटली.
१० चोर येना, पूण चोरपाक, मारपाक आनी नाश करपाक येना.
११ हांव बरो गोठाळ, बरो गोठाण मेंढरां खातीर आपलो जीव दिता.
१२ पूण जो भाड्याक घेवपी, गोठाणी न्हय, जाचो मेंढरां आपलीं नात, तो वाग येता तें पळयता आनी मेंढरां सोडून पळून वता आनी वाग तांकां धरून मेंढरां शिंपडटा.
१३ भाड्याक घेवपी पळून वता, कित्याक तो भाड्याक घेवपी आनी मेंढरांची काळजी ना.
१४ हांव बरो गोठाण, म्हज्या मेंढरांक वळखता आनी म्हज्या मेंढरांक वळखता.
१५ जसो बापूय म्हाका वळखता, तसोच हांव बापायक वळखता, आनी हांव मेंढरां खातीर म्हजो जीव दितां.
१६ आनी हेर मेंढरां म्हागेल आसात, जीं ह्या कळपांतलीं नात, तींय हांवें हाडचीं पडटलीं आनी तीं म्हजो आवाज आयकूंक शकतलीं; आनी एक कळप आनी एक गोठाणी आसतलो.
१७ ताका लागून म्हजो बापूय म्हजेर मोग करता, कारण हांव म्हजो जीव परत घेवंक दितां.
१८ कोणूच म्हजे कडल्यान घेना, पूण हांव स्वता सोडून दितां. म्हाका तें घालपाची सत्ता आसा आनी ती परतून घेवपाची सत्ता म्हाका आसा. ही आज्ञा म्हज्या बापाय कडल्यान मेळ्ळा.
१९ ह्या उतरांक लागून ज्यू लोकां मदीं परतून फूट पडली.
२० आनी तातूंतल्या जायत्या जाणांनी म्हणलें, "ताका सैतान आसा आनी तो पिसो; तुमी ताचें कित्याक आयकतात?
२१ हेरांनी म्हणलें: सैतान आशिल्ल्या मनशाचीं हीं उतरां न्हय. सैतान कुड्ड्याचे दोळे उगडूंक शकता?
२२ जेरुसलेमांत अर्पणाची परब जाली आनी गिमाळो जालो.
२३ जेजू सोलोमनाच्या वण्टीर देवळांत भोंवतालो.
२४ तेदनां ज्यू लोक ताचे भोंवतणीं येवन ताका म्हळें: "तुमी आमकां कितलो तेंप दुबावीत करतात?" तूं ख्रिस्त आसल्यार आमकां स्पश्टपणान सांग.
२५ जेजून तांकां जाप दिली: " हांवें तुमकां सांगलां, पूण तुमी विस्वास दवरलो ना.
२६ पूण तुमी विस्वास दवरनात, कारण तुमी म्हज्या मेंढरां मदले न्हय.
२७ म्हजीं मेंढरां म्हजो आवाज आयकतात आनी हांव तांकां वळखता आनी ते म्हजे फाटल्यान वतात.
२८ आनी हांव तांकां सासणाचें जिवीत दितां; आनी ते केन्नाच नाशचे नात आनी कोणूच तांकां म्हज्या हातांतल्यान काडून उडोवचो ना.
२९ तांकां म्हाका दिवपी म्हजो बापूय सगळ्यां परस व्हडलो; आनी कोणूच म्हज्या बापायच्या हातांतल्यान तीं काडून उडोवंक शकना.
३० हांव आनी म्हजो बापूय एक.
३१ उपरांत ज्यू लोकांनी ताका फातर मारपाक परतून फातर उखल्ले.
३२ जेजून तांकां जाप दिली: " म्हज्या बापाय कडल्यान हांव तुमकां जायतीं बरीं कर्तुबां दाखयल्यांत; त्या खंयच्या कर्तुबां खातीर तुमी म्हाका फातर मारतात?
३३ ज्यू लोकांनी ताका जाप दिली: "आमी तुका बऱ्या कामा खातीर फातर मारनात; पूण निंदा करपा खातीर; आनी तूं मनीस जावन स्वताक देव करतात म्हणून.
३४ जेजून तांकां जाप दिली, " तुमच्या कायद्यांत बरयल्लें ना, हांव म्हळें, तुमी देव आसात?
३५ जर ताणें तांकां देव म्हणलें, जांकां देवाचें उतर आयलें आनी शास्त्र मोडूंक जायना;
३६ बापायन पवित्र करून संवसारांत धाडिल्ल्या मनशा विशीं तुमी म्हणात: तूं निंदा करता; कारण हांव म्हणलें, हांव देवाचो पूत?
३७ जर हांव म्हज्या बापायचीं कर्तुबां करीना जाल्यार, म्हजेर विस्वास दवरूं नाकात.
३८ पूण जर हांव करतां जाल्यार, तुमी म्हजेर विस्वास दवरनात तरी, कर्तुबांचेर विस्वास दवरात;
३९ ते खातीर तांणी ताका परतून धरपाक सोदलो, पूण तो तांच्या हातांतल्यान सुटलो.
४० तो परत जॉर्डन न्हंयचे पलतडीं, जुंवान पयलीं बाप्तिस्म दिल्ल्या जाग्यार गेलो. आनी थंयच तो रावलो.
४१ आनी जायत्या जाणांनी ताचे कडेन वचून म्हणलें: जुंवान कसलोच चमत्कार केलो ना, पूण जुंवान ह्या मनशा विशीं सांगिल्लीं सगळीं गजाली खरींच आशिल्लीं.
४२ आनी थंय जायते जाण ताचेर विस्वास दवरले.

अध्याय 11

१ मरियम्मा आनी तिची भयण मार्ता हांच्या शारांतल्या बेथानीचो लाजार नांवाचो एक मनीस दुयेंत आशिल्लो.

२ (तेच मरियम्मान प्रभूक मलम घालो आनी केंसांनी ताचे पांय पुसले, तिचो भाव लाजार दुयेंत आशिल्लो.)
३ तेदनां ताच्या भयणींनी ताचे कडेन धाडून म्हळें: "प्रभु, पळय, तूं जाचो मोग करता तो दुयेंत आसा."
४ जेजून तें आयकून ताणें म्हणलें, " हें दुयेंस मरणा सारकें न्हय, पूण देवाच्या महिमे खातीर आसा, जाका लागून देवाच्या पुताक महिमा मेळूंक शकता."
५ जेजून मार्ता, तिची भयण आनी लाजार हांचो मोग केलो.
६ आपूण दुयेंत आसा म्हण आयकून तो दोन दीस आपूण आशिल्ल्याच जाग्यार रावलो.
७ ते उपरांत ताणें आपल्या शिसांक म्हळें: " आमी परत जुदेयांत वचूंया."
८ ताच्या शिश्यांनी ताका म्हळें, "गुरू, हालींच ज्यू लोकांनी तुका फातर मारपाक सोदताले; आनी तूं परत थंय वता?
९ जेजून जाप दिली, " दिसाक बारा वरां नात? कोण दिसांत चलता जाल्यार, ताका ह्या संवसाराचो उजवाड दिसता म्हणून ताका आडखळ येना.
१० पूण रातच्या वेळार चलता जाल्यार तो आडखळटा, कारण ताच्या भितर उजवाड ना.
११ ताणें हीं गजाली सांगलीं आनी उपरांत ताणें तांकां म्हळें: आमचो इश्ट लाजार न्हिदिल्लो; पूण ताका न्हिदेंतल्यान जागो करुंक हांव वता.
१२ तेदनां ताच्या शिश्यांनी म्हणलें: प्रभू, तो न्हिदिल्लो जाल्यार तो बरो जातलो.
१३ पूण जेजून आपल्या मरणा विशीं उलयलो, पूण तो न्हिदेंत विसव घेवपाची गजाल सांगल्या अशें तांकां दिसलें.
१४ तेदनां जेजून तांकां स्पश्टपणान म्हळें: लाजार मेलो.
१५ तुमकां विस्वास दवरपा खातीर हांव थंय नाशिल्ल्यान हांव तुमच्या खातीर खोशी जालां; तरी आमी ताचे कडेन वचूंया.
१६ तेदनां थोमान दिदिमस नांवान आपल्या सांगाती शिश्यांक म्हळें: आमींय ताचे वांगडा मरूंक वचूंया.
१७ जेजू आयलो तेन्ना ताका चार दीस थडग्यांत पडला अशें दिसलें.
१८ बेथानी जेरुसलेमाच्या लागीं आशिल्ली, ती सुमार पंदरा फरलोंग पयस आशिल्ली.
१९ आनी जायते ज्यू लोक मार्ता आनी मरियम्मा कडेन आपल्या भावाची सांत्वन दिवंक आयले.
२० तेदनां मार्तान जेजू येता म्हण आयकून ताका मेळपाक गेली.
२१ तेदनां मार्तान जेजूक म्हणलें: प्रभू, तूं हांगा आसल्लो जाल्यार म्हजो भाव मेलो नासलो.
२२ पूण आतां लेगीत तूं देवा कडेन जें कितें मागता तें देव तुका दितलो हें म्हाका खबर आसा.
२३ जेजून तिका म्हळें, तुजो भाव जिवंत जातलो.
२४ मार्तान ताका म्हळें: "निमाण्या दिसा तो पुनर्जिवंत जातलो हें म्हाका खबर आसा."
२५ जेजून तिका म्हळें: " हांव पुनर्जिवंतपण आनी जिवीत.
२६ आनी जो कोण जियेता आनी म्हजेर विस्वास दवरता तो केन्नाच मरचो ना. तुका हें मानता?
२७ ती ताका म्हळें: हय, प्रभू, तूं संवसारांत येवपाचो ख्रिस्त देवाचो पूत अशें हांव मानतां.
२८ अशें सांगून ती वाटेर गेली आनी आपल्या भयणीक मरियम्माक गुपीत आपोवन म्हळें, "गुरू आयला आनी तुका आपयता."
२९ तें आयकून ती बेगीन उठली आनी ताचे कडेन आयली.
३० जेजू अजून शारांत येवंक नाशिल्लो, पूण मार्ता ताका मेळिल्ल्या जाग्यार आशिल्लो.
३१ तिचे वांगडा घरांत आनी तिका सांत्वन दिवपी ज्यू लोकांनी मरियम्मा बेगीन उठून भायर सरता तें पळोवन तिचे फाटल्यान गेले आनी म्हणलें: "ती थंय रडपाक थडग्यांत वता."
३२ तेदनां मरियम्मा जेजूच्या जाग्यार पावली आनी ताका पळे वन ताच्या पांयांक पडून ताका म्हळें: "प्रभु, तूं हांगा आसल्लो जाल्यार म्हजो भाव मेलो नासलो."
३३ जेजून तिची रडटा आनी तिचे वांगडा आयिल्ले ज्यू लोक रडटात तें पळोवन ताणें आत्म्यान कुर्कुटायलो आनी भियेलो.
३४ आनी ताणें म्हणलें: " तुमी ताका खंय दवरलो?" तांणी ताका म्हणलें, प्रभू, ये, पळय.
३५ जेजू रडलो.
३६ तेदनां ज्यू लोकांनी म्हणलें: पळेयात ताणें ताचेर कितलो मोग केलो!
३७ तातूंतल्या कांय जाणांनी म्हणलें, "कुड्ड्याचे दोळे उगडपी ह्या मनशान ह्या मनशाक लेगीत मरण येवंक नाशिल्लें?
३८ जेजू परतून आपल्या भितर कुर्कुटावन थडग्यांत येता. ती एक गुफा आशिल्ली आनी ताचेर एक फातर पडलो.
३९ जेजून म्हळें: फातर काडून उडोव. मेल्ल्या मनशाची भयण मार्तान ताका म्हळें: प्रभू, ह्या वेळार ताका दुर्गंधी येता, कित्याक तो चार दीस मेल्लो.
४० जेजून तिका म्हळें: "तुका विस्वास दवरलो जाल्यार तुका देवाचो महिमा दिसतलो अशें हांवें तुका सांगलें ना?
४१ मागीर तांणी मेल्ल्या मनशाक दवरल्ल्या जाग्याचो फातर काडलो. जेजून दोळे उबारून म्हळें: बापूय, तुवें म्हजें आयकलां म्हूण हांव तुका उपकार मानतां.
४२ तूं म्हाका सदांच आयकता हें म्हाका कळ्ळें, पूण तुवें म्हाका धाडला म्हण तांकां विस्वास दवरुंक हांव तें सांगलां.
४३ अशें सांगून ताणें मोठ्या आवाजान म्हणलें: लाजार, भायर सर.
४४ मेल्लो मनीस कबराच्या कपड्यांनी हात-पांय बांदून भायर सरलो आनी ताचें तोंड नॅपकिनान बांदून दवरलें. जेजून तांकां म्हळें: ताका सोडून दिवचो.
४५ तेदनां जेजून केल्लीं कामां पळोवन मरियम्मा कडेन आयिल्ल्या जायत्या ज्यू लोकांनी ताचेर विस्वास दवरलो.
४६ पूण तातूंतले कांय जाण फरीसी लोकां कडेन वचून जेजून केल्लीं कामां तांकां सांगलीं.
४७ तेदनां मुखेल याजक आनी फरीसी लोकांनी एक मंडळ एकठांय करून विचारलें: आमी कितें करतात? कित्याक हो मनीस जायते चमत्कार करता.
४८ आमी ताका अशें सोडल्यार सगळे लोक ताचेर विस्वास दवरतले आनी रोमन लोक येवन आमची सुवात आनी राष्ट्र दोनूय काडून घेतले.
४९ त्याच वर्सा कायफा नांवाच्या एका मनशान तांकां म्हळें: "तुमकां कांयच खबर ना.
५० लोकां खातीर एक मनीस मरूंक जाय आनी सगळें राष्ट्र ना जावंक ना म्हण आमकां फावो अशें समजून घेवचें.
५१ हें ताणें स्वताच्यान उलयलें ना, पूण त्या वर्सा मुखेल याजक जावन ताणें भाकीत केलें की जेजू त्या राष्ट्रा खातीर मरतलो;
५२ आनी फकत त्या राष्ट्रा खातीर न्हय, पूण ताणें शिंपडून गेल्ल्या देवाच्या भुरग्यांक एकठांय हाडपा खातीर.
५३ तेदनां त्या दिसा सावन ताका मारून उडोवपा खातीर तांणी एकठांय सल्लो घेतलो.

५४ जेजू आतां ज्यू लोकां मदीं उक्तेपणान चललो ना; पूण थंयच्यान रानांतल्या लागीं, एफ्रायम नांवाच्या शारांत गेलो आनी थंय ताच्या शिश्यां वांगडा रावलो.
५५ ज्यू लोकांचो पास्काचो दीस लागीं पावलो आनी जायते जाण पास्कोच्या आदीं जेरुसलेमांत वचून शुध्द जावंक गेले.
५६ तेदनां जेजूक सोदताले आनी देवळांत उबे रावन एकामेकां मदीं उलयले: तो मेजवानीक येवचो ना अशें तुमकां कितें दिसता?
५७ मुखेल याजक आनी फरीसी दोगांयनी एक आज्ञा दिली की, कोणाक आपूण खंय आसा तें कळ्ळें जाल्यार ताणें ताका धरपाक सांगचें.

अध्याय 12

१ तेदनां पास्कोच्या स दीस आदीं जेजू बेथानीक आयलो, थंय मेल्ल्या लाजाराक जिवंत केलो.
२ थंय तांणी ताका जेवण केलें; मार्तान सेवा केली, पूण लाजार ताचे वांगडा मेजार बसपी लोकां मदलो एकलो.
३ तेदनां मरियम्मान एक पाउंड मलम, खूब मोलाचें मलम घेवन जेजूच्या पांयांक अभिषेक केलो आनी ताच्या केंसांनी ताचे पांय पुसले आनी घरांत मलमाच्या वासान भरिल्लें.
४ तेदनां ताच्या एका शिश्यान म्हणलें, सिमोनाचो पूत जुदास इस्करियोत, जो ताका विश्वासघात करता.
५ हें मलम तीनशें पेन्सांत विकून गरीबांक कित्याक दिवंक ना?
६ हें ताणें सांगलें, ताणें गरीबांची काळजी घेतली म्हण न्हय; पूण तो चोर आशिल्लो आनी ताचे कडेन पोती आशिल्ली आनी तातूंत घाल्लें तें व्हरतालो म्हणून.
७ तेदनां जेजून म्हणलें, " तिका सोडून, म्हज्या पुरपाच्या दिसा तिणें हें पाळ्ळां."
८ कित्याक तुमच्या वांगडा गरीब लोक सदांच आसतात; पूण म्हाका तुमकां सदांच ना.
९ ताका लागून तो थंय आसा हें ज्यू लोकांक कळ्ळें आनी ते फकत जेजू खातीर न्हय, पूण ताणें मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केल्ल्या लाजाराकय पळेवंक आयले.
१० पूण मुखेल याजकांनी लाजाराकूय जिवेशीं मारुंक विचार केलो;
११ कित्याक ताच्या कारणान जायते ज्यू जेजूचेर विस्वास दवरून गेले.
१२ दुसऱ्या दिसा जेजू जेरुसलेमांत येता हें आयकून मेजवानीक आयिल्ल्या जायत्या लोकांनीं.
१३ माडांचे फांटे घेवन ताका मेळपाक भायर सरले आनी "होसाना: देवाच्या नांवान येवपी इस्रायलाचो राजा धन्य."
१४ जेजूक एक गाढव मेळ्ळे उपरांत ताचेर बसलो. बरयल्लें तशें,
१५, सियोनाची धूव, भियेवंक नाका, पळे, तुजो राजा गाढवाच्या गांडाचेर बसून येता.
१६ ताच्या शिसांक पयलीं हीं गजाली समजली नात, पूण जेजूक महिमा मेळ्ळी तेन्नां तांकां हीं गजाली ताचे विशीं बरयल्लीं आनी तांणी ताचे कडेन केल्लीं म्हळ्ळें याद जालीं.
१७ ताणें लाजाराक ताच्या थडग्यांतल्यान आपोवन ताका जिवंत केलो तेन्ना ताचे वांगडा आशिल्ल्या लोकांनी गवाय दिली.
१८ ताका लागून लोक ताका मेळ्ळे, कित्याक ताणें हें चमत्कार केलां म्हण आयकलें.
१९ फरीसी लोकांनी आपसांत म्हणलें: "तुमी कांयच जैतिवंत जावंक नात हें तुमकां कळ्ळां? पळय, संवसार ताच्या फाटल्यान गेला.
२० आनी त्या मेजवानीक उपासना करुंक आयिल्ले कांय ग्रीक लोक आसले.
२१ तेदनां गालीलांतल्या बेतसैदाच्या फिलीपा कडेन येवन ताका विनवणी केली, "साहेब, आमी जेजूक पळेवंक सोदतात."
२२ फिलीप येवन आंद्रेयाक सांगलें आनी परत आंद्रेय आनी फिलीप जेजूक सांगताले.
२३ जेजून तांकां जाप दिली, " मनशाच्या पुताचो महिमा मेळपाचो वेळ आयला.
२४ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, गंवाची एक कणज जमनींत पडून मरना जाल्यार ती एकलीच उरता, पूण मेल्यार ती खूब फळां दिता.
२५ जो आपल्या जिवाक मोग करता तो तो गमावतलो; आनी जो कोण ह्या संवसारांतल्या आपल्या जिविताचो दुस्वास करता तो ताका सासणाच्या जिविता खातीर सांबाळटलो.
२६ कोणेय म्हजी सेवा करता जाल्यार तो म्हजे फाटल्यान वचूंक जाय; हांव खंय आसां थंय म्हजो सेवकय आसतलो, कोणेय म्हजी सेवा करता जाल्यार म्हजो बापूय ताका मान दितलो.
२७ आतां म्हजो जीव त्रासांत आसा; आनी हांव कितें सांगतलों? बापूय, ह्या वेळा थावन म्हाका वाटाव, पूण ह्या वेळार हांव ह्या वेळार पावलो.
२८ बापूय, तुज्या नांवाची महिमा कर. तेदनां सर्गा थावन एक आवाज आयलो: "हांवें ताची महिमा केल्या आनी परतून ताची महिमा दितलों."
२९ थंय उबे रावून तें आयकून आयिल्ल्या लोकांनी तें गडगडटा अशें सांगलें.
३० जेजून जाप दिली: हो आवाज म्हजे खातीर न्हय, पूण तुमच्या खातीर आयलो.
३१ आतां ह्या संवसाराचो न्याय जाला, आतां ह्या संवसारांतल्या मुखेल्याक भायर काडटलो.
३२ आनी हांव पृथ्वी थावन उखलून धरलो जाल्यार सगळ्या मनशांक म्हजे कडेन ओडून व्हरतलों.
३३ हें ताणें सांगलें, आपूण खंयच्या मरणाक मरचो तें दाखोवन.
३४ लोकांनी ताका जाप दिली, "ख्रिस्त सदांकाळ तिगून उरता हें आमी कायद्यांतल्यान आयकलां; हो मनशाचो पूत कोण?
३५ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " तुमकां थोडो वेळ उजवाड आसा." तुमचेर काळोख येवचो न्हय म्हणून उजवाड आसतनाच चलात, कित्याक काळखांत चलपी कोण खंय वता तें कळना.
३६ तुमकां उजवाड आसताना उजवाडाचेर विस्वास दवरात, जाका लागून तुमी उजवाडाचीं भुरगीं जावंक शकतले. जेजू हीं गजाली उलयलो आनी गेलो आनी तांकां लिपून रावलो.
३७ पूण ताणें तांचे मुखार इतले चमत्कार केले तरी तांणी ताचेर विस्वास दवरलो ना.
३८ इजायास संदेष्ट्यान सांगिल्लें उतर पुराय जावचें म्हणून, "प्रभु, आमच्या खबरेचेर कोणे विस्वास दवरला?" आनी सर्वेस्पराचें भुज कोणाक प्रगट जालां?
३९ ते खातीर तांकां विस्वास येवंक शकलो ना, कित्याक इजायासान परतून सांगलें.
४० ताणें तांचे दोळे कुड्डे केल्यात आनी तांचें काळीज कठीण केलां; तांकां दोळ्यांनी पळेवंक ना, काळजान समजूंक ना आनी धर्मांतर जावंक ना आनी हांव तांकां बरे करुंक ना.
४१ इजायासान आपली महिमा पळोवन ताचे विशीं उलयतना हीं गजाली म्हणलीं.

४२ तरी मुखेली राज्यकर्त्यां मदीं जायते जाण ताचेर विस्वास दवरले; पूण फरीसींक लागून तांकां सभाघरांतल्यान भायर काडचे न्हय म्हणून तांणी ताका कबुली दिवंक ना.
४३ कित्याक तांकां देवाची स्तुती करपा परस मनशांची स्तुती चड आवडटाली.
४४ जेजून रडून म्हळें: " जो म्हजेर विस्वास दवरता, तो म्हजेर न्हय, पूण म्हाका धाडल्ल्या मनशाचेर विस्वास दवरता."
४५ म्हाका पळेता तो म्हाका धाडल्ल्याक पळेता.
४६ म्हजेर विस्वास दवरता तो काळखांत रावचो न्हय म्हूण हांव संवसारांत उजवाड जावन आयलां.
४७ आनी कोणेंय म्हजीं उतरां आयकून ताचेर विस्वास दवरलो ना जाल्यार हांव ताचो न्याय करिना, कित्याक हांव संवसाराची न्याय करुंक न्हय, पूण संवसाराक वाचवंक आयलां.
४८ जो म्हाका न्हयकारता आनी म्हजीं उतरां मान्य करिना, ताका न्याय दिवपी एक आसा.
४९ कित्याक हांव स्वता विशीं उलोवंक ना; पूण म्हाका धाडल्ल्या बापायन म्हाका एक आज्ञा दिली, हांव कितें सांगचें आनी कितें उलोवचें.
५० ताची आज्ञा सासणाचें जिवीत म्हण हांव जाणां, देखून हांव जें कितें उलयतां, बापायन म्हाका सांगिल्लें तशें हांव उलयतां.

अध्याय 13

१ पास्काच्या परबाच्या आदीं जेजूक कळ्ळें की आपूण ह्या संवसारांतल्यान बापाय कडेन वचपाचो वेळ आयला, तेन्नां ताणें संवसारांतल्या आपल्या लोकांचो मोग केलो.
२ जेवणा उपरांत सैतानान आतां सायमनाच्या पूत जुदास इस्करियोताच्या काळजांत घालून ताचो विश्वासघात केलो.
३ जेजूक कळ्ळें की बापायन सगळें ताच्या हातांत दिलें आनी तो देवा कडल्यान आयला आनी देवा कडेन गेला;
४ तो जेवणा थावन उठता आनी आपलीं वस्त्रां कुशीक दवरता; आनी एक टॉवेल घेतलो आनी पट्टो बांदलो.
५ ते उपरांत तो एक कुंडांत उदक घालता आनी शिसांचो पांय धुवपाक लागलो आनी ताका बांदिल्ल्या टॉवेलान पुसपाक लागलो.
६ तेदनां तो सायमन पेद्रू कडेन आयलो आनी पेद्रू ताका म्हळें: "प्रभु, तूं म्हजे पांय धुवन?
७ जेजून ताका जाप दिली, " हांव कितें करतां तें तुका आतां कळना; पूण तुका फुडें कळटलें.
८ पेद्रू ताका म्हळें: "तुमी म्हजे पांय केन्नाच धुवचे नात." जेजून ताका जाप दिली: हांव तुका धुवंक ना जाल्यार तुका म्हजे कडेन कसलोच भाग ना.
९ सायमन पेद्रू ताका म्हळें: "प्रभु, फकत म्हजे पांय न्हय, पूण म्हजे हात आनी तकलीय."
१० जेजून ताका म्हळें: " धुंवल्ल्या मनशाक पांय धुवपाची गरज ना, पूण तो सगळ्यांक निवळ जाता.
११ कित्याक ताका कोणे विश्वासघात करुंक जाय तें ताका खबर आशिल्लें; ताका लागून ताणें म्हणलें, "तुमी सगळे नितळ न्हय."
१२ तेदनां ताणें तांचे पांय धुवन आपले कपडे घेवन परत बसल्या उपरांत ताणें तांकां म्हळें: " हांवें तुमकां कितें केलां तें तुमकां खबर आसा?
१३ तुमी म्हाका गुरू आनी प्रभु म्हणटात आनी तुमी बरें म्हणटात; कारण हांव तसोच आसां.
१४ हांव तुज्या प्रभू आनी गुरून तुजे पांय धुवन घेतल्यात जाल्यार; तुमींय एकामेकांचे पांय धुवंक जाय.
१५ कित्याक हांव तुमकां एक आदर्श दिलां, हांव तुमकां केल्ल्या प्रमाणें तुमी करचे.
१६ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, नोकर आपल्या स्वामी परस व्हडलो न्हय; धाडिल्लो मनीस ताका धाडिल्ल्या परस व्हडलो न्हय.
१७ जर तुमी हीं गजाली जाणात जाल्यार, तुमी तीं पाळल्यार तुमी खुशाल जातात.
१८ हांव तुमच्या सगळ्यां विशीं उलयना, हांव कोणाक वेंचून काडलां तें हांव जाणां, पूण 'म्हज्या वांगडा भाकरी खावपी मनशान म्हजे आड टाळू उबारला' हें शास्त्र पुराय जावचें म्हणून.
१९ आतां हांव तुमकां सांगतां, तें घडटना, हांव तोच आसां म्हण तुमी मानूंक शकतले.
२० हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो कोण हांव धाडटां ताका स्वीकारता, तो म्हाका स्वीकारता; आनी जो म्हाका स्वीकारता तो म्हाका धाडल्ल्याक स्वीकार करता.
२१ जेजून अशें म्हणलें तेन्नां तो आत्म्यान त्रासांत पडलो आनी ताणें गवाय दिलो आनी म्हळें: " तुमच्यांतलो एकलो म्हाका विश्वासघात करतलो, हांव तुमकां खरेंच सांगतां."
२२ तेदनां तो कोणाक उलयता हाचो दुबाव येवन शिसांनी एकामेकांक पळेलें.
२३ जेजूचो एक शिश्य, जाचो मोग करतालो, जेजूच्या पोटार आदारून आशिल्लो.
२४ सिमोन पेद्रून ताका इशारो केलो, आपूण कोणा विशीं उलयता तें विचारूंक.
२५ तेदनां जेजूच्या छातीचेर पडून ताणें ताका म्हळें: "प्रभु, कोण?
२६ जेजून जाप दिली: " हांव सोप बुडयल्या उपरांत ताका तोच दितलों." तो सोप बुडोवन तो सायमनाच्या पूत जुदास इस्करियोताक दिलो.
२७ ते उपरांत सैतान ताच्या भितर भितर सरलो. तेन्ना जेजून ताका म्हळें: " तुमी करतात तें बेगीन कर."
२८ आतां मेजार बसून कोणाकूच कळ्ळें ना.
२९ जुदासा कडेन पोती आशिल्ल्यान, जेजून ताका म्हळें: "आमकां मेजवानी खातीर जाय आशिल्लीं वस्तू विकतीं घे; वा, ताणें गरीबांक कितें तरी दिवचें अशें.
३० तेदनां सोप घेवन तो रोखडोच भायर सरलो आनी रात जाली.
३१ ताका लागून तो भायर सरतना जेजून म्हळें: " आतां मनशाच्या पुताक महिमा मेळ्ळा आनी देवाचो महिमा ताचे वरवीं जाता."
३२ देवाचो महिमा ताचे वरवीं जालो जाल्यार देव ताकाय महिमा दितलो आनी रोखडोच ताची महिमा करतलो.
३३ ल्हान भुरगीं, तरी थोडो वेळ हांव तुमचे वांगडा आसां. तुमी म्हाका सोदतले आनी हांवें ज्यू लोकांक सांगिल्लें तशें, हांव खंय वता थंय तुमी येवंक शकनात; म्हणून आतां हांव तुका सांगतां.
३४ हांव तुमकां एक नवी आज्ञा दितां, तुमी एकामेकांचो मोग कर; जसो हांवें तुमचेर मोग केला, तसो तुमीय एकामेकांचो मोग करतात.
३५ तुमी म्हजे शिश्य आसात हें सगळ्यांक कळटलें.
३६ सायमन पेद्रू ताका म्हळें: प्रभू, तूं खंय वता? जेजून ताका जाप दिली: हांव खंय वता थंय तुका आतां म्हज्या फाटल्यान वचूंक जायना; पूण उपरांत तूं म्हजे फाटल्यान वचतलो.
३७ पेद्रू ताका म्हळें: प्रभू, आतां हांव तुज्या फाटल्यान कित्याक वचूंक शकना? तुज्या खातीर हांव म्हजो जीव दितलों.

३८ जेजून ताका जाप दिली: “ तुमी म्हजे खातीर तुजो जीव दितलो? खरें, खरें, हांव तुका सांगतां, तुवें म्हाका तीन फावटीं नाकारले बगर कोंबडो कावचो ना.

अध्याय 14

१ तुमचें काळीज त्रास दिवंक नाकात, तुमी देवाचेर विस्वास दवरतात आनी म्हजेरय विस्वास दवरतात.
२ म्हज्या बापायच्या घरांत जायतीं घरां आसात, अशें नासलें जाल्यार हांव तुमकां सांगतलों. हांव तुका सुवात तयार करपाक वता.
३ आनी हांव वचून तुमकां सुवात तयार केल्यार, हांव परत येवन तुमकां म्हज्या कडेन घेवन वचतलों; हांव आसां थंय तुमींय आसूंक जाय.
४ हांव खंय वता तें तुमकां खबर आसा आनी वाट तुमकां खबर आसा.
५ थोमान ताका म्हळें: प्रभू, तूं खंय वता तें आमकां कळना; आनी मार्ग कसो कळूं येता?
६ जेजून ताका म्हळें: “ हांव वाट, सत आनी जिवीत;
७ तुमी म्हाका वळखले जाल्यार म्हज्या बापायकय वळखूंक जाय आशिल्ले आनी आतां सावन तुमी ताका वळखतात आनी ताका पळेला.
८ फिलीपान ताका म्हळें: प्रभू, आमकां बापूय दाखोवंक आनी आमकां पुरो.
९ जेजून ताका म्हळें: “ हांव तुज्या वांगडा इतलो काळ रावलो, तरी लेगीत तुवें म्हाका वळखूंक ना, फिलीप? म्हाका पळेल्ल्यान बापायक पळे लां; मागीर तूं कसो म्हणटा, आमकां बापूय दाखोव?
१० हांव बापायत आनी बापूय म्हजे भितर आसां म्हण तुका विस्वास ना? हांव तुमकां सांगतां तीं उतरां हांव म्हजे कडल्यान उलयना, पूण म्हज्यांत रावपी बापूय तो कामां करता.
११ हांव बापायत आसां आनी बापूय म्हजे भितर आसां म्हण म्हाका विस्वास दवर, नाजाल्यार कर्तुबां खातीर म्हाका विस्वास दवर.
१२ हांव तुमकां खरेंच सांगतां, जो कोण म्हजेर विस्वास दवरता, तो हांव करतां तीं कर्तुबां तोय करतलो; आनी ताचे परस व्हडली कामां तो करतलो; कारण हांव म्हज्या बापाय कडेन वता.
१३ आनी तुमी म्हज्या नांवान जें कितें मागतात तें हांव करतलों, जाका लागून बापायक पुतांतल्यान महिमा मेळटलो.
१४ तुमी म्हज्या नांवान कितेंय मागतात जाल्यार हांव तें करतलों.
१५ तुमी म्हजेर मोग करतात जाल्यार म्हजीं आज्ञा पाळचीं.
१६ आनी हांव बापायक मागणें करतलों आनी तो तुमकां आनीक एक सांत्वन दिवपी दितलो, जाका लागून तो तुमचे कडेन सदांकाळ रावपाक मेळटलो;
१७ सत्याचो आत्मो लेगीत; ताका पळयना आनी ताका वळखना म्हणून संवसार ताका घेवंक शकना, पूण तुमी ताका वळखतात; कित्याक तो तुमचे वांगडा रावता आनी तुमचे भितर आसतलो.
१८ हांव तुका अस्वस्थ सोडचो ना, तुजे कडेन येतलों.
१९ थोडो वेळ तरी संवसार म्हाका पळेना; पूण तुमी म्हाका पळयतात, हांव जियेतां म्हणून तुमीय जियेतले.
२० त्या दिसा तुमकां कळटलें की हांव म्हज्या बापायंत आसां, तुमी म्हजे मदीं आनी हांव तुमचे मदीं आसां.
२१ जो कोण म्हजीं आज्ञा पाळटा, तोच म्हजो मोग करता, आनी जो म्हजेर मोग करता तो म्हज्या बापायचो मोग करतलो आनी हांव ताचो मोग करतलों आनी ताका प्रगट करतलों.
२२ इस्कारिओताक न्हय तर जुदासान ताका म्हळें: प्रभू, तूं संवसाराक न्हय तर आमकां कशें प्रगट जातलो?
२३ जेजून ताका जाप दिली: “ कोण म्हजेर मोग करता जाल्यार तो म्हजीं उतरां पाळटलो आनी म्हजो बापूय ताचो मोग करतलो आनी आमी ताचे कडेन येवन ताचे कडेन रावपाक शकतले.”
२४ जो म्हजेर मोग करिना तो म्हजीं उतरां पाळना आनी तुमी आयकतात तें उतर म्हजें न्हय, पूण म्हाका धाडल्ल्या बापायचें.
२५ हांव तुज्या बरोबर हीं गजाली सांगलां.
२६ पूण सांत्वन दिवपी पवित्र आत्मो, जाका बापूय म्हज्या नांवान धाडटलो, तो तुमकां सगळें शिकयतलो आनी हांवें तुमकां सांगिल्लें सगळें तुमकां याद करून दितलो.
२७ हांव तुमचे कडेन शांती सोडटां, म्हजी शांती हांव तुमकां दितां, संवसार दिता तशी न्हय, हांव तुमकां दितां. तुमचें काळीज त्रास दिवंक नाकात आनी भियेंक नाकात.
२८ हांव तुमकां कशें सांगिल्लें, हांव वचून तुमचे कडेन परत येतां, तें तुमी आयकलां. तुमी म्हजेर मोग करताले जाल्यार, हांव बापाय कडेन वता अशें म्हणिल्ल्यान तुमी खोशी जातले, कित्याक म्हजो बापूय म्हजे परस व्हडलो.
२९ आतां हांवें तुमकां तें घडचे आदीं सांगलां, जेन्नां घडटलें तेन्नां तुमी विस्वास दवरूं येता.
३० उपरांत हांव तुमचे कडेन चड उलोवचो ना, कित्याक ह्या संवसारांतलो मुखेली येतलो आनी ताचे कडेन म्हजे भितर कांयच ना.
३१ पूण हांव बापायचो मोग करतां हें संवसाराक कळचें म्हणून; आनी जशी बापायन म्हाका आज्ञा दिली तशीच हांव करतां. उठ, आमी हांगाच्यान वचूंया.

अध्याय १५

१ हांव खरी द्राक्षवेली आनी म्हजो बापूय शेतकार.
२ म्हजेंतलो दर एक फांटो फळ घालना तो काडून उडयता आनी फळां दिवपी दर एक फांटो तो शुध्द करता आनी ताका चड फळां मेळटलीं.
३ आतां हांव तुमकां सांगिल्ल्या उतरा वरवीं तुमी निवळ जाल्यात.
४ म्हजे भितर राव आनी हांव तुज्या भितर. जशें फांटो द्राक्षवेलींत रावना जाल्यार स्वता फळां दिवंक शकना; तुमी म्हजे भितर रावले बगर तुमकां आनीक शक्य ना.
५ हांव द्राक्षवेली, तुमी फांटे.
६ मनीस म्हजे भितर रावना जाल्यार तो फांट्या भशेन उडयतात आनी सुकता; आनी मनीस तांकां एकठांय करून उज्यांत उडयतात आनी तीं जळटात.
७ तुमी म्हजे भितर रावल्यार आनी म्हजीं उतरां तुमच्यांत रावल्यार तुमकां जाय तें मागचें आनी तें तुमकां मेळटलें.
८ तुमी चड फळां घालतात म्हूण म्हज्या बापायची महिमा जाता; तशेंच तुमी म्हजे शिश्य जातले.
९ बापायन म्हजेर मोग केला तसोच हांव तुमचेर मोग केला.
१० तुमी म्हजीं आज्ञा पाळल्यार म्हज्या मोगान रावतले; जशें हांव म्हज्या बापायच्यो आज्ञा पाळ्ळ्यो आनी ताच्या मोगान रावतां.
११ म्हजी खोस तुमचे भितर उरची आनी तुमची खोस पुराय जावची म्हूण हांवें तुमकां हीं गजाली सांगल्यांत.

१२ म्हजी ही आज्ञा: हांव तुमचेर मोग केला तसो तुमी एकामेकांचो मोग कर.
१३ मनशान आपल्या इश्टां खातीर आपलो जीव दिवपा परस व्हडलो मोग कोणाक ना.
१४ तुमी म्हजे इश्ट, हांव तुमकां सांगतां तें करतात जाल्यार.
१५ आतां सावन हांव तुमकां नोकर म्हणना; कित्याक नोकराक आपलो स्वामी कितें करता तें कळना, पूण हांव तुमकां इश्ट म्हणलां; कित्याक हांवें म्हज्या बापाय विशीं आयकल्लीं सगळीं गजाली तुमकां कळयल्यांत.
१६ तुमी म्हाका वेंचून काडलो ना, पूण हांव तुमकां वेंचून काडल्यात आनी तुमी वचून फळां घालपाक आनी तुमचीं फळां उरचीं अशें थारायलां; हें .
१७ तुमी एकामेकांचो मोग करांक हांव तुमकां हीं आज्ञा करतां.
१८ जग तुमचो दुस्वास करता जाल्यार, तुमचो दुस्वास करचे पयलीं ताणें म्हजो दुस्वास केलो हें तुमी जाणात.
१९ तुमी संवसारांतले आसले जाल्यार संवसार आपल्याच मनशांचो मोग करतलो, पूण तुमी संवसारांतले न्हय, पूण हांव तुमकां संवसारांतल्यान वेंचून काडल्यात म्हणून संवसार तुमचो दुस्वास करता.
२० हांवें तुमकां सांगिल्लें उतर याद करात, नोकर आपल्या स्वामी परस व्हडलो ना. जर तांणी म्हाका त्रास दिलो जाल्यार तुमकांय त्रास दितले; जर तांणी म्हजी म्हण पाळ्ळ्या जाल्यार तुजीय म्हण पाळटले.
२१ पूण हीं सगळीं कामां ते तुका म्हज्या नांवा खातीर करतले, कित्याक ते म्हाका धाडल्ल्याक वळखना.
२२ हांव येवन तांकां उलोवंक नासलो जाल्यार तांकां पातक जावंक नासलें, पूण आतां तांकां तांच्या पातकाचो चोळो ना.
२३ जो म्हजो दुस्वास करता तो म्हज्या बापायचोय दुस्वास करता.
२४ हेर कोणेंच केल्लीं कर्तुबां हांव तांचे मदीं करूंक नाशिल्लीं जाल्यार तांकां पातक जावंक नासलें, पूण आतां तांणी म्हाका आनी म्हज्या बापायचो दोगूय पळेला आनी तांचो दुस्वास केला.
२५ पूण हें घडटा, तांच्या कायद्यांत बरयल्लें उतर पुराय जावंक, तांणी म्हाका कारणा बगर दुस्वास केलो.
२६ पूण जेन्नां सांत्वन दिवपी, जाका हांव बापाय कडल्यान तुमकां धाडटलो, तो बापाय कडल्यान भायर सरपी सताचो आत्मो येतलो तेन्नां तो म्हजे विशीं गवाय दितलो.
२७ आनी तुमींय गवाय दितले, कारण तुमी सुरवाती सावन म्हजे वांगडा आशिल्ले.

अध्याय 16

१ तुमकां वायट जावचें न्हय म्हूण हांवें तुमकां हीं गजाली सांगल्यांत.
२ ते तुमकां सभाघरांतल्यान भायर काडटले, होंय, तुमकां मारपी कोणाकूय देवाची सेवा करता अशें दिसपाचो वेळ येतलो.
३ आनी बापायक आनी म्हाका वळखूंक नाशिल्ल्यान ते तुमकां हीं कामां करतले.
४ पूण हीं गजाली हांवें तुमकां सांगल्यांत, वेळ येतलो तेन्नां हांव तुमकां सांगिल्लें तें तुमकां याद उरचें म्हणून. आनी हीं गजाली हांवें तुमकां सुरवेक सांगूंक नात, कारण हांव तुमचे वांगडा आशिल्लो.
५ पूण आतां हांव म्हाका धाडल्ल्या मनशा कडेन वता; तुमच्यांतलो कोणूच म्हाका विचारना, तूं खंय वता?
६ पूण हांवें तुमकां हीं गजाली सांगिल्ल्यान तुमच्या काळजांत दुख्ख भरलां.
७ तरी हांव तुमकां खरें सांगतां; हांव वचूंक जाय, कित्याक हांव वचूंक ना जाल्यार सांत्वन दिवपी तुमचे कडेन येवचो ना; पूण हांव गेलो जाल्यार ताका तुमचे कडेन धाडटलो.
८ येतकच तो संवसाराक पातक, नीतिमत्व आनी न्याय हांचे विशीं धिटाय दितलो.
९ पातकाचेर, कित्याक ते म्हजेर विस्वास दवरनात;
१० नीतिमत्वाची, कित्याक हांव म्हज्या बापाय कडेन वता आनी तुमी म्हाका आनीक पळयना;
११ न्यायाचो, कित्याक ह्या संवसारांतल्या मुखेल्याचो न्याय जाता.
१२ म्हाका तुमकां सांगपाचीं जायतीं गजाली आसात, पूण आतां तुमकां तीं सोंसूंक मेळनात.
१३ पूण तो, सताचो आत्मो येतलो तेन्नां तो तुमकां सगळ्या सत्यांत मार्गदर्शन करतलो, कित्याक तो स्वता विशीं उलोवंक ना; पूण जें कितें आयकता तें सांगतलो आनी येवपी गजाली तो तुमकां दाखयतलो.
१४ तो म्हाका महिमा दितलो, कित्याक तो म्हजे कडल्यान मेळटलो आनी तो तुमकां दाखोवन दितलो.
१५ बापाय कडेन आशिल्लीं सगळीं वस्तू म्हजीं, देखून हांव म्हणलें, तो म्हज्यांतल्यान घेवन तुमकां दाखोवन दितलो.
१६ थोड्याच वेळान तुमी म्हाका पळेवंक शकचे नात, आनी परतून थोड्या वेळान म्हाका पळेवंक मेळटलें, कारण हांव बापाय कडेन वता.
१७ तेदनां ताच्या कांय शिश्यांनी आपसांत म्हणलें: "हें आमकां कितें म्हणलें, थोड्या वेळान तुमी म्हाका पळेवंक शकचे नात; बापूय?
१८ तेन म्हळें: "तो थोडो वेळ म्हणटा तें कितें? तो कितें सांगता तें आमी सांगूंक शकनात.
१९ जेजूक कळ्ळें की तांकां ताका विचारपाची इत्सा आसा आनी ताणें तांकां म्हळें: " हांवें सांगिल्लें, थोडो वेळ म्हाका पळेवंक मेळचें ना, तें तुमी तुमच्या मधें विचारतात काय; ?
२० हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी रडटले आनी विलाप करतले, पूण संवसार खोशी जातलो आनी तुमी दुख्खी जातले, पूण तुमचें दुख्ख खोशींत रुपांतरीत जातलें.
२१ बायलेक प्रसव जाताना, तिचो वेळ आयला म्हणून दुख्ख जाता, पूण भुरगें जल्मता म्हणसर, दादलो संवसारांत जल्मलो म्हूण खोशी जावन, तिची त्रासाची याद परत येना.
२२ आतां तुमकां दुख्ख जालां, पूण हांव तुमकां परत पळयतलों आनी तुमचें काळीज खोशी जातलें आनी तुमची खोस कोणूच तुमचे कडल्यान घेवंक शकना.
२३ आनी त्या दिसा तुमी म्हाका कांयच विचारचे नात. हांव तुमकां खरेंच सांगतां, तुमी म्हज्या नांवान बापायक जें कितें मागतात तें तो तुमकां दितलो.
२४ आतां मेरेन तुमी म्हज्या नांवान कांयच मागले नात, मागात आनी तुमकां मेळटलें, तुमची खोस पुराय जावंक.
२५ हीं गजाली हांव तुमकां म्हणण्यांनी उलयतां, पूण एक वेळ येतलो, जेन्ना हांव तुमकां म्हणण्यांनी उलोवचो ना, पूण बापाय विशीं तुमकां स्पश्टपणान दाखयतलों.
२६ त्या दिसा तुमी म्हज्या नांवान मागतात आनी हांव तुमकां सांगना की हांव तुमचे खातीर बापायक मागणें करतलों.
२७ कित्याक बापूय तुमचेर मोग करता, कित्याक तुमी म्हजेर मोग केला आनी हांव देवा कडल्यान भायर सरलो अशें मानून घेतलां.

२८ हांव बापाय कडल्यान भायर सरलो आनी संवसारांत आयलां, परत संवसार सोडून बापाय कडेन वता.
२९ ताच्या शिश्यांनी ताका म्हळें: पळय, आतां तूं स्पश्टपणान उलयता आनी म्हणी उलयना.
३० आतां आमकां खात्री जाल्या की तुका सगळें खबर आसा आनी कोणेंय तुका विचारपाची गरज ना.
३१ जेजून तांकां जाप दिली: " तुमी आतां विस्वास दवरतात काय?
३२ पळे , तो वेळ येता, हय, आतां आयला, की तुमी दरेकल्याक आपल्या कडेन शिंपडून वचतले आनी म्हाका एकटो सोडटले, तरी लेगीत हांव एकलोच न्हय, कारण बापूय म्हजे वांगडा आसा.
३३ तुमकां म्हजे भितर शांती मेळची म्हूण हीं गजाली हांवें तुमकां सांगल्यांत. संवसारांत तुमकां संकश्ट मेळटले, पूण धीर धरात; हांवें संवसाराचेर जैत मेळयलां.

अध्याय 17

१ जेजून हीं उतरां उलयलीं आनी सर्गार दोळे उबारून म्हळें: बापूय, वेळ आयला; तुज्या पुताकय महिमा करुंक तुज्या पुताक महिमा कर.
२ जशें तुवें ताका सगळ्या मासाचेर सत्ता दिल्या, तूं ताका दिल्ल्या सगळ्यांक तो सासणाचें जिवीत दिवंक.
३ आनी तुका एकलोच खरो देव आनी तुवें धाडिल्लो जेजू क्रिस्ताक तांकां वळखूंक मेळचो म्हूण हें सासणाचें जिवीत.
४ हांवें तुका पृथ्वीचेर महिमा दिला, तुवें म्हाका दिल्लें काम हांवें सोंपयलां.
५ आनी आतां, हे बापूय, संवसार येवचे आदीं तुज्या महिमा वरवीं म्हाका तुज्याच महिमा वरवीं महिमा कर.
६ तुवें म्हाका संवसारांतल्यान दिल्ल्या मनशांक तुजें नांव प्रगट केलां. आनी तुजें उतर तांणी पाळ्ळां.
७ तुवें म्हाका दिल्लें सगळें तुजें आसा हें आतां तांकां कळ्ळां.
८ कित्याक तुवें म्हाका दिल्लें उतर हांवें तांकां दिलां; आनी तांकां मेळ्ळां आनी हांव तुज्या थावन भायर सरलो हें तांकां खरेंच कळ्ळां आनी तुवें म्हाका धाडलो म्हण तांकां विस्वास आसा.
९ हांव तांचे खातीर मागणें करतां, हांव संवसारा खातीर न्हय, पूण तुवें म्हाका दिल्ल्या लोकां खातीर मागणें करतां; कित्याक ते तुजेच.
१० आनी म्हजें सगळें तुजें आनी तुजें म्हजें; आनी तांकां लागून हांव महिमावान जालां.
११ आतां हांव संवसारांत ना, पूण हीं संवसारांत आसात आनी हांव तुजे कडेन येतां. पवित्र बापूय, तुवें म्हाका दिल्ल्या लोकांक तुज्या नांवान सांबाळून दवरात, ते आमचे सारके एक जावंक.
१२ हांव संवसारांत तांचे वांगडा आसतना तुज्या नांवान तांकां सांबाळ्ळें, तुवें म्हाका दिल्लें हांवें सांबाळ्ळें आनी नाशाचो पूत सोडल्यार तातूंतलो कोणूच ना; शास्त्र पूर्ण जावचें म्हणून.
१३ आनी आतां हांव तुजे कडेन येतां; आनी हीं गजाली हांव संवसारांत उलयतां, तांकां म्हजी खोस स्वतांत पुराय जावंक.
१४ हांवें तांकां तुजें उतर दिलां; आनी हांव संवसारांतलो न्हय तसोच ते संवसारांतले न्हय म्हणून संवसारान तांचो दुस्वास केला.
१५ तांकां संवसारांतल्यान काडून उडोवंक हांव मागतां, पूण तांकां वायटा थावन दवरुंक हांव मागतां.
१६ हांव संवसारांतलो न्हय, तसो ते संवसारांतले न्हय.
१७ तुज्या सत्यान तांकां पवित्र कर, तुजें उतर सत.
१८ तुवें म्हाका संवसारांत धाडलो तसोच हांवें तांकां संवसारांत धाडल्यात.
१९ आनी तांकांय सताच्या आदारान पवित्र जावंक मेळचें म्हूण हांव तांकां पवित्र जातां.
२० आनी हांव फकत ह्यां खातीर मागणें करुंक ना, पूण आपल्या उतरा वरवीं म्हजेर विस्वास दवरपी लोकां खातीरय मागणें करतां;
२१ ते सगळे एक जावंक; जशें तूं, बापूय, म्हजे भितर आसा आनी हांव तुज्यांत, ते आमचे मदीं एक जावंक, तुवें म्हाका धाडला म्हण संवसाराक विस्वास दवरचो.
२२ आनी तुवें म्हाका दिल्लो महिमा हांव तांकां दिला; आमी एक आसात तशें ते एक जावंक;
२३ हांव तांकां आनी तूं म्हजे भितर, ते एकांत परिपूर्ण जावंक; आनी तुवें म्हाका धाडलो आनी तुवें म्हजेर मोग केला तसोच तांचो मोग केला हें संवसाराक कळचें.
२४ बापूय, तुवें म्हाका दिल्लें तेय हांव आसां थंय म्हजे वांगडा आसूंक जाय; तुवें म्हाका दिल्लो म्हजो महिमा तांकां पळोवंक मेळचो, कित्याक संवसाराची स्थापणूक जावचे पयलीं तुवें म्हाका मोग केल्लो.
२५ हे नितीमान बापूय, संवसार तुका वळखूंक ना, पूण हांव तुका वळखलो आनी तुवें म्हाका धाडला हें तांकां कळ्ळां.
२६ आनी तुजें नांव तांकां सांगलां आनी सांगतलों, जाका लागून तुवें म्हजेर मोग केल्लो मोग तांकां आसचो आनी हांव तांकां आसचो.

अध्याय 18

१ जेजून हीं उतरां सांगून तो आपल्या शिस्यां सयत सेद्रोन न्हंयचेर भायर सरलो, थंय एक बाग आशिल्ली, थंय तो आनी ताचे शिश्य भितर सरलो.
२ ताका विश्वासघात करपी जुदासाकय ती सुवात कळ्ळी, कित्याक जेजू आपल्या शिश्यां वांगडा जायते फावटीं थंय रावतालो.
३ जुदासाक मुखेल याजक आनी फरीसी लोकां कडल्यान आनी अधिकाऱ्यांचो पंगड घेवन थंय कंदील, मशाल आनी शस्त्रां घेवन थंय येतालो.
४ जेजू आपल्याचेर येवंक जाय तें सगळें जाणून भायर सरून तांकां म्हळें: " तुमी कोणाक सोदतात?
५ तांणी ताका जाप दिली: नाझारेतचो जेजू. जेजून तांकां म्हळें: हांव तो. ताका विश्वासघात करपी जुदासूय तांचे वांगडा उबो रावलो.
६ ताणें तांकां, "हांव तो" म्हणल्या बरोबर ते फाटीं गेले आनी जमनीर पडले.
७ तेदनां ताणें तांकां परत विचारलें: तुमी कोणाक सोदतात? ताणीं म्हणलें: नासरेतीचो जेजू.
८ जेजून जाप दिली: " हांव तो आसां म्हण हांव तुमकां सांगलां.
९ ताणें सांगिल्लें उतर पुराय जावचें म्हणून: " तुवें म्हाका दिल्ल्या लोकां मदें हांवें कोणूच गमावंक ना."
१० तेदनां सायमन पेद्रू तलवार घेवन ती काडली आनी मुखेल याजकाच्या नोकराक मारलो आनी ताचो उजवो कान कापलो. त्या नोकराचें नांव मल्खूस आशिल्लें.
११ जेजून पेद्रूक म्हणलें, " तुजी तलवार म्यानांत घाल, म्हज्या बापायन म्हाका दिल्लो पेलो हांव पियेवंक ना?"
१२ तेदनां त्या पंगडान आनी ज्यू लोकांच्या सेनापती आनी अधिकाऱ्यांनी जेजूक धरून ताका बांदून दवरलो.

१३ ताका पयलीं अन्नासाक व्हरून व्हेलो; कित्याक तो त्याच वर्सा मुखेल याजक आशिल्लो कायफाचो सासण आशिल्लो.
१४ लोका खातीर एक मनीस मरूंक जाय म्हण ज्यू लोकांक सल्लो दिवपी कायफा.
१५ सायमन पेद्रू जेजूच्या फाटल्यान गेलो आनी आनीक एक शिश्यय गेलो.
१६ पूण पेद्रू भायर दारांत उबो रावलो. तेदनां मुखेल याजकाची वळख आशिल्ली ती दुसरी शिश्य भायर सरून दार राखपी तिचे कडेन उलयली आनी पेद्रूक भितर हाडलो.
१७ तेदनां दार राखपी चलयेन पेद्रूक म्हळें: "तुमीय ह्या मनशाच्या शिश्यां मदलो एक न्हय?" तो म्हणटा, हांव ना.
१८ कोळशाचो उजो लायिल्ले नोकर आनी अधिकारी थंय उबे रावले; कित्याक थंड जाल्ली आनी ते उबें जाले आनी पेद्रू तांचे वांगडा उबो रावून उबें रावलो.
१९ तेदनां मुखेल याजकान जेजूक ताच्या शिश्यां विशीं आनी ताच्या उपदेशा विशीं विचारलें.
२० जेजून ताका जाप दिली: " हांव संवसाराक उक्तेपणान उलयतां; हांवें केन्नाच सभाघरांत आनी देवळांत शिकयलें, जंय ज्यू लोक सदांच आदार दितात; आनी गुपीतपणान हांवें कांयच सांगूंक ना.
२१ तूं म्हाका कित्याक विचारता? म्हाका आयकल्ल्यांक हांव कितें सांगलां तें विचारात.
२२ ताणें अशें सांगून, उबें आशिल्ल्या एका अधिकाऱ्यान जेजूक हाताच्या तळव्यान मारून म्हळें: "तुमी मुखेल याजकाक अशी जाप दितात?"
२३ जेजून ताका जाप दिली: " हांवें वायट उलयलां जाल्यार, वायटाची गवाय दिव;
२४ हन्नान ताका बांदून दवरून मुखेल याजक कायफा कडेन धाडलो.
२५ सायमन पेद्रू उबो रावून उबें रावलो. तांणी ताका म्हळें: तूंय ताच्या शिश्यां मदलो एक न्हय? ताणें तें न्हयकारलें आनी म्हणलें, हांव ना.
२६ मुखेल याजकाचो एक सेवक, ताचो नातेदार जाचो पेद्रू कान कापलो, ताणें म्हळें: "तुका ताचे वांगडा बागेंत पळोवंक ना?
२७ पेद्रू परतून न्हयकारलो आनी रोखडोच कोंबडो कुरकुरीत जालो.
२८ तेदनां तांणी जेजूक कायफा थावन न्यायाच्या घरांत व्हेलो. आनी तांकां भ्रश्ट जावचें न्हय म्हणून ते स्वता न्यायाच्या घरांत गेले नात; पूण तांकां पास्को खावंक मेळचो म्हणून.
२९ पिलातान तांकां भायर सरून म्हणलें: "तुमी ह्या मनशाचेर कितें आरोप करतात?
३० तांणी ताका जाप दिली: "तो गुन्यांवकार नासलो जाल्यार आमी ताका तुज्या हातांत दिवंक नासलो."
३१ तेदनां पिलातान तांकां म्हळें: "तुमी ताका घेवन तुज्या कायद्या प्रमाणें ताचो न्याय कर." ताका लागून ज्यू लोकांनी ताका म्हळें: "आमकां कोणाकूच मरण येवंक ना.
३२ जेजून सांगिल्लें, आपूण कितलें मरण मरतलो तें सांगून सांगिल्लें तें पुराय जावचें.
३३ मागीर पिलातान परतून न्यायघरांत भितर सरून जेजूक आपयलो आनी ताका म्हळें: तूं ज्यू लोकांचो राजा?
३४ जेजून ताका जाप दिली: " तुमी हें उतर तुज्या कडल्यान सांगता काय हेरांनी तुका म्हजे विशीं सांगलां?"
३५ पिलातान जाप दिली: "हांव ज्यू? तुज्याच राष्ट्रान आनी मुखेल याजकांनी तुका म्हजे कडेन दिला, तुवें कितें केलें?
३६ जेजून जाप दिली: म्हजें राज्य ह्या संवसारांतलें न्हय, म्हजें राज्य ह्या संवसारांतलें आसलें जाल्यार म्हजे नोकर झगडटले, हांव ज्यू लोकांक दिवंक ना.
३७ पिलातान ताका म्हळें: "तेन्ना तूं राजा? जेजून जाप दिली: " हांव राजा म्हणटा तूं." हाचे खातीर हांव जल्मलो आनी ह्याच कारणान हांव संवसारांत आयलों, हांव सताची गवाय दिवंक. सतांतलो कोणूय म्हजो आवाज आयकता.
३८ पिलातान ताका म्हळें: सत्य म्हणल्यार कितें? हें सांगून तो परत ज्यू लोकां कडेन गेलो आनी तांकां म्हळें: "म्हाका तातूंत कसलोच दोश दिसना."
३९ पूण तुमकां एक चाल आसा, पास्कोच्या वेळार हांव तुमकां एकलो सोडून दितां.
४० तेदनां सगळ्यांनी परतून रडून म्हणलें: हो मनीस न्हय, पूण बरब्बा. आतां बरब्बा एक लुटमार आशिल्लो.

अध्याय १९

१ तेदनां पिलातान जेजूक धरलो आनी ताका चाबकान मारलो.
२ सैनिकांनी कांट्यांचो मुकूट लायलो आनी ताचे तकलेर घालो आनी ताका जांबळो चोळो घालो.
३ ताणें म्हणलें, "ज्यू लोकांचो राजा! आनी तांणी ताका हातांनी मारलो.
४ पिलातान परत भायर सरून तांकां म्हळें: "पळयात, हांव ताका तुमचे कडेन हाडटां, ताका कळूंक जाय की हांव तातूंत कसलोच दोश दिसना.
५ तेदनां जेजू कांट्यांचो मुकूट आनी जांबळो चोळो घालून भायर सरलो. पिलातान तांकां म्हळें: पळय तो मनीस!
६ तेदनां मुखेल याजकांनी आनी अधिकारी ताका पळेवन, "ताका खुर्सार मार, ताका खुर्सार मार." पिलातान तांकां म्हळें: "तुमी ताका घेवन ताका खुर्सार मारात;
७ ज्यू लोकांनी ताका जाप दिली: "आमचो कायदो आसा आनी आमच्या कायद्यान ताका मरण येवंक जाय, कारण ताणें स्वताक देवाचो पूत केलो."
८ पिलातान हें उतर आयकून तो आनीक भियेलो;
९ परत न्यायघरांत वचून जेजूक विचारलें: "तुमी खंयच्यान आयल्यात?" पूण जेजून ताका जाप दिली ना.
१० पिलातान ताका म्हळें: "तुमी म्हाका उलयना?" तुका खुर्सार मारपाची आनी तुका सोडपाची सत्ता म्हाका आसा हें तुका खबर ना?
११ जेजून जाप दिली, " तुका वयल्यान मेळ्ळे बगर तुका म्हजे आड कसलोच अधिकार नासलो;
१२ तेन्नाच्यान पिलातान ताका सोडोवंक सोदतालो, पूण ज्यू लोकांनीं मोर्चा काडलो: "तुमी ह्या मनशाक सोडलो जाल्यार तूं सीझराचो इश्ट न्हय;
१३ पिलातान हें उतर आयकून जेजूक भायर हाडून, फरसबंदी, पूण हिब्रू भाशेंत गब्बा नांवाच्या जाग्यार न्यायाच्या आसनांत बसलो.
१४ आनी सुमार सव्या वराक पास्कोची तयारी जाली आनी ताणें ज्यू लोकांक म्हळें: पळेयात तुमचो राजा!

१५ पूण ते रडले, ताका पयस कर, ताका पयस कर, ताका खुर्सार मार. पिलातान तांकां म्हळें: तुमच्या राजाक हांव खुर्सार मारतां काय? मुखेल याजकांनी जाप दिली: आमचो सीझरा बगर राजा ना.
१६ तेदनां ताणें ताका खुर्सार मारुंक तांकां दिलो. तांणी जेजूक धरून व्हरून व्हेलो.
१७ उपरांत तो आपलो खुरीस घेवन कवटीची सुवात नांवाच्या जाग्यार गेलो, ताका हिब्रू भाशेंत गोल्गोथा म्हणटात.
१८ थंय तांणी ताका खुर्सार मारलो आनी ताचे वांगडा आनीक दोन जाणांक, दोनूय वटांनी एक आनी जेजूक मदीं खुर्सार मारलो.
१९ पिलातान एक शीर्षक बरयलें आनी ती खुर्सार घाली. आनी बरयल्लें: नासरतेचो जेजू ज्यू लोकांचो राजा.
२० मागीर ही पदवी जायत्या ज्यू लोकांक वाचली, कित्याक जेजूक खुर्सार मारली ती सुवात शाराक लागीं आशिल्ली आनी ती हिब्रू, ग्रीक आनी लॅटीन भाशेंत बरयल्ली.
२१ तेदनां ज्यू लोकांच्या मुखेल याजकांनी पिलाताक म्हळें: "ज्यू लोकांचो राजा म्हण बरोवंक नाका; पूण ताणें म्हणलें, हांव ज्यू लोकांचो राजा.
२२ पिलातान जाप दिली: "हांवें जें बरयलां तें हांव बरयलां."
२३ तेदनां सैनिकांनी जेजूक खुर्सार मारून ताचीं वस्त्रां घेतलीं आनी दर एका सैनिकाक चार भाग केले. आनी ताचो कोटय: आतां कोट शिंवर नाशिल्लो, वयल्यान पुराय विणिल्लो.
२४ तेदना तांणी आपसांत म्हणलें, "आमी तें फाडून काडूंक नाका, पूण तें कोणाचें आसतलें ताचे खातीर चिटयो मारूंया. देखून सैनिकांनी हीं कामां केलीं.
२५ जेजूच्या खुर्सार ताची आवय, आवयची भयण, क्लिओफाची बायल मरियम आनी मगदालीनी मरियम्मा उबीं आशिल्लीं.
२६ जेजून आपली आवय आनी ताच्या मोगाळ शिश्याक उबें रावून पळेलें तेन्ना ताणें आपल्या आवयक म्हळें: " बायल, पळय तुजो पूत!
२७ तेदनां ताणें शिश्याक म्हणलें: पळय तुजी आवय! त्या वेळा थावन त्या शिश्यान तिका आपल्या घरा व्हेली.
२८ उपरांत, शास्त्र पूर्ण जावंक, आतां सगळ्यो गजाली पुराय जाल्यात हें जाणून जेजून म्हळें: " म्हाका तान लागल्या."
२९ व्हिनेगरान भरिल्लें एक आयदन दवरलें आनी तांणी एक स्पंज व्हिनेगर भरून हिसोपाचेर घालून ताच्या तोंडाक लायलो.
३० जेजून व्हिनेगर घेतले उपरांत ताणें म्हणलें, " समाप्त जालां," आनी ताणें तकली सकयल देंवली आनी आत्मो सोडलो.
३१ ताका लागून ज्यू लोकांनी, सब्बाथाच्या दिसा मडें खुर्सार उरचें न्हय म्हूण तयारी आशिल्ल्यान, (कारण तो सब्बाथाचो दीस व्हडलो दीस आशिल्लो) तांणी पिलाताक तांचे पांय मोडून उडोवंक विनवणी केली काडून घेतिल्लें.
३२ तेदनां सैनिक आयले आनी पयल्या आनी ताचे वांगडा खुर्सार मारल्ल्या दुसऱ्याचे पांय मोडले.
३३ जेजू कडेन येवन तो मेल्लो दिसलो तेन्नां ताचे पांय मोडले नात.
३४ पूण एका सैनिकान भाल्यान ताचे कुशीक भितर सरलो आनी रोखडेंच थंय रगत आनी उदक भायर सरलें.
३५ तें पळे ल्लें ताणें गवाय दिली आनी ताची गवाय खरी आसा, आनी तुमी विस्वास दवरुंक तो खरें म्हणटा हें ताका कळटा.
३६ कित्याक हीं कामां जालीं, "ताचें एक हाड मोडचें ना."
३७ आनी परत दुसरें शास्त्र म्हणटा, "जका भेदन केलो ताका ते पळेतले."
३८ उपरांत अरिमथियाचो जोसेफ जेजूचो शिश्य आशिल्लो, पूण ज्यू लोकांच्या भंयान गुपीतपणान पिलाताक जेजूची कूड काडून घेवंक विनवणी केली आनी पिलातान ताका सुटी दिली. ताका लागून तो येवन जेजूची कूड घेतली.
३९ निकोदेमस आयलो, जो पयलेंच रातच्या वेळार जेजू कडेन आयलो आनी सुमार शंबर पौंड वजनाचे गंधक आनी आलोव हांची भरसण हाडलो.
४० तेदनां जेजूची कूड घेतली आनी ज्यू लोकांनी पुरपाचे पद्दती प्रमाणें ताका तागड्याच्या कपड्यांत गुठलायलें.
४१ ताका खुर्सार मारल्ल्या जाग्यार एक बाग आशिल्ली; आनी बागेंत एक नवी कबर, जातूंत अजून मनीस केन्नाच दवरूंक नाशिल्लो.
४२ ज्यू लोकांच्या तयारीच्या दिसाक लागून तांणी जेजूक थंयच दवरलो; कित्याक कबर लागीं आशिल्ली.

अध्याय २०

१ सप्तकाच्या पयल्या दिसा मगदलीनी मरियम्मा पयलींच काळोख जातकच थडग्यांत येता आनी थडग्यांतल्यान फातर काडून उडयल्लो पळयता.
२ मागीर ती धांवून सायमन पेद्रू आनी जेजून मोग केल्ल्या दुसऱ्या शिश्या कडेन येवन तांकां म्हळें: "तांणी प्रभूक कबरांतल्यान काडून उडयला आनी ताका खंय दवरला तें आमकां कळना."
३ पेद्रू आनी तो दुसरो शिश्य भायर सरून थडग्यांत गेले.
४ ते दोगूय एकठांय धांवले आनी दुसरो शिश्य पेद्रू परस धांवून गेलो आनी पयलीं थडग्यांत पावलो.
५ ताणें कुशीक सरून भितर पळेलें आनी तागडे कपडे पडून आशिल्ले दिसले. तरी गेलो तो भितर ना.
६ तेदनां सिमोन पेद्रू ताच्या फाटल्यान येवन थडग्यांत गेलो आनी तागडे कपडे पडून पळेले.
७ ताच्या तकले भोंवतणीं आशिल्लें नॅपकिन तागडेच्या कपड्या वांगडा पडून नाशिल्लें, पूण एकटोच एका जाग्यार गुठलायल्लें.
८ उपरांत तो दुसरो शिश्य, जो पयलीं थडग्यांत आयिल्लो, तो पळेलो आनी ताचेर विस्वास दवरलो.
९ ताका मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जावंक जाय म्हळ्ळें शास्त्र तांकां अजून कळूंक नाशिल्लें.
१० तेदनां शिस परत आपल्या घरा गेले.
११ पूण मरियम्मा भायर कबरांत उबी रावली आनी रडटाली आनी ती रडटाली आनी कबरांत पळेली.
१२ जेजूची कूड पडल्ली थंय धव्या कपड्यांचेर एक देवदूत एक तकलेक आनी दुसरो पांयांक बसल्यात.
१३ ते तिका म्हळें: बायले, तूं कित्याक रडटा? तिणें तांकां म्हळें, कित्याक तांणी म्हज्या प्रभूक व्हरून व्हेला आनी तांणी ताका खंय दवरला तें म्हाका कळना.
१४ हें सांगून तिणें फाटीं वळून जेजू उबो आशिल्लो पळेलो आनी तो जेजू म्हण कळ्ळें ना.
१५ जेजून तिका म्हळें: बायले, तूं कित्याक रडटा? तूं कोणाक सोदता? ती माळी मानून ताका म्हणाली, साहेब, तुवें ताका हांगाच्यान व्हरून दवरला जाल्यार, तुवें ताका खंय दवरला तें सांग आनी हांव ताका व्हरतलों.
१६ जेजून तिका म्हळें: मरियम्मा. तिणें वळून ताका म्हणलें, रब्बोनी; म्हणजे मास्तर.
१७ जेजून तिका म्हळें: म्हाका हात लावंक नाका; कित्याक हांव अजून म्हज्या बापाय कडेन चडूंक ना, पूण म्हज्या भावांक वचून

तांकां सांग, हांव म्हज्या बापाय कडेन आनी तुमच्या बापाय कडेन चडटां; आनी म्हज्या देवाक आनी तुज्या देवाक.
१८ मरियम्मा मगदलीनी येवन शिसांक सांगलें, आपूण प्रभूक पळेला आनी ताणें तिका हीं गजाली सांगल्यांत.
१९ त्याच दिसा सांजवेळार, सप्तकाच्या पयल्या दिसा, ज्यू लोकांच्या भंयान शिश्य जमलेले दार बंद जाले तेन्ना जेजू आयलो आनी मदीं उबो रावलो आनी तांकां म्हळें: " तुमकां शांती मेळूं."
२० अशें सांगून ताणें तांकां आपले हात आनी बाजू दाखयली. तेदनां शिसांक प्रभूक पळेवन खोशी जाली.
२१ तेदनां जेजून तांकां परत म्हणलें: " तुमकां शांती मेळूं, म्हज्या बापायन म्हाका धाडल्या तशें हांव तुमकां धाडटां."
२२ हें सांगून ताणें तांकां उस्वास घेतलो आनी तांकां म्हळें: " तुमी पवित्र आत्मो घेयात.
२३ ज्यांच्या पातकांक तुमी माफ करतात, तांकां माफ करतात; आनी ज्यांचीं पातकां तुमी तिगोवन दवरतात, तीं तिगून उरतात.
२४ पूण जेजू आयलो तेन्नां बारा जाणां मदलो एकलो थोमस, दिदिमस नांवाचो, तांचे वांगडा नाशिल्लो.
२५ हेर शिसांनी ताका म्हळें: आमी प्रभूक पळेला. पूण ताणें तांकां म्हळें: ताच्या हातांत खिळ्यांचो छाप पळयना आनी खिळ्यांच्या छाप्यांत बोट घालून ताच्या कुशीक हात घालो ना जाल्यार हांव विस्वास दवरचो ना.
२६ आठ दीस उपरांत ताचे शिश्य आनी थोमस तांचे वांगडा भितर सरले आनी जेजू दारां बंद करून आयलो आनी मदीं उबो रावून म्हळें: " तुमकां शांती मेळूं."
२७ तेदनां ताणें थोमासाक म्हळें, तुजें बोट हांगा पाव आनी म्हजे हात पळे. आनी तुजो हात हांगासर पावून म्हज्या कुशीक घाल, आनी विस्वासू जावंक नाका, पूण विस्वास दवर.
२८ थोमासान ताका जाप दिली: "म्हजो प्रभू आनी म्हजो देव."
२९ जेजून ताका म्हळें: " थॉमस, तुवें म्हाका पळे वन, तुवें विस्वास दवरला.
३० आनी ह्या पुस्तकांत बरयल्लीं नातल्लीं हेर जायतीं चिन्नां जेजून आपल्या शिश्यां मुखार खऱ्यांनीच केलीं.
३१ पूण जेजू हो ख्रिस्त देवाचो पूत म्हण तुमी विस्वास दवरुंक हीं बरयल्यांत; आनी विस्वास दवरून तुमकां ताच्या नांवान जिवीत मेळचें म्हणून.

अध्याय 21

१ ह्या उपरांत जेजून तिबेरियाच्या दर्यांत शिसांक परतून दाखयलो; आनी हाचेर ताणें स्वताक दाखयलें.
२ सायमन पेद्रू, दिदीम नांवाचो थोमा, गलीलांतल्या कानाचो नथनेल, जेबेदीचे पूत आनी ताचे आनीक दोन शिश्य एकठांय आशिल्ले.
३ सायमन पेद्रू तांकां म्हळें: "हांव नुस्तें मारपाक वता." ते ताका म्हणटात, आमीय तुज्या वांगडा वतात. ते भायर सरले आनी रोखडेंच तारवांत भितर सरले; आनी त्या राती तांकां कांयच धरलें ना.
४ सकाळ जातकच जेजू देगेर उबो रावलो, पूण शिसांक जेजूच म्हण कळ्ळें ना.
५ तेदनां जेजून तांकां म्हळें: " भुरग्यां, तुमकां जेवण आसा? तांणी ताका जाप दिली, ना.
६ ताणें तांकां म्हळें: तारवाच्या उजव्या बाजूक जाळ घालून तुका मेळटलें. ताका लागून तांणी उडयलें आनी आतां नुस्त्याच्या भरपूर प्रमाणाक लागून तें काडूंक मेळ्ळें ना.
७ तेदनां जेजून मोग केल्लो त्या शिश्यान पेद्रूक म्हळें: तो सर्वेस्पर. सिमोन पेद्रू ताका सर्वेस्पर आसा म्हण आयकून ताणें आपलो नुस्तें मारपी चोळो आपल्याक बांदलो आनी तो नग्न आशिल्लो आनी तो दर्यांत उडयलो.
८ हेर शिश्य ल्हान तारवांतल्यान आयले; (कारण ते जमनी थावन पयस नाशिल्ले, पूण दोनशें हात इतले) नुस्त्यांनी जाळ ओडून घेताले.
९ तेदनां ते जमनीर पावतकच थंय कोळशाचो उजो आनी ताचेर नुस्तें आनी भाकरी घालून पळयलें.
१० जेजून तांकां म्हळें: " तुमी आतां धरलां तें नुस्तें हाडून दिवचें."
११ सायमन पेद्रू चडलो आनी जाळें ओडून व्हड नुस्त्यांनी भरिल्लें, एकशें ते पन्नास नुस्तें, आनी सगळ्यां खातीर इतले जाले, तरी जाळ मोडलें ना.
१२ जेजून तांकां म्हळें: येयात जेव. आनी खंयच्याच शिश्याक ताका विचारपाचें धाडस जालें ना, तूं कोण? तो प्रभुच आशिल्लो हें जाणून.
१३ जेजु येवन भाकरी घेवन तांकां आनी तशेंच नुस्तें दिता.
१४ जेजू मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाले उपरांत आतां तिसरे खेपे आपल्या शिसांक दाखयलो.
१५ ते जेवून जेजून सायमन पेद्रूक म्हळें: " जोनासाचो पूत सायमन, ह्यां परस तूं म्हजेर चड मोग करता? ताणें ताका म्हळें: हय, प्रभू; हांव तुजेर मोग करतां हें तुका खबर आसा. ताणें ताका म्हणलें, म्हज्या कोंब्यांक पोस.
१६ ताणें दुसरे खेपे ताका म्हळें: " जोनासाचो पूत सायमन, तूं म्हजेर मोग करता? ताणें ताका म्हळें: हय, प्रभू; हांव तुजेर मोग करतां हें तुका खबर आसा. ताणें ताका म्हळें: म्हज्या मेंढरां पोस.
१७ ताणें ताका तिसरे खेपे म्हळें: " जोनासाचो पूत सायमन, तूं म्हजेर मोग करता? तिसरे खेपे ताका म्हणलें, पेद्रू दुख्खी जालो: तूं म्हजेर मोग करता? ताणें ताका म्हळें: प्रभू, तुका सगळें खबर आसा; हांव तुजेर मोग करतां हें तुका खबर आसा. जेजून ताका म्हळें: म्हज्या मेंढरां पोस.
१८ हांव तुका खरेंच सांगतां, तूं ल्हान आसतना, तुका कडें बांदून, तुका जाय थंय चलतालो, पूण जाण्टो जातकच तुजे हात वाडयतले आनी दुसरो तुका कमर बांदून तुका खंय व्हरतलो wouldest not.
१९ ताणें हें उलयलें, खंयच्या मरणान देवाची महिमा करुंक जाय. हें सांगून ताणें ताका म्हळें: " म्हज्या फाटल्यान वच."
२० तेदनां पेद्रू वळून पळेलो, जेजून मोग केल्लो शिश्य ताचे फाटल्यान वता. ताणें जेवणा वेळार ताच्या छातीचेर आदारून रावून म्हणलें, "प्रभु, तुका विश्वासघात करपी कोण?"
२१ पेद्रू ताका पळोवन जेजूक म्हळें: "प्रभु, आनी हो मनीस कितें करतलो?"
२२ जेजून ताका म्हळें: " हांव येयसर तो रावूंक जाय जाल्यार तुका कितें? तूं माझ्या फाटल्यान वच.
२३ तेदनां भावांच्या मधें हें उतर पातळ्ळें की तो शिश्य मरचो न्हय; पूण, हांव येयसर तो रावूंक जाय जाल्यार, तुका तें कितें?
२४ होच शिश्य, जो ह्या गजालीं विशीं गवाय दिता आनी हीं गजाली बरयता, आनी ताची गवाय खरी आसा हें आमी जाणात.
२५ आनी जेजून केल्लीं हेर जायतीं कामांय आसात, तीं दरेकल्याक बरयल्लीं जाल्यार, संवसारांत लेगीत बरोवंक जाय

आशिल्लीं पुस्तकां आसूंक शकली नात अशें म्हाका दिसता.
आमेन.

प्रेषितांचीं कृत्यां

अध्याय 1

१ जेजून करुंक आनी शिकवंक सुरवात केल्ल्या सगळ्या गजालींचो हांवें आदलो ग्रंथ केला, हे थियोफिलस.
२ ताका वयर व्हरच्या दिसा मेरेन, पवित्र आत्म्या वरवीं ताणें वेंचून काडिल्ल्या प्रेषितांक आज्ञा दिली.
३ तांकां चाळीस दीस पळेवन आनी देवाच्या राज्या विशीं उलयतना जायत्या अचूक पुराव्यांनी ताका आपल्या त्रासा उपरांत जिवो दाखयलो.
४ आनी तांकां एकठांय येवन जेरुसलेम थावन वचूंक नाकात, पूण बापायच्या वचनाची वाट पळोवची, जें तो म्हणटा, तुमी म्हजे विशीं आयकलां.
५ कित्याक जुांवान खऱ्यांनीच उदकान बाप्तिस्म दिलो; पूण तुमकां पवित्र आत्म्यान बातिझ्म मेळटलो, पूण कांय दीस नासतना.
६ तेदनां एकठांय येवन ताका विचारलें, "प्रभु, ह्या वेळार तूं इज्रायलाक परतून राज्य परतून दितलो काय?"
७ ताणें तांकां म्हळें: " बापायन आपल्या बळग्यान दिल्ले काळ वा ऋतू कळप तुमकां न्हय.
८ पूण पवित्र आत्मो तुमचेर आयल्या उपरांत तुमकां बळ मेळटलें आनी जेरुसलेमांत, सगळ्या जुदेयांत, सामरियांत आनी पृथ्वीच्या शेवटाक तुमी म्हजे साक्षी जातले.
९ ते पळेताना हीं गजाली सांगून ताका वयर व्हेलो; आनी मेघान ताका तांच्या नदरेंतल्यान येवकार दिलो.
१० तो वयर सरताना ते सर्गा कडेन थिरावन पळयतना, धव्या कपड्यान दोन मनीस तांचे कुशीक उबे आशिल्ले;
११ ताणीं म्हणलें: "हे गलीलांतले मनीस, तुमी सर्गार पळेवन कित्याक उबे रावतात? तुमच्या थावन सर्गार व्हरल्लो होच जेजू तुमी सर्गार वचताना पळे ल्लो तसोच येतलो.
१२ तेदनां जेरुसलेमा थावन एक सब्बाथाच्या प्रवासाक ऑलिव्ह नांवाच्या दोंगरांतल्यान जेरुसलेमांत परतले.
१३ भितर येतकच ते एका वयल्या कुडींत गेले, थंय पेद्रू, जाकोब, जुांव, आंद्रेय, फिलीप, थोमा, बार्तोलोमी आनी मातेव, आल्फेयसाचो पूत जाकोब आनी सायमन झेलोतेस दोगूय रावताले. आनी जाकोबाचो भाव जुदास.
१४ हे सगळे बायलां वांगडा, जेजूची आवय मरियम्मा आनी ताच्या भावांक एकठांय मागणें आनी विनवणी करून रावले.
१५ त्या दिसांनी पेद्रू शिसांच्या मधें उबो रावून म्हळें: नांवांची संख्या एकठांय सुमार शंबर वीस जाली.
१६ मनशांनो आनी भावांक, पवित्र आत्म्यान जेजूक धरल्ल्या जुदासा विशीं आदीं दावीदाच्या तोंडान सांगिल्लें हें शास्त्र पुराय जावंक जाय.
१७ कित्याक तो आमचे वांगडा गणीत जाल्लो आनी ताणें ह्या सेवेचो एक भाग मेळयलो.
१८ ह्या मनशान अधर्माच्या इनामान शेत विकतें घेतलें; आनी तकलेन पडून तो मदीं फुटलो आनी ताचीं सगळीं आंतकड्यो भायर सरलीं.
१९ जेरुसलेमांतल्या सगळ्या लोकांक तें कळ्ळें; इतले मेरेन त्या शेताक तांच्या योग्य भाशेंत आसेल्डामा म्हण्टात, म्हळ्यार रगताचे शेत.
२० कित्याक स्तोत्रां पुस्तकांत बरयलां: ताचो राबितो उध्वस्त जावंक दिवचो आनी तातूंत कोणूच रावूंक नाका;
२१ ते खातीर प्रभू जेजू आमच्या मधें भितर सरून भायर सरताना आमच्या सांगाता आशिल्ल्या ह्या मनशां मदल्यान.
२२ जुांवाच्या बाप्तिस्म्या थावन ताका आमच्या थावन उखलून घेतिल्ल्या दिसा मेरेन, ताच्या पुनर्जिवंतपणाचो आमचे वांगडा साक्षी जावंक जाय.
२३ आनी तांणी दोन जाणांक नेमले, तो बरसाबास नांवाचो जोसेफ आनी ताचें नांव जुस्तूस आनी मथियास.
२४ तांणी मागणें करून म्हणलें: "हे प्रभू, सगळ्या मनशांचीं काळजां जाणून घेवपी, ह्या दोगां मदल्यान तुवें वेंचून काडलां काय ना तें दाखोवंक.
२५ ताका लागून जुदास भ्रश्टाचारान पडलो त्या सेवेचो आनी प्रेषितपदाचो तो वांटो घेवंक शकता आनी तो आपल्या जाग्यार वचूंक शकता.
२६ आनी तांणी आपलीं चिटणीं दिलीं; आनी चिटणी मथियासाचेर पडली; आनी ताका इकरा प्रेषितां वांगडा मेजलो.

अध्याय 2

१ पॅन्टेकोस्टाची दीस पुराय जाली तेन्नां ते सगळे एकाच जाग्यार एकमतान रावले.
२ अचकीत सर्गा थावन खर वारें सारको आवाज आयलो आनी ते बसलेले सगळे घर भरून गेलो.
३ तांकां उज्या सारकीं फाटिल्लीं जीब दिसलीं आनी ती दरेकल्याचेर बसली.
४ ते सगळे पवित्र आत्म्यान भरले आनी आत्म्यान तांकां उलोवंक दिल्ल्या प्रमाणें ते दुसऱ्या भाशांनी उलोवंक लागले.
५ जेरुसलेमांत सर्गाच्या सकयल्या सगळ्या राश्ट्रांतले भक्तीमान ज्यू लोक रावताले.
६ ह्या सगळ्यांचो बोवाळ जालो तेन्नां, दरेकल्यान आपल्या भाशेंत उलयतना आयकून लोक एकठांय येवन लजले.
७ ते सगळे अजापीत जावन अजापीत जावन एकामेकांक म्हणपाक लागले: "पळे, हे सगळे गलील लोक न्हय?"
८ आनी आमी जल्मल्ले आपल्या भाशेंत आमी दरेकल्याक कशें आयकतात?
९ पार्थी, मेदी, एलामी आनी मेसोपोटेमिया, जुदेया, कॅपदोसिया, पोंतुस आनी आशियांत रावपी लोक.
१० इजिप्तांत फ्रिगिया आनी पॅम्फिलिया आनी सिरेना भोंवतणीं लिबियाच्या वाठारांनी आनी रोमांतले परकी लोक, ज्यू आनी धर्मांतरित लोक.
११ क्रेते आनी अरबी लोक, देवाचीं अद्भुत कर्तुबां आमच्या भाशांनी उलयतात तें आमी आयकतात.
१२ ते सगळे अजापीत जावन एकामेकांक म्हणपाक शकले, "हाचो अर्थ कितें?"
१३ हेरांनी फकाणां करून म्हणलें, "हे मनीस नव्या सोऱ्यान भरिल्ले आसात."
१४ पूण पेद्रू इकरा जाणां वांगडा उबो रावून तांकां म्हळें: "तुमी जुदेयांतले लोक आनी जेरुसलेमांत रावपी सगळे, हें तुमकां कळयात आनी म्हजीं उतरां आयकात.
१५ कित्याक, तुमी समजतात तशें हे पिशें नात, कित्याक तें फकत दिसाच्या तिसऱ्या वराक.
१६ पूण योएल संदेष्ट्यान सांगिल्लें हें;
१७ आनी निमाण्या दिसांनी, हांव म्हजो आत्मो सगळ्या मासाचेर ओततलों, आनी तुमचे पूत आनी धुवो भाकीत करतले आनी

तुमच्या तरणाट्यांक दर्शन दिसतले आनी तुमचे जाण्टे सपन सपनां पळेतले : १.
१८ आनी त्या दिसांनी हांव म्हज्या नोकरांचेर आनी दासींचेर म्हजो आत्मो ओततलों; आनी ते भाकीत करतले.
१९ हांव वयर सर्गार अजापां आनी सकयल धर्तरेचेर चिन्नां दाखयतलों; रगत, उजो आनी धुंवराची वाफ.
२० सर्वेस्पराचो तो व्हडलो आनी उल्लेख करपासारको दीस येवचे आदीं सुर्याचो काळोख आनी चंद्र रगतांत रुपांतरीत जातलो.
२१ आनी कोण सर्वेस्पराच्या नांवान उलो मारतलो, ताका तारण मेळटलो.
२२ हे इज्रायल लोक, हीं उतरां आयकात; नाझारेतचो जेजू, तुमच्या मधें चमत्कार आनी अजापां आनी चिन्नां करून देवान ताका मानून घेतिल्लो मनीस, तुमी स्वता जाणात.
२३ देवाच्या थारायिल्ल्या सल्ल्यान आनी पूर्वज्ञानान ताका सोडयल्या उपरांत, तुमी ताका धरलो आनी वायट हातांनी खुर्सार मारलो आनी मारलो.
२४ ताका देवान जिवंत केला, मरणाचीं दुख्खां सोडून, कित्याक ताका धरून रावप शक्य नाशिल्लें.
२५ दावीद ताचे विशीं उलयता: हांव सदांच सर्वेस्पर म्हज्या तोंडा मुखार पळेतालो, कित्याक तो म्हज्या उजव्या हातांत आसा, हांव हालूंक ना.
२६ देखून म्हजें काळीज खोशी जाली आनी म्हजी जीब खोशी जाली; तशेंच म्हजें मास आशेन आराम करतलें.
२७ कित्याक तूं म्हजो जीव नरकांत सोडचो ना आनी तुज्या पवित्राक नाश जावंक दिवचो ना.
२८ जिणेचीं मार्गां तुवें म्हाका कळयल्यांत; तुज्या तोंडान म्हाका खोशीन भरून दितलो.
२९ भावांनीं, दावीद, तो मेल्लो आनी पुरला आनी ताची कबर आयज मेरेन आमचे कडेन आसा अशें हांव तुमकां मुक्तपणान सांगूंक दितां.
३० ताका लागून तो संदेष्टो जावन, देवान ताका सोपूत घेतला, ताच्या कमराच्या फळांतल्यान, कुडी प्रमाणें, तो ख्रिस्ताक आपल्या सिंहासनाचेर बसपाक जिवंत करतलो हें जाणून.
३१ हें पळेवन ताणें ख्रिस्ताच्या पुनर्जिवंतपणा विशीं उलयलें, ताचो जीव नरकांत उरलो ना आनी ताच्या कुडीक नाश जावंक ना.
३२ ह्या जेजूक देवान जिवंत केला आनी ताचे आमी सगळे साक्षी आसात.
३३ देखून देवाच्या उजव्या हातान उंच जावन आनी बापाय कडल्यान पवित्र आत्म्याची वचन मेळयल्या उपरांत, तुमी आतां पळयतात आनी आयकतात तें ताणें उडयलें.
३४ दावीद सर्गार चडलो ना, पूण तो स्वताक म्हणटा: सर्वेस्परान म्हज्या प्रभूक म्हळें: तूं म्हज्या उजव्या हातांत बस.
३५ जो मेरेन हांव तुज्या दुस्मानाक तुज्या पांयांचे खांबे करुंक ना.
३६ देखून, तुमी खुर्सार मारल्ल्या त्याच जेजूक देवान प्रभू आनी ख्रिस्त केला हें सगळ्या इज्रायल घराण्याक खात्रीन कळूं.
३७ हें आयकून तांचो काळज चोळ्ळो आनी पेद्रूक आनी उरिल्ल्या प्रेषितांक म्हणलें: “भावांनो, आमी कितें करुंक जाय?”
३८ तेदनां पेद्रू तांकां म्हळें: पश्चात्ताप करात आनी तुमच्यांतल्या दरेकल्यान जेजू क्रिस्ताच्या नांवान बाप्तिस्म घेयात आनी पातकांची माफ करात आनी तुमकां पवित्र आत्म्याचें दान मेळटलें.
३९ कित्याक हें उतर तुमकां, तुमच्या भुरग्यांक आनी पयस आशिल्ल्या सगळ्यांक, आमचो सर्वेस्पर आमचो देवान आपयतलो.
४० आनी हेर जायत्या उतरांनी ताणें गवाय दिली आनी उलो मारलो, “ह्या वायट पिळगेंतल्यान स्वताक वाचवंक.”
४१ उपरांत ताचें उतर खोशीन घेवपी लोकांनी बाप्तिस्म घेतलो आनी त्याच दिसा तांकां सुमार तीन हजार जिवांचो आस्पाव जालो.
४२ ते प्रेषितांच्या उपदेशांत आनी एकमेकेंत, भाकरी फोडपाक आनी मागणें करपाक खरपणान रावले.
४३ आनी सगळ्यांक भंय आयलो आनी प्रेषितांनीं जायतीं अजापां आनी चिन्नां केल्लीं.
४४ भावार्थी सगळे एकठांय आसले आनी सगळ्यो गजाली एकठांय आसल्यो;
४५ तांची संपत्ती आनी संपत्ती विकली आनी दरेकल्याक गरजे प्रमाण सगळ्यांक वांटून दिली.
४६ ते दर दिसा एकमतान देवळांत रावून घरांत घरांत भाकरी फोडून खोशीन आनी एकचारान आपलें जेवण जेवताले.
४७ देवाची स्तुती करप आनी सगळ्या लोकां कडेन कृपा करप. आनी वाचवंक जाय अशें प्रभून दर दिसा इगर्जेंत भर घाली.

अध्याय 3

१ पेद्रू आनी जुांव मागणें करपाच्या वेळार, णवव्या वराक एकठांय देवळांत गेले.
२ आवयच्या पोटांतल्यान एक लंगडो मनीस व्हरून दवरलो, ताका देवळांत भितर सरपी लोकांक भिक्षा मागपाक दर दिसा सोबीत नांवाच्या देवळाच्या दारांत दवरताले.
३ पेद्रू आनी जुांवाक देवळांत वचूंक लागले तें पळोवन ताणें भिक्षा मागली.
४ पेद्रू जुांवान ताचे कडेन दोळे दवरून म्हणपाक लागलो: “आमकां पळय.”
५ तांकां कितें तरी मेळटलें अशी आस्त बाळगून ताणें तांकां लक्ष दिलें.
६ तेदनां पेद्रू म्हणालो, “रुपें आनी भांगर म्हाका ना; पूण हांव तुका दितां: नाझारेथच्या जेजू क्रिस्ताच्या नांवान उठून चल.
७ ताच्या उजव्या हाताक धरून ताका उखललो आनी रोखडेंच ताच्या पांयांक आनी पांयाच्या घोंट्याच्या हाडांक बळगें मेळ्ळें.
८ तो उडी मारून उबो रावलो आनी चलत गेलो आनी तांचे वांगडा देवळांत भितर सरलो आनी उडी मारून देवाची स्तुती करतालो.
९ सगळ्या लोकांनी ताका चलताना आनी देवाची स्तुती करताना पळेलें.
१० देवळाच्या सोबीत दारांत भिक्षा मागपाक बसल्लो तोच आसा हें तांकां कळ्ळें आनी ताचेर घडिल्ल्या घडणुकांक लागून तांकां अजाप आनी अजाप जालें.
११ आनी बरे जाल्लो लंगडो पेद्रू आनी जुांवाक धरताना, सगळे लोक सोलोमनाच्या वण्टींत एकठांय धांवून गेले.
१२ पेद्रू तें पळोवन लोकांक जाप दितालो: “हे इज्रायल मनशां, हें पळोवन तुमकां कित्याक अजाप जाता? वा आमच्याच बळग्यान वा पवित्रतेन आमी ह्या मनशाक चलपाक लायिल्ल्यावरी तुमी आमचे कडेन कित्याक इतले खरपणान पळयतात?
१३ अब्राहमाचो, इसहाकाचो आनी जाकोबाचो, आमच्या बापायचो देवान, आपल्या पुताक जेजूची महिमा केल्या; ताका तुमी सोडून दिलो आनी पिलातान ताका सोडून दिवपाचें थारायलें तेन्नां ताका नाकारलो.

१४ पूण तुमी पवित्र आनी नितीमानाक न्हयकारले आनी एक खून करपी तुमकां मेळचो अशें मागलें;
१५ देवान मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केल्ल्या जिविताच्या राजकुंवराक मारलो; जाचे आमी साक्षीदार आसात.
१६ आनी ताच्या नांवान ताच्या नांवार विस्वास दवरून ह्या मनशाक बळवंत केला, जाका तुमी पळयतात आनी वळखतात: हय, ताच्या वरवीं जाल्ल्या भावार्थान ताका तुमच्या सगळ्यांच्या मुखार हें परिपूर्ण निरोगीपण मेळयलां.
१७ आनी आतां भावांक, तुमच्या राज्यकर्त्यांनी केल्ल्या प्रमाणें तुमी अज्ञानान केलें हें म्हाका खबर आसा.
१८ पूण ख्रिस्ताक दुख्ख भोगचें अशें देवान आदीं आपल्या सगळ्या संदेष्ट्यांच्या तोंडान सांगिल्लीं गजाली ताणें अशीं पुराय केल्यांत.
१९ देखून तुमी पश्चात्ताप करात आनी धर्मांतर करात, तुमचीं पात्कां पुसून वचूंक जाय, जेन्नां प्रभूच्या मुखार ताजेपणाचे वेळ येतले;
२० आनी तो जेजू क्रिस्ताक धाडटलो, जो तुमकां आदीं प्रचार केल्लो.
२१ देवान संवसार सुरू जाले उपरांत आपल्या सगळ्या पवित्र संदेष्ट्यांच्या तोंडान सांगिल्ल्या सगळ्या वस्तूंची पुनर्स्थापना वेळा मेरेन सर्गाक ताका मेळूंक जाय.
२२ कित्याक मोयजेसान खरेंच बापायंक म्हळें: "तुमच्या भावां मदलो सर्वेस्पर तुमच्या भावांक म्हजे सारको एक संदेष्टो उबारतलो; तो तुमकां सांगतलो तो सगळ्या गजालींनी ताका आयकूंक मेळटलो.
२३ आनी त्या संदेष्ट्याचें आयकूंक नाशिल्ल्या दर एका जिवाक लोकां मदल्यान नाश जातलो.
२४ आनी सामुयेला थावन आनी ताचे उपरांतच्या सगळ्या संदेष्ट्यांनीय ह्या दिसांची भास सांगल्या.
२५ तूं संदेष्ट्यांच्यो आनी देवान अब्राहामाक सांगिल्ल्या कराराच्यो आनी तुज्या संततींतल्यान संवसारांतल्या सगळ्या जातींक आशीर्वाद मेळटलो.
२६ देवान आपलो पूत जेजूक जिवंत करून, तुमच्यांतल्या दरेकल्याक आपल्या वायटां थावन पयस करुंक तुमकां आशीर्वाद दिवंक धाडलो.

अध्याय 4

१ ते लोकां कडेन उलयताना, याजक, देवळाचो सरदार आनी सदुकी लोक तांचेर आयले.
२ ते लोकांक शिकयले आनी जेजू वरवीं मेल्ल्यांतल्यान पुनर्जिवंतपणाचो प्रचार केलो म्हूण तांकां दुख्ख जालें.
३ तांणी तांचेर हात घालून दुसऱ्या दिसा मेरेन तांकां बंदखणींत दवरले, कित्याक सांज जाल्ली.
४ पूण उतर आयकल्ल्या लोकां मदल्या जायत्या जाणांनी विस्वास दवरलो; आनी त्या मनशांचो आंकडो सुमार पांच हजार आशिल्लो.
५ दुसऱ्या दिसा तांचो मुखेली, म्हालगडे आनी शास्त्रज्ञ.
६ मुखेल याजक हन्ना, कायफा, जुांव, अलेक्झांडर आनी मुखेल याजकाच्या कुळांतले सगळे जेरुसलेमांत जमले.
७ तांकां मदीं बसयले उपरांत तांणी विचारलें: "तुमी खंयच्या बळग्यान वा खंयच्या नांवान हें केलां?
८ तेदनां पवित्र आत्म्यान भरिल्लो पेद्रू तांकां म्हळें: "हे लोकांचे राज्यकर्ते आनी इज्रायलाचे म्हालगडे.
९ जर आमी आयज नपुंसक मनशाक केल्ल्या बऱ्या कर्माची चवकशी केल्यार, तो खंयच्या मार्गान बरो जाता;
१० तुमकां सगळ्यांक आनी सगळ्या इज्रायल लोकांक कळचें की, तुमी खुर्सार मारून उडयल्ल्या नाझारेतच्या जेजू क्रिस्ताच्या नांवान, जाका देवान मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केलो, ताच्या नांवान हो मनीस हांगा तुमच्या मुखार बरो उबो रावता.
११ हो फातर तुमच्या बांदकाम करप्यां कडल्यान ना, जो कोनशाचो तकली जाला.
१२ आनी हेर खंयच्याच नांवान मोक्ष ना, कित्याक सर्गा सकयल मनशां मदीं दिल्लें दुसरें नांव ना, जाचे वरवीं आमकां तारण मेळूंक जाय.
१३ पेद्रू आनी जुांवाचें धाडस पळेलें आनी आपूण अशिक्षीत आनी अज्ञानी मनीस अशें कळ्ळें तेन्नां तांकां अजाप जालें; ते जेजू वांगडा आशिल्ले हें तांकां कळ्ळें.
१४ आनी बरे जाल्लो मनीस आपल्या वांगडा उबो आशिल्लो पळोवन तांकां ताचे आड कांयच उलोवंक मेळ्ळें ना.
१५ पूण परिशदेंतल्यान भायर सरपाची आज्ञा दिली उपरांत तांणी एकामेकां मदीं संवाद सादलो.
१६ म्हणलें, आमी ह्या मनशांक कितें करुंक जाय? कित्याक तांणी एक उल्लेखनीय चमत्कार केला हें जेरुसलेमांत रावपी सगळ्यांक स्पश्ट जाता; आनी आमी तें न्हयकारूंक शकनात.
१७ पूण लोकां मदीं तें आनीक पातळचें न्हय म्हणून तांकां खर धमकावया, आतां ते ह्या नांवान कोणाकूच उलोवचे नात.
१८ आनी तांणी तांकां आपोवन जेजूच्या नांवान उलोवंक नाका आनी शिकोवंक नाका म्हण आज्ञा केली.
१९ पूण पेद्रू आनी जुांवान तांकां जाप दिली, "देवाच्या नदरेक देवा मुखार तुमचें चड आयकप योग्य आसा काय ना, तुमी न्याय करात.
२० कित्याक आमी पळेल्लीं आनी आयकल्लीं गजाली सांगले बगर आमकां शक्य ना.
२१ तेदनां ताणीं तांकां आनीक धमकावन लोकांक सोडून दिले, कित्याक लोकांक लागून तांकां कशी ख्यास्त दिवंक मेळटली ना, कित्याक सगळ्यांनी देवाचो महिमा केलो.
२२ कित्याक तो मनीस चाळीस वर्सां वयर जाल्लो, जाचेर हो बरे करपाचो चमत्कार केल्लो.
२३ सोडून गेले उपरांत ते आपल्याच पंगडा कडेन गेले आनी मुखेल याजकांनी आनी जाण्ट्यांनी सांगिल्ल्या सगळ्या गजालींची म्हायती दिली.
२४ तें आयकून तांणी एकाच मतान देवा कडेन आवाज काडलो आनी म्हणलें: "प्रभु, तूं देव, जांणी सर्ग, धर्तरी, दर्या आनी तातूंतलें सगळें तयार केलां.
२५ तुज्या सेवक दावीदाच्या तोंडान कोणें म्हणलें, "विश्वसगांनी कित्याक राग आयलो आनी लोकांनी व्यर्थ गजालींची कल्पना कित्याक केली?"
२६ पृथ्वीचे राजा उबे रावले आनी राज्यकर्ते सर्वेस्पर आनी ताच्या क्रिस्ता आड जमले.
२७ कित्याक, तुज्या पवित्र भुरगें जेजू आड, तुवें अभिषेक केल्ल्या, हेरोदेस आनी पोंतियुस पिलाता, विदेशी आनी इज्रायल लोक एकठांय जाल्ले.
२८ तुज्या हातान आनी तुज्या सल्ल्यान जें कितें करुंक आदीं थारायल्लें तें करुंक.
२९ आतां प्रभू, तांचीं धमक्यो पळय आनी तुज्या नोकरांक तुजें उतर सगळ्या धैरान उलोवंक दिव.

३० बरे करुंक तुजो हात ताणून; आनी तुज्या पवित्र भुरग्याच्या जेजूच्या नांवान चिन्नां आनी अजापां जावंक शकतलीं.
३१ ते मागणें केल्या उपरांत ते जमलेले जागे हालोवंक लागले; आनी ते सगळे पवित्र आत्म्यान भरिल्ले आनी तांणी धैरान देवाचें उतर उलयलें.
३२ भावार्थी लोकांची गर्दी एक काळजाची आनी एकूच जिवाची आशिल्ली आनी आपल्या कडेन आशिल्ल्या वस्तूं विशीं कोणेंच आपल्याक जाय अशें म्हणूंक ना. पूण तांकां सगळ्यो गजाली समान आशिल्ल्यो.
३३ प्रेषितांनी व्हड बळग्यान प्रभू जेजूच्या पुनर्जिवंतपणाची गवाय दिली आनी सगळ्यांचेर व्हड कृपा जाली.
३४ तांकां उणाव आशिल्लो कोणूच नाशिल्लो, कित्याक जमनी वा घरां आशिल्ल्या लोकांनी तीं विकली आनी विकल्ल्या वस्तूंचीं मोलां हाडलीं.
३५ आनी तांकां प्रेषितांच्या पांयांक दवरले आनी दरेकल्याक गरजे प्रमाण वांटून दिले.
३६ आनी जोसेस, जाका प्रेषितांच्या आदारान बरनाबास अशें नांव पडलें, तो लेवी आनी सायप्रस देशांतलो.
३७ जमीन आशिल्ल्यान ती विकली आनी पयशे हाडून प्रेषितांच्या पांयांक दवरले.

अध्याय 5

१ पूण अननिया नांवाच्या एका मनशान ताची बायल सफीरा वांगडा एक संपत्ती विकली.
२ ताच्या बायलेकय खबर आशिल्ली आनी ताणें मोलाचो एक भाग आडावन दवरलो आनी एक भाग हाडून प्रेषितांच्या पांयांक दवरलो.
३ पूण पेद्रू म्हणालो: "अननियास, पवित्र आत्म्याक फट उलोवंक आनी देशाच्या मोलाचो एक भाग आडावंक सैतानान तुजें काळीज कित्याक भरलां?
४ तें उरताना तें तुजें न्हय? आनी ती विकल्या उपरांत ती तुज्याच अधिकारांत न्हय? तुज्या काळजांत हें कित्याक गर्भांत आयलां? तूं मनशांक फट उलयली ना, पूण देवा कडेन फट उलयली.
५ अननियान हीं उतरां आयकून सकयल पडलो आनी आत्मो सोडलो आनी हें आयकून घेवपी सगळ्यांक व्हड भंय दिसलो.
६ तरणाट्यांनी उठून ताका जखमी करून भायर व्हरून पुरलो.
७ आनी सुमार तीन वरां उपरांत ताची बायल कितें जालें तें कळनासतना भितर सरली.
८ पेद्रून तिका जाप दिली, "तुमी ही जमीन इतल्या मोलान विकली काय कितें तें सांग?" आनी तिणें म्हणलें, "हय, इतल्या खातीर."
९ तेदनां पेद्रू तिका म्हळें: "तुमी सर्वेस्पराच्या आत्म्याची परिक्षा घेवंक कशी एकमत जाल्यात? पळे, तुज्या घोवाक पुरून दवरल्ल्या लोकांचे पांय दारांत आसात आनी तुका भायर व्हरतले.
१० तेदनां ती रोखडीच ताच्या पांयांक पडली आनी ती भूत सोडली आनी तरणाटे भितर आयले आनी तिका मेल्ली मेळ्ळी आनी तिका व्हरून तिच्या घोवा कडेन पुरली.
११ सगळ्या इगर्जेक आनी हीं गजाली आयकल्ल्या सगळ्यांक व्हड भंय आयलो.
१२ प्रेषितांच्या हातांतल्यान लोकां मदीं जायतीं चिन्नां आनी अजापां जालीं; (आनी ते सगळे सोलोमनाच्या वण्टीर एकमतान आशिल्ले.
१३ आनी उरिल्ल्या लोकां मदल्या कोणाकच तांकां मेळपाक धाडस जालें ना, पूण लोकांनी तांकां व्हड केलो.
१४ भावार्थी दादले-बायलांची गर्दी चड करून प्रभूक जोडली.)
१५ अशें की तांणी दुयेंतींक रस्त्यार हाडून खाटींचेर आनी खाटींचेर दवरले, जाका लागून थंयच्यान वचपी पेद्रूची सावळी तांकां कांय जाणांक सावळी घालूंक शकतली.
१६ जेरुसलेमाच्या भोंवतणच्या शारां थावन एक लोक येवन दुयेंत लोकांक आनी अशुध्द आत्म्यांक घेवन आयले आनी ते सगळे बरे जाले.
१७ तेदनां मुखेल याजक आनी ताचे वांगडा आशिल्ले सगळे लोक (सदुकींचो पंथ) उठून रागान भरले.
१८ आनी प्रेषितांचेर हात घालून तांकां सादारण बंदखणींत दवरले.
१९ पूण रातच्या वेळार सर्वेस्पराच्या देवदूतान बंदखणीचीं दारां उगडून तांकां भायर हाडून म्हळें.
२० वचून देवळांत उबो रावून ह्या जिविताचीं सगळीं उतरां लोकांक सांगात.
२१ तें आयकून ते सकाळीं पयलींच देवळांत भितर सरले आनी शिकयताले. पूण मुखेल याजक आनी ताचे वांगडा आशिल्ले लोक येवन सभा आनी सगळ्या इज्रायल लोकांच्या मंडळाक एकठांय आपोवन तांकां हाडपाक बंदखणींत धाडले.
२२ पूण अधिकारी येवन तांकां बंदखणींत मेळूंक नासतना ते परतून येवन सांगलें.
२३ म्हणालो: "आमी बंदखणींत बंदखण आनी राखणदार भायर दारां मुखार उबे रावले, पूण उगडले उपरांत आमकां भितर कोणूच मेळ्ळो ना.
२४ मुखेल याजक आनी देवळाचो सरदार आनी मुखेल याजक हांकां हें आयकून तांकां दुबाव आयलो की हें कितें वाडटलें.
२५ तेदनां एकलो येवन तांकां म्हळें: "तुमी बंदखणींत घाल्ले मनीस देवळांत उबे रावून लोकांक शिकयतात."
२६ तेदनां सेनापती अधिकाऱ्यां सयत वचून तांकां हिंसाचार करिनासतना हाडलो.
२७ तांकां हाडून तांणी तांकां सभा मुखार दवरले आनी मुखेल याजकान तांकां विचारलें.
२८ म्हणलें, "तुमी ह्या नांवान शिकवंक नाका म्हण आमी तुमकां खर आज्ञा दिवंक ना? आनी पळे, तुमी जेरुसलेम तुमच्या शिकवणेन भरला आनी ह्या मनशाचें रगत आमचेर हाडपाचो हेतू आसा.
२९ पेद्रू आनी हेर प्रेषितांनी जाप दिली: "आमी मनशां परस देवाचें आज्ञा पाळूंक जाय."
३० आमच्या बापायच्या देवान जेजूक जिवंत केलो, जाका तुमी मारून झाडार फांशी दिलो.
३१ इज्रायलाक पश्चात्ताप करुंक आनी पातकांची माफ करुंक देवान ताका आपल्या उजव्या हातान उंच केला.
३२ आनी आमी ताचे साक्षी आसात; तशेंच पवित्र आत्मोय, जाका देवान आपली आज्ञा पाळपी लोकांक दिला.
३३ तें आयकून तांचो काळजाक त्रास जालो आनी तांकां मारपाची सल्ला घेतली.
३४ मागीर सभाघरांत एक फरीसी गमलीएल नांवाचो एक फरीसी उबो रावलो आनी तो सगळ्या लोकां मदीं नामना आशिल्लो आनी ताणें प्रेषितांक थोडी सुवात दवरपाची आज्ञा दिली.
३५ आनी तांकां म्हळें: "हे इज्रायल लोक, ह्या मनशां विशीं तुमी कितें करुंक सोदतात तें तुमी स्वता कडेन लक्ष दवरात."
३६ कित्याक ह्या दिसां आदीं थ्यूदास कोण तरी म्हूण अभिमान बाळगून उठलो; ताचे कडेन सुमार चारशें मनीस मेळून गेले. आनी ताचें आज्ञापालन करपी सगळे शिंपडले आनी नाश जाले.

३७ ह्या उपरांत कर भरपाच्या दिसांनी गॅलीलांतलो जुदास उठलो आनी ताच्या फाटल्यान खूब लोकांक ओडून व्हेलो. आनी ताचें आज्ञापालन करपी सगळे लेगीत शिंपडले.
३८ आतां हांव तुमकां सांगतां, ह्या मनशां पासून पयस राव आनी तांकां सोडून दिवचें, कित्याक हो सल्लो वा हें काम मनशां कडल्यान आयलें जाल्यार तें निरर्थक जातलें.
३९ पूण तें देवा कडल्यान आयलें जाल्यार, तुमी तें उडोवंक शकनात; नाजाल्यार तुमी देवा आड झुजपाक लेगीत मेळचे नात.
४० आनी ताका मान्य केलें आनी प्रेषितांक आपोवन तांकां मारून उडयले उपरांत जेजूच्या नांवान उलोवंक नाका आनी तांकां सोडून दिवपाची आज्ञा दिली.
४१ ताच्या नांवा खातीर लज भोगपाक पात्र थारले म्हूण खोशी जावन ते सभा मुखार गेले.
४२ दर दिसा देवळांत आनी दर एका घरांत जेजू क्रिस्ताची शिकवण आनी प्रचार करपाक ते सोडले नात.

अध्याय 6

१ त्या काळार शिसांचो आंकडो वाडलो तेन्ना ग्रीक लोकांनी हिब्रू लोकां आड गुरगुरपाक सुरवात केली, कारण तांचीं विधवा बायलांक दिसपट्ट्या सेवेंत दुर्लक्ष जाताली.
२ तेदनां बारा जाणांनी शिश्यांच्या लोकांक आपोवन म्हळें: "आमी देवाचें उतर सोडून मेजां खावंक कारण ना.
३ देखून, भावांनीं, पवित्र आत्म्यान आनी बुद्धीन भरिल्ल्या सात मनशां मदें तुमी पळेवंक, तांकां आमी ह्या वेवसायाचेर नेमूंक शकतात.
४ पूण आमी सदांच मागणें करुंक आनी उतराच्या सेवेक स्वताक सोडून दितले.
५ हें उतर सगळ्या लोकांक आवडलें आनी तांणी स्टीफन, भावार्थ आनी पवित्र आत्म्यान भरिल्लो मनीस, फिलीप, प्रोकोरस, निकानोर, तिमोन, परमेनास आनी आंतियोकाचो धर्मांतरित निकोलस हांकां वेंचून काडले.
६ तांकां प्रेषितांच्या मुखार दवरले आनी मागणें करून तांचेर हात दवरले.
७ देवाचें उतर वाडत गेलें; जेरुसलेमांत शिसांचो आंकडो खूब वाडलो; आनी याजकांचो व्हडलो पंगड भावार्थाक आज्ञाधारक आशिल्लो.
८ भावार्थान आनी बळग्यान भरिल्लो स्टीफन लोकां मदीं व्हडले अजाप आनी चमत्कार केले.
९ तेदनां सुटके लोकांचो सभाघर म्हण्टात त्या सभाघरांतले कांय जाण, सिरेनियाचे, अलेक्झांड्रियन लोक आनी किलिसिया आनी आशियांतल्या लोकांनी स्टीफना कडेन वाद घालपाक सुरवात केली.
१० ताणें उलयिल्ल्या बुद्धी आनी आत्म्याक तांकां आडावंक मेळ्ळें ना.
११ मागीर तांणी मनशांक धिटाय दिली आनी तांणी म्हणलें: "ताणें मोयजेसाचेर आनी देवा आड निंदा करपी उतरां सांगिल्लें आमी आयकलां."
१२ तेदनां लोकांक, जाण्ट्यांक आनी शास्त्रज्ञांक उलो मारून ताचेर येवन ताका धरून सभाघरांत व्हेलो.
१३ आनी खोट्या साक्षीदारांक उबारून म्हळें: हो मनीस ह्या पवित्र सुवातेक आनी कायद्याचेर निंदा करुंक सोडना.
१४ कित्याक ताणें सांगिल्लें आमी आयकलां की हो नाझारेतचो जेजू ही सुवात नश्ट करतलो आनी मोयजेसान आमकां सोडयल्लीं चालीं बदलतलो.
१५ परिशदेंत बसल्ल्या सगळ्यांक ताचे कडेन खर नदर मारून ताचें तोंड देवदूताच्या तोंडा सारकें दिसलें.

अध्याय 7

१ तेदनां मुखेल याजकान म्हळें: "ह्यो गजाली अशीं आसात काय?"
२ ताणें म्हळें: "भावां आनी बापायनो, आयकात; आमचो बापूय अब्राहम मेसोपोटेमियांत आसतना, तो चराणांत रावचे आदीं, वैभवाचे देव प्रदर्शीत जालो.
३ ताणें ताका म्हणलें, तुज्या देशांतल्यान आनी तुज्या नात्यांतल्यान भायर सर आनी हांव तुका दाखयतलों त्या देशांत ये.
४ तेदनां तो खाल्दीयन देशांतल्यान भायर सरून चर्रानांत रावलो आनी थंयच्यान ताचो बापूय मेलो तेन्ना ताणें ताका ह्या देशांत व्हरून दवरलो, जंय तुमी आतां रावतात.
५ ताणें ताका तातूंतलो कोणूच वारसो दिलो ना, पांय दवरपा इतलो ना, तरी लेगीत ताका भुरगें नासतना ताका आनी ताच्या उपरांतच्या संततींक तो वारसो दितलों अशें उतर दिलें .
६ देवान अशें म्हणलें: ताचीं संतती परकी देशांत रावचीं; आनी तांकां गुलामगिरींत हाडून चारशें वर्सां तांकां वायट विनवणी करची.
७ आनी ज्या राष्ट्राक ते गुलाम जातले, ताचो हांव न्याय करतलों, आनी ताचे उपरांत ते भायर येवन ह्या जाग्यार म्हजी सेवा करतले.
८ ताणें ताका सुंता करपाचो करार दिलो आनी अब्राहामाक इसहाकाक जल्मलो आनी आठव्या दिसा ताची सुंता केली. आनी इसहाकाक जाकोब जालो; आनी जाकोबान बारा पितृसत्ताक जल्मले.
९ तेदनां पुर्वजांनी मत्सर करून जोसेफाक इजिप्तांत विकलो, पूण देव ताचे वांगडा आशिल्लो.
१० ताच्या सगळ्या संकश्टां थावन ताका सोडयलो आनी इजिप्ताच्या राजा फारोच्या नदरेक ताका कृपा आनी बुद्धी दिली. ताणें ताका इजिप्त आनी ताच्या सगळ्या घराण्याचेर राज्यपाल केलो.
११ आतां सगळ्या इजिप्त आनी कनान देशांत उणाव आनी व्हड संकश्ट आयलें आनी आमच्या बापायंक पोट भरूंक मेळ्ळें ना.
१२ पूण इजिप्तांत धान्य आसा म्हण जाकोबान आयकून ताणें पयलीं आमच्या बापायंक धाडले.
१३ दुसरे खेपे जोसेफाक ताच्या भावांक कळयलो; आनी जोसेफाच्या नात्यांतल्या लोकांक फारोक कळ्ळें.
१४ तेदनां जोसेफाक धाडलो आनी ताचो बापूय जाकोब आनी ताच्या सगळ्या नात्यांतल्या लोकांक आपल्या कडेन आपयलो.
१५ तेदनां जाकोब इजिप्तांत देंवलो आनी तो आनी आमचे बापाय मेले.
१६ आनी तांकां सिकेमांत व्हरून, सिकेमाच्या बापायच्या एम्मोराच्या पुतांकडल्यान अब्राहामान पयशांनी विकतें घेतिल्ल्या कबरांत दवरले.
१७ पूण देवान अब्राहामाक सोपूत घेतिल्लो वचनाचो काळ लागीं पावलो आनी इजिप्तांत लोक वाडले आनी वाडले.
१८ जोसेफाक वळखनाशिल्लो दुसरो राजा उबो रावलो मेरेन.

१९ ताणें आमच्या नात्यांतल्या लोकां कडेन धूर्तपणान वागले आनी आमच्या बापायंक वायट विनवणी केली आनी तांणी आपल्या ल्हान भुरग्यांक भायर काडले आनी तांकां जियेवंक मेळचें ना.
२० त्या काळार मोयजेस जल्मलो आनी तो सोबीत जालो आनी तीन म्हयने आपल्या बापायच्या घरांत पोसलो.
२१ ताका भायर काडलो म्हणटकच फारोच्या चलयेन ताका व्हरून आपल्याच पुता खातीर पोसलो.
२२ मोयजेस इजिप्तांतल्या लोकांच्या सगळ्या बुद्धींतल्यान शिकिल्लो आनी उतरांनी आनी कर्तुबांनी बळिश्ट आशिल्लो.
२३ तो चाळीस वर्सांचो जालो तेन्ना ताच्या काळजांत आपल्या भावांक इज्रायल लोकांक भेट दिवपाची इत्सा जाली.
२४ तातूंतल्या एका मनशाक वायट भोगता तें पळोवन ताणें ताची राखण केली आनी पिडिल्ल्या मनशाचो सूड घेतलो आनी इजिप्तांतल्या मनशाक मारलो.
२५ देव आपल्या हातान तांकां कसो सोडयतलो हें ताच्या भावांक समजतलें अशें ताका दिसतालें, पूण तांकां समजलें ना.
२६ दुसऱ्या दिसा ताणें तांकां झगडटाना दाखयलो आनी तांकां परतून एकमेकांक जोडून म्हळें: "साहकारां, तुमी भाव; तुमी एकामेकांक कित्याक वायट करतात?
२७ पूण शेजाऱ्याचें वायट करपी मनशान ताका धांवडावन घालो आनी म्हणलें: "तुका आमचो राज्यकर्तो आनी न्यायाधीश कोणे केलो?
२८ काल इजिप्तांतल्या मनशाक मारलो तसो तूं म्हाका मारतलो?
२९ तेदनां मोयजेस पळून गेलो आनी तो मदीन देशांत परकी जावन गेलो आनी थंय ताका दोन पूत जाले.
३० चाळीस वर्सां पुराय जातकच, सिनाच्या दोंगराच्या रानांत ताका एक झुडपांतल्या उज्याच्या ज्वालामुखींत सर्वेस्पराचो एक देवदूत दिसलो.
३१ तें पळेवन मोयजेसाक तें पळेवन अजाप जालें आनी तें पळेवंक लागीं पावताना, सर्वेस्पराचो आवाज ताचे कडेन आयलो.
३२ म्हणालो: "हांव तुज्या बापायचो देव, अब्राहमाचो, इसहाकाचो आनी जाकोबाचो देव." तेन्ना मोयजेस थरथरलो आनी पळेवंक धाडस जालो ना.
३३ तेदनां सर्वेस्परान ताका म्हळें: तुज्या पांयांतल्यान पांयतणां काड, कित्याक तूं उबो आसा ती सुवात पवित्र जमीन.
३४ इजिप्तांतल्या म्हज्या लोकांचें त्रास हांवें पळयलां आनी तांची कुर्कुटावणी आयकली आनी तांकां सोडवंक देंवलां. आतां येयात, हांव तुका इजिप्तांत धाडटलो.
३५ ह्या मोयजेसाक तांणी न्हयकार दिलो आनी म्हळें: "तुका कोणे राज्यकर्तो आनी न्यायाधीश केलो? तेच देवान ताका झाडार दिसपी देवदूताच्या हातान राज्यकर्तो आनी सोडवणदार जावंक धाडलो.
३६ इजिप्तांत, तांबड्या दर्यांत आनी रानांत चाळीस वर्सां ताणें तांकां भायर काडले.
३७ हो मोयजेस, जांणी इज्रायल लोकांक म्हळें: "तुमच्या भावां मदलो सर्वेस्पर तुमच्या भावांक म्हजे सारको एक संदेष्टो उबारतलो; ताका तुमी आयकतले.
३८ हो तो, जो रानांत इगर्जेंत सिनाच्या पर्वताचेर आनी आमच्या बापाय कडेन उलयिल्ल्या देवदूता वांगडा आशिल्लो.
३९ आमच्या बापायन ताका आज्ञा पाळूंक ना, पूण ताका आपल्या कडल्यान धांवडायलो आनी तांच्या काळजांत परतून इजिप्तांत गेलो.
४० आरोनाक म्हणलें, आमच्या मुखार वचूंक आमकां देव कर, कित्याक आमकां इजिप्तांतल्यान भायर काडिल्ल्या ह्या मोयजेसा विशीं ताका कितें जालां तें आमकां कळना.
४१ त्या काळार तांणी एक वासरू तयार केलो आनी मूर्तीक बळी दिलो आनी स्वताच्या हाताच्या कर्तुबांनी खोशी जाली.
४२ मागीर देवान वळून तांकां सर्गाच्या सैन्याची उपासना करुंक सोडून दिले. जशें संदेष्ट्यांच्या पुस्तकांत बरयलां: हे इज्रायल घराण, चाळीस वर्सां रानांत म्हाका मारून उडयल्ले जनावरां आनी बळी दिले?
४३ हय, तुमी मोलोकाचो तंबू आनी तुमच्या रेम्फान देवाचें नखेत्र, तुमी तांकां उपासना करुंक तयार केल्लीं आकृतीं घेवन गेलीं आनी हांव तुमकां बाबिलोना भायर व्हरतलों.
४४ मोयजेसा कडेन उलयतना ताणें सांगिल्ले प्रमाणें, ताणें पळयल्ल्या पद्दती प्रमाणें तो बांदपाक आमच्या बापायंचो रानांत साक्षीदार आशिल्लो.
४५ ते उपरांत आयिल्ल्या आमच्या बापायनी जेजू वांगडा विदेशी लोकांच्या ताब्यांत हाडले, तांकां देवान आमच्या बापायच्या मुखार धांवडावन घाले, दावीदाच्या काळामेरेन.
४६ ताका देवा मुखार कृपा मेळ्ळी आनी जाकोबाच्या देवा खातीर एक तंबू सोदपाची इत्सा जाली.
४७ पूण सोलोमनान ताका घर बांदलें.
४८ पूण सगळ्यांत उंचलो मनीस हातांनी तयार केल्ल्या देवळांनी रावना; संदेष्ट्यान सांगिल्ले प्रमाणें.
४९ सर्ग म्हजें सिंहासन आनी धर्तरी म्हजें पावल, तुमी म्हाका खंयचें घर बांदतले? सर्वेस्पर म्हणटा, वा म्हज्या विसवाची सुवात कितें?
५० म्हज्या हातान हीं सगळीं वस्तू तयार केल्लीं नात?
५१ तुमी ताठ मान आशिल्ले आनी काळजान आनी कानान सुंता जावंक नाशिल्ले, तुमी सदांच पवित्र आत्म्याक विरोध करतात.
५२ तुमच्या बापायनी खंयच्या संदेष्ट्यांक त्रास दिवंक ना? आनी न्यायी मनशाच्या येवपाची आदीं सांगिल्ल्यांक तांणी मारून उडयल्यात; तुमी आतां तांचो विश्वासघात करपी आनी खून करपी जाल्यात.
५३ तांणी देवदूतांच्या स्वभावान कायदो मेळयलो आनी तो पाळूंक ना.
५४ हें आयकून तांचो काळजाक त्रास जालो आनी तांणी ताचेर दांत किरकोळ केलो.
५५ पूण पवित्र आत्म्यान भरिल्ल्यान ताणें सर्गार थिरावन पळयलें आनी देवाचो महिमा आनी जेजू देवाच्या उजव्या हातांत उबो आशिल्लो पळेलो.
५६ ताणें म्हणलें, पळे , सर्ग उग्तें जाल्लो आनी मनशाचो पूत देवाच्या उजव्या हातांत उबो आसा.
५७ तेदनां ते मोठ्या आवाजान रडले आनी कान थांबयले आनी एकमतान ताचेर धांवले.
५८ ताका शारा भायर काडलो आनी ताका फातर मारलो आनी साक्षीदारांनी आपलीं कपडे सावूल नांवाच्या एका तरणाट्याच्या पांयांक दवरलीं.
५९ तेदनां स्टीफनाक फातर मारले आनी देवा कडेन उलो मारून म्हणलें: "प्रभु जेजू, म्हजो आत्मो घे."
६० तेदनां तो घुंवळ येवन मोठ्या आवाजान रडलो: "प्रभु, हें पातक तांच्या हातांत घालूंक नाका." आनी अशें म्हणटकच ताका न्हीद आयली.

अध्याय 8

१ आनी सावलू ताच्या मरणाक संमती दितालो. त्या वेळार जेरुसलेमांतल्या इगर्जेक व्हड त्रास जालो; प्रेषित सोडल्यार ते सगळे जुदेया आनी सामरिया वाठारांनी शिंपडून गेले.
२ भक्तीमानांनी स्टीफनाक पुरपाक व्हरून ताचेर व्हड शोक केलो.
३ सावलान इगर्जेचो त्रास केलो आनी दर एका घरांत भितर सरलो आनी दादल्यांक आनी बायलांक बंदखणींत दवरलो.
४ तेदनां शिंपडून गेल्ले लोक सगळेकडेन वचूंक लागले.
५ तेदनां फिलीप सामरिया शारांत देंवलो आनी तांकां ख्रिस्ताचो प्रचार केलो.
६ फिलीपान केल्ल्या चमत्कारांक आयकून आनी पळेवन, लोकांनी एकाच मनान सांगिल्ल्या गजालीं कडेन लक्ष दिलें.
७ कितल्याशाच लोकां मदल्यान व्हड आवाजान रडून अशुध्द आत्मे भायर सरले आनी जायत्या जाणांक पक्षाघात आनी लंगडे बरे जाले.
८ त्या शारांत व्हड खोस जाली.
९ पूण सायमन नांवाचो एक मनीस आसलो, तो आदीं त्याच शारांत जादूटोणो करतालो आनी सामरियाच्या लोकांक जादू करतालो आनी आपूण व्हडलो मनीस अशें सांगतालो.
१० ल्हान ते व्हडल्या मेरेन सगळ्यांनी ताचें लक्ष दिलें आनी म्हणलें: हो मनीस देवाची व्हडली शक्त.
११ आनी ताणें खूब काळासावन तांकां जादूटोणो करून मोहित केल्यात म्हणून तांणी ताका आदर दवरली.
१२ पूण फिलीपान देवाच्या राज्या विशीं आनी जेजू क्रिस्ताच्या नांवा विशीं सांगतना तांकां विस्वास दवरलो आनी दादले-बायलांनी बाप्तिस्म घेतलो.
१३ तेदनां सायमनानय विस्वास दवरलो आनी बाप्तिस्म घेतकच तो फिलीपा वांगडा रावलो आनी जाल्लीं चमत्कार आनी चिन्नां पळोवन तो अजापीत जालो.
१४ जेरुसलेमांतल्या प्रेषितांनी सामरियान देवाचें उतर घेतलां हें आयकून, पेद्रू आनी जुांवाक तांकां धाडले.
१५ ते सकयल येतकच तांकां पवित्र आत्मो मेळोवंक तांकां मागणें केलें.
१६ (कारण तो अजून तां च्या खंयच्याच एका मनशाचेर पडलो ना, फकत तांकां प्रभू जेजूच्या नांवान बाप्तिस्म घेतलो.)
१७ मागीर तांणी तांचेर हात दवरले आनी तांकां पवित्र आत्मो मेळ्ळो.
१८ प्रेषितांचे हात घालून पवित्र आत्मो मेळ्ळा म्हण सायमनान पळेलें आनी ताणें तांकां पयशे दिले.
१९ ताणें म्हणलें, "हांव कोणाचेर हात घालतां, ताका पवित्र आत्मो मेळचो म्हूण म्हाकाय ही शक्त दिव."
२० पूण पेद्रू ताका म्हळें: "तुजे पयशे तुज्या वांगडा नाशतात, कित्याक तुवें दिसलां की देवाचें दान पयशांनी विकतें घेवंक मेळटलें."
२१ ह्या प्रकरणांत तुका वांटो ना आनी भाग्य ना, कित्याक तुजें काळीज देवा मुखार बरोबर ना.
२२ तुज्या ह्या वायटपणाचेर पश्चात्ताप कर आनी तुज्या काळजाचो विचार तुका माफ जालो जाल्यार देवा कडेन मागणें कर.
२३ कित्याक तूं कडूपणाच्या पित्तांत आनी अधर्माच्या बंधनांत आसा हें म्हाका कळटा.
२४ तेदनां सायमनान जाप दिली: "तुमी सांगिल्लीं हीं खंयचींच गजाली म्हजेर येवचीं न्हय म्हूण तुमी म्हजे खातीर प्रभूक मागणें करात."
२५ ते उपरांत जेरुसलेमांत परतून येवन सामरी लोकांच्या जायत्या गांवांनी सुवार्तेचो प्रचार केलो.
२६ आनी सर्वेस्पराच्या देवदूतान फिलीपाक म्हळें: "उठ आनी जेरुसलेम थावन गाजा मेरेन देंवपी वाटेर दक्षिणे वटेन वच.
२७ उपरांत तो उठलो आनी गेलो आनी पळेलो, इथिओपियाचो एक मनीस, इथिओपियाची राणी कांडास हाच्या फुडारपणाखाल व्हड अधिकाराचो नपुंसक आशिल्लो आनी तिचो सगळो खजिनो आशिल्लो आनी तो जेरुसलेमाक भजपाक आयिल्लो.
२८ परत येवन ताच्या रथांत बसून इजायास संदेष्टो वाचलो.
२९ तेदनां आत्म्यान फिलीपाक म्हळें: लागीं वचून ह्या रथाक जोडून वच.
३० फिलीप ताचे कडेन धांवून गेलो आनी ताका इजायास संदेष्टो वाचून आयकलो आनी म्हणलें: "तुका वाचता तें तुका समजता?
३१ ताणें म्हळें: कोणेंय म्हाका मार्गदर्शन करिना जाल्यार हांव कसो करुंक शकता? आनी फिलीपाक वयर येवन ताचे वांगडा बसचो अशी ताका इत्सा जाली.
३२ ताणें वाचल्ल्या शास्त्राची सुवात अशी: ताका मेंढरा भशेन कत्तल करपाक व्हेलो; आनी आपल्या कातरप्या मुखार मुके आशिल्ल्या कोंब्या भशेन ताणें आपलें तोंड उगडलें ना.
३३ ताच्या अपमानांत ताचो न्याय काडून उडयलो आनी ताची पिळगी कोण सांगतलो? कित्याक ताचो जीव धर्तरेवयल्यान काडून घेतला.
३४ तेदनां नपुंसकान फिलीपाक जाप दिली आनी म्हळें: "तुका, संदेष्टो कोणा विशीं हें सांगता?" स्वताचो, वा दुसऱ्या मनशाचो?
३५ तेदनां फिलीपान आपलें तोंड उगडलें आनी त्याच शास्त्रांतल्यान ताका जेजूचो प्रचार केलो.
३६ वाटेर वतना ते एका उदका कडेन पावले आनी नपुंसकान म्हणलें: "पळयात, हांगा उदक आसा; म्हाका बाप्तिस्म घेवंक कितें आडखळ हाडटा?
३७ फिलीपान म्हणलें, "तुमी सगळ्या काळजान विस्वास दवरल्यार, तुका शक्य आसा." ताणें जाप दिली: "जेजू क्रिस्त देवाचो पूत अशें हांव मानतां."
३८ ताणें रथाक उबो रावपाची आज्ञा दिली आनी फिलीप आनी नपुंसक दोगूय उदकांत देंवले. आनी ताणें ताका बाप्तिस्म दिलो.
३९ ते उदकांतल्यान भायर सरले उपरांत, त्या नपुंसकाक ताका आनीक पळोवचो न्हय म्हूण, सर्वेस्पराच्या आत्म्यान फिलीपाक व्हरून व्हरून व्हेलो आनी तो खोशी जावन वाटेर गेलो.
४० पूण फिलीप आझोतांत मेळ्ळो आनी ताणें सगळ्या शारांनी प्रचार केलो आनी कैसरियाक पावलो.

अध्याय ९

१ सावून, तरी लेगीत सर्वेस्पराच्या शिश्यांक धमक्यो आनी कत्तल करून, मुखेल याजकाच्या कडेन गेलो.
२ ताणें ताका दमास्कसाक सभाघरांक पत्रां मागलीं, की जर ताका दादले वा बायलो आसूं, तांकां बांदून दवरून जेरुसलेमांत व्हरूंक मेळटलें.
३ वतना तो दमास्कसा लागीं पावलो आनी अचकीत ताचे भोंवतणीं सर्गा थावन उजवाड पडलो.

४ तेदनां तो धतरिर पडलो आनी ताका एक आवाज आयकलो: " सावल, सावल, तूं म्हाका कित्याक त्रास दिता?
५ ताणें म्हणलें, "प्रभु, तूं कोण?" आनी सर्वेस्परान म्हणलें, " तुमी त्रास दितात तो जेजू हांव.
६ तेदनां थरथरून आनी विस्मित जावन म्हणलें, "प्रभु, तुका म्हाका कितें करुंक जाय? आनी सर्वेस्परान ताका म्हळें: उठ आनी शारांत वच आनी तुका कितें करचें तें सांगतले.
७ ताचे वांगडा भोंवपी मनीस एक आवाज आयकून पूण कोणाक पळोवंक नासतना उबे रावले.
८ सावल पृथ्वी थावन उठलो; ताचे दोळे उगडले उपरांत ताका कोणूच दिसलो ना, पूण तांणी ताच्या हाताक धरून दमास्कसांत व्हेलो.
९ तीन दीस तो नदरेक पडलो ना आनी जेवंक ना आनी पियेलो ना.
१० दमास्कसांत अननिया नांवाचो एक शिश्य आशिल्लो. आनी ताका सर्वेस्परान एका दर्शनांत म्हणलें, अननिया. ताणें म्हणलें, पळे, हांव हांगा आसां, प्रभू.
११ आनी सर्वेस्परान ताका म्हळें: उबो राव आनी सरळ नांवाच्या रस्त्यार वच आनी जुदासाच्या घरांत तार्सूच्या सावल नांवाच्या एका मनशाची चवकशी कर, कित्याक पळे, तो मागणें करता.
१२ अननिया नांवाचो एक मनीस भितर येवन ताचेर हात घालून ताका नदर मेळोवंक ताका दर्शनांत पळयला.
१३ तेदनां अननियान जाप दिली: "प्रभु, ह्या मनशान जेरुसलेमांतल्या तुज्या संतांक कितलें वायट केलां तें हांवें जायत्या जाणांक लागून आयकलां.
१४ आनी हांगासर ताका मुखेल याजकांकडल्यान तुज्या नांवान उलो मारपी सगळ्यांक बांदपाचो अधिकार आसा.
१५ पूण सर्वेस्परान ताका म्हळें: " जा, कित्याक तो म्हजे खातीर एक वेंचून काडिल्लो पात्र, विदेशी, राजा आनी इस्रायल लोकां मुखार म्हजें नांव व्हरपाक.
१६ कित्याक म्हज्या नांवा खातीर ताका कितले व्हडले त्रास सोंसचे पडटले तें हांव ताका दाखोवन दितलों.
१७ अननियास वचून घरांत भितर सरलो; आनी ताचेर हात दवरून म्हणलें, भाव सावलो, तूं येताना वाटेर तुका दिसपी जेजून म्हाका धाडला, तुजी नदर मेळोवंक आनी पवित्र आत्म्यान भरूंक.
१८ आनी रोखडेंच ताच्या दोळ्यांतल्यान तराजू सारकें पडलें आनी ताका रोखडेंच नदर मेळ्ळी आनी उठलो आनी बाप्तिस्म घेतलो.
१९ जेवणा उपरांत ताका बळगें मेळ्ळें. उपरांत कांय दीस सावल दमास्कसांतल्या शिश्यां वांगडा रावलो.
२० आनी रोखडेंच ताणें सभाघरांनी क्रिस्ताचो प्रचार केलो, तो देवाचो पूत.
२१ पूण ताचें आयकपी सगळे अजापीत जावन म्हळें; जेरुसलेमांत ह्या नांवान उलो मारपी आनी ताका लागून हांगा आयिल्ल्यांक तोच न्हय, जो तांकां मुखेल याजकांक बांदून दवरलो?
२२ पूण सावलान चड बळगें वाडयलें आनी दमास्कसांत रावपी ज्यू लोकांक लज दिलो आनी होच ख्रिस्त आसा हें सिद्ध केलें.
२३ ते जायते दीस पुराय जाले उपरांत ज्यू लोकांनी ताका मारपाचो सल्लो घेतलो.
२४ पूण तांची वाट पळोवपाची खबर सावलाक कळ्ळी. आनी ताका मारपाक ते दीस-रात दारांचेर नदर दवरताले.
२५ तेदनां शिसांनी ताका रातच्या वेळार व्हरून वण्टीक टोपलेंत देंवयलो.
२६ सावल जेरुसलेमांत पावलो तेन्ना ताणें शिश्यां कडेन जोडपाचो यत्न केलो, पूण सगळे ताका भियेले आनी तो शिश्य आसा अशें मानूंक ना.
२७ पूण बर्नाबासान ताका व्हरून प्रेषितांक हाडलो आनी ताणें वाटेर प्रभूक कसो पळेलो आनी ताणें ताचे कडेन उलयलो आनी ताणें दमास्कसांत जेजूच्या नांवान कसो धैरान प्रचार केलो तें सांगलें.
२८ जेरुसलेमांत भितर सरतना आनी भायर सरतना तो तांचे वांगडा आसलो.
२९ तो प्रभू जेजूच्या नांवान धैरान उलयलो आनी ग्रीक लोकां आड वाद घालो, पूण ते ताका मारपाक लागले.
३० भावांनी ताका कळ्ळें आनी ताका कैसरियाक व्हरून तार्सूक धाडलो.
३१ तेदनां सगळ्या जुदेयांत, गलीलांत आनी सामरियांत इगर्जांक विसव दिलो आनी तांचो उबारण जालो. आनी प्रभूच्या भंयांत आनी पवित्र आत्म्याच्या सांत्वनांत चलपी लोक वाडले.
३२ पेद्रू सगळ्या वटांनी भोंवताना, तो लिड्डा हांगा रावपी पवित्र लोकां कडेनय देंवलो.
३३ थंय ताका एनीस नांवाचो एक मनीस मेळ्ळो, तो आठ वर्सां खाटीर दवरलो आनी तो पक्षाघात जावन दुयेंत आशिल्लो.
३४ पेद्रू ताका म्हळें: "एनीयास, जेजू क्रिस्त तुका बरे करता; आनी तो रोखडोच उठलो.
३५ लिड्डा आनी सारोन हांगा रावपी सगळ्यांनी ताका पळेलो आनी सर्वेस्परा कडेन वळले.
३६ जोप्पांत ताबीता नांवाची एक शिश्य आशिल्ली, तिचो अर्थ दोर्कास म्हणटात.
३७ त्या दिसांनी ती दुयेंत पडली आनी तिका मरण आयलें.
३८ लिद्दा जोप्पा लागीं आशिल्ली आनी शिसांनी पेद्रू थंय आसा म्हण आयकून ताका दोन मनशांक धाडले आनी ताका आपल्या कडेन येवंक कळाव करचो न्हय अशी विनवणी केली.
३९ तेदनां पेद्रू उठलो आनी तांचे वांगडा गेलो. तो येतकच तांणी ताका वयल्या कोठयेंत हाडलो आनी सगळ्यो विधवा बायलो रडत आनी दोर्कास आपल्या वांगडा आसतना तयार केल्ले वस्त्र आनी कपडे दाखोवन ताचे कुशीक उबीं रावलीं.
४० पूण पेद्रू तांकां सगळ्यांक भायर काडलो आनी घुंवळ येवन मागणें केलें. आनी ताका कुडी कडेन घुंवडावन म्हणलें, तबीता उठ. तिणें दोळे उगडले आनी पेद्रूक पळेवन ती उठून बसली.
४१ ताणें तिचो हात दिलो आनी तिका उखलली आनी संतांक आनी विधवा बायलांक आपयले उपरांत तिका जिवी सादर केली.
४२ तें सगळ्या जोप्पांत कळ्ळें; आनी जायत्या जाणांनी प्रभूचेर विस्वास दवरलो.
४३ तेदनां तो जोप्पांत जायते दीस चामडें तयार करपी सिमोन हाचे कडेन रावलो.

अध्याय १०

१ कैसरियांत कर्नेलियुस नांवाचो एक मनीस आशिल्लो, तो इटालियन पंगड नांवाच्या पंगडाचो शतपती आशिल्लो.
२ एक भक्तीमान मनीस आनी आपल्या सगळ्या घरांनी देवाचो भंय करपी मनीस, लोकांक खूब भिक्षा दितालो आनी सदांच देवा कडेन मागणें करतालो.
३ ताका दिसाच्या णवव्या वराच्या सुमाराक एका दर्शनांत दिसलो, देवाचो एक देवदूत ताचे कडेन येवन ताका म्हळें: "कर्नेलियुस."

४ ताणें ताचे कडेन पळेलें तेन्नां तो भियेलो आनी म्हणपाक लागलो: “हे प्रभू? ताणें ताका म्हळें: “तुजीं मागणें आनी तुजीं भिक्षा देवा मुखार याद करुंक आयल्यात.”
५ आतां जोप्पाक मनशांक धाडून एकल्या सायमनाक आपोवचो, ताचें नांव पेद्रू.
६ तो एक चर्मकार सायमन हाचे कडेन रावता, ताचें घर दर्या कुशीक आसा, तुका कितें करुंक जाय तें तो तुका सांगतलो.
७ कर्नेलियुसाक उलयिल्लो देवदूत गेलो तेन्ना ताणें आपल्या घरांतल्या दोन नोकरांक आनी सदांच ताची वाट पळोवपी लोकां मदलो एक भक्त सैनिक आपयलो.
८ हीं सगळीं गजाली तांकां सांगून तांकां जोप्पाक धाडले.
९ दुसऱ्या दिसा ते प्रवासांत वचून शाराक लागीं पावतना, सुमार सव्या वराक पेद्रू घराच्या माथ्यार वचून मागणें करुंक गेलो.
१० तेदनां ताका खूब उपाशी पडली आनी जेवपाची इत्सा जाली, पूण ते तयार जातना तो समाधींत पडलो.
११ सर्ग उगडलो आनी चार कोनशांनी गुंथिल्ल्या व्हडल्या पत्र्या सारकें एक आयदन ताचे कडेन देंवून धर्तरेचेर देंवता तें पळयलें.
१२ तातूंत पृथ्वीचेर चार पांयांचीं जनावरां, रानवटी जनावरां, सरपटपी प्राणी आनी मळबांतलीं सुकणीं आशिल्लीं.
१३ तेदनां ताका एक आवाज आयलो: उठ, पेद्रू; मारून खावप.
१४ पूण पेद्रू म्हणालो, “प्रभु, अशें न्हय; कित्याक हांवें केन्नाच सामान्य वा अशुध्द वस्तू खाल्ली ना.
१५ उपरांत तो आवाज दुसरे खेपे ताका उलोवंक लागलो: देवान जें शुध्द केलां तें तूं वायट म्हणूंक नाका.
१६ हें तीन पावटीं जालें आनी तें आयदन परतून सर्गार व्हेलें.
१७ पेद्रू आपल्याक पळेल्ल्या ह्या दर्शनाचो अर्थ कितें असो दुबाव येताना, पळे, कर्नेलियुसा थावन धाडल्ल्या मनशांनी सायमनाच्या घरा विशीं चवकशी करून दाराच्या मुखार उबे रावले.
१८ ताणें फोन करून विचारलें, पेद्रू नांवाचो सायमन थंय रावला काय कितें?
१९ पेद्रू त्या दर्शनाचो विचार करताना, आत्म्यान ताका म्हळें: पळे, तीन मनीस तुका सोदतात.
२० ताका लागून उठ आनी सकयल देंव आनी कांयच दुबाव नासतना तांचे वांगडा वच, कित्याक हांवें तांकां धाडल्यात.
२१ तेदनां पेद्रू कर्नेलियुसा थावन आपल्याक धाडल्ल्या मनशां कडेन देंवलो. आनी म्हणलें, पळे, तुमी सोदतात तो हांव, तुमी कित्याक आयल्यात?
२२ ते म्हळें: “कोर्नेलीयस, नितीमान आनी देवा भियेल्लो आनी सगळ्या ज्यू राष्ट्रां मदलो बरो वावुरपी, ताका पवित्र देवदूतान शिटकावणी दिली, तुका आपल्या घरांत आपोवन आयकुपाक धाडलो तुजीं उतरां.
२३ तेदनां ताणें तांकां घरा आपोवन दवरले. दुसऱ्या दिसा पेद्रू तांचे वांगडा गेलो आनी जोप्पांतले कांय भाव ताचे वांगडा गेले.
२४ उपरांत दुसऱ्या दिसा ते कैसरियांत पावले. कर्नेली तांची वाट पळयत रावलो आनी ताणें आपल्या नात्यांतल्या लोकांक आनी लागींच्या इश्टांक आपयले.
२५ पेद्रू भितर सरताना, कर्नेलियुन ताका मेळ्ळो आनी ताच्या पांयांक पडून ताची भजलो.
२६ पूण पेद्रू ताका उबो रावून म्हळें: उबो राव; हांवूय स्वता एक मनीस.
२७ ताचे कडेन उलयतना तो भितर सरलो आनी ताका जायते जाण एकठांय आयिल्ले मेळ्ळे.
२८ ताणें तांकां म्हळें: “ज्यू मनशान सांगात दवरप वा दुसऱ्या राश्ट्रांतल्या मनशा कडेन येवप बेकायदेशीर आसा हें तुमकां खबर आसा. पूण कोणाकच अशुध्द वा अशुध्द म्हणूंक जायना अशें देवान म्हाका दाखयलां.
२९ ताका लागून म्हाका आपयले बरोबर हांव तुमचे कडेन उलोवंक नासतना आयलों.
३० कर्नेलियुसान म्हणलें, चार दीस आदीं हांव आयज मेरेन उपास करतालो; णवव्या वरार हांवें म्हज्या घरांत मागणें केलें आनी पळेलें, एक मनीस उजवाडाच्या कपड्यान म्हज्या मुखार उबो रावलो.
३१ ताणें म्हळें: “कर्नेलियुस, तुजी मागणें आयकलां आनी तुज्या भिक्षांची याद देवाच्या मुखार जाल्या.”
३२ ताका लागून जोप्पाक धाडून, पेद्रू नांवाच्या सायमनाक हांगा आपोवचो. तो दर्या देगेर चामड्याच्या सायमनाच्या घरांत रावला आनी तो येतकच तुका उलयतलो.
३३ ताका लागून रोखडेंच हांवें तुका धाडलो; आनी तूं आयला म्हण बरें केलां. आतां आमी सगळे हांगा देवा मुखार हाजीर आसात, देवान तुका सांगिल्लीं सगळीं गजाली आयकुपाक.
३४ तेदनां पेद्रू आपलें तोंड उगडून म्हळें: “देव मनशांक कसलोच आदर करिना हें म्हाका खरेंच कळटा.
३५ पूण दर एका राष्ट्रांत ताका भियेता आनी नीतिमत्व करता, तो ताका मान्य जाता.
३६ जेजू क्रिस्ता वरवीं शांतीचो प्रचार करून देवान इज्रायल लोकांक धाडलो.
३७ हें उतर, जुांवान प्रचार केल्ल्या बाप्तिस्म्या उपरांत सगळ्या जुदेयांत उजवाडाक आयलें आनी तें उतर गलीलांतल्यान सुरू जालें.
३८ देवान नासरेथच्या जेजूक पवित्र आत्म्यान आनी बळग्यान कसो अभिषेक केलो; कित्याक देव ताचे वांगडा आशिल्लो.
३९ ताणें ज्यू लोकांच्या देशांत आनी जेरुसलेमांत केल्ल्या सगळ्या गजालींचे आमी साक्षीदार आसात; तांकां मारून झाडार फांशी दिलो.
४० ताका देवान तिसऱ्या दिसा जिवंत केलो आनी ताका उक्तेपणान दाखयलो;
४१ सगळ्या लोकांक न्हय, पूण देवाच्या आदीं वेंचून काडिल्ल्या साक्षीदारांक, जे तो मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाले उपरांत ताचे वांगडा जेवले आनी पियेले.
४२ आनी ताणें आमकां लोकांक प्रचार करुंक आनी देवान जिवंत आनी मेल्ल्यांचो न्यायाधीश जावंक नेमिल्लो तोच आसा म्हण गवाय दिवंक आज्ञा केली.
४३ ताचेर सगळ्या संदेष्ट्यांनी गवाय दिवची की ताच्या नांवान कोणाकय ताचेर विस्वास दवरता ताका पातकांची माफी मेळटली.
४४ पेद्रू अजून हीं उतरां उलयताना, पवित्र आत्मो उतर आयकल्ल्या सगळ्यांचेर पडलो.
४५ पवित्र आत्म्याचें दान विदेशी लोकांचेरूय ओतलें म्हणून पेद्रू वांगडा आयिल्ल्या सुंताकारांतले लोक अजापीत जाले.
४६ कित्याक तांणी तांकां दुसऱ्या भाशांनी उलयतना आनी देवाची व्हडवी करुंक आयकली. तेदनां पेद्रून जाप दिली.
४७ आमच्या सारकेच पवित्र आत्मो मेळिल्ल्या ह्या लोकांक बाप्तिस्म घेवंक ना म्हण कोणेंय उदकाक बंदी घालूंक शकता?
४८ आनी ताणें तांकां सर्वेस्पराच्या नांवान बाप्तिस्म घेवंक आज्ञा दिली. मागीर तांणी ताका कांय दीस रावपाची प्रार्थना केली.

अध्याय 11

१ जुदेयांतल्या प्रेषितांनी आनी भावांनी विदेशी लोकांकय देवाचें उतर मेळ्ळां म्हण आयकलें.
२ पेद्रू जेरुसलेमांत पावतकच सुंताकारांनी ताचे कडेन झगडलें.
३ ताणें म्हणलें, "तुमी सुंता नाशिल्ल्या मनशां कडेन भितर सरलो आनी तांचे वांगडा जेवलो."
४ पूण पेद्रू सुरवाती सावन ही गजाल सांगली आनी तांकां आज्ञा करून सांगली.
५ हांव जोप्पा शारांत मागणें करतालो, आनी समाधींतल्यान हांवें एक दर्शन पळयलें: एक व्हडलें पात्र, चार कोनशांनी सर्गा थावन सकयल देंवतालें. आनी तें म्हजे कडेन लेगीत आयलें.
६ ताचेर दोळे बांदून हांवें विचार केलो आनी पृथ्वीचेर चार पांयांचीं जनावरां, रानवटी जनावरां, सरपटपी प्राणी आनी मळबांतलीं सुकणीं पळयलीं.
७ तेदनां म्हाका एक आवाज आयकलो, "पेद्र, उठ; मारून खावप.
८ पूण हांवें म्हणलें, "प्रभु, अशें न्हय, कित्याक म्हज्या तोंडांत केन्नाच वायट वा अशुध्द कांयच भितर सरूंक ना.
९ पूण सर्गा थावन परतून आवाजान म्हाका जाप दिली: देवान जें शुध्द केलां तें तूं वायट म्हणूंक नाका.
१० हें तीन पावटीं जालें आनी सगळ्यांक परतून सर्गार ओडून घेतलें.
११ आनी पळे, रोखडेंच हांव आशिल्ल्या घरांत तीन मनीस पयलींच आयले, तांकां कैसरिया थावन म्हजे कडेन धाडले.
१२ आनी आत्म्यान म्हाका तांचे वांगडा वचपाक सांगलें, कांयच दुबाव नासतना. हे स भाव म्हजे वांगडा गेले आनी आमी त्या मनशाच्या घरांत भितर सरले.
१३ ताच्या घरांत एक देवदूत उबो रावून ताका म्हळें: "जोपाक मनशांक धाडून पेद्रू नांवाच्या सायमनाक आपोवचो;
१४ तुका आनी तुज्या सगळ्या घरांक तारण मेळटलें तें उतर कोण तुका सांगतलो.
१५ हांव उलोवंक लागलो तेन्नां, सुरवेक आमचेर सारको पवित्र आत्मो तांचेर पडलो.
१६ तेदनां हांवें सर्वेस्पराच्या उतराचो उगडास केलो, ताणें सांगिल्लें: जुांवान खरेंच उदकान बाप्तिस्म दिलो; पूण तुमी पवित्र आत्म्यान बातिझ्म घेतले.
१७ कित्याक देवान आमकां जेजू क्रिस्ताचेर विस्वास दवरल्ल्या आमकां दिल्लें तशें दान तांकां दिलें. हांव कितें आशिल्लो, हांव देवाक तोंड दिवंक शकतालो?
१८ हें आयकून तांणी ओगी रावून देवाची महिमा केली आनी म्हणलें: "तेन्ना देवान विदेशी लोकांकय पश्चात्ताप करून जिणेंत मेळोवंक मेळ्ळां."
१९ स्टीफनाच्या बद्दल जाल्ल्या छळाक लागून शिंपडून गेल्ले लोक फिनीकी, सायप्रस आनी आंतिओक मेरेन भोंवून फकत ज्यू लोकांक सोडून हेरांक खबर दिलो ना.
२० तातूंतले कांय जाण सायप्रस आनी कुरेनेचे लोक आंतियोकांत पावतकच ग्रीक लोकांक उलयताले आनी प्रभू जेजूचो प्रचार करताले.
२१ तेदनां सर्वेस्पराचो हात तांचे वांगडा आशिल्लो आनी व्हड संख्येन विस्वास दवरून सर्वेस्परा कडेन वळले.
२२ तेदनां जेरुसलेमांतल्या इगर्जेच्या कानांत ह्या गजालींची खबर आयली आनी तांणी बरनाबासाक आंतियोक मेरेन वचूंक धाडलो.
२३ तो येवन देवाची कृपा पळोवन खोशी जालो आनी तांकां सगळ्यांक उलो मारलो की ते काळजान सर्वेस्पराक चिकटून रावचे.
२४ कित्याक तो एक बरो मनीस, पवित्र आत्म्यान आनी भावार्थान भरिल्लो;
२५ तेदनां बर्नाबास सावलाक सोदपाक तार्ससाक गेलो.
२६ ताका मेळ्ळे उपरांत ताणें ताका आंतियोकांत हाडलो. एक वर्सभर ते इगर्जेक जमले आनी खूब लोकांक शिकयले. आनी शिसांक आंतियोकांत पयलेंच क्रिस्तांव म्हण्टाले.
२७ ह्या दिसांनी जेरुसलेमांतल्यान संदेष्टे आंतिओकांत आयले.
२८ तातूंतलो एकलो अगाबस नांवाचो उबो रावलो आनी ताणें आत्म्यान सांगलो की सगळ्या संवसारांत व्हडली उणीव आसतली.
२९ तेदनां शिसांनी दर एकल्यान आपल्या क्षमतेन, जुदेयांत रावपी भावांक आदार धाडपाचें थारायलें.
३० तें तांणी केलें आनी तें बरनाबास आनी सावलाच्या हातान जाण्ट्यां कडेन धाडलें.

अध्याय 12

१ त्या वेळार हेरोदान राजान इगर्जेच्या कांय जाणांक त्रास दिवंक हात वाडयले.
२ ताणें जुांवाचो भाव जाकोबाक तलवारीन मारलो.
३ ज्यू लोकांक तें आवडटा तें पळोवन ताणें पेद्रूकय धरलो. (तेन्ना खमीर नाशिल्ल्या भाकरीचे दीस आशिल्ले.)
४ ताका धरून ताका बंदखणींत दवरलो आनी ताका सांबाळपाक चार चतुर्थांश सैनिकांक दिलो. इस्टर उपरांत ताका लोकां मुखार हाडपाचो हेतू आशिल्लो.
५ पेद्रूक बंदखणींत दवरलो, पूण ताचे खातीर इगर्जे कडल्यान देवा कडेन मागणें केलें.
६ हेरोदाक ताका भायर हाडपाक जाय आसतना, त्याच राती पेद्रू दोन सैनिकांच्या मधें न्हिदिल्लो आनी दोन साखळीं बांदून न्हिदिल्लो आनी दाराच्या मुखार दवरपी बंदखणीची राखण करताले.
७ आनी पळे, सर्वेस्पराचो देवदूत ताचेर आयलो आनी बंदखणींत उजवाड पडलो आनी ताणें पेद्रूक कुशीक मारलो आनी ताका उबो केलो आनी म्हळें: बेगीन उठ. ताच्या हातांतल्यान ताचीं साखळीं पडलीं.
८ देवदूतान ताका म्हळें: "तुजें बांदून, तुजीं चप्पलां बांद." आनी अशें ताणें केलें. ताणें ताका म्हळें: तुजें वस्त्र तुज्या भोंवतणीं घालून म्हजे फाटल्यान वच.
९ तो भायर सरून ताच्या फाटल्यान गेलो; आनी देवदूतान केल्लें तें खरें आसा म्हण कळना; पूण ताका एक दर्शन दिसला अशें दिसलें.
१० पयल्या आनी दुसर् या वाड्या वयल्यान वचून शारांत वचपी लोखणाच्या दारांत पावले. तो आपल्याच इत्से प्रमाण तांकां उगडलो आनी ते भायर सरून एकाच रस्त्यार गेले; आनी रोखडोच देवदूत ताचे कडल्यान गेलो.
११ पेद्रू मनांत येतकच ताणें म्हणलें, "प्रभुन आपलो देवदूत धाडलो आनी म्हाका हेरोदाच्या हातांतल्यान आनी ज्यू लोकांच्या सगळ्या अपेक्षां थावन सोडयला हें म्हाका खात्रीन कळ्ळां."
१२ तें विचारून तो जुांवाची आवय मरियम्मा हिचे घरा आयलो. जंय जायते जाण एकठांय येवन मागणें करताले.

१३ पेद्रू दाराचे दार ठोकताना, रोदा नांवाची एक चली आयकुपाक आयली.
१४ पेद्रूचो आवाज कळटकच तिणें खोशी जावन दार उगडलो ना, पूण धांवून भितर सरून पेद्रू दाराच्या मुखार कसो उबो रावलो तें सांगलें.
१५ तांणी तिका म्हळें: तूं पिशें जालां. पूण तें लेगीत अशें तिणें सतत पुष्टी केली. तेन्ना तांणी म्हणलें, तो ताचो देवदूत.
१६ पूण पेद्रू ठोकून रावलो आनी तांकां दार उगडून ताका पळेलें आनी तांकां अजाप जालें.
१७ पूण ताणें तांकां गप्प दवरुंक हातान इशारो करून, सर्वेस्परान ताका बंदखणींतल्यान कसो काडलो तें तांकां सांगलें. ताणें म्हणलें, "जाकोब आनी भावांक हीं गजाली दाखोवंक वच." उपरांत तो गेलो आनी दुसरे सुवातेर गेलो.
१८ दीस जाली म्हणटकच, पेद्रूचें कितें जालें तें सांगून सैनिकां मदीं ल्हानसो बोवाळ जालो ना.
१९ हेरोदान ताका सोदलो आनी ताका मेळ्ळो ना, तेन्ना ताणें राखणदारांची चवकशी केली आनी तांकां जिवेशीं मारपाची आज्ञा दिली. तो जुदेया थावन कैसरियाक देंवलो आनी थंयच रावलो.
२० तेदनां हेरोदाक सोर आनी सिदोन लोकांचेर खूब नाराज जालो, पूण ते एकमतान ताचे कडेन आयले आनी ब्लास्तूस राजाचो कोठरी आपलो इश्ट करून तांकां शांती मागली. कारण तांच्या देशाक राजाच्या देशान पोशण मेळटालो.
२१ आनी एका थारायिल्ल्या दिसा हेरोदेन राजवेशें घालून आपल्या सिंहासनाचेर बसून तांकां भाशण केलें.
२२ लोकांनी बोवाळ करून म्हणलें: "तो देवाचो आवाज, मनशाचो न्हय."
२३ आनी ताणें देवाचो महिमा दिवंक नाशिल्ल्यान रोखडोच सर्वेस्पराच्या देवदूतान ताका मारलो.
२४ पूण देवाचें उतर वाडत गेलें आनी वाडत गेलें.
२५ बरनाबास आनी सावल आपली सेवा पुराय करून जेरुसलेमांतल्यान परतले आनी मार्क नांवाच्या जुांवाक आपल्या वांगडा व्हेले.

अध्याय 13

१ आंतिओकांतल्या इगर्जेंत कांय संदेष्टे आनी शिक्षक आशिल्ले; बरनाबास, नायजर नांवाचो शिमेओन, कुरेनचो लुसीयस आनी राज्यपाल हेरोद आनी सावल हांचे वांगडा वाडिल्लो मनेन.
२ ते सर्वेस्पराची सेवा करताना आनी उपास करताना पवित्र आत्म्यान म्हळें: "हांवें तांकां आपयल्ल्या कामा खातीर म्हाका बर्नाबास आनी सावलाक वेगळे कर."
३ ते उपरांत उपास करून मागणें करून तांचेर हात दवरून तांकां धांवडावन घाले.
४ ते पवित्र आत्म्यान धाडून सेलुसियाक गेले. आनी थंयच्यान ते सायप्रसाक तारवांतल्यान भायर सरले.
५ सलामीक पावतकच तांणी ज्यू लोकांच्या सभाघरांनी देवाचें उतर प्रचार केलें आनी तांकां जुवांव आपल्या सेवकाकय दवरलो.
६ ते जुंव्या थावन पाफोसाक गेले उपरांत तांकां एक जादूगार, खोट्या संदेष्टो, ज्यू, ताचें नांव बार्जेजू मेळ्ळें.
७ तो देशांतलो नायक सर्जियस पावलूस, एक बुद्धीमान मनीस हाचे कडेन आशिल्लो; ताणें बरनाबास आनी सावलाक आपयलो आनी देवाचें उतर आयकुपाची इत्सा जाली.
८ पूण एलिमा जादूगार (कारण ताचें नांव अर्थान अशें) तांकां आडखळून पडलो आनी त्या नायकाक भावार्थांतल्यान पयस करुंक सोदतालो.
९ तेदनां पवित्र आत्म्यान भरिल्ल्या सावलान ताचेर नदर दवरली.
१० आनी म्हळें: "सगल्या धूर्तपणान आनी सगळ्या दुश्टपणांनी भरिल्ल्या, सैतानाचो भुरगो, सगळ्या नीतिमत्वाचो दुस्मान, तूं सर्वेस्पराचीं बरीं मार्गां विकृत करुंक सोडचो ना?
११ आनी आतां पळे, सर्वेस्पराचो हात तुजेर आसा आनी तूं कुड्डो जातलो, एक हंगाम सुर्याक पळोवंक ना. रोखडेंच ताचेर धुकें आनी काळोख पडलो; आनी ताच्या हाताक धरून व्हरपाक कांय जाणांक सोदपाक तो भोंवतालो.
१२ तेदनां नायकान जें घडलां तें पळेवन, सर्वेस्पराच्या उपदेशाचेर अजापीत जावन विस्वास दवरलो.
१३ पावलू आनी ताचो पंगड पाफोस थावन सोडून गेले उपरांत ते पम्फिलियांतल्या पेर्गाक पावले आनी जुांव तांचे थावन सोडून जेरुसलेमांत परतलो.
१४ पूण पेर्गा थावन भायर सरले उपरांत ते पिसिडियाच्या आंतिओकांत पावले आनी सब्बाथाच्या दिसा सभाघरांत गेले आनी बसले.
१५ कायदो आनी संदेष्टे वाचल्या उपरांत सभाघरांतल्या मुखेल्यांनी तांकां धाडून म्हळें: "भावां आनी भाव, लोकां खातीर तुमकां कितेंय उलोवणी उतर आसल्यार फुडें सांगात."
१६ तेदनां पावलू उबो रावलो आनी हातान इशारो करून म्हळें: "इज्रायल लोक आनी तुमी देवाक भियेतात, आयकून घेयात."
१७ ह्या इज्रायल लोकांच्या देवान आमच्या बापायंक वेंचून काडले आनी इजिप्त देशांत परकी जावन रावतना लोकांक उंच केलो आनी उंच भुजान तांकां तातूंतल्यान भायर काडले.
१८ आनी सुमार चाळीस वर्सां ताणें रानांत तांची शिश्टाचार सोंसली.
१९ ताणें कनान देशांतल्या सात राश्ट्रांचो नाश केलो आनी तांचो देश तांकां चुटीन वांटून दिलो.
२० आनी उपरांत ताणें तांकां चारशें पन्नास वर्सांचो न्यायाधीश दिलो आनी सामुयेल संदेष्टा मेरेन.
२१ उपरांत तांणी राजा मागलो आनी देवान तांकां चाळीस वर्सां भितर सिसाचो पूत सावल दिलो.
२२ ताका काडून उडयतकच ताणें दावीदाक तांचो राजा म्हूण उबो केलो. ताकाय ताणें गवाय दिली आनी म्हळें: "हांवें जेसेचो पूत दावीद मेळ्ळा, तो म्हज्या काळजाचो मनीस, जो म्हजी सगळी इत्सा पुराय करतलो."
२३ ह्या मनशाच्या संततींतल्यान देवान आपल्या उतरा प्रमाणें इज्रायलाक सोडवणदार जेजूक उबो केला.
२४ जेन्नां जुांवान येवचे आदीं सगळ्या इज्रायल लोकांक पश्चात्तापाचो बाप्तिस्म प्रचार केलो.
२५ जुांवान आपली वाट पुराय करतना ताणें म्हळें: "तुमकां हांव कोण समजता?" हांव तो न्हय. पूण पळेयात, म्हजे फाटल्यान एकलो येतलो, ताचे पांयांचे पांयतणे सोडपाक हांव योग्य ना.
२६ मनशां आनी भाव, अब्राहमाच्या वंशांतलीं भुरगीं आनी तुमच्यांतलो कोणूय देवाक भियेता, तो तुमकां ह्या मोक्षाचें उतर धाडलां.
२७ जेरुसलेमांत रावपी आनी तांचो राज्यकर्तो ताका वळखूंक नाशिल्ल्यान आनी दर सब्बाथा दिसा वाचपी संदेष्ट्यांचे आवाज तांकां वळखूंक नाशिल्ल्यान तांकां ताचो ख्यास्त दिलो.

२८ ताका मरण येवपाचें कसलेंच कारण मेळ्ळें ना तरी पिलाताक ताका मारून उडोवपाची विनंती केली.
२९ ताचे विशीं बरयल्लें सगळें पुराय करून ताका झाडा वयल्यान सकयल देंवयलो आनी कबरांत दवरलो.
३० पूण देवान ताका मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केलो.
३१ ताका जायते दीस गलील थावन जेरुसलेमांत ताचे वांगडा आयिल्ल्या लोकांक दिसले.
३२ बापायंक दिल्लें उतर आमी तुमकां एक खुशखबरी सांगतात.
३३ देवान जेजूक परतून जिवंत केल्ल्यान आमकां तांच्या भुरग्यांक तेंच पुराय केलां; जशें दुसर् या स्तोत्रांत बरयलां: तूं म्हजो पूत, आयज हांव तुका जल्म दितां.
३४ ताका मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केलो आनी आतां परतून नाश जावंक ना, ताचे विशीं ताणें म्हणलें: "हांव तुका दावीदाची खात्री दया दितलों."
३५ ताका लागून तो दुसर् या स्तोत्रांतय म्हणटा: तुज्या पवित्र मनशाक नाश जावंक दिवचो ना.
३६ दावीद देवाच्या इत्से प्रमाणें आपल्याच पिळगेची सेवा केल्या उपरांत ताका न्हीद पडली आनी ताका आपल्या बापाय कडेन दवरलो आनी ताका नाश जालो.
३७ पूण देवान ताका जिवो केलो, ताका कसलोच नाश दिसलो ना.
३८ देखून, ह्या मनशां वरवीं तुमकां पातकांची भोगसणी मेळटा हें तुमकां कळचें.
३९ मोयजेसाच्या कायद्यान तुमी नितीमान जावंक शकले नातल्ल्या सगळ्या गजालीं थावन ताचे वरवीं भावार्थी सगळे नितीमान थारतात.
४० ताका लागून संदेष्ट्यांनी सांगिल्लें तुमचेर येवचें न्हय म्हूण सावधान रावचें;
४१ पळय, तुमी तुच्छ मानपी आनी अजापीत करतात आनी नाश जातात, कित्याक हांव तुमच्या दिसांनी एक काम करतां, जें काम तुमकां कळयलें तरी तुमी केन्नाच विस्वास दवरचे नात.
४२ ज्यू लोक सभाघरांतल्यान भायर सरले उपरांत, दुसऱ्या सब्बाथाक हीं उतरां तांकां सांगूंक जाय म्हण विदेशी लोकांनी विनवणी केली.
४३ सभा मोडून पडली तेन्नां जायते ज्यू आनी धर्मीक धर्मांतरीत लोक पावलू आनी बर्नाबासाच्या फाटल्यान गेले आनी तांणी तांकां उलयतना तांकां देवाच्या कृपेन रावपाक समजायले.
४४ दुसऱ्या सब्बाथाच्या दिसा जवळजवळ पुराय शार देवाचें उतर आयकुपाक एकठांय आयलें.
४५ पूण ज्यू लोकांनी लोकांक पळेवन मत्सर जालो आनी पावलून सांगिल्ल्या गजालींचो विरोध करून आनी निंदा करून उलयले.
४६ तेदनां पावलू आनी बर्नाबासान धाडस करून म्हणलें: "देवाचें उतर पयलीं तुमकां सांगूंक जाय आशिल्लें; .
४७ कित्याक सर्वेस्परान आमकां अशी आज्ञा केल्या, "तुका संवसाराच्या शेवटाक मोक्ष मेळोवंक हांव तुका विदेशी लोकांचो उजवाड म्हूण दवरला."
४८ हें आयकून विदेशी लोक खोशी जाले आनी सर्वेस्पराच्या उतराची महिमा केली आनी सासणाच्या जिविता खातीर नेमिल्ले सगळे लोक विस्वास दवरले.
४९ सगळ्या प्रदेशांत सर्वेस्पराचें उतर प्रसिध्द जालें.
५० पूण ज्यू लोकांनी भक्त आनी मानाच्या बायलांक आनी शारांतल्या मुखेल्यांक उलो मारून पावलू आनी बर्नाबासाचेर छळ उबारून तांकां तांच्या वाठारांतल्यान धांवडावन घाले.
५१ पूण तांणी आपल्या पांयांची धुळ काडून इकोनियमाक पावली.
५२ शिस खोशीन आनी पवित्र आत्म्यान भरले.

अध्याय 14

१ इकोनियमांत ते दोगूय एकठांय ज्यू लोकांच्या सभाघरांत गेले आनी अशें उलयले आनी ज्यू आनी ग्रीक लोकांचोय व्हड लोक विस्वास दवरलो.
२ पूण अविश्वासी ज्यू लोकांनी विदेशी लोकांक उलो मारलो आनी भावांचेर तांचो विचार वायट केलो.
३ ताका लागून ते प्रभूंत धैरान उलयतना बरोच तेंप रावले आनी ताच्या कृपेच्या उतराची गवाय दिली आनी तांच्या हातांतल्यान चिन्नां आनी अजापां करपाक मेळ्ळीं.
४ पूण शारांतले लोक वांटे जाले आनी कांय जाण ज्यू लोकां कडेन आनी कांय जाण प्रेषितांक धरले.
५ जेन्नां विदेशी लोकांनी आनी ज्यू लोकांचेरूय आपल्या राज्यकर्त्यां वांगडा तांकां वायट दिसपाक आनी फातरांनी मारपाक हल्लो जालो.
६ ते कळ्ळें आनी ते लिकाओनियाच्या शारांनी आनी भोंवतणीं आशिल्ल्या वाठारांत लिस्त्रा आनी दर्बे हांगा पळून गेले.
७ आनी थंय तांणी सुवार्तेचो प्रचार केलो.
८ लिस्त्रा शारांत एक मनीस बसलो, तो आपल्या आवयच्या पोटा थावन अपंग जाल्लो आनी तो केन्नाच चलूंक नाशिल्लो.
९ ताणें पावलून उलयिल्लें आयकलें, ताणें ताका पळे वन ताका बरे जावपाचो विस्वास आसा हें कळ्ळें.
१० मोठ्या आवाजान म्हणलें, पांयांचेर उबो राव. आनी तो उडी मारून चललो.
११ पावलून केल्लें पळेवन लोकांनीं आवाज उबारून लाकाओनियाच्या उलोवपांत म्हणलें, "देव मनशां सारके आमचे कडेन देंवल्यात."
१२ तांणी बरनाबासाक गुरू म्हणलें; आनी पावलू, बुध, कारण तो मुखेल उलोवपी आशिल्लो.
१३ तेदनां तांच्या शारा मुखार आशिल्ल्या गुरूच्या याजकान दारां कडेन बैल आनी माळ हाडून लोकां वांगडा बळी दिवपाची इत्सा आशिल्ली.
१४ प्रेषित बर्नाबास आनी पावलून हें आयकून, तांणी आपले कपडे फाडले आनी रडून लोकां मदीं धांवून गेले.
१५ आनी म्हळें: "हे सर, तुमी हीं कित्याक करतात? आमींय तुमचे कडेन सारकेच रागान भरिल्ले मनीस आनी ह्या व्यर्थपणांतल्यान तुमी सर्ग, धर्तरी, दर्या आनी तातूंतल्या सगळ्या वस्तूंचे जिव्या देवा कडेन वळूंक जाय अशें तुमकां सांगतात.
१६ ताणें आदल्या काळार सगळ्या राश्ट्रांक आपल्या मार्गान चलपाक दिल्लें.
१७ तरी ताणें बरें केलें आनी आमकां सर्गा थावन पावस आनी फळां दिवपी ऋतू दिलो आनी आमचीं काळजां जेवण आनी खोशीन भरलीं.
१८ आनी ह्या उलोवपांनी लोकांक बळी दिवंक नाशिल्ल्यान तांकां कठीणपणान आडावंक मेळ्ळें.
१९ आंतियोक आनी इकोनियमांतल्यान कांय ज्यू लोक थंय आयले आनी तांणी लोकांक समजायले आनी पावलूक मेल्लो अशें समजून ताका फातर मारून शारांतल्यान भायर काडलो.
२० पूण शिश्य ताचे भोंवतणीं उबे रावले तेन्ना तो उठलो आनी शारांत आयलो आनी दुसऱ्या दिसा तो बर्नाबास वांगडा दर्बेक गेलो.

२१ ते त्या शारांत सुवार्तेचो प्रचार करून आनी जायत्या जाणांक शिकयले उपरांत परतून लिस्ट्रा, इकोनियम आनी आंतियोकांत परतले.
२२ शिसांच्या जिवाक बळगें दिवन आनी तांकां भावार्थांत रावपाक आनी आमी खूब संकश्टांतल्यान देवाच्या राज्यांत वचूंक जाय अशें सांगून.
२३ तांकां दरेक इगर्जेंत म्हालगडे म्हूण नेमून उपास करून मागणें करून, तांचो विस्वास दवरल्ल्या प्रभू कडेन तांकां म्हळ्ळें.
२४ ते पिसिडियाच्या सगळ्या वाठारांनी वचून पंफिलियाक पावले.
२५ ते पेर्गांत हें उतर प्रचार करून आटालियाक देंवले.
२६ आनी थंयच्यान आंतिओकाक तारू गेले, थंयच्यान तांणी पुराय केल्ल्या वावराक लागून देवाच्या कृपेन तांकां वळखून घेतिल्ले.
२७ ते येवन इगर्जेक एकठांय करून, देवान तांकां केल्लें सगळें आनी ताणें विदेशी लोकांक कशें भावार्थाचें दार उगडलें तें सांगलें.
२८ थंय ते शिश्यां वांगडा बरोच तेंप रावले.

अध्याय १५

१ जुदेयांतल्यान देंवून आयिल्ल्या कांय मनशांनी भावांक शिकयलें आनी म्हणलें: “तुमकां मोयजेसाच्या पद्दती प्रमाणें सुंता केल्या बगर, तुमकां वाचवंक मेळचो ना.”
२ पावलू आनी बर्नाबास हांचे कडेन ल्हानसो मतभेद आनी वाद जालो तेन्ना तांणी पावलू आनी बर्नाबास आनी हेर कांय जाणांक जेरुसलेमांत वचून ह्या प्रस्ना विशीं प्रेषितांक आनी जाण्ट्यां कडेन वचचें अशें थारायलें.
३ इगर्जेक वाटेर हाडून, विदेशी लोकांच्या धर्मांतराची म्हायती दितना ते फिनीकी आनी सामरियांतल्यान गेले आनी सगळ्या भावांक व्हड खोस जाली.
४ जेरुसलेमांत पावतकच इगर्जेन, प्रेषितांनी आनी जाण्ट्यांनी तांकां येवकार दिलो आनी देवान तांकां केल्लीं सगळीं गजालीं तांणी सांगलीं.
५ पूण फरीसी पंथांतले कांय जाण विस्वास दवरून उबे रावले आनी म्हणपाक लागले: तांकां सुंता करप आनी मोयजेसाच्या कायद्याक पाळो दिवपाची आज्ञा दिवप गरजेचें.
६ प्रेषित आनी जाण्टे लोक एकठांय येवन ह्या विशयाचेर विचार करपाक लागले.
७ आनी चड वाद जाले उपरांत पेद्रू उठून तांकां म्हळें: “भावांनो, बऱ्या काळापयलीं देवान आमचे मदें वेंचून काडलें, म्हज्या तोंडान सुवार्तेचें उतर आयकूंक जाय. आनी मानतात.
८ काळजां जाणून घेवपी देवान आमकां पवित्र आत्मो दिवन तांकां गवाय दिली;
९ आनी भावार्थान तांचीं काळजां शुध्द करुन आमचे आनी तांचे मदीं फरक करुंक ना.
१० आतां आमच्या बापायंक आनी आमी सोंसूंक शकले नातल्लें जूंव शिश्यांच्या गळ्यांत घालपाक तुमी देवा कडेन कित्याक परिक्षा दितात?
११ पूण तां च्या सारकेच आमी प्रभू जेजू क्रिस्ताच्या कृपेन तारण मेळटले अशें आमी मानतात.
१२ तेदनां सगळे लोक ओगी रावले आनी बर्नाबास आनी पावलूक तांकां आयकून देवान विदेशी लोकां मदीं कसले चमत्कार आनी अजापां केल्यात तें सांगले.
१३ ते ओगी रावले उपरांत जाकोबान जाप दिली: “भावांनीं, म्हजें आयकून घेयात.
१४ सिमेओनान पयलेंच देवान आपल्या नांवा खातीर एक प्रजा काडून विदेशी लोकांक कसो भेट दिलो तें सांगलां.
१५ आनी संदेष्ट्यांचीं उतरां हाचे कडेन एकमत आसात; बरयल्लें तशें,
१६ हाचे उपरांत हांव परत येतलों आनी मोडून पडल्लो दावीदाचो तंबू परतून बांदतलों; ताचे भग्नावशेश हांव परतून बांदून उबारतलों.
१७ उरिल्ल्या मनशांनी सर्वेस्पर आनी सगळ्या विदेशी लोकांक, जांकां म्हजें नांव पडलां, तांकां सोदपाक मेळचें म्हणून, हें सगळें करपी सर्वेस्पर म्हणटा.
१८ संवसाराच्या सुरवाती सावन ताचीं सगळीं कर्तुबां देवाक खबर आसात.
१९ ते खातीर म्हजें वाक्य म्हळ्यार, जे विदेशी लोकां मदल्यान देवा कडेन वळटात तांकां आमी त्रास दिवंक नाकात.
२० पूण आमी तांकां बरयतात की ते मूर्ती, व्यभिचार, गळो घालून आनी रगत हांचे पासून पयस रावचे.
२१ कित्याक मोयजेसाक आदल्या काळार दर एका शारांत ताचो प्रचार करपी लोक आसतात आनी दर सब्बाथाक सभाघरांनी वाचतात.
२२ मागीर प्रेषित आनी म्हालगडे आनी पुराय इगर्जे वांगडा पावलू आनी बर्नाबास हांचे वांगडा आपल्याच वेंचून काडिल्ल्या मनशांक आंतिओकांत धाडपाक सोदताले. म्हळ्यार बरसाबास नांवाचो जुदास आनी भावां मदलो मुखेल मनीस सिलास.
२३ आनी तांणी तांचे कडल्यान अशे तरेन पत्रां बरयलीं; आंतियोक आनी सिरिया आनी किलिसिया हांगाच्या विदेशी भावांक प्रेषित आनी जाण्टे आनी भाव नमस्कार करतात.
२४ आमच्या थावन भायर सरल्ल्या कांय जाणांनी तुमकां उतरांनी त्रास दिवन तुमच्या जिवाक उडोवन, तुमी सुंता करुंक जाय आनी कायद्याक पाळो दिवंक जाय.
२५ आमच्या मोगाळ बर्नाबास आनी पावलू वांगडा वेंचून काडिल्ल्या मनशांक तुमचे कडेन धाडप आमकां एकमतान एकठांय येवन बरें दिसलें.
२६ आमच्या प्रभू जेजू क्रिस्ताच्या नांवा खातीर आपलो जीव धोक्यांत घालपी मनीस.
२७ ताका लागून आमी जुदास आनी सिलास हांकां धाडल्यात आनी तेय तुमकां तोंडान सांगतले.
२८ ह्या गरजेच्या गजालीं परस व्हडलो भार तुमचेर घालूंक पवित्र आत्म्याक आनी आमकां बरें दिसलें;
२९ मूर्तींक अर्पण केल्लें जेवण, रगत, गळो घालून काडिल्ल्या वस्तूं पासून आनी व्यभिचारांतल्यान तुमी पयस रावचें. तुमी बरें करात.
३० तेदनां ते भायर काडले उपरांत आंतियोकांत पावले आनी लोकांक एकठांय करून पत्र पावयले.
३१ तें वाचून ते सांत्वन मेळ्ळे.
३२ जुदास आनी सिलास हेय संदेष्टे जावन भावांक जायत्या उतरांनी उलो मारलो आनी तांकां बळगें दिलें.
३३ ते थंय थोडो वेळ रावल्या उपरांत भावांकडल्यान तांकां शांतीपणान प्रेषितां कडेन सोडले.
३४ तरी सिलासाक थंयच रावपाक आवडलें.
३५ पावलू आनी बर्नाबास आनी हेर जायत्या जाणां सयत आंतिओकांत प्रभूचें उतर शिकयता आनी प्रचार करताले.
३६ थोड्या दिसांनी पावलून बरनाबासाक म्हळें: “आमी प्रभूचें उतर प्रचार केल्ल्या दर एका शारांत आमी परत वचून आमच्या भावांक भेट दिवया आनी ते कशे करतात तें पळोवया.”

३७ तेदनां बरनाबासान मार्क, जुांवाक आपल्या वांगडा व्हरपाचें थारायलें.
३८ पूण पांफिलिया थावन तांकां सोडून गेलो आनी तां च्या सांगाता कामाक वचूंक नाशिल्ल्यान ताका आपल्या वांगडा व्हरपाक पावलूक बरें दिसलें ना.
३९ तांचो वाद इतलो खर जालो की ते एकामेकां थावन वेगळे जाले आनी अशें बरनाबासान मार्काक धरून सायप्रसाक व्हेलो.
४० तेदनां पावलू सिलासाक वेंचून काडलो आनी भावांनी देवाच्या कृपे खातीर पालव दिवन तो गेलो.
४१ तो सिरिया आनी किलिसियांतल्यान वचून इगर्जांक बळगें दिलो.

अध्याय 16

१ तेदनां तो देर्बे आनी लुस्त्राक आयलो आनी पळेलो, थंय एक शिश्य तिमोथियस नांवाचो एक ज्यू बायलेचो पूत आशिल्लो. पूण ताचो बापूय ग्रीक आशिल्लो.
२ लुस्त्रा आनी इकोनियम हांगाच्या भावांनी ताची बरी म्हायती दिली.
३ ताका पावलूक ताचे वांगडा भायर सरचें पडटलें; त्या वाठारांतल्या ज्यू लोकां खातीर ताका घेवन ताची सुंता केली, कित्याक ताचो बापूय ग्रीक आसा हें तांकां सगळ्यांक खबर आशिल्लें.
४ ते शारांनी भोंवतना जेरुसलेमांतल्या प्रेषितांनी आनी जाण्ट्यांनी नेमिल्ले नेम पाळपा खातीर तांकां सांगले.
५ तशेंच इगर्जी भावार्थांत स्थापन जाल्यो आनी दर दिसा वाडत गेल्यो.
६ ते उपरांत फ्रिगिया आनी गलाती प्रदेशांत वचून पवित्र आत्म्यान आशियांत उतर प्रचार करपाक बंदी घाली.
७ मिसियाक पावले उपरांत तांणी बिथिनियांत वचपाची यत्न केली, पूण आत्म्यान तांकां परवानगी दिली ना.
८ मिसियाच्यान वचून ते त्रोआसाक देंवले.
९ आनी रातच्या वेळार पावलूक एक दर्शन दिसलो; थंय मॅसिडोनियाचो एक मनीस उबो रावलो आनी ताका मागणें केलो: "मॅसिडोनियांत येवन आमकां आदार कर."
१० आनी ताणें हें दर्शन पळेल्या उपरांत रोखडेंच आमी मॅसिडोनियांत वचपाचो यत्न केलो आनी तांकां सुवार्तेचो प्रचार करपाक प्रभून आमकां आपयलां हें खात्रीन एकठांय केलें.
११ तेदनां त्रोआसा थावन सोडून आमी सरळ वाटेन सामोथ्रासियाक आनी दुसऱ्या दिसा नॅपोलिसांत पावले.
१२ थंयच्यान फिलीपीक, जें मॅसिडोनियाच्या त्या वाठारांतलें मुखेल शार आनी एक वसाहत, आनी आमी त्या शारांत कांय दीस रावले.
१३ सब्बाथा दिसा आमी शारा भायर न्हंयचे देगेर गेले, थंय मागणें करपाची सवय आशिल्ली. आमी बसून थंय रावपी बायलां कडेन उलयले.
१४ तेदनां लिडिया नांवाची एक बायल थियातिरा शारांतली जांबळीं कपडे विकपी, जी देवाची भक्ति करताली, तिणें आमचें आयकलें.
१५ आनी तिच्या घरांतल्या लोकांनी बाप्तिस्म घेतली तेन्ना तिणें आमकां विनवणी केली: "तुमी म्हाका सर्वेस्पराक विस्वासू आसा अशें थारायलां जाल्यार म्हज्या घरांत येयात आनी थंय राव." आनी तिणें आमकां बंधनकारक केलें.
१६ आमी मागणें करुंक वचताना, एक भविचाराची भावना आशिल्ली एक चली आमकां मेळ्ळी आनी तिच्या धनयांक भविश्य सांगून खूब फायदो जालो.
१७ ते पावलू आनी आमच्या फाटल्यान वचून रडून म्हणपाक लागलो: "हे मनीस सगळ्यांत उंचेल्या देवाचे सेवक, जे आमकां मोक्षाची वाट दाखयतात."
१८ आनी अशें तिणें जायते दीस केलें. पूण पावलू दुख्खी जावन ताका वळून आत्म्याक म्हणलें: "तुका जेजू क्रिस्ताच्या नांवान तिचे मदल्यान भायर सरपाची आज्ञा करतां." आनी तो त्याच वेळार भायर आयलो.
१९ तिच्या धनयांनी आपल्या फायद्याची आस्त सोंपली तें पळोवन पावलू आनी सिलासाक धरून तांकां बाजारांत राज्यकर्त्यां कडेन ओडले.
२० आनी तांकां दंडाधिकाऱ्यां कडेन व्हरून म्हळें: हे मनीस ज्यू जावन आमच्या शाराक चड त्रास दितात.
२१ आनी रोमी जावन आमकां घेवंक आनी पाळूंक जायनातल्लीं चालीरिती शिकय.
२२ तेदनां लोक एकठांय येवन तांचेर उबो रावलो आनी दंडाधिकाऱ्यांनी तांचे कपडे फाडून तांकां मारपाची आज्ञा दिली.
२३ आनी तांकां जायते मार मारून तांकां बंदखणींत घाले आनी बंदखणींतल्या राखणदाराक तांकां सुरक्षीत दवरपाक आज्ञा दिली.
२४ ताणें असो आज्ञा मेळोवन तांकां भितरल्या बंदखणींत घालून तांचो पांय खडपांत घट्ट केलो.
२५ आनी मध्यान राती पावलू आनी सिलास मागणें करून देवाची स्तुती गायली आनी बंदखणींतल्या लोकांनी तीं आयकली.
२६ अचकीत व्हडलो भूंयकांप जालो आनी बंदखणीची बुन्याद हालली आनी रोखडीच सगळीं दारां उक्तीं जालीं आनी दरेकल्याचीं बांदीं सोडून गेलीं.
२७ बंदखणीचो राखणदार न्हिदेंतल्यान जागो जावन आनी बंदखणीचीं दारां उक्तीं पळोवन ताणें आपली तलवार काडली आनी बंदखणींतले लोक पळून गेले अशें समजून स्वताक मारपाक सोदतालो.
२८ पूण पावलू मोठ्या आवाजान रडलो: "तुका वायट करुंक नाका, कित्याक आमी सगळे हांगा आसात."
२९ तेदनां ताणें उजवाडाक आपयलो आनी थरथरून भितर सरलो आनी पावलू आनी सिलासाच्या मुखार पडलो.
३० आनी तांकां भायर हाडून म्हळें: "साहकारां, तारण मेळोवंक हांव कितें करुंक जाय?"
३१ तांणी म्हणलें, "प्रभु जेजू क्रिस्ताचेर विस्वास दवर आनी तुका आनी तुज्या घराण्याचें तारण मेळटलें."
३२ तेदनां ताका आनी ताच्या घरांतल्या सगळ्यांक सर्वेस्पराचें उतर सांगलें.
३३ रातच्या त्याच वेळार ताणें तांकां घेवन तांचो दाग धुवन काडलो; आनी ताणें आनी ताच्या सगळ्यांक, रोखडोच बाप्तिस्म घेतलो.
३४ तांकां आपल्या घरांत हाडून तांकां जेवण दवरून सगळ्या घरांतल्या देवाचेर विस्वास दवरून खोशी जालो.
३५ दीस जाली म्हणटकच दंडाधिकाऱ्यांनी सार्जंटांक धाडून सांगलें, "त्या मनशांक सोडून दिवचे."
३६ आनी बंदखणीच्या राखणदारान पावलूक हें म्हळें: "तुमकां सोडून दिवंक दंडाधिकाऱ्यांनी धाडल्यात;
३७ पूण पावलून तांकां म्हळें: "रोमन जावन आमकां उक्तेपणान मारले आनी आमकां बंदखणींत घाले; आनी आतां ते आमकां

गुप्तपणान भायर काडटात काय? ना खरेंच; पूण ते स्वता येवन आमकां भायर हाडूंक दिवचे.
३८ तेदनां सार्जेंटांनी दंडाधिकाऱ्यांक हीं उतरां सांगलीं आनी आपूण रोमी लोक आसात हें आयकून तांकां भंय दिसलो.
३९ ते उपरांत तांकां विनवणी करून तांकां भायर हाडून शारा भायर वचपाक विनंती केली.
४० ते बंदखणींतल्यान भायर सरून लिडियाच्या घरांत भितर सरले आनी भावांक पळेवन तांकां सांत्वन दिवन गेले.

अध्याय 17

१ अँम्फीपोलिस आनी अपोलोनिया थावन वचून ते थेसालोनिकीक पावले, थंय ज्यू लोकांचें सभाघर आशिल्लें.
२ पावलू आपले पद्दती प्रमाण तांकां भितर सरलो आनी तीन सब्बाथ दीस तांकां शास्त्रांतल्यान वाद घालो.
३ ख्रिस्ताक त्रास सोंसून मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जाल्लो आसूंक जाय अशें उक्तें करून आनी आरोप करून; आनी हो जेजू, जो हांव तुमकां सांगतां, तो ख्रिस्त.
४ तातूंतले कांय जाण विस्वास दवरून पावलू आनी सिलास हांचे कडेन संबंद दवरले; आनी भक्त ग्रीक लोकांमदीं व्हडली गर्दी आनी मुखेल बायलां मदली थोडी न्हय.
५ पूण भावार्थी नाशिल्ल्या ज्यू लोकांनी मत्सर करून कांय वायट मनशांक आपल्या कडेन व्हरून एक पंगड एकठांय केलो आनी सगळ्या शारांत बोवाळ केलो आनी जेसोनाच्या घराण्याचेर घुरी घाली आनी तांकां भायर काडपाचो यत्न केलो लोकांक.
६ ते मेळ्ळे ना तेन्नां तांणी जेसोन आनी कांय भावांक शाराच्या मुखेल्यां कडेन ओडून घेतलें, "संवसार उलटून उडयल्ले लोक हांगाय आयल्यात;
७ ताका जेसोनान घेतला, आनी हे सगळे सीझराच्या आज्ञांक विरोध करतात आनी म्हणटात की आनीक एक राजा आसा, तो एक जेजू.
८ हें आयकून तांणी लोकांक आनी शारांतल्या मुखेल्यांक त्रास दिलो.
९ जेसोन आनी दुसर् याची सुरक्षीतताय घेवन तांणी तांकां सोडले.
१० भावांनी रोखडेंच पावलू आनी सिलासाक रातच्या वेळार बेरियाक धाडले आनी थंय येवन ज्यू लोकांच्या सभाघरांत गेले.
११ थेसालोनिकींतल्या लोकां परस हे लोक चड उदात्त आशिल्ले, कारण ते सगळ्या मनांतल्यान उतर स्वीकारताले आनी दर दिसा शास्त्रां तशीं आसात काय ना तें सोदून काडटाले.
१२ ताका लागून तातूंतल्या जायत्या जाणांनी विस्वास दवरलो; तशेंच ग्रीक आशिल्ल्या मानाच्या बायलांचो आनी थोड्याच न्हय तर दादल्यांचोय.
१३ पूण थेसालोनिकींतल्या ज्यू लोकांक पावलू बेरियांत देवाचें उतर सांगलां हें कळ्ळें तेन्नां ते थंयय येवन लोकांक उलो मारली.
१४ तेदनां भावांनी पावलूक दर्याक वचूंक धाडलो, पूण सिलास आनी तिमोथेय थंयच रावले.
१५ पावलूक मार्गदर्शन करपी लोकांनी ताका अथेन्सांत व्हेलो आनी सिलास आनी तिमोथेयस हांकां बेगीन ताचे कडेन येवपाची आज्ञा दिवन ते भायर सरले.
१६ पावलू अथेन्सांत तांची वाट पळेताना, तें शार मुर्तीपुजेक पुराय जालां तें पळोवन ताच्या मनांत घुस्पलो.
१७ ताका लागून तो सभाघरांत ज्यू लोकां कडेन आनी भक्ती लोकां कडेन आनी बाजारांत दर दिसा आपल्याक मेळिल्ल्या लोकां कडेन वाद घालतालो.
१८ तेदनां इपिक्युरियन आनी स्टोयकी लोकांचो कांय तत्वगिन्यानी ताका मेळ्ळे. आनी कांय जाणांनी म्हणलें, हो बडबडपी कितें म्हणटलो? हेर कांय जाणांक, तो परकी देवांक भायर सरपी दिसता, कारण ताणें तांकां जेजू आनी पुनर्जिवंतपणाचो प्रचार केलो.
१९ तांणी ताका धरून आरेओगागाक व्हेलो आनी म्हणलें, "तुमी उलयता तो नवो शिकवण कितें तें आमकां कळूं येता?"
२० कित्याक तूं आमच्या कानांत कांय विचित्र गजाली हाडटा, देखून ह्या गजालींचो अर्थ आमकां कळपाक जाय.
२१ (कारण थंय आशिल्ले सगळे अथेन्सकार आनी परकी लोक आपलो वेळ हेर कितेंच घालनाशिल्लो, फकत एक नवी गजाल सांगपाक वा आयकुपाक.)
२२ तेदनां पावलू मंगळाच्या दोंगराच्या मधें उबो रावून म्हळें: "हे अथेन्सांतले लोक, सगळ्या गजालींनी तुमी चड अंधश्रध्दा आसात हें म्हाका कळ्ळां."
२३ कित्याक हांव थंयच्यान वचून तुमचीं भक्ती पळयतना, म्हाका एक वेदी मेळ्ळी, ताचेर, अज्ञात देवाचो हो लेख आशिल्लो. देखून तुमी अज्ञानान ताची भजतात, ताची हांव तुमकां सांगतां.
२४ संवसार आनी तातूंतल्या सगळ्या वस्तूंचो आपूण सर्गाचो आनी धर्तरेचो प्रभु म्हूण पळेवन, हातांनी तयार केल्ल्या देवळांनी रावना.
२५ तो सगळ्यांक जिवीत, उस्वास आनी सगळ्या वस्तूंक दिता, देखून मनशाच्या हातान ताका कितेंच जाय अशें मानून उपासना जायना;
२६ आनी सगळ्या धर्तरेचेर रावपाक मनशांचीं सगळीं राश्ट्रां एकाच रगतांतल्यान तयार केल्यांत आनी आदीं थारायिल्ले काळ आनी तांच्या रावपाची मर्यादा थारायल्या.
२७ आमच्या मदल्या दरेकल्या थावन पयस नासलो तरी तांकां ताका मेळूंक जाय जाल्यार, तांकां प्रभूचो सोद घेवंक मेळचो.
२८ कित्याक आमी जियेतात, हालतात आनी आमचें अस्तित्व आसा; जशें तुमच्याच कवींनी सांगलां, कित्याक आमी ताची संतती.
२९ कित्याक आमी देवाची संतती जावन, देवत्व कला आनी मनशाच्या युक्तीन कोरांतिल्ल्या भांगर वा रुप्या वा फातर सारको आसा अशें आमी समजूंक फावना.
३० आनी ह्या अज्ञानाच्या काळार देवान मिचकायलें; पूण आतां सगळ्यांक पश्चात्ताप करपाची आज्ञा दिता.
३१ कित्याक ताणें एक दीस थारायला, त्या दिसा तो ताणें थारायिल्ल्या मनशा वरवीं संवसाराचेर नितीमानपणान न्याय करतलो; ताका मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केल्ल्यान ताणें सगळ्या मनशांक खात्री दिल्या.
३२ मेल्ल्या लोकांच्या पुनर्जिवंतपणाची खबर आयकून कांय जाणांनी फकाणां केलीं आनी कांय जाणांनी म्हणलें: "आमी तुका परत आयकतले."
३३ तेदनां पावलू तांचे मदल्यान गेलो.
३४ पूण कांय मनीस ताचे कडेन चिकटून रावून विस्वास दवरले, तातूंतले डायोनिसियस आरेओपागी आनी दमारी नांवाची एक बायल आनी हेर लोक आसले.

अध्याय 18

१ ह्या उपरांत पावलू अथेन्सांतल्यान भायर सरलो आनी कोरिंथांत आयलो.
२ पोंतुसांत जल्मल्लो आकीला नांवाचो एक ज्यू आनी ताची बायल प्रिस्किला वांगडा इटली थावन हालींच आयिल्लो; (कारण क्लाउडियान सगळ्या ज्यू लोकांक रोमा थावन भायर सरपाची आज्ञा दिली.) आनी तांकां आयलो.
३ तो त्याच कारीगरीचो आशिल्ल्यान तो तांचे कडेन रावलो आनी काम करतालो, कारण तांच्या वेवसाया प्रमाण ते तंबू बांदपी आशिल्ले.
४ दर सब्बाथाक तो सभाघरांत वाद घालतालो आनी ज्यू आनी ग्रीक लोकांक समजायतालो.
५ सिलास आनी तिमोथेयस मॅसिडोनिया थावन आयले तेन्ना पावलूक आत्म्यान दाबलो आनी जेजू ख्रिस्त आसा म्हण ज्यू लोकांक गवाय दिली.
६ तेदनां ताणीं विरोध केलो आनी निंदा केलो तेन्ना ताणें आपले कपडे हालोवन तांकां म्हळें: तुमचें रगत तुमच्याच तकलेचेर आसूं; हांव निवळ आसां, आतां सावन हांव विदेशी लोकां कडेन वचतलों.
७ थंयच्यान तो भायर सरून जुस्त नांवाच्या एका मनशाच्या घरांत भितर सरलो, तो देवाची भजतालो आनी ताचें घर सभाघराक खर जोडटालें.
८ सभाघरांतलो मुखेली क्रिस्पस आपल्या सगळ्या घराण्यान सर्वेस्पराचेर विस्वास दवरलो. आनी कोरिंतकारां मदल्या जायत्या जाणांनी आयकून तांकां विस्वास दवरलो आनी तांणी बाप्तिस्म घेतलो.
९ तेदनां प्रभून रातच्या वेळार पावलूक एक दर्शन करून म्हळें: भियेवंक नाका, पूण उलो, आनी तुजें शांत रावचें न्हय.
१० कित्याक हांव तुज्या बरोबर आसां आनी तुका वायट करुंक कोणूच तुजेर उबो रावचो ना, कित्याक ह्या शारांत म्हजे लोक खूब आसात.
११ तो थंय एक वर्स स म्हयने रावून तांकां देवाचें उतर शिकयतालो.
१२ गालियो अखायाचो उपनिदेशक आसतना, ज्यू लोकांनी पावलूचेर एकमतान बंड करून ताका न्यायाच्या आसनांत व्हेलो.
१३ म्हणालो: "हो मनीस कायद्याच्या आड देवाची उपासना करुंक मनशांक समजायता."
१४ पावलून तोंड उगडपाक लागलो तेन्ना गॅलिओन ज्यू लोकांक म्हळें: "हे ज्यू लोक, जर वायट वा वायट व्यभिचाराची गजाल आसली जाल्यार, हांव तुमकां सोंसूंक सोदतां.
१५ पूण उतरांचो आनी नांवांचो आनी तुमच्या कायद्याचो प्रस्न आसल्यार, तुमी ताचे कडेन पळय; कित्याक हांव अशा गजालींचो न्यायाधीश जावचो ना.
१६ आनी ताणें तांकां न्यायाच्या आसनांतल्यान धांवडावन घाले.
१७ तेदनां सगळ्या ग्रीकांनी सभाघरांतलो मुखेली सोस्टेनीसाक धरून ताका न्यायाच्या आसनाच्या मुखार मारलो. आनी गॅलियोन त्या खंयच्याच गजालींची काळजी घेतली ना.
१८ उपरांत पावलू थंय बरोच वेळ रावलो आनी उपरांत भावांक सोडून गेलो आनी थंयच्यान सिरियांत गेलो आनी ताचे वांगडा प्रिस्किला आनी अक्किला. कंकरियांत तकली कापून उडयली, कित्याक ताका व्रत आशिल्ली.
१९ इफेजांत येवन तांकां थंय सोडून गेलो, पूण तो स्वता सभाघरांत भितर सरलो आनी ज्यू लोकां कडेन वाद घालो.
२० जेन्ना तांणी ताका आपल्या वांगडा चड काळ रावपाची विनंती केली तेन्ना ताणें मान्य केलें ना;
२१ पूण तांकां निरोप दिलो, "जेरुसलेमांत येवपी ही परब हांवें सगळ्या तरांनी पाळूंक जाय; आनी तो इफेजांतल्यान तारवांतल्यान भायर सरलो.
२२ तो कैसरियाक देंवून, इगर्जेक नमस्कार केलो आनी आंतियोकांत देंवलो.
२३ थंय थोडो वेळ रावून तो गेलो आनी सगळ्या शिश्यांक बळगें दिवन गलाती आनी फ्रीगियाच्या सगळ्या वाठारांनी क्रमवारीन भोंवलो.
२४ अलेक्झांड्रिया हांगा जल्मल्लो अपोलोस नांवाचो एक ज्यू, तो वाक्पटु आनी शास्त्रांत पराक्रमी मनीस इफेजांत आयलो.
२५ ह्या मनशाक सर्वेस्पराची वाट शिकयली; आनी आत्म्यान उर्बेभरीत जावन, फकत जुांवाचो बाप्तिस्म कळून तो प्रभूचीं गजालीं खरपणान उलयतालो आनी शिकयतालो.
२६ तो सभाघरांत धैरान उलोवंक लागलो, अकीला आनी प्रिस्किलान तांकां आयकून ताका आपल्या कडेन व्हरून देवाची वाट चड परिपूर्णपणान सांगली.
२७ तो आखायाक वचूंक सोदताना, भावांनी शिसांक ताका स्वीकार करुंक उलो मारून बरयलें.
२८ कित्याक ताणें जेजू ख्रिस्त आसा हें शास्त्रांतल्यान दाखोवन ज्यू लोकांक आनी तें जाहीर केलें.

अध्याय १९

१ अपोलोस कोरिंतांत आसतना पावलू वयल्या वाठारांतल्यान वचून इफेजांत पावलो आनी ताका कांय शिश्य मेळ्ळे.
२ ताणें तांकां म्हळें: "तुमी विस्वास दवरल्या उपरांत तुमकां पवित्र आत्मो मेळ्ळा काय? तांणी ताका म्हळें: पवित्र आत्मो आसा काय कितें तें आमी आयकूंक ना.
३ ताणें तांकां म्हळें: "तुमी कित्याक बाप्तिस्म घेतल्यात? ताणीं म्हणलें: जुांवाच्या बाप्तिस्म्याक.
४ तेदनां पावलून म्हळें: "जवान आपल्या उपरांत येवपी मनशाचेर म्हळ्यार ख्रिस्त जेजूचेर विस्वास दवरुंक लोकांक सांगून पश्चात्तापाच्या बाप्तिस्म्यान खरेंच बाप्तिस्म दिलो.
५ हें आयकून तांकां प्रभू जेजूच्या नांवान बाप्तिस्म घेतलो.
६ पावलून तांचेर हात घाले उपरांत पवित्र आत्मो तांचेर आयलो. ते भाशांनी उलयताले आनी भाकीत करताले.
७ आनी सगळे दादले सुमार बारा वर्सां पिरायेचे आशिल्ले.
८ तो सभाघरांत गेलो आनी तीन म्हयने धैरान उलयलो आनी देवाच्या राज्या विशीं वाद घालून आनी समजावंक लागलो.
९ पूण जेन्नां व्हांवपी लोक कठीण जाले आनी विस्वास दवरले नात, पूण लोकां मुखार वायट उलयले, तेन्नां तो तांकां सोडून गेलो आनी एकाच टायरानसाच्या शाळेंत दर दिसा वाद घालतालो.
१० आनी हें दोन वर्सां मेरेन चालूच उरलें; ताका लागून आशियांत रावपी सगळ्यांनी ज्यू आनी ग्रीक लोकांनीं प्रभू जेजूचें उतर आयकलें.
११ देवान पावलूच्या हातान खाशेले चमत्कार केले.
१२ ताका लागून ताच्या आंगांतल्यान दुयेंत रूमाल वा एप्रन हाडले आनी तांकां दुयेंसां पयस जालीं आनी तांकां वायट आत्मे भायर सरले.

१३ तेदनां कांय भटक्या ज्यू लोकांनीं, जेजू भूतकाळांतल्यान भायर सरपी लोकांनीं, "पावल प्रचार करता त्या जेजूच्या नांवान आमी तुमकां सोपूत दितात."
१४ आनी एक ज्यू आनी याजकांचे मुखेली स्केवाचे सात पूत आशिल्ले.
१५ तेदनां वायट आत्म्यान जाप दिली: "हांव जेजूक वळखता आनी पावलूक वळखता; पूण तुमी कोण?
१६ आनी ज्या मनशान वायट आत्मो जाल्लो तो तांकां उडी मारून तांकां जैत मेळोवन तांकां जैत मेळयलें आनी ते नग्न आनी जखमी जावन त्या घरांतल्यान पळून गेले.
१७ इफेजांत रावपी सगळ्या ज्यू आनी ग्रीक लोकांकय हें कळ्ळें; आनी सगळ्यांचेर भंय पडलो आनी प्रभू जेजूचें नांव व्हड जालें.
१८ तेदनां जायत्या जाणांनी भावार्थी लोक येवन आपलीं कर्तुबां कबूल केलीं.
१९ जिज्ञासू कला वापरपी जायत्या जाणांनी आपलीं पुस्तकां एकठांय हाडून सगळ्या मनशां मुखार जळयलीं आनी तांची किंमत मेजली आनी पन्नास हजार रुप्याचे कुडके मेळ्ळे.
२० देवाचें उतर अशें बळगें वाडलें आनी जैतिवंत जालें.
२१ हीं गजाली सोंपल्या उपरांत पावलून मॅसिडोनिया आनी अखाया थावन वचून जेरुसलेमांत वचपाचो आत्म्यान विचार केलो आनी म्हळें: "हांव थंय पावल्या उपरांत रोमाकय पळोवचें पडटलें."
२२ तेदनां ताणें आपली सेवा करपी दोगांक तिमोथी आनी इरास्तस मॅसिडोनियांत धाडले. पूण तो स्वता आशियांत एक हंगाम रावलो.
२३ त्याच वेळार त्या वाटेर ल्हानसो बोवाळ जालो ना.
२४ देमेत्रियुस नांवाच्या एका मनशान डायना खातीर रुप्याचीं देवळां बांदपी मनशाक कारागिरांक ल्हानसो फायदो जालो ना.
२५ ताका त्याच वेवसायांतल्या कामगारांक आपोवन म्हळें: "हे कर्मणाक लागून आमची संपत्ती मेळटा हें तुमकां खबर आसा."
२६ आनी तुमी पळेतात आनी आयकतात की इफेजांत एकल्याक न्हय, पूण चड करून सगळ्या आशियांत ह्या पावलून जायत्या लोकांक समजावन वळयलां, ते हातांनी तयार केल्ले देव न्हय.
२७ म्हणजे फकत हें आमचें कसबच न्हय; पूण व्हड देवी डायनाचें देवूळ तिरस्कार करुंक जाय आनी तिची भव्यताय नश्ट करुंक जाय, जाची सगळो आशिया आनी संवसार पुजता.
२८ हीं उतरां आयकून तांकां रागान भरून म्हणलें, "इफेजकारांची डायना व्हडली."
२९ सगळें शार गोंदळांत भरलें आनी पावलूच्या भोंवडेकारांक मॅसिडोनियाच्या गायस आनी अरिस्तार्काक धरून ते एकमतान तियात्रांत धांवले.
३० पावलू लोकां मदीं भितर सरूंक सोदतालो तेन्ना शिसांनी ताका परवानगी दिली ना.
३१ आशियांतल्या कांय मुखेल्यांनी ताचे इश्ट, ताका तियात्रांत साहस करचो न्हय अशी विनंती करून ताचे कडेन धाडले.
३२ कांय जाणांनी एक गजाल आनी कांय जाण दुसरी गजाल रडली. आनी चडशा लोकांक ते कित्याक एकठांय आयल्यात तें कळ्ळें ना.
३३ ज्यू लोकांनी ताका मुखार दवरून अलेक्झांडराक लोकां मदल्यान भायर काडलो. अलेक्झांडरान हातान इशारो केलो आनी लोकां मुखार आपली राखण करपाक सोदतालो.
३४ पूण तो ज्यू म्हळ्ळें कळ्ळें तेन्नां सगळ्यांनी दोन वरां भितर एकाच आवाजान म्हणलें: इफेजकारांची डायना व्हडली.
३५ शारांतल्या लोकांक शांत केल्या उपरांत ताणें म्हणलें: "हे इफेजांतले लोक, इफेजकारांचें शार डायना व्हड देवी आनी गुरू थावन पडल्ली प्रतिमेची उपासक आसा हें कळना असो कोण कोण आसा ?
३६ मागीर हीं गजाली उलोवंक जायनात म्हणून तुमी शांत रावंक जाय आनी बेधडक कांयच करुंक जायना.
३७ कित्याक तुमी ह्या मनशांक हांगा हाडल्यात, जे इगर्जेंतल्यान लुटपी नात आनी तुमच्या देवीचो निंदा करपी नात.
३८ देखून देमेत्रियुस आनी ताचे वांगडा आशिल्ल्या कारागिरांक खंयच्याय मनशा आड कसलोच ख्यास्त आसल्यार कायदो उक्तो आसा आनी तातूंत नायक आसात.
३९ पूण हेर गजालीं विशीं तुमी कितेंय चवकशी केल्यार तें कायदेशीर सभेंत थारायतले.
४० कित्याक आयच्या काळांतल्या बोवाळाक लागून आमकां प्रस्नचिन्न उबें रावपाचो धोको आसा, कारण ह्या संघटनेचो हिशोब दिवंक आमकां कसलेंच कारण ना.
४१ अशें सांगून ताणें सभा भायर काडली.

अध्याय २०

१ बोवाळ सोंपल्या उपरांत पावलू शिसांक आपयले आनी तांकां आलिंगन दिलो आनी मॅसिडोनियांत वचपाक भायर सरलो.
२ त्या वाठारांनी वचून तांकां खूब उलोवणी करून तो ग्रीसांत गेलो.
३ थंय तीन म्हयने रावलो. तो सिरियांत वचपाक लागलो तेन्ना ज्यू लोक ताची वाट पळयत रावले तेन्ना ताणें मॅसिडोनियांतल्यान परत वचपाचो विचार केलो.
४ बेरियाचो सोपातेर ताचे वांगडा आशियांत गेलो. आनी थेसालोनीकांतल्या लोकांमदले अरिस्तार्कस आनी सेकुंडस; आनी डेर्बेचो गायस आनी तिमोथियस; आनी आशिया खंडांतले तिकीकस आनी ट्रॉफिमस.
५ ते आदीं त्रोआसांत आमचे खातीर रावले.
६ खमीर नाशिल्ल्या भाकरीच्या काळा उपरांत आमी फिलीपी थावन तारवांतल्यान भायर सरले आनी पांच दिसांनी तांकां त्रोआसाक पावले. जंय आमी सात दीस रावले.
७ सप्तकाच्या पयल्या दिसा शिश्य भाकरी फोडपाक एकठांय आयले तेन्ना पावलू दुसऱ्या दिसा वचपाक तयार जावन तांकां प्रचार केलो. आनी मध्यान रात मेरेन आपलें भाशण चालू दवरलें.
८ ते जमलेले त्या वयल्या कोठयेंत जायते दिवे आशिल्ले.
९ एक जनेला भितर युतिक नांवाचो एक तरणाटो बसलो आनी तो व्हड न्हिदेंत पडलो आनी पावलू बरोच वेळ प्रचार करतालो तेन्ना तो न्हिदेंत बुडलो आनी तिसऱ्या मळारल्यान सकयल पडलो आनी ताका मेल्लो व्हेलो.
१० पावलू सकयल देंवलो आनी ताचेर पडलो आनी ताका आलिंगन दिवन म्हणलें: "तुमकां त्रास करुंक नाका; कित्याक ताचें जिवीत तातूंत आसा.
११ तेदनां तो परत वयर येवन भाकरी फोडून जेवलो आनी दीस उदें मेरेन बरोच वेळ उलयलो आनी तो गेलो.
१२ त्या तरणाट्याक जिवो हाडलो आनी तांकां थोडें सांत्वन मेळ्ळें ना.
१३ आमी पावलूक धरून व्हरून थंयच्यान तारवांत वचून आसोसाक पावलो.
१४ तो आमकां आसोसांत मेळ्ळो तेन्नां आमी ताका घेवन मितिलेनाक पावले.

१५ आमी थंयच्यान तारवांतल्यान भायर सरले आनी दुसऱ्या दिसा किओसाच्या पलतडीं पावले. दुसऱ्या दिसा आमी सामोसाक पावले आनी ट्रोगिलियमांत रावले; आनी दुसऱ्या दिसा आमी मिलेतुसाक पावले.
१६ कित्याक पावलून आशियांत वेळ घालचो ना म्हणून इफेजांतल्यान तारूं व्हरपाचें थारायल्लें.
१७ मिलेता थावन ताणें इफेजांत धाडून इगर्जेच्या जाण्ट्यांक आपयले.
१८ ते ताचे कडेन पावतकच ताणें तांकां म्हळें: "हांव आशियांत आयिल्ल्या पयल्या दिसा सावन हांव सगळ्या ऋतूंत तुमचे वांगडा कसो रावतालो तें तुमकां खबर आसा.
१९ सगळ्या नम्रतेन आनी जायत्या दुकांन आनी प्रलोभनांनीं प्रभूची सेवा करुंक, जे जुदेवांक पडून रावून म्हाका पडले.
२० आनी हांव तुमकां फायद्याचें कांयच आडावन दवरलें ना, पूण तुमकां दाखयलें आनी तुमकां लोकां मुखार आनी घरांत घरांत शिकयलें.
२१ ज्यू लोकांक आनी ग्रीकांकय, देवा कडेन पश्चात्ताप करपाची आनी आमच्या प्रभू जेजू क्रिस्ताचेर विस्वास दवरपाची गवाय दितां.
२२ आतां पळे, हांव आत्म्यान बांदून जेरुसलेमांत वता, थंय म्हजेर कितें घडटलें तें कळनासतना.
२३ फकत पवित्र आत्मो दर एका शारांत साक्षी दिता, बंधन आनी त्रास म्हाका तिगून उरतात.
२४ पूण ह्यांतली खंयचीच गजाल म्हाका हालयना आनी हांव म्हजो जीव मोगान मानना, जाका लागून हांव म्हजो मार्ग आनी देवाच्या कृपेची सुवार्तेची गवाय दिवंक प्रभू जेजू कडल्यान मेळिल्ली सेवा खोशीन सोंपोवंक शकता .
२५ आनी आतां पळे , हांव जाणां, जां च्या मधें हांव देवाच्या राज्याचो प्रचार करुंक गेल्लो, तुमी सवाां क म्हजें तोंड आनीक पळे चें ना.
२६ देखून हांव सगळ्या मनशांच्या रगतांतल्यान शुध्द आसां हाची साक्षी करपाक आयज तुमकां सांगतां.
२७ कित्याक हांव तुमकां देवाचो सगळो सल्लो सांगपाक पयस ना.
२८ ताका लागून पवित्र आत्म्यान तुमकां आपल्या रगतान विकतें घेतिल्ल्या देवाच्या इगर्जेक पोसपाक तुमी आनी सगळ्या कळपांची जतनाय घेयात.
२९ म्हजें गेले उपरांत तुज्या मदीं दुख्खी वाग भितर सरतले आनी कळपांक दयाळू नात हें म्हाका खबर आसा.
३० शिसांक आपल्या फाटल्यान ओडून व्हरूंक, तुमच्याच स्वताच्यान मनीस उदेतले.
३१ देखून, तीन वर्सांच्या काळांत हांवें दर एक रात आनी दीस दुकां व्हांवून शिटकावणी दिवप बंद करूंक ना हें याद दवर.
३२ आतां भावांक, हांव तुमकां देवा कडेन आनी ताच्या कृपेच्या उतराक, जें तुमकां उबारपाक आनी पवित्र जाल्ल्या सगळ्यां मदें तुमकां वारसो दिवंक शकता.
३३ हांवें कोणाच्याच रुप्याची, भांगराची, वस्त्राची इत्सा करूंक ना.
३४ हय, ह्या हातांनी म्हज्या गरजेची आनी म्हजे वांगडा आशिल्ल्यांची सेवा केल्या हें तुमी स्वता जाणात.
३५ इतले कश्ट करून दुबळ्यांक आदार दिवंक जाय आनी प्रभू जेजून सांगिल्लें, " प्राप्ती परस दिवप चड धन्य" अशें सांगिल्लें, हें हांवें तुमकां सगळें दाखयलां.
३६ अशें सांगून ताणें सगळ्यां वांगडा मांडयो घालून मागणें केलें.
३७ ते सगळे खूब रडले आनी पावलूच्या गळ्यांत पडले आनी ताका चुंबन घेतले.
३८ ताणें सांगिल्ल्या उतरांक लागून सगळ्यांत चड दुख्ख जालें, तांकां ताचें तोंड आनीक पळोवंक मेळचें ना. ते ताचे वांगडा तारवांत पावले.

अध्याय 21

१ आमी तांचे थावन भायर सरले उपरांत, आमी सरळ मार्गान कूस आनी दुसऱ्या दिसा ऱ्होडसाक आनी थंयच्यान पातराक पावले.
२ फीनीशियाक वचपी तारवटी मेळ्ळी आनी आमी तारवांत बसून भायर सरले.
३ सायप्रसाचो सोद लागलो उपरांत आमी तो उजव्या हातांत सोडून सिरियांत गेले आनी सोरांत देंवले, कारण थंय तारवटी तिचो भार सोडपाचो आशिल्लो.
४ शिश्यांक मेळून आमी सात दीस थंय रावले आनी तांणी पावलूक जेरुसलेमांत वचूंक ना अशें आत्म्या वरवीं सांगलें.
५ ते दीस पुराय जाले उपरांत आमी भायर सरले आनी वाटेर गेले; आनी सगळ्यांनी आमकां बायलां आनी भुरगीं घेवन आमच्या वाटेर हाडून आमी शारा भायर वचूंक पावले आनी आमी दर्यादिगेर घुंवळ येवन मागणें केलें.
६ आमी एकामेकांक सुटी घेतल्या उपरांत आमी तारवांत बसले; आनी ते परत घरा परतले.
७ सोर थावन आमचो मार्ग सोंपतकच आमी टोलेमायसाक पावले आनी भावांक नमस्कार केलो आनी एक दीस तांचे कडेन रावले.
८ दुसऱ्या दिसा आमी पावलूच्या सांगातांतले आमी भायर सरले आनी कैसरियाक पावले आनी सात लोकां मदलो एक सुवार्तेचो प्रचारक फिलीप हाच्या घरांत भितर सरले. आनी ताचे वांगडा रावलो.
९ त्याच मनशाक चार धुवो आशिल्ल्यो, तीं कुमारिकां भाकीत करतालीं.
१० आमी थंय जायते दीस रावले तेन्ना जुदेया थावन अगाबस नांवाचो एक संदेष्टो देंवलो.
११ आमचे कडेन येतकच ताणें पावलूची पट्टी घेवन आपले हात आनी पांय बांदून म्हळें: पवित्र आत्मो अशें म्हणटा: जेरुसलेमांतले ज्यू लोक हे पट्टी आशिल्ल्या मनशाक बांदून ताका सोडून दितले विदेशी लोकांचे हात.
१२ हें आयकून आमी आनी त्या जाग्याचे लोक ताका जेरुसलेमांत वचूंक नाका म्हण विनवणी केली.
१३ तेदनां पावलून जाप दिली: "तुमी रडपाक आनी म्हजें काळीज मोडपाक कितें? कित्याक हांव फकत बांदून रावंक न्हय, पूण जेरुसलेमांत प्रभू जेजूच्या नांवा खातीर मरपाकय तयार आसां.
१४ जेन्नां ताका समजावंक जायनासलें, तेन्नां आमी म्हळें: सर्वेस्पराची इत्सा जावंक जाय.
१५ त्या दिसांनी आमी आमचीं गाडयो उबारून जेरुसलेमांत गेले.
१६ आमचे वांगडा कैसरियाचे कांय शिश्य गेले आनी सायप्रसचो एक म्नासोन, एक पोरनो शिश्य हाडलो आनी ताचे कडेन आमी रावपाक जाय.
१७ आमी जेरुसलेमांत पावतकच भावांनी आमकां खोशीन येवकार दिलो.
१८ उपरांतच्या दिसा पावलू आमचे वांगडा जाकोबा कडेन गेलो. आनी सगळे जाण्टे हाजीर आशिल्ले.
१९ आनी तांकां नमस्कार करून, देवान आपल्या सेवेंतल्यान विदेशी लोकां मदीं केल्लीं कामां ताणें खास करून सांगलीं.

२० तें आयकून तांणी सर्वेस्पराची महिमा केली आनी ताका म्हळें: "भाव, तुका दिसता कितले हजार ज्यू भावार्थी आसात; आनी ते सगळे कायद्याक उमेदीन आसात.
२१ आनी तांकां तुजे विशीं कळयलां की, तूं विदेशी लोकां मदल्या सगळ्या ज्यू लोकांक मोयजेसाक सोडून वचूंक शिकयता, आपल्या भुरग्यांची सुंता करुंक जायना आनी चालीरितीं प्रमाण चलूंक जायना.
२२ म्हणजे तें कितें? लोकांची गरज एकठांय जावंक जाय, कित्याक तूं आयला म्हण ते आयकतले.
२३ ताका लागून आमी तुका सांगिल्लें हें कर: आमकां चार मनीस आसात, जांकां तांकां व्रत आसा;
२४ तांकां घेवन तुका शुध्द जाता आनी तांची तकली मुंडन करुंक तांकां आज्ञा करुंक जाय; पूण तूंय वेवस्थीत चलता आनी कायद्याक पाळो दिता.
२५ भावार्थी विदेशी लोकां विशीं आमी बरयलां आनी निश्कर्श काडला की ते मुर्तींक अर्पण केल्ल्या वस्तूं पासून, रगतांतल्यान, गळो घालून मारपा पासून आनी व्यभिचारा पासून स्वताक राखून दवरतात.
२६ तेदनां पावलू त्या मनशांक घेवन दुसऱ्या दिसा तांचे वांगडा शुध्द जावन देवळांत भितर सरलो आनी तांकां दरेकल्या खातीर एक अर्पण जाय मेरेन शुध्द करपाचे दीस पुराय जावचे अशें सांगपाक देवळांत भितर सरलो.
२७ सात दीस सोंपले उपरांत आशियांतल्या ज्यू लोकांनी ताका देवळांत पळेलो आनी सगळ्या लोकांक उलो मारलो आनी ताचेर हात घाले.
२८, इस्रायलचे लोक, आदार कर: होच मनीस, सगळ्यांक लोकांक, कायद्याक आनी ह्या जाग्या आड सगळेकडेन शिकयता, आनी ग्रीक लोकांकय देवळांत हाडून ही पवित्र सुवात दूषित केल्या.
२९ (कारण तांणी ताचे वांगडा शारांत इफेजकार ट्रॉफीमस पळेल्लो, ताका पावलून देवळांत हाडलो अशें तांकां दिसतालें.)
३० सगळें शार हाललें आनी लोक एकठांय धांवले आनी पावलूक धरून देवळांतल्यान भायर काडलो आनी रोखडेंच दारां बंद जालीं.
३१ ते ताका मारुंक वताना, सगल्या जेरुसलेमांत बोवाळ जाला अशी खबर सैन्याच्या मुखेल्याक आयली.
३२ ताणें रोखडेंच सैनिक आनी शतपती घेवन धांवून तांचे कडेन देंवले आनी तांणी मुखेल सेनापती आनी सैनिकांक पळोवन पावलूक मारप सोडून गेले.
३३ तेदनां मुखेली सेनापती लागीं येवन ताका धरलो आनी ताका दोन साखळीं बांदून दवरपाची आज्ञा दिली. आनी आपूण कोण, आनी कितें केलां हाची मागणी केली.
३४ लोकां मदीं कांय जाण एक गजाल, कांय जाण दुसरी गजाल रडली आनी ह्या बोवाळाची खात्री कळनाशिल्ल्यान ताणें ताका वाड्यार व्हरपाची आज्ञा दिली.
३५ तो सोपणां वयर पावलो तेन्ना लोकांच्या हिंसाचाराक लागून तो सैनिकांनी व्हरून व्हरलो.
३६ कित्याक लोकांची गर्दी, "ताका पयस कर" अशें म्हणत फाटोफाट गेले.
३७ पावलूक वाड्यार व्हरपाक जाय आसतना ताणें मुखेल सेनापतीक म्हळें: "हांव तुका उलोवंक शकता?" कोणे म्हणलें, तुका ग्रीक उलोवंक मेळटा?
३८ ह्या दिसां आदीं बोवाळ करून चार हजार खून करपी मनशांक रानांत व्हरून व्हरपी तो इजिप्तचो तूं न्हय?
३९ पूण पावलून म्हळें: "हांव किलीसिया शारांतल्या तार्सूचो ज्यू, खंयच्याच शाराचो नागरीक;
४० ताका परवानो दितकच पावलू सोपणां वयर उबो रावून लोकांक हातान इशारो केलो. तेन्ना व्हडलें ओगी जालें आनी ताणें तांकां हिब्रू भाशेंत सांगलें.

अध्याय 22

१ दादले, भाव आनी बापूय, हांव आतां तुमकां सांगतां ती म्हजी राखण तुमी आयकात.
२ (ताणें तांकां हिब्रू भाशेंत उलयता म्हण आयकून ते चड ओगी रावले आनी तो म्हणटा:
३ हांव खरेंच एक ज्यू मनीस, किलिसियांतल्या तार्सस शारांत जल्मल्लो, तरी लेगीत ह्या शारांत गमालीएलाच्या पांयांक वाडलो आनी बापायच्या कायद्या प्रमाणें शिकयतालो आनी ताचे कडेन उमेदीन आशिल्लो देवा, जशें तुमी सगळे आयज आसात.
४ आनी दादल्यांक आनी बायलांक बांदून आनी बंदखणींत घालून हांव मरणा मेरेन असो त्रास दिलो.
५ जशें मुखेल याजक म्हाका आनी सगळ्या जाण्ट्यांची गवाय दिता, तांकां लागून हांवें भावांक पत्रां मेळयलीं आनी थंय बंद आशिल्ल्यांक जेरुसलेमांत हाडून ख्यास्त मेळोवंक दमास्कसाक गेलो.
६ आनी दनपारां सुमार दमास्कस लागीं पावताना, अचकीत सर्गा थावन म्हजे भोंवतणीं एक व्हडलो उजवाड पडलो.
७ तेदनां हांव जमनीर पडलो आनी म्हाका एक आवाज आयकलो: " सावल, सावल, तूं म्हाका कित्याक त्रास दिता?
८ हांवें जाप दिली, प्रभू, तूं कोण? ताणें म्हाका म्हणलें, " हांव नाझारेतचो जेजू, जाचो तूं त्रास दिता."
९ म्हज्या सांगाता आसल्ल्या लोकांनी खरेंच उजवाड पळेलो आनी भियेले; पूण म्हाका उलयिल्ल्या मनशाचो आवाज तांकां आयकलो ना.
१० आनी हांव म्हणलें, प्रभू, हांव कितें करुंक? आनी सर्वेस्परान म्हाका म्हळें: उठ आनी दमास्कसांत वच; आनी तुका करुंक थारायिल्लीं सगळीं कामां थंय तुका सांगतले.
११ त्या उजवाडाच्या वैभवाक लागून म्हाका पळोवंक मेळ्ळें ना आनी म्हज्या सांगाता आशिल्ल्या लोकांच्या हातान हांव दमास्कसांत पावलो.
१२ आनी एक अननियास, कायद्या प्रमाणें भक्तीमान आनी थंय रावपी सगळ्या ज्यू लोकांची बरी खबर आशिल्ली.
१३ म्हजे कडेन येवन उबो रावून म्हाका म्हळें: "सावल भाव, तुजी नदर पळय." आनी त्याच वेळार हांवें ताचे कडेन वयर पळयलें.
१४ ताणें म्हळें: "आमच्या बापायच्या देवान तुका वेंचून काडला, तुका ताची इत्सा कळची आनी तो नितीमान पळोवचो आनी ताच्या तोंडाचो आवाज आयकूंक मेळचो.
१५ कित्याक तुवें पळयल्लें आनी आयकलां ताची साक्षी सगल्या मनशां मुखार तूं जातलो.
१६ आनी आतां तूं कित्याक रावता? उठून बाप्तिस्म घे, आनी तुजीं पात्कां धुवन, सर्वेस्पराचें नांव उलो मार.
१७ जेरुसलेमांत परत येतकच देवळांत मागणें करतना हांव समाधींत आशिल्लो.
१८ ताणें म्हाका म्हणिल्लें पळेलें: बेगीन कर आनी तुका बेगीन जेरुसलेमांतल्यान भायर सर, कित्याक म्हजे विशीं तुजी गवाय तांकां घेवंक ना.

१९ हांव म्हळें: प्रभू, तुजेर विस्वास दवरपी लोकांक हांवें दर एका सभाघरांत बंदखणींत घाले आनी मारले हें तांकां खबर आसा.
२० तुज्या हुतात्मा स्टीफनाचें रगत व्हांवताना हांवूय ताच्या मरणाक मान्यताय दितालो आनी ताका मारपी लोकांचे कपडे दवरतालो.
२१ ताणें म्हाका म्हणलें: वच, कित्याक हांव तुका हांगाच्यान पयस विदेशी लोकां कडेन धाडटलो.
२२ तांणी ताका हें उतर आयकलें आनी मागीर आवाज उबारून म्हणलें, "अशा मनशाक धर्तरेंतल्यान पयस करात, कित्याक तो जियेवंक योग्य ना."
२३ ते रडटाले आनी कपडे उडयले आनी हवेंत धुल्ल उडयले.
२४ मुखेल सेनापतीन ताका वाड्यार हाडपाची आज्ञा दिली आनी ताची चाबकान चवकशी करची; ते ताचे आड कित्याक अशें रडले तें ताका कळचें म्हणून.
२५ तेन ताका चोंब्यांनी बांदून दवरताना, पावलून थंय उबें आशिल्ल्या शतापतीक म्हळें: "तुमकां रोमी मनशाक, आनी ताका ख्यास्त जावंक ना?"
२६ तें आयकून शतपतीन वचून मुखेल्याक सांगलें, "तुमी कितें करतात ताची जतनाय घेयात, कित्याक हो मनीस रोमन."
२७ तेदनां मुखेली सेनापती येवन ताका म्हळें: म्हाका सांग, तूं रोमन? ताणें म्हणलें, हय.
२८ तेदनां मुखेली सेनापतीन जाप दिली: "हांवें हें स्वातंत्र्य व्हड प्रमाणांत मेळयलां." पावलून म्हणलें, पूण हांव मुक्त जल्मल्लो.
२९ तेदनां ताची चवकशी करुंक जाय आशिल्ल्या मनशां कडल्यान रोखडेंच गेले आनी तो रोमी आसा आनी ताका बांदून दवरला म्हणून तो मुखेल सेनापतीय भियेलो.
३० दुसऱ्या दिसा ताका ज्यू लोकांचो आरोप कित्याक जाला तें ताका कळपाक जाय आशिल्लें, देखून ताणें ताका आपल्या पंगडां मदल्यान सोडलो आनी मुखेल याजकांक आनी तांच्या सगळ्या मंडळाक हाजीर रावपाची आज्ञा दिली आनी पावलूक सकयल हाडून तांकां आपल्या मुखार दवरलो.

अध्याय 23

१ पावलू सभासदल्याक खरें पळेवन म्हणालो, "भावांनो, आयज मेरेन हांव देवा मुखार सगळ्या बऱ्या विवेकान जियेतां."
२ मुखेल याजक अननियान आपल्या कुशीक उबे आशिल्ल्यांक ताच्या तोंडाक मारपाची आज्ञा दिली.
३ तेदनां पावलून ताका म्हळें: "हे धवी वण्टी, देव तुका मारतलो, कित्याक तूं कायद्या प्रमाणें म्हाका न्याय दिवंक बसता आनी कायद्याच्या आड मारपाची आज्ञा दिता?
४ थंय उबे रावपी लोकांनी म्हणलें: "तुमी देवाच्या मुखेल याजकाचो निशेध करता?"
५ तेदनां पावलून म्हणलें, "भावांनो, तो मुखेल याजक आशिल्लो हें म्हाका कळना, कित्याक बरयलां: तुज्या लोकांच्या राज्यकर्त्याचो वायट उलोवंक नाका."
६ पूण एक भाग सदूकी आनी दुसरे फरीसी म्हण पावलूक कळ्ळें तेन्ना ताणें सभेंत म्हणलें: "भावां, हांव फरीसी, फरीसी पूत; प्रस्नांत आसा.
७ ताणें अशें सांगून फरीसी आनी सदुकी लोकां मदीं वाद निर्माण जालो आनी लोकांत फूट पडली.
८ सदुकी लोक म्हणटात की पुनर्जिवंतपण ना, देवदूत वा आत्मो ना, पूण फरीसी दोगांय कबूल करतात.
९ तेदनां एक व्हडलो रडणो जालो आनी फरीसी लोकां मदले शास्त्रज्ञ उठून म्हणपाक लागले: "ह्या मनशाक आमकां कसलेंच वायट दिसना; देव.
१० आनी व्हड वाद जालो तेन्ना मुखेली सेनापती पावलूक तांचो कुडको ओडून घेवचो म्हळ्ळें भियेवन सैनिकांक सकयल देंवून ताका आपल्या मदल्यान जबरदस्तीन व्हरून वाड्यार हाडपाची आज्ञा केली.
११ उपरांतच्या राती सर्वेस्पर ताचे कुशीक उबो रावून म्हळें: " पावल, धीर धर, कित्याक तुवें जेरुसलेमांत म्हजे विशीं गवाय दिल्या तशीच रोमांतय तुवें गवाय दिवंक जाय."
१२ सांज जाली तेन्नां कांय ज्यू लोकांनी एकठांय येवन पावलूक मारून उडयले बगर जेवंक ना आनी पियेवंक ना अशें म्हणत शाप खाला.
१३ ते चाळीस परस चड आशिल्ले जे हें कट रचले.
१४ तेदनां मुखेल याजक आनी जाण्ट्यां कडेन येवन म्हणलें, "पावलाक मारून उडयले बगर आमी कांयच खावचे नात असो आमी व्हड शाप खाला बांदून दवरल्यात."
१५ आतां तुमी परिशदे वांगडा मुखेल सेनापतीक फाल्यां ताका तुमचे कडेन हाडचो अशें सांगतात, जशें तुमी ताचे विशीं चड परिपूर्णपणान विचारतात, आनी आमी वा तो केन्नांच ताका मारपाक तयार आसात.
16 पावलूच्या भयणीच्या पुतान तांकां पडून रावपाची खबर आयकली आनी ताणें वाड्यार भितर सरून पावलूक सांगलें.
१७ तेदनां पावलून एका शतमानाक आपयलो आनी म्हळें: ह्या तरणाट्याक मुखेल सेनापती कडेन हाड, कित्याक ताका सांगपाक जाय.
१८ तेदनां ताणें ताका व्हरून मुखेल सेनापती कडेन व्हेलो आनी म्हणलें: "पोलुन बंदखणींतल्यान म्हाका आपल्या कडेन आपयलो आनी तुका कितें सांगपाचें आसा तो तरणाटो तुजे कडेन हाडपाक म्हाका मागलो.
१९ तेदनां सरदारान ताचो हात धरलो आनी ताचे वांगडा एकल्यान कुशीक वचून ताका विचारलें: "तुका म्हाका कितें सांगचें पडटलें?"
२० ताणें म्हळें: "ज्यू लोकांनी तुका मागणें केलां की फाल्यां पावलूक परिशदेंत देंवोवचो, ताचे विशीं चड परिपूर्णपणान कितें तरी विचारतले."
२१ पूण तूं तांकां सोडून दिवंक नाका, कित्याक ताका मारून उडयले बगर खावचे नात आनी पियेवचे नात असो सोपूत घेतिल्लो चाळीसा परस चड मनीस ताची वाट पळयतात आनी आतां ते तयार आसात. तुज्या कडल्यान एक वचन सोदता.
२२ तेदनां मुखेल्या सेनापतीन त्या तरणाट्याक वचूंक दिलो आनी ताका आज्ञा दिली: "तुवें हीं गजाली म्हाका सांगल्यांत हें तुवें कोणाक सांगूंक नाका."
२३ ताणें ताका दोन शतकांक आपयले आनी म्हळें: रातच्या तिसऱ्या वराक दोनशें सैनिक आनी साठ घोड्यार बसपी आनी दोनशें भालो घेवपी तयार कर.
२४ पावलूक बसोवन ताका सुरक्षीत राज्यपाल फेलीक्स हाचे कडेन हाडपाक तांकां जनावरां दिवचीं.
२५ ताणें अशें पत्र बरयलें.
२६ क्लाउडिया लिसियास सगळ्यांत बऱ्या राज्यपालाक फेलीक्स नमस्कार करता.
२७ हो मनीस ज्यू लोकांनी धरलो आनी तांकां मारूंक जाय आशिल्लो, मागीर हांव एक सैन्य घेवन येवन ताका सोडयलो, तो रोमन म्हण समजून.

२८ तांणी ताचेर आरोप केल्ल्याचें म्हाका कळ्ळें तेन्नां ताका तांच्या मंडळांत हाडलो.
२९ तांकां तांच्या कायद्याच्या प्रस्नांचो आरोप केला, पूण ताचेर मरण वा बंधना सारको कांयच आरोप ना.
३० ज्यू लोकांनी त्या मनशाची वाट कशी दवरली तें सांगतकच हांवें रोखडेंच तुका धाडलो आनी ताच्या आरोपांकय ताचे आड कितें आसा तें तुज्या मुखार सांगपाची आज्ञा दिली. फेअरवेल.
३१ उपरांत सैनिकांनी सांगिल्ले प्रमाण पावलूक धरून रातच्या वेळार आंतीपॅट्रिसाक व्हेलो.
३२ दुसऱ्या दिसा ते घोड्यार बसपी लोकांक ताचे वांगडा वचपाक सोडून वाड्यार परतले.
३३ ते कैसरियाक पावले आनी राज्यपालाक पत्र पावयले उपरांत पावलूकय ताचे मुखार दवरलो.
३४ राज्यपालान पत्र वाचून ताणें विचारलें, तो खंयच्या प्रांताचो. आपूण किलिसियाचो म्हण ताका कळ्ळें;
३५ तुजे आरोपी आयले उपरांत हांव तुजें आयकतलों अशें ताणें सांगलें. आनी ताणें ताका हेरोदाच्या न्यायघरांत दवरपाची आज्ञा दिली.

अध्याय 24

१ पांच दिसांनी मुखेल याजक अननियास आनी तेर्तुलुस नांवाच्या एका वक्त्या वांगडा देंवलो आनी ताणें राज्यपालाक पावलू विशीं म्हायती दिली.
२ ताका आपयलो तेन्नां तर्तुलुसान ताचेर आरोप करुंक लागलो, "तुजे वरवीं आमकां व्हड शांतताय मेळटा आनी तुज्या आदारान ह्या राष्ट्राक सामकीं योग्य कर्तुबां जातात.
३ आमी तें सदांच आनी सगळ्या सुवातेर, सगळ्यांत उदात्त फेललक्स, सगळ्या उपकारान मान्य करतात.
४ जरी हांव तुका आनीक थकवाचो जावंक ना, तुज्या दयाळपणाची थोडीं उतरां आमकां आयकूंक हांव तुका विनवणी करतां.
५ कित्याक आमकां हो मनीस एक म्हालाचो मनीस, संवसारभरांतल्या सगळ्या ज्यू लोकां मदीं बंड करपी आनी नाझारेत पंथाचो मुखेली मेळ्ळा.
६ तो देवळाचो अपवित्र करुंक भोंवता, ताका आमी घेतलो आनी आमच्या कायद्या प्रमाणें न्याय करुंक सोदताले.
७ पूण मुखेली सेनापती लिसियास आमचेर येवन ताका आमच्या हातांतल्यान काडलो.
८ ताच्या आरोपांक तुजे कडेन येवंक आज्ञा दितां, आमी ताचेर आरोप करतात त्या सगळ्या गजालींची तुका कोणाची जाणविकाय मेळूं येता.
९ ज्यू लोकांनीय हीं गजाली अशें सांगून मान्य केलें.
१० तेदनां, राज्यपालान ताका उलोवंक इशारो केल्या उपरांत पावलून जाप दिली: "तुमी जायतीं वर्सां ह्या राष्ट्राचो न्यायाधीश जावन आसात हें म्हाका खबर आशिल्ल्यान, हांव म्हजे खातीर चड खोशीन जाप दितां.
११ कित्याक, हांव जेरुसलेमांत उपासना करुंक गेल्ल्याक अजून बारा दीस उरल्यात म्हण तुका समजूंक मेळटलें.
१२ ते म्हाका देवळांत कोणा कडेन वाद घालताना, लोकांक उबारताना, सभाघरांनी वा शारांत दिसूंक ना.
१३ आनी आतां ते म्हजेर आरोप करतात ते गजाली तांकां सिध्द करपाक मेळनात.
१४ पूण हें हांव तुका कबूल करतां, ते पाखंडी म्हणटात त्या मार्गा प्रमाणें, कायद्यांत आनी संदेष्ट्यांनी बरयल्ल्या सगळ्या गजालींचेर विस्वास दवरून हांव म्हज्या बापायच्या देवाची भजता.
१५ आनी नितीमान आनी अन्यायी मेल्ल्यांचें पुनर्जिवंतपण म्हळ्ळें देवा कडेन आशा दवरात.
१६ आनी देवा कडेन आनी मनशां कडेन सदांच वायट दिसपाचो विवेक हांव हांगाच यत्न करतां.
१७ जायत्या वर्सां उपरांत हांव म्हज्या राष्ट्राक भिक्षा आनी अर्पण हाडपाक आयलों.
१८ तेन्ना आशियांतल्या कांय ज्यू लोकांक देवळांत म्हाका शुध्द केल्लो दिसलो, नाच गर्देन वा बोवाळांत.
१९ तुज्या मुखार कोणेंय हांगा आसुंक जाय आशिल्लें आनी तांकां म्हजे आड कसलेंच न्हयकार दिवंक जाय आशिल्लें.
२० नाजाल्यार हांगाच्या लोकांनीं सांगचें की, हांव मंडळा मुखार उबो रावताना तांकां म्हजे भितर कसलेंच वायट केल्लें दिसलां जाल्यार.
२१ ह्या एकाच आवाजा बगर हांव तांचे मदें उबो रावून, मेल्ल्यांच्या पुनर्जिवंतपणाक हात लायतां, आयज तुवें म्हाका प्रस्न केला.
२२ फेलीकान हीं गजाली आयकून, त्या मार्गाची चड बरी जाणविकाय करून, ताणें तीं आडखळून म्हळें: "मुखेल सेनापती लिसिया सकयल येतलो तेन्ना तुज्या गजालीची पुराय म्हायती म्हाका कळटली."
२३ ताणें एका शतपती अधिकाऱ्याक पावलूक राखून दवरुंक आनी ताका मेकळीक दिवची आनी ताच्या वळखीच्या कोणाकूच सेवा करुंक वा ताचे कडेन येवंक नाका म्हण आज्ञा केली.
२४ कांय दिसांनी फेलीक्स आपली बायल द्रुसीला वांगडा आयलो, ती ज्यू आशिल्ली, तेन्ना ताणें पावलूक आपोवन हाडलो आनी ताका क्रिस्ताचेर विस्वास दवरपा विशीं आयकलो.
२५ आनी येवपी नीतिमत्व, संयम आनी न्याय हांचे विशीं ताणें वाद घालताना फेलीक्स थरथरलो आनी जाप दिली: "ह्या काळा खातीर वच; जेन्ना म्हाका सोयीस्कर हंगाम आसतलो तेन्ना हांव तुका आपयतलों.
२६ ताका सोडून दिवंक पावलून ताका पयशे मेळ्ळे म्हळ्ळें आशेल्लें, देखून ताणें ताका जायते फावटीं आपोवन हाडलो आनी ताचे कडेन संवाद सादलो.
२७ पूण दोन वर्सां उपरांत पोर्कियस फेस्तूस फेललक्साच्या कुडींत आयलो आनी फेलीक्सान ज्यू लोकांक खोशी करुंक तयार जावन पावलूक बांदून सोडलो.

अध्याय 25

१ फेस्तस प्रदेशांत पावलो आनी तीन दिसांनी तो कैसरिया थावन जेरुसलेमांत चडलो.
२ तेदनां मुखेल याजक आनी जुदेवांच्या मुखेल्यान ताका पावलू विशीं कळयलें आनी ताका विनवणी केली.
३ ताका मारुंक वाटेर रावून ताका जेरुसलेमांत आपोवंक धाडलो.
४ पूण फेस्तान जाप दिली: पावलूक कैसरियांत दवरचो आनी तो बेगीन थंय वचतलो.
५ ताका लागून तुमच्यां मदें जें शक्य आसा, तांणी म्हजे वांगडा सकयल वचून ह्या मनशाचेर कसलेंय वायटपण आसल्यार ताचेर आरोप करुंक जाय अशें ताणें सांगलें.
६ तांकां धा दीस चड रावून तो कैसरियाक देंवलो. आनी दुसऱ्या दिसा न्यायाच्या आसनाचेर बसून पावलूक हाडपाची आज्ञा दिली.

७ तो येतकच जेरुसलेमांतल्यान देंवपी ज्यू लोकांनी पावलू आड जायत्यो आनी खर कागाळी केल्यो आनी तांची खात्री करपाक मेळ्ळी ना.
८ तेन्ना ताणें स्वता खातीर जाप दिली: "ज्यू लोकांच्या कायद्या आड, देवळा आड वा सीझरा आड हांवें कसलेंच गुन्यांव करूंक ना."
९ पूण फेस्तून ज्यू लोकांक खोशी करुंक तयार जावन पावलूक जाप दिली, "तुका जेरुसलेमांत वचून थंय म्हजे मुखार ह्या गजालींचो न्याय जावंक जाय?
१० तेदनां पावलून म्हणलें, "हांव सीझराच्या न्यायाधीशाच्या आसनाचेर उबो रावतां, जंय म्हजी न्याय जावंक जाय.
११ कित्याक हांव गुन्यांवकार जाल्यार वा मरणा सारकें कितेंय केलां जाल्यार हांव मरपाक न्हयकार दितां, पूण ह्या गजालीं मदलो एकूय गुन्यांव ना जाल्यार कोणेंच म्हाका तांकां सोडून दिवंक मेळचो ना. हांव सीझराक आवाहन करतां.
१२ फेस्तसान सभा कडेन संवाद सादून ताका जाप दिली: "तुवें सीझरा कडेन अपील केल्या काय?" तूं सीझरा कडेन वचतलो.
१३ कांय दिसांनी राजा अग्रिपा आनी बर्नीस फेस्तूक नमस्कार करुंक कैसरियाक गेले.
१४ ते जायते दीस थंय रावले उपरांत फेस्तून पावलूची गजाल राजाक सांगली आनी म्हळें: "एक मनीस फेलीक्सान बंदखणींत उरला.
१५ हांव जेरुसलेमांत आसतना, मुखेल याजकांनी आनी ज्यू लोकांच्या जाण्टयांनी ताचे विशीं न्याय मेळोवंक जाय म्हण म्हाका कळयलें.
१६ हांवें तांकां जाप दिली: "दोश दिवपी मनशाक आरोप करप्यां कडेन तोंडपाठ करचे पयलीं आनी ताचेर घाल्ल्या गुन्यांवाची जाप दिवपाचो परवानो मेळचे आदीं कोणाकूय मरण पावोवंक रोमन लोकांची पद्दत न्हय.
१७ ते खातीर ते हांगा पावले उपरांत दुसऱ्या दिसा कसलोच कळाव करिनासतना हांव न्यायाधीशाच्या आसनाचेर बसलो आनी त्या मनशाक भायर हाडपाची आज्ञा दिली.
१८ ताचेर आरोप करपी उबे रावले तेन्नां तांणी म्हाका दिसता तसो आरोप केलो ना.
१९ पूण ताचे आड तांच्याच अंधश्रध्दा विशीं आनी एका मेल्ल्या जेजू विशीं कांय प्रस्न पडले आनी पावलून ताका जिवो आसा अशें सांगलें.
२० आनी अशा प्रकारच्या प्रस्नांचेर म्हाका दुबाव आयिल्ल्यान, तो जेरुसलेमांत वचतलो आनी थंय ह्या गजालींचो न्याय जातलो काय अशें हांवें ताका विचारलें.
२१ पूण पावलून ऑगस्टाच्या आयकुपाक राखून दवरपाची आवाहन केल्या उपरांत, ताका सीझरा कडेन धाडटले मेरेन ताका दवरपाची आज्ञा केली.
२२ तेदनां अग्रिपान फेस्तूक म्हणलें, "हांवूय त्या मनशाचें आयकूंक सोदतां." फाल्यां, ताणें म्हणलें, तूं ताचें आयकूंक मेळटलें.
२३ आनी दुसऱ्या दिसा अग्रिपा आनी बर्नीस व्हड धूमधामान आनी शारांतले मुखेल सेनापती आनी मुखेल मनशां वांगडा आयकुपाच्या जाग्यार पावले उपरांत फेस्ताच्या आज्ञा प्रमाण पावलूक भायर हाडलो.
२४ फेस्तून म्हणलें, "राजा अग्रिपा आनी हांगासर आमचे वांगडा आशिल्ले सगळे मनीस, जेरुसलेमांत आनी हांगाय सगळ्या ज्यू लोकांनी म्हजे कडेन वागयला, ताका करपाक जायना अशें रडून तुमकां दिसता आतां जियेवंक जाय.
२५ पूण ताणें मरणा सारकें कांयच केल्लें ना आनी ताणें स्वता ऑगस्टसाक आवाहन केलां म्हण म्हाका कळ्ळें तेन्नां ताका धाडपाचें थारायलां.
२६ ताचे विशीं म्हज्या स्वामीक बरोवंक म्हाका कांयच ना. देखून हांवें ताका तुज्या मुखार आनी खास करून तुज्या मुखार हाडला, हे राजा अग्रिपा, परिक्षे उपरांत म्हाका कितें तरी बरोवंक मेळचें म्हणून.
२७ कारण, बंदखणींतल्या मनशाक धाडून, ताचेर घाल्ल्या गुन्यांवांक सांगपाक म्हाका अवास्तव दिसता.

अध्याय 26

१ तेदनां अग्रिपान पावलूक म्हणलें: तुका तुज्या खातीर उलोवंक मेळ्ळां. मागीर पावलून हात वाडयलो आनी स्वता खातीर जाप दिली.
२ अग्रिपा राजा, हांव स्वताक खुशाल समजतां, कित्याक हांव आयज तुज्या मुखार ज्यू लोकांनीं म्हाका आरोप केल्ल्या सगळ्या गजालींक जाप दितलों.
३ खास करून हांव तुका ज्यू लोकां मदल्या सगळ्या रितीरिवाजांनी आनी प्रस्नांनी वळखता म्हणून हांव तुका धीर धरून आयकूंक विनवणी करतां.
४ म्हज्या तरणाट्या काळा थावन जेरुसलेमांतल्या म्हज्याच राष्ट्रा मदीं पयलेंच जियेवपाची पद्दत सगळ्या ज्यू लोकांक खबर आसा;
५ आमच्या धर्मांतल्या सगळ्यांत कडक पंथाच्या प्रमाणें हांव फरीसी जावन जियेतां म्हळ्ळें गवाय दिवंक जाय जाल्यार तांणी म्हाका सुरवाती सावन वळखताले.
६ देवान आमच्या बापायंक दिल्ल्या वचनाच्या आशेक लागून आतां हांव उबो रावतां आनी ताची न्याय जाता.
७ आमचीं बारा जमातीं, रात दीस क्षणांत देवाची सेवा करतात, ताचें उतर येवपाची आस्त बाळगितात. हे आशे खातीर राजा अग्रिपा, म्हाका ज्यू लोकांचो आरोप आसा.
८ देवान मेल्ल्यांक जिवंत करुंक जाय म्हण तुमकां कित्याक विस्वासांत घेवंक जायना?
९ नाझारेथच्या जेजूच्या नांवा आड जायतीं कामां करुंक जाय म्हण हांवें म्हज्याच मनांत खरेंच विचारलें.
१० हें काम हांवें जेरुसलेमांत केलें आनी मुखेल याजकांकडल्यान अधिकार मेळोवन जायत्या संतांक बंदखणींत दवरले. तांकां मरण आयलें तेन्नां हांवें तांचे आड आवाज दिलो.
११ दर एका सभाघरांत तांकां जायते फावटीं ख्यास्त दितालो आनी तांकां निंदा करुंक लायलो; आनी तांचेर चड पिशें जावन हांव तांकां परकी शारां मेरेन त्रास दिलो.
१२ तेदनां हांव मुखेल याजकांचो अधिकार आनी आज्ञा घेवन दमास्कसाक वतालो.
१३ हे राजा, दनपारां हांवें वाटेर सर्गारांतल्यान एक उजवाड पळयलो, तो सुर्याच्या उजवाडा परस चड, म्हजे भोंवतणीं आनी म्हजे वांगडा भोंवपी लोकां भोंवतणीं चकचकीत जाल्लो.
१४ आमी सगळे धर्तरेचेर पडले उपरांत म्हाका एक आवाज आयकलो आनी तो हिब्रू भाशेंत म्हणटालो: " सावल, सावल, तूं म्हाका कित्याक त्रास दिता? तुका चुंबकांक लात मारप कठीण.
१५ तेदनां हांवें म्हणलें, तूं कोण, प्रभू? ताणें म्हळें: " तुमी त्रास दितात तो जेजू हांव."

१६ पूण उठ आनी तुज्या पांयांचेर उबो राव, कित्याक तुका पळेल्ल्या ह्या गजालींचो आनी हांव तुका दिसतलों त्या गजालींचो तुका सेवक आनी साक्षीदार करुंक हांव तुका प्रगट जालां.
१७ हांव तुका आतां धाडटां त्या लोकां कडल्यान आनी विदेशी लोकां कडल्यान तुका सोडयता.
१८ तांचो दोळे उगडून काळखांतल्यान उजवाडाक आनी सैतानाच्या बळग्या थावन देवा कडेन वळोवंक, तांकां पातकांची माफी मेळोवंक आनी म्हजेर आशिल्ल्या भावार्थान पवित्र जाल्ल्या लोकां मदें वारसो मेळोवंक.
१९ ते उपरांत, हे राजा अग्रिपा, हांव सर्गींच्या दर्शनाक आज्ञा मोडलो ना.
२० पूण पयलीं दमास्कस, जेरुसलेम आनी जुदेयाच्या सगळ्या वाठारांनी आनी उपरांत विदेशी लोकांक, पश्चात्ताप करून देवा कडेन वळून पश्चात्ताप करपाक फावो अशीं कामां करुंक सांगलें.
२१ ह्या कारणांक लागून ज्यू लोकांनी म्हाका देवळांत धरलो आनी म्हाका मारपाक लागले.
२२ ताका लागून देवाचो आदार मेळून आयज मेरेन हांव ल्हान-व्हड लोकांक साक्षी दितां आनी संदेष्ट्यांनी आनी मोयजेसान येवचें अशें सांगिल्लें सोडून हेर कितेंच सांगना.
२३ ख्रिस्ताक दुख्ख भोगचें आनी मेल्ल्यांतल्यान जिवंत जावपी पयलो जावन लोकांक आनी विदेशी लोकांक उजवाड दाखोवंक मेळचो.
२४ अशें म्हणटना फेस्तसान मोठ्या आवाजान म्हणलें: पावलू, तूं चकचकीत जाला; खूब शिकप तुका पिशें करता.
२५ पूण ताणें म्हळें: "हांव पिशें न्हय, सगळ्यांत उदात्त फेस्तूस; पूण सत्य आनी धीराचीं उतरां उलोवचीं.
२६ कित्याक राजाक हीं गजाली जाणां आनी हांव ताचे मुखारय मुक्तपणान उलयतां, कित्याक हीं खंयचींच गजाली ताचे कडल्यान लिपून नात म्हळ्ळें म्हाका खात्री आसा. कित्याक ही गजाल एका कोनशाक जावंक ना.
२७ अग्रिपा राजा, तुका संदेष्ट्यांचो विस्वास आसा? तूं विस्वास दवरता हें म्हाका खबर आसा.
२८ अग्रिपान पावलूक म्हणलें: "तुमी म्हाका क्रिस्तांव जावंक जवळजवळ समजायतात."
२९ पावलून म्हणलें, "हांव देवा कडेन मागतां की, फकत तूं न्हय, पूण आयज म्हजें आयकपी सगळे, हीं बंधनां सोडल्यार, जवळजवळ आनी एकूण म्हजे सारके जावंक जाय."
३० अशें सांगून राजा, राज्यपाल, बर्नीस आनी तांचे वांगडा बसपी लोक उठले.
३१ ते कुशीक गेले उपरांत ते एकामेकां मदीं उलयले आनी म्हणपाक लागले, "हो मनीस मरणा सारको वा बंधनांत पडपा सारको कांयच करिना."
३२ तेदनां अग्रिपान फेस्तूक म्हणलें, "ह्या मनशाक सीझरा कडेन अपील केल्ली ना जाल्यार ताका सुटका मेळूं येताली."

अध्याय 27

१ आमी इटलींत वचपाचें थारायलें तेन्नां तांणी पावलूक आनी हेर कांय कैद्यांक ऑगस्टसाच्या पंगडाचो ज्युलियन नांवाच्या शतपतीच्या हातांत दिलो.
२ अद्रामितीयमच्या तारवांत भितर सरून आमी आशियाच्या दर्यादेगांनी भोंवपाक गेले. एक अरिस्तार्कस, थेसालोनिकाचो मॅसिडोनियाचो, आमचे वांगडा आशिल्लो.
३ आनी दुसऱ्या दिसा आमी सिदोनाक पावले. जुलियसान पावलूक विनयपूर्वक विनवणी केली आनी ताका ताच्या इश्टां कडेन वचून ताजें जावपाक मेकळीक दिली.
४ आनी थंयच्यान आमी तारवांतल्यान भायर सरले उपरांत आमी सायप्रसाच्या सकयल पावले, कारण वारें आडवें आशिल्लें.
५ किलिसिया आनी पॅम्फिलिया दर्या वयल्यान आमी तारवांतल्यान वचून लुसियाच्या मायरा शारांत पावले.
६ आनी थंय शताखोराक अलेक्झांड्रियाचें एक तारवटी इटलींत वचपी मेळ्ळें. आनी ताणें आमकां तातूंत घाले.
७ आमी जायते दीस ल्हवू ल्हवू व्हांवून गेले उपरांत आनी वारें आमकां सोंसनासतना क्रेटाच्या सकयल, साल्मोनाच्या पलतडीं क्वचितच पावले.
८ आनी कठीणपणान थंयच्यान वचून, सोबीत आश्रयस्थान नांवाच्या जाग्यार पावलो. ताचे लागीं लासेया शार आशिल्लें.
९ चड वेळ गेलो आनी तारवांतल्यान वचप धोक्याची जाली, कारण आतां उपास सोंपलो, तेन्ना पावलून तांकां सल्लो दिलो.
१० आनी तांकां म्हळें, "साहकारां, ही भोंवडी फकत भार आनी तारवटीच न्हय, पूण आमच्या जिवाकय दुख्ख आनी खूब लुकसाण जातली हें म्हाका कळ्ळां."
११ तरी पावलून सांगिल्ल्या गजालीं परस शतपतीन तारवाच्या मालकाचेर आनी तारवाच्या मालकाचेर चड विस्वास दवरलो.
१२ आलाशिरो गिमांत रावपाक सारको नाशिल्ल्यान, चडशा लोकांनी फिनीसीक पावूंक आनी थंय गिमांत रावपाक मेळ्ळें जाल्यार थंयच्यानय भायर सरपाचो सल्लो दिलो. जें क्रेतेचें आश्रयस्थान आनी नैऋत्येक आनी वायव्येक आसा.
१३ दक्षिण वारें मंद व्हांवलें आनी थंयच्यान सुटून तांकां आपलो उद्देश मेळ्ळा अशें समजून ते क्रेटाच्या लागीं पावले.
१४ पूण थोड्याच काळा उपरांत ताचेर युरोक्लीडन नांवाचें वादळ वारें आयलें.
१५ जेन्नां तारवटी धरून वारें सोंसूंक शकलें ना, तेन्नां आमी तिका व्हरपाक दिली.
१६ क्लाउडा नांवाच्या एका जुंव्या सकयल धांवून आमकां बोटींतल्यान येवपाचें खूब काम आशिल्लें.
१७ ते उबारून तारवाक बांदून आदार वापरताले; आनी ते जिवंत रेंवांत पडचे म्हळ्ळें भियेवन, पाल मारून उडयले आनी अशे तरेन धांवडावन घाले.
१८ आनी आमी वादळाक लागून व्हांवून गेले आनी दुसऱ्या दिसा तांणी तारवटी हळुवार केली;
१९ तिसऱ्या दिसा आमी आमच्याच हातान तारवाचीं कामां भायर काडलीं.
२० आनी जायत्या दिसांनी सुर्याचो वा नखेत्रां दिसूंक ना आनी ल्हान वादळ आमचेर पडलें तेन्नां आमकां वाचवपाची सगळी आस्त पयस जाली.
२१ पूण बऱ्याच काळा उपरांत पावलू तांच्या मधें उबो रावलो आनी म्हणपाक लागलो: "हे सर, तुमी म्हजें आयकून घेवंक जाय आशिल्लें आनी क्रेते थावन सोडून वचूंक जाय आशिल्लें.
२२ आनी आतां हांव तुमकां उलो मारतां की, तुमच्या मधें तारवाच्या बगर कोणाचोच जीव वचचो ना.
२३ कित्याक हांव आज रातीं देवाचो देवदूत उबो रावलो आनी ताची सेवा करतां.
२४ म्हणलें, पावलू, भियेवंक नाका; तुका सीझरा मुखार हाडूंक जाय, आनी पळे, तुज्या वांगडा तारवांतल्यान वचपी सगळ्यांक देवान तुका दिला.

२५ ते खातीर, साहबनो, खुबसत राव, कित्याक म्हाका सांगिल्लें तशें जातलें म्हूण हांव देवा कडेन विस्वास दवरतां.
२६ तरी आमकां एका जुंव्यार उडोवंक जाय.
२७ पूण चवदावी रात जाली, आमी आद्रियांत वयर सकयल व्हरतना, सुमार मध्यान राती तारवांतल्या लोकांक आपूण खंयच्याय देशाक लागीं पावल्या अशें दिसलें.
२८ ताणीं वाजोवन तो वीस फूट पावलो आनी मात्सो फुडें वचून परतून आवाज केलो आनी तो पंदरा फूट पावलो.
२९ मागीर आमी फातरांचेर पडूं येता म्हळ्ळें भियेवन तांणी तारवाच्या फाटल्यान चार नांगर उडयले आनी दीसाची इत्सा जाली.
३० तारवांतल्यान पळून वचपाचे आसतना, तारवांतल्यान नांगर घालपा सारके रंगान बोट दर्यांत देंवयले.
३१ पावलून शतपती आनी सैनिकांक म्हळें: "हे तारवांत रावले बगर तुमकां वाचवंक मेळचें ना."
३२ उपरांत सैनिकांनी बोटीच्यो दोरयो कापून उडयल्यो आनी तिका पडूंक दिली.
३३ दीस येताना पावलून सगळ्यांक जेवण खावंक विनवणी केली आनी म्हणलें: "तुमी कांयच घेनासतना उपास रावून आयज चवदावो दीस."
३४ देखून हांव तुका विनवणी करतां, थोडें जेवण घेवंक, कित्याक हें तुमच्या भलायकेक लागून, कित्याक तुमच्यांतल्या खंयच्याच मनशाच्या तकलेंतल्यान केंस पडचे नात.
३५ अशें सांगून ताणें भाकरी घेतली आनी सगळ्यां मुखार देवाचो उपकार मानलो आनी ती फोडून जेवंक लागलो.
३६ तेदनां सगळ्यांक खोशी जाली आनी थोडें जेवण घेतलें.
३७ आनी आमी सगळे तारवांत दोनशें असठी जीव आशिल्ले.
३८ जेवले उपरांत तांणी तारव हळुवार करून गंव दर्यांत उडयलो.
३९ दीस जाली तेन्नां तांकां देश कळ्ळें ना, पूण तांकां एक खाडी मेळ्ळी, तिचेर देगेर, तातूंत तांकां तारवांत घालपाक जाय जाल्यार.
४० नांगर उबारून दर्याक बसले आनी सुत्रां सोडली आनी मुखेल पाल वाऱ्याक उबारून देगे वटेन गेले.
४१ दोन दर्या मेळिल्ल्या जाग्यार पडून ते तारवटी जमनीर देंवले. आनी अग्रभाग खर चिकटून उरलो आनी अचल उरलो, पूण फाटलो भाग ल्हारांचो हिंसाचारान मोडलो.
४२ आनी सैनिकांनी बंदखणींतल्या कैद्यांक मारून उडोवपाचो सल्लो आशिल्लो, नाजाल्यार तातूंतलो कोणूच पोंवून भायर सरून पळून वचचो ना.
४३ पूण शतपतीन पावलूक वाचवंक तयार जावन तांकां तांच्या उद्देशा थावन दवरले. आनी पोंवपाक येवपी लोकांक पयलीं दर्यांत उडून जमनीर पावपाची आज्ञा दिली.
४४ उरिल्ले कांय फळ्यांचेर आनी कांय तारवाच्या मोडून पडल्ल्या कुडक्यांचेर. आनी अशें जालें की ते सगळे सुरक्षीत जमनीर पळून गेले.

अध्याय 28

१ ते पळून गेले उपरांत तांकां कळ्ळें की त्या जुंव्याचें नांव मेलिता.
२ आनी बर्बर लोकांनी आमचेर थोडें दयाळपण केलें ना, कित्याक तांणी उजो पेटयलो आनी आमकां दरेकल्याक येवकार दिलो, सध्याच्या पावसाक आनी थंडेक लागून.
३ पावलून एक काडयो एकठांय करून उज्यांत दवरले उपरांत, उज्यांतल्यान एक सोरोप भायर सरलो आनी ताच्या हाताक बांदून दवरलो.
४ बर्बर लोकांनी ताच्या हातांत विखारी जनावरां लटकता तें पळेलें तेन्नां तांणी एकामेकां कडेन म्हणलें: हो मनीस एक खून करपी आसूंक दुबाव ना.
५ ताणें त्या जनावराक उज्यांत हालोवन उडयलो आनी ताका कसलेंच वायट दिसलें ना.
६ पूण तो सुजपाक जाय आशिल्लो वा अचकीत मेल्लो पडलो तेन्ना तांणी पळयलें, पूण बरोच वेळ पळयल्या उपरांत ताका कसलेंच वायट दिसना तेन्ना तांणी आपलें मत बदलून तो देव म्हण सांगलें.
७ त्याच वाठारांनी जुंव्यावयल्या मुखेल मनशाची संपत्ती आशिल्ली, ताचें नांव पब्लियस; ताणें आमकां येवकार दिलो आनी तीन दीस आमकां शिष्टपणान दवरलो.
८ पब्लियोचो बापूय जोर आनी रगताच्या व्हाळांतल्यान दुयेंत पडलो, ताका पावलू भितर भितर सरलो आनी मागणें करून ताचेर हात घालून ताका बरे केलो.
९ हें जालें तेन्नां जुंव्यार दुयेंस आशिल्ले हेर लोक आयले आनी बरे जाले.
१० ताणें आमकां जायत्या मानान मान केलो; आनी आमी गेले तेन्ना तांणी आमकां गरजेच्यो वस्तू भरून दवरल्यो.
११ तीन म्हयन्यां उपरांत आमी अलेक्झांड्रियाच्या तारवांतल्यान भायर सरले, जी जुंव्यार गिमाळो काडली आनी तिची खूण कास्टर आनी पोलक्स आसा.
१२ सिराकुसांत देंवून आमी तीन दीस थंय रावले.
१३ थंयच्यान आमी होकायंत्र घेवन रेगियमाक पावले आनी एक दीस दक्षिणेकडल्यान वारें आयलें आनी दुसऱ्या दिसा आमी पुतेओलीक पावले.
१४ आमी भावांक मेळ्ळे आनी तांकां सात दीस रावपाची इत्सा जाली आनी आमी रोमा कडेन गेले.
१५ आनी थंयच्यान भावांनी आमची खबर आयकून आमकां अप्पियो मंचा मेरेन आनी तीन ढाबे मेरेन मेळपाक आयले.
१६ आमी रोमाक पावतकच शतपतीन कैद्यांक राखणदाराच्या सेनापतीच्या हातांत दिले.
१७ तीन दीस जाले उपरांत पावलून ज्यू लोकांच्या मुखेल्यांक एकठांय आपयले आनी तांणी एकठांय येतकच तांकां म्हळें: "भावां, जरी हांवें आमच्या बापायच्या लोकां आड वा चालीरितीं आड कांयच केलें ना , तरी हांवें जेरुसलेमांतल्यान बंदी जावन रोमनांच्या हातांत दिलो.
१८ तांणी म्हाका तपासले उपरांत म्हाका सोडपाक जाय आशिल्लें, कारण म्हजे भितर मरण येवपाचें कसलेंच कारण नाशिल्लें.
१९ पूण ज्यू लोकांनी ताचे आड उलयले तेन्नां म्हाका सीझरा कडेन आवाहन करपाक लायलो; म्हज्या राष्ट्राचेर आरोप करपाक जाय आशिल्लो अशें न्हय.
२० ताका लागून तुका पळेवंक आनी तुजे कडेन उलोवपाक हांव तुका आपयलां, कित्याक इस्रायलाच्या आशे खातीर हांव हे साखळीन बांदून आसां.
२१ तांणी ताका म्हळें, "तुजे विशीं आमकां जुदेयांतल्यान पत्रां मेळ्ळीं नात, आनी आयिल्ल्या भावांतल्या खंयच्याच भावांनी तुजे विशीं कसलेंच वायट सांगलें वा उलयलें ना.
२२ पूण तुजें कितें विचारता तें आमी तुजें आयकूंक सोदतात, कित्याक ह्या पंथाचेर सगळेकडेन ताचो विरोध करतात हें आमी जाणात.

२३ ताका एक दीस थारायले उपरांत ताच्या रावपाच्या जाग्यार जायते जाण ताचे कडेन आयले. तांकां मोयजेसाच्या कायद्यांतल्यान आनी संदेष्ट्यां वयल्यान सकाळीं सावन सांज मेरेन जेजू विशीं तांकां समजावन देवाचें राज्य स्पश्ट केलें आनी गवाय दिली.

२४ कांय जाणांनी सांगिल्ल्या गजालींचेर विस्वास दवरलो आनी कांय जाणांनी विस्वास दवरलो ना.

२५ ते एकामेकां मदीं एकमत जावंक नासतना, पावलून एक उतर उलोवन, पवित्र आत्म्यान आमच्या बापायंक इजायास संदेष्ट्या वरवीं बरें सांगलें.

२६ म्हणत: ह्या लोकां कडेन वचून म्हण, आयकून तुमी आयकतले आनी समजूंक शकचे नात. पळेवन तुमी पळेतले आनी कळचे नात.

२७ कित्याक ह्या लोकांचें काळीज स्थूल जालां आनी तांचे कान आयकुपाक मंद जाल्यात आनी तांचे दोळे बंद जाल्यात; तांकां दोळ्यांनी पळोवंक मेळचें न्हय, कानान आयकूंक मेळचें ना आनी काळजान समजूंक मेळचें ना आनी तांकां बदलून हांव तांकां बरे करुंक ना.

२८ देवाचें मोक्ष विदेशी लोकांक धाडलां आनी तें आयकतले हें तुमकां कळचें.

२९ ताणें हीं उतरां सांगून ज्यू लोक भायर सरले आनी आपसांत व्हड वाद घालताले.

३० पावलू दोन वर्सां पुराय आपल्या भाड्याच्या घरांत रावलो आनी आपल्या कडेन आयिल्ल्या सगळ्यांक घेवन गेलो.

३१ देवाच्या राज्याचो प्रचार करतालो आनी प्रभू जेजू क्रिस्ता विशीं सगळ्या विस्वासान शिकयतालो आनी कोणेंच ताका आडावंक ना.